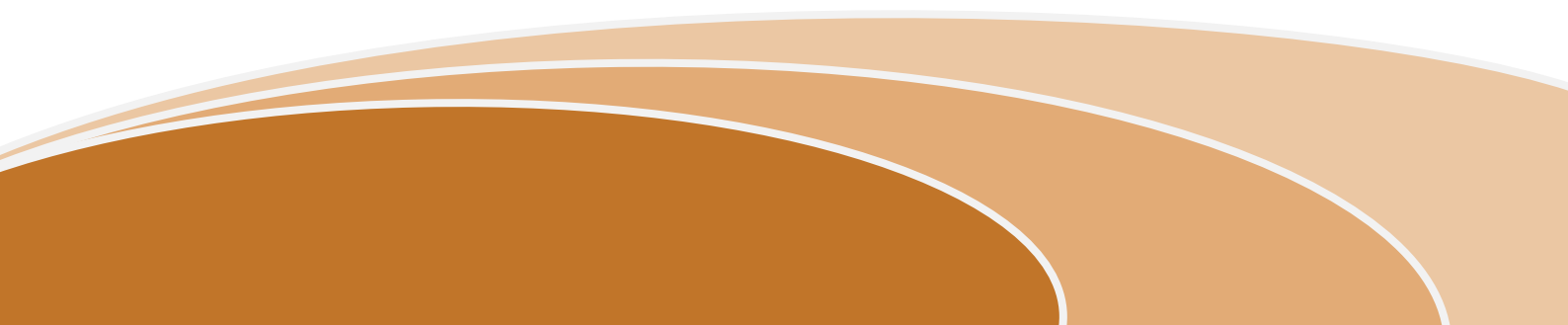

Motolský zázrak 1976 - 2009

Očima Ing. Radko Sáblíka

Obsah

Prolog.....	3
Historie v kostce	5
První etapa (1976 - 1990)	13
Druhá etapa (1990 - 1992)	14
Sezóna 1989/1990	20
Sezóna 1990/1991	26
Sezóna 1991/1992	30
Sezóna 1992/1993	36
Sezóna 1993/1994	42
Sezóna 1994/1995	45
Sezóna 1995/1996	56
Sezóna 1996/1997	74
Sezóna 1997/1998	107
Sezóna 1998/1999	134
Sezóna 1999/2000	163
Sezóna 2000/2001	219
Sezóna 2001/2002	279
Třetí etapa (2002 - 2006)	323
Sezóna 2002/2003	323
Sezóna 2003/2004	334
Sezóna 2004/2005	348
Sezóna 2005/2006	359
Čtvrtá etapa (od roku 2006)	372
Sezóna 2006/2007	372
Sezóna 2007/2008	389
Epilog	407

PROLOG

Když jsem připravoval zadání žákovského projektu pro studenty čtvrtého ročníku Smíchovské střední průmyslové školy, měl jsem poněkud jinou představu o konečném výstupu, než k jakému jsme se nakonec dobrali. Chtěl jsem vytvořit klasický bulletin či almanach, kde by byly zásadně přehledy úspěchů Sokola Motol, doplněné o charakteristiku pár vybraných největších osobností tohoto klubu a přehlednou fotogalerii.

Ing. Radko Sáblik

Já jsem připravoval podklady, které studenti v rámci své celoroční práce graficky zpracovávali, doplňovali fotografiemi převedenými do digitální podoby.

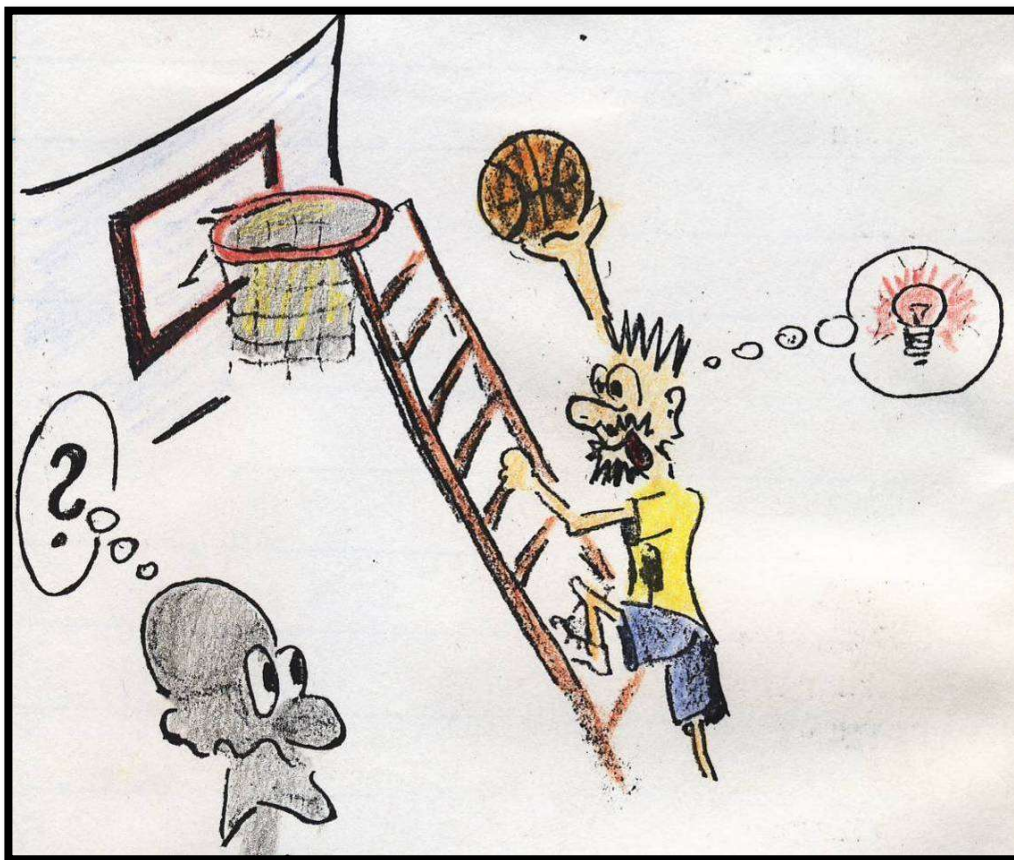
Jenže pak jsem vylovil staré motolské kroniky, které jsem po mnoho let o letních prázdninách sestavoval, kompletoval, doplňoval o osobní názory, hodnocení uplynulé sezóny a hráčů. Náhle se mi před očima opět odehrávaly staré příběhy, některé radostné, některé úsměvné, bohužel i pár poněkud trpčích. A já osobně začal rukou psané texty převádět do elektronické podoby, pochopitelně pouze s výběrem dle mého nejzajímavějších pasáží. Přepis všech textů by znamenal několik tisíc stránek, a to prosím nijak nepřeháním. Vždyť téměř každý zápas byl opatřen mým komentářem, napsal jsem

mnoho různých svolání k hráčům, hodnotil sezónu i jednotlivé dílčí problémy ve zvláštních zprávách, bulletinech, v kronikách. Napsal desítky článků do novin, do Zpravodaje PBS, do Aktualit PBS na internetových stránkách PBS.

Po domluvě se studenty, kteří se mnou na tomto „díle“ pracovali, jsem nakonec dospěl k názoru, že vzhledem k těmto textům nevytvoříme klasický „neosobní“ bulletin či almanach, nýbrž ucelené vyprávění mne, jako důležité osoby novodobějších dějin Sokola Motol. S tím, že o počáteční roky v existenci tohoto basketbalového klubu požádáme Mgr. Zdeňka Zajíčka seniora, zakladatele.

Při svých vzpomínkách jsem se pochopitelně nemohl vyhnout i některým událostem mimo Sokol Motol, neboť jsem je osobně ovlivňoval a ony ovlivňovaly mne. Svým způsobem se dotýkaly i rozvoje či vývoje Sokola Motol. Proto jsou v textu zmíněné některé události spojené s Pražským basketbalovým svazem, dalšími basketbalovými kluby jako je Sparta Praha, Basketbalová akademie anebo Sokol Pražský.

Celé další vyprávění je souborem dvou zcela rozdílných údajů. Tím prvním jsou naprosto jasná, věcná a prokazatelná fakta, jakými jsou tabulky soutěží, statistik ze zápasů a statistik hráčů. Tím druhým naopak velmi subjektivním hodnocením mnoha událostí, ale i konkrétních zápasů. První část je naprosto objektivní, druhá naopak velmi ovlivněna mým osobním viděním událostí a mými pocity.

Ing. Radko Sáblik v karikatuře studenta SSPŠ Preslova

Nikdy jsem si nedělal patent na rozum, ale zde nejde o to, zda mám při nějakém zvoleném řešení pravdu či nikoli. Nakonec se mnohokrát sám vyznávám ze svých chyb, kdy mnou zvolené řešení se ukázalo později jako ne zcela optimální či dokonce špatné. Zde jde o popis událostí, jak jsem je vnímal já, jak jsem je viděl a co jsem z nich odvozoval. Snažil jsem se v maximální míře držet pouze basketbalových událostí, co nejméně se dotýkat osobních oblastí života jednotlivých aktérů.

Bohužel se určitě svými stanovisky či svým vyprávěním dotknu některých osob. Tomu se opravdu při vzpomínání nelze vyhnout. Nebylo však vůbec mým cílem někoho urazit, někoho pošpinit, s někým si tímto způsobem „vyřídit účty“. Není také možné vzhledem k rozsahu této práce ji ještě doplňovat o vyjádření dalších „dotčených“ stran, ačkoli by to bylo férové a správné.

Proto musím znovu zopakovat, že jde pouze o můj subjektivní pohled na jednotlivé události a byť jsem se snažil ze svého pohledu popsat jednotlivé děje maximálně objektivně a pravdivě, vyjadřují toliko pohled jednoho z jejich účastníků.

Pokud vás již tento můj úvodník neodradil, pak vás zvou k dalším stránkám. Jde o vyprávění o historii jednoho pražského basketbalového klubu, ale nejen o něm.

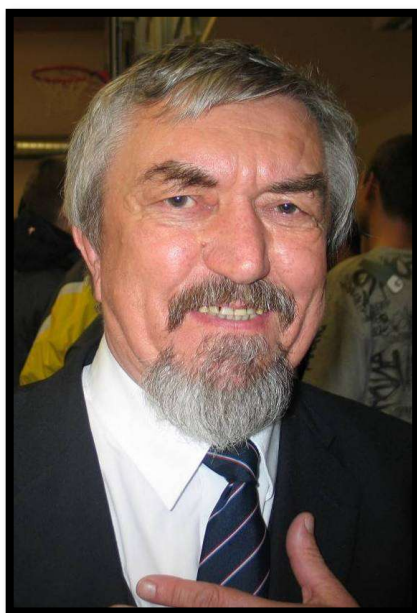
Praha, leden 2009

Ing. Radko Sáblik

HISTORIE ODDÍLU BASKETBALU SOKOLA MOTOL V KOSTCE

První etapa Sokola Motol – 1976 až 1990

V roce 1976 založil Mgr. Zdeněk Zajíček senior družstvo basketbalu, které bylo zařazeno v rámci jednoty Sokola Motol do oddílu ZRTV. V roce 1978 vznikl samostatný oddíl basketbalu, jehož předsedou byl zvolen právě Mgr. Zdeněk Zajíček senior.

V roce 1979 basketbalové mládežnické družstvo startovalo na Pionýrské olympiádě v Prešově pod hlavičkou ZŠ Nepomucká. Toto družstvo se následně stalo základem pro dorosteneckou ligu v roce 1980, ve které tým úspěšně působil další tři roky. Nejlepšími hráči té doby byli Jan a Robert Smělý, Karel Klouda, Miloš Rysl a Roman Valenta, pak nastoupili Václav a Jiří Dobeš, Jan Zadražil, Jára Peroutka a Zdeněk Semerád, kteří pokračovali v soutěži.

V tomto období založil oddíl další družstvo, družstvo minikošíkové. Do funkce trenéra přišel Dr. Pavel Souček a v jeho týmu zahájil svoji sportovní kariéru budoucí kapitán státní reprezentace Petr Treml. Dalším úspěchem bylo vystoupení družstva minižáků v roce 1983 na poháru Vánoční Prahy, jehož se stalo vítězem.

Mgr. Zdeněk Zajíček senior

Významnou kapitolou činnosti oddílu byly prázdninové letní tábory a soustředění, kde hráči a trenéři postupně poznali tato místa – Teplice nad Metují – 1978, Želiv – 1979 až 1981, Landštejn – 1982, Bruntál 1983 až 1984, Rumburk 1985, Domažlice 1986 až 1988, Příbram 1989. Zde se družstva připravovala na nadcházející sezónu.

Další léta se týmy dorostenců marně snažily probít přes síť nelibostných kvalifikací do dorostenecké ligy. To se podařilo až ve spolupráci se Spartou Praha, kam přešlo několik ročníků – šlo o ročníky 1971 až 1975. Dorosteneckou ligu hráči poznali pod hlavičkou Sparty Praha v letech 1987 až 1990. Tímto rokem skončila první etapa Sokola Motol.

Při výčtu mnoha úspěchů v tomto období je nutné vzpomenout hráčů, kteří s basketbalem začínali v Motole a kteří hráli později první ligu mužů – NBL Mattoni. Petr Treml (USK Praha), Miroslav Modr (Sparta Praha, SČE Děčín, Mlékárna Kunín), Jakub Hrabovský (Sparta Praha, Sokol Vyšehrad, Ústí nad Labem), Filip Ernest (Slavia Praha), Jiří Hubálek (USK Praha).

Druhá etapa Sokola Motol – 1990 až 2002

Po tomto roce skončila úzká spolupráce se Spartou Praha a Sokol Motol začal v mládeži působit opět samostatně. Těžiště výchovy hráčů se přesunulo na ZŠ Petřiny – jih, kde se s příchodem Mgr. Zdeňka Zajíčka seniora do funkce ředitele školy otevřely v Praze poprvé sportovní basketbalové třídy. V té

době vznikla spolupráce této školy a basketbalového oddílu Sokola Motol. Ta byla korunována v následujících letech postupem družstva do dorostenecké ligy, pod vedením odchovance oddílu a absolventa FTVS Jana Zadražila.

Sokol Motol „B“ v roce 1990

Rozhodnutí, zda hrát v Motole samostatně dorosteneckou ligu, stejně jako otázka finančního zabezpečení, padlo zvolením Ing. Radko Sáblíka do funkce předsedy jednoty Sokola Motol. Uznáním práce s mládeží v Motole ve spolupráci se ZŠ Petřiny – jih bylo přidělení Sokolu Motol statutu Centra talentované mládeže jako jedno ze šesti chlapeckých center v celé republice v sezóně 1997/98.

Těžištěm činnosti oddílu byla vždy práce s mládeží a v průběhu let byly snahy založit kvalitní mužské družstvo. Jenže to stále zůstávalo v nejnižších pražských soutěžích a bylo spíše pro relaxaci trenérů a bývalých mládežnických hráčů. Teprve po příchodu Ing. Radko Sáblíka dostaly tyto snahy konkrétnější obrysy.

Tým Sokola Motol „B“, který vybojoval v sezóně 1991/1992 1. třídu mužů

Ing. Radko Sáblík přišel s týmem z TJ Košíře, kde jako hrající trenér postoupil s týmem ze třetí třídy do druhé třídy. Pak družstvo pod jeho vedením postupovalo strukturou soutěží, z hrajícího trenéra se postupně stal pouze trenérem. Současně se začal zvedat i původní tým mužů Sokola Motol pod trenérským vedením JUDr. Miroslava Krásy a hlavičkou Sokol Motol „A“.

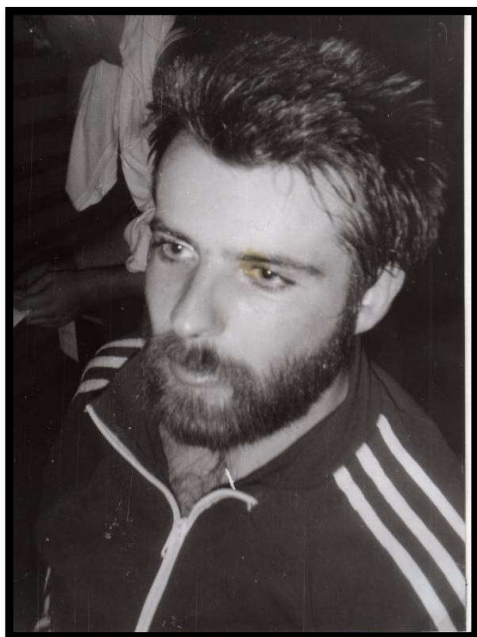
Druhý kvalitní tým vznikl s příchodem družstva 3. ligy mužů ze zanikající Čechie Karlín, ale bohužel se ukázalo, že spojení družstva Motola „A“ a bývalého družstva Čechie nebylo optimální a tým ze soutěže sestoupil. A to přesto, že v něm hráli dobří hráči jako Marek Bičík, Ondřej Zajíček, Filip Ernest, Martin Kolouch, Jan Dušek, Jiří Krejčí, Ondřej Čermák, Milan Štěpánek, Michal Weiss, Jirka Bubeník, Radek Flekal, Karel Švejkský, Jiří Lízálek, Petr Lízálek.

Ing. Radko Sáblík vyhlásil plán vrátit družstvo mužů na republikovou úroveň, svůj „B“ tým doplnil o některé hráče z družstva které sestoupilo, doplnil tým i vlastními odchovanci a začala systematická příprava. Začaly pravidelné kvalitní letní soustředění nejprve v Kostelci nad Černými lesy a poté tradiční soustředění v Nymburce. Cíl se podařilo splnit v sezóně 1996/97 postupem do 3. ligy mužů po vítězství v přeboru Prahy mužů „A“.

Od té doby kvalitní příprava družstva pokračovala, přišli i další mladí hráči. V sezóně 1997/98 družstvo 3. ligy udrželo, v sezóně 1998/99 skončilo ve třetí lize na třetím místě a v sezóně 1999/2000

třetí ligu vyhrálo a postoupilo do druhé ligy mužů. V sezóně 2000/01 hrálo družstvo druhou ligu a bohužel s bilancí 14 vítězství a 18 porážek soutěž neudrželo. Po dohodě se Sokolem Pražským a USK Praha o převodu soutěže a z důvodů nevyhovující tělocvičny na Sokole Motol pro druhou ligu mužů, položilo toto družstvo základ pro tým mužů v Sokole Pražském, stále pod vedením Ing. Radko Sáblika. V sezóně 2001/2002 toto družstvo doplněné o vynikající hráče Bohemians Víta Hofmana a Karla Švejdu a Lukáše Záhoráka, který přišel z Nymburku, vybojovalo třetí místo ve druhé lize mužů. Tím vyvrcholila a skončila druhá etapa Sokola Motol.

Současně s úspěšným působením A týmu v republikových soutěžích hrál i B tým v přeboru Prahy „A“ mužů, když hojně využíval pendlování mladých hráčů. V tomto období celkem třikrát vyhrál přebor Prahy „A“ mužů a postupně třetí ligu přepustil Bohnicím, Kbelům a Horním Počernicím. Zároveň se tento tým stal i trojnásobným vítězem Pražského poháru mužů.

V sezóně 2001/2002 ukončil u družstva trenérskou činnost Ing. Radko Sáblik, když se rozloučil třetím místem ve 2. lize mužů, vítězstvím s B týmem v přeboru Prahy „A“ mužů a vítězstvím v Pražském poháru mužů a vrátil se k práci s mládeží ve funkci hlavního trenéra Sportovního centra mládeže Sparty Praha.

Osu, která vybojoval tyto úspěchy A i B družstva, vytvořili vlastní odchovanci a hráči, kteří přišli po skončení mládežnické kategorie do Motola a ve svém hráčském růstu pokračovali zde. Byli to především Pavel Hodek, Tomáš Holík, Richard Beneš, Pavel Podlipný, Tomáš Růžicka, Václav Enoch, Filip Scholz, Jan Dušek, Matěj Žák a František Gregor. Každý rok je doplňovali další talentovaní hráči formou hostování, především ze Sparty Praha či Sokola Vyšehrad.

V tomto období se rovněž ukázalo, že hrát basketbal na takové úrovni v mužích a zároveň udržet Centrum talentované mládeže, je nad finanční i personální síly Sokola Motol. Proto vznikla dohoda s ZŠ Petřiny – jih, Spartou Praha a Sokolem Motol, činnost mládeže a spojení Motola a Petřin bylo ukončeno a přešlo se na spolupráci ZŠ Petřiny – jih Sparta Praha. Zároveň vznikla Basketbalová akademie, kterou založili bývalí hráči a funkcionáři Motola ve spojení se Spartou Praha a zároveň vlastně vznikla i největší mládežnická základna v republice.

Z hráčů, kteří hráli v Motole a potom si zahráli první ligu mužů patří Jiří Hubálek (USK Praha), který odešel v žácích a František Gregor (USK Praha), který byl v mladším dorostu v Motole a ve starším ve Spartě, poté v mužích opět v Motole. V mládežnických reprezentacích byli Jan Hrabovský a Tomáš Felcman, avšak z osobních důvodů ukončili kariéru ve starším dorostu.

Určitě stojí za zmínku uvést i hráče, kteří působili v Motole v jeho druhé etapě v některých sezónách formou hostování, neboť šlo o výborné hráče. Hráli zde Marek Loula, Milan Voračka, Petr Lízálek, David Douša, Štěpán Pavlíček, Jan Kolář, Daniel Douša a Jan Myška.

Třetí etapa Sokola Motol – 2002 až do roku 2006

Po skončení sezóny 2001/2002 zůstalo v Motole družstvo A mužů v přeboru Prahy „A“ mužů pod vedením Václava Mezery a Pavla Podlipného, druhé B družstvo mužů pod vedením Ondřeje Zajíčka v přeboru Prahy „B“ mužů pod názvem BC Nový Knín – Sokol Motol a třetí C družstvo v 1. třídě mužů pod vedením Václava Dobeše.

Zároveň se mnozí hráči bývalé družstvo Sokola Motol sešli ve třetí lize v dresu Sokola Horní Počernice, se kterým v sezóně 2002/2003 vyhráli tuto třetí ligu, ale postup přepustili Sokolovu. O rok později skončili opět v popředí tabulky. Probíhalo zároveň intenzivní hostování mezi Sokolem Horní Počernice a Sokolem Motol.

V této třetí etapě již neprobíhá v Sokole Motol výchova mládeže, ale mnozí bývalí hráči a trenéři ze Sokola Motol pracují u družstev B. A. Sparta – Ondřej Zajíček, Ing. Radko Sáblik, Filip Scholz, Adam Slánský, Petr Dvořáček.

V sezóně 2003/2004 se trenérům Ing. Václavu Mezerovi a Ing. arch. Pavlu Podlipnému podařil kousek jak z období druhé etapy, když s A týmem vyhráli přebor Prahy „A“ mužů a postoupili do třetí ligy mužů a zároveň oslavili double, když vyhráli i Pražský pohár mužů. Ve finále opět porazil B tým Motola Nový Knín. Motolský „C“ tým skončil těsně před postupem do přeboru „B“ mužů.

V sezóně 2004/2005 A tým pod vedením Jana Duška, Ing. Václava Mezery a Ing. arch. Pavla Podlipného ve třetí lize mužů, B tým v přeboru Prahy „B“ mužů pod vedením Ondřeje Zajíčka, Tomáše Moravce a Adama Slánského a C tým v první třídě mužů pod vedením Petra Baštáře, Ing. Ivana Koženého a Ing. Miroslava Baziky.

A tým polovinu soutěže bojoval o první příčku, závěrečné zápasy však nevyšly podle představ, ale i tak tým skončil v první polovině tabulky.

B tým pod názvem BC Nový Knín Sokol Motol měl velmi úspěšnou sezónu. Nejprve vyhrál Pražský pohár mužů, čímž svoji třetí účast ve finále proměnil v kýžené vítězství, když v posledním dvojzápase zdolal velmi silný tým CTS Basket. Poté prošel i play off Přeboru Prahy „B“ mužů a postoupil do přeboru Prahy „A“ mužů. Možnost hrát tuto vyšší soutěž po delším uvažování nevyužil a přepustil ji Spartě Praha „B“, v jejímž kádru hrají i odchovanci Motola.

C tým bez problémů zvládl první třídu mužů a zajistil si místo v popředí tabulky.

V sezóně 2005/2006 A tým skončil ve třetí lize mužů pod vedením trenéra Jiřího Heinze, technického vedoucího Ing. Vladislava Haffnera a vedoucího družstva Jana Duška tým na osmém místě.

B tým hrál přebor Prahy „A“ mužů pod dohledem trenéra i vedoucího družstva v jedné osobě Ing. Pavla Štěpa a skončil na osmém místě, v play off vypadl v prvním kole s týmem Bohemians Praha. Kromě toho se probojoval do finále Pražského poháru mužů, kde prohrál se Sokolem Kbely „A“.

C tým opět pod názvem BC Nový Knín Sokol Motol vedla trojice Ondřej Zajíček, Tomáš Moravec a Adama Slánského. Tým skončil v přeboru Prahy „B“ na osmém místě a v play off prohrál v prvním kole s Viktorií Žižkov „A“.

D tým nastoupil pod vedením dvojice Ing. Ivan Kožený a Ing. Miroslav Bazika znovu v první třídě mužů a skončil ve své skupině na pátém místě.

V sezóně 2006/2007 došlo k rozpadu BC Sparty Praha a Sokol Motol se stal partnerem Basketbalové Akademie, kam přešlo Sportovní centrum talentované mládeže ze Sparty. Rovněž bylo zahájeno jednání o resuscitaci basketbalu pod hlavičkou Sparta Praha i za pomoci A týmu Sokola Motol v příští sezóně.

Sokol Motol „A“ ve třetí lize mužů pod vedením trenéra i vedoucího Jana Duška po základní části na čtvrtém místě, po nástavbě pak obsadil konečné třetí místo.

Sokol Motol „B“ skončil pod vedením Ing. Pavla Štěpa v přeboru Prahy „A“ mužů na pátém místě, v prvním kole play off vypadl s týmem Sokol Žižkov „A“.

BC Nový Knín Sokol Motol „C“ obsadil v přeboru Prahy „B“ pod trenérským vedením Ondřeje Zajíčka na osmém místě, v prvním kole play off vypadl s juniorkou Sokola Pražského.

Sokol Motol „D“ pod vedením dvojice Ing. Ivan Kožený a Ing. Miroslav Bazika skončil až na desátém místě první třídy a po nasazení juniorských družstev do soutěží sestoupil.

Čtvrtá etapa Sokola Motol – od roku 2006

V sezóně 2006/2007 došlo k rozpadu BC Sparty Praha a Sokol Motol se stal partnerem Basketbalové Akademie, kam přešlo Sportovní centrum talentované mládeže ze Sparty. Rovněž bylo zahájeno jednání o resuscitaci basketbalu pod hlavičkou Sparta Praha i za pomoci A týmu Sokola Motol v příští sezóně.

Sokol Motol „A“ ve třetí lize mužů pod vedením trenéra i vedoucího Jana Duška po základní části na čtvrtém místě, po nástavbě pak obsadil konečné třetí místo.

Sokol Motol „B“ skončil pod vedením Ing. Pavla Štěpa v přeboru Prahy „A“ mužů na pátém místě, v prvním kole play off vypadl s týmem Sokol Žižkov „A“.

BC Nový Knín Sokol Motol „C“ obsadil v přeboru Prahy „B“ pod trenérským vedením Ondřeje Zajíčka na osmém místě, v prvním kole play off vypadl s juniorkou Sokola Pražského.

Sokol Motol „D“ pod vedením dvojice Ing. Ivan Kožený a Ing. Miroslav Bazika skončil až na desátém místě první třídy a po nasazení juniorských družstev do soutěží sestoupil.

Před sezónou 2007/2008 bylo převedeno bez nároků na finanční vyrovnání A družstvo mužů do Basketbalové Akademie Sparta Praha, čímž byl nastartován projekt návratu mužského basketbalu do Sparty. Tohoto družstva se ujal jako trenér zkušený Jaromír Geršl a jeho asistentem se stal Jan Dušek.

Kádr zůstal stejný jako v minulé sezóně, pouze posílen o dva hráče. Vzhledem k přejmenování soutěží hrálo družstvo druhou ligu mužů a mělo jasný cíl, kterým byl postup do vyšší soutěže.

Družstvo BA Sparta svůj cíl skutečně splnilo a postoupilo do první ligy mužů. Na konci této sezóny Ing. Radko Sáblík z osobních důvodů ukončil své působení ve výkonném výboru BA Sparta, naopak Jan Dušek setrval v roli asistenta u družstva mužů i pro následující sezónu, včetně většiny hráčů původního Motola.

„A“ tým Motola, kterým se stalo družstvo vedené Ing. Pavlem Štěpem, skončilo v přeboru Prahy „A“ mužů na čtvrtém místě, v prvním kole ale vypadlo s „A“ týmem Sokola Žižkov. Náladu si spravilo vítězstvím ve finále Pražského přeboru mužů, jehož se stalo celkovým vítězem.

„B“ tým mužů pod názvem BC Nový Knín Sokol Motol, vedený Pavlem Šenkem, se téměř rozpadlo a výsledkem tak zákonitě bylo poslední místo v přeboru Prahy „B“ a sestup.

„C“ tým mužů pod vedením dvojice Ing. Ivan Kožený a Ing. Miroslav Bazika si vyhojil zpět návrat do první třídy mužů, když vyhrál svoji skupinu ve druhé třídě mužů.

V sezóně 2008/2009 zůstává asistent trenéra Jan Dušek nadále u družstva mužů BA Sparta, zároveň trénuje juniorku BA Sparta. A tým Sokola Motol pod vedením Ing. Pavla Štěpa válčí v přeboru Prahy „A“ mužů, BC Nový Knín zoufale bojuje o udržení v 1. třídě mužů, stejně jako C tým Motola vedený Ing. Ivanem Koženým a Ing. Miroslavem Bazikou. Nastává užší spolupráce s týmem TJ Košíře, který postoupil v minulé sezóně do přeboru Prahy „B“ mužů. Jelikož je tato práce uzavírána v lednu 2009, nelze tuto sezónu více zhodnotit.

Funkcionáři Sokola Motol

Prvním předsedou oddílu basketbalu Sokola Motol byl zvolen Mgr. Zdeněk Zajíček senior, druhým předsedou Dr. Pavel Souček, třetím Mgr. Vladimír Skolil. Krátké období v této funkci působili Ondřej Zajíček a David Váňa a po nich do dnešní doby Ing. Radko Sáblík.

Prvními funkcionáři, kteří svojí prací zajišťovali chod oddílu, byli Libuše Smělá, Růžena Plasová, Božena Vašíčková, Libuše Hubschová, Ladislav Jiráček a Zdeněk Straka. Po nich následovali Blanka Ronovská, Jan Ronovský, Bobina Horová, Vojtěch Mikeš, Václav Šnajdr a Jiří Valeš.

Jana Hornychová

Druhou garnituru tvořili Ing. Radko Sáblík, Jana Hornychová, Ondřej Zajíček, Jan Ronovský, Blanka Ronovská, Martin Kolouch a David Váňa.

Ve třetí a čtvrté etapě v roli funkcionářů pracovali Ing. Radko Sáblík, Jana Hornychová, Jan Dušek, Ing. Pavel Štěp, Ing. Václav Mezera, Ing. arch. Pavel Podlipný, Adam Slánský, Tomáš Moravec a Miroslav Bazika.

Trenéři Sokola Motol

V první etapě náročnou činnost trenérů vykonávali Mgr. Zdeněk Zajíček senior, Dr. Pavel Souček, Mgr. Vladimír Skolil, Václav Dobeš,

Roman Straka, Monika Hricová, Mgr. Zdeněk Zajíček junior, Jan Zadražil.

V druhé etapě se rovněž vystřídala velká řada trenérů na přípravě družstev mládeže a mužů v Motole či ve sportovních třídách ZŠ Petřiny. Ing. Radko Sáblík v roli hlavního trenéra Centra talentované mládeže a hlavního trenéra družstva mužů, Mgr. Zdeněk Zajíček senior, Mgr. Vladimír Skolil, Václav Dobeš, Mgr. Jan Zadražil, JUDr. Miroslav Krása, Mgr. Ivan Beneš, Mgr. Lubor Blažek, Jan Beneš, Jiří Valeš, Zarin Pozan, Dr. Pavel Souček, Ondřej Zajíček, Mgr. Libor Dvořák, Petr Fejk.

Ve třetí a čtvrté etapě v roli trenérů mužů působili Jiří Heinz, Jan Dušek, Ing. Pavel Štěp, Ing. Václav Mezera, Ing. arch. Pavel Podlipný, Ondřej Zajíček, Tomáš Moravec, Adam Slánský, Petr Baštář a Ing. Ivan Kožený.

Rozhodčí Sokola Motol

Z rozhodčích vzešlých z Motola to dotáhl nejdále Mgr. Zdeněk Zajíček junior, který se stal mezinárodním rozhodčím, Ing. Radko Sáblík písal několik sezón druhou ligu mužů, dalšími rozhodčími byli a jsou Ondřej Zajíček, František Kolář, David Váňa, Aleš Novotný, Tomáš Kýn, Václav Mezera, Pavel Podlipný, Adam Slánský.

Mezinárodní turnaje a další turnaje

Již v době komunistického režimu se Motol zúčastnil některých mezinárodních turnajů, Düsseldorf – 1987, Schweinfurt – 1988. Po skončení komunistické diktatury a možnosti cestování, byl Motol zván na mnohé turnaje, ze kterých přivezl různé poháry za čelní umístění. Aiguebelle, Grenobl, Cavailone, Moisac, Latu rdi Pan, Voirone. V roce 1993 společný tým Sokola Motol a Slovanu Bohnice vyhrál mezinárodní turnaj v Luganu. V roce 1995 družstvo starších dorostenců pod vedením Ing. Radko Sáblíka skončilo na mezinárodním turnaji v Auguebelle v konkurenci 36 účastníků na 3. místě. Společné družstvo Motola a Sparty pod vedením Ing. Radko Sáblíka a Antonína Fejka v roce 1995 startovalo na premiérovém ročníku Mc Donald Cupu ve Vídni.

Co se týká družstva mužů, zúčastnilo se několika turnajů v zahraničí ať již ve Francii ve Voironu, Německu či Holandsku a přivezlo několik pohárů za druhá a třetí místa. V domácím prostředí se stalo vítězem mnoha turnajů, ať již Motolského zářijového turnaje za účasti předních družstev druhé ligy, turnaje o Pohár primátora města Litoměřic, několikrát vyhrálo turnaj Primátora v České Lípě, jezdilo na turnaje do Plzně či Rokycan.

První etapa Sokola Motol – 1976 až 1990

V roce 1976 založil Mgr. Zdeněk Zajíček senior družstvo basketbalu, které bylo zařazeno v rámci jednoty Sokola Motol do oddílu ZRTV. V roce 1978 vznikl samostatný oddíl basketbalu, jehož předsedou byl zvolen právě Mgr. Zdeněk Zajíček senior.

V roce 1979 basketbalové mládežnické družstvo startovalo na Pionýrské olympiádě v Prešově pod hlavičkou ZŠ Nepomucká. Toto družstvo se následně stalo základem pro dorosteneckou ligu v roce 1980, ve které tým úspěšně působil další tři roky. Nejlepšími hráči té doby byli Jan a Robert Smělý, Karel Klouda, Miloš Rysl a Roman Valenta, pak nastoupili Václav a Jiří Dobeš, Jan Zadražil, Jára Peroutka a Zdeněk Semerád, kteří pokračovali v soutěži.

Petr Tremel

V tomto období založil oddíl další družstvo, družstvo minikošíkové. Do funkce trenéra přišel Dr. Pavel Souček a v jeho týmu zahájil svoji sportovní kariéru budoucí kapitán státní reprezentace Petr Tremel. Dalším úspěchem bylo vystoupení družstva minižáků v roce 1983 na poháru Vánoční Prahy, jehož se stalo vítězem.

Významnou kapitolou činnosti oddílu byly prázdninové letní tábory a soustředění, kde hráči a trenéři postupně poznali tato místa – Teplice nad Metují – 1978, Želiv – 1979 až 1981, Landštejn – 1982, Bruntál 1983 až 1984, Rumburk 1985, Domažlice 1986 až 1988, Příbram 1989. Zde se družstva připravovala na nadcházející sezonu.

Další léta se týmy dorostenců marně snažily probít přes síto nelítostných kvalifikací do dorostenecké ligy. To se podařilo až ve spolupráci se Spartou Praha, kam přešlo několik ročníků – šlo o ročníky 1971 až 1975. Dorosteneckou ligu hráči poznali pod hlavičkou Sparty Praha v letech 1987 až 1990. Tímto rokem skončila první etapa Sokola Motol.

Druhá etapa (prolog)

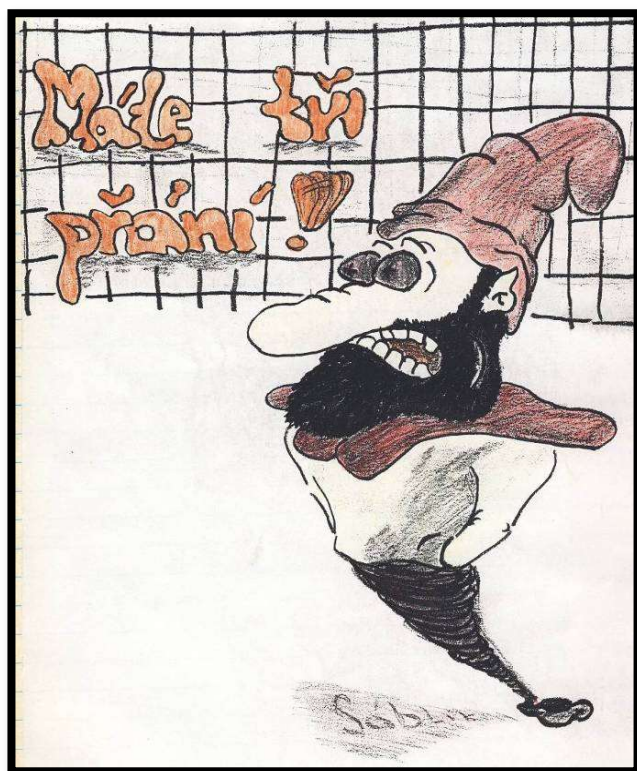
Všechno vlastně začalo v úplně jiném klubu, který se jmenoval ZPA Košíře. Ten měl v roce 1987, kdy jsem se vrátil z vojny, celkem tři družstva, A tým v pražském přeboru, B tým v 1. třídě mužů a C tým ve třetí třídě mužů. Já přišel do ZPA v roce 1986, před vojnou, ve velmi dobré formě. Bohužel rok, kdy jsem mohl trénovat jen sporadicky v Dukle Planá, jakožto běžný absolvent tankistického útvaru v Českých Budějovicích, aniž bych mohl odehrát jediný zápas, či trénovat rovněž sporadicky individuálně po večerech v místní tělocvičně, mi trochu té formy ubral.

Po návratu z vojny jsem hrál sezónu 1987/1988 první třídu mužů za ZPA Košíře „B“, v sezóně 1988/1989 a část sezóny 1989/1990 pak přebor Prahy za ZPA Košíře „A“.

Při této příležitosti je třeba si uvědomit, že v té době neexistovala republiková třetí nejvyšší soutěž mužů, hrála se první liga s účastí špičkových českých a slovenských družstev a národní liga s účastí nejlepších českých družstev. A v té době nehráli žádní reprezentanti venku a reprezentace bojovala na Mistrovství Evropy o medaile.

V Praze pak neexistoval přebor Prahy B, který jsem zavedl až mnohem později já. Byl jenom přebor Prahy a po něm první třída mužů.

Pokud tedy mohu srovnávat úroveň současných a tehdejších soutěží, tak nejlepší družstva pražského přeboru byly v současném systému basketbalových soutěží mužů NBL Mattoni, 1. ligy a 2. ligy na rozhraní mezi současnou první a druhou ligou, družstva první třídy někde mezi dnešním „A“ a „B“ přeborem Prahy.

Tým ZPA Košíře „B“ hrál v tradičním krcálku na Klamovce, na nějž díky dobrým vztahům s tehdejším vedením pražského basketbalového svazu získával rok co rok výjimku. Ke vzteku ostatních družstev, jejichž představitelé marně skřípali zuby či psali zbytečné protesty. Byl jsem ve věku šestadvaceti let asi o deset let nejmladším hráčem od ostatních a podle toho mi byla přidělena role. Oběhat vše za ostatní v obraně, být první v obraně i v útoku, v něm však vyčkat příchodu zkušených borců, abych jim mohl přihrát do výhodné pozice a oni se následně mohli pokusit o střelbu.

Vzpomínám na jeden vydařený zápas z mého pohledu, kdy jsem dal asi osmnáct bodů, tehdy ještě bez trojek, a myslel jsem si, jak jsem nezahrál dobře. Po zápase mi

ukázali starší borci v hospodě střeleckou listinu, kde jsem se skvěl tuším na prvním nebo druhém místě. A velmi náruživě klepali na jména střelců za mnou.

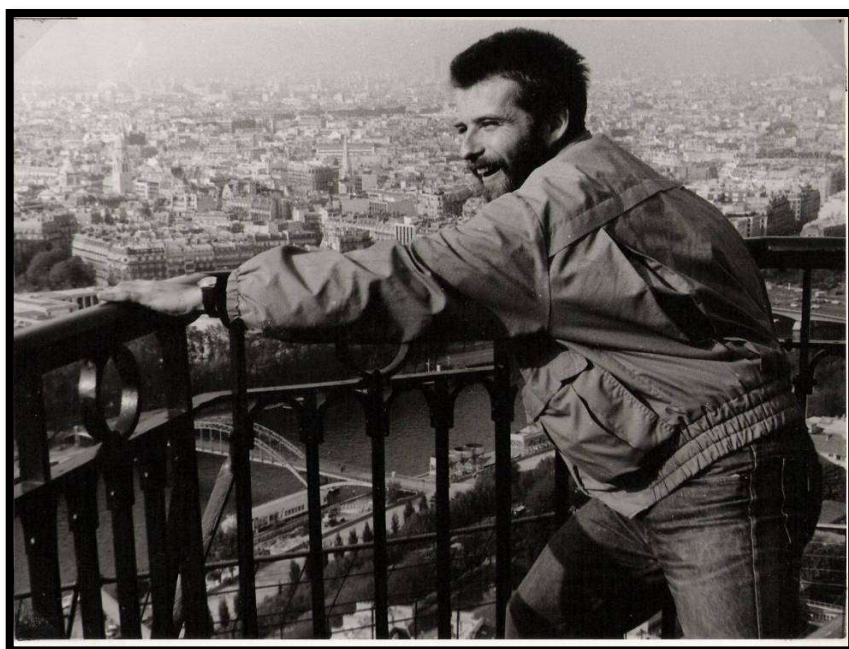
„Ty tu nejseš vod toho, abys dával body,“ řekl mi jejich mluvčí, za přikyvování ostatních postižených, „Ty seš tady, abysme dávali body my. Ty nás jako rozehrávač musíš vobsloužit, když budeš mít dobrou příležitost a nikdo z nás nebude volnej, prosím, tak si vystřel, když budeš mít aspoň padesátiprocentní úspěšnost. Ale jen vobčas, rozumíš?“

Nějak jsem nerozuměl či rozumět nechtěl, upozorňujíc právě na střeleckou úspěšnost v daném zápase a projevil své názory. Následovala výchovná lekce v dalším zápase, kdy mě trenér postavil na pět minut, ačkoli v předchozích zápasech jsem hrával v základní sestavě.

Nejsem až zase takový hlupák a tak jsem pochopil a zahrál si v dalších zápasech poměrně dost, ovšem jen za cenu dodržování požadované taktiky. Obecně si nemohu stěžovat, většina hráčů nebylo špatných povah, ač starší, tak mě mezi sebe přijali a chovali se ke mně dobře.

Po skončení sezóny 1987/1988 došlo k přesunům mezi A a B týmem, součástí jsem byl i já. Někteří starší borci již dali přednost menší Klamovce před velkou tělocvičnou Na Homolce, v ZŠ Weberova. Tak jsem se dostal do A týmu ZPA Košíře.

Tehdy mě také oslovila parta poměrně mladých hráčů z C týmu ZPA Košíře, se kterými jsem si chodil zatrénovat, zda bych je nechtěl kaučovat. Bral jsem to jen jako službu kamarádům, se kterými jsem potom zašel na pivo, nic víc jsem za tím nehledal. Možná někde v podvědomí již působil červík trenérského řemesla, ale určitě jsem netoužil stát se trenérem. Basketbal byl jen zábava, chtěl jsem si dobře zahrát a pak se i dobře napít. Proč si to nepřiznat.

V A týmu ZPA Košíře byla moje role zcela jiná a zahrál jsem si méně. Příčinou byl vynikající rozehrávač v mém věku Petr Chytil, který měl po zásluze místo na palubovce předplacené. Přestože jsem díky němu a jeho dovednostem dřepěl více na lavičce než jsem hrál, stali jsme se dobrými kamarády a

jsme jimi dodnes. Atmosféra v týmu nebyla špatná, ale musel jsem se rozhodnout, zda chci být v dobrém družstvu a hrát méně nebo si hledat jiné, horší, a zahrát si víc.

Zlom v mé basketbalové kariéře vlastně nastal při zájezdu družstva ZPA Košíře v květnu 1989 do Francie.

Tam jel klub ZPA Košíře pod hlavičkou Prahy, společně A a B tým. Mezi A a B družstvem však nevlády právě ideální vztahy, které kulminovaly po prvním zápase. Ten jsem sledoval převážně jen z lavičky, ostatně nehrál moc ani Petr Chytil, o třídu lepší než starší borci. Večer se všichni pořádně poškorpili, což jsem moc nesledoval, neboť jsem s mladšími hráči náruživě popíjel francouzské víno, poskytnuté nám hostiteli.

Musím se přiznat, že jsem byl šokován, když mě oslovil tehdy již odvolaný trenér tohoto zahraničního výběru a nabídl mi, abych zápasy kaučoval já, že se na tom shodly obě skupiny. Nejprve jsem si myslel, že si dělá legraci, vždyť jsem byl v Košířích krátce a jeden z nejmladších, ale ukázalo se, že nabídka je míněna vážně.

Začal jsem přemýšlet, bylo mi jasné, že si moc v zápasech nezahlajím, možná pár minut a ani to nebylo jisté. Na druhou stranu mě lákala role být v zápase v roli kouče, varovaný prst zdvíhala upomínka na věkový rozdíl mezi mnou a většinou hráčů a vzájemnou rivalitou některých z nich.

Abych to zkrátil, prostě jsem roli přijal, v dalších zápasech velmi obezřetně volil kdo s kým může na place být a hledal možnosti, jak nechat zahrát „správné“ hráče, aniž bych moc poškodil výsledek týmu. Dařilo se a role trenéra mi zůstala až do konce zájezdu. A užíval jsem si jí, když jsme byli po zápasech na rautech přijímání starosty míst, kde jsme hráli. Včetně několika zápasů s družstvy z druhé nejvyšší francouzské ligy, plné profesionálních hráčů černé pleti, kteří skákali jak gumítky, ovšem takticky nic moc.

ZPA Košíře – Francie 1989

Horní řada zleva: Pavel Štěp, Ivan Bělohoubek, Petřík, Přemek Urbanec, Koudela
Dolní řada zleva: Michal Rysl, Petr Chytil, Radko Sáblik, Pavel Gračko

Kaučování zápasů a jejich celkem příznivé výsledky i ohlasy na mou činnost, ve mně vzbudily zajímavou myšlenku. Co si takhle vytvořit vlastní tým, stát se hrajícím trenérem, vybudovat družstvo, které by bylo složené z mladších hráčů, mých vrstevníků a s ním si hrát pro zábavu první třídu mužů? Výš jsem nepomýšlel, postupoval jsem nahoru jako rozhodčí a znal své limity hráče, dané především výškou sto sedmdesáti centimetrů.

A tak jsem začal pohlížet na C družstvo ZPA Košíře z jiného úhlu. Stále bylo dost slaboučké, ačkoli jsem do něho přivedl pár kamarádů, včetně obou bratrů. A během dalšího roku, uprostřed sezóny 1989/1990 jsem do něj odešel i sám. Cíl jsem si dal jasný, postoupit ještě v této sezóně do druhé třídy mužů a pak, v následných dvou až třech letech ještě o jeden stupínek výše. Problém s trénováním a hraním jsem neměl, protože s průměrem přes 26 bodů na zápas v této nejnižší soutěži v Praze jsem si mohl dovolit hrát i dělat chytrého. Záměr se podařil, více asi díky mým bodům na hřišti než trenérskému přínosu, a mohli jsme slavit postup do druhé třídy mužů.

Horní řada: Tomáš Valenta, Václav Bejtler, Petr Dvořák, Tomáš Fuksa
Střední řada: Miloš Pelikán, Viktor Pavlík, Pavel Dvořák, Martin Brož, David Váňa
Klečící: Tomáš Mandys, Radko Sáblík

Začal jsem se trochu zajímat o trénování, ovšem jen velmi okrajově, spíše jsem těžil z některých bývalých zkušeností, neměl moc valných znalostí o tréninkových metodách, už vůbec ne o zákonitostech tréninku. Jedno mi ale bylo jasné, potřebujeme dobrou fyzickou, zlepšit technickou úroveň hráčů a střelbu. A průběžně hledat posily, které by byly dobré jak po stránce basketbalové, tak po stránce vztahové. Protože cílem nebylo nic jiného, než vytvořit dobrou partu, která si zahraje basketbal na slušné úrovni, pokud možno vyhraje, a když už prohraje, bude mít alespoň dobrý pocit z předvedené hry. A následně půjde do hospody nebo na diskotéku a tam bude následovat druhá fáze zápasu.

Začali jsme předstírat trénink, tedy se jen nehodil na začátku míč a nehrálo se, ale cvičily se úniky, driblink, střelba, jednoduché akce. Rovněž základní pravidla obrany, ovšem v dost mizerném provedení. Včetně mých trenérských rad. Ale na úroveň, kde jsme zatím byli, už jen obyčejný jakýkoli trénink byl obrovský nadstandard a zavedení předsezónních soustředění pro tyto soutěže věc nezvyklá.

Ačkoli co se týká soustředění, v těchto počátečních dobách, jejich náročnost spočívala především v odolnosti lidského těla na enormní zátěž. Ne pro koňské tréninkové dávky, ale pro nutnost organismu se vypořádávat s únavou, malátností a obvyklými stavy po probdělé noci. Přes den jsme dvou až tří fázově trénovali, ovšem následovala čtvrtá fáze po večeři, která teprve ukázala, jak na tom kdo je. Jít spát před druhou či třetí hodinou bylo téměř v kolektivu nepřijatelné a nepřijít na ranní výběh pak ostudné. Ač bojovat sám se sebou bylo velmi náročné. Ale mladý lidský organismus vydrží hodně, konec konců, říká se těžko na cvičišti, lehko na bojišti.

Dá se konstatovat, že první soustředění byla především o utužování kolektivu a poznávání morálních vlastností jedinců. Přínos soustředění byl v překonávání sebe sama, své lenosti, odbourávání alkoholu za poklusu. I když mnohým pomohla i basketbalová část, kdy minimálně několik hodin denně pracovali s míčem, činnosti byli nuceni dělat opakovaně, pod velkou únavou, takže se z některých činností stávaly záležitosti mechanické. Nad kvalitou tréninkového procesu by odborník asi zaplakal, pro mnoho lidí však i tak byl přínosný. Kvalita kádru totiž, až na pár výjimek, nebyla zpočátku nic moc, ta se zvyšovala s dalšími roky a upřímně, s postupnou jeho obměnou a příchody nových hráčů.

Po postupu do druhé třídy mužů dochází k mému jednání se Sokolem Motol, neboť jsme začali hledat především jinou tělocvičnu. Klamovka byla opravdu na hraní děsná a klub ZPA Košíře neměl zájem pro svůj C tým platit jinou halu, konkrétně tělocvičnu na Homolce, kde hrál A tým. Možnost hrát jako družstvo pod hlavičkou Sokola Motol bylo zajímavé a když jsem dostal slib na zmiňovanou halu na Homolce dvakrát týdně, nebylo co řešit.

A tak začala moje kariéra v Sokole Motol, s družstvem ZPA Košíře C, hrající druhou třídu, která pokračovala mým zvolením za předsedu Sokola Motol, rolí vedoucího trenéra v obnovených Centrech talentované mládeže, jenž jedno získal i díky naší diplomacii také Sokol Motol. Vrcholem mého snažení bylo působení v druhé lize mužů, podle současného názvosloví v 1. lize mužů, tedy druhé nejvyšší republikové soutěži. Kontinuita týmu zůstala zachována, od té původní třetí třídy v Košířích až do druhé nejvyšší soutěži v Česku v Motola, byť se vyměnili postupně všichni hráči. Zůstala však jedna osoba, až do sezóny 2001/2002, a tou jsem byl já.

Poháry získané družstvem mužů Sokola Motol v letech 1990 až 2002

Po sezóně 2001/2002 jsem odešel do Sparty Praha, kam mě již několik let lákal Ing. Pavel Majerík a kde jsem se ujal role hlavního trenéra Sportovního centra mládeže. Ale to už je jiná historie, byť spojená se Sokolem Motol daleko víc, než by si kdo myslel.

Ted' se však pojďme věnovat jednotlivým rokům, jak je přinesl čas a jak jsme je naplňovali nejen basketbalem, ale též jinými bohubilými činnostmi s týmem spojenými.

JAK ŠLY ROKY ... Sezóna 1989/1990

V sezóně 1989 jsem vedl „C“ tým Košíř jako trenér, zůstával však na podzim ještě hráčem „A“ týmu Košíř. Po vánoční přestávce jsem však přešel k týmu do funkce hrajícího trenéra.

Sezónu jsme zahájili pro mnohé nezvykle a pro danou soutěž opravdu netradičně. Totiž soustředěním v Kostelci nad Černými lesy.

Sezóna byla zmíněna již v prologu, neboť jsme ji odehráli ještě pod hlavičkou ZPA Košíře „C“, po revolučním podzimu, kdy se moc netrénovalo a hrálo v okleštěné sestavě. Přesto jsme po vydařeném jarním finiši postoupili do druhé třídy mužů. A před další sezónou se dohodli o převodu celého družstva pod hlavičku Sokola Motol.

Klub ZPA Košíře se nás dle mého rád zbavil, protože jsem stále nárokoval peníze na zaplacení regulérní tělocvičny a i jinak zlobil. Dle mého bylo převedení družstva výhodné pro všechny. Ale s funkcionáři Košíř jsem se rozešel v dobrém, dokladem budiž náš společný zájezd do Francie na jaře 1991. O tom bude ještě zmínka dále.

Soupiska družstva ZPA Košíře „C“ v sezóně 1989/1990:

Rozehrávači:

SALACZI Jarda (ročník 1965, výška 182 cm) **BROŽ** Martin (69, 168), **TOMAN** Karel (70, 172), **DOBEŠ** Václav (65, 175), **SÁBLÍK** Radko (62, 170) (od poloviny soutěže)

Křídla:

VALENTA Tomáš (68, 183), **FUKSA** Tomáš (63, 186), **SÁBLÍK** Petr (70, 182), **PELIKÁN** Miloš (63, 176), **DVOŘÁK** Petr (71, 187), **INNEMAN** Jiří (65, 181), **DVOŘÁK** Pavel (71, 186), **KUBÁT** Jaroslav (67, 175)

Pivoti:

MANDYS Tomáš (69, 200), **PLÍVA** David (69, 195), **BUCHTELE** Tomáš (72, 186), **ROKOS** Antonín (70, 185), **HŮLKA** Jiří (67, 200)

Trenér:

Ing. **SÁBLÍK** Radko

Mistrovské zápasy v sezóně 1989/1990

Jméno	zápasů	body(trojky)
JaroslavSalaczi	22	193(23)
TomášFuksa	20	249
TomášValenta	18	287(11)
TomášMandy	16	137
PetrSáblík	14	163(27)
MartinBrož	14	47(5)
AntonínRokos	13	59(6)
RadkoSáblík	12	314(39)
DavidPlíva	12	62
KarelToman	11	18
JirkaInneman	9	17
TomášBuchtele	7	28
MilošPelikán	6	87(13)
PetrDvořák	6	44
JirkaHůlka	6	39
VáclavDobeš	4	22
PavelDvořák	1	0
JaroslavKubát	1	0

Poznámka: Kromě 22 mistrovských zápasů jsme odehráli ještě 25 přátelských zápasů.

Konečná tabulka soutěže:

1.	Tempo Praha	22	20	2	1597	:	1055	42
2.	ZPA Košíře "C"	22	19	3	1765	:	1378	41
3.	Rozvoj Praha	22	15	7	1212	:	1044	37
4.	Vojenské stavby	22	15	7	1368	:	1264	37
5.	Technika strojní "C"	22	14	8	1294	:	1254	36
6.	Viktoria Žižkov	22	10	12	1149	:	1253	32
7.	Sokol Krč	22	11	11	1212	:	1200	32
8.	Slavoj Praha	22	9	13	1169	:	1317	31
9.	Oděvní služby "A"	22	8	14	1002	:	1145	30
10.	MFF Praha "B"	22	6	16	1138	:	1362	28
11.	Rapid Praha	22	3	19	930	:	1219	25
12.	Solidus Praha	22	2	20	1016	:	1361	24

Pikantnosti či zajímavosti z dané sezóny:

Perlička:

Po zápase desátého kola neunesl kritiku Miloš Pelikán a v restauraci vzteky roztrhal registrační průkaz. Bylo mu řečeno, že chce-li hrát, musí si jeho obnovu sám vyřídit, což však odmítl učinit. Přestože v družstvu skončil, zůstali jsme dobrými kamarády a jsme jimi dodnes.

Zajímavý výkon:

Po skončení sezóny se uskutečnil turnaj na Klamovce, který jsme vyhráli jako ZPA Košíře „C“ před dorostenci Sparty Praha, Zahradním městem a dorostenci Košíř. Na turnaji se dařilo mé maličkosti, vyhrál jsem střeleckou soutěž s průměrem 41,8 bodů na zápas. K tomu přispěl i zápas proti dorostencům ZPA, kdy se mi podařilo vstřelit 58 bodů, z toho 5 trojek.

Hodnocení sezóny zapsané mnou v kronice po sezóně 26. dubna 1990:

„Když jsem před dvěma roky, a něco málo dní k tomu, přišel k tomuto družstvu, nebyla jeho bilance nejlepší. Byl jsem požádán, abych tým koučoval. Po dlouhém zvažování jsem slíbil, že budu tuto práci dělat dva roky, za předpokladu, že kluci budou chtít mě poslouchat a budou chtít makat. Začali jsme od píky, do mužstva přišli další hráči. Většina pochopila mnou neustále zdůrazňovanou poučku, že každý trénuje pro sebe a ne pro trenéra.

Někteří bohužel neměli dost vůle, možná i chuti a času a skončili. I s těmito ztrátami se myslím povedlo vytvořit dobrou partu, která právě v utkáních, když už téměř byla na lopatkách, Rozvoj, Strojárna, Krč, dokázala zmobilizovat své síly a překonat sama sebe. I proto se podařilo splnit náš cíl a tým byl postup.

Když jsem k mužstvu přišel, řekl jsem, že v první sezóně chci umístění do 5. místa a v druhé postup. Zpočátku tomu mnozí nevěřili, posléze si na tuto možnost začali zvykat.

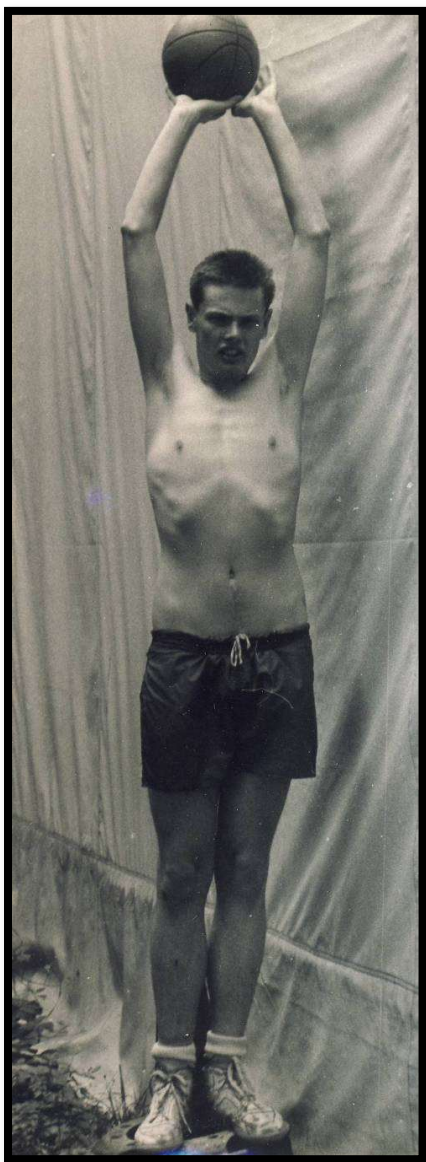
Letošní rok byl poznamenán faktem, že po událostech 17. listopadu 1989 se de facto dva měsíce netrénovalo a i poté se na tréninkách spíše hrálo než trénovalo. Jak vyplývá z počtu tréninků a účasti na nich, nic slavného to nebylo. Ale je nutné vzít i fakt, že mnozí trénovali navíc individuálně na školách nebo ve středu na Homolce.

Účast na zápasech byla dobrá, na všech mistrovských zápasech byl Jarda Salacsi a Tomáš Fuksa, který však ve dvou po zranění nehrál. Dále i já jsem byl na všech utkáních, přičemž na prvních deseti jako kouč. Uznání zaslouží i Karel Toman a Jirka Inneman, kteří byt' byli většinou mezi náhradníky, chodili nás povzbuzovat eventuálně provádět zápis. Tomáš Valenta a Tomáš Mandys ke konci nehráli pro zranění, Petr Sáblik po listopadu pro svou účast ve stávkovém výboru FSI ČVUT a David Plíva pro nucený odchod na pět měsíců do zeleného sukna. Na celý rok byl pro vojnu vyřazen i Michal Sáblik. V závěru nám pomohli nahradit zraněné hráče dorostenci Tomáš Buchtele a Petr Dvořák.

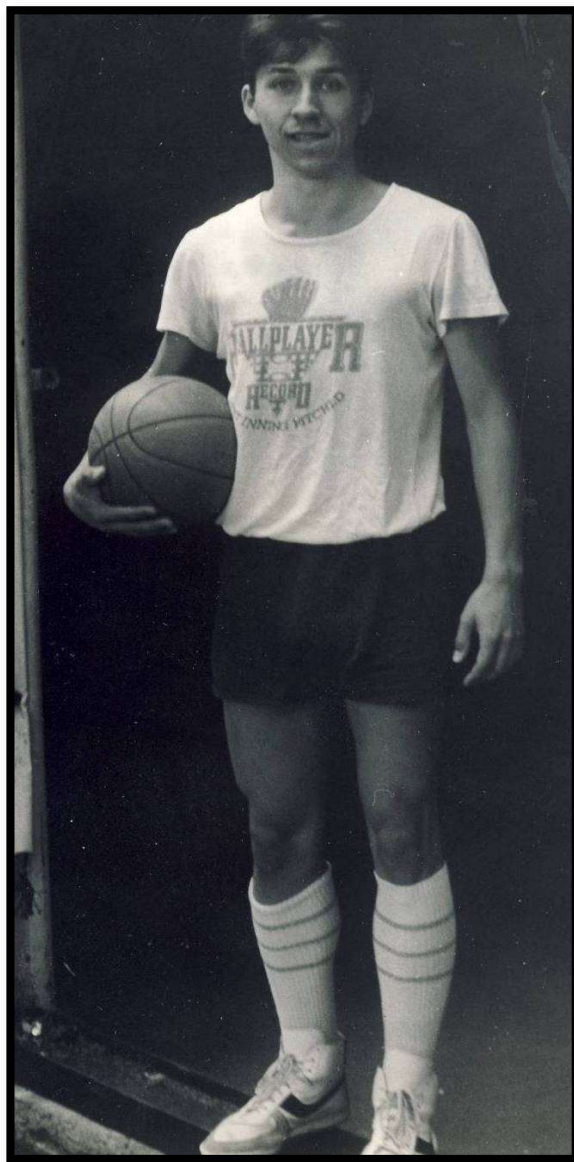
Jako tradičně, dávali jsme hodně bodů, ale i hodně inkasovali. Až na pár výjimek jsme hráli osobní obranu, která se nám osvědčila. Zde měl velký podíl na úspěšnosti Tomáš Mandys, o každý míč se rval Tomáš Fuksa i Petr Sáblik. Zkušeností využíval Jarda Salacsi, rychlosti naopak Tomáš Valenta a v posledních zápasech i oba jmenovaní dorostenci.

Jestli jsem pro mužstvo znamenal přínos jako hráč já osobně nechávám na posouzení jiným, já sám jsem byl spokojený tak ve třech zápasech a to ještě poločas.

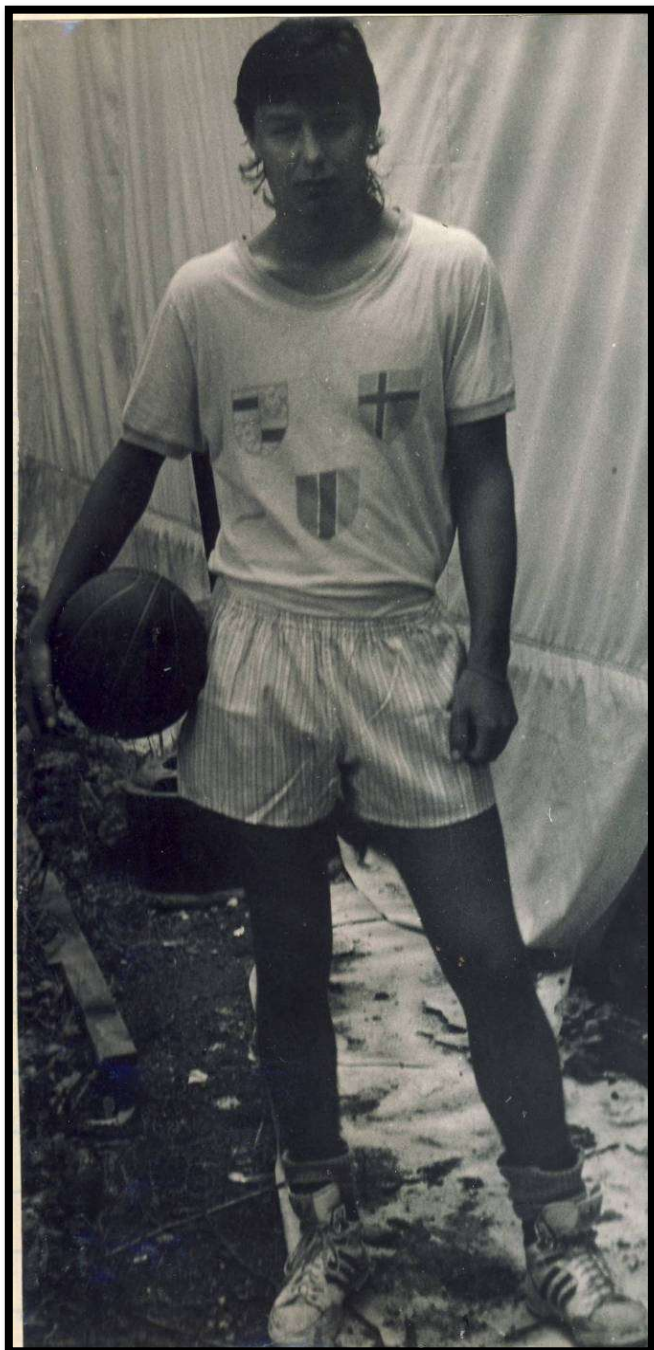
Na závěr ještě pár poznámek. Každému doporučuji, ať se zamyslí nad svým dalším osudem. Kdo se spokojí s dosaženým a nechce se už zlepšovat, začíná se zákonitě zhoršovat. Věk většiny hráčů dává předpoklady k tomu, aby se ještě zdokonalili. Splnili jsme cíl, ale nesmíme zapomínat, že nedostatky zůstávají. Každý se sám musí zamyslet, jak si představuje svůj další basketbalový osud. Doposud nevíme, kde budeme hrát, pod jakou hlavičkou, ale většina z nás ví jedno jistě, že budeme hrát. Klidně o půlnoci na betonu, ale kdo jednou podlehl této hře doopravdy a basketbal si zamiloval, stal se mu drogou.“

Tomáš Mandys

Tomáš Valenta

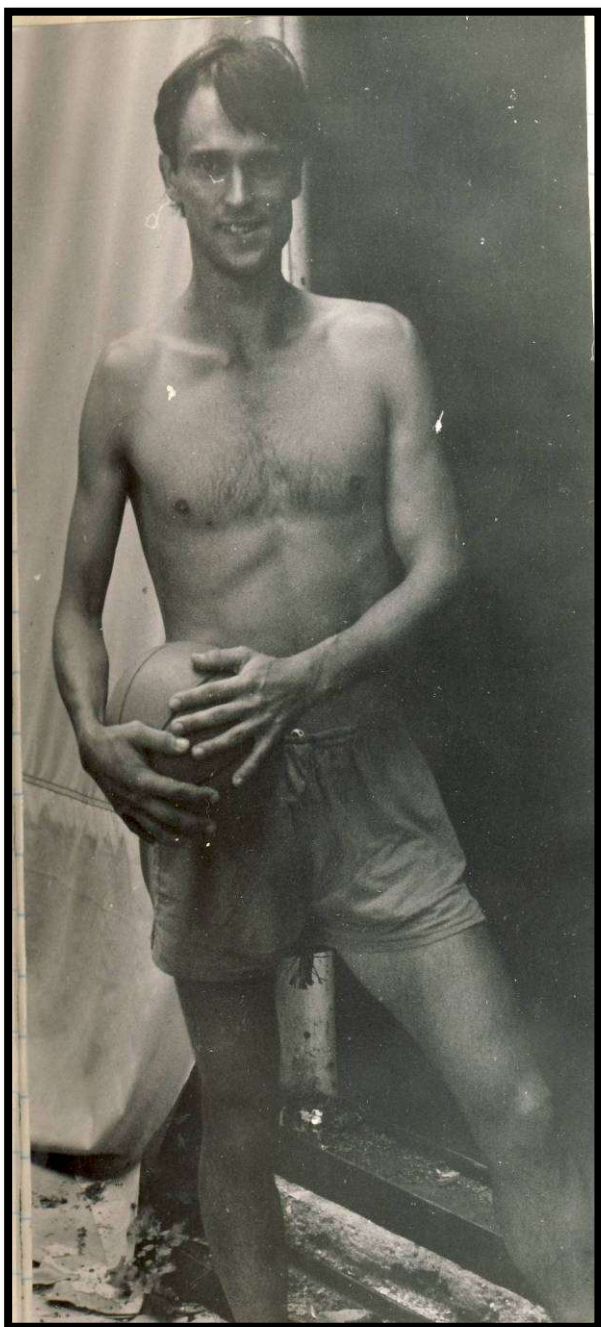
Petr Dvořák

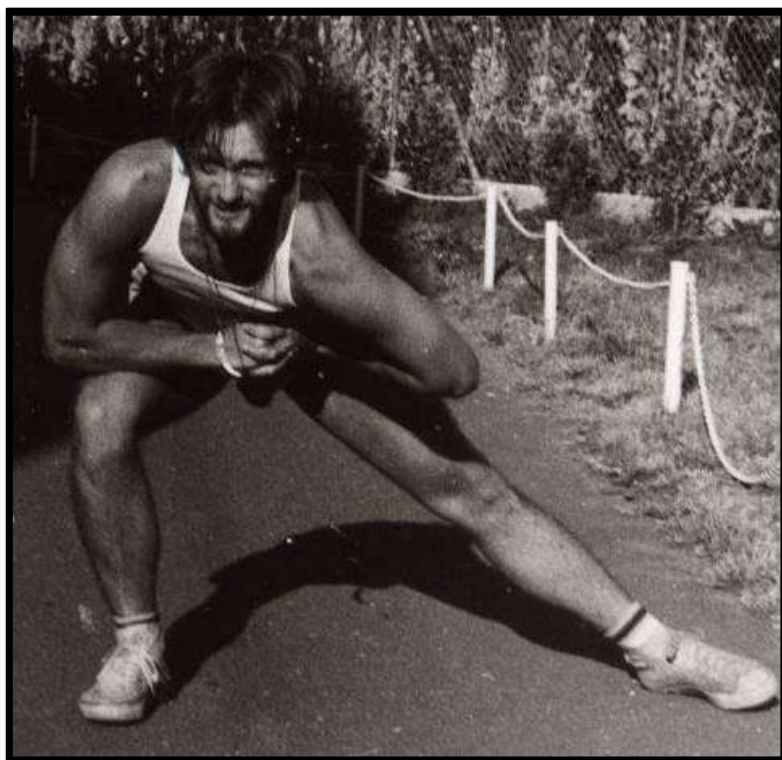
David Váňa

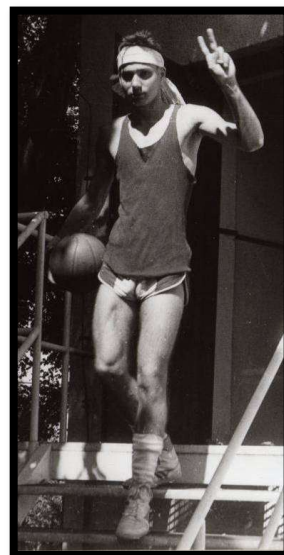
Václav Bajtler

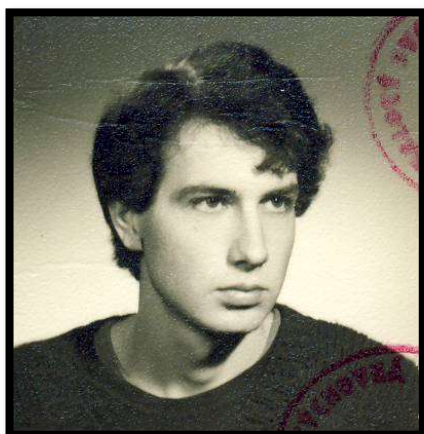
Tomáš Fuksa

Petr Sáblík

Petr Dvořák

Jiří Přívora

DRUHÁ ETAPA SOKOLA MOTOL 1989 - 2002

Sezóna 1990/1991

Sezónu jsme zahájili již jako družstvo Sokola Motol „B“ ve druhé třídě mužů. A tým Sokola Motol pak hrál první třídu mužů a rád by postoupil o soutěž výš. Já si takové cíle nedával, vědom si kvality kádru, chtěl jsem skončit do pátého místa a konsolidovat kádr. Což se nakonec na chlup podařilo.

Sezóna začala opět soustředěním v Kostelci nad Černými lesy, kam s námi odjelo i družstvo Sigma Potrubí Praha, rovněž nováček druhé třídy mužů, které vedl Radek Hušák a dělal si podobné ambice jako já. Tedy si vytvořit družstvo, ve kterém si potom dlouhé roky zahraje.

Kádr jsme před sezónou řádně posílili, především přišel pendlující hráč z A týmu Petr Füst a trojice hostujících dorostenců ze Sparty Praha, se kterou Sokol Motol úzce spolupracoval, syn známého herce a herečky Ladislav Frej, velmi talentovaný rozehrávač, pohodové vysoké křídlo Václav Bejtler a živel Petr Ruzskiewicz, shodou okolností i student ze SSPŠ Preslova, kde jsem učil. Naopak někteří hráči loňského kádru zůstali spjatí s Klamovkou. A další se tam vrátili během sezóny, když nedostávali dostatek minut na hřišti, což však bylo dáno i příchodem kvalitnějších hráčů.

Soupiska družstva Sokol Motol „B“ v sezóně 1990/1991:

Rozehrávači:

SÁBLÍK Radko (62, 170), **BROŽ** Martin (69, 168), **FREJ** Ladislav (73, 184)

Křídla:

VALENTA Tomáš (68, 183), **FUKSA** Tomáš (63, 186), **SÁBLÍK** Petr (70, 182), **DVOŘÁK** Petr (71, 191), **BEJTLER** Václav (73, 193), **FÜST** Petr (70, 197), **STRAKA** Roman (67, 185)

Pivoti:

MANDYS Tomáš (69, 200), **BUCHTELE** Tomáš (72, 186), **RUZSKIEWICZ** Petr (73, 202), **SEMERÁD** Zdeněk (64, 200)

Trenér:

Ing. **SÁBLÍK** Radko

Mistrovské zápasy v sezóně 1990/1991 (včetně 2 zápasů Pražského poháru mužů)

Jméno	zápasů	body(trojky)
Radko Sáblík	24	438 (83)
Tomáš Valenta	24	338 (15)
Tomáš Mandys	24	203
Tomáš Fuxsa	22	147
Petr Füst	17	250 (3)
Petr Ruzskiewicz	14	145 (1)

Václav Bejtler	11	117 (5)
Petr Sáblík	11	23 (1)
Zdeněk Semerád	8	61
Petr Dvořák	8	27
Ladislav Frej	7	89 (11)
Roman Straka	4	15 (2)
Tomáš Buchtele	2	0
Martin Brož	1	0

Poznámka: Kromě 24 mistrovských zápasů jsme odehráli ještě 41 přátelských zápasů.

Konečná tabulka soutěže:

1. Sokol Dejvice "A"	22	18	4		1762	:	1406	40
2. VSK Přírodní vědy "A"	22	17	5		1441	:	1304	39
3. Spartak Radotín	22	16	6		1735	:	1499	38
4. VŠTJ Medicina Praha	22	14	8		1537	:	1406	36
5. Sokol Motol "B"	22	12	10		1700	:	1577	34
6. Slovan Bohnice "A"	22	11	11		1238	:	1314	32
7. Dynamo Pankrác "B"	22	9	13		1495	:	1541	31
8. Humanitní fakulta "B"	22	8	14		1211	:	1357	30
9. Tesla Žižkov "D"	22	8	14		1530	:	1651	30
10. Admira Kobylisy "B"	22	9	12		1378	:	1419	30
11. Sokol Dolní Počernice "A"	22	8	14		1488	:	1607	30
12. AC Praha 1890	22	2	20		1409	:	1843	23

Sezóna byla završena zájezdem v květnu s klubem ZPA Košíře do Francie, kde jsme je jako Sokol Motol „B“ doprovodili. Především se jednalo o společenskou akci, jako odměnu za podařenou sezónu, ačkoli i nějaké zápasy jsme si zahráli.

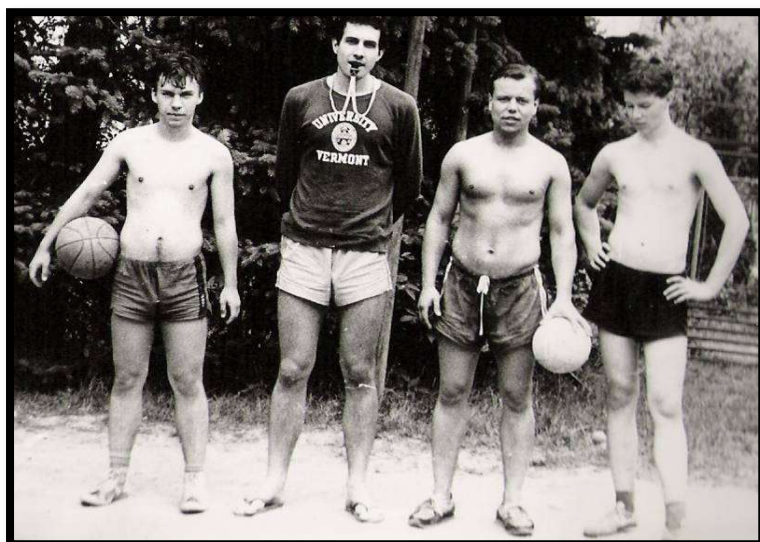

Dolní řada zleva: Radko Sáblík, Petr Sáblík a další s francouzskými přáteli

Radko Sáblík a Petr Sáblík ve Versailles

Na závěr sezóny jsme se ještě sešli na pivku v červnu na chatě v Rymáních, což je chatová oblast v těsné blízkosti Mníšku pod Brdy. Zde se objevily i některé předpokládané posily pro další ročník.

Zleva: Karel Toman, Jiří Přivora, Miloš Pelikán, Pavel Dvořák v Rymáních

Sezóna 1991/1992

Sezónu jsme zahájili již tradičně soustředěním v Kostelci nad Černými lesy. Tam s námi byl ještě můj bratr Petr, který se však již více věnoval své partnerce, se kterou se ještě během této sezóny oženil a basketbal šel stranou. S výjimkou pískání zápasů, na které ho Blanka doprovázela.

Horní řada zleva: Roman Šotola, Viktor Pavlík, David Váňa, Petr Dvořák, Petr Fürst, Josef Jašek, Tomáš Mandys, Václav Bejtler, David Samec

Klečící: Tomáš Valenta, Vladimír Skolil, Martin Brož, Marek Skolil

Ležící: Radko Sáblik

Sezónu jsem začal znovu jako hlavní trenér, ovšem během sezóny jsem angažoval k týmu trenéra Mgr. Mirka Skolila, protože mi začalo dělat problém hrát a zároveň kaučovat zápas. Ponechal jsem si roli asistenta trenéra a vedoucího družstva, takže jsem mohl i nadále ovlivňovat dost věcí. Ačkoli se některým Mirkovy tréninky občas nelíbily, neboť je považovali za až příliš dorostenecké, myslím si, že nám všem prospěly. Rovněž začal preferovat daleko agresivnější obranu. Jediné, co bylo určitým zdrojem našich debat, a kde jsme se ne vždy shodli, byla taktika.

A kádr se zase změnil. Někteří hráči odešli, za svými bývalými spoluhráči na Klamovku do Košíř, Ladislav Frej ukončil hostování. Naopak přišli další tři dorostenci ze Sparty na hostování, Marek Skolil, Zdeněk Šotola a Adam Dvořák. Ze Sokola Vyšehrad přestoupil Viktor Pavlík, z Kostelce nad Černými lesy rozehrávač David Váňa a z Uherského Hradiště pořízek a pohodový chlapík Josef Jašek.

V této sestavě jsem vyhlásil před sezónou jednoznačný cíl a tím byl postup do první třídy mužů. Kádr nebyl špatný, na tuto soutěž dokonce výborný, ale postupuje jen první a jeden nepovedený zápas může zhatit celoroční práci ...

Ve skupině se bohužel sešly tři výborné týmy, které výrazným způsobem převyšovaly zbytek startovního pole, shodou okolností všechno mladá družstva. Jejich následný postup výše v dalších sezónách je dokladem mého tvrzení. Medicina vedená hrajícím Martinem Matoulkem, fyzicky namakaní borci z FTVS pod vedením bratrské dvojice Fialů.

Prohráli jsme na podzim jen jednou, bohužel o hodně na Medicině. Ta naštěstí prohrála ještě jeden zápas s FTVS a v odvetě jsme ji porazili i my. Klíčové pak byly oba vyhrané duely s FTVS, nicméně každý zápas byl nesmírně důležitý, neboť jsme podruhé v sezóně prostě prohrát nemohli, pokud jsme chtěli postoupit. A to jsme chtěli.

Superdůležitý zápas se odehrál v tělocvičně na Homolce 6. března, kdy jsme přivítali Medicinu, která nás jako jediná doposud porazila. Výsledek 83: 71 byl důvodem k opožděným oslavám mých třicátých narozenin na Klamovce a následně na „jedničce“ na Strahově. Zde mi „dobří“ kamarádi nechali zahrát sólo pro nejstaršího účastníka diskotéky.

Vzhledem k horšímu skóre s Medicinou jsme si nemohli dovolit prohrát druhý zápas v soutěži. Po výhře na super horké půdě Sorbony, tedy FTVS, nás ještě čekala Technika strojní, kterou trénovala paní Matoulková, zatímco její syn hrál za Medicinu. Kdyby nás Technika porazila, postupovala by Medicina.

Zápas se neodehrál v řádném termínu, protože organizační pracovník pan Pospíchal zapomněl (???) poslat hlášenky a tak nepřišli rozhodčí. Domácí pak odmítli hrát, dokonce mě nařkli, že jsem odvolal rozhodčí úmyslně. Atmosféra před posledním utkáním řádně zhoustla. Nakonec jsem souhlasil, že netrváme na kontumaci, ale zápas odehrajeme, aby nás nikdo nemohl později napadnout, že jsme postoupili díky rozhodnutí u zeleného stolu. Byl to risk, ale cítil jsem, že toto rozhodnutí je správné a moje stanovisko respektovali i hráči.

Konečné vyřešení padlo 30. dubna na Strahově, kde jsme porazili v posledním zápase sezóny domácí Techniku strojní „B“ 59: 80, ačkoli jsme v poločase prohrávali 43: 35 a mohli slavit. Já jsem bohužel poprvé mistrovský zápas ve druhé třídě v sezóně vynechal, neboť jsem dva dny předtím skončil na kapačce v nemocnici po ledvinové kolice. Sice jsem se rozcvičoval, byť mě pustili ze špitálu toho dne ráno, ale do zápasu nezasáhl. A na velkolepé oslavě v restauraci nedaleko strahovských kolejí jsem jen cucal limonádu.

Skvělou sezónu jsme vyšperkovali postupem do semifinále Pražského poháru mužů, kde jsme podlehlí pátému týmu z přeboru Prahy ZPA Košíře „A“, za nějž jsem kdysi hrál. V prvním zápase, oba se hráli na Homolce, o to byl duel ještě pikantnější, jsme prohráli 79: 88, ve druhém sice zvítězili 102: 100, nicméně do finále postoupil náš soupeř s lepším skóre.

Jako dovětek k sezóně pár slov závěrem, které jsem zapsal do tradiční kroniky:

„Dovoďte mi, abych poděkoval všem, kteří se zasloužili o postup do 1. třídy. Vím, někdo se zasloužil víc a někdo méně, ale to není podstatné. Poděkování patří vám všem. Za hru i za výbornou atmosféru kolem, ve které se dobře hrálo. Za vytvoření výborné party, která ve kritických chvílích dokázala táhnout za jeden provaz. Nepokazme si to, je to naše mužstvo a záleží na nás všech a na každém zvlášť.“

Důležitá je shoda i mimo hřiště. V tomto směru šla až extrémně příkladem skupina kolem Kuřochy (přezdívkou pro Petra Dvořáka – poznámka autor), David, David, Pepa a snad i další, kteří žili téměř společným rodinným životem. Měli společné zájmy, ženy, nemoci.

Takže ještě jednou všem můj velký dík.“

Soupiska družstva Sokol Motol „B“ v sezóně 1991/1992:

Rozehrávači:

SÁBLÍK Radko (62, 170), **SKOLIL** Marek (72, 179), **VÁŇA** David (71, 176), **ŠOTOLA** Zdeněk (73, 175)

Křídla:

VALENTA Tomáš (68, 183), **SÁBLÍK** Petr (70, 182), **DVOŘÁK** Petr (71, 191), **BEJTLE** Václav (73, 193), **FÜRST** Petr (70, 197), **PAVLÍK** Viktor (69, 186), **SAMEC** David (73, 186)

Pivoti:

MANDYS Tomáš (69, 200), **RUZSKIEWICZ** Petr (73, 202), **SEMERÁD** Zdeněk (64, 200), **DVOŘÁK** Adam (73, 195), **JAŠEK** Josef (72, 196)

Trenéři:

Ing. **SÁBLÍK** Radko, Mgr. **SKOLIL** Vladimír

Mistrovské zápasy v sezóně 1991/1992 (včetně 5 zápasů Pražského poháru mužů)

Jméno	zápasů	body(trojky)
Tomáš Valenta	27	191 (4)
Radko Sáblík	24	242 (48)
Marek Skolil	24	375 (59)
Josef Jašek	22	295
Viktor Pavlík	22	312 (20)
Václav Bejtler	22	263 (2)
Petr Fürst	21	243 (6)
David Samec	20	254 (21)
Tomáš Mandys	17	50
David Váňa	17	44 (3)

Zdeněk Šotola	12	54 (3)
Petr Dvořák	10	60
Zdeněk Semerád	9	36
Petr Ruzskiewicz	5	36
Adam Dvořák	4	19
Petr Sáblík	1	0
Tomáš Fuksa	1	0

Poznámka: Kromě 27 mistrovských zápasů jsme odehráli ještě 42 přátelských zápasů.

Konečná tabulka soutěže:

1.	Sokol Motol "B"	22	21	1		2042	:	1433	43
2.	TJ Medicina Praha	22	20	2		1855	:	1256	42
3.	FTVS USK	22	18	4		1706	:	1306	40
4.	Technika Strojní "B"	22	12	10		1462	:	1399	34
5.	Slavoj Břevnov	22	12	10		1740	:	1750	34
6.	Vojenské stavby	22	11	11		1574	:	1536	33
7.	PSK Union Praha	22	11	11		1442	:	1453	33
8.	Sokol Přední Kopanina	22	9	13		1525	:	1655	31
9.	TJ Tatran Praha	22	6	16		1462	:	1769	28
10.	Spartak Kbely "C"	22	5	17		1286	:	1702	27
11.	Sokol Kobylisy "A"	22	4	18		1154	:	1594	26
12.	TJ Ruzyně	22	3	19		1124	:	1519	25

Pikantnosti či zajímavosti z dané sezóny:

Po jediném prohraném zápase na Medicině 91: 57 bylo v kronice

zaznamenáno následující:

„Náš největší propadák v sezóně. Celý zápas začal nešťastně, my i soupeři jsme měli žluté dresy a nakonec v nich i nastoupili. Trochu zmatek, doplněný žlutým světlem v hale. Soupeř se ale orientoval lépe. Dalším neštěstím byla dvojice rozhodčích Komeščík a Komeščíková, sice výsledek příliš neovlivnili, ale navzájem se opravovali a dohadovali se na hřišti o pravidlech ...

Po zápase v restauraci u Tří bojovníků se po vzájemných sázkách v pití piva na ex nejprve opili Petr Ruzskiewicz a Petr Dvořák a pak se před hospodou navzájem potřísnilí oblek obsahem svých žaludků. Odcházejícího Davida Váňu pak přinesl Petr Ruzskiewicz zpět do hospody, kde se ho ujal Pepa Jašek, který mu lál pivo do ucha se slovy „Však ty budeš chlástat“.

Po zápase 17. kola s týmem Sokol Přední Kopanina 96: 55 se rozběhla čilá korespondence s Pražským basketbalovým svazem.

Nejprve vyjádření rozhodčího Ivo Schovánka:

„Zápas jsem ukončil ve 20. minutě druhého poločasu za stavu 96: 55 pro Sokol Motol „B“ z důvodů rvačky na hřišti vyvolané hráči Přední Kopaniny, což jsem stručně popsal v zápisu.

O výsledku a převaze Motola nebylo po celý zápas pochyb. Prakticky od počátku měli neustále připomínky hráči Kopaniny, za což byla udělena technická chyba Františku Cikánkovi v 15. minutě prvního poločasu. Pak byl chvíli klid, když Franta vystřídal.

Ale ve druhém poločase s postupem zvyšujícího se score ve prospěch Motola opět znervózňeli hráči Kopaniny, kteří nastoupili pouze v šesti hráčích. V poslední minutě zápasu, kdy již družstvo Kopaniny dohrávalo ve čtyřech po dalším velmi tvrdém zákroku hráče Kopaniny a před házením trestných hodů vyvolali hráči Kopaniny rvačku a napadli hráče Motola, kteří se skutečně více méně bránili až na aktivnějšího Šotolu. Rvačka byla taková, že jsem odmítl nadále pokračovat ve hře. Trochu se mírnil František Cigánek, prakticky se nezapojil Tomáš Cigánek, ale to co předvedli Šmejkal a Kohutič jsem ještě ve své „kariéře“ rozhodčího basketbalu trávajících zatím pouhých 41 let neviděl.

Navrhuji ponechat výsledek na hřišti ve prospěch Sokola Motol „B“. Velice oceňuji snahu o ukončení rvačky zejména u trenéra Motola pana Školíla a hráče Radko Sáblika, ale jejich pozice byla velmi těžká. Myslím si, že družstva jako Přední Kopanina vůbec nemají co dělat v našich basketbalových soutěžích!“

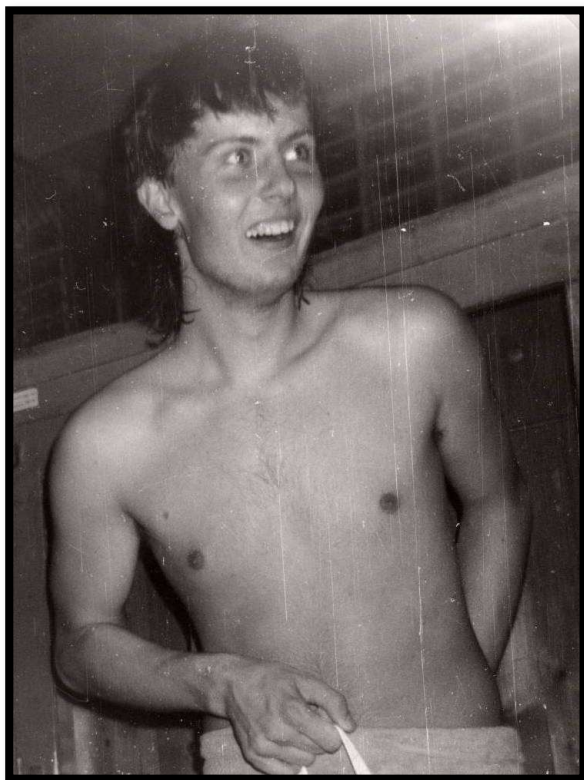
A co bylo zaznamenáno v kronice Motola:

„Hráč soupeře číslo deset opravdu krutě fauloval Davida Samce, který se po něm ohnal a poté ho již stokilový drobeček začal škrtit a rvát mu vlasy. Do boje se z naší strany zapojil Petr Dvořák, Adam Dvořák a Zdeněk Šotola, který se proslavil obdivuhodným výkopem přímo do nosu oné desítky.“

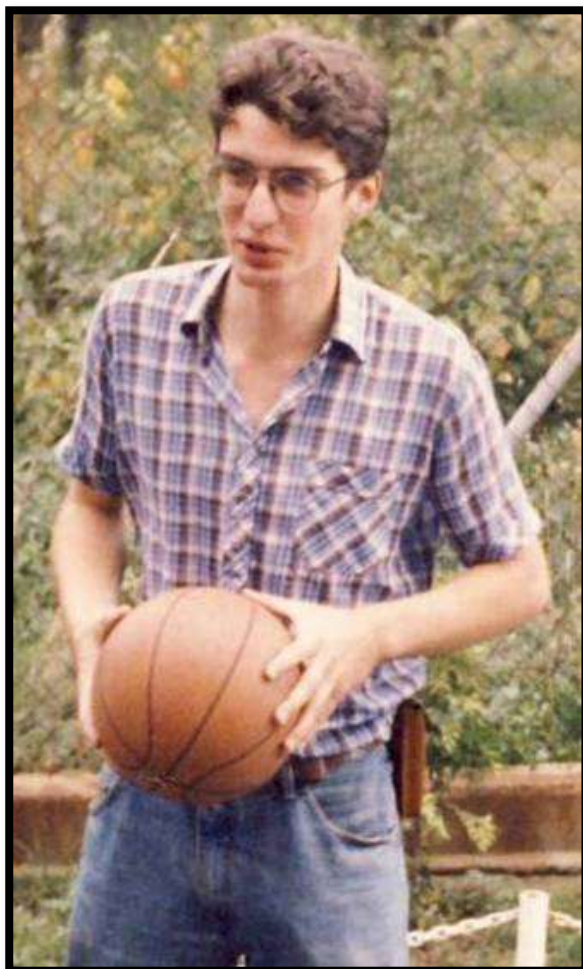
Jak byla v kronice zaznamenána náplň života Petra Dvořáka s přezdívkou

Toni Kukoč:

- 1). Přistoupení k tématu
- 2). Shrnutí látky
- 3). Postavení problému
- 4). Proniknutí do hloubky
- 5). Splynutí s tématem
- 6). Musíš být bdělý a ostražitý
- 7). Neustálá obrana proti střídavosti

Petr Ruzskiewicz

Viktor Pavlík

Ladislav Fejk

Petr Dvořák

Sezóna 1992/1993

Sezónu jsme zahájili již tradičně soustředěním v Kostelci nad Černými lesy pod vedením Mirka Skolila, který nám dal opravdu pořádně zabrat. Musím uznat, že atletické tréninky byly na úrovni, což někdy někdo odnesl, když se podělil o snídani s matičkou přírodou. Především „Céca“ David Samec v tomto byl přeborník.

Cíl před sezónou zněl, umístění do pátého místa. Což jako nováček soutěže bylo odvážné, ale kádr jsme měli dobrý a chuť do hry velkou.

A kádr se zase posiloval. Přišel rozehrávač Lukáš Skolil z dorostu Sparty Praha, Lukáš Malý ze Sokola Vyšehrad a můj kamarád bývalý spoluhráč Bohouš Jeřábek ze ZPA Košíře. Naopak nás opustil dobrý kamarád Petr Füst, který už nemohl pendlovat.

Zde je nutné se pozastavit. Podařilo se mi naplnit můj původní záměr, tedy vybudovat si družstvo, ve kterém budu hrát s kamarády první třídu, ve kterém nebude uzavřená parta starších či přestárlých hráčů. Jenže jsem to poněkud přehnal, ve snaze poskládat co nejlepší tým. Přestárlí hráči v něm sice nebyli, nicméně jsem vytvořil sám sobě nesmírně silnou konkurenci mladých hráčů, najednou jsem já byl ve třiceti letech tím starým a na rozehrávku se tlačila skupina dobrých nadržených borců.

Za druhé, pokud byl přítomen Mirek Skolil, dával logicky příležitost více svým synům, což jsem nesl těžce, byť Marek byl objektivně lepší než já. Když Mirek přítomen nebyl a já zápas kaučoval, v takové sestavě jsem si nemohl dovolit nastoupit dříve, dokud nebyl zápas rozhodnut. Tedy mohl, ale vědomí zodpovědnosti za výsledek a za tým, který jsem poskládal, mi to nedovolovalo.

A tak jsem se ve třiceti letech dostával ke klíčové otázce. Hrát či nehrát? Dostal jsem se do skupiny pro rozhodování národní ligy mužů, navíc se rozpadal stát a já měl možnost pískat první B ligu mužů, když se začala budovat první liga – Národní liga mužů – jakožto nejvyšší soutěž samostatného českého státu. Pískal jsem většinu přátelských utkání mužů na Spartě, včetně mezinárodních, některé na USK. Takže jsem tajně pomýšlel i na nejvyšší soutěž, ačkoli i zde mě limitovala moje výška. Komise nechtěla menšího rozhodčího než 180 cm, což jsem si ještě plně neuvědomoval.

Dilema, hrát, pískat, trénovat? Jak tohle všechno stíhat? Čemu dát přednost? Uvažoval jsem, že budu už jen trenérem, ale vždy mě svrběly prsty, když jsem zápas sledoval z lavičky. Zahrát si v přáteláku a mistráku je rozdíl.

Nabitá soupiska nás dovedla až na čtvrté místo, hned za našeho rivala z předchozího roku USK FTVS který získal nakonec první třídu převodem soutěže. Ale „ukočírovat“ nabitý kádr, v němž opravdu mohl tuto soutěž hrát každý, nebylo vůbec jednoduché a občas se začaly objevovat různé drobné půtky, spíše skryté, nicméně když máte na zápase dvanáct hráčů, z nichž každý chce hrát nejlépe čtyřicet minut, minimálně deset z nich má skutečně na to hrát minut třicet, vy však máte k dispozici jen minut dvě stě pro všechny ...

Prostě jsem si vybudoval svoje družstvo, abych si mohl dobře zahrát s kamarády a pak jít na pivo, až tak dobře, že jsem najednou cítil jak obrovská škoda by byla zastavit růst tohoto týmu. Ve svém důsledku mi moje budovatelské úsilí, má touha po úspěchu, moje ctižádost, nakonec paradoxně začala vystavovat červenou kartu ke hraní.

Zvláště po určitých neshodách s Mirkem Skolilem, který navíc během roku trávil delší čas na školních sportovních akcích i u družstva mimižáků, jsem začal být daleko více funkcionářem a trenérem než hráčem. A chodil si většinou zahrát, když už bylo po zápase. Až na výjimky, kdy družstvo postihla epidemie nemoci či se výrazněji projevila lyžařská sezóna. Takže jsem si zahrál jen 260 minut a s průměrem necelých 12 minut na zápas jsem jako hráč určitě nemohl být spokojen. S konečným čtvrtým místem jako trenér a funkcionář naopak ano. S pohodou v týmu zase už o poznání méně.

Soupiska družstva Sokol Motol „B“ v sezóně 1992/1993 :

Rozehrávači:

SÁBLÍK Radko (62, 170), **SKOLIL** Marek (72, 179), **VÁŇA** David (71, 176), **SKOLIL** Lukáš (74, 178)

Křídla:

VALENTA Tomáš (68, 183), **DVOŘÁK** Petr (71, 191), **BEJTLER** Václav (73, 193), **PAVLÍK** Viktor (69, 186), **SAMEC** David (73, 186), **JEŘÁBEK** Bohumír (63, 190), **MALÝ** Lukáš (74, 199)

Pivoti:

MANDYS Tomáš (69, 200), **JAŠEK** Josef (72, 196)

Trenér:

Mgr. **SKOLIL** Vladimír, Ing. **SÁBLÍK** Radko

Mistrovské zápasy v sezóně 1992/1993 (včetně 3 zápasů Pražského poháru mužů)

Jméno	zápasů	body(trojky)
Radko Sáblík	23	105 (22)
Tomáš Mandys	23	90
David Samec	23	264 (31)
David Váňa	21	21
Marek Skolil	20	215 (37)
Václav Bejtler	20	260 (2)
Tomáš Valenta	19	120 (4)
Viktor Pavlík	18	216 (5)
Lukáš Malý	18	138
Petr Dvořák	16	110 (1)
Josef Jašek	15	244
Lukáš Skolil	13	43 (2)
Bohumír Jeřábek	7	106 (1)

Poznámka: Kromě 25 mistrovských zápasů jsme odehráli ještě 34 přátelských zápasů.

Konečná tabulka soutěže :

11.	TJ Praha "A"	222	221	11	11936	::	11319	443
22.	VŠTJ Technika strojní "A"	222	119	33	11799	::	11379	441
33.	USK FTVS	222	115	77	11510	::	11444	337
44.	Sokol Motol "B"	222	114	88	11709	::	11544	336
55.	VŠTJ Stavební fakulta "C"	222	113	99	11507	::	11363	335
66.	VŠSK MFF Praha "A"	222	112	110	11491	::	11533	334
77.	Sokol Kbely "B"	222	112	110	11668	::	11586	334
88.	TJ VŠ Zemědělská	222	110	112	11599	::	11691	332
99.	Sokol Vyšehrad "D"	222	66	116	11509	::	11671	238
110.	TJ Dopravní podniky "B"	222	55	117	11239	::	11757	227
111.	Sokol Žižkov junioři	222	63	119	11236	::	11568	224
112.	VŠTJ Ekonom Praha	222	22	220	11364	::	11812	224

Zájezd do Francie

Po sezóně jsme si opět zajeli do Francie. Jeli jsme spolu s týmem dorostenců vedených trenérem Zdražillem a vezení dvěma řidičskými experty z Mělníku. Z týmu mužů jsem jel já, Radko Sáblik, jako hráč a kauč, dále Viktor Pavlík, Václav Bejtler, Tomáš Mandys, Tomáš Valenta, Lukáš Malý a Marek Skolil. Kromě dvou přátelských zápasů jsme se zúčastnili turnaje, v němž jsme prohráli o tři body s místním Voironem, který se musel dostat do finále, což pochopili především rozhodčí. V semifinále jsme pak podlehl o devět bodů týmu třetí francouzské ligy Grenoble, který později ve finále, které se stalo společenskou událostí, porazil hladce domácí Voiron.

Nové složení výboru TJ Sokol Motol

Během sezóny 1992/1993 se konala velmi důležitá Valná hromada Sokola Motol. Došlo k vážným neshodám mezi basketbalovými funkcionáři a dalšími funkcionáři tělovýchovné jednoty Sokola Motol. Hrozilo dokonce, že bude basketbalová složka naprosto odříznuta od financí.

Situace se řešila na jednáních basketbalových funkcionářů, mezi které jsem jako zástupce B týmu mužů patřil. Stále se nepodařilo najít vhodného kandidáta na předsedu a taky způsob, jak zabránit hrozícímu scénáři útlumu basketbalu, když my jsme chtěli pravý opak.

Prostudoval jsem si dobře řády TJ Sokol Motol a přišel pro všechny se šokujícím řešením. Oslovíme všechny hráče, kterým je více než patnáct let a mohou volit. Vezmu si to na starost, mám jen takovou malou podmínku. Budu navržen na předsedu. A výbor bude sestaven tak, aby tam byli nejen zástupci basketbalu, ale i ostatních subjektů, ale aby basketbal měl v sedmičlenném výboru čtyři zástupce. Nešlo mi o to převálcovat ostatní subjekty, ale zabránit likvidaci basketbalu.

A proč jsem se chtěl stát předsedou? Měl jsem v hlavě určitou představu, jak nastartovat basketbal v Motole a k tomu jsem potřeboval mít významné slovo. Navíc jsem nebyl zatížen osobními žabomyšími spory, přišel jsem de facto zvenku. Což byl sice výrazný nedostatek, ale nechybělo mi

sebevědomí, věřil jsem si, že svou roli zvládnu. I to, že dokáži zajistit dostatečný počet členů na Valnou hromadu, abychom dokázali můj scénář naplnit.

Po počátečním zděšení došlo v basketbalovém oddíle k dohodě a na Valnou hromadu jsem sehnal takový počet členů basketbalu, že jsme měli od počátku optickou převahu. Zaskočení představitelů dalších složek museli uznat regulérnost voleb a s protaženými obličejí vyhlásit výsledky, viz níže.

Je třeba říci, že se mi férovým jednáním s dalšími subjekty klubu podařilo minimalizovat škody vzniklé dřívějšími spory, mnohdy výrazně osobního charakteru. Pronajali jsme prostory, získali další peníze do klubu a začali budovat nejen basketbalovou složku, ale opravili jsme zázemí budovy Sokola Motol, zajistili vybavení pro další subjekty. Sice budování vzájemné důvěry trvalo několik let, ale podařilo se. Což mě těší nejvíce.

Složení výboru TJ Sokol Motol :

☐ Předseda	- Ing. Radko SÁBLÍK (basketbal)
☐ Místopředseda	- Marie ZELENÁ (Sport pro všechny)
☐ Hospodářka	- Ing. Soňa DUBSKÁ (Sport pro všechny)
☐ Tajemník	- Ing. Jan RONOVSKÝ (basketbal)
☐ Člen výboru	- Karel WEISGRAP (volejbal)
☐ Člen výboru	- Ing. Tomáš VALENTA (basketbal)
☐ Člen výboru	- Ondřej ZAJÍČEK (basketbal)

Pikantnosti či zajímavosti z dané sezóny :

Bouračka při návratu z přátelského zápasu 9. září 1992 s družstvem druhé ligy Kaučukem Kralupy nad Vltavou, zaznamenané v kronice :

„Při zpáteční cestě do Prahy jel v čele kolony Bohouš Jeřábek s transitem, za ním já, Radko Sáblik, s Ladou a vše z bezpečné vzdálenosti sledoval Viktor Pavlík se Škodovkou.

Dojížděli jsme k vesnici s přílehlavým názvem Černý vůl, vyhodil jsem rychlost. Náhle se v zatáčce objevila jakási škodovka a narazila do boku Bohoušova transitu, ten se naklopil, ale náraz naštěstí ustál.

„Hele, Bohouš boural,“ říkám Mandymu (Tomáš Mandys) a brzdím.

Skoro jsem již stál, když vidím, jak se na mě řítí odražená škodovka. Zajel jsem zbytkem setrvačné rychlosti co nejvíce napravo.

„Je to v prdeli,“ konstatuji, zapírám se rukama o volant a nohama o pedály.

Rána, jsme odhozeni až do příkopu. Zmatek. Z transitu se derou lidé a Pepa Jašek rve, aby ho pustili ven, že určitě začne hořet. Z mého vozu vylézá Mandy, mne si pohmožděnou hrud' a radostně pokřikuje.

„Zlatý pásy, zlatý pásy.“

Dohadují se s Bohoušem, co se vlastně stalo, když přijíždí Viktor a na poslední chvíli se vyhýbá nabořené škodovce trčící uprostřed silnice. Z auta vystupuje Kuřoch (Petr Dvořák) a řve, že je zdravotník a snaží se vytáhnout z havarovaného vozu babu, která vše zavinila. Kdosi mu pomáhá, její hlava třísne o silnici, beztak je v bezvědomí.

Madame, jak bylo zjištěno později, měla v krvi 2,4 promile alkoholu, policistům v nemocnici tvrdila, že jedla nahnilé hrušky. V souladu o klíče opilců vyvázla ze svého zdemolovaného auta jen s odřeným obličejem a pohmožděninami po těle. Škoda na transitu 80 tisíc, na žigulíku 35 tisíc, jí sebrali na rok řidičák a dali tři tisíce pokuty. Pojišťovna mi zaplatila 19 tisíc. Bohouš měl opravené auto v listopadu, já v prosinci. Tomáš Valenta se mě provokativně ptal, jestli nepotřebuji poradit, jak se používá veřejná městská doprava. Povedený zájezd.“

Balada o Kuřochovi a servírce, stalo se v noci po přátelském zápase s družstvem druhé ligy Čechů Karlín „A“ 26. listopadu 1992 :

„Zápas jsme odehráli dobře, prohráli jsme jen 74 : 73, dobře si vedl Tomáš Mandys, který se rohoval s naším bývalým spoluhráčem v dresu soupeře Petrem Ruzskiewiczem.

Večer jsme si prodloužili návštěvou restaurace „A klub“, který patřil našim dvěma kamarádům basketbalistům Vyšehradu Milanovi a Láďovi. A zde se odehrál příběh našeho mladého spoluhráče, v němž hlavní roli hrála sázka.

Bylo nebylo, žil byl. Ale ano. Bylo 26. listopadu léta páně 1992 a mladý rozdováděný muž Petr Dvořák, přezdívaný „Tony Kuřoch, tři vteřiny do konce za tři“ anebo zkráceně „Kuřoch“ anebo prostě „Tony“, taky žil. Po zápase jsme zašli do hospody, jíž se zkráceně říká „áčko“. Obsluhoval nás sám šéf podniku Milan anebo prostě Milano. Přítomen jsem byl dále já, Radko Sáblik, Viktor Pavlík, Bohouš Jeřábek, David Váňa, Vašek Bejtler, Lukáš Malý, ze Sokola Vyšehrad Durčák a Radek Ulrych, dále Pepa Jašek a samozřejmě božský Tony.

Jak jsme tak pili, a pilo se dost, dostával se Tony do ráže. Nejprve se o cosi vsadil s Pepou Jaškem a sázku vyhrál. Co bylo předmětem sázky není podstatné, důležitější je, co bylo ve hře. Jelikož Pepa prohrál, byl povinen učinit Tonymu dobře. Ručkou. Chvilí se zdráhal, ale když Tomy naléhal, vytáhl špinavou ponožku a ve skrytu stolu se dal do práce. Jelikož si přitom nepočínal příliš šetrně, prohlásil Tony, že to není ono a na chvíli svou ozdobu schoval.

Jelikož pro něj byl den blbec, začal vymýšlet další ptákoviny. Se svou chloubou. Všiml si dvou holohlavých Němců u vedlejšího stolu a začal naléhat, aby se s ním někdo vsadil, že půjde a za padesát piv položí svého drobečka vedle jejich talíře.

Jelikož se nám zdálo, že zaplatit padesát piv za to, že nás někdo prohodí oknem není to pravé ořechové, oba široko ramenatí Němci měli ke dvou metrům a zvlášť jeden vypadal jak skutečná gorila, rozmluvili jsme mu jeho nápad a sázku smetli ze stolu. Upozornili jsme ho, že riskuje, že mu ho některý z Němců připíchne vidličkou ke stolu. To ho trochu zklidnilo.

Jelikož za čas znovu začal, navrhl mu někdo, myslím že Bohouš, aby ho tedy dal do ruky servírce. Tony přikývl a začal smlouvat o ceně. Sto pív, sud. Až konečně vyřkl to správné slovo. TALÍŘ.

A nastala příprava. Každý pochopil oč jde, až na jednoho. Začali jsme vymýšlet správný způsob. Došlo k dohodě, že až se servírka natáhne pro prázdné pullitry, a že jich ten den bylo, uchopí ji Tony za ruku a vtiskne jí do ní svou svátost. Petr se připravil, rozepnul si poklopec. Ale ouha. Servírka byla rychlejší a možná na poslední chvíli Tony zaváhal. Nebylo z toho nic.

Znovu dohady o sázce, kdy slovo talíř padlo snad stokrát. Nakonec se iniciativy chopil Víkí (Viktor Pavlík), který zašel za svým bývalým spoluhráčem Milanem a s celou historkou ho obeznámil. Ten, vždy ochotný pro každou špatnost, nejenže souhlasil, ale i se chopil další realizace. Zanedlouho se z kuchyně, kam si zavolał obě servírky, ozývalo.

„Ne, já to neudělám, já to neudělám.“

Konečně se rozhoupal i Petr a začal s jednou z nich, tou povolnější, smlouvat. Slíbil jí za její úkon pět set korun. Proč ne, když vyhraje talíř.

Očekávaná chvíle nadešla. Vše proběhlo podle sázky, Petrův úd spočinul na chvíli v dlani trochu se rdící servírky.

V tu chvíli, za bouře smíchu, vytáhl David Váňa z pod košile krásný, ozdobně lemovaný talíř, jenž mu dal před chvíli Milano, a podal ho vítězi. Tony Kuřoč zase svou sázku vyhrál.“

Silvestr story, další ze zápisů v kronice mužstva, výrazně kráceno :

„Přijali jsme pozvání na silvestra na Moravu, kde má chajdu Balú (Pepa Jašek). Tentokrát to nebyla jen pánská jízda. Nechci tento povedený Silvestr příliš komentovat, něco nesnese ani tato kniha, a navíc, kdo ví kdo ji bude číst, aby se něco neprošvihlo.

Nepříliš povedený nápad dostal Balú, když vytáhl luk a začal pořádat soutěž ve střelbě. Získal novou přezdívkou, Vilém Tell. Nejprve převedl, jaké krásné díry dělá šíp do zdi jeho nemovitosti a pak si zašel zastřílet ven. David Váňa, který se odtrhl od láhve, šel do sebe a vydal se nasekat dříví. Nedovřel zcela dveře do kůlny, zůstala jen škvíra, že by jí sotva prolétl šíp.

Prolétl. Balú sice mířil na vrata, ale je opravdovým koutelníkem s lukem. Ovšem když se vypotácel z kůlny David a ze zad mu trčel šíp, přeci jen trochu ztuhl.

Rozehrávače nám zachránila prošívaná bunda, ale rána asi byla pěkná, protože pak si David za neustálého klení hledal vhodnou polohu. Na sedění.“

Závěrečné zhodnocení sezóny z kroniky – vybrán jen zlomek z celkem 12 stránek, které tam zapsal vedoucí družstva, asistent trenéra a hráč Radko Sáblík:

„Vzhledem k tomu, že jsem dával za cíl jako nováček se umístit do pátého místa, mohu být s postavením v tabulce na čtvrtém místě spokojen. Pravda, mohli jsme být třetí a při dobré konstelaci třeba i druhí, ale na Pragovku jsme neměli.

Další cíl, zformovat družstvo a herně ho připravit na boj o postup do přeboru v následujících sezónách, tak ten splněn nebyl. Kolektiv se nezformoval, ba přímo naopak, a co se herní stránky týká, zde je to ještě horší, protože koncepce naší hry není žádná.

V loňském roce jsme ve druhé třídě po porážce na Medicině vyhráli dalších 19 mistrovských utkání a když k tomu připočtu dalších 5 vítězství na počátku sezóny v první třídě, jde o úctyhodnou bilanci 24 výher v řadě. Odvykli jsme si prohrávat, a to jako kolektiv, tak jako jednotlivci.

Navíc, pod dojmem těchto výsledků, stoupl mnohým nos dost nahoru a sami sebe přesvědčili o tom, že jsou hvězdy, zanedbávali základní předpoklad úspěchu, trénink. Taktéž podceňovali své spoluhráče a přeceňovali sami sebe. Z toho pramenily pády jednotlivců i celková nervozita v družstvu.

Po porážkách přišlo rozčarování a jelikož nám chyběla koncepce hry, nedokázali jsme se proti dobré obraně prosazovat. Sami jsme v obraně chybovali, v zónové obraně mnozí netuší, jak se mají pohybovat a v presu jsou skupiny hráčů, kteří hrají jiný typ a jejich pohyb neladí s dalšími spoluhráči.

Dalším je věc, chci-li se prosadit za každou cenu individuálně anebo hrají především pro tým. Říci : „No a co, dal jsem pětadvacet bodů,“ je taky ošidné, protože když vystřelím za zápas pětadvacetkrát a ještě desetkrát najedu dvojtákem, mám účinnost 0,00 nic, navíc mnohdy toto provází naprostý nezájem o obranu ... Co je platné, dám-li pětadvacet bodů, když jde přese mě čtyřicet.

Rapidně se zhoršil přístup hráčů na lavičce, kteří místo hecování a povzbuzování svých spoluhráčů na hřišti je kritizují a místo perfektní atmosféry je zde rázem napětí.“

Sezóna 1993/1994

Začnu osobně, rozhodl jsem se věnovat především trénování, takže jsem si opravdu v mistrovských zápasech šel zahrát pouze tehdy, když byl zápas rozhodnutý nebo byl malý počet hráčů, což mockrát nebylo. Nebo ve chvílích, kdy bylo třeba krátkého záskoku na odpočinek některého z hráčů. Začal jsem se také intenzivně věnovat klubu Sokol Motol a rovněž basketbalovému oddílu.

Sezóna začala společným soustředěním A a B týmu mužů v Kralupech nad Vltavou. Šlo o novinku, která se však příliš neosvědčila. Viz zápis z kroniky B týmu, jak jsem ho zaznamenal.

„Soustředění proběhlo za slabé účasti a za nepřílišné snahy v Kralupech nad Vltavou. Chyběli Dvořák, Mandel, Mrázek, Ernest, Malý, M. Skolil, L. Skolil. Jašek přijel později a Samec odjel dřív po problémech s rodiči, kteří ho tahali domů. Nepřijel ani Pavlík.

Tomáš Mandys se opil při Bolívii a druhý den usnul na hřišti. Hráči společně s několika málo účastníky z „A“ týmu se chtěli víc zahrát než trénovat.

Nejlepší účast a snaha byla ve večerních hodinách v hospodě. Soustředění svůj účel nesplnilo.“

Celkově skončila sezóna trochu rozpačitě. Nebyl to propadák, ale žádný velký úspěch. Určitě jsem očekával s posíleným družstvem vyšší umístění, neboť jsem v další sezóně byl připraven bojovat o přebor Prahy.

Pravdou také je, že jsem neměl tolik času na „svůj“ tým, neboť jsem pískal první B ligu mužů, tedy druhou nejvyšší soutěž v republice, kromě toho jsem šéfoval Sokolu Motol a nakonec se také začal zajímat o pražský basketbalový svaz.

Volby do výboru Pražského basketbalového svazu

Když jsem nesl přihlášku do kandidátky, dívali se na mě staří funkcionáři s potměšilým úsměvem.

„Tak ty chceš kandidovat do výboru?“ ptali se.

„Já chci kandidovat na předsedu,“ řekl jsem a bavil se jejich výrazem. Netušili, zda mají vyprsknout smíchy, jejich obličej se každopádně protáhly.

Volby se konaly v dubnu 1994. Z postu předsedy odstoupil Pavel Strnad. Kandidáty na jeho místo byli tři, Ivo Schovánek, Ivan Janda a moje maličkost.

V prvním kole byli zvoleni všichni členové výboru, s výjimkou předsedy, ani jeden z nás nedostal nadpoloviční počet hlasů. Já získal 18, Ivan Janda 15 a Ivo Schovánek 11 hlasů.

Výsledek druhého kola byl pro mnoho „starých struktur“ překvapivý, neřku-li šokující. Já jsem získal 30 hlasů a Ivan Janda 15. Už před vyhlášením výsledků mi mnozí gratulovali, rozhodli se změnit poměry v Pražském basketbalovém svazu a tak volili novou krev.

Složení výboru Pražského basketbalového svazu v dubnu 1994 :

☐ Předseda Pražského basketbalového svazu	Ing. SÁBLÍK Radko
☐ Předseda Sportovně technické komise	pan ŽÁČEK
☐ Předseda Disciplinární komise	pan ŠEBELA
☐ Předseda Sportovně technické komise mládeže	Ing. ŠKVOR Miroslav
☐ Předseda trenérské rady	Mgr. ZAJÍČEK Zdeněk starší
☐ Hospodář svazu	Ivan JANDA
☐ Předseda rozhodčích Prahy	volen později na VH rozhodčích (Zdeněk ŠANTRŮČEK)

Soupiska družstva Sokol Motol „B“ v sezóně 1993/1994 :

Soutěž 1. třída mužů

Rozehrávači:

SÁBLÍK Radko (62, 170), **SKOLIL** Marek (72, 179), **VÁŇA** David (71, 176), **SKOLIL** Lukáš (74, 178), **ERNEST** Filip (75, 190)

Křídla:

VALENTA Tomáš (68, 183), **BEJTLER** Václav (73, 193), **PAVLÍK** Viktor (69, 186), **MANDEL** Tomáš (69, 188), **DUŠEK** Jan (74, 196), **ONDRÁČEK** Jaroslav (75, 190)

Pivoti:

MANDYS Tomáš (69, 200), **JAŠEK** Josef (72, 196), **VALENTÍK** Patrik (71, 203), **MRÁZEK** František (65, 193)

Trenér:

Ing. **SÁBLÍK** Radko

Soupiska družstva Sokol Motol „A“ v sezóně 1993/1994 :

Soutěž přebor Prahy

Rozehrávači:

MODR Pavel (76, 180), **POLÁK** Jan (70, 183), **ZAJÍČEK** Ondřej (72, 180)

Křídla:

BEJTLER Václav (73, 193), **BIČÍK** Marek (67, 190), **DUŠEK** Jan (74, 196), **FÜRST** Petr (70, 197), **KUČERA** Ondřej (77, 188), **LOCHMAN** Miroslav (73, 190), **MACHATÝ** Aleš (70, 183)

Pivoti:

KOLOUCH Martin (72, 198), **TABERY** Erik (77, 203), **DOUŠA** David (77, 209), **KOHOUT** Tomáš (78, 196), **PAVLÍČEK** Štěpán (76, 206)

Trenér:

JUDr. **KRÁSA**

Mistrovské zápasy Sokola Motol „B“ v sezóně 1993/1994 (včetně 2 zápasů Pražského poháru mužů)

Jméno	zápasů	body(trojky)
Viktor Pavlík	24	430 (26)
Tomáš Mandys	23	158
Tomáš Valenta	21	132 (8)
David Váňa	21	24 (2)
František Mrázek	20	160 (2)
Tomáš Mandel	20	140 (23)
Josef Jašek	19	373
Filip Ernest	16	149 (12)
Marek Skolil	14	76 (9)
Radko Sáblík	12	59 (11)

Patrik Valentík	9	26
Lukáš Skolil	9	18 (1)
Václav Bejtler	8	75 (1)
Lukáš Malý	4	34 (1)
Jaroslav Ondráček	2	8
Jan Dušek	1	18

Poznámka: Kromě 24 mistrovských zápasů jsme odehráli ještě 21 přátelských zápasů.

Konečná tabulka soutěže – 1. třída muži - Sokol Motol „B“

1.	LTC Radotín	22	21	1	1985	:	1586	43
2.	Sokol Žižkov "B"	22	20	2	1868	:	1317	42
3.	Viktorie Žižkov	22	15	7	1579	:	1570	37
4.	VŠTJ Medicina Praha	22	14	8	1789	:	1472	36
5.	Sokol Motol "B"	22	12	10	1714	:	1518	34
6.	BC Dejvice	22	10	12	1536	:	1505	32
7.	VŠ Zemědělská	22	9	13	1574	:	1652	31
8.	Basket Mláďi	22	9	13	1335	:	1431	31
9.	Sokol Košíře "A"	22	8	14	1514	:	1624	30
10.	TJ Bohemians "B"	22	6	16	1400	:	1660	28
11.	Dopravní podniky "B"	22	4	18	1252	:	1842	26
12.	SK Praha 4	22	4	18	1178	:	1539	25

Konečná tabulka soutěže – přebor Prahy - Sokol Motol „A“

1.	Dukla Dejvice	22	22	0	1639	:	1251	44
2.	Sokol Motol "A"	22	15	7	1744	:	1563	37
3.	TJ Košíře	22	15	7	1658	:	1590	37
4.	Bažanti Pankrác "B"	22	13	9	1488	:	1443	35
5.	Sokol Kbely "A"	22	13	9	1645	:	1585	35
6.	Meteor Praha "A"	22	12	10	1542	:	1467	34
7.	Dopravní podniky "A"	22	10	12	1613	:	1582	32
8.	TJ Praga "A"	22	10	12	1732	:	1687	31
9.	USK Praha "B"	22	8	14	1679	:	1729	30
10.	Čechie SF "A"	22	6	16	1287	:	1480	28
11.	Sokol Horní Počernice "A"	22	5	17	1231	:	1424	27
12.	Bažanti Pankrác "A"	22	3	19	1152	:	1597	23

Sezóna 1994/1995

Ještě než začala sezóna 1994/1995, slavila úspěch naše diplomacie. Čechie Karlín přestala mít vzhledem k jiným podnikatelským aktivitám zájem o druhou ligu mužů, což byla v té době třetí nejvyšší soutěž, existovala 1. A liga, obdoba nynější NBL Mattoni, 1. B liga, obdoba nynější 1. ligy

mužů (jeden čas 2. ligy mužů) a pak 2. liga mužů, ta se nyní nazývá stejně, dlouhý čas se jí však říkalo také 3. liga mužů.

Že máte guláš s názvy soutěží? A vyčítáte mi ho? Vězte, že pláчете na špatném hrobě, neboť vaše výhrady musí směřovat k výboru České basketbalové federace. Ta chtěla nalákat sponzory, takže po rozpadu federace a zřízení nové struktury soutěží druhou nejvyšší soutěž nazývala nejprve 1. B ligou, když se efekt nedostavil, přešla k systému 1. liga – NBL Mattoni, 2. liga a 3. liga a v současné době, od sezóny 2007/2008 nastavila opět jiné označení, tedy NBL Mattoni, 1. liga a 2. liga.

Ale už raději dost. Prostě jsme vstoupili do jednání s představiteli Čechie Karlín, které nejčastěji zastupoval pan Bulla a dojednali převod soutěže i s mnoha hráči do Sokola Motol. Tím pádem jsme rázem měli A družstvo na republikové úrovni a B družstvo v nejvyšší pražské soutěži, přeboru Prahy.

Trenérem A týmu se stal Mgr. Zdeněk Zajíček starší, trenérem B týmu jsem zůstal já. V polovině soutěže bohužel bylo postavení A družstva v druhé lize téměř bezvýchodné, krčilo se na jasné sestupové příčce. Při hledání impulsu k pokusu o záchranu, který však byl v té době již téměř jen v teoretické rovině, jsem k družstvu přišel jako trenér já.

Pokus to byl marný, jsem přesvědčený, že příčina byla jinde, ve vztazích v týmu. Parta hráčů z Čechie Karlín a Sokola Motol netáhla za jeden provaz, mnohým daleko více záleželo na tom si zahrát než vyhrát a vztah k novému klubu byl také většinou lhostejný. Přitom kádr družstva byl velmi dobrý, určitě měl na bezproblémovou záchranu. To by ovšem musely být hned od začátku nastaveny jiné vztahy a asi také jiný režim. Již přístup k předem domluvenému společnému soustředění mužů A a B týmu měl být varováním, leč tehdy se zcela nepřípustné chování nějak omluvilo ...

Po nevydařeném soustředění na začátku minulé sezóny v Kralupech nad Vltavou jsme se vrátili do tradičního prostředí Kostelce nad Černými lesy. Ale nechme již promluvit kroniku B týmu, jak jsem do ní informaci o soustředění zaznamenal.

„Jako obvykle jsme se jeli soustředit do Kostelce nad Černými lesy. Bohužel letos vše začalo trochu nepříjemným zjištěním. Jednak nás nebylo mnoho a další stále odjížděli a přijížděli, Viktor si našel před soustředěním přítelkyni, Ondra Čermák se dostal mnohem dál – ale o tom později.

Horší bylo, že z družstva mužů „A“ se na soustředění neobjevil ani jediný, aniž by ale cokoli řekli. Martin Kolouch dodatečně sdělil, že jich bylo málo a tak to jednoduše zabalili ...

Obdobně se zachovali starší dorostenci. Jejich trenér Zdražil zrušení soustředění alespoň oznámil ... I tak jsem já a především domácí David Váňa nad zamluveným ubytováním místy vypadali jak idioti. Díky pánové!

Nicméně ti co přijeli nabírali úspěšně fyzickou fotbálkem v dusné atmosféře nafukovací haly a s činkami, které na vozíku dotáhl David. Společně s námi byl i bývalý reprezentant v kadetech Ondřej Čermák. Vypadalo to, že bude pilně trénovat, ale asi druhý den ráno musel nutně odjet. Další den se vrátil a od té doby dojížděl.

„Co se děje?“ ptali jsme se ho.

„Je to v prdeli,“ povzdychl si, „Jsem otcem. Ve vosumnácti!“

„Jak dlouho?“

„Ještě čtrnáct dní!“

„Cože?!“ nechápali jsme.

„No musí to pryč, co bysme s tím dělali!“

Když odjížděl na konci a vezl ho Franta Mrázek, nezištně se ho zeptal.

„Máš sebou gumu?“

„Proč?“

„Až pojedeme do Prahy, tak ti povím, k čemu to je a jak se s tím zachází, abys příště nevyráběl děti na počkání!“

Jiný problém měl Pepa Jašek. Vědom si své dobré kondice a ve strachu, aby nezhubl a neztratil kila potřebná pro boj pod košem, byl permanentně zraněný. Stále ho něco bolelo. Do toho přijela Míša.

„Tak my deme trénovat, budete tu mít klid,“ řekl jsem mu.

„Já du taky trénovat!“ rychle se oblékal Pepa.

„Ale vždyť skoro nemůžeš s kotníkem. Tak se věnuj Míše, ne?“

„Už jsem v pořádku!“ mrkal na mě významně Pepa a byl v tělocvičně mezi prvními. Ejhle co dokáže „stíhačka“, jak se o Míše vyjádřil.

Vůbec vztah Pepa Míša se krásně rozvíjel. Pepa Míšu přemluvil, aby si šla zahrát fotbal. Přestože hrála s ním a my jsme se snažili být ohleduplní, podařilo se Pepovi při odkopu odpálit míč Míše přímo do obličeje. Když se slzami odešla, zůstali jsme rozpačitě stát.

„Ale co, aspoň se jí ten ksicht spraví,“ konstatoval své počínání jako vždy galantní Pepa.

Nakonec se pohádali takovým způsobem, že by to ani tyto stránky neunesly. Tedy především slovník Pepy. Franta Mrázek pak musel vykonávat roli těšitele a ukecat Míšu u kafe, aby se uklidnila. To ovšem Frantovi jde dobře.

Naštěstí nakonec přijeli milionáři z SK Správné míry a začali s námi trénovat. Tím se naše stavy zvedly jak při tréninku, tak večer v hospodě.

Na závěr přijeli ještě dorostenci a uspořádali jsme mini turnaj. Bohužel někteří odjeli už v pátek, mimo jiné Pepa a Franta, a tak nás v jednom zápase museli doplnit dorostenci.

Soustředění dopadlo dobře, všichni ve zdraví přežili. Zvláště si vše pochvaloval Franta Mrázek, že se mu vrátila fyzická i dřívější forma. Takže vzhůru do sezóny a zase za rok na soustředění na viděnou.“

Kádr jako obvykle doznal značných změn, směrem k jeho posílení. Především přišel na hostování ze Sokola Vyšehrad Matěj Žák a z Pardubic Tomáš Hummel. Na soupisce se objevili i

motolští dorostenci, byť do mistrovských zápasů ještě výrazněji nezasáhli. Objevili se i dva zkušení borci ze zrušené Čechie Karlín Ivan Kožený a Miroslav Bazika.

Co se týká mé osoby, na hraní už nebyl čas a ani příležitost, zaměstnání jako středoškolský učitel, předseda Pražského basketbalového svazu, předseda TJ Sokol Motol, trenér B týmu mužů Motola a na jaře i A týmu. Od ledna jsem trenérsky převzal i mladší dorostence. Dost náročné. A tak jsem si opravdu zahrál jen v pár přátelících a v mistrácích spíše symbolicky. Ale pohltila mě práce jak v Pražském basketbalovém svazu, tak budování basketbalového oddílu Sokola Motol.

K výbornému čtvrtému místu v přeboru Prahy jako nováček jsme ještě návdavkem postoupili až do finále Pražského poháru mužů a tam podlehli výbornému B týmu USK Tirident Praha „B“.

Výběr z dopisu členům výboru oddílu košíkové Ing. Radko Sáblíka:

„Před odchodem na prázdniny jsem byl nařčen V. Skolilem, že vlastně okrádám žáky a dorostence na úkor dospělých složek a že mi vůbec na těchto kategoriích nezáleží. Pominu-li fakt, že od ledna trénuji mladší dorostence a nebude můj osobní vztah k mládežnickému basketbalu až tak negativní, pokusil bych se na toto jistě závažné obvinění reagovat pár čísly.

Když jsem v dubnu 1993 nastupoval do funkce předsedy nového výboru jednoty, byl rozpočet pro oddíl basketbalu na rok 1993 stanoven na cca 45. 000,- Kč včetně příjmů z oddílových příspěvků. To by znamenalo konec basketbalu v Motole v sezóně 1993/1994.

Novému výboru se podařilo sehnat nové pronájmy sokolovny a jejich realizaci prosadit, což nebylo mnohdy jednoduché, čímž jsme získali ročně do rozpočtu cca 320. 000,- Kč.

I díky těmto příjmům a snaze členů oddílu košíkové ve výboru jednoty činily vydané finance pro basketbal v roce 1993 částku cca 200. 000,- Kč.

Podíváme-li se na náklady na sezónu 1993/1994, činily výdaje na basketbal více než 300.000,- Kč, z toho bylo cca 90. 000,- Kč využito na složky dospělých a cca 210. 000,- Kč pro mládež. Výdaje na dorosteneckou ligu v sezóně 93/94 dosáhly cca 105. 000,- Kč, tedy více než třetinu celého rozpočtu oddílu basketbalu.

Z úst předsedy výboru oddílu basketbalu jsem byl ubezpečen, že finanční krytí II. ligy mužů bude zajištěno. Po dohodě, že na II. ligu mužů nebudou čerpány finance ze zdrojů jednoty, jsme vstoupili do jednání s Karlínem.

Musíme si uvědomit, že jsme malý oddíl a přitom pouze s Vyšehradem jsme měli v Praze všechny složky basketbalu od minižáků až po muže v sezóně 1993/1994.

Nepovažuji za rozumné vychovávat mládež do kategorie žáků a pak ji darovat Spartě, jak tomu bylo v minulosti. Ovšem chceme-li udržet výkonnost družstev, které v současné době máme, značí to obrovské nároky na rozpočet, o kterých se nikomu před dvěma roky nikomu ani nesnilo. A bez peněz se basketbal prostě hrát nedá, ať se to někomu líbí nebo ne.

Nejkritičtější situaci vidím u obou dorosteneckých lig, předpokládám-li, že O. Zajíček a P. Málek splní své předsevzetí a o II. ligu mužů bude finančně postaráno. Samotné dorostenecké ligy představují náklady cca 200. 000,- Kč na sezónu, což není maličkost.“

Následuje vcelku nezáživný soubor opatření a pokynů pro technické vedoucí družstev. A dopis pokračuje.

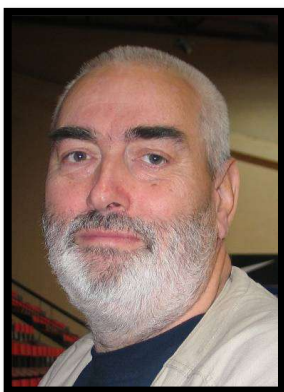
„Pokusím se načrtnout reálné hodnoty rozpočtů jednotlivých družstev na sezónu 1994/1995. Jeden trénink Nad alejí v trvání 1,5 hodiny stojí 300,- Kč. Odměna rozhodčímu pro DL činí 150,- Kč, ovšem další výdaje závisí na bydlišti rozhodčího. Pronájem tělocvičny Nad alejí stojí na jeden víkendový den 1. 500,- Kč, pro celý víkend 3. 000,- Kč.

Muži „A“	2. liga muži	130. 000,Kč
Muži „B“	přebor Prahy	35. 000,Kč
Starší dorostenci	dorostenecká liga	100. 000.Kč
Mladší dorostenci	dorostenecká liga	100. 000,Kč
Žáci „A“	přebor Prahy	35. 000.Kč
Žáci „B“	přebor Prahy	30. 000,Kč
Starší minižáci	přebor Prahy	10. 000,Kč
Mladší minižáci	přebor Prahy	10. 000,Kč

Je možné, že má někdo představu, že je jednoduché hrát basketbal. Ale každá sranda něco stojí. Největší výdaje jsou pochopitelně na tělocvičny, je to výdaj, na kterém se ušetřit nedá. Další výdaje jsou spojeny s odměnami rozhodčích a trenérů, občas je nutné koupit nějaké vybavení.

Já osobně mám zájem na tom, aby v Motole basketbal vzkvétal a snažím se proto udělat co mohu. Rozhodně nemíním jít cestou, kterou nastoupilo mnoho jiných jednot, v poslední době Bohemians, Karlín, Slavie IPS, předtím jiné, které jednoduše zlikvidují finančně náročnou mládež a drží si pouze složky dospělé nebo minimální počet družstev mládeže daný rozpisem soutěže. Ovšem chceme-li udržet úroveň družstev a soutěží, na kterou jsme dospěli a doufám, že se ještě dostaneme výš, musíme hledat usilovně jiné zdroje, než jsou jen prostředky jednoty.

Problém tedy není v tom, co nějaký Sáblik chce anebo nechce likvidovat, ale na co jednota má anebo nemá. Již dlouho slýchám sliby, že budou sponzoři a realizace nepřichází. Proto vás znovu žádám, pokuste se mobilizovat své síly, využít své známé, přátele a pokuste se pomoci. Čas her a malin nezralých skončil.“

Antonín Fejk

Účast na turnaji MC Donalds cupu ve Vídni v sezóně 1994/1995-
společné družstvo BC Sparta Praha a Sokol Motol

Účast na premiérovém ročníku mezinárodního turnaje mladších
dorostenců ve Vídni zajistil Antonín Fejk a kvalita soupeřů byla opravdu
skvělá. A pro nás i naše hráče to byla výborná zkušenost. Sice jsme
prohrávali, ale až na jeden duel jsme sehráli důstojné partie.

Soupiska na turnaji:

- ☐ **KUŽELA** Matyáš (80),
- ☐ **WICHTERLE** Karel (80),
- ☐ **ZAVADIL** Ondřej (80),
- ☐ **HLÁSEK** Ondřej (80),
- ☐ **MYŠKA** Jan (81),
- ☐ **DOUBIC** Jakub (80),
- ☐ **HORNYCH** David (80),
- ☐ **HORNYCH** Tomáš (81),
- ☐ **FEJK** Petr (81),
- ☐ **ČMOLÍK** Štěpán (80),
- ☐ **KARÁSEK** Tomáš (80),
- ☐ **ŠTĚPÁN** Petr (80)
- ☐ Trenér: Ing. SÁBLÍK Radko
- ☐ Asistent trenéra: FEJK Antonín
- ☐ Vedoucí družstva: HORNYCHOVÁ Jana

Soupiska družstva Sokol Motol „B“ v sezóně 1994/1995:

Přebor Prahy

Rozehrávači:

SÁBLÍK Radko (62, 170), **SKOLIL** Marek (72, 179), **VÁŇA** David (71, 176), **ERNEST** Filip (75, 190), **HODEK** Pavel (78, 180)

Křídla:

VALENTA Tomáš (69, 183), **BEJTLER** Václav (73, 193), **PAVLÍK** Viktor (69, 186),
MANDEL Tomáš (70, 188), **DUŠEK** Jan (74, 196), **KOŽENÝ** Ivan (62, 187), **BAZIKA**
Miroslav (64, 192), **HUMMEL** Tomáš (72, 196), **MALÝ** Lukáš (74, 199), **KUČERA** Ondřej
(77, 188)

Pivoti:

MANDYS Tomáš (69, 200), **JAŠEK** Josef (72, 196), **MRÁZEK** František (65, 193), **PECHÁČEK** Roman (64, 203), **TABERY** Erik (77, 203), **ŽÁK** Matěj (75, 201), **MEZERA** Václav (77, 198)

Trenér:

Ing. **SÁBLÍK** Radko

Soupiska družstva Sokol Motol „A“ v sezóně 1994/1995:

2. liga muži

Rozehrávači:

ZAJÍČEK Ondřej (72, 180), **KREJČÍ** Jiří (76, 191), **ERNEST** Filip (75, 190), **LÍZÁLEK** Jiří (70, 186), **MICHÁLEK** Jan (67, 183)

Křídla:

BEJTLER Václav (73, 193), **BIČÍK** Marek (67, 190), **DUŠEK** Jan (74, 196), **KUČERA** Ondřej (77, 188), **MACHATÝ** Aleš (70, 183), **ČERMÁK** Ondřej (76, 193), **LÍZÁLEK** Petr (76, 196), **WEISS** Michal (63, 192), **ŠVEJKOVSKÝ** Karel (68, 194), **BUBENÍK** Jiří (69, 200)

Pivoti:

KOLOUCH Martin (72, 198), **TABERY** Erik (77, 203), **ŠTĚPÁNEK**, **NOVÁK** Jan (76, 202)

Trenér:

Mgr. **ZAJÍČEK** Zdeněk sen., od poloviny Ing. **SÁBLÍK** Radko

Soupiska mladší dorostenci Sokol Motol v sezóně 1994/1995:

Dorostenecká liga

Rozehrávači:

MALEČEK Jaroslav, **KOLÁŘ** František, **ČMOLÍK** Ladislav, **JEŽEK** Radim, **FEJK** Petr, **KOSINER** David, **HODEK** Petr, **FELCMAN** Tomáš, **HOLÍK** Tomáš, **HOLÍK** Pavel

Křídla:

EGERT Lukáš, **RŮŽIČKA** Tomáš, **ENOCH** Václav, **HOBZA** Jan, **CHLUMSKÝ** Petr, **HORNYCH** David, **ŠTĚPÁNEK** Petr, **JIRUTKA** Jan, **ŠTĚPÁN** Petr

Pivoti:

NOVOTNÝ Aleš, **SLÁNSKÝ** Adam, **KARÁSEK** Tomáš, **HRABOVSKÝ** Jan,
ŽEMLIČKA Daniel

Trenér:

Ing. **SÁBLÍK** Radko

Vedoucí družstva:

HORNYCHOVÁ Jana

*Mistrovské zápasy Sokola Motol „B“ v sezóně 1994/1995 (včetně 5
zápasů Pražského poháru mužů)*

Jméno	zápasů	body(trojky)
Viktor Pavlík	28	322 (13)
Marek Skolil	27	206 (31)
Matěj Žák	24	306 (22)
Filip Ernest	23	336 (28)
František Mrázek	20	97 (1)
Tomáš Valenta	20	73 (9)
Josef Jašek	18	363
Tomáš Mandys	18	107
Tomáš Hummel	16	189 (19)
Jan Dušek	12	93 (4)
David Váňa	11	0
Miroslav Bazika	9	28
Ivan Kožený	8	42 (3)
Radko Sáblík	5	6 (1)
Tomáš Mandel	4	11
Erik Tabery	3	16
Martin Kolouch	3	16
Ondřej Kučera	3	2
Lukáš Malý	2	10
Václav Mezera	2	0
Roman Pecháček	1	0

Poznámka: Kromě 28 mistrovských zápasů jsme odehráli ještě 38 přátelských zápasů.

Konečná tabulka soutěže – přebor Prahy - Sokol Motol „B“

1.	BC Radotín "A"	22	17	5		1801	:	1650	39
2.	USK Praha Trident "B"	22	16	6		1731	:	1536	38
3.	Dopravní podniky "A"	22	15	7		1603	:	1466	37
4.	Sokol Motol "B"	22	14	8		1728	:	1670	36
5.	Sokol Horní Počernice	22	14	8		1645	:	1591	36
6.	Meteor Praha "A"	22	12	10		1617	:	1587	34
7.	TJ Košíře	22	11	11		1709	:	1713	33
8.	Technika strojní "A"	22	9	13		1729	:	1682	31
9.	TJ Pankrác	22	10	12		1396	:	1442	30
10.	Sokol Královské Vinohrady "A"	22	5	17		1473	:	1635	27
11.	Sokol Pražský "A"	22	5	17		1558	:	1829	26
12.	Sokol Kbely "A"	22	4	18		1607	:	1796	26

Pražský pohár mužů 1994/1995:

2. kolo

Čechie Stavební fakulta „C“ **Sokol Motol „B“** 63: 84

3. kolo

Sokol Motol „B“ Meteor Praha „A“ 78: 62

Čtvrtfinále

Sokol Motol „B“ Dopravní podniky „A“ 86: 78

Semifinále

Sokol Motol „B“ USK FTVS Students 20: 0

Finále

USK Trident Praha „B“ **Sokol Motol „B“** 78: 72, 93: 84

Mistrovské zápasy mladších dorostenců Sokola Motol v sezóně 1994/1995

Jméno	zápasů	body(trojky)
Václav Enoch	26	189
Petr Hodek	25	366
David Horných	24	77
Lukáš Egert	23	83
Petr Fejk	23	214

David Kosiner	22	65
Daniel Žemlička	20	107
Aleš Novotný	19	189
Tomáš Růžička	17	90
Tomáš Felcman	12	182
Tomáš Karásek	11	6
František Kolář	11	33
František Gregor	9	13
Adam Slánský	9	17
Tomáš Holík	8	123
Jan Hrabovský	8	18
Petr Chlumský	7	19
Pavel Holík	5	71
Petr Štěpánek	3	7
Jan Hobza	2	0
Ladislav Čmolík	2	0
Jaroslav Maleček	1	0

Poznámka: Celkem odehráno 28 mistrovských zápasů.

Pikantnosti či zajímavosti z dané sezóny družstva Sokol Motol „B“:

Mistrovský zápas M15 hraný 8. 2. 1995 – zápis z kroniky

„Sokol Motol „B“ – Sokol Butler Horní Počernice „A“ – 89: 89 – byl to výborný zápas, rychlý, poměrně čistý, u soupeře hrál výborně mladý dorostenec u USK Kubala, 29 bodů, dařilo se i jeho spoluhráči Radějovi. V závěru se vše tahalo. Zapisoval dorostenec – reprezentant kadet Tomáš Felcman, jeden z mála dorostenců, který zůstává dělat zápisy. Za to mu dík. Ale ...

Už v průběhu druhého poločasu se mi zdálo, že máme vést o čtyři body, ale zapisovatel mě ubezpečil, že jenom o dva. V šatně po zápase jsem hledal místo v zápise, kdy se skóre otočilo a našel jsem koš soupeře za čtyři body. To už byl ale první rozhodčí Havránek a půlka soupeřů pryč ...

STK protest uznala a nechala zápas opakovat, nám napařila pokutu. A také zaplatit znovu rozhodčí.“

Poznámka – opakovaný zápas 19. dubna 1995 jsme vyhráli 92: 81.

Mistrovský zápas M21 hraný 29. 3. 1995 – zápis z kroniky

„TJ Košíře – Sokol Motol „B“ – 94: 91 - ... Ve druhém poločase za stavu 50: 41 pro nás najel Šimek pod náš koš a loktem udeřil při prorážení Tomáše Mandys do nosu. Ke krvácejícímu hráči doběhl rozhodčí

Cacek a ukázal mu jeho čtvrtý faul. Rozezlený Mandy vzteky pěstí prorazil dveře na Homolce, což ho později stálo láhev rumu pro správce.

A pak to začalo! Nájezd Jaška, úder loktem, Kapoun letí vzduchem, faul Kapouna. Nájezd Kapouna, úder loktem, Jašek se rozplácne na stěnu, faul Jaška. Soupeř dal nakonec 40 bodů ze šestek 46/40 a to rozhodlo zápas.“

Mistrovský zápas M21 – hraný 5. 4. 1995 – zápis z kroniky:

„Sokol Motol „B“ – USK Trident Praha „B“ – 89: 86 – Na úvod pár výchozích faktů. Případná porážka USK uzavírala cestu do 2. ligy, naopak posouvala do ní LTC Radotín. Ten nás také pozitivně motivoval, když slíbil přispět na útratu po vítězném zápase.

Na utkání se obyčejně vykašlal Pepa Jašek, byl to od něho podraz, ale on není zase tak dvakrát fér. To znamenalo velké oslabení. Druhou ranou bylo, že Filipa Ernesta chytily záda, odehrál pouhých šest minut. Poslední ránu jsme dostali na začátku druhého poločasu. To když si udělal hodně přísně pátý faul Matěj Žák. Ten se moc snažil, ale dnes mu to příliš nešlo.

Prohrávat v poločase o deset bodů, to už vypadalo špatně. Však také pozorovatel z Radotína Honza Ulrych se chystal odejít. My si ale řekli, že to zkusíme. Motivací bylo i 2.000,- Kč slíbených na pivo, když vyhraje.

Ve 4. minutě 2. poločasu to bylo minus 12 bodů a vypadlo to zle, v 11. minutě minus tři body, 68:71, jenže v tu chvíli se vyfauloval Matěj Žák. Naskočil Honza Dušek a sestava s ním, Skolem, Humlem, Pavlíkem a Mandyselem hrála až do konce, s výjimkou dvou minut, kdy Filip nechával vydechnout Marka.

V 17. minutě je stav 77:84, v 18. minutě 81:86.

Posledních 90 vteřin zápasu byla z naší strany fantazie, zatímco USK se čím dál tím víc o vítězství bál. Přitom v poločase říkali Honzovi Duškovi, aby se k nim vrátil a hrál tam druhou ligu.

Faktem je, že posledních 90 vteřin jsme vyhráli 8: 0 a tím i celé utkání. Radost byla obrovská, trochu díky sponzorskému daru, trochu proto, že kluci z USK před zápasem nosili nos dost nahoře.

Po zápase za mnou přišel Ivan Valeš a dost vulgárně mi vynadal, Radek Tremel zůstával naopak velmi zamlklý. My se ale veselili a všichni odjeli k JOKEROVI, do hospody pod Vyšehradem, a tam velmi náruživě slavili vítězství. Byla to rozhodně nejhezčí chvíle celé sezóny a nemohla ji pokazit ani trochu větší hlučnost Matěje Žáka, za což byl kárán decentním personálem. Někteří z hráčů po rozchodu ještě táhli Prahou za znění různých popěveků ...“

Zavedení soutěže přebor Prahy „B“ mužů – 12. května 1995:

S tímto nápadem jsem přišel já, dokonce jsem navrhl několik scénářů s prolínáním soutěží. Nakonec jsme se přiklonili k jednoduchému modelu, tedy vložení další výkonnostní skupiny do struktury

pražských soutěží. Zdůvodnění zavedení této změny vypracovala STK PBS, níže viz citace z její zprávy z 12. června 1995.

„Vzhledem k tomu, že nový model soutěží mužů

Přebor Prahy „A“ muži - 1 skupina

Přebor Prahy „B“ muži - 1 skupina

1. třída muži - 2 skupiny

2. třída muži - 4 skupiny

3. třída muži - 1 až 2 skupiny dle zájmu

zvýší podstatně kvalitu utkání ve vyšších soutěžích, u nichž zůstane struktura prakticky stejná, rozhodla se STK PBS navrhnout předsednictvu PBS implantovat tento způsob členění soutěže mužů již od ročníku 1995/1996.

Další argumenty pro zavedení jsou:

nikdo nebude sestupovat s výjimkou přeboru Prahy „A“ mužů

při anketě na hrací schůzi STK dne 9. května 1995 byla družstva velkou většinou pro zavedení tohoto modelu, připomínky byly nevýznamného charakteru s ohledem na pozitivní skutečnosti navrhované modifikace.“

Sezóna 1995/1996

Rozhodli jsme se změnit prostředí pro soustředění, využili lákavé nabídky na prostory patřící učilišti COP (Centrum odborné přípravy), včetně haly „BIOSKA“ hned vedle desetipatrové budovy učiliště s ubytovny. Možná bude nejlepší opět nechat promluvit kroniku.

Zápis z kroniky o soustředění:

„Jako obvykle jsme začínali soustředěním. Po nepříliš dobrých dojmech, které jsme zanechali v Kostelci nad Černými lesy, ležícím v srdci Evropy, mající zámek, tělocvičnu a minimálně dvě hospody, jak by poznamenal místní rodák David Váňa, jsme se tentokrát přesunuli do Nymburku.

Přijel „B“ tým mužů, několik návštěvníků z „A“ týmu a zúčastnilo se i kompletní družstvo staršího dorostu. Společně vedl tréninky Honza Zadražil a já.

Z hráčů B týmu byl přítomen David Váňa, Pavel Hodek, Viktor Pavlík, Václav Bejtler, Honza Dušek a Václav Mezera. Na pár tréninků se objevil Marek Školil s naším již bývalým hráčem Tomášem Valentou. Přítomen byl i Pepa Jašek, ale ten byl již na cestě zpátky do svého rodného Uherského Hradiště. Z A týmu nejvíce času na soustředění strávil Martin Kolouch a Franta Mrázek.

Fanda svými neotřelými vtipy upoutal pozornost především dorostenců a exdorostenců, s výjimkou vždy chladného Tomáše Stárka, kterému dal přezdívku „antihumorista.“

Soustředění bylo vcelku v pohodě, trénovalo se docela fest a i atmosféra byla na úrovni.

Bohužel si Honza Dušek udělal těžký výron, který mu vystavil stopku až do vánoc. Přesto Honza ještě dva dny zůstal i se sádkou. A nejen že byl schopen se odpajdat i do vinárny, dokonce po jedné noze stihl vtrhnout na taneční parket! Když jsme se ale vraceli, náhle nebyl schopen vůbec chodit. Nesli jsme ho ve dvojicích, Franta Mrázek s Martinem Kolouchem a já s Davidem Vánou.

Legrace byla po večerech s Martinem a Frantou, kteří sháněli trenéra pro A tým. Přání Franty bylo, aby tým vedl Ivan Kožený alias „Kožak“ – ve své dobrosrdečnosti své přání vyjádřil zajímavými slovy.

„Ne že bych mu něco přál, ale ať se kurva zraní, přestane hrát a začne nás trénovat.“

Další legraci jsme si užili s nádrží na vodu před ubytovnou Bios, ležící bohužel přímo pod okny jídelny. Kluci se sem chodili koupat, i když byl přísný zákaz vstupu.

Když jsem se jednou vrátil z tréninku, chytil mě rozlícený ředitel střediska. S děsem ve tváři mi líčil, jak se dva exhibicionisté z řad mých svěřenců koupali nazí v nádrži před zraký celého místního úřadu, jehož členové sem chodí na obědy!

Slíbil jsem mu nápravu a následně odhalil, že těmi naháči byli Martin Kolouch, přezdívaný Davidem Vánou „Srňka“ a Tomáš Mandys. Slíbili, že se už nic podobného nebude opakovat.

S pocitem zažehnaného nebezpečí jsem si přinesl oběd a dal se do jídla.

„Tak všechno v pořádku?“ zastavil se u mě ředitel.

„Ano, už se to nebude opakovat,“ slíbil jsem.

Když jsem šel vrátit po skončení oběda táč, svěží šedesátnice u okýnka mi vůbec nevěnovala pozornost, ale hleděla zasněně, přilepená ke sklu, z okna kuchyně na nádrž. Lehčí šum v sále, zaplněného druhou částí místního úřadu a soustředěnými pohledy na okna, mě donutil pohlédnout stejným směrem.

Z bazénu právě vylezl seladon dorosteneckého družstva, vždy dívkami obletovaný Franta Kolář. Postavil se čelem k oknu a protáhl se. Vzdychání v sále značilo, že se jeho tělo obecnímu úřadu zamlouvá.

Jako kdyby Franta tušil, jakou pozornost vyvolal, započal se pomalu a důkladně utírat. Kdyby toto někdo předváděl v rámci pánského striptýzu, sklízel by asi obdobný úspěch. Zbytek představení mi unikl, neboť jsem upaloval k bazénu. Doběhl jsem stejně až ve chvíli, kdy již skryl své intimní partie do trenýrek a s ručníkem přes rameno kráčel spokojeně na ubytovnu. Naštěstí si tentokrát nikdo nestěžoval a ředitel Frantu nezahlédl, takže jeho téměř umělecké představení skončilo dobře.

Na závěr jsme se vydali k domovu, ovšem Martin Kolouch si zapomněl televizi, na které jsme promítali videozáznamy z tréninků. Vzal jsem ji spolu s Davidem Váňou do auta a oba vysadil v Kostelci nad Černými lesy. Když se mi později Martin ozval, začal mi děkovat, že jsem mu televizi nenechal v Nymburku. Když jsem mu ale sdělil, že se nyní jeho televize nachází v Kostelci, na druhém konci telefonního spojení se rozhostilo ticho ...“

Soupiska družstva Sokol Motol „B“ v sezóně 1995/1996:

Přebor Prahy

Rozehrávači:

SÁBLÍK Radko (62, 170), **SKOLIL** Marek (72, 179), **VÁŇA** David (71, 176), **HODEK** Pavel (78, 180), **LOULA** Marek (76, 187)

Křídla:

BEJTLER Václav (73, 193), **PAVLÍK** Viktor (69, 186), **DUŠEK** Jan (74, 196), **HUMMEL** Tomáš (72, 196), **MALÝ** Lukáš (74, 199), **KUČERA** Ondřej (77, 188), **ŠVEJKOVSKÝ** Karel (68, 191), **PODLIPNÝ** Pavel (78, 192), **FÜRST** Petr (70, 197)

Pivoti:

MANDYS Tomáš (69, 200), **MEZERA** Václav (77, 198), **HAMPL** Karel (72, 198), **FLEKAL** Radek (67, 198), **BURYAN** Jakub (74, 202)

Trenér:

Ing. **SÁBLÍK** Radko

Soupiska družstva Sokol Motol „A“ v sezóně 1995/1996:

Přebor Prahy

Rozehrávači:

LÍZÁLEK Jiří (70, 186), **MICHÁLEK** Jan (67, 183), **BENEŠ** Richard (75, 186), **NYKL** Jiří (77, 182), **RAYMAN** Vítězslav (73, 187), **RUŽIČKA** Jan (78, 193)

Křídla:

BIČÍK Marek (67, 190), **BUBENÍK** Jiří (69, 200), **KOŽENÝ** Ivan (62, 187), **BAZIKA** Miroslav (64, 192), **KUČERA** Ondřej (77, 188), **MANDEL** Tomáš (70, 188), **STÁREK** Tomáš (77, 201), **VOSOL** David (75, 193)

Pivoti:

KOLOUCH Martin (72, 198), **TABERY** Erik (77, 203), **ÁRVAI** Vojtěch (76, 200), **BÍRO** Jaroslav (74, 198), **MRÁZEK** František (65, 193)

Trenér:

DOBEŠ Václav

Soupiska družstva Sokol Motol starší dorostenci v sezóně 1995/1996:

Dorostenecká liga

Rozehrávači:

ČMOLÍK Kamil (78), **HODEK** Petr (78), **HOLÍK** Pavel (79), **HOLÍK** Tomáš (79), **KOSINER** David (81), **RŮŽIČKA** Jan (78), **ZADRAŽIL** Luděk (78)

Křídla:

BOJKO Jan (79), **ČENĚK** Michal (78), **EGERT** Lukáš (79), **ENOCH** Václav (80), **HÁJEK** Roman (78), **HORNYCH** David (80), **KUŽELA** Adam (78), **ODLIPNÝ** Pavel (78), **RŮŽIČKA** Tomáš (80)

Pivoti:

DOSTÁL Tomáš (78), **KASÍK** Jakub (78), **NOVOTNÝ** Aleš (79), **PROKÝŠEK** Karel (78), **ŽEMLIČKA** Daniel (79)

Trenér:

Ing. **SÁBLÍK** Radko, Ing. **ŠVEJKOVSKÝ** Karel

Vedoucí družstva:

HORNYCHOVÁ Jana

Soupiska družstva Sokol Motol mladší dorostenci v sezóně 1995/1996:

Dorostenecká liga

Rozehrávači:

ARCHLEB Marcel (81), **ČMOLÍK** Ladislav (80), **JEŽEK** Radim (81), **KOSINER** David (81), **MALEČEK** Jaroslav (80), **SLAVÍK** Lukáš (80), **STÁREK** Jakub (81), **ŠTĚP** Jan (82)

Křídla:

ENOCH Václav (80), **HORNYCH** David (80), **RŮŽIČKA** Tomáš (80), **RYDLO** Michal (80), **SCHWEIKI** Robert (81)

Pivoti:

HRABOVSKÝ Jan (81), **KARÁSEK** Tomáš (80), **SLÁNSKÝ** Adam (81)

Trenér:

Mgr. **ZAJÍČEK** Zdeněk sen., Mgr. **SKOLIL** Vladimír

Vedoucí družstva:

HORNYCHOVÁ Jana

**Mistrovské zápasy Sokola Motol „B“ v sezóně 1995/1996 (včetně 3 zápasů
Pražského poháru mužů)**

Jméno	zápasů	body(trojky)
Karel Švejkovský	23	277 (12)
Václav Mezera	22	128
Tomáš Hummel	21	288 (41)
Pavel Hodek	18	165 (25)
Jan Dušek	16	195 (6)
Marek Loula	16	162 (6)
Karel Hampl	15	62
Petr Füst	14	85 (1)
Marek Skolil	12	71 (15)
David Váňa	12	6(1)
Pavel Podlipný	12	155 (6)
Tomáš Mandys	11	48
Radek Flekal	9	80
Radko Sáblík	4	21 (7)
Jakub Buryan	4	63
Viktor Pavlík	3	10

Poznámka: Kromě 25 mistrovských zápasů jsme odehráli ještě 25 přátelských zápasů.

Mistrovské zápasy Sokola Motol „A“ v sezóně 1995/1996

Jméno	zápasů	body(trojky)
Martin Kolouch	22	231 (3)
Růžička Jan	21	183 (2)
František Mrázek	18	108
Jan Michálek	17	212 (29)
Vítězslav Rayman	16	36
Jiří Lízálek	15	43 (6)
Vojtěch Arvai	13	103
David Vosol	13	197 (24)
Richard Beneš	11	149 (3)
Jaroslav Bíro	10	68
Erik Tabery	10	61
Marek Bičík	9	103 (15)
Jiří Nykl	8	15 (1)
Tomáš Stárek	8	39 (8)
Jiří Bubeník	6	24 (1)
Tomáš Mandel	6	2

Ivan Kožený	5	23 (4)
Miroslav Bazika	2	4
Ondřej Kučera	1	1

Celkem odehráno 22 zápasů.

Mistrovské zápasy Sokola Motol starší dorostenci v sezóně 1995/1996

Jméno	zápasů	body(trojky)
Pavel Podlipný	24	547 (29)
Jan Růžička	24	384 (7)
Tomáš Holík	21	195 (28)
Petr Hodek	17	63 (4)
Michal Čeněk	16	73
Jakub Kasík	15	231
Pavel Holík	12	171 (5)
Kamil Čmolík	11	84 (8)
Tomáš Dostál	10	27
David Horných	9	17 (1)
Aleš Novotný	9	32
Luděk Zadražil	8	16 (2)
Václav Enoch	7	27 (1)
Karel Prokýšek	6	27 (1)
Tomáš Růžička	6	35
Daniel Žemlička	6	13
Jan Bojko	5	21
Lukáš Egert	5	6
Roman Hájek	4	0
David Kosiner	2	0
Adam Kužela	1	5 (1)

Celkem odehráno 26 zápasů.

Mistrovské zápasy Sokola Motol mladší dorostenci v sezóně 1995/1996

Jméno	zápasů	body(trojky)
David Horných	24	217 (13)
Jan Hrabovský	24	273
Adam Slánský	24	71
Lukáš Slavík	24	188
David Kosiner	23	280 (6)
Tomáš Růžička	23	439 (5)
Radim Ježek	20	86
Václav Enoch	14	279 (2)
Jaroslav Maleček	13	18
Marcel Archleb	12	5
Tomáš Karásek	11	41

Robert Schweiki	10	29
Jakub Stárek	9	17
Ladislav Čmolík	5	8
Jan Štěp	3	4
Michal Rydlo	2	9

Celkem odehráno 26 zápasů.

Konečná tabulka soutěže – přebor Prahy

1.	USK Trident "B"	22	18	3	1675	:	1410	41
2.	Meteor Praha "A"	22	15	7	1707	:	1520	37
3.	Sokol Motol "B"	22	15	7	1572	:	1433	37
4.	Sokol Motol "A"	22	15	7	1616	:	1488	37
5.	Dopravní podniky "A"	22	14	8	1582	:	1547	36
6.	USK Students "A"	22	13	9	1709	:	1810	35
7.	Sokol Žižkov "B"	22	11	11	1835	:	1751	33
8.	TJ Košíře "A"	22	10	12	1574	:	1662	32
9.	Technika strojní "A"	22	8	14	1529	:	1607	30
10.	Sokol Horní Počernice "A"	22	5	17	1387	:	1585	27
11.	TJ Pankrác	22	5	17	1457	:	1771	26
12.	Sokol Královské Vinohrady	22	2	20	1297	:	1642	23

Konečná tabulka soutěže – 1. třída muži

1.	TJ Háje	22	19	3	1663	:	1345	41
2.	Sokol Malá Strana	22	14	8	1709	:	1675	36
3.	SK Praha 4	22	14	8	1457	:	1321	36
4.	Sokol Motol junioři	22	14	7	1665	:	1580	35
5.	Slavoj Břevnov	22	12	10	1645	:	1741	34
6.	BC Radotín "A"	22	10	12	1506	:	1560	32
7.	BC Kompresory	22	10	12	1637	:	1634	32
8.	TJ Podolí "A"	22	9	13	1474	:	1542	31
9.	Basket Mláď	22	9	13	1418	:	1435	31
10.	TJ Dopravní podniky "B"	22	9	13	1458	:	1581	31
11.	Sokol Žižkov junioři	22	8	14	1452	:	1523	30
12.	BC Sparta Praha "B"	22	4	18	1357	:	1504	24

Konečná tabulka soutěže – pražská juniorská liga

1.	Sokol Kbely	14	12	2	1199	:	951	26
2.	BK Slavia Praha	14	10	4	1189	:	839	24
3.	BC Sparta Praha	14	9	5	1147	:	1097	23
4.	Slovan Bohnice	14	7	7	983	:	1005	21
5.	Sokol Vyšehrad	14	7	7	1035	:	1013	21
6.	Sokol Motol	14	7	7	866	:	780	21
7.	Sokol Pražský	14	4	10	967	:	1186	18
8.	TJ Ruzyně	14	0	14	829	:	1344	14

Konečná tabulka - skupina o záchranu dorostenecké ligy staršího dorostu

1.	Sokol Motol	26	18	8		1986	:	1715	44
2.	TJ Klatovy	26	12	14		1745	:	1962	38
3.	BC Benešov	26	8	18		1778	:	1948	34
4.	BK Kladno	26	0	26		1475	:	2368	26

Poznámka: V té době se nehrála extraliga a dorostenecká liga, ale celkem 32 týmů hrálo ve skupinách, postupovalo se dále do finále a také se hrálo o záchranu.

Konečná tabulka - skupina o záchranu dorostenecké ligy mladšího dorostu

1.	Sokol Motol	26	15	11		1955	:	1701	41
2.	BK Česká Lípa	26	13	13		1989	:	2113	39
3.	Slovan Varnsdorf	26	6	20		1676	:	2281	32
4.	BC Kolín	26	3	23		1469	:	2239	29

Poznámka: V té době se nehrála extraliga a dorostenecká liga, ale celkem 32 týmů hrálo ve skupinách, postupovalo se dále do finále a také se hrálo o záchranu.

Závěry výboru oddílu basketbalu ze dne 13. ledna 1996:

Po mém nástupu do funkce předsedy TJ Sokol Motol, se vystříдалo několik předsedů oddílu basketbalu, Mgr. Vladimír Skolil, Ondřej Zajíček, David Váňa. Nechtěl jsem být zároveň předsedou TJ a oddílu basketbalu, abych nebyl nařčen z kumulací funkce, nicméně ve skutečnosti jsem připravoval koncepci basketbalu jako celku. Nakonec jsem tedy přijal i tuto roli a dále vystupoval jako předseda TJ i oddílu basketbalu Sokola Motol.

Níže uvedu některé citace ze zápisu ze schůze výboru oddílu basketbalu, který jsem provedl ke 13. lednu 1996, uvádím jen nejdůležitější pasáže, neboť zápis měl celkem tři hustě popsané listy typu A4.

„Výbor oddílu basketbalu se sešel na schůzích ve dnech 3. ledna a 13. ledna 1996, kde byl seznámen s tíživou finanční situací jednoty, čerpáním financí jednotlivými družstvy, výsledky a plány jednotlivých družstev. Na svém jednání zhodnotil průběh podzimní části sezóny a jednomyslně schválil pravidla pro hráče oddílu.

Výbor oddílu konstatuje:

spokojenost se hrou i atmosférou v družstvech A a B mužů

nespokojenost s výsledky, přístupem a vystupováním starších dorostenců

rozpaky nad družstvem juniorů, spokojenost s výsledky, ale nespokojenost s účastí hráčů a plněním původního záměru, soutěž pro rozehrávání ročníku 77, kteří se nechytanou v mužích A a B a pro ročník 78

nespokojenost s prodávami v placení příspěvků

jako jediný nepředložil vyúčtování podzimní části sezóny technický vedoucí mužů A
Martin Kolouch

nutnost pokračovat v budování mužstev mužů A + B a jejich sehrávání s tím, že budou doplněny o ročník 78

dohrát důstojně soutěž staršího dorostu a udržet ji (zatím 7: 1)

udělat vše pro udržení soutěže mladšího dorostu (zatím 5: 3)

dohrát první třídu mužů s co nejvyšší účastí ročníku 78 (+ 79 Holíkové, Novotný)

stále se pokoušet sehnat sponzory pro kterékoli družstvo, i třeba malé částky

celkem bude potřeba na jarní část sezóny cca 170. 000,- Kč

Zařazení starších dorostenců do družstev mužů:

A tým – Čmolík, Čeněk, Dostál, Zadražil, Hodek Petr

B tým – Podlipný, Kasík, Pavel a Tomáš Holíkové

Družstvo juniorů:

pro příští sezónu se nepočítá s třetím družstvem mužů, zůstane pouze A + B družstvo v přeboru Prahy A mužů

o tom, komu bude soutěž poskytnuta a za jakých podmínek, rozhodne výbor po skončení soutěže

důvodů k tomuto kroku je několik, jednak finanční problémy, jednak počet hráčů a přístup hráčů

letos je vlastně pouze pět juniorů, Stárek Tomáš, Tabery Erik, Hodek Pavel, Kučera Ondřej a Mezera Václav, zápasů se zúčastňovalo tak sedm, osm hráčů, jeden zápas dokonce dohrávalo družstvo ve třech

z původních hráčů juniorky jich mnoho skončilo činnost nebo je dlouhodobě nemocných (Kuchař, Šmíd, Dohnal, Nykl, Racek, Rubaška) a není vyloučeno, že to samé bude příští rok

hráči si neplnili své povinnosti v mužích (Erik Tabery, Tomáš Stárek) anebo byli přetíženi a nemohli podávat odpovídající výkony (Pavel Hodek, Václav Mezera) a díky nezájmu ročníku 78 právě oni táhli spolu s Pavlem Podlipným a Michalem Čeněkem juniorku

vzhledem k tomu, že se tito hráči uplatní nepochybně v mužích A + B a další hráči dávají svůj nezájem dostatečně najevo během celé sezóny (viz dorostenecká liga), je juniorka zbytečná

Několik poznámek na závěr:

výbor apeluje na hráče všech družstev a kategorií, aby si uvědomili, že jejich soutěže stojí daleko více financí, než sami vyberou na příspěvkách a v případě dorostenců dokonce i vícenásobně. Názor, že když si soutěž platím já, můžu si dělat co chci je chybný. Hráč pouze přispívá určitou částkou a bohužel většinou zdaleka ne dominantní

hráč trénuje především pro sebe a ne pro trenéra a pokud chce dělat svůj koníček na určité úrovni, musí pro to něco obětovat

jednota vložila do všech hráčů, jak mužů tak dorostenců (u dorostenců to již jde do statisíců) nemalé peníze v minulých letech a má zájem buď o to, aby tito hráči zde dále hráli anebo aby v případě výborné výkonnosti z výchovného částečně přispěli na chod družstev jejich následníků

výbor závěrem konstatuje, že nebude nikoho přemlouvat a prosit, aby si plnil své povinnosti a pokud hráč bude opětovně porušovat základní pravidla, bude trvat na jeho vyřazení z družstev

V Praze dne 13. ledna 1996
Sáblík“

předseda oddílu basketbalu Ing. Radko

Dohoda Sokola Motol a TJ Ruzyně o společném družstvu staršího dorostu dorosteneckou ligu v sezóně 1996/1997 – uzavřeno 2. dubna 1996

Dne 2. dubna 1996 byla podepsána dohoda mezi TJ Sokol Motol a TJ Ruzyně o startu společného družstva starších dorostenců v dorostenecké lize pod hlavičkou Motol – Ruzyně. Smlouvu jsem podepsal já a Ing. Miroslav Škvor. Trenérem jsem se stal já a technickou vedoucí Jana Hornychová. Bylo stanoveno, že páteční trénink a zápasy budou probíhat v hale TJ Ruzyně. Náklady na soutěž pak hradil Sokol Motol.

Pikantnosti či zajímavosti z dané sezóny družstva Sokol Motol „B“:

Z kroniky k prvnímu mistrovskému zápasu 18. října 1995 – Sokol Motol „B“ – Sokol Motol „A“ – 68: 53

„Náš první mistrovský zápas. Nejvíce bodů soupeře dal David Vosol, který však byl na zápise uveden jako Bazika, protože mu technický vedoucí Koloušek (Martin Kolouch) nestačil zařadit hostování. Odítl jsem, aby David hrál, když nemá licenci, i my měli nemocné hráče a nechápal jsem, proč bychom měli dělat ústupky. Později mi to u JOKEŘA Martin i Líza vyčítali. Nakonec to bylo jedno, zápas byl v naší režii a byli jsme jasně lepší. Například Honza Růžička z tábora soupeře dostal v jednom útoku hned tři čepice.“

Z kroniky k třetímu mistrovskému zápasu 1. listopadu 1995 – TJ Košíře „A“ – Sokol Motol „B“ – 73: 72

„Derby na Homolce mělo tentokrát o náboj navíc. Do Košíř přestoupil za dva míče Ondřej Zajíček. Bohužel první poločas byl z naší strany tragédie. Nic se nedařilo, ztráceli jsme míče a střelba byla katastrofální. To samé bylo i v druhém poločase. V šesté minutě

druhého poločasu jsme prohrávali 32:52, když jsem si vzal oddechový čas. Řekl jsem pouze jedinou větu: „Pánové, máte ještě tři minuty, abyste s tím něco udělali. Pak vás všechny vyhodím a půjdeme si všichni zahrát, protože horší už to být nemůže.“ Následujících šest minut kluci začali výborně bránit, spustili trojkovou kanonádu a ve 12. minutě byl stav 54:54. Sedmnáct vteřin před koncem proměnil Ondřej Zajíček jednu šestku a upravil na 73:72. Bohužel střela Vency Mezery pět vteřin před koncem z dobré pozice skončila na přední obroučce ...“

Z kroniky k pátému mistrovskému zápasu 15. listopadu 1995 – Meteor

Praha „A“ – Sokol Motol „B“ – 52: 37

„Ten den jsem měl ve škole třídní schůzky a s posledním rodičem opouštěl školu před půl devátou večer. Poprvé za existenci tohoto družstva jsem chyběl na mistrovském zápase ...“

Když jsem dorazil domů, volali mě od JOKERA, kde seděli zárcení Pavlík, Váňa a Švejkovský. Zprvu jsem nechtěl výsledku uvěřit, až když jsem si přečetl technický zápis, pochopil jsem!

Střelba trojek 30/2 – Hummel 12/0, M. Skolil 9/1, Loula 7/1. Střelba z pole celkem 56/8 – Loula 17/4, Hummel 14/0, Skolil 11/1.

Na vyhodnocení technického zápisu jsem připsal pro hráče jedinou poznámku – Takové množství střel, když to nepadá, to už není hyenismus, ale vrcholný kreténismus.“

Tímto zápasem propukla v našem týmu krize.“

Z kroniky k šestému mistrovskému zápasu 22. listopadu 1995 – Sokol Motol „B“ – Dopravní podniky „A“ – 57: 71

„Když jsem po zápase zaparkoval a vešel do hospody u JOKERA, seděl tam David Váňa, Marek Loula, Petr Fürst, Viktor Pavlík, Honza Dušek, Pavel Hodek a Karel Švejkovský. A velmi dusná atmosféra. Uhýbavé pohledy a ztišení, když jsem vešel, věštily kritiku mé osoby. Kritizovat trenéra v hospodě je povolené, i když si myslím, že i zde by mohly být výrazy na úrovni. Jediný, kdo se mě zastal, byl Marek Loula. Po poznámce, že jsem Viktora vystřídal proto, že za pět minut na hřišti dvakrát nedal a dvakrát přešel střeleckou pozici, jsem se stal orgánem. Jelikož skolilovštím, měl bych jít do pr.... Byl to příjemný večer.“

Ztráty a nálezy – zápis z kroniky po šestém mistrovském zápase

Nález číslo 1 – Není pochyb, že nálezem číslo jedna je návrat Petra Fürsta z vojny.

Ztráta číslo 1 – Jako prvního jsme ztratili Ondru Kučeru. Jde o tvrdě trénujícího atleta s tělem ověšeným závažími. Když skončil s dorostem, byl na naší soupisce. Pak chtěl měsíc odejít do Správné míry, další měsíc do FTVS, aby nakonec projevil zájem zkusit třetí ligu. Já jsem mu tedy domluvil angažmá v Sokole Žižkov. Přišel tam na trénink, dohodl se s nimi, aby vzápětí znovu změnil své rozhodnutí a oznámil, že zůstane u nás v Motole. Na Žižkově po něm zbyla jen ostuda. Celé září přemýšlel, jestli bude hrát za A nebo B tým, aby

se nakonec rozhodl pro nás. Ovšem po pár přátelících před sezónou se zranil a neodehrál za nás jediný mistrovský zápas. Pak oznámil, že bude hrát za A tým. Není nad to, když má člověk pevný a vyhraněný názor a dobře ví, co chce. Vzhledem k vysoké zátěži při osobních trénincích, které si sám individuálně ordinuje, mu odchází jedna tělesná součást za druhou ...

Ztráta číslo 2 – Hned na začátku sezóny oznámil Vašek Bejtler, že se rozhodl, že se bude věnovat historickému šermu natolík, že mu už na basketbal nezbývá čas.

Ztráta číslo 3 – Když skončil Viktor Pavlík moji zdrcující kritiku u JOKERA po zápase s Dopravními podniky, dostali jsme se do konfliktu o koncepci družstva. Viktor chtěl, abych družstvo uzavřel, udělal z něj uzavřenou partu, která se chodí vyprdět na basket a poklábosit do hospody. Na mnou otevřený problém, co s mladými, co končí v dorostu, odpověděl, že je to jejich starost. Pravdou je, že tento názor je po Praze rozšířený a uplatňuje se v mnoha klubech. Po další diskusi mě Viktor Požádal, abych mu podepsal přestupní lístek do Správné míry, a tak jsem vstal odešel domů a vrátil se s přestupním lístkem. Ten on druhý den realizoval. Jeho odchod mě dost mrzí, ale zaručit někomu 30 minut na zápas neumím a uzavřenou partu z družstva taky dělat nebudu.“

Poznámka: Další zápas jsme vyhráli, Sokol Královské Vinohrady – Sokol Motol „B“ – 52:68 a poté jsme porazili i dalšího tradičního soupeře – Sokol Motol „B“ – USK Students – 72:63.

Z kroniky k desátému mistrovskému zápasu 20. prosince 1995 – Sokol Motol „B“ – USK Trident „B“ – 65: 66

„Byl to náš nejlepší zápas, který jsme sehráli a zároveň zápas nejsmůlovatější. Oba soupeři velmi dobře bránili a hrál se výborný basketbal. Zápas byl velmi vyrovnaný a rozhodovalo se až v samém jeho závěru.

Patnáct vteřin před koncem byla plíchna a my jsme měli míč. Přesně podle dohody jsme hráli až do konce a 2,5 vteřiny před vypršením limitu najel Tomáš Hummel na koš a získal po faulu dvě šestky. Vypadalo to pro nás výborně.

Bohužel Tomáš nedal ani jedinou šestku. Soupeř se zmocnil míče a hodil ho na Naidra. Ten se rozběhl k našemu koši. Marek Skolil přesně dle domluvy v obraně jen stínoval pohyb, s velkou pozorností, abychom neudělali hloupý faul. Vlastně před soupeřem uhýbal. Ale i Naidr vyhodnotil z jeho pohledu správně situaci a najel přímo do našeho hráče, vlastně před ním nestačil náš obránce uhnout. Místo ke koši tak soupeř směřoval na našeho hráče.

Rozhodčí Kautský k našemu šoku odpískal faul Markovi! To bylo trochu přespříliš. Jako pojistku přidal následně rozhodčí Kautský technickou chybu Honzovi Duškovi za to, že ho nazval svíní. Naidr se postavil na čáru trestného hodu a druhou šestku proměnil. USK tým pádem vyhrál. Technickou chybu pak rozhodčí Kautský smazal.

Když jsem rozhodčímu „poděkoval“ za ten závěr, s úsměvem konstatoval:

„Podívej, přece tady nebudeme prodlužovat. Měli jste dát aspoň jednu šestku a vyhráli jste vy!“

Myslím si, že je škoda, že zápas vlastně rozhodl rozhodčí Kautský, tato vyrovnaná partie by si spíše zasloužila prodloužení a férové dohrání. Pravdou je, že stačilo dát jednu šestku a stejný rozhodčí by se postaral, aby už k ničemu nedošlo. Škoda, byli jsme blízko, abychom skvělému soupeři připravili první porážku. Takto již se skóre 10: 0 spěje bez problému k postupu do vyšší soutěže.“

Z kroniky k jedenáctému mistrovskému zápasu 9. ledna 1996 – Sokol

Žižkov „B“ - Sokol Motol „B“ – 83: 84

„V posledním zápase prvního kola jsme měli více štěstí, i když jsme bojovali se soupeřem i rozhodčí Janečkovou. Na její výkon jsme podali stížnost. Jen pár věcí, které jsem jí vytýkal:

Kroky Pavla Hodky – náš drobný leč rychlý rozehrávač je tvrdě atakován, dostal se i přes druhý pokus ho zastavit, byť si odnáší koňara, až byl do třetice uchopen kolem pasu. To už naše lavička zahučela, ale teprve až když se ruce soupeře ovinuly kolem jeho krku, zazněla píšťalka. Jaký to však údiv, našemu rozehrávači jsou odpískány kroky! Nevím, jestli při škrcení zamrskal nohama, ale tento verdikt považuji za zvláště povedený.

Neuznaný koš pro tři vteřiny – při nájezdu na koš padá náš hráč do autu (asi vysílením, neboť faul odpískán není). Nikoho ležící hráč nezajímá, Žižkov chybně rozehrává, my se zmocňujeme na šestce míče a střelíme úspěšně na koš. Leč paní Janečková koš neuznává, neboť prý náš hráč, těžko se zvedající v autu za košem, prý porušil pravidlo o třech vteřinách. Bylo nám vysvětleno, že vteřiny platí i v autu, což jsem nepochopil, zvláště když po získání naší kontroly nad míčem žádné tři vteřiny neuplynuly.

Sražení vlastních hráčů – dva hráči soupeře se srážejí před naší šestkou. Píšťalka paní rozhodčí je nekompromisní, osobní chyba se píská našemu hráči, který je nejbližší. Žel bohu pro paní rozhodčí na metry vzdálen, leč ani to ji nedovede přesvědčit ...

Závěr zápasu byl velmi dramatický. Je minuta a deset vteřin do konce, domácí vedou 83:76 a já si vyžádám oddechový čas. Ke stolku přichází paní rozhodčí Janečková.

„Už je konec?“ ptá se.

„To by se ti hodilo, co?“ reaguji mírně podrážděně.

Paní rozhodčí se otočí a přichází k naší lavičce.

„Co se rozčiluješ? Hrajete blbě, prohráli jste si to sami.“

„Já se s tebou nebudu bavit. Běž radši pískat,“ odmítl jsem dialog a věnoval se raději vlastním hráčům.

Tomáš Hummel má šestky 3/2, upravuje na 83:78.

Po dalším zisku míče trojka Honzy Duška na 83:81.

Taktický faul na Suchánka od Karla Švejkovského, když předtím nechal deset vteřin driblovat výborného střelce Kozáka. Soupeř má šestky 2/0.

Je dvacet vteřin do konce a my hrajeme na čas. Na poslední střelu. Tři vteřiny před koncem střílí Tomáš Hummel za tři, rozhodčí Nedělka píská, rozhodčí Janečkové zaskočila píšťalka a je konsternována.

Po time outu Žižkova značně nervózní Tomáš Hummel vzpomíná na předchozí zápas s USK, kdy měl podobnou šanci dovést zápas k vítězství. Nicméně dnes dává všechny tři pokusy a my vyhráváme 83:84. Nic na tom nezmění ani zoufalá střela soupeře z půlky.

Z kroniky po polovině soutěže – nazváno „poločas rozpadu – ztráty a nálezy 2“

„Nález číslo 2 – Od půlky sezóny jsme připsali na soupisku našeho nejlepšího dorostence Pavla Podlípného. Svým perfektním přístupem k tréninku i skromností při chování se ukázal, jak jsem předpokládal, jako posila. Po počátečních problémech s mužským basketbalem se rozkoukal a má předpoklady být do budoucna dvacetibodovým hráčem a ještě u spoustu košů asistovat.

Ztráta číslo 4 – Velmi citelnou ztrátou je zranění Radka Flekala, kterému výron v kotníku vystavuje stop až do konce sezóny.

Ztráta číslo 5 – Po vánočních svátcích se již neobjevil Marek Skolil, na „jedničce“ (diskotéka na Strahově) vykládal, že to bylo kvůli jeho extempore se mnou v zápase s Technikou, ale moc tomu nevěřím, protože potom ještě hrál. Mně řekl, že má nějaké osobní problémy a musí si tak půl roku odpočinout.

Ztráta číslo 6 – Během ledna si Správná míra vzala na mušku Tomáše Mandyse. Pánové ho zatáhli do hospody, kde mu hustili do hlavy, že v Motole je zneuznáný, že mu nikdo nenahrává, proto dává málo bodů. Jak sám přiznal, podařilo se jim ho nakonec zlomit. Já o přestupu nechtěl ani slyšet, ale přišli nakonec se zdánlivě férovou dohodou. Postup USK z přeboru „A“ už sotva někdo ohroží a oni bojují o postup do přeboru „A“. Půjčí si ho na půl sezóny a pak nám ho vrátí. Dodržení této části dohody z jejich strany ale nepředpokládám. Se způsobem, jakým postupovali, nemohu v žádném případě souhlasit. Kdyby Mandys nehrál, seděl na lavičce, nic bych proti jeho přestupu neměl, ale on hrál v základu a sám přiznal, že ho ukécali. Držet někoho v mužstvu proti jeho vůli ale nechci a nebudu.

Z kroniky k dvanáctému mistrovskému zápasu 23. ledna 1996 – Sokol Motol „A“ - Sokol Motol „B“ – 51: 74

„Naše výborná obrana byla klíčem k úspěchu, takže Marek Bičík nemohl dodržet dlouho dopředu slibovaný náš zářez.

Společně s A týmem jsme se po skončení zápasu přesunuli k JOKEROVI. Marek Bičík neunesl tíhu i výši prohry a ohlásil přestup do Přírodních věd. Dohodli jsme se, že mu za jeho dlouholeté zásluhy nebudeme dělat problémy.

V hospodě Karel Švejkovský a Pavel Hodek vymysleli nový sazebník pokut.

Honza Dušek se tentokrát zřekl nealkoholické stravy a pil Martini.

David Váňa se rozveselil natolik, že nemohl v nočních (ranních) hodinách najít kolej.

Karel Švejkovský si udělal noční výlet Prahou. Po třetí hodině ranní nastoupil do tramvaje, aby po několika zaspání výstupů a po několika dalších přeseďnutích před pátou hodinou vystupoval u Národního divadla. Procházkou po nábřeží se po páté hodině dostal zpátky k JOKEROVI, neboť pachatel se vrací na místo činu. Poté svojí obligátní trasou vystoupal na metro na Vyšehrad.

Stejně jako zápas se nám povedla i oslava.“

Z kroniky k třináctému mistrovskému zápasu 2. února 1996 – TJ Pankrác - Sokol Motol „B“ – 63: 73

„Velice tvrdě, ale korektní utkání.

Ve druhém poločase v čase 16.40 se vrhl pod nohy Bohaty Karel Švejkovský. Míč vybojoval, ale Bohata mu sedl na hlavu a Karel potřísnil krví značný kus palubovky.

Když jsem se s ním vrátil ze šití z Křče do hospody u JOKERA, byla jeho první otázka, jestli z toho vybojovaného míče padl koš. Abych ho potěšil, tvrdil jsem že ano. On to neviděl, v té době se převlékal v šatně. Ale ostatní tolik soucitu neměli a řekli mu pravdu. Z autu hodil Pavel Hodek míč soupeři rovnou soupeři do rukou. Značně roztrpčeného Karla Pavel „uklidnil“ slovy:

„Bohužel, byla to má chyba. Ale míč sem, míč tam ...“

Ostatně Pavel Hodek v tomto zápase vůbec perli. Nejprve se po nájezdech dobře mířenými přihrávkami trefil přímo do hlavy Hampla a následně i Duška. V závěru se pokusil zezadu blokovat Havrana na trojce, bylo chvíli do konce a vedli jsme o devět bodů. Upozornil jsem ho, že to bylo zbytečné, čas stojí, oni hází šestky, on má pátý faul. Pavel ale začal vykřikovat, že se to v NBA nepíská.

Takže sorry, bohužel pro Pavla zatím v NBA nehraje, zatím draftovali pouze Zídka ...“

Z kroniky 28. března 1996 – nazváno „ztráty a nálezy 3“

„Nález číslo 3 – Na tréninku se náhle objevil 202 cm vysoký Jakub Buryan s tím, že je z Ostravy, studuje v Praze a měl by zájem za nás hrát. Hrál kdysi za dorostence z Ostravy, ale už asi dva roky nehraje. Po prvním tréninku se ukázal v dobrém světle a tak jsme ho vzali.

Ztráta číslo 7 – ke konci března zmizel Karel Hampl. Je pravda, že nehrál podle mých představ a tak víc dostávali příležitost Petr Füst, Honza Dušek a Venca Mezera. Možná kdyby více trénoval ... Pravdou je, že třetí ligu za Strakonice hraje pravidelně. Nevím, zda bude chtít ještě příští rok hostovat, teď oznámil, že má problémy se školou a tak chodit nebude.“

Závěrečné shrnutí sezóny 1995/1996 - z kroniky

Minižáci a žáci

Tyto kategorie se připravují na ZŠ Šantrochova, jejímž ředitelem je Mgr. Zdeněk Zajíček senior. Žáci, hrající pod hlavičkou ZŠ Petřiny, letos skončili v Praze druží za USK a budou přecházet do mladšího dorostu. K těm nejlepším patřili Štěp, Novák, Konopásek a Hubálek. Máme smlouvu se školou o žákovských kategoriích i o společném mladším dorostu, který hraje již pod hlavičkou Motola.

Mladší dorostenci

Nepopírám, že jsem chtěl toto družstvo trénovat. Bohužel velký zájem měl i pan Zajíček starší a pan Skolil a vzhledem ke spolupráci se školou jsem ustoupil. Dělal jsem to s těžkým srdcem, protože způsob chování a i přístup hráčů se mi velmi líbil. Podle mého mělo družstvo na víc než jen bojovat o záchranu, velkými talenty jsou Václav Enoch a Tomáš Růžička, oba ročník 1980. Z ročníku 1981 je obrovský talent David Kosiner. Nepochybně velkou šanci má Honza Hrabovský. Talent, ale už ne pílí má Radim Ježek. A také své asi ještě řekne ambiciózní a svědomitý Adam Slánský. Dalším, kdo by mohl mile překvapit, je i Robert Schweiki.

Starší dorostenci

Když bylo jasné, že mě trénování mladšího dorostu v Motole mine, začal jsem se vážně zabývat nabídkou ze Sparty. Tonda Fejk chtěl původně dát dohromady společné družstvo Motola a Sparty pod hlavičkou Sparty s tím, že by technickou vedoucí byla Jana Hornychová a trenérem já.

O tomto nechtěl slyšet Zdeněk Zajíček senior. O to více mě překvapilo, že posléze sám jednal na Spartě o společném družstvu, kdy by ovšem byl trenérem on. Více to nebudu komentovat, Sparta s tímto řešením nesouhlasila.

Samozřejmě mně o nabídce Zdeňka Zajíčka řekli a přišli s další nabídkou. Abych vedl jako trenér družstvo mladšího dorostu Sparty, družstvo výborné, ambiciózní, které kolem svého syna Petra sestavil Tonda Fejk. A právě on mě několikrát přesvědčoval, podmínky, které nabízel, rozhodně zněly velmi zajímavě po všech stránkách. Nakonec do mě líl v baru na Spartě grog za grogem, abych si jeho nabídku ještě nechal projít hlavou.

O všem nakonec rozhodla situace v Motole. Na výbor přišel Honza Zadražil a řekl, že pokud chceme, aby u družstva staršího dorostu zůstal, musíme mu to náležitě zaplatit. Požadoval minimálně 3.500,- Kč měsíčně. Když k tomu přidáme sociální a zdravotní pojištění, znamená to, že by tento jediný trenér stál Motol 50. 000,- Kč za sezónu. Což bylo pro nás z ekonomického hlediska neakceptovatelné. Stejně tak jeho návrh družstvo rozpustit a nejlepší hráče výhodně prodat.

Jelikož v tuto chvíli nebyl trenér, rozhodl jsem se, že se družstva ujmu. Dohodl jsem se s Karlem Švejkovským, že mi bude pomáhat. Času bude mít dost, protože nastoupil na civilní vojenskou službu na fakultě.

Věděl jsem jak to bude obtížné a do čeho jdu. Honza Zadražil byl pro dorostence Bůh a já pro ně jen nenáviděný Sáblik. Cítil jsem jejich nepřátelství na každém kroku, snažil jsem se s tím ale vyrovnat.

Po soustředění, na kterém Honza Zadražil skvěle vystupoval a kluci makali, jsem se začal domnívat, že by naše spolupráce mohla fungovat. Bohužel hned po návratu začali dorostenci vypouštět tréninky. A pak přišly osudové zápasy s Chodovem a Domažlicemi.

S Chodovem jsme vedli, ale Honza Zadražil, který do té doby vůbec u družstva nebyl, před zápasem náhle a nečekaně přišel, při oddechových časech začal udílet rady a hlavně neustále dráždil rozhodčí. Ve vyrovnané koncovce lavička dostala dvě technické chyby a nakonec nás nasraný rozhodčí bez milosti a s úsměvem zařízl.

V zápase s Domažlicemi jsme pět minut před koncem vedli a pak Honza Růžička udělal zbytečný faul a chvíli nato si nechal za kecání technickou chybu, která byla jeho pátá. Zápas jsme těsně prohráli.

Požádal jsem Honzu Zadražila, aby se již tímto způsobem neprojevoval, což dodržel, ale přes svého bratra v družstvu i tak atmosféru ovlivňoval. Zřetelně v můj neprospěch. V duchu velkého napětí pak pokračovala sezóna. Všechny zápory se sečetly před významnými zápasy čtyři kola před koncem základní skupiny.

Před zápasy v Chodově a Plzni, kde jsme stále měli reálnou šanci na postup ze skupiny, byla tréninková morálka pod psa. Oba zápasy jsme prohráli. Po zápase v Plzni se Karel Švejkovský uklidňoval chozením po křižovatce, já bafáním cigarety, Honza Růžička a Pavel Podlipný zdrceně seděli s hlavou v rukách. Ale celý zbytek družstva žertoval a bavil se, jako by se nic nestalo!

Po tomto dvoukole mi Honza Zadražil napsal dopis, že by některé tréninky vzal, že by možná mohl být na nějakém zápase i doma. Když by nemohl, zaskákoval bych já. S tím, že ať s ním na mistráky moc nepočítáme. Seznámil jsem s tímto dopisem hráče, kteří moji práci sabotovali, proč, nechť si udělá každý názor sám.

„Tak je to jasný, když teda Honza nemůže, tak ať nás trénuje dál Sáblik,“ vystihl přesně situaci z pohledu většiny hráčů Jakub Kasík.

Hned druhý den jsem se dohodl s Karlem a u družstva skončil. On dokázal v posledním dvoukole základní skupiny vyhrát v Domažlicích, postupovali, a poté prohrál v Klatovech, což byl definitivní konec. Skupina o záchranu již byla díky našemu náskoku pouhou formalitou.

Dle mého bylo tohoto roku škoda, družstvo mělo na to postoupit do dalších bojů a při dobré konstelaci mohlo skončit do šestého místa v republice, na kterém nakonec skončili domažličtí.

Za svůj přístup k tréninkům, k zápasům a chování si zaslouží absolutorium Pavel Podlipný. Druhým, když pomínu jeho běsnění na počátku sezóny, je Honza Růžička. Tito dva udělali, co bylo v jejich silách, ale to bylo vše a to samozřejmě nestačilo.

V další sezóně budeme hrát dorosteneckou ligu společně s Ruzyní pod hlavičkou Motol – Ruzyně. Díky Janě Hornychové, která mě dlouho přesvědčovala a díky své neuvěřitelné a

nezničitelné důvěře v lidi, jsem kývl, že budu toto družstvo trénovat. Věřím, že noví hráči budou přistupovat jinak než ti, co již skončili a ti co zůstali, se zachovají poněkud lépe než v sezóně minulé. A že mi nikdo nebude zezadu podrážet nohy.

Jsem realistický optimista nebo naivní debil?

Juniorské družstvo

Přestože mě všichni od úmyslu založit juniorku a přihlásit ji do první třídy odrazovali, přestože jsem si byl vědom problematického chování některých potencionálních hráčů družstva, přesto jsem svůj nápad prosadil. Chtěl jsem, aby všichni dostali možnost dále hrát basketbal i po skončení staršího dorostu. Kde však skončil Šmíd, Petlán, Rubaška, Racek, Dohnal, Kuchař? V propadlišti dějin! A kolik jich skončí příští rok?

Ke své chybě se hlásím, byly to vyhozené peníze, a můj úmysl, aby si zahráli ti, co nebudou hrát tolik v mužích a dorostu, taky nevyšel. Ti tam totiž vůbec nechodili.

Juniorka končí, místo v první třídě přepustíme Ruzyni.

Družstvo mužů „A“

Jejich výkony a umístění mě mile překvapily. Je sice pravda, že tým hodně táhlí hostující Arvai, Vosol a Beneš, ale i tak si vedli dobře. Pouze k jejich tréninkové morálce bych měl výhrady.

Družstvo mužů „B“

Dá se říci, že „mé“ družstvo hrálo v přeboru „A“ v jiné sestavě než v loňském roce. Vlastně jsme ho celé přebudovali a i tak skončili třetí.

Od doby, co jsem s tímto družstvem začínal a začal se prokousávat pražskými soutěžemi, proběhla několikrát hráčská výměna. Ale nepamatuji si, že by kdy byla tak razantní a za pochodu.

Co takhle takováto sestava:

Rozehrávači – Filip Ernest, Marek Skolil

Křídla – Viktor Pavlík, Ivan Kožený, Tomáš Mandel, Tomáš Valenta, Miroslav Bazíka, Ondřej Kučera

Pivoti – Josef Jašek, Tomáš Mandys, Matěj Žák, Erik Tabery, František Mrázek, Václav Bejtler.

Tak ti všichni skončili.

Ovšem základ nového družstva se scházel celé jaro až do prázdnin a to vidím jako dobrý příslib. Letošní sezóna rozhodně nebyla zbytečná a dala základ pro budoucnost. Jak ho využijeme, je jen na nás.“

A co budoucnost – plány na další sezónu či sezóny - z kroniky z července

1996

„Plány pro celý Sokol Motol

Dá se říci, že se snažím realizovat dávný sen Zdeňka Zajíčka seniora o Motole jako silném pražském basketbalovém klubu. Je samozřejmé, že se nemůžeme měřit s kluby 1. ligy. S našimi možnostmi a rozpočtem jsme někde jinde.

Za poslední roky se však do motolského basketbalu investovalo mnoho set tisíc korun. Proto by bylo dobré, kdyby se Motol prosadil v soutěžích trochu více.

Chtěl bych mít nadále družstva v obou dorosteneckých ligách, další ve třetí lize mužů, mužský B tým v A přeboru a třetí mužský tým v přeboru B nebo první třídě. Myslím si, že to není až tak nespílitelný cíl. Hodně bude záležet na hráčích a jejich touze vyniknout.

Družstvo mužů Sokol Motol „B“

Cíl je vlastně uveden v předchozím odstavci. Rád bych s tímto družstvem vyhrál přebor Prahy „A“ a postoupil do 3. ligy mužů. Právě s tímto družstvem. Nebude to jednoduché, B tým USK Praha je sice již pryč, ale jsou tady i jiná silná družstva.

Co se týká herních cílů, chci dosáhnout zdokonalení obrany, vylepšení rychlého přechodu do útoku, individuální zlepšení hráčů ve střelbě a hře 1 na 1. V neposlední řadě bych chtěl, aby se do družstva zapracovali naděšní dorostenci, a to bratři Holíci a Vašek Enoch s Tomášem Růžičkou. Je žádám o určitou pokoru a starší hráče o pomoc jim.

Rovněž bych si přál, aby v družstvu panovala přátelská atmosféra a aby basket v tomto družstvu hrála parta dobrých lidí.“

Sezóna 1996/1997

Tato sezóna byla z mého pohledu zásadní a zlomová. Nejen že jsme postoupili do republikové soutěže, ale i z hlediska ryze osobního. Zakončil jsem svou hráčskou kariéru, když jsem v pětatřiceti letech pomohl C týmu Motola k postupu do přeboru Prahy „B“. Tam jsem sice ještě k jednomu zápasu nastoupil, ale po určitém menším nedorozumění s Vaškem Dobešem jsem řekl a dost. Od té doby jsem už nikdy žádný mistrovský zápas neodehrál.

Nejdůležitější bylo udržení obou dorosteneckých lig a postup A týmu do třetí ligy mužů. Tím jsme zahájili zcela jinou kvalitativní cestu mužského basketbalu v Sokole Motol.

Článek uveřejněný v MF Dnes v srpnu 1996, jejíž jsem byl dopisovatelem ... :

„Sokol Motol je znám jako stálá líheň nadějných basketbalistů

Basketbalisté TJ Sokol Motol mají v letošní sezóně jediný cíl, vybojovat postup do třetí basketbalové ligy mužů. „Postupem do celostátní soutěže bychom chtěli zabezpečit odpovídající uplatnění hráčů, kteří v současné době hrají dorostenecké ligy,“ říká k plánům

oddílu jeho předseda Radko Sáblik. O tom, že touha po postupu není planým slibem, svědčí i fakt, že se mužstvo před sezónou odjelo připravovat na soustředění do Nymburka.

Motol má v pražském přeboru dvě družstva, která v loňské sezóně obsadila třetí a čtvrté místo. Kádr obou družstev se stabilizoval a patří znovu k favoritům soutěže. Na hostování zůstává trio hráčů z druholigových Pardubic – Hummel, Vosol a Arvai. Probíhají jednání o hostování Loufy z prvoligového Vyšehradu.

Sokol Motol je jedním z mála pražských basketbalových, který se systematicky věnuje mládeži a má obsazeny všechny chlapecké kategorie včetně obou dorosteneckých lig. V Motole začínala řada známých hráčů, ze současných jde především o reprezentanta Tremla a ligové hráče Modra a Jakuba Hrabovského.

V oblasti mládeže se osvědčuje dlouhodobá spolupráce se sportovní školou ZŠ Petřiny, pod jejíž hlavičkou hrají žákovská družstva Motola. Ředitel školy Zdeněk Zajíček k tomu dodává: „Spolupráce s Motolem zabezpečuje našim žákům další perspektivu v basketbale, což oceňují i jejich rodiče.“

Nedostatek financí nutí funkcionáře Motola hledat i nestandardní řešení. Z tohoto důvodu klub přistoupil na nabídku TJ Ruzyně a pro příští sezónu společně sestavili družstvo pro ligu staršího dorostu. Bude hrát pod hlavičkou Motol – Ruzyně.

Článek uveřejněný v MF Dnes v lednu 1997:

„Rezerva Sokola Motol vede přebor basketbalistů

„Tři dohrávané zápasy pražského přeboru basketbalistů ukončily první polovinu této soutěže. Na čele tabulky se usadil B tým Sokola Motol, který vede přebor o dva body před USK Students a navíc má i výrazně lepší skóre. USK Students plní roli favorita a v jedné z dohrávek zdolal tým Žižkova.

Tým Sokol Motol B těží zejména z vynikající hry dvou hostujícími hráčů Marka Loufy na rozehrávce a Tomáše Hummela na křídle. Vynikající formu prokazuje v průběhu soutěže Pavel Hodek, zkušený Radek Flekal a nadějný Matěj Žák, který před sezónou přestoupil do Motola z Vyšehradu.

„Soutěž máme výborně rozehranou. Ovšem je to sport a druhá část přeboru může přinést nečekané zvraty. O titul přeborníka Prahy nás tak ještě čeká velký boj,“ konstatoval trenér Sokola Motol B Radko Sáblik.

Hlavním konkurentem Motola B je výše zmiňovaný USK Students. Mladí, fyziky velmi vyspělí hráči vedení bratry Fialovými produkuje rychlý a pohledný basketbal. Pro druhou část soutěže se USK posílil o druholigového hráče Bohemians Jiřího Zdeňovce. Na rozehrávce navíc spoluhráče dobře diriguje Radek Švejdar, jenž patří k nejlepším střelcům přeboru.

Třetím týmem v pořadí je zatím SK Správná míra, kterou vede hrající trenér Viktor Pavlík. Tým je sice nováčkem přeboru, ale jeho kádr je velmi zkušený. Výbornou organizaci hry má na svědomí Libor Vyoral, z jehož přihrávek tým těží, a to zejména duo Lubomír Lipoid a Ladislav Fric.“

Článek uveřejněný v MF Dnes na jaře 1997:

„Junioři Sparty zaváhali v Motole

Ve velice důležitém zápase první třídy mužů o postup do přeboru Prahy B nastoupila Sparta B na hřišti Motola C. Přestože šance byly vyrovnané, před tímto zápasem mělo každé z družstev na svém kontě dvě porážky, Motol C nakonec Spartu jasně přehrál. Pět minut před koncem sice motolští vedli pouze o bod (54:53), ale pak mladíci ze Sparty zpanikařili a marnými trojkovými pokusy podpořenými hádkami s rozhodčími darovali Motolu vysokou výhru 69:53. Střelecky se nejvíce prosadili Václav Mezera (Motol – 26 bodů), na druhé straně se 24 body Filip Rotgeri.“

Článek uveřejněný v MF Dnes v dubnu 1997:

„Postupující rezerva Sokola Motol darovala v basketbalovém přeboru Prahy body Meteoru

Tři dohrávky zakončily program letošního ročníku pražského přeboru basketbalistů. Tyto zápasy už nemohly nic změnit na tom, že postup do třetí nejvyšší tuzemské soutěže mají ve svém držení basketbalisté rezervního celku Sokola Motol. Rozhodnuto již bylo také o sestupujícím mužstvu, kterým se stal tým Pankráce. Toho může mrzet nejen horší výkonnost, ale také fakt, že kvůli chybě organizačního pracovníka mu byl jeden zápas kontumován bez udělení bodů.

Postupující rezerva Motola si při loučení s pražským přeborem mohla dovolit luxus v podobě třetí porážky v soutěži. Přemožitelem Motola se tentokrát stal celek Meteoru. Celkové druhé místo potvrdili hladkým vítězstvím nad předposlední Strojní technikou basketbalisté USK Students.

Souboj o postup z přeboru se letos nesl ve znamení boje rezervy Motola a celku USK Students. Tým z Motola však dokázal vyhrát oba vzájemné zápasy a zaslouženě postoupil do třetí ligy. Svěřenci trenéra Sáblika podávali v průběhu sezóny vyrovnané výkony, které byly založeny na výborné týmové spolupráci. V družstvu se dařilo jak zkušeným hráčům Flekalovi, Fürstovi a Duškovi, tak mladíkům Hodkovi, Žákovi, Podlípnému a Mezerovi. Neztratili se ani dorostenci Holík, Enoch a Růžička, pro které znamenal start v pražském přeboru získání dalších cenných zkušeností.“

Soupiska družstva Sokol Motol „B“ v sezóně 1996/1997:

-Přebor Prahy

Rozehrávači:

HODEK Pavel (78, 180), **LOULA** Marek (76, 187), **BENEŠ** Richard (75, 186), **HOLÍK** Tomáš (79, 180), **VÁGNER** Jiří (58, 183)

Křídla:

DUŠEK Jan (74, 196), **HUMMEL** Tomáš (72, 196), **ŠVEJKOVSKÝ** Karel (68, 191), **PODLIPNÝ** Pavel (78, 192), **FÜRST** Petr (70, 197), **ENOCH** Václav (80, 194), **RŮŽIČKA** Tomáš (80, 197)

Pivoti:

MEZERA Václav (77, 198), **HAMPL** Karel (72, 198), **FLEKAL** Radek (67, 198), **BURYAN** Jakub (74, 202), **ŽÁK** Matěj (75, 201)

Trenér:

Ing. **SÁBLÍK** Radko

Soupiska družstva Sokol Motol „A“ v sezóně 1996/1997:

-Přebor Prahy

Rozehrávači:

LÍZÁLEK Jiří (70, 186), **MICHÁLEK** Jan (67, 183), **BENEŠ** Richard (75, 186), **RAYMAN** Vítězslav (73, 187), **HODEK** Petr (78, 178), **ZEITHAM** Martin (62, 175)

Křídla:

BIČÍK Marek (67, 190), **STÁREK** Tomáš (77, 201), **VOSOL** David (75, 193), **HAMPL** Štěpán (69, 189), **JONKE** Radek (72, 195)

Pivoti:

KOLOUCH Martin (72, 198), **TABERY** Erik (77, 203), **ÁRVAI** Vojtěch (76, 200), **BÍRO** Jaroslav (74, 198), **MRÁZEK** František (65, 193),

Trenér:

DOBEŠ Václav

Soupiska družstva Sokol Motol „C“ v sezóně 1996/1997:

1. třída muži

Rozehrávači:

SÁBLÍK Radko (62, 170), **BAŠTÁŘ** Petr (64, 180), **DOBEŠ** Jiří (64, 178), **MACHATÝ** Aleš (70, 185)

Křídla:

BAZIKA Miroslav (64, 192), **JEŘÁBEK** Jiří (66, 188), **KOŽENÝ** Ivan (62, 187), **SOUČEK** Martin (67, 193), **VOHRYZKA** Tomáš (65, 185)

Pivoti:

JAKEŠ Daniel (64, 197), **KASÍK** Jakub (78, 198), **MEZERA** Václav (77, 198), **SMĚLÝ** Daniel (68, 195), **TYLŠ** Michal (65, 192)

Trenér:

DOBEŠ Václav

Soupiska družstva Sokol Motol starší dorostenci v sezóně 1996/1997:

Dorostenecká liga

Rozehrávači:

HOLÍK Pavel (79), **HOLÍK** Tomáš (79), **KOSINER** David (81), **KÝN** Tomáš (79), **SLAVÍK** Lukáš (80), **TOMI** Emil (80)

Křídla:

ENOCH Václav (80), **HORNYCH** David (80), **RŮŽIČKA** Tomáš (80), **JANEČEK** Petr (79)

Pivoti:

NOVOTNÝ Aleš (79), **ŽEMLIČKA** Daniel (79), **HRABOVSKÝ** Jan (81), **CHRASIL** Tomáš (79), **SLÁNSKÝ** Adam (81)

Trenér:

Ing. **SÁBLÍK** Radko

Vedoucí družstva:

HORNYCHOVÁ Jana

Soupiska družstva Sokol Motol mladší dorostenci v sezóně 1996/1997:

Dorostenecká liga

Rozehrávači:

DVOŘÁČEK Petr (83), **KOHOUT** Stanislav (83), **KOSINER** David (81), **RIEDEL** Michal (81), **SEČKÁŘ** Jan (81), **STÁREK** Jakub (81), **ŠTĚP** Jan (82)

Křídla:

HUBÁLEK Jiří (82), **JEŽEK** Radim (81), **MEJDRECH** Martin (81), **SCHWEIKI** Robert (81), **ZÚBER** Jan (81)

Pivoti:

DVOŘÁK David (82), **HORNYCH** Tomáš (81), **HRABOVSKÝ** Jan (81), **JANATA** Jakub (81), **SEVERA** Michal (82), **SLÁNSKÝ** Adam (81)

Trenér:

Mgr. **ZAJÍČEK** Zdeněk sen., Mgr. **SKOLIL** Vladimír

Vedoucí družstva:

HORNYCHOVÁ Jana

Mistrovské zápasy Sokola Motol „B“ v sezóně 1996/1997 (včetně 2 zápasů

Pražského poháru mužů)- počet zápasů, body (trojky):

Jméno	zápasů	body(trojky)
Jan Dušek	24	209 (14)
Matěj Žák	24	273 (2)
Pavel Hodek	22	275 (35)
Pavel Podlipný	22	251 (13)
Tomáš Hummel	21	231 (22)

Radek Flekal	21	167
Václav Mezera	19	92
Marek Loula	12	192 (13)
Jiří Vágner	12	42 (11)
Petr Fürst	10	43
Karel Švejkovský	10	84 (4)
Jakub Buryan	9	76
Tomáš Holík	8	64 (8)
Richard Beneš	7	85 (3)
Karel Hampl	6	17
Václav Enoch	4	4
Tomáš Růžička	2	2

Poznámka: Kromě 24 mistrovských zápasů odehráno ještě 18 přátelských utkání.

Mistrovské zápasy Sokola Motol „A“ v sezóně 1996/1997

Jméno	zápasů	body(trojky)
Martin Kolouch	21	232 (1)
František Mrázek	20	104
Petr Hodek	19	79 (2)
Marek Bičík	18	285 (47)
Štěpán Hampl	17	77 (20)
Vítězslav Rayman	17	41
Tomáš Stárek	15	104 (11)
Jiří Lízálek	13	52 (2)
David Vosol	11	110 (8)
Richard Beneš	10	146 (4)
Jan Michálek	10	84 (9)
Erik Tabery	9	91
Vojtěch Arvai	7	51
Martin Zeitham	7	11 (1)
Jaroslav Bíro	5	25
Radek Jonke	5	19

Poznámka: Celkem muži A odehráli 22 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy Sokola Motol „C“ v sezóně 1996/1997

Jméno	zápasů	body(trojky)
Daniel Smělý	21	173
Daniel Jakeš	19	129
Ivan Kožený	19	213 (24)
Petr Baštář	18	55
Radko Sáblik	17	135 (33)

Martin Souček	17	141 (1)
Michal Tylš	17	43
Miroslav Bazika	16	141
Aleš Machatý	16	183 (7)
Václav Mezera	16	252
Jiří Dobeš	11	46 (2)
Tomáš Vohryzka	10	83
Jiří Jeřábek	2	2
Jakub Kasík	2	4

Poznámka: Celkem muži C odehráli 22 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy Sokola Motol starší dorostenci

Jméno	zápasů	body(trojky)
Václav Enoch	26	304 (22)
Tomáš Růžička	25	339 (10)
Tomáš Chrastil	24	43
Tomáš Holík	23	476 (54)
Petr Janeček	23	91
Daniel Žemlička	21	55
Tomáš Kýn	19	120
David Horných	18	61 (7)
Jan Hrabovský	17	56
Aleš Novotný	14	50
Pavel Holík	13	275 (27)
Adam Slánský	11	53
Emil Tomi	6	13 (1)
Lukáš Slavík	5	2
David Kosiner	1	0

Poznámka: Celkem odehráli starší dorostenci 28 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy Sokola Motol mladší dorostenci

Jméno	zápasů	body(trojky)
David Kosiner	28	308 (10)
Jan Štěp	28	229 (2)
Jan Hrabovský	27	330
Radim Ježek	27	237 (1)
Robert Schweiki	26	242
Adam Slánský	25	423 (2)
David Dvořák	18	64
Jiří Hubálek	17	45
Tomáš Horných	15	12
Jan Zúber	15	34

Michal Riedel	14	14
Jan Sečkář	14	13
Jakub Janata	13	10
Petr Dvořáček	12	61
Stanislav Kohout	10	22
Jakub Stárek	8	10
Martin Mejdrech	1	0
Michal Severa	1	0

Poznámka: Celkem odehráli mladší dorostenci 30 mistrovských zápasů.

Konečná tabulka soutěže – přebor Prahy „A“

1.	Sokol Motol "B"	22	19	3	1910	:	1498	41
2.	USK Students "A"	22	17	5	1762	:	1471	39
3.	Sokol Horní Počernice "A"	22	14	8	1592	:	1493	36
4.	Sokol Žižkov "B"	22	13	9	1646	:	1584	35
5.	Sokol Kbely "A"	22	12	10	1609	:	1520	34
6.	Meteor Praha "A"	22	12	10	1662	:	1649	34
7.	SK Správná Míra	22	11	11	1624	:	1616	33
8.	Sokol Motol "A"	22	10	12	1523	:	1637	32
9.	Dopravní podniky "A"	22	8	14	1445	:	1553	30
10.	TJ Košíře	22	8	14	1526	:	1635	30
11.	VŠTJ Technika strojní "A"	22	4	18	1573	:	1797	26
12.	TJ Pankrác	22	4	18	1449	:	1768	25

Konečná tabulka soutěže – 1. třída muži

1.	Sokol Motol "C"	22	17	5	1601	:	1355	39
2.	BC Sparta junioři	22	17	5	1719	:	1382	39
3.	VSK Iuridica "A"	22	16	6	1392	:	1211	38
4.	Dopravní podniky "B"	22	16	6	1497	:	1392	38
5.	Sokol Kbely "C"	22	13	9	1485	:	1450	35
6.	TJ Podolí "A"	22	10	12	1414	:	1401	32
7.	Sokol Dolní Počernice "A"	22	10	12	1489	:	1486	31
8.	Sokol Vyšehrad "C"	22	8	14	1327	:	1572	30
9.	SK Hradčany	22	8	14	1438	:	1590	30
10.	VSK Přírodní vědy "B"	22	6	16	1425	:	1508	28
11.	VŠSK MFF Praha "B"	22	6	16	1294	:	1458	28
12.	ČVUT Elektrofakulta	22	5	17	1338	:	1615	27

Pikantnosti či zajímavosti z dané sezóny družstva Sokol Motol „B“:

Začínáme soustředěním – z kroniky, srpen 1996:

„Jako každý rok jsme se sešli na soustředění v „Centru odborné přípravy“ v Nymburku. Letošního soustředění se zúčastnili muži a starší dorostenci.

Pokud bych ho chtěl hodnotit komplexně, přineslo před sezónou svůj užitek. Pokud ho hodnotím pod drobnohledem, přineslo mnohé organizační komplikace a zádrhele.

Každý den bylo přítomno třicet hráčů, proto bylo nutné dělit přítomné na dvě části, nejčastěji na dorostence a muže anebo na dorostence a B tým a samotný A tým. Byl jsem dohodnutý s Vaškem Dobešem, že budeme trénovat společně. Bohužel se Vašek vyskytl asi tak třikrát na odpoledním tréninku.

Můj denní program by tak trochu harakiri – dopoledne atletika jedna skupina, atletika druhá skupina, to vše na „ostrově“, rychlé nasednutí a přejezd autem do tělocvičny, tam trénink jedna skupina, poté druhá skupina. Potom oběd. Odpoledne nebylo o nic lepší. Naštěstí mi velice pomohla Jana Hornychová, svědomitá a obětavá jako vždy.

Soustředění Motol, Nymburk, srpen 1996

Horní řada zleva: Karel Švejkovský, Jan Dušek, František Mrázek

Dolní řada zleva: Tomáš Růžička, Tomáš Holík, Jan Růžička

S přístupem většiny hráčů musím vyjádřit více než spokojenost, ať již běhání či v tělocvičně. Opravdu se snažili i respektovali začátky a náplň.

Bohužel jsem musel řešit určitý problém s trojicí mužů, Karel Švejkovský, David Váňa a Honza Dušek, kteří odmítali přijmout nastolený systém bodování disciplín, ale nakonec se mému ultimatu podvolili. O podrobnostech našich debat je lepší se ve veřejně dostupné tiskovině nezmiňovat.

Vzhledem k dusnu a vedru jsem nařídil po obědě povinné odpolední plavání na koupališti v Sadské, především pro dorostence. Ze začátku remcali, že si vůbec neodpočinou, ale nakonec se jim to líbilo, protože vedle nás byla nudipláž a tak mladíci často plavali podél břehu či si chodili kupovat zmrzlinu přes „nudu“. Nepříjemné ovšem bylo pendlování auty, abychom na koupaliště a zpátky hráče odvezli a stihli další program. Ale předešlo se úpalům či nevolnosti z opravdu vysoké teploty, která zvláště v odpoledních hodinách panovala.

Soustředění Motol, Nymburk, srpen 1996

Horní řada zleva: Vítězslav Rayman, Martin Kolouch, Václav Mezera, Pavel Holík

Dolní řada zleva: Pavel Podlipný, Pavel Hodek, David Váňa

O zábavu a dobrou náladu se staral nejvíce Pavel Hodek, jeho historky neměly chybu a navíc v jeho podání přiváděly přítomné k výbuchům smíchu. Nejlepší asi bylo, jak se hlásil na policejní akademii a oni ho nevzali, ačkoli se u pohovorů představil jako agent 004.

Jeho další povedenou historkou, ve spojitosti s Davidem Vánou, byla jejich touha jednoho večera navštívit zařízení, o kterém se domnívali, že je bordelem. Což možná podnik v suterénu opravdu byl. Naštěstí byl zavřený a tak se dovnitř nedostali, i když se vstupu dožadovaly křičením i toužebným vytím. Proto se posadili na schody s tím, že budou čekat

až otevřou. Přesvědčit je, že bude lepší přespat v ubytovně než na schodech před mříží, byla hračkou, a tak už za půl hodiny jsme společně kráčeli k domovu.

Jednoho dne po obědě mě Pavel Hodek, David Váňa a Honza Dušek přesvědčili, abych si s nimi šel zahrát tenis. O plácáné, kterou jsme provozovali, nemá cenu mluvit, ale zajímavé bylo, že po každém úderu z míčků odpadávaly chlupy a nakonec směrem přes síť letělo holé jádro a za ním stažený chlupatý obal. Což u prvního míčku šlo považovat za náhodu, u druhého bylo na pováženou a u třetího už šlo o důkaz vadného zboží. Což se vysvětlilo záhy při reklamaci, Pavel s Davidem, aby ušetřili, koupili tyto tři míčky balené v papírových sáčkích bratru za deset korun. Ovšem vtip byl, že tyto rekvizity byly určeny majitelům psů, u kterých se nepředpokládalo, že jsou tenisty.

Soustředění Motol, Nymburk, srpen 1996

Horní řada zleva: Erik Tabery, Marek Bičík, Štěpán Hampl, Martin Kolouch, Vítězslav Rayman, František Mrázek

Dolní řada zleva: Jan Růžička, Václav Dobeš, Tomáš Stárek, Petr Hodek

Dobrý skutek se mi povedl na začátku soustředění. Chtěl jsem po hráčích provádět cvičení, kdy dva driblující hráči jdou proti sobě, provedou stejnou domluvenou změnu driblíngu a vyhnou se těsně okolo sebe, přičemž si kryjí míč a změni výrazně tempo.

Jelikož jsem naivní, požádal jsem o předvedení Karla Švejkovského a Honzu Duška, zkušené matadory. Jejich chůze ani žádnou změnu tempa neumožňovala. Jelikož jsem nebyl spokojený ani s provedením Pavla Hodka s Davidem Vánou, ani Pavla Podlipného a Vaška Mezery, požádal jsem o demonstraci velmi rychlé bratry Holíky.

Pavel a Tomáš se postavili proti sobě, míč zaduněl v krátkých intervalech a tenisky vydaly pověstný zvuk při rychlém styku podrážky s podlahou. Oba bratři se doslova vyřítili, což bylo z mého pohledu velmi uspokojivé, jeli opravdu na doraz.

Úsměv mi ztuhl na rtech, když mělo dojít k provedení cvičení a minutí se výše popsaným způsobem. Ani jeden se takovou maličkostí nezabýval a tak došlo k tupému nárazu bratrských těl, dvojčat, v tu chvíli od sebe skoro nerozeznatelných. Tomáš se po chvílce otřepal, i když otřesený, Pavel zbytek soustředění strávil s naraženým kolenem při střelbě a v posilovně.

Ostatně přeci jen šlo nakonec bratry rozeznat, více opálený Pavel po zranění ještě trochu ztmavěl na slunci a tak mu Pavel Hodek vymyslel přezdívku „Kakaový Holík“.

Soustředění Motol, Nymburk, srpen 1996 - Družstvo starších dorostenců
Horní řada zleva: Pavel Holík, Petr Janeček, Tomáš Růžička, ??? jméno neznámé ???, Lukáš Slavík, Aleš Novotný, Tomáš Kýn, Tomáš Chrastil, Václav Enoch, Tomáš Holík
Dolní řada zleva ? Emil Tomi, David Horných, Tůma, Daniel Žemlička, Lukáš Egert

Proslavila se také Jana Hornychová, když jsme se vraceli ze Sadské a přivázeli skupinu hráčů z plavání. Nestačil jsem ani vystoupit, když ke mně přiběhl David Horných.

„Pane Sáblik, honem, pojedte se podívat,“ táhne mě k Ladě jeho matky. Spíš než auto mě zaujme nahnutá značka se zákazem stání před ubytovnou.

„Vidíte co provedla?“ ukazuje mi David trochu zdeformovaný zadní nárazník,

„Co se stalo?“ ptám jsem se vcelku zbytečně.

„Couvala,“ odvěti suše syn a koutky úst mu povážlivě cukají.

Terčem nárazek se stal David Váňa a Karel Švejkovský po jedné z atletik. Běhali jsme sadu pyramid na nakloněné rovince zakončených měřenou stovkou. Pohled nejen na ně byl chvílemi tristní, Karel prohrál i sázku s Martinem Kolouchem o láhev fernetu, kdo z těchto dvou rychlíků bude rychlejší.

Po návratu na ubytovnu jsem se dozvěděl o nehodě, která se jim stala cestou, kdy já se přesouval rychle autem na další trénink, oni šli pěšky na čerstvém vzduchu a relaxovali. Dostaly se ke mně dvě verze, ta objektivnější zní, že nejprve David a poté Karel hodili šavli. Karel tvrdil, že jen proto, že viděl zvracet kolegu, oba pak svorně, že příčinou byla zkažená snídaně.

Závěrečný bratrovražedný zápas na konci soustředění Slavie a Sparta měl dva vítěze a jednoho poraženého. Vítězi byli samozřejmě hráči, fanoušci zmíněných klubů, kteří se naštěstí nezranili, poraženým rozhodčí, tedy já. Vyhecované utkání jsem jim totiž systematicky kazil svými chybnými verdikty, zvláště Honzu Růžičku a Karla Švejkovského jsem rozpálil do běla. Naštěstí je netrefil šlak, ačkoli k tomu posedlí amokem neměli daleko.

Hráči dostávali během soustředění do těla a ačkoli remcali, zvláště když jsem nebyl přítomný, vcelku si svoje povinnosti plnili. Jistě se jim soustředění líbilo, proti nechápu, proč jsem v den odjezdu měl na zaprášeném autě vytvořené pověstné kosočtverce. Na všech dveřích, kapotě, dokonce museli vylézt i na střechu. David Váňa s Karlem Švejkovským, za asistence blíže neurčených nadšených pozorovatelů a pobízečů, se prostě vyřádili.“

Z kroniky, první mistrovský zápas – 16. října 1996 – Sokol Motol „B“ – Sokol Motol „A“ – 73:84

„Tak, takový zápas jsem ještě nezažil!!! Již před počátkem soutěže jsem komisi rozhodčích požádal, aby na toto naše místní derby vyslala rozhodčí, kteří mají respekt a mohou zvládnout zápas plný emocí. Přítomnost nezkušeného Vrby a Mašáta, který jistě nepatří k nejlepším, což si ovšem on sám nemyslí, to byl první šok.

Další problém jsem zavinił já sám, když jsem na konci prvního poločasu vystřídal a zápas se vyrovnal. Možná kdyby ... faktem je, že závěr prvního poločasu nevyšel.

Do druhého poločasu přijel Marek Loula a Richard Beneš. Bohužel Ríša Marka přehráł, ten ho nebyl schopen ubránit. Při absenci Tomáše Hummela, ale díky jejich zápasu nebyl ani David Vosol u soupeře, nám chyběl i doskok z křídla. Naopak v životní formě zahrál další pardubičák Arvai, který se na zápas svého mateřského týmu vykašlal.

Špatná hra, moje špatné střídání v prvním poločase a obrovská touha soupeře nás porazit, to jsou basketbalové příčiny, proč jsme odešli se sklopenými hlavami.

To co se rozpoutalo ve druhém poločase, za podpory trenéra Vaška Dobeše, který sám několikrát diskutoval u středového kruhu nebo pod košem, to byla humusárna, opravdu nechutný zážitek.

„Co to bylo? Některý lidi patřej do klece a ne na hřiště,“ zní výrok dorostence Radima Ježka, který naprosto přesně vystihuje dění na palubovce.

Rozhodčí Mašát si hrál na Boha a měnil verdikty nezkušenějšího, ale lepšího, i když bázlivého kolegy. Poločas se hrál tak hodinu, na dvacet vteřin hry se minutu diskutovalo.

Prim na hřišti hrál Marek Bičík, válel se po zemi, nadával rozhodčímu, plival na Švejkovského, který ho bránil. Každý verdikt komentoval a nakonec vrazil do rozhodčího Vrby a nedostal ani technickou chybu!

Po každém zapískání rozhodčího v neprospěch Motola A se okamžitě vytvořil kolem něho hlouček hráčů, ve kterém byl vždy Marek Bičík, Jirka Lízálek a Richard Beneš, bez ohledu jestli v tu chvíli dotyčný hrál či odpočíval jako náhradník na lavičce. V brzké době k nim dorazil i Vašek Dobeš, řvalo se a padala sprostá slova.

Ke konci zápasu se Richard Beneš rozběhl na rozhodčího a táhl za sebou tři hráče, kteří ho drželi.

Ke konci jsem slyšel křik zapisovatele dorostence Radima Ježka:

„Pane Sáblik, pane Sáblik!“

Když jsem doběhl, slyšel jsem, jak říká vyděšený Jirkovi Lízálkovi:

„Pane, prosím Vás, nechte mě!“

Když dorazil rozhodčí, kterého jsem zavolał, sundal Jirka Lízálek ruce z krku dorostence a tvářil se jak mílius!

Hráli jsme špatně, soupeř chtěl daleko víc vyhrát, my pro vítězství neudělali maximum. To je pravda. Ale způsob, jaký zvolil A tým za účelem vítězství, mi přišel nedůstojný a chováním jeho hráčů jsem zklamán. A to pomím slova Marka Bičíka o svini Sáblikovi a podobné výrazy, které padaly v naprosto nezvládnutých emocích.

Byl jsem zklamán dvakrát, z prohry i z jejího způsobu, ale v šatně jsem řekl, že se nic neděje a jedeme dál. Že porážka na úvod může být i poučná.“

Z kroniky, čtvrtý mistrovský zápas – 6. listopadu 1996 – Sokol Motol „B“ –

Sokol Horná Počernice – 89: 80

„Velmi dramatický zápas, u soupeře hrál velmi dobře pivot prvoligové Slavie Ondřej Starosta, soupeř vedl už o deset bodů, ale hráči zabrali včas.

Výroky z hospody:

Pavel Hodek: „Všichni bránili zónu, akorát Švejkovský osobku – se slovy, že tu zkurvenou obranu neumí.“

Pavel Hodek: „Tři minuty jsem se rozehrával, dalších pět minut tahal všechny z psychických sraček a pak jsme konečně začali hrát.“

Karel Švejkovský: „Když áčko pochopilo, že Správnou míru neporazí, tak aspoň zmlátíli dítě!“ Narážel tím na zápas třetího kola a na incident Jirky Lízálka, kdy zpohlavkoval syna hráče soupeře Lipolda, za což dostal od disciplinárky trest - osm zápasů stop.“

Z kroniky, osmý mistrovský zápas – 4. prosince 1996 – Sokol Motol „B“ –

Meteor Praha „A“ - 98: 63

„V předchozím zápase skončil Meteor na druhém místě, my třetí, ale v letošní sezóně se mu tolik nedaří. Matěj Žák si neodpustil to své obligátní:

„Kde je ten soupeř, co si nám slíboval?“

Velice se trápil Karel Švejkovský, na Košířích to bylo špatné, tadý přímo strašné. Za šestnáct minut měl střelbu z pole 4/0, šestek také 4/0, ztratil 4 míče. Ale horší byla jeho nervozita, chytání se za hlavu a svádění chyb na spoluhráče. Práce a dojíždění do Ústí nad Labem se na něm podepsalo více, než kdo čekal.

V hospodě podali společný návrh Matěj Žák a Marek Loula, aby se pokutovala také neúčast v hospodě po zápase, aspoň na jednu limonádu. Zatím neschváleno, ale návrh zní zajímavě.

Na papír, kde byl vyhodnocen tento zápas, napsal Karel Švejkovský toto:

Prohlášení Karla Švejkovského: „K poslednímu zápasu této sezóny ukončuje činnost v Sokole Motol „B“ Karel Švejkovský.“ Důvody neuvedeny.“

Z kroniky, devátý mistrovský zápas – 4. prosince 1996 – Sokol Žižkov „B“ -

Sokol Motol „B“ – 67: 95

„Základní pětka Loula, Dušek, Hummel, Flekal a Žák začala famózně, bránila s maximálním nasazením, vystupovala do clon, příkladné odstupování a vykrývání prostoru.

Do zápasu jsem nenasadil Karla Švejkovského. Karel hrál v poslední době špatně a jeho chování na tréninkách začalo přesahovat únosnou mez. Vzhledem k vývoji zápasu jsem nechtěl dávat prostor zmatkům a taky jsem chtěl situaci vyhrotit, aby si své počínání uvědomil a vyvodil z něho důsledky.

Vyvodil – přestoupil do Ústí nad Labem do třetí ligy. Mrzela mě však jeho slova krátce po skončení utkání: „Když jsem přišel na zápas, měl jsem tam pět kamarádů, teď už jenom čtyři.“ Konec citátu.“

Z kroniky, dvanáctý mistrovský zápas – 22. ledna 1997 – Sokol Motol „A“ -

Sokol Motol „B“ – 56: 85

„Vzpomínky na první zápas sezóny a jeho nedůstojný průběh zůstaly, i když se předpokládalo, že áčko tentokrát problémy dělat nebude, vždyť i postavení v tabulce říkalo, kdo by měl vyhrát.

Když jsem se bavil s někým mimo náš klub a on se ptal, od koho máme jedinou porážku v soutěži, zůstávali s otevřenou pusou. Totiž až když jsem jim po pravdě přiznal, že nás jako jediné v první části soutěže porazilo naše „áčko“! Tazatel kroutil hlavou a položil obvykle další otázku – nejste vy v tom Motole na hlavu?!

Právě po tomto jednoznačném zápase za mnou přišel Ríša Beneš, který při mnohých absencích u soupeře jediný kousal, že přestupuje do Bohemky, tím se ruší jeho hostování do A

týmu Motola a on by si rád udělal hostování do našeho družstva. Upozornil jsem ho na silnou konkurenci, kdy rozhodně zpočátku bude až za Markem Loulou a Pavlem Hodkem a také na fakt, že mu nebudu tolerovat jeho výstupy s rozhodčími. Na tom jsme se shodli.“

Z kroniky, třináctý mistrovský zápas – 29. ledna 1997 – SK Správná míra - Sokol Motol „B“ – 71: 114

„Asi tři neděle před zápasem jsme seděli v hospodě, Správná míra, já a Honza Dušek. Zatímco si nás někteří hráči soupeře dobírali, že nás porazí a zkaží nám postup, přišel Viktor Pavlík se dvěma návrhy.

První že v té době budou Lipold a Fric na horách a že pokud jim zaplatíme hospodu, tak je nepovolá, jinak že přijedou, aby nás porazili. Já však měl spíše než z těchto hráčů strach z atmosféry, která se zase může vytvořit.

Druhý návrh zněl, abychom je motivovali litrem na zápas s našimi hlavními konkurenty USK Students a dodal: „Když přijdou Studenti a budou to chtít koupit, tak za dva litry řeknu, že jste naši kamarádi, ale za tři litry – to sorry.“

Nakonec Lipold s Fricem nepřijeli a navíc na lavičce seděl i nemocný Tomáš Mandys. A taky již hráč Ústí nad Labem Karel Švejkovský.

Před zápasem Viktor přinesl šampaňské, neboť jsme souhlasili s přeložením zápasu z pátku na středu, v pátek se totiž Viktor ženil. Pravdou je, že na oslavu v rodinném kruhu jsem byl pozván z basketbalistů pouze já a David Hajman ze Správné míry.

V hospodě na společné akci obou týmů se pořádně vysoké vítězství zapilo, stý bod platil Radek Flekal, zápisné skládal Ríša Beneš. Když jsem se o jeho přestupu bavil s kluky, vyjádřili oni určité pochybnosti, které usekl Petr Fürst.

„Přišel sám, že tu chce hrát?“

„Ano, přišel sám a dokonce si všechno sám na svazu vyběhal,“ odpověděl jsem.

„Pak není co řešit!“ konstatoval rázně Petr.

I když nikdo nebyl vysloveně proti, takovou podporu jsem ocenil.“

Z kroniky, šestnáctý mistrovský zápas – 26. února 1997 – Dopravní podniky „A“ - Sokol Motol „B“ – 53: 63

„Samotné utkání byl velký boj, v menší tělocvičně se těžkotonážním hráčům soupeře daří. Ale naštěstí jsme zápas zvládli, dobře zahráli především Ríša Beneš a Petr Fürst a v posledních minutách odvedlo celé družstvo taktický a koncentrovaný výkon.“

Na zápas přišel fandit David Váňa a zraněný Marek Loula. Po zápase se šlo tradičně k JOKEROVI, kam dorazil i Karel Švejkovský.

A právě Karel se stal s Pavlem Hodkem aktérem zajímavé sázky. Ačkoli se nejprve vsadil Pavel s Davidem Vánou, že vysype slánku Karlovi do smažáku. Pak ale s Karlem, který odmítl takto ochucenou stravu pozřít, že jídlo sám sní i s obsahem celé slánky. S tím, že talíř vyliže do posledního zrnka.

Za opakovaných výkřiků: „Jelen je debilní zvíře“, čímž narážel Pavel na fakt, že tento savec v lese v zimě líže sůl, on sám celé jídlo pozřel. Poté trochu zelený vypadl z hospody, aniž by talíř dle dohody vylízal.

Obsah svého žaludku umístil Pavel mezi křoví v parku nedaleko u hospody a dobře mu prý nebylo několik dní. Ale proč? Sůl je přeci nad zlato, nebo ne, Pavle?“

Z kroniky, sedmnáctý mistrovský zápas – 19. března 1997 – Sokol Motol „B“

– TJ Košíře - 106: 72

„Zápas byl opět zcela jednoznačný, otázkou pouze bylo, kolik to na konci bude. Za zajímavý fakt stojí snad pouze unikátní zápis do statistik, o který se postaral Pavel Štěp, který se rozhodl nastoupit, což jako trenér tak často nedělá.

A nominoval se dokonce do základu. Ještě více mě překvapilo, když začal bránit Pavla Podlípného. Dostali jsme po prohraném rozskoku koš, soupeř vedl 0:2.

„Hrajte to přes Pavla,“ vydávám pokyn, který hráči dodržují.

Nájezd Pavla (Podlípného) na Pavla (Štěpa) znamená první faul obránce. Vyhadzuje z boku, druhý nájezd, druhý faul. Potřetí Pavel Štěp uhýbá, Pavel Podlípný nahrává zcela volnému hráči, ale ten nedává.

Míč si na rozehrávku bere Pavel Štěp, je těsně bráněný a také naštvaný. Dribluje, marně se snaží postupovat vpřed, neboť je velmi agresivně ale čistě obtěžovaný dalším Pavlem, pro změnu Hodčkem. A tak Pavla třetího uderží loktem do prsou.

Blízko stojící rozhodčí Rubač vše vidí a píská útočný faul.

„Co to pískáš, vole?“ ozve se majitel již třetího faulu.

Reakce následuje okamžitě, čtvrtá chyba Pavla Štěpa je zároveň jeho poslední, neboť je diskvalifikující...

Na světelné tabuli svítí skóre 0: 2, na fauly 0: 4, odehraný čas 50 vteřin. Tedy trenér soupeře v roli hráče „nepřežil“ ani první minutu ...“

Z kroniky, jedenadvacátý mistrovský zápas – 16. dubna 1997 – Sokol Motol

„B“ – USK Students - 78: 65

„V případě, že bychom prohráli o čtyři body a následně v posledním zápase na Meteoru, postupovali by USK Students. Abychom situaci nekomplikovali, bylo dnes třeba vyhrát. Přitom Ríša Beneš po nemoci sice přišel, ale byl zesláblý, převlékl se do dresu, ale s dohodou, že dnes zasahovat do hry nebude.

Tradičně dobře zahrál Tomáš Hummel, Pavel Hodek a Radek Flekal. Trápil se Matěj Žák, brzy si udělal tři fauly, odehrál pouhých 14 minut. Naštěstí ho dobře zastoupil Václav Mezera. Právě on a Pavel Podlípny mě v tomto důležitém zápase příjemně překvapili a spolu se spolehlivým Honzou Duškem a hráči již jmenovanými, výrazně přispěli k vítězství.

Rovněž mě velmi potěšila přítomnost Jirky Lízálka a Martina Koloucha, kteří nás přišli povzbudit, naopak mě mrzí, že mnoho dalších hráčů zůstalo doma a po tréninku

zůstalo tak málo dorostenců ...Samozřejmě nepočítám hráče ze soupisky, u nich je to povinnost a také byli všichni přítomni, s výjimkou Tomáše Holíka, který však byl se školou čtrnáct dní ve Finsku a odtud se opravdu na zápas odskočit nedá. Tomáš, mimochodem, přiletěl v sobotu ve 13.00 hodin a už v 16.00 hodin pomohl dobrým výkonem proti České Lípě udržet dorosteneckou ligu starších dorostenců.

Upozorňoval jsem, že se za žádných okolností nesmíme nechat vtáhnout do diskusí s rozhodčími, anebo se nechat vyprovokovat bratry Fialovými, s jejichž bouřlivými reakcemi jsem počítal.

Důležitý moment přinesla 14. minuta 1. poločasu, kdy byl při nájezdu na koš faulován Tomáš Hummel. V té době jsme měli na kontě 9 faulů, včetně tří Matěje Žáka, soupeř pouze tři fauly. Když podal rozhodčí Zdeněk Šedivý míč Tomášovi na střelbu šestek, vstoupil do vymezeného území Radek Švejdar a začal se Šedivým diskutovat.

Podle rozšiřujících se zorniček rozhodčího se dalo usuzovat, že se to bez odezvy neobejde. Technickou chybu šel Šedivý ukázat ke stolku, a když se otočil zpátky, jak se říká lidově, vyvalil bulvy. Švejdar totiž stál v šestce dál a nemínil odejít.

Kdo zná Zdeňka Šedivého a jeho mimiku, musel v té chvíli vědět, že bude z pohledu viníka zle. A taky pro Rádka Švejdara bylo. Všech šest šestek Tomáš Hummel proměnil a navíc jsme vyhazovali z boku.

Boj však pokračoval, naštěstí se Studenti sami přibrzdžovali teatrálními výstupy či radami rozhodčím – „Pískej něco vole,“ v podání Leoše Fialy či kritikou „Takže to nebyl faul?!“ hráče Kleina, které rozhodčí Šedivý striktně odměnil technickou chybou.

Po zápase optimista Honza Dušek rozdával již vytištěné pozvánky na oslavu postupu na příští týden u JOKERA, kde jsme ale náležitě začali oslavovat již po zápase, nechyběl ani slavnostní připítek, Pavel Hodek objednal vítězné doutníky, ale myslím si, že ani jemu ani Matěji Žákovi právě nejlépe nesedly.

Je dobojováno, po mnoha napětích a nejistotách je náš cíl naplněn. A my se mohli ten večer spontánně radovat. A myslím si, že oprávněně.“

Z kroniky, dvaadvacátý mistrovský zápas – 24. dubna 1997 – Meteor Praha

„A“ - Sokol Motol „B“ - 77: 63

„Tento zápas už byl o ničem a tak k němu taky naši hráči přistoupili. Jako trenér jsem byl zbytečný, protože si stejně každý dělal co chtěl. Pavel Hodek s Matějem Žákem soutěžili o asistence, Pavel se často pohyboval pod košem a Matěj zkoušel rozehrávku. Víc se myslelo na hospodu než na zápas. Na druhé straně, hráči poměrně věrně v předchozích duelech dodržovali taktické pokyny, což nám vyneslo i několik těsných vítězství v dramatických koncovkách, dnes si tedy zahráli pro radost.

Daleko větší šok mi připravila po zápase čtveřice hráčů, Petr Fürst, Pavel Hodek, Honza Dušek a Radek Flekal, kteří mi oznámili, že pravděpodobně třetí ligu hrát nebudou.

Oslavu jsem měl pokáženou, ale rozhodl jsem se, že tedy otevřu trénink pro všechny hráče, kteří budou mít zájem třetí ligu zkusit a uvidím, co se s tím dá dělat.

Bohužel tato nepříjemná informace měla pokračování na konci týdne. V pátek jsme hráli poslední zápas s C týmem a potom zašli na oslavu dalšího postupu k JOKEROVI. Tam už seděla Správná míra. Po určité době jsem skončil v rozhovoru Víktorem Pavlíkem a Karlem Švejkovským, který mi řekl, ať ho již беру jako hráče Správné míry. Karel mi sdělil a Víktor potvrdil, že Honza Dušek, Petr Fürst a Pavel Hodek se ucházejí o místo ve Správné míře. Že je to kvůli mně, protože do družstva pořád tahám další mladé hráče. Pod dojmem předešlého dne jsem neměl příliš důvod jim nevěřit.

Pavla Hodka prý odmítli, protože mají Libora Vyoralu, o dalších dvou pak uvažují. Dokonce mi navrhli se spojit a hrát společně třetí ligu, mohl by se hodit i znovu Tomáš Mandys a Láďa Fric, Libor Vyoral by asi nejezdil. Víktor dokonce řekl, že je ochoten ve třetí lize sedět i na lavičce a nestanovovat si počet minut, kolik musí odehrát.

Během dalších asi dvou hodin jsem si vyslechl všechny chyby, které jsem udělal, především otevřením družstva dalším hráčům. A že jsou téměř všichni na mě nasraní, ale bojí se mi to říci do očí. Oni mi pak tuto informaci dávají jako kamarádovi. Ačkoli jsem mnohdy bral s velkou rezervou, víkendové rozladění jsem otevřeně projevil na pondělním tréninku vůči „provinilcům.“ Bral jsem jejich jednání za mémi zády jako podraz.

Po tréninku za mnou přišli Honza Dušek s Pavlem Hodkem, že by se mnou rádi mluvili. Zajeli jsme tedy k JOKEROVI a velice nahlas, až nás napomínal personál, tuto záležitost řešili.

Téměř půl hodiny trvalo, než jsme si vše vyjasnili. O Správné míře se nerozhodovali, navíc Honza projevil obavy, zda bude na třetí ligu v té konkurenci mít a uvažoval o C týmu. Já jsem si odnesl ponaučení, abych bral dobře míněné rady a informace od bývalých hráčů s ještě větší rezervou než doposud. Nakonec nebylo to naposledy, kdy se „zaručené“ informace ze Správné míry šířily Prahou ...

Shrnutí změn v kádru v právě skončené sezóně:

„Před dvěma roky jsem napsal plány do budoucna s tím, že sezóna 95/96 by měla sloužit ke konsolidaci družstva a sezóna 96/97 by měla přinést postup do třetí ligy.

Je ale nutné se zmínit o dalších změnách v kádru. Nebylo jich zase tak mnoho jako před předchozí sezónou. I když se v Motole za mémi zády říká, že by trenér neměl být u družstva více let, já prý toto řešit nemusím, protože mám každý rok úplně jiné hráče – letos jsem tradici nedodržel a mnozí zůstali.

Podařilo se mi dohodnout na Vyšehradě hostování Marka Louly, spoléhal jsem na Pavla Hodka a myslel si, že se během sezóny výrazněji prosadí Tomáš Holík. Další adept rozehrávky David Váňa přestoupil do Správné míry a hrál ještě v místě svého rodiště v Kostelci nad Černými lesy. Myslím, že udělal dobře a že si tam zahraje. Pavel Holík se hned na podzim zdravotně „složil“ a tak se neobjevoval. V lednu přišel na hostování další rozehrávač Richard Beneš. Bohužel se v téměř stejnou dobu zranil na streetballe Marek Loula a byl na jarní část vyřazen ze hry. Na poslední chvíli přišel na přestup veterán ze Sokola Vyšehrad Jirka Vágnér. Na tréninky s námi chodil ještě dorostenec Tomáš Kýn, který však hraje basket příliš krátce, než aby se ve velké konkurenci na rozehrávce prosadil.

Nejspolehlivějším hráčem na křídlech byl Tomáš Hummel, který hostoval z Pardubic. Mohl díky výjimce pro Prahu, kterou se mi podařilo prosadit na ČBF a která umožňuje hostovat studentům denního studia s bydlištěm mimo Prahu i ve starším věku než povolují řády ČBF pro klasickou formu hostování.

Další spolehlivá hráč na křídle měl být Karel Švejkovský, ale po letech studia či náhradní vojenské služby začal pracovat v Ústí nad Labem a jeho výkony i psychický stav se zhoršoval. V zimě přestoupil do 3. ligy do Ústí nad Labem, ale ani tam si moc nezahrál.

Na tomto postu nastupoval Honza Dušek a Pavel Podlipný s tím, že Pavel hrál občas na dvojce a Honza na čtyřce. Další dva nepochybně talentovaní dorostenci Tomáš Růžička a Václav Enoch ve svých šestnácti letech a prvním roku ve starším dorostu s družstvem trénovali a v závěru i nastoupili.

Post vysokého hráče dostal v září neočekávanou posilu, když se ozval Matěj Žák. Byl jsem velice rád, když se ho za slušný peníz podařilo získat ze Sokola Vyšehrad, protože je to nejen dobrý hráč, ale i výborný člověk a spolehlivý tahoun do party.

Dalším zkušeným podkošovým hráčem byl Radek Flekal, i když jeho jaro bylo tradičně horší pro zranění a nemoci, ale na všechny důležité a klíčové zápasy byl, byť někdy bohužel ne zcela fit.

Petr FÜRST se v září na turnaji zranil, prasklé zápěstí či nějaká prstová kost, a začal s tréninkem až v lednu. Kuba Buryan se zase díky bydlišti v Ostravě do přípravy zapojil pozdě, aby o to dříve na jaře skončil.

Vezmu-li Karla Hampla za svůj omyl - hostování na podzim ze Strakonice, vyškrtnutí v lednu ze soupisky a Kubu Kasíka díky jeho přístupu za „omyl přírody“, zůstal už jen Vašek Mezera. Zpočátku hrál více v C týmu, ale postupně se začal prosazovat a na konci patřil k oporám.“

Zhodnocení sezóny Sokola Motol, z kroniky, červenec 1997:

„Sokol Motol B muži, postup do 3. ligy mužů:

Abych tak řekl, hodnotím tuto sezónu kladně. Po určitých rozpacích na soustředění, rozdílných výkonech v přípravných zápasech a toporném rozjezdu, přišla forma v důležitých podzimních zápasech.

Výkon na Žižkově byl nejlepší v sezóně, navázal na něj lednový zápas na USK Students a zápasy počátkem února. Pak přišlo zranění Marka Loufy a určitá krize, kdy jsme některé zápasy spíše vydřeli, než bychom soupeře přehráli.

Před začátkem soutěže přišel Matěj Žák, což se ukázalo klíčové, naopak se ze Správné míry přes původní dohodu už nevrátil Tomáš Mandys, s čímž jsem ale tak nějak počítal. Před sezónou odešel David Váňa a během ní Karel Švejkovský, naopak přišel Ríša Beneš.

V některých zápasech byla obrana opravdu dobrá, vcelku dobře vycházel rychlý přechod po útoku, bohužel procentní úspěšnost našeho přechodu by měla být vyšší. Postupný

útok závisel na úspěšnosti střelby. Nepodařilo se nám secvičit a pořádně sehrát žádnou akci, většinou šlo o improvizaci, bohužel někdy taky anarchii. Předržování míče od jedněch a nedostatečný pohyb bez míče od druhých. Slabinou bylo jednoznačně útočné doskakování, Radek Flekal, Matěj Žák ani Petr Füst nechodili rádi do soubojů pod soupeřovým košem. Jediným, kdo tam skutečně pracoval, byl Vašek Mezera, který však často doplácel na menší výšku a nezkušenost. A tak často doskakoval sám z křídla Tomáš Hummel.

Jedno však družstvu upřít nelze, přes mé určité výhrady působilo v důležitých střetnutích kompaktně, hráči pak projevovali sebevědomí a byli ochotni si navzájem pomoci. I když jsme deset minut před koncem prohrávali o deset bodů, nikdo nic nebalil, bojovali a věřili. Bojovnost pak nelze upřít žádnému hráči, který za nás letos nastoupil.

Cíl, který jsme si dali, jsme splnili. Postup do třetí ligy je určitě úspěchem pro toto mladé družstvo. Ovšem bude třeba ho v další sezóně potvrdit.

Sokol Motol A muži, 8. místo v přeboru Prahy A:

Docela dobře začali, ovšem dost špatně skončili. Nejde ani tak o osmé místo, ale spíše o neúčast na trénincích, hádání se při zápasech. Vše kulminovalo v zápase s USK Students, odkud odcházeli s ostudnou porážkou o šedesát bodů. Nakonec skončili i bez trenéra, protože Vašek Dobeš to zabalil. Tento tým tak, jak byl sestaven, letos končí. Bude postaven nově jako záložní tým pro družstvo třetí ligy mužů, na těch hráčích, kteří budou mít opravdu zájem a na pendlujících hráčích z prvního týmu.

Sokol Motol C, postup do přeboru Prahy B:

Toto družstvo bylo sestaveno z bývalých hráčů Motola, na poslední chvíli, trénovalo maximálně jedenkrát týdně, spíše jednou za čtrnáct dní a mělo za cíl, aby si jeho aktéři zahráli vysloveně pro radost. Výborně nás doplnil Vašek Mezera, který byl nejen našim nejlepším hráčem, ale pro své chování a vystupování si získal respekt všech.

Postup byl jaksi navíc a přehrání ambiciózní party Radka Hušáka, mladých hráčů Sparty, svým způsobem nečekaný úspěch.

Toto družstvo si veškeré náklady hradilo ze svých příspěvků, tedy nijak nezatěžovalo rozpočet Motola. Což je také dobré vědět.

Dorostenci obecně:

Všeobecně mě přístup dorostenců „zklamává“ každoročně a jako nenapravitelný optimista vždy věřím, že to v další sezóně bude lepší. Bohužel každý rok je to když ne horší, tak stejné. Alespoň oproti loňským starším dorostencům se hráči chovali na úrovni, i když jejich přístup k basketbalu, ke svým povinnostem, je velmi neradostný.

Dorosteneckou ligu stejně jako v předešlých sezónách hrálo 32 družstev rozdělených do skupin, z těch se postupovalo do semifinálových skupin či do skupin o udržení.

Starší dorostenci, udržení v dorostenecké lize:

Družstvo tvořil slabší ročník, jak hráčsky, tak početně. Spojení s Ruzyní bylo výhodné jen finančně, slibované posily se nekonalý, tréninky v pátek byly kráceny zápasy žen a tělocvična hrozně klouzala a občas do ní přšelo.

Dobrymi hráči jsou jistě bratři Holíkové, ovšem Pavel brzo skončil pro nemoc, naopak Tomáš odvedl pro družstvo hodně. Pak Tomáš Růžička a Vašek Enoch, kteří budou hrát dorost ještě příští rok. Bohužel propast za nimi byla obrovská, další hráči zdaleka nedosahovali jejich úrovně. Za velice odpovědný přístup si zaslouží pochvalu Tomáš Kyn, po výkonnostní stránce to však bylo horší.

Mladší dorostenci, 12. místo v dorostenecké lize:

Družstvo tvořené výhradně hráči, kteří prošli ZŠ Petřiny, skončilo celkově na dvanáctém místě a jeho postup do semifinále soutěže může být považován za úspěch. Herní projev se mi však příliš nelíbil, zákaz střílby z delší vzdálenosti, toporná hra přes Honzu Hrabovského, ortodoxně praktikovaná zónová obrana i proti slabším soupeřům.

Výraznou postavou byl Adam Slánský, velkým talentem disponuje David Kosiner a výškou pak Jan Hrabovský. Zajímavou postavou je Radim Ježek, který nám mnohokrát pomáhal v mužích se zápisem, v jednom případě málem i s újmou na zdraví. Talent má rozhodně také Robert Schweik.

Zajímavými hráči z mladších ročníků jsou nepochybně Petr Dvořáček, Jiří Hubálek a Stanislav Kohout.

Co bude další sezónu:

Sezóna, která nás čeká, bude rozhodně náročná. Jak pro hráče, tak pro trenéry, ale i funkcionáře a rozpočet klubu.

Družstva mužů máme ideálně seřazené z hlediska možnosti pendlování i soutěží, 3. liga, přebor A, přebor B. Byl bych rád, kdyby to takto zůstalo i po příští sezóně.

Dorostenci starší i mladší budou hrát dorostenecké ligy. Výkonnost mladšího dorostu, trenér Václav Dobeš, nejsem schopen odhadnout, starší dorostenci s výraznými individualitami Kosinerem, Enochem, Růžičkou, Slánským, Hrabovským, Ježkem a Schweikem, pod trenérem Vladimírem Skolilem, by měli postoupit do semifinále dorostenecké ligy.

Na sezónu budeme potřebovat minimálně 400. 000.- Kč, a to jsem zase optimista, tentokrát v cenách.

Zhodnocení hráčů Sokola Motol, z kroniky, červenec 1997:

„U minulé kroniky mi bylo vytčeno, že na konci chybí mé hodnocení jednotlivých hráčů, které mnozí hledali a byli zklamáni, když nenašli. Je možné, že hráče zajímá, „co si ten blbec o nás myslí“, a tak se pokusím vyhovět.

Trenérské poučky mimo jiné říkají, že hráč má být chválen před nastoupenou jednotkou, ale vytýkat chyby se mu mají v soukromí. Jelikož bych toho však mnoho nenapsal, když tradičně ze skromnosti nehodnotím sebe, budu muset toto pravidlo porušit. Ale budu se snažit nepoužívat silných slov, jako třeba vy č... čiperní hráči.

Předesílám, že jde o ryze subjektivní pohled, nedělám si patent na rozum, a pokud se budu u někoho v některých negativěch mýlit, budu jen rád, když mi to na hřišti dokáže. Kdo by se cítil uražen, tak ať..., tomu se předem omlouvám.

Odchody hráčů z družstva obecně

Je mi vždy líto, když někdo odchází z Motola z důvodů nespokojenosti. Chápu, když někdo odchází, protože tu jsou lepší a on si nezahlaje. Mrzí mě, když zůstává v lidech určitý pocit trpkosti.

S některými mohu mluvit i nadále (například Viktor Pavlík), někteří ani nechťejí jít do hospody, kde budu sedět já (například Tomáš Mandys) a někteří mě vyškrtli ze svého seznamu a vůbec se mnou nemluví (například Bohouš Jeřábek). Pokud si někdo myslí, že z takových konců mám radost, tak tedy ne, ale když to беру z pohledu družstva, mnohdy jiné řešení nezbyvá.

Vím jaká to byla paráda, když jsme hráli první třídu, chodili na diskotéky, jezdili ke mně na chatu, scházeli se na Silvestra či o prázdninách. Ale bohužel se situace změnila a já toto obětoval ve prospěch postupu družstva a možnosti příchodu mladých talentovaných hráčů.

Rozepsal jsem se o tom proto, aby každý pochopil, že v takovýchto odchodech hráčů není vůbec nic osobního, ale že se snažím vždy jednat ve prospěch družstva. Je mi jasné, že se žádné vděčnosti nedočkám od nikoho, nečekám taky žádné díky, ale mrzí mě nenávisť, se kterou se bohužel někdy setkám. Už jsem se s touto rolí smířil, ale že bych z toho byl odvázaný, to tedy ne.

Marek Loula

29,6 minut, 16,0 bodů, 2,9 doskoků, 3,8 asistence, 2,4 zisků, 1,9 ztrát, 3,8 získaných faulů, trojky 31,7 %, střelba střední vzdálenost 43,1 %

Hodnocení Marka se mi píše velice dobře. Byl nepochybně náš nejlepší hráč, jeho zranění byla velká ztráta. Dokázal hrát pro družstvo, když ale byla potřeba, nebál se vzít zodpovědnost na sebe. Přestože si zahrál první ligu, vůbec to nedával ostatním najevo. Určité rezervy měl v některých zápasech v obraně. V roli ústředního rozehrávače by měl lépe organizovat hru a více nutit spoluhráče, aby hráli podle jeho pokynů. Doufám, že bude členem našeho družstva i v příští sezóně.

Velice jsem si cenil jeho přístupu, kdy ač zraněn, chodil na zápasy a dokonce v těch domácích pomáhal i při zápisech. Je třeba si cenit i situace, kdy mi na Pankráci řekl, že ani hrát

nebude, že to není z pohledu družstva potřeba, abych dal příležitost těm, co hráli v předešlých utkáních málo.

Je nejen dobrým basketbalistou, ale i výborným člověkem.

Pavel Hodek

26,6 minut, 12,5 bodů, 1,7 doskoků, 3,2 asistence, 2,5 zisků, 2,2 ztrát, 2,1 získaných faulů, trojky 34,7 %, střelba střední vzdálenost 60,3 %

Pavel Hodek je všeobecně sportovně talentovaný člověk. To se dá pozorovat při fotbale, hokeji, stolním tenise. Vynikajícím způsobem dokázal zapadnout do kolektivu a v mnoha okamžicích se stal jeho tahounem. Svou důležitost pro mužstvo prokázal především ve chvílích, kdy se zranil Marek Loula a právě Pavel se stal klíčovým a v mnoha zápasech i nejlepším hráčem.

Měl by více dokázat dirigovat hru, zatím není schopen si usměrnit a seřvat spoluhráče, v některých chvílích řeší situace tak, že trenér bledne – nepřipravená střelba, hodně odvážný nájezd do vymezeného území, naštěstí z jeho krkolomných kousků koše padaly.

V kritických chvílích dokázal vzít na sebe odpovědnost a vstřelil ve zlomových okamžicích nesmírně cenné koše, které rozhodly zápas.

Je „supervyprávěč“ a poslouchat ho v hospodě je vynikající zážitek. Velice rád bych ho měl i nadále ve svém družstvu a doufám, že třetí liga basketbalu mu nebude příliš kolidovat se třetí ligou hokeje, kterou píská.

Osobně si ho velmi vážím jako hráče i člověka. Jen mě někdy pořádně nas ... trochu nadzvednou jeho finty, zadovky či zbytečné přihrávky na efekt

Richard Beneš

24,3 minut, 12,1 bodů, 3,3 doskoků, 3,6 asistencí, 1,4 zisků, 3,1 ztrát, 3,0 získaných faulů, trojky 23,1 %

V družstvu Sokol Motol „B“ projevili zájem hrát již před dvěma roky, ale já již měl místa na hostování zaplněná. Přišel až letos v půlce sezóny. Vše s hostováním si vyřídil sám, a akceptoval i dohodu, že bude nastupovat až za Markem a Pavlem.

Výhrady mám k jeho výstupům s rozhodčími, stejně jako k dirigování hry, zde by měl být výraznější. Někdy hraje příliš na sebe a předrzuje míč.

Má velice dobrý tah na koš, dokáže se prosadit nájezdem i z něho uvolnit spoluhráče. Má „čich“ na odražené míče,

zvláště v útoku.

Jeho handicapem je horší střelba, i když si myslím, že je to částečně záležitost psychická, když to všichni říkají, může tomu hráč uvěřit.

V několika zápasech na jaře patřil k našim nejlepším a měl velký podíl na vítězství. Po zranění Marka Louly se ukázalo, jak důležitá byla realizace jeho přestupu. I když někteří bývalí hráči Motola se snažili Říšovi znepříjemnit život v Motole „B“, já osobně mám zájem, aby u nás hrál a jsem přesvědčen, že je schopen mužstvu pomoci nejen na hřišti, ale i při budování pozitivní atmosféry.

Tomáš Holík

Vzhledem k tomu, že jeho hlavní soutěží byla dorostenecká liga, uvádím jeho zápasové parametry právě z této soutěže. Stejně tak i u dalších dorostenců.

DL - 35,8 minut, 20,7 bodů, 1,5 doskoků, 5,4 asistencí, 2,3 zisků, 4,4 ztrát, 4,9 získaných faulů, trojky 34,6 %, střelba střední vzdálenost 37,2 %

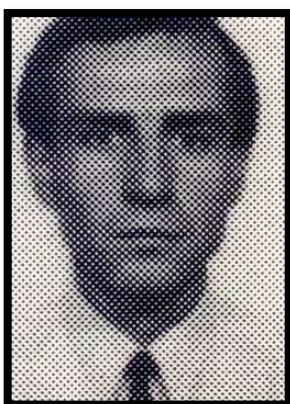
Myslel jsem si, že se Tomáš prosadí víc. Ale jeho zranění a absence na lehčích zápasech na podzim se na tom také podepsalo. Tomáš má bezesporu talent, jeho předností je rychlost. Trochu slabší než by se slušelo má levou ruku, někdy zbytečně ztrácí míče. Na zápasy dorostenecké ligy chodil spolehlivě a byl oporou.

Bohužel někdy nepřišel na trénink a nebyl schopen zvednout telefon a omluvit se. Já dávám velký zřetel na spolehlivost a solidnost jednání, a pokud Tomáš chce, abych s ním počítal do třetí ligy, bude toto muset zlepšit. Hráči

v družstvu ho berou a jsou mu ochotni tolerovat vzhledem k jeho nezkušenosti i chyby a bude teď hodně záležet na Tomášovi, jak chytne příležitost za pačesy. Stejně tak, jak mu bude sloužit zdraví a jak často tím pádem bude na trénincích a zápasech.

Osobně si myslím, že má Tomáš před sebou perspektivu jako hráč, ale jen za zmíněných předpokladů.

Jirka Vágner

Jirka přišel na poslední chvíli před sezónou. Obdivuji jeho fyzickou kondici v jeho věku a nepochybně na přebor má. Já ale dával přednost Markovi s Pavlem a Jirka se buď na hřiště nedostal anebo hrál až na konci, když už bylo rozhodnuto.

Možná to byla moje chyba, že jsem ho na toto důrazně neupozornil, ale Jirka zájem hrát u nás měl a i doporučení Matěje Žáka a Marka Louly hrála svoji roli v mém rozhodování. Mrzelo mě to, ale v zápase může být na hřišti jen pět hráčů a já jsem se rozhodl tak, jak jsem již popsal. Osobně si myslím, že se mi jeho angažování nepovedlo.

Pavel Holík

DL – 38,8 minut, 21,2 bodů, 3,5 doskoků, 2,9 asistencí, 2,7 zisků, 4,5 ztrát, 4,9 získaných faulů, trojky 34,6 %, střelba střední vzdálenost 27,5 %

Pavel za muže odehrál pouze několik přípravných zápasů, protože v sezóně na podzim onemocněl a na jaře nehrál vůbec. Má velké předpoklady v rychlosti a ve výskoku, má tah na koš. Oproti bratrovi se hůř adaptuje na mužský basketbal a taky je víc popudlivější. Proti si kromě přezdívky ze soustředění díky opálení „Kávový Holík“ vysloužil i druhou, „Holík vzpurný“.

Nepochybně má talent, otázkou zůstává zdravotní stav a jak dokáže zapadnout do družstva mužů. Já osobně si myslím, že může být dobrým hráčem, ale bude to vyžadovat od Pavla značnou dávku trpělivosti a vstřícnosti. V mužstvu je dost hráčů na jeho postu, kteří mu jsou schopni i pomoci a poradit, bude záležet na něm, jak se k situaci postaví. Rozhodně bude muset přehodnotit svůj způsob hry a přizpůsobit ho mužskému basketbalu a v něm dokázat svých zmíněných předností.

Tomáš Hummel

27,1 minut, 11,0 bodů, 6,9 doskoků, 2,5 asistencí, 0,6 bloků, 2,0 zisků, 2,5 ztrát, 2,3 získaných faulů, trojky 33,3 %, střelba střední vzdálenost 32,3 %

Tomáš patřil k našim klíčovým hráčům a má velký podíl na našem postupu. Již parametry jeho doskoků a zisků napovídají mnohé. Letos sice Tomáš nedal tolik bodů, ale odvedl hodně černé práce na pozici trojky jak pod vlastním tak pod soupeřovým košem.

Sice s námi nikdy nejde posedět, když spěchal působit na Strahov, ale jeho povinnosti je nutné respektovat. V zápasech bojuje, jde na doraz a vykonal velký kus práce pro družstvo. Někdy má trochu rozhádanou mušku a někdy problém udržet křídlo soupeře na nájezd po lajně. Dokázal ale třeba vymazat Petra Burdu a i další výborné protihráče. Velice mě mrzí, že s námi nebude hrát třetí ligu, předpokládám však, že jako student bude opět hostovat do přeboru a odvede zase v Motole dobrou práci.

Jan Dušek

17,7 minut, 8,7 bodů, 3,0 doskoků, 0,6 asistencí, 0,3 bloků, 1,8 zisků, 1,0 ztrát, 1,2 získaných faulů, trojky 43,8 %, střelba střední vzdálenost 29,2 %

Letos převzal roli kapitána družstva a myslím si, že oprávněně. Nejde o to, že je v družstvu služebně nejstarší, ale jeho maximální spolehlivost a slušnost, i když jednou řekl rozhodčímu Kautskému, že je svině.

Patří k tmelitelům party. Letos mu šla výborně střelba trojek, ze střední vzdálenosti to bylo horší. Velmi dobrou práci mnohokrát odvedl v obraně, v útoku by potřeboval zlepšit nájezd do koše a využít rychlých rukou.

I když chvíli koketoval s myšlenkou, že třetí liga pro něho není, doufám, že je to minulost a že opět bude patřit k oporám družstva nejen na hřišti.

V několika zápasech Honza sice zazářil, ale spíše patří k dělníkům, což je sice role nevďěčná, ale velmi potřebná.

Jako po kapitánovi a jednom z mála „starších“ hráčů bych po něm chtěl, aby pomohl mladým a novým hráčům zapadnout do týmu a měl s nimi trpělivost. I když pravděpodobně velkého vděku se nedočká, byl bych rád, kdyby mi takto pomohl.“

Pavel Podlipný

21,1 minut, 11,4 bodů, 2,7 doskoků, 1,9 asistencí, 1,1 zisků, 1,7 ztrát, 3,6 získaných faulů, trojky 25,5 %, střelba střední vzdálenost 44,4 %

Na začátku sezóny byl Pavel neskutečně protivný, urážlivý, vzteklý. Takového jsem ho nikdy neznal a byl jsem z toho smutný. Příkladal jsem to tomu, že Pavel začal studovat vysokou školu a navíc se mu nedařilo. Jak se snažil být dobrý, hrál hrozně na sebe, čímž lezl na nervy dalším hráčům.

Naštěstí se během podzimu z osobní krize dostal a na jaře v mnoha zápasech patřil k oporám. Škoda, že má malinko pomalejší nohy, někdy s tím měl problém v obraně, nájezd podniká stereotypně zleva a strašně na sílu. Chtělo by to rychleji dávat míč z ruky.

Na tréninku je příkladně poctivý a provádí vše s maximálním nasazením, až to někdy dost spoluhráče bolí. Tím nemám na mysli situaci, kdy si s Vaškem Mezerou navzájem rozpárali obličeje a já je oba musel vézt do střešovické nemocnice. Tam nám nechtěli věřit, že nejedeme z hospodské rvačky, ale z tréninku.

Myslím si, že by někdy mohl dát více najevo svým spoluhráčům, že jsou jeho kamarádi, mnohým může připadat, že se jich straní. I když akceptuji jeho uzavřenější povahu, nějak by se to snad udělat dalo.

Osobně jsem si myslel, že se Pavel prosadí více už letos, ale vzhledem k věku, osmnáct let, a prvnímu roku v mužích, to i tak nebylo špatné, možná jen z mé strany špatně odhadnuté. Ale věřím, že v té další sezóně už jednoznačně bude patřit k oporám a jsem přesvědčen, že Pavel na to má, jen si musí uvědomit, že basket je kolektivní hra a také, že se někdy hraje i mimo hřiště.

Václav Enoch

DL – 33,7 minut, 11,7 bodů, 5,2 doskoků, 3,2 asistencí, 0,8 bloků, 3,2 zisků, 4,2 ztrát, 3,0 získaných faulů, střelba trojek 31,0 %, střelba střední vzdálenost 35,7 %

Vzhledem k tomu, že je Vaškovi 16 let, letos byl prvním rokem starší dorostenec a v DL má před sebou ještě jednu sezónu, ale i vzhledem k jeho přístupu k basketbalu a talentu, si myslím, že má na to být dobrým hráčem. Jak dobrým, bude záležet, zda se mu vyhnou zranění a jak hodně bude chtít pro svůj další rozvoj udělat.

Zatím má mnoho dobrých předpokladů, ale taky mnoho nedostatků.

Driblink, střela, obrana – mám pokračovat? Taky si musí posvítit na svoji určitou nervozitu a sebenaštvání, když se něco nepovede nebo se mu příliš nedaří. Má se co učit od starších hráčů a ti mu mohou pomoci, aby byl jednou třeba i lepší než oni.

Tomáš Růžička

DL – 33,2 minut, 13,6 bodů, 8,8 doskoků, 1,5 asistencí, 1,2 bloků, 2,0 zisků, 2,7 ztrát, 3,6 získaných faulů, střelba trojek 3,8 %, střelba střední vzdálenost 38,2 %

Tomáš, který má nedávno dosažených sedmnáct let a rok v dorostenecké lize ještě před sebou, patří rozhodně k velkým talentům motolského basketbalu. Má dobrý cit pro míč, cit pro postavení na doskoky i dobrou ruku pro střelbu. Ta však potřebuje tvrdou dřinu a tisíce odstřílených pokusů. Určitě mu pomáhá i účast ve Sportovním gymnáziu Nad štolou.

Čeká ho ovšem hodně práce nejen na nácviku střelby, ale i dalších basketbalových dovedností. Zatím projevil velký zájem na sobě pracovat a doufám, že to tak zůstane i v budoucnosti. Byla by škoda, kdyby svůj talent promarnil jako stovky a tisíce hráčů před ním. Rozhodně bude těžké skloubit školu a basketbal.

Zatím je jeho handicapem malá tělesná váha, netvrdím, že by přímo byl chodící reklama na Dachau, ale pár kilo

svalové hmoty navíc by rozhodně nezaškodilo.

Budu Tomášovi držet palce, aby se mu vyhýbala zranění a aby byl schopen na sobě pracovat s nutným úsilím a tvrdostí.

Karel Švejkovský

20,7 minut, 8,4 bodů, 1,2 doskoků, 1,5 asistencí, 1,1 zisků, 1,8 ztrát, 1,6 získaných faulů, střelba trojek 25,0 %, střelba ze střední vzdálenosti 25,0 %

I když nás Karel opustil během sezóny a i když jsme nerozešli právě v dobrém, jsem dalek toho, abych na něm hledal pouze nedostatky. Karel přišel s pověstí problémového hráče, ale první sezónu se držel. Nelze mu upřít, že zde odehrál mnoho velmi dobrých zápasů, ve kterých patřil k oporám družstva.

Umí velice nepříjemně bránit a dokáže ubránit i velmi dobré hráče. Trochu slabší je to v útoku, kde naráží na horší techniku a špatnou střelbu. Pokud by byl ochoten přijmout roli dělníka pole, patřil by rozhodně k oporám.

Druhý problém je hádavá povaha, příliš nadřazený postoj k mladým hráčům a někdy i přeceněný odhad svých schopností.

Před prázdninami jsem s Karlem měl dlouhý rozhovor, kde jsme si naprosto bez emocí mnoho vysvětlili a dohodli se na míře zavinění našeho konfliktu. Snad jsme si vše vysvětlili a nemáme dále důvod se na sebe mračit.

Matěj Žák

23,3 minut, 11,4 bodů, 4,2 doskoků, 3,0 asistencí, 2,8 bloků, 3,3 zisků, 2,3 ztrát, 2,3 získaných faulů, střelba ze střední vzdálenosti 46,4 %

Když se před sezónou ozval Matěj, že by měl zájem u nás hrát, přivítal jsem to s nadšením. Hrál za nás již předminulou sezónu a já byl s jeho službami nadmíru spokojený.

Já osobně hodnotím Matěje ze dvou pohledů. Jako hráče a jako člověka. K hráči mám určité výhrady, třeba neochota se nechat otloukat pod košem, někdy zbrklá střelba, nájezdy směrem od koše místo tvrdě pro faul. Zase není pravda, jak se traduje, že Matěj neumí bránit, letos odvedl v důležitých zápasech v obraně ohromný kus práce. Pouze na obranu občas zapomíná. Ani mi tak nevádí jeho pověstná „jednonožka“, hlavně když není často a pádá mu to tam.

Přes tyto zmíněné nedostatky byl přínos Matěje pro družstvo obrovský. I přes dojíždění do Ústí nad Labem, kde studuje vysokou školu, se dokázal na zápasy koncentrovat a odvádět spolehlivé výkony. U Matěje jako hráče si cením vysokou spolehlivost, včasnou omluvu pokud nemůže přijít na trénink, mimochodem nevynechal jediný zápas, solidní jednání a přiznání si svých chyb. Též jeho schopnost pozvednout vhodnými slovy morálku družstva, když se nedaří.

Matěje jako člověka si nesmírně vážím. I když nesouhlasím s některými jeho názory. Už jen studium speciální pedagogiky a ochota se věnovat postiženým dětem v budoucnu mluví za mnohé a nelze před tím než smeknout.

Za příkladný bych označil jeho vztah k mladým hráčům, kterým se snaží pomoci a když se o nich mluví, většinou se jich zastává.

Doufám, že mu příští sezóna vyjde tak dobře jako ta letošní a že já jako trenér se na něho budu moci zase ve všem spolehnout. Jsem rád, že s ním mohu spolupracovat a že hraje v družstvu, které mám možnost trénovat.

Radek Flekal

18,3 minut, 8,0 bodů, 3,4 doskoky, 0,6 asistencí, 1,1 bloků, 2,4 zisků, 1,0 ztrát, 1,4 získaných faulů, střelba ze střední vzdálenosti 50,7 %, střelba šestek 84,6 %

Radek má dvě tváře. Jakou ukáže, většinou určuje důležitost zápasu. V lehkých utkáních nejeví o hru příliš zájem, ale v rozhodujících zápasech dokáže být oporou. Nemá rád fyzický kontakt, koš raději odstřeluje z větší dálky, a nutno uznat, že s velmi slušným procentem. Má čich na to stát v obraně na správném místě.

Matěj Žák o něm prohlásil, že je to starý rutinér. Já s tím souhlasím, ovšem jeho nechuť nechat si ničit tělo na tréninku a náchylnost ke zraněním značně limitují jeho schopnosti.

Vím, že nemá moc chuti hrát třetí ligu, obětovat víkendy a snad i přidat v počtu tréninků. I když si myslím, že ještě není tak starý, budu jeho rozhodnutí akceptovat, ať je jakékoli. Na třetí ligu má, minimálně na určitý počet minut, ale pokud dá přednost přeboru, nebudu ho přemlouvat. I když bych ho v družstvu třetí ligy viděl rád.

Petr Fürst

22,0 minut, 4,3 bodů, 4,8 doskoků, 0,9 asistencí, 0,4 bloků, 1,4 zisků, 0,9 ztrát, 0,9 získaných faulů, střelba ze střední vzdálenosti 33,3 %

Petr utrpěl v září v přípravném zápase zranění ruky, které ho vyřadilo pro celý podzim. Na jaře se pak ztěžka dostával do formy.

Hlavní zbraní Petra byla dobrá obrana, bohužel v útoku se příliš neprosazoval. Nerad hraje pod košem, raději by hrál křídlo, ovšem v útoku s míčem je poněkud těžkopádný. V zápasech Petr odváděl černou práci a byl pro družstvo užitečný.

V současné době koketuje s myšlenkou pokračovat v kariéře v Kralupech nad Vltavou. I když bych ho nerad ztratil, chápu, že být z tréninku v osm hodin večer doma je něco jiného, než končit trénink ve čtvrt na deset na Petřinách a poté cestovat do Kralup.

Petra znám už delší dobu, hrál s námi, když jsme postupovali z druhé do první třídy, patřil do éry výborné party. Myslím si, že Petr do družstva patří, rád bych s ním dále spolupracoval, ale konečné rozhodnutí bude samozřejmě na něm. Pro basket v Motole už něco odvedl, za to si zaslouží respekt.

Vašek Mezera

15,1 minut, 4,8 bodů, 3,4 doskoků, 0,6 asistencí, 0,2 bloků, 0,9 zisků, 0,9 ztrát, 1,3 získaných míčů, střelba ze střední vzdálenosti 48,0 %

Vašek přišel z dorostu s jednostranným stylem, který se svou výškou jen stěží může uplatnit v mužích. Již v loňské sezóně na sobě začal pracovat a letos na jaře patřil k hráčům, na které jsem se mohl spolehnout. Vzhledem k tomu, že je Vaškovi teprve devatenáct let a nechybí mu snaha, mohl by se pokusit přeorientovat se na pozici malého křídla, tedy pozici trojky. Víím jak by to bylo těžké a že se to většinou nepodaří, ale proč to nezkusit.

Vašek má v sobě bojovnost, odvahu jít do bolestivých osobních soubojů. Měl by si více věřit při střelbě ze střední vzdálenosti a trénovat střelbu z větší délky. Jeho nájezdy jsou příliš toporné a hrané příliš na sílu.

Vážím si toho, že je Vašek ochoten naslouchat co se mu říká a snaží se i pokyny plnit. V příští sezóně by se už měl prosazovat zase o něco více a hned od jejího počátku. Jen nevím, jak skloubí funkci rozhodčího a hraní, letos si udělal první třídu a nepíská zase tak špatně. Když už jsem u těch pochval, myslím si, že Vašek je i mimo hřiště výborný člověk a že svým chováním a vystupováním si získává respekt okolí.

Karel Hampl

Na podzim k nám hostoval ze Strakonice, ale bohužel jeho přínos byl mizivý. I když jsem byl od jeho angažování zrazován, přesto jsem se s ním domluvil a uznávám, že to byla má chyba.

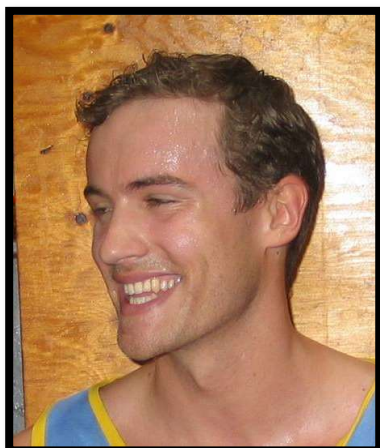
Jakub Buryan

17,7 minut, 8,4 bodů, 4,3 doskoků, 0,4 asistencí, 0,4 bloků, 0,8 zisků, 1,1 ztrát, 1,4 získaných faulů, střelba ze střední vzdálenosti 45,5 %, střelba šestek 76,9 %

Kuba má díry v obraně a druhý nedostatek, že nemá natrénováno. Z Ostravy přijel až na začátku školního roku, někdy během týdne odjížděl domů a všemu nasadilo korunu jeho jarní onemocnění a zranění.

Rozhodně není špatný, má základy ještě z dorostenecké ligy z Ostravy a se svojí výškou je schopen se prosazovat. Nevím, jak to s ním bude v příští sezóně, zda bude studovat, zůstane v Praze a jak velký bude mít zájem hrát. Byl bych rád, kdyby byl k dispozici pro přeborové družstvo.

Jakub Kasík

Má dobrou postavu pro basketbal, slušnou ruku okolo bedny. Bohužel jeho přístup s tímto nekoordinuje. Flákal to již v dorostenecké lize. Pokud vím, tak má o něho zájem Pavel Štěp v Košířích. Snad se budeme schopni s Košíři domluvit a Jakub přehodnotí svůj přístup k basketbalu. Má na to ho hrát minimálně v přeboru, možná i výš, ale vše si musí srovnat ve své hlavě.

Tímto jsem vyčerpal všechny hráče, kteří za nás letos nastoupili v mistráku nebo byli uvedeni na soupisec. Snad se mnou dotyční po přečtení mého hodnocení ještě budou mluvit.

Protože zájem hrát třetí ligu projevili i další hráči, kteří jsou tak adepty na dres A nebo B týmu, případně jako pendlové obou

družstev, snad neuškodí, když se velice stručně vyjádřím i k nim.

Jirka Lízálek

Když jsem letos na jaře pozoroval Jirku na trénincích, říkal jsem si, že by nebylo špatné, kdyby s námi třetí ligu hrál. Mám pouze jedinou podmínku. Rozhodně nebudu trpět žádné scény. Pokud by k něčemu takovému došlo, dotyčný zápas v tu chvíli pro Jirku končí.

Jinak, když se Jirka oprostí od svých výstřelků v zápasech, má dost zkušeností a basketbalových dovedností, otázkou bude čas a fyzická kondice. Předem říkám, nevím, zda sežene nějaké sponzorské peníze nebo ne, ale na jeho účinkování na hřišti to nebude mít žádný vliv. Bude rozhodovat jeho platnost pro družstvo. To sděluji předem, aby se předešlo případným pomluvám.

Petr Hodek

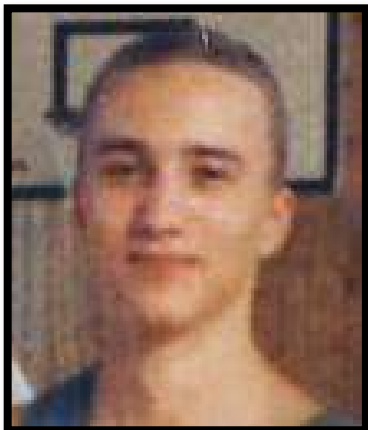
Petr není Pavel. Jelikož často bývá s bratrem srovnáván, vynikají některé jeho nedostatky. Základ je ale v povaze. Zatímco Pavel je bouřlivák, bojovník, vůdčí osobnost, Petr je spíše uzavřený, trochu flegmatik a chybí mu touha vyniknout. Petr dává najevo odstup od družstva, od dění na hřišti, což je chyba.

Před lety jsem měl možnost mimoděk vyslechnout jeho rozhovor s tehdejšímládežnickým reprezentantem Felcmanem, ten již mimochodem s basketbalem skončil. Petr se ptal, zda se jeho spoluhráč pokusí o NBA, ten odpověděl, že asi ne, že mu bude první česká liga stačit. Petr odpověděl, že jemu taky.

Tak bych se ho rád zeptal, kdy přestane snít, vrátí se do reality a začne dělat vše proto, aby se prosadil v první řadě v Motole. Šanci dostane.

Tomáš Kýn

Tomáš jako starší dorostenec chodil trénovat s družstvem Sokol Motol „B“ celou sezónu. Basket hraje jen několik let a má se hodně co učit. Za letošní rok dosáhl velkého zlepšení a bude na něm, jestli bude mít zájem dál na sobě pracovat.

Má dobrou fyzickou kondici a výskok, po basketbalové stránce má velké nedostatky ve všech činnostech. Na třetí ligu určitě nemá, ale na nejvyšší pražské soutěže ... toť otázka. Jelikož má Tomáš zájem a je spolehlivý, nabídl jsem mu, aby s námi dále trénoval a o jeho dalším působení v Motole se s ním dohodnu po soustředění.

Tomáš Stárek

Tomáš má na basketbal velmi dobré parametry, výšku, pohyblivost, vcelku slušnou ruku. Bohužel jeho největším problémem je jeho jednání a vystupování. Tím přímo odrazuje svoje spoluhráče a

jakoby záměrně blokuje jakoukoli formu komunikace. Vystupuje jako suverén, jako by sám neměl hezkou řádku nedostatků. Vyjadřuje se pohrdavě a někdy i sprostě o spoluhráčích.

Pokud bude mít Tomáš zájem, šanci dostane, ale musí v první řadě změnit své chování. Trochu pokory a přiznání si svých nedostatků by rozhodně neuškodilo. Pověst, kterou si vlastní vinou vybudoval, se mu bude velmi obtížně napravovat, ale dá se to zvládnout. Stejně tak se dají odstranit basketbalové nedostatky.

Oceňuji, že chodí pravidelně na tréninky a o basketbal má zájem. Na co se musí především zaměřit? Obrana, obrana a zase obrana! Dále nepředržování míče, včasná přihrávka lépe postavenému spoluhráči.

I když mnozí, které Tomáš svým jednáním urazil, nejsou jeho přítomností v družstvu nadšeni, dávám mu šanci a je na něm, zda bude mít dost vnitřních sil, aby ji využil.

Martin Kolouch

Martin je svědomitý a poctivý, ale stále svádí boj s časem. Má basketbalové zkušenosti, chybí mu lepší kondice, vražednou zbraní pro psychiku vlastního trenéra je neproměňování tutovek. U Martina záleží především na tom, jak si zařídí práci, aby mohl absolvovat co nejvíce tréninků. Na tom bude odvislá jeho výkonnost.

Od spoluhráčů dostal už mnoho přezdívek, jedna zajímavá je „všeználek“. Více to komentovat nebudu, chytrému napověz ...

Erik Tabery

Erik má vynikající parametry pro to, aby byl dobrým hráčem. Bohužel však jeho „basketbalová hlava“ je na tom hůř. Jeho urážlivé a hádavé chování, neochota na sobě pracovat, to vše ho výrazně limituje. Daleko více než občasné zranění.

Ač jeho poslední rozhodnutí bylo, že s basketbalem končí, nechávám mu pro případ změny názoru dveře otevřené. Má totiž dobré předpoklady třetí ligu hrát, ale naprosto vše je jen v jeho rukách.

Sezóna 1997/1998

Společná tréninková skupina hráčů

Od této sezóny již neexistovalo „A“ a „B“ družstvo mužů v klasickém pojetí dvou týmů. Vznikla skupina hráčů, která trénovala spolu, část hrála třetí ligu, část přebor Prahy a významná skupina obě soutěže. Tréninky byly každý den v týdnu, každý hráč se zúčastňoval podle svých časových možností a také dle nominací na trénink, např. hráči pouze A týmu mívali v pondělí volno, naopak páteční trénink před třetí ligou byl pro nominované hráče na víkendové zápasy. Tento systém takto trval vlastně až do konce mého basketbalového projektu v Motole.

Z tohoto důvodu uvádím již obě statistiky u družstev „A“ a „B“ dohromady, soupisky pak napoví, kdo byl na které a za která družstva v té které sezóně nastupoval.

Tímto taky skončila nesmyslná a kontraproduktivní nevraživost mezi „A“ a „B“ týmem, neboť nic takového již neexistovalo. Zpočátku byla možnost, aby pendlovalo pět hráčů z „A“ týmu do „B“ týmu a dalších pět hráčů z „B“ týmu do „A“ týmu. Později toto řády ČBF omezily na pět hráčů pendlujících z „A“ týmu do „B“ týmu, z nichž tři mohli nastoupit v zápase, nicméně i potom zůstal tento systém zachován.

Centrum talentované mládeže

Před touto sezónou, na jaře roku 1997, jsme požádali o statut „CENTRA TALENTOVANÉ MLÁDEŽE“ a jako jeden z prvních šesti českých klubů ho získali od sezóny 97/98 získali!!! Ovšem úspěch ve výběrovém řízení nebylo vůbec jednoduché, se Zdeňkem Zajíčkem seniorem jsme absolvovali mnoho jednání, připravili žádost a využili smlouvy mezi klubem a základní školou, uzavřenou již 28. srpna 1995.

Centrum jsme udrželi několik let, přes velký tlak větších klubů a přes obrovské nároky na naše finance, naši práci a také výsledky. Kdy jsme si nemohli dovolit jako jiná centra kupovat hráče z celé republiky a „válčili“ tak s našimi odchovanci či hráči, o které jinde nebyl tak velký zájem.

Získání Centra mělo také dohru i pro mě osobně. Jedna z podmínek, která byla následně dána, znamenala nutnost hlavnímu trenérovi vyplácet 10. 000,- Kč měsíčně. Což by ale spolklo více než zpočátku vyplácené dotace ... A tak jsem se tímto hlavním trenérem stal já osobně, písemně se vzdal

tohoto nároku na odměnu, což tehdy šlo. Nadále jsem si bral za všechny své činnosti pro Motol jen 2. 000,- Kč měsíčně jako náhradu za telefon a benzín. Když jsem jednou vypočítal své skutečné náklady za sezónu, byl jsem minus více než 10. 000,- Kč. Pokud si někdo při čtení těchto řádků pomyslí, že jsem idiot, pravděpodobně má pravdu.

Trenérská licence B

V této sezóně 1997/1998 jsem si také udělal trenérskou licenci B, což představovalo deset dní přednášek a cvičení. Do té doby byla možnost získat tuto licenci pouze v Olomouci, což mně vůbec nevyhovovalo. Tak jsem začal jednat, s ČBF, zde jsem neuspěl, pak s FTVS, kde jsme našli společnou věc. A pod patronací PBS, když dal od školení výbor ČBF ruce pryč a dále přispíval jen na školení v Olomouci, jsme ho uspořádali v Praze. K mému dobru je třeba dodat, že jsem v této organizaci školení trenérů B v Praze pokračoval i poté, co jsem ho sám získal.

Volby výkonného výboru PBS – VH PBS – 19. 5. 1998

Na této Valné hromadě PBS jsem byl zvolen do svého druhého funkčního období.

☐ Předseda	p. Sáblik
☐ Hospodář	p. Janda
☐ Trenéři	p. Slowiak
☐ Rozhodčí	p. Šantrůček
☐ Disciplinárka	p. Šebela
☐ Mládež	p. Schovánek
☐ STK	p. Žáček
☐ Odvolací komise	p. Z. Zajíček ml., p. Vyklický, p. Pavlík

Úvodní zápis v kronice, červenec 1997:

„Začátek ročníku 1997/1998, za který můžeme počítat květen 1997, byl plný radostí i starostí. Splnili jsme svůj cíl a postoupili do třetí ligy mužů, ale zároveň někteří hráči neměli mnoho chuti třetí ligu hrát. Ozývaly se hlasy, že je to škoda peněz, že by bylo lepší soutěž prodat a raději hrát znovu přebor Prahy.

Nicméně jsme přípravu zahájili již v květnu 1997 a pozvali každého, kdo měl zájem. A tak s námi začal chodit Jiří Lízálek, Martin Kolouch, Tomáš Stárek a Petr Hodek. Párkrát se objevil i Erik Tabery a Jakub Kasík. Když říkám párkrát, tak myslím opravdu párkrát. Ze Žižkova s námi začal trénovat Tomáš Vršala, na popud Matěje Žáka jsem zkusil oslovit pivota Horních Počernic Petra Miseru. Čas na rozmyšlenou si vzal Radek Flekal.

Pokračovalo jednání na Vyšehradě a dostal jsem slíb, že nám na hostování pustí Marka Loulu a Adama Nenadála.

Důležité bylo, že přípravu s námi zahájil i Jan Beneš, zkušený trenér, který přinesl nové prvky, svoji autoritu a zkušenost.

Hráči k jarní přípravě přistoupili opravdu dobře, nešetřili se, makali. Někteří si možná mysleli svoje a raději by hráli fotbálek, ale nechali si to pro sebe a šli do toho.

S docela slušnou perspektivou jsme odcházeli na prázdniny či dovolené s tím, že se sejdeme pár dní před soustředěním na Vyšehradě, kde jsem dohodl možnost využívat šatnu a sprchy, abychom mohli využít pověstné vyšehradské schody a park nad nimi k atletickému tréninku.“

Všechno je trochu jinak ... zápis v kronice, září 1997:

„První nepříjemnou zprávou bylo, že se komplikuje jednání o hostování Adama Nenádala, protože Karel Forejt náhle odešel z Vyšehradu do Pardubic. Nicméně u Marka Louly problém není.

Ten začal být až v po zahájení přípravy, když začal hrát velice dobře a navíc sešlo z hostování Slezáka z Chomutova do Vyšehradu. Honza Ulrych mi nabídl možnost, abych si vybral z kádru jeho týmu dva jiné hráče, mohl jsem volit z více variant, ale to se mi nezdálo vhodné. S tím, že počkám na Marka a Adama do prosince, pak by už ale fakt měli přijít.

Radek Flekal se definitivně rozhodl pro B tým a pražský přebor. Petr Furst se rozhodl přestoupit do Kralup nad Vltavou. Jednak zde bydlí, je to z časových jednodušší, jednak možnost hrát druhou ligu byla příliš lákavá.

Když k absenci Marka Louly, Radka Flekala a Petra Furstu připočtu ještě Tomáše Hummela, který do třetí ligy z Pardubic už z věkových důvodů nemůže hostovat, jde o značné oslabení loňského úspěšného týmu. Zvláště když ještě náš klíčový rozehrávač a střelec Pavel Hodek dostal šanci pískat v hokeji vyšší soutěží a je jasné, že odehraje rozhodně méně než polovinu zápasů. Na soustředění do Nymburka ani nejede.

Z nových hráčů se po basketbalové stránce dobře jeví Petr Misera, otázkou je, jak se vypořádá se soutěží a zátěží po fyzické stránce. Do party výborně zapadá Tomáš Vršala.

Až začátkem září se objevil František Gregor, který v Motole již hrál v mladším dorostu, pak už působil v dorosteneckých soutěžích Sparty Praha. Z bývalých hráčů A týmu mile překvapuje Tomáš Stárek, přípravu zatím zvládají dobře i Jiří Lízálek a Martin Kolouch. Naopak se propadá Petr Hodek, myslím, že především psychicky.“

Soustředění Nymburk ... zápis v kronice, září 1997:

„Již tradičně nás přivítal Nymburk, Centrum odborné přípravy. Na soustředění s námi jeli i dorostenci Václav Enoch a Tomáš Růžička, o reakci Mirka Skolila raději mluvit nebudu, zvláště když první trenér staršího dorostu zapřel, že jsme se o tom již dříve dohodli. Dále s námi byli i bývalí dorostenci, kteří již přecházejí do kategorie mužů, Aleš Novotný, který ale spíše směřuje ke kariéře rozhodčího, Petr Janeček, jenž směřuje do C týmu a Tomáš Kýn, o němž platí to samé co o Petrovi. Na soustředění přijel i Sláva Rayman, ale neprosadil se.

Naopak chyběl Ríša Beneš, který se v té době potuloval po USA, občas přijel Jiří Lízálek. Pak se zranil a začal radit svým spoluhráčům a vyžadovat jejich vyšší nasazení.

Křičel na ně, aby si mákli. Tak si tedy mákli, vzali ho a hodili do vodní nádrže. Fyzicky během soustředění přestával stíhat Petr Misera.

Muži Motol, soustředění Nymburk, srpen 1997

Horní řada zleva: Tomáš Stárek, Vítězslav Rayman, Petr Misera, Martin Kolouch, Aleš Novotný, Matěj Žák, Tomáš Růžicka, Václav Enoch, Petr Janeček

Dolní řada zleva: Petr Hodek, Tomáš Vršála, Tomáš Holík, Jan Dušek, Tomáš Kýn, Pavel Podlipný, Václav Enoch

Na soustředění nepřišel ani Pavel Hodek, který jako brigádník pomáhal na Moravě v oblastech postižených povodněmi. Těž se nezúčastnil Pavel Holík, který oznámil, že s basketbalem končí. Údajně kvůli škole, ale myslím si, že to má jiné příčiny. Osobně si myslím, že jeho rozhodnutí je špatné a jeho talentu je škoda.

Další dva možní adepti na dres A týmu Motola Jakub Kasík a Erik Tabery nenašli k trénování motivaci. Jakub, mimo jiné se občas usmívající z reklam i v televizi, bude hostovat do Košic. Erik možná bude hrát za C tým, pokud ještě bude mít chuť vůbec basketbal hrát. Zase škoda, že tito dva hráči nedokáží využít své skvělé fyzické parametry.

Na soustředění velice dobře působil Matěj Žák, pomáhal mladším, stal se přirozenou autoritou a snažil se i na běžeckých tratích. Příjemně překvapil svým zodpovědným přístupem Tomáš Stárek.

Tentokrát se hráči křtili i po večerech, žádné pijácké orgie se rozhodně nepořádaly. Kluci ostatně byli večer dost utahaní, že si dali dvě tři piva u večere a šli spát. Atmosféra a nasazení bylo velmi dobré a znamenalo pokračování jarní přípravy.

Na tomto soustředění nedošlo k jedinému konfliktu, všichni se chovali dobře navzájem a plně respektovali pokyny nás trenérů. Přínosem byla přítomnost Honzy Beneše na odpoledních trénincích. Honza dokázal i v odpoledním tréninku z již dost unavených borců vydolovat další energii a někdy i zapomněl na čas a trénink protáhl. Hráči však přežili a to bylo hlavní.

Celkově soustředění hodnotím jako velmi zdařilé.“

Článek MF DNES, září 1997:

„Basketbalisté Sokola Motol zahájili přípravu na třetí ligu mužů trafičním soustředěním v Nymburce. Denní program byl velice náročný. Atletika, kde převládaly krátké běhy a schody, dva dvouhodinové bloky v tělocvičně, posilovna. Devět dní prosycených potem dokonale prověřilo fyzickou kondici a připravenost hráčů.

Výborně si počínali talentovaní mladíci Pavel Podlípny, Václav Mezera a Tomáš Holík. Soustředění proběhlo v boji o místa v sestavě, ale ve velice soudržné atmosféře, na čemž měl velký podíl jeden z nejlepších hráčů Motola Matěj Žák, který se projevil jako velká osobnost týmu.

S muži se připravovali i dva nadějí dorostenci Václav Enoch a Tomáš Růžička, kteří se rozhodně v konkurenci neztratili. Příjemným překvapením bylo i vysoké křídlo Tomáš Stárek.

„Soustředění splnilo mé očekávání,“ řekl předseda tělovýchovné jednoty Motol a trenér mužů Radko Sáblik a dodal, „Máme velice mladé družstvo a až v zápasech se ukáže, jak se talentovaní mladíci vyrovnají s vyšší soutěží. O základním kádru máme jasno, zbývá ještě dořešit otázku hostujících hráčů a pendlů.“

Odpoledních tréninků se zúčastnil i zkušený trenér Jan Beneš, který bude u družstva v roli asistenta. Na mužstvo má obdobný názor: „Máme ještě mnoho činností, které je nutno zlepšit. Do začátku soutěže zbývá dostatek času, a pokud budou hráči pokračovat s takovým nasazením jako na soustředění, jsem vzhledem k sezóně optimista.“

Sokol Motol do 3. ligy mužů postoupil jako vítěz pražského přeboru a jeho cílem je hrát ve středu tabulky a uchovat si soutěž i pro příští rok.“

Článek MF DNES, leden 1998:

„Dukla vcelku suverénně kráčí třetí ligou basketbalistů

Dvě kola před ukončením první poloviny soutěže třetí ligy basketbalistů si zástupci pražské metropole vedou rozdílně. Z každé skupiny postupuje vítěz do druhé ligy. Přímou sestupují poslední tři celky. Družstva na devátých místech vybojují baráž, méně úspěšný tým též sestoupí.

Ve skupině A hájí barvy Prahy Sokol Motol a Elán Praha. Obě družstva se nacházejí v pásmu sestupu. Sokol Motol, který vede trenérská dvojice Radko Sáblik a Jan Beneš, tvoří mladí hráči. Ti se v roli nováčků seznamují se soutěží. Osu týmu tvoří na rozehrávce Richard Beneš, křídlo Pavel Podlípny a pivot Matěj Žák. Elán je naopak zkušený, v kádru trenéra Miroslava Švermy vyniká křídlo Jiří Nečásek a pivot Tomáš Kotrč.

Ve skupině B vedoucí Dukla Praha pod vedením trenéra Bajgara spoléhá na střelce Martina Matouška a pivota Jiřího Šebka. Bohemians mají zkušený tým, který bojuje o návrat do druhé ligy, ze které v minulé sezóně sestoupil. Trenér Michal Trubka nejvíce spoléhá na šestatřicetiletého nejlepšího střelce týmu Martina Štybnara na křídle a na talentovaného Michala Krásu na pivotu.“

Článek MF DNES, leden 1998:

„Výhodou je, že jsme vyhráli nad ČZU, tvrdí kouč Motola Sáblik

Nejvyšší pražská soutěž basketbalistů dospěla do poloviny soutěže a tabulka už se stihla rozdělit na tři části. V čele se usadil triumvirát Sokol Motol „B“, ČZU a USK Students. První Sokol Motol vede duo Radko Sáblik a Jan Beneš, stejný počet bodů uhrála i druhá ČZU, kterou trénuje Dušan Vavřla. Třetí USK Students pod vedením bratrů Fialových ztrácí na toto duo pouhý bod.

„Působí u nás několik hráčů z áčka. K oporám patří na rozehrávce Richard Beneš a Tomáš Holík, na křídle Pavel Podligný a na postu pivota Matěj Žák a Václav Mezera. Ty doplňují hostující křídla Tomáš Hummel, David Vosol a Radek Flekal,“ řekl kouč Motola Sáblik. „Soutěž je vyrovnaná. Výhodou je, že jsme vyhráli na ČZU a oba konkurenty v odvetách přivítáme doma. Přebor je pro nás pojistkou, kdybychom neuspěli při záchraně třetí ligy.“

Druhá ČZU spoléhá na dva hostující hráče, pivota Pavla Filipa a křídlo Zdeňka Smejkal, kteří pravidelně střílejí více než dvě třetiny bodů týmu. USK Students sází na rozehrávku Jakuba Velenského a Radka Švejdara. Prosazuje se střelec Rostislav Měch a pivot Michal Jareš.

Ve středu tabulky se drží Meteor, Sokol Kbely, rezerva Vyšehradu, béčko Sokola Žižkov a Horní Počernice. O udržení bojují Dopravní podniky, Pankrác a na úplném chvostu jsou Košíře.“

Článek MF DNES, polovina března 1998 (kráceno, vybráno jen o Motolu):

„O víkend se hrálo 19. a 20. kolo třetí ligy mužů. Sokol Motol v sobotu rozdrtil Litoměřice 103:66 a k dobrému výkonu přidal pověstnou stovku. Zápas byl od počátku jednostrannou záležitostí domácích basketbalistů. O růst skóre se nejvíce staral František Gregor, autor 24 bodů a Filip Scholz, který zaznamenal 22 bodů.

Ve druhém klání přehrál Sokol Motol 88:61 družstvo Roudnice. Střelecky se znovu dařilo Františku Gregorovi, 24 bodů, dalšími 21 body přispěl Marek Loula.

Do konce soutěže zbývají dvě kola, Ve skupině A si Sokol Motol prakticky zajistil účast v soutěži i pro příští sezónu. V případě, že by čtyři týmy Motol, Ústí n.L., Elán a Rokycany měly shodný počet bodů, je na tom nejhůř celek Rokycan.“

Článek MF DNES, konec března 1998 (kráceno, vybráno jen o Motolu):

„Třetí liga basketbalistů dospěla do finále.

V této soutěži pražské barvy hájila hned čtveřice týmů. Zatímco Bohemians mohou oslavovat postup, v Dukle a Motole mohou být spokojeni s umístěním, Elán Praha s obavami vzhlíží k baráži s celkem Pelhřimova.

Sokol Motol jako nováček začal soutěž špatně, po pěti kolech měl jen jediné vítězství. Pak se však mladí hráči rozkoukali a začali se prosazovat. Družstvo, jehož průměrný věk je 21 let, má rozhodně perspektivu. Trenérská dvojice Radko Sáblik a Jan Beneš mlže být s konečným sedmým místem spokojena. K oporám patřil na rozehrávce Richard Beneš a Tomáš Holík, na křídlech Pavel Podlipný a Jan Dušek, na dlouhých Matěj Žák a František Gregor. V několika jarních zápasech družstvu výrazně pomohl Marek Loula, hostující z druholigového Vyšehradu.“

Článek MF DNES, konec května 1998:

„Basketbalový Motol slaví dvacet let od svého vzniku.

Basketbalový oddíl Sokol Motol, který slaví v letošní sezóně dvacet let své existence, založil Zdeněk Zajíček senior. Byl také jeho prvním předsedou. Družstva Motola hrála nejprve dorostenecké ligy samostatně, pak po několika let přecházeli hráči v dorosteneckém věku do Sparty Praha.

V žácích začínal pozdější kapitán národního družstva Petr Tremel. V Národní basketbalové lize působí Miroslav Modr, Jakub Hrabovský či Filip Ernest.

S příchodem nového předsedy Radko Sáblika začíná novodobá historie oddílu. Ve spolupráci se základní školou FZŠ Petřiny-jih, jejímž ředitelem je první předseda Motola Zajíček, se podařilo vytvořit kontinuitu mládežnických družstev. Starší i mladší dorostenci hrají nejvyšší soutěže. Oceněním práce bylo, že v loňské sezóně byl Motolu přidělen titul „Centra talentované mládeže“.

V poslední době se dobře ukazují i seniorské družstva. První mužstvo úspěšně bojovalo ve třetí lize mužů, rezerva obsadila druhou pozici v přeboru Prahy. Nejúspěšnější sezónu v historii Motola podtrhla družstva dorostenců postupem do semifinále ligy.

Oslavy dvacetiletého výročí začínají dnes od 9. hodin na hřišti Gymnázia Nad Alejí turnajem bývalých hráčů. V půl čtvrté v exhibičním zápase změří síly první družstvo Motola mužů se Sokolem Vyšehrad. Oslavy vyvrcholí v 18.00 hodin společným posezením v prostorách FZŠ Petřiny.

„Moc se těšíme na setkání s našimi odchovanci, čestnými hosty i příznivci Sokola Motol,“ řekl předseda Radko Sáblik.“

Soupiska družstva Sokol Motol „A“ v sezóně 1997/1998:

- 3. liga muži

Rozehrávači:

HODEK Pavel (78, 180), **LOULA** Marek (76, 187), **BENEŠ** Richard (75, 186), **HOLÍK** Tomáš (79, 180), **LÍZÁLEK** Jiří (70, 186), **VRŠŤALA** Tomáš (76, 190)

Křídla:

DUŠEK Jan (74, 196), **PODLIPNÝ** Pavel (78, 192), **ENOCH** Václav (80, 194), **RŮŽIČKA** Tomáš (80, 197), **SCHOLZ** Filip (78, 197), **STÁREK** Tomáš (77, 201)

Pivoti:

MEZERA Václav (77, 198), **ŽÁK** Matěj (75, 201), **GREGOR** František (78, 203), **KOLOUCH** Martin (72, 198), **MISERA** Petr (77, 203)

Trenér:

Ing. **SÁBLÍK** Radko

Asistent:

BENEŠ Ivan

Soupiska družstva Sokol Motol „B“ v sezóně 1997/1998:

- přebor Prahy muži „A“

Rozehrávači:

MICHÁLEK Jan (67, 183), **BENEŠ** Richard (75, 186), **HODEK** Petr (78, 178), **HODEK** Pavel (78, 180), **HOLÍK** Tomáš (79, 180)

Křídla:

STÁREK Tomáš (77, 201), **VOSOL** David (75, 193), **ENOCH** Václav (80, 194), **HUMMEL** Tomáš (72, 196), **PODLIPNÝ** Pavel (78, 192), **SCHOLZ** Filip (78, 197), **RŮŽIČKA** Tomáš (80, 197)

Pivoti:

MRÁZEK František (65, 193), **BUBENÍK** Jiří (69, 199), **FLEKAL** Radek (68, 198), **MEZERA** Václav (77, 198), **ŽÁK** Matěj (75, 201)

Trenér:

Ing. **SÁBLÍK** Radko

Asistent:

BENEŠ Ivan

Soupiska družstva Sokol Motol „C“ v sezóně 1997/1998:

- přebor Prahy muži „B“

Rozehrávači:

SÁBLÍK Radko (62, 170), **DOBEŠ** Jiří (64, 178), **HODEK** Petr (78, 178), **KÝN** Tomáš (79, 186), **ZEITHAML** Libor (64, 178)

Křídla:

BAZIKA Miroslav (64, 192), **KOŽENÝ** Ivan (62, 187), **SOUČEK** Martin (67, 193), **VOHRYZKA** Tomáš (65, 185), **HAMPL** Štěpán (69, 188), **JANEČEK** Petr (79, 190)

Pivoti:

JAKEŠ Daniel (64, 197), **SMĚLÝ** Daniel (68, 195), **TYLŠ** Michal (65, 192), **BURYAN** Jakub (74, 202), **SLÁNSKÝ** Adam (81, 201), **TABERY** Erik (77, 203)

Trenér:

DOBEŠ Václav

***Soupiska družstva Sokol Motol starší dorostenci v sezóně 1997/1998:
- dorostenecká liga***

Rozehrávači:

KOSINER David (81, 191), **SLAVÍK** Lukáš (80, 183), **NOVÁK** Jan (82, 182), **RIEDEL** Michal (81, 180), **SCHWEIKI** Robert (81, 190), **STÁREK** Jakub (81, 182), **ŠTĚP** Jan (82, 180)

Křídla:

ENOCH Václav (80, 194), **HORNYCH** David (80, 192), **RŮŽIČKA** Tomáš (80, 197), **HUBÁLEK** Jiří (82, 191), **JEŽEK** Radim (81, 186), **KOHOUT** Stanislav (82, 184), **SEČKÁŘ** Jan (81, 186), **ZUBER** Jan (81, 182)

Pivoti:

HRABOVSKÝ Jan (81, 206), **SLÁNSKÝ** Adam (81, 201), **HORNYCH** Tomáš (91, 191),

Trenér:

Mgr. **ZAJÍČEK** Zdeněk sen

Asistent:

Mgr. **SKOLIL** Vladimír

Vedoucí družstva:

HORNYCHOVÁ Jana

***Soupiska družstva Sokol Motol mladší dorostenci v sezóně
1997/1998:***

Dorostenecká liga

Rozehrávači:

DVOŘÁČEK Petr (83, 182), **ŠTĚP** Jan (82, 180), **KUNZ** Martin (83, 166), **NOVÁK** Jan (82, 182), **ŠMUCLER** Filip (82, 175), **ŠUNTIL** Stanislav (82, 170)

Křídla:

HUBÁLEK Jiří (82, 191), **HAVLÍČEK** Jan (82, 182), **KOHOUT** Stanislav (82, 184), **VELÍŠEK** Jan (82, 180)

Pivoti:

SEVERA Michal (82, 183), **KRAMPERA** Jan (82, 188), **ŠUSTR** Martin (82, 188), **TESÁREK** Vojtěch (82, 192), **ŽÁK** Jan (83, 186)

Trenér:

Mgr. **ZAJÍČEK** Zdeněk sen

Asistent:

DOBEŠ Václav, **VIGNÁT** Radek

Vedoucí družstva:

HORNYCHOVÁ Jana

Mistrovské zápasy Sokola Motol „A“ + „B“ v sezóně 1996/1997

Jméno	zápasů	body(trojky)
Podlipný Pavel	43	692 (36)
Matěj Žák	43	462 (1)
Richard Beneš	39	363 (6)
Václav Mezera	38	260
Tomáš Holík	36	292 (33)
Pavel Hodek	25	256 (47)
František Gregor	21	271
Jan Dušek	19	89 (10)
Tomáš Stárek	16	51 (7)
Radek Flekal	15	138
Tomáš Hummel	12	86 (8)
Martin Kolouch	12	54
Jiří Bubeník	11	65
Jiří Lízálek	11	23 (4)
Filip Scholz	11	60
David Vosol	8	73 (6)
Václav Enoch	7	31
Marek Loula	7	128 (6)
Jan Michálek	7	24 (2)
Tomáš Růžička	7	11 (1)
Petr Hodek	5	7
František Mrázek	5	16
Petr Misera	3	31
Vršťala Tomáš	2	1

Poznámka: Kromě 44 mistrovských zápasů odehráno ještě 28 přátelských utkání.

Poznámka: Nejvíce zápasů odehrál Matěj Žák 65 (k tomu 99 tréninků), Václav Mezera 60 (92), Pavel Podlipný 60 (91), Richard Beneš 57 (78), Tomáš Holík 57 (81), Jan Dušek 43 (98) atd.

Mistrovské zápasy Sokola Motol „C“ v sezóně 1996/1997

Jméno	zápasů	body(trojky)
Daniel Smělý	21	235
Štěpán Hampl	18	138 (30)
Daniel Jakeš	18	152

Miroslav Bazika	17	49 (1)
Petr Hodek	17	244 (24)
Tomáš Kýn	17	232 (4)
Ivan Kožený	16	150 (9)
Jiří Dobeš	12	34 (1)
Martin Souček	9	71
Petr Janeček	7	31
Libor Zeithaml	7	16 (1)
Michal Tylš	5	13
Erik Tabery	4	28
Tomáš Vohryzka	3	11
Jakub Buryan	1	21
Radko Sáblik	1	2
Adam Slánský	1	0

Poznámka: Odehráno 22 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy Sokola Motol starší dorostenci v sezóně 1996/1997

Jméno	zápasů	body(trojky)
Lukáš Slavík	29	137 (3)
David Horných	26	144 (8)
Adam Slánský	26	428
Václav Enoch	25	467 (21)
Robert Schweiki	22	190 (11)
Jan Hrabovský	20	162
Radim Ježek	20	34 (1)
David Kosiner	20	87 (11)
Tomáš Růžička	18	411 (31)
Tomáš Horných	12	18
Jan Zuber	10	43
Michal Riedel	7	4
Jakub Stárek	4	6
Jan Sečkář	3	2
Stanislav Kohout	2	4
Jiří Hubálek	1	0
Jan Novák	1	10
Jan Štěp	1	3 (1)

Poznámka: Odehráno 29 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy Sokola Motol mladší dorostenci v sezóně 1996/1997

Jméno	zápasů	body(trojky)
Stanislav Kohout	30	326 (2)
Jan Štěp	30	388 (16)

Jiří Hubálek	29	378
Jan Novák	28	529 (16)
Vojtěch Tesárek	26	239
Petr Dvořáček	23	135 (1)
Jan Havlíček	18	30 (1)
Michal Severa	18	158 (3)
Jan Velíšek	14	58
Jan Žák	13	30
Filip Šmucler	11	23
Jan Krampera	10	12
Stanislav Šuntil	4	4
Martin Šustr	3	2
Kunz Martin	2	2

Poznámka: Odehráno 30 mistrovských zápasů.

Tabulky soutěží:

3. liga muži:

1.	BK Děčín "B"	22	18	4	2000	:	1586	40
2.	Jiskra Domažlice	22	15	7	1820	:	1665	37
3.	BK Beroun	22	15	7	1727	:	1644	37
4.	AŠ Mladá Boleslav	22	15	7	1807	:	1646	37
5.	Baník Most	22	14	8	2033	:	1893	36
6.	Škoda Rokycany	22	12	10	1648	:	1577	34
7.	Sokol Motol	22	11	11	1696	:	1683	33
8.	BK Spolchemie Ústí n.L. "B"	22	12	10	1777	:	1673	33
9.	Elán Praha	22	9	13	1706	:	1864	31
10.	Thermia Karlovy Vary	22	5	17	1567	:	1822	27
11.	BK Real Roudnice n. L.	22	3	19	1462	:	1799	25
12.	Slavoj Litoměřice "B"	22	3	19	1622	:	2033	25

Přebor Prahy „A“ mužů:

1.	USK Students	22	19	3	1999	:	1632	41
2.	Sokol Motol "B"	22	18	4	1792	:	1599	40
3.	TJ ČZU Praha	22	18	4	1865	:	1660	40
4.	Sokol Kbely "A"	22	12	10	1649	:	1636	34
5.	Sokol Žižkov "B"	22	12	10	1657	:	1610	34
6.	Sokol Vyšehrad "B"	22	11	11	1869	:	1856	33
7.	Meteor Praha "A"	22	9	13	1626	:	1635	31
8.	Sokol Horní Počernice "A"	22	8	15	1422	:	1520	29
9.	SK Správná Míra	22	7	15	1622	:	1786	29
10.	TJ Košíře Praha "A"	22	7	15	1775	:	1828	29
11.	TJ Pankrác	22	6	16	1545	:	1820	28

12.	TJ Dopravní Podniky "A"	22	5	17	1382	:	1648	27

Pikantnosti či zajímavosti z dané sezóny družstva Sokol Motol „A“+„B“:

První mistrovský zápas ve třetí lize – 25. října 1997 – SK Elán Praha – Sokol Motol „A“ – 85: 66 - z kroniky:

„V prvním zápase třetí ligy mužů hrálo naše družstvo na půdě velice zkušeného Elánu, který se již mnoho sezón pohybuje na špici této soutěže. Úvod se nám vydařil, vedli jsme 6:2, pak však přišel kontraúder soupeře a bylo to 6:16. Elán si pak udržoval desetibodový náskok a náš závěrečný přes naopak využil přesnou střelbou šestek ke zvýšení náskoku. Soupeři zápas vyhráli dlouzí, především zkušený Kotrč, autor 32 bodů. Z našich hráčů se přes desetibodovou hranici dostal jediný hráč, Pavel Podlipný, který zaznamenal 25 bodů.“

Čtvrtý mistrovský zápas ve třetí lize – 22. listopadu 1997– TJ Škoda Rokycany – Sokol Motol „A“ – 67: 72 - z kroniky:

„První naše vítězství ve třetí lize mužů, kdy jsme dokázali zabodovat na půdě Rokycan. V deváté minutě jsme vedli 17:9, ve dvanácté minutě jsme zvýšili na 30:16. Bohužel jsme hráli i proti rozhodčímu Holému z Plzně, který každého našeho hráče, který dal za sebou dva koše, vzápětí ztrestal podivnými fauly. Tak vyřadil ze hry Pavla Podlipného i Františka Gregora. V prvním poločase byl poměr faulů 9 domácí: 22 hosté, tedy naše družstvo. Domácí stříleli 28 šestek, my pouhé čtyři šestky!

Na začátku druhého poločasu nás podržel Tomáš Stárek, který zaskákoval na postu dlouhého, ale zaznamenal dvě trojky. Výborný výkon podal Ríša Beneš v roli dvojky, nejlepší střelec našeho družstva s 21 body, dobře zahrál Jirka Lízálek na rozehrávce a Matěj Žák, který dal 19 bodů.“

Silvestrovská vize do nového kalendářního roku, jak ji na pozvánce na vánoční besídku v hospodě uvedl Honza Dušek:

„Trenéři:

Ing. Radko Sáblik – bude mít sice II. trenérskou třídu, ale to mu nepomůže a bude defenestrován z motolské haly na Petřínách

Jan Beneš – zhubne o nevídaných 40 kg a bude vážit už jen 96 kg

Hráči:

Richard Beneš – bude špičkový střelec, trojky bude mít 95 %

Matěj Žák – bude vyhlášen jako nejlepší obránce ligy
Pavel Podlipný – v přátelském zápase s Kunínem lehce ubrání Pepu Jelínka
Václav Mezera – naznačí, že jako křídlo může skončit i v nejvyšší soutěži
Jirka Lízálek – blýskne se čistými obrannými zákroky a duchem fair play
Fanda Gregor – bude velmi disciplinovaným hráčem a všechno jednoduše zasměčuje
Tomáš Holík – bude rychlejší o 50km/hod než svůj vlastní stín
Pavel Hodek – bude pro všechny příkladem a kvůli němu se trojka posune až na půlku
Martin Kolouch – bude mít 105 % střelbu z podkoše
Tomáš Stárek – bude rychlejší než Holík
Tomáš Vršťala – známý úchyl ze Tužkova nastoupí ve všech 32 ligových zápasech ze 22
Václav Enoch, Tomáš Růžička – už nebudou zgajlovaný a stanou se výraznými oporami družstva
Filip Scholz – bude mít fyziku na rozdávání
Marek Loula – dostane se konečně do reprezentace
Radek Flekal – nevynechá ani jeden trénink a zápas
Jirka Bubeník – chytne formu jako hrom
Petr Hodek – bude o 100 % lepší než jeho povedený brácha
Tomáš Hummel, David Vosol – přestoupí do Sparty a tam jejich výkonnost vygraduje
Jan Dušek – stane se z něj prvotřídní střelec ze střední vzdálenosti“

Dopis rozhodčího Miloše Komeštíka po zápase Sokol Pražský „B“ – Sokol

Motol „B“ ze dne 14. února 1998

– po tomto zápase byl B tým staršího dorostu Sokola Motol z rozhodnutí předsedy Ing. Radko Sáblika zrušen:

„Věc: vyjádření rozhodčího k utkání dorostenců Sokol Pražský „B“ – Sokol Motol „B“ dne 13. února 1998

Ve výše uvedeném utkání bylo uděleno po předchozích napominání 6 technických chyb. Vesměs za sprosté nadávky. Za nadávky nebyl považován titul „ty vole“.

Po ukončení utkání a podepsání zápisu jsem se odebral do šatny, kde jsem měl uložené věci na převléknutí. Jak známo, šatna v sokolovně v Žitné ulici je společná pro muže a každý dostane svoji skříňku.

Když jsem tam vcházel, zahlédl mě Tomáš Horných ze Sokola Motol a počal rvát nadávky: rozhodčí je zasraný čurák, zmrd, debil a další. Toto trvalo celou dobu, co jsem se oblékal, až do mého odchodu.

Za 45 let své basketbalové činnosti jsem se s ničím podobným nesetkal. Požaduji disciplinární potrestání.

Miloš Komešík

Devatenáctý a dvacátý mistrovský zápas ve třetí lize – 14 a 15. března 1998 – Sokol Motol „A“ – Litoměřice 103:66, Sokol Motol „A“ – Roudnice n.L. – 88:61 - z kroniky:

„Je pravdou, že naši soupeři byli z konce tabulky, ale nás zase trápila absence mnoha hráčů. Jirka Lízálek měl služební povinnosti, Tomáš Holík je nemocný, Tomáš Růžička má sádku na zraněném kotníku, Tomáš Vršťala má zraněné koleno, Martin Kolouch si vyřizoval osobní záležitosti, v sobotu nemohl hrát kvůli pískání hokeje Pavel Hodek, Richard Beneš vstával k zápasům rovnou z postele, kde trávil celý týden upoután chřipkou. Václav Mezera hrál se zraněným prstem s velkým sebezapřením, chřipka dotírala i na Matěje Žáka.

V takto zdecimované sestavě hráči bojovali a udělali důležitý krok k tomu, aby se v Motole hrála třetí liga i příští sezónu. I případné prohry v posledních dvou zápasech nám totiž nevadí k udržení soutěže, pouze skřec bez bodu by nás mohl ohrozit.

Po zápase se konala bouřlivá oslava v restauraci „U pěti králů.“ Ta svou intenzitou zaskočila i otrlé účastníky společenských akcí. Začala celkem nevinně, než dorazil Jirka Lízálek. Ten se nejdříve o výsledku informoval po mobilu, poté zamířil ze služební cesty rovnou do hospody. A po příjezdu již mezi dveřmi objednal první rundu. A pak už začala lítat jedna za druhou. Stůl se plnil prázdnými, poloprázdnými i plnými frňany a stále se objednávalo ... Některým se neudělalo dobře už během samotné oslavy, o tom by mohl možná něco říci Honza Dušek ... tedy mohl by vysvětlit, proč se na účtu objevila částka 40.- Kč za čištění umyvadla ...

A co se tradovalo o této oslavě v následných dnech? Někteří zlí a zlomyslní lidé tvrdí o tomto decentním posezení neobyčejné pomluvy.

Prý někdo po návratu domů dostal od manželky facku.

Prý někdo objednával panáky, i když jich byl plný stůl.

Prý je někdo vyléval na stůl a chtěl barevné občany pohřbívat do betonu. Za deset tisíc dával výjimku.

A mnoho dalších ošklivých pomluv se objevilo ... “

Dvacátý první a dvacátý druhý mistrovský zápas ve třetí lize – 28. a 29. března 1998 – Baník Most - Sokol Motol „A“ 98:91, Thermia Karlovy Vary . Sokol Motol „A“ 72:70 - z kroniky:

„V sobotním skvělém a diváckému oku lahodícím zápase jsme prohráli díky velkému počtu 23 ztrát míče, jinak bylo utkání vyrovnané.

V noci ze soboty na neděli se posouval čas a ubral nám hodinku spánku. Mnozí hráči, kteří do pozdních nočních hodin diskutovali o basketbale, byli unaveni a pro hru nepřiliš připraveni. Základní pětka byla složena z „méně“ unavených hráčů, Jiří Lizálek, Tomáš Holík, Filip Scholz, Martin Kolouch a František Gregor. Zápas byl vyrovnaný až do konce, neboť hráči našli ve svém nitru poslední zbytky sil a bojovali až do konce. Bohužel více sami se sebou než se soupeřem.

Výše uvedené řádky velmi decentně informují o tomto výjezdu k zápasům třetí ligy, kdy se spíše dá mluvit o výletu, neboť jsme již byli zachráněni, veškerý stres z hráčů spadl a ti si mohli s chutí zahrát. A také slavit.

Marek Loula s námi sice také odjel, ale jen v roli dalšího asistenta, šetřil se na důležité zápasy na Vyšehradě. S některými hráči cestovaly i jejich přítelkyně.

Byli jsme ubytováni nedaleko Sokolova, v odlehklém koutku tohoto konce naší republiky. Nejprve jsme navštívili hospodu čtvrté cenové skupiny, kde jsme se nešetřili. Pak kluci koupili colu a víno a šlo se na ubytovnu. Zde se už tolik nepilo, hráči již měli dost naváto z předchozího působistě, ale o to více se řvalo.

Nejvíce rámusu způsobila nová hra, vymyšlená Markem Loulou. Tedy chytání prázdných lahví od piva či vína stejnou rukou, z níž byla předtím vypuštěna. Nad dlážděnou podlahou. Ne vždy to vyšlo.

Mysleli jsme si, že jsme na potměšile ubytovně sami, kromě jakéhosi vrátného jsme nezahledli ani živáčka. Netušili jsme, že zde bydlí naši rómští spoluobčané. Zřejmě daleko spořádanější než naše bujará parta. Vrcholem tedy bylo, když nás přišel uklíďňovat mladý Róm a mladá Rómka, že jim budíme dítě. Spát se ale šlo až kolem páté hodiny. Ranní.“

Zhodnocení sezóny – červenec 1998 - z kroniky:

„Jak již v kronice bývá tradicí, pokusím se o pár slov na závěr. Víte dobře, že se rád vykecávám, i když nejraději trápím spolustolovníky v restauraci.

Ani tentokrát si tuto možnost nenechám ujít. Abych vás ještě více nas ..., přidal jsem vám ještě své dvě fotky.

Nejprve bych chtěl zhodnotit celé družstvo a pak si „vychutnám“ jednotlivce.

Hodnocení oddílu basketbalu Sokola Motol

Co se týká letošní sezóny z pohledu celého Sokola Motol, jsem s ní spokojen. Byla nejúspěšnější v historii Motola. Minimálně v době, kdy se zde kolem basketbalu motám já.

Vezmu nejdříve mužské složky. Tři družstva, každé v jiné soutěži, což umožňuje pendlování, považuji za velice dobré. Sedmé místo ve třetí lize, druhé místo v přeboru Prahy A, čtvrté místo v přeboru Prahy B, to je též velmi slušný výsledek. Od příští sezóny bude navíc hrát v první třídě družstvo dorostenců svou druhou doplňkovou soutěž.

V dorostu oba týmy postoupily do semifinále mezi posledních šestnáct týmů republiky. Jejich další výsledky sice nebyly tak dobré, jak bychom si přáli, ale při losování kvalifikace o

první dorosteneckou ligu, která je od příští sezóny opět zavedena, byla obě naše družstva zařazena do druhého ze čtyř košů. Tedy mezi deváté až šestnácté mužstvo republiky.

Zřízení Centra talentované mládeže bylo dílem úspěšné funkcionářské práce a je dobré, že nám zůstane i pro příští sezónu.

„A“ a „B“ tým mužů

Na hraní dvou soutěží jednou tréninkovou skupinou mohou být různé názory, já však považuji možnost odehrát větší množství zápasů za dobré. Pokud ovšem k zápasu přistupuji vždy odpovědně.

To je má první výtku, z mnohých dále následujících. Hodně zápasů „B“ týmu bylo odehráno bez patřičného nasazení a pak takový přístup vede spíše než možnost se „vyhrát“ a zlepšovat se, k posilování špatných návyků v obraně i útoku. Měl jsem kvůli tomu s některými hráči spory, ovšem tento přístup v některých zápasech se týkal téměř všech.

V zápasech třetí ligy jsem viděl téměř vždy koncentraci, chuť bojovat o každý míč a dosáhnout úspěchu. V přeboru jsem toto většinou postrádal. Můžete si myslet co chcete, ale já chci, aby zápas splnil vždy několik kritérií. Pak jsem teprve skutečně spokojený.

Za prvé chci, abychom vyhráli. Za druhé, pokud možno co nejvyšším rozdílem. Za třetí, abychom dostali co nejméně bodů. To ale ještě není vše. Chci, aby naše hra byla precizní v obraně, inteligentní a odpovědná v útoku. Aby hráči zůstali koncentrovaní po celou dobu zápasu bez ohledu na výši rozdílu skóre.

V přátelských zápasech bych zařadil na konec bod první a druhý. Ale zase přidávám další. Aby hráči plnili taktické pokyny a tím procvičovali varianty v útoku i v obraně.

Chápu, že se nepohybují ve vrcholovém sportu a že jde o sport výkonnostní. Že si hráči za možnost hrát sami připlácejí. To jsou argumenty, které akceptuji, ale nepřeceňuji. Škola a sport se dá jistě sladit, stejně tak soukromí. Když už ale přijdu na trénink nebo zápas, měl bych toho co nejvíce využít.

Vy všichni hráči máte ještě před sebou mnoho let basketbalu a bude jen na vás, jak je využijete. Máte mnoho času na to hrát v družstvech, jako je třeba Správní míra. Tím toto družstvo nehaním, ale jim už jde opravdu o to se „vyprdět a dostat chuť na pivo“, jak opakovaně a správně konstatují. Na to ale máte všichni ještě dost času.

Mnohokrát jsem toho slyšel hodně o kamarádech, o kamarádství, o dobré partě. To vše ale v první řadě znamená, že ty druhé nenechám ve štychu. Že se nevykašlu na zápas, že nebudu sabotovat trénink. Že místo na zápas nepojedu třeba na chatu. Že se včas omluvím z tréninku, že oznámení o nemoci zavolám trenérovi včas, aby věděl, že se mnou nemůže počítat.

V každém sportovním kolektivu to občas zajiskří, vyskytne se konflikt mezi hráči či mezi hráči a trenérem. Stejně jako přijde herní krize. A právě podle toho, jak dokáže kolektiv tyto situace řešit, se pozná jeho síla i charakter jednotlivců. I když někteří chtějí hrát v budoucnosti vyšší soutěže a dalším ta současná stačí, i tak mohou najít společnou řeč.

Není dobré někoho dopředu odsuzovat, že je méně inteligentní, dalšího že je spíš uzavřený, že není příliš do party. Na druhé straně není dobré se stranit kolektivu. Nejlepší by bylo, aby hráči přišli na trénink alespoň o půl hodiny dříve, při převlékání si pokřcali. Po tréninku už má každý své zájmy a povinnosti. Po zápase bych však doporučoval, aby všichni, byť třeba jen na půl hodiny, přišli do hospody. Byť si dají třeba jen limonádu. Tam se mohou vyříkat konfliktní situace ze zápasu, hráči pak přestanou ležet v hlavě, zbaví se pachuti z případných nedorozumění.

Rozhodně je cestou do pekel vytváření v družstvu partiček, které spolu drží a s dalšími nekomunikují. Je věcí starších hráčů, aby byli vstřícnější k mladým a novým hráčům, ale je též věcí těch mladších, aby se nestranili ostatních.

Rozhodně je nevhodné se jít převlékat do jiné šatny, byť je tam třeba více místa a je to možná pohodlné. Kdysi jsem četl dost obsáhlou studii o chování v šatně. Včetně chování trenéra, jeho přístup po vyhraném a prohraném zápase. Více z taktických důvodů psát nebudu.

Možná se vám zdají předchozí odstavce jako pouhé maličkosti. Ale z těch se skládá celek. Tím nechci říci, že by byl stav v našem družstvu nějaký katastrofální. Ale na konci sezóny jsem měl pocit, že vzniká náběh právě k těmto partičkám.

Před rokem řekl Petr Fürst, že nechce hrát v družstvu, kde budou čuráci. To je tvrdý soud, je třeba si dát pozor, abych se sám tak nezačal chovat. Aby někdo nesklouznul k chování, které jste oprávněně kritizovali na Karlu Švejkovském.

Berte, prosím, předešlé řádky jako varování a zkuste se zamyslet, zda se něco nedá dělat lépe. Osobně si myslím, že vztahy v našem družstvu jsou slušné a byl bych rád, kdyby tomu tak bylo i nadále. Aby všichni k sobě našli cestu a aby se vytvořila skutečná dobrá parta, která se ale nerekrutuje z tlachání v hospodě, která dosáhne mnohá vítězství a bude se společně radovat z úspěchu.

Herní projev družstev mužů

Myslím si, že jsme ušli kus cesty co se týká našeho herního projevu, ale že ještě máme dlouhou cestu před sebou. Že se musíme ještě hodně učit, včetně trenéra, že musíme mnohé činnosti trpělivě pilovat a zdokonalovat.

Za základ považuji obranu. Ovšem není možné hrát pouze jeden typ obrany, je nutné umět provést její změnu. Je nutné, aby obrana byla agresivní a aby donutila soupeře k chybám. Ovšem na to potřebuji skvělou fyziku, jinak nejde o agresivní obranu ale o brutalitu, což si bohužel mnozí výrazným způsobem pletou. Stále máme mezery jako družstvo a stejně tak mají někteří hráči své výrazné individuální problémy.

Chtěl bych, abychom na slušné úrovni zvládli předskok a proklouzávání. Abychom dokázali bránit zataženě, na určitou část hřiště a také celoplošně. Abychom lépe zvládli některý z typů zónových obran, která bude využívat složení našeho družstva. Abychom se sehráli tak, že dokážeme změnit obranu i během jediného útoku soupeře, třeba po zahlášení jeho signálu.

Že je to ve třetí lize utopie? Neřekl bych. Bude ale strašně moc záležet na přístupu hráčů na tréninku. A také při nácviku v přátelských zápasech.

Dost jsem byl zklamán rychlým přechodem do útoku. Tato činnost, vzhledem k věkovému i hráčskému složení družstva, je pro nás životně důležitá. Ovšem rychlý přechod do útoku, „secondary break“, u nás umíral na úbytě. Vše začínalo u doskočky, a když jsme už konečně doskočili, první přihrávka vše zbrzdila. Jako druzí se na tom podepsali ústřední rozehrávači, kteří místo aby přihráli rychle do křídla, se utápěli v nic neřešícím driblíngu. A naposledy pak skoro všichni hráči neprobíhali tak, jak to předváděli bez problémů na tréninku.

Postupný útok byl těžkopádný, hráči se nepohybovali aktivně, clony se stavěly špatně, jejich využívání bylo nedůrazné, nehrála dostatečně slabá strana. Do pohybu jsme se dostali pouze u flexu, ale i tam to mnohdy někdo zazdí, jen co se dostal k míči.

Chci pokračovat v pilování rychlého poloprotiútoku a dále rozvíjet flex. K tomu bych chtěl přidat „motion offence“, alespoň pro trojice hráčů. Problém však vidím především v tom, že když nacvičujeme akce, jedno které, tak k tomu hráči přistupují nezodpovědně. Netýká se to jen Matěje Žáka, kterého zná Honza Beneš z Vyšehradu a tak má na něho „spadeno“, ale převážné většiny týmu.

Když si zapamatuji „na sucho“ pohyb, tak to není konec nácviku, jak si mnozí myslíte. To je jen začátek. Nejde o to jen někam běžet. Ale běžet tam ve správnou dobu a správně, precizně, důrazně tam provést činnost, kterou tam mám vykonat.

Naše akce, stejně i flex, bohužel končí u té první fáze, kdy se naučím, kam mám běžet. Tak tam běžím, ani nechci míč, ani nesleduji celou situaci na hřišti. Pak mohou akce možná vycházet na tréninku, kdy je obrana ještě tragičtější než útok. A jsme zase u první nutné podmínky úspěšného nácviku jakékoli taktické varianty v obraně i v útoku. Bez pochopení hráčů, že je tato činnost nutná, že je nutné i na tréninku dělat věci naprosto koncentrovaně a v plném nasazení, se prostě o mnoho dál nedostaneme!

Kromě toho by měl každý hráč pracovat na odstraňování svých mnoha slabin. Aby dokázal v obraně ubránit jeden na jednoho a v útoku tu samou situaci vyhrát. Pracovat na fyzice. Pracovat na technice. Pracovat na střelbě.

Co jsem to napsal?

Když jsem si teď po sobě přečetl předchozí řádky, začal jsem se divit, že jsme třetí ligu udrželi a v přeboru Prahy skončili druzí ... Pokud by tyto řádky asi četl někdo nezasvěcený, bez znalosti našeho družstva, musel by si asi myslet, že jsme tlupou blbců, kteří se jenom hádají, sabotují nácviky a nic neumí ...

Když k tomu přidáte trenéra, který je na lavičce cholerik, který sprostě řve na hráče, a ani neví, kdy si má dát oddechový čas, jak jsem také občas slyšel za svými zády povídat, obraz zkázy je dokonalý ...

Naštěstí jsem se zabýval pouze zápor, aniž bych zmínil klady. Nenapsal jsem nic o tom, že jste v mnoha zápasech bojovali jak o život. I za velmi nepříznivého stavu. Že na

rozdíle od mnoha jiných družstev je velmi dobrý vztah mezi staršími a mladými hráči. Že se hráči snaží bojovat, i když se zdá být zdánlivě zápas už ztracený.

Nenapsal jsem nic o tom, jak jsem byl hrdý na „své“ družstvo například v zápase s Domažlicemi či Mladou Boleslaví. Jak jsem byl spokojený například v přátelském zápase s Kralupy. Nenapsal jsem nic o tom, jak je příjemné od trenérů soupeře slyšet, že máme perspektivní družstvo a pokud ho udržíme pohromadě, tak o sobě ještě dáme hodně vědět.

Nenapsal jsem nic o tom, že si vážím „svých“ hráčů, že jsem přesvědčený, že se ještě budou hodně zlepšovat a že u takového mladého, talentovaného a perspektivního družstva rád pracuji. A že se těším na další spolupráci i v příští sezóně.

Hodnocení hráčů

jak to vidím já, což nemusí být směrodatné, ale může ...

Jan Dušek, kapitán, přezdívka Dušín

Začínám kapitánem. Ten je prodlouženou rukou trenéra. To se říká. Také se ale říká, že tu prodlouženou ruku občas useknu ...

Ale vážně. Ještě aby se Honza urazil a přestoupil do Pankráce. Kousek od nich bydlí ...

Znám ho již delší dobu, jako studentika na SSPŠ Preslova, jako dorostence ÚSK i jako prvním rokem po dorostu hráče Slavie Praha. Myslím, že byl letos skutečně kapitánem. Ten se pozná nejen v zápasech, ale i okolo něho. Velice si vážím, že pomáhal s technickými zápisy a že nám pomohl s mnoha reprografickými pracemi.

Jako hráč není hvězda, ale dělník pole. Jeho největším nedostatkem je zbrklá střelba v nevhodnou dobu.

Pavel Hodek

Pavel je talent na všechny sporty. Poslouchat jeho vyprávění v hospodě je zážitek. Možná jsem mu trochu křivdil v jeho vztahu hokej – basket, když jsem po něm chtěl účast na některých zápasech.

Náš spor jsme si vyříkali a jeho slib, že to se třetí ligou příští rok myslí vážně, já též беру vážně. I s tím, že bude v první řadě pískat hokej.

V jeho hře je příliš mnoho živelnosti, nedokáže plně tvořit hru, byl by ideální dvojka, kdyby měl o pár centimetrů víc, trochu víc než pár. Jeho předností je obrana, schopnost hrát na doraz a střelba. Má opravdu zlatou ruku. Jak mu tvrdí celá rodina, podle jeho slov.

Matěj Žák, přezdívka Macek

Matěj je svérázný hráč. Občas dá koš z neuvěřitelné pozice, aby pak zazdil tutovku. Obrana Smejkalů dokázala, že když se vyhecuje, dokáže slušně bránit. Je škoda, že je

spokojený s tím, co se už naučil a že nechce v basketbale dokázat víc. Talent mu rozhodně nechybí.

Je fakt, že to na tréninku někdy odnáší i za ostatní, ale mohl by někdy při nacvičování akcí projevit více snahy. Při drilech mu toho moc vytýkat nemohu.

I když se někdy s názory Matěje neztotožňuji, jako člověka si ho vážím.

Byl bych rád, kdyby se přestal podceňovat, kdyby přestal mluvit o tom, že už má zenit výkonnosti za sebou a sám sobě dokázal, že toto tvrzení je ve 23 letech holý nesmysl. Osobně věřím, že svými výkony přispěje k dalším úspěchům a že bude i dobrým příkladem a poradcem pro mladé hráče. Mladší hráče, sám je mladý hráč.

Pavel Podlipný, přezdívká Pája

Pavel v letošní sezóně patřil k oporám družstva. Byl schopen na sebe brát v důležitých momentech odpovědnost za zápas.

Zlepšila se jeho střelba, tedy využívání této taktické varianty, i když zde má ještě rezervy. Ve chvílích, kdy se mu zcela nedaří, se však snaží hrát na sílu a pak upadá do svých bývalých stereotypů.

Má určitě na to se dále zlepšovat, bude též muset unést psychicky zodpovědnost, zkušenosti postupně sbírá. V další sezóně bych chtěl, aby více aktivity projevil i mimo zápasy směrem ke spoluhráčům a k mužstvu. Jsem přesvědčen, že má na to být osobností družstva na hřišti i mimo něj.

Co by potřeboval zlepšit je zrychlení a pestrost úniků, střelba po jednoúderovém driblíngu a pokračovat v pilování střelby.

Oceňuji maximální nasazení na tréninku i v zápase, v tom může být pro ostatní příkladem. Trochu bych přidal basketbalového myšlení a vtipnou a rychlou přihrávku.

S Pavlovou letošní sezónou jsem spokojený, předpokládám, že ta následující bude o dvacet procent lepší. Alespoň.

Václav Mezera

Vašek se před sezónou jevil v přípravě ve velmi dobrém světle a též v přátelských zápasech hrál slušně. Výkony v mistrovských utkáních však pro mě byly zklamáním. Pokud chce, aby se ještě výrazněji prosadil, musí být v útoku jeho hra pestřejší. Základem je střelba ze střední a delší vzdálenosti. Zdálo se mi, že v některých zápasech Vašek bojoval s psychikou a nervozita mu zbytečně svazovala ruce.

Se svou výškou má pozici na postu dlouhého těžkou, ale vzhledem k jeho mládí a houževnatosti očekávám zlepšení.

Pochvalu Vašek zaslouží za tvrdost v obraně a útočné doskakování. Ovšem i při obraně je nutné se vyvarovat naivity a zlepšit poziční hru. Skloubit hraní a pískání jistě jde a já si myslím, že má Vašek na to, aby zaznamenal úspěchy na obou sportovních polích.

Richard Beneš

Když v minulé sezóně přecházel z „A“ týmu do „B“ týmu, byly obavy, jak zapadne do družstva. Myslím si, že letošní sezóna dala jednoznačnou kladnou odpověď.

Jeho předností je obrana, schopnost rozehrát postupný útok a nekompromisní útok na koš nájezdem. Naopak by měl zlepšit založení rychlého protiútoky a psychicky se vyrovnat se střelbou.

Na tréninku by se měl krotit ve svých snahách diskutovat. Jako zkušenější hráč týmu by měl jít i v tomto příkladem. Názor si rád vyslechnu po tréninku.

Je fakt, že Honza Beneš má na něho při nácviku z jistých důvodů přísnější metr, to samé i na Matěje, ale Ríša by se měl s touto pozicí vyrovnat a odpustit si zbytečné výstřelky.

Předpokládám, že v příští sezóně bude patřit ke klíčovým osobnostem družstva a to jak na hřišti, tak mimo něj. V obou směrech má co zlepšovat, ale to je při jeho mládí pochopitelné.

Jiří Lízálek, přezdívka Líza

Působení Jirky u mužstva v této sezóně hodnotím jednoznačně kladně. Během roku se musel vypořádat se zraněním, s pracovním vytížením i se způsobem svého vystupování na hřišti. Především práce a tím omezená možnost tréninku limitovala jeho výkonnost.

Svoji práci nejzkušenějšího hráče však vykonával nejen na hřišti, ale i mimo něj. Jeho přístup k mladším hráčům hodnotím rovněž kladně. Nemohu samozřejmě zapomenout na obrovský kus práce při stmelování kolektivu v basketbalových besedách nad pohárkem, například jeho oblíbené Ballantines, či nad sklenkou šumivého sektu.

Pro příští sezónu předpokládám, že v „B“ týmu, pro který se rozhodl, výrazně svým osobním příkladem i radou přispěje ke zlepšování svých mladších spoluhráčů. K tomu mu dopomáhej Bůh.

Tomáš Holík, přezdívka Holda

Snaha na tréninku a plné nasazení je příkladné. Slušné technické vybavení, rychlost. Na to, že tato sezóna byla pro Tomáše první mezi muži, ji musím hodnotit kladně. V několika zápasech dokázal velmi dobře bránit, ale musí si dát pozor při obraně zkušených borců, aby jim nežral finty.

Měl by si víc začít věřit při střelbě z dálky, mnohdy hrál zbytečně zakřiknutě a přešel střeleckou pozici. Měl by též více zvažovat vhodnost nájezdu na koš a způsoby jeho zakončení. Velmi se snažil plnit taktické pokyny a rozehrávat akce. Ovšem zde mu chybí zkušenost, aby vtipnou a přesnou přihrávkou využil postavení spoluhráčů, které se právě naskytlo.

Pokud Tomášovi vydrží nasazení a přístup k tréninkům jako letos, pak nepochybuji, že se bude zlepšovat a dokáže postupně využívat svých předností. Oceňuji i fakt, že je

ochoten naslouchat radám a že má snahu se zlepšovat. Fyzické předpoklady má velmi dobré, teď je potřeba je využít v pravý čas a na pravém místě.

Tomáš Růžička, přezdívka Růža

Tomáš má nepochybně talent a basketbalové předpoklady. Kromě toho má zájem na sobě pracovat. To je dobrá vizitka.

Před letošní sezónou to vypadalo, že se již letos bude prosazovat i mezi muži, ale bylo toho na Tomáše moc. Tréninky ve škole, dorost, muži. Ovšem již tato sezóna ho obeznámila s mužským basketbalem. Teď bude záležet, jak se vyrovná psychicky a fyzicky se změnou kategorie. A jak zvládne obranu soupeřů.

V útoku potřebuje zrychlit střelbu, naučit se rychlý nájezd a únik do koše. Měl by se vyvarovat přihrávek ve výškové, z nichž jsou zbytečné ztráty.

V nadcházející sezóně by měl Tomáš maximálně využít pendlování mezi „A“ a „B“ týmem a pokračovat v poctivém tréninku. I když vzhledem k maturitě ho z časového hlediska jistě nečeká lehká sezóna.

Václav Enoch, přezdívka Váša

Vášek mě trochu zklamal. Nejde o výkony na hřišti, ale celkový přístup. Je povinností hráče oznámit, že nemůže na trénink eventuelně oznámit zranění. V mužích nebude nikdo hráče milostivě prosit, aby chodil. Také absence z důvodů školy a podobně neobstojí.

Vášek má nepochybně talent a fyzické předpoklady být dobrým basketbalistou. To zdaleka nestačí a talentovaných jedinců, kteří se po skončení dorostu neprosadili, bylo mnoho.

Nedostatkem je kromě zmíněného psychická labilita, která způsobuje triviální chyby. Též nutnost se naučit ubránit hráče na nohách a zaujmout správné taktické postavení. V útoku pak musí Vášek zrychlit veškerou činnost, pilovat střelbu, dokončit úspěšně nájezdy a získávání zkušeností. Ty se ale získávají na tréninku, v zápasech a bude na Vaškovi, jak často se zúčastní. I když i jeho letos čeká maturita, musí si věci zorganizovat tak, aby basketbal nešidil. Byla by ho škoda. To snad ale on ví.

Filip Scholz, přezdívka Fíla

Filip se objevil až během sezóny se strašně zanedbanou fyzikou. To byl hlavní limitující faktor. Fyzická souvisí i s obranou a rychlostí prováděných činností v útoku.

Filip má docela slušnou, byť pomalou střelbu a zvládá i hru zády ke koši. Plusem je i prosazování se při obranných i útočných doskocích.

Myslím si, že má Filip na to, aby se výrazněji prosadil, ale bude to tvrdá dřina. Byla by však škoda, kdyby této šance nevyužil.

Dalším problémem je, že musí bezpodmínečně zvládat činnost v akcích, to znamená vůbec vědět, jak se taková akce hraje. Vím, že Filip přišel pozdě, ale bez těchto základů se pak při nácviku na hřišti motá.

Nová sezóna dává Filipovi opravdu šanci se prosadit, ale jak už jsem řekl, musí začít na sobě intenzivně pracovat. Osobně věřím, že se mu to podaří.

Tomáš Stárek, přezdívka Stára

Musím bohužel konstatovat, že mě Tomáš zklamal. Po problémech s jeho zařazením do družstva, které jsem měl pro jeho chování v předešlé sezóně, mile překvapil na soustředění. Ještě v úvodu sezóny to vypadalo nadějně. Na jaře se začal ovšem znovu chovat jak rozmazlený fracek.

Tvrdím, že má Tomáš předpoklady se stát dobrým a platným basketbalistou. Ale to znamená úplně přehodnotit svoji filozofii. Musí se věnovat těm činnostem, ve kterých zřetelně zaostává.

Základem je obrana a hráč, který není schopen bránit, nemá na hřišti co dělat. Naučit se jednu činnost, a to střelbu trojek, kterou ještě drasticky ovlivňuje psychika, to je strašně málo. Pokud Tomáš nedokáže využít svých předností a bude hrát pouze to svoje, je i pro výkonnostní basket ztracen.

Pokud však Tomáš ani nenalezne správný vztah ke spoluhráčům, tak je to jen jeho chyba. To, že dostal další šanci, to je benevolence moje a Honzy Beneše. Byl bych hrozně nerad, kdyby opět selhal. V našem družstvu je hodně hráčů, kteří mu jistě nabídnou pomocnou ruku, ale Tomáš je musí přesvědčit, že o to opravdu stojí.

František Gregor, přezdívka Fanda

Franta přišel až v průběhu září na hostování z „B“ družstva mužů Sparty. To se ukázalo jako velice dobrý tah, zvláště když se za čas na basketbal vykašlal Petr Misera.

Kladem Franty je, že má obrovskou chuť trénovat a na sobě pracovat. Již během této sezóny učinil obrovský pokrok a pokud mu jeho přístup vydrží, má určitě předpoklady hrát ještě daleko lépe.

Záporem je, že má někdy úlety, když se na tréninku rozčílí na sebe nebo na své spoluhráče. Toho by se měl vyvarovat. Mezery má v obraně a musí sbírat zkušenosti. Chybí mu pestrost při zakončování útočných akcí.

Během léta havaroval s autem a měl též problémy s českým jazykem u maturity na škole, snad bude do nové sezóny zdravotně v pořádku a i ve škole vše dospěje ke zdárnému konci. Bude záležet na přístupu Franty a také na tom, jak udrží na uzdě své nervy. Pak by měl být oporou družstva v další sezóně a střelecky se pravidelně prosazovat.

Martin Kolouch, přezdívka Koloušek

Martin si pravděpodobně od sezóny slíboval víc. S jeho výškou je však obtížné se prosazovat pod košem. K tomu je nutné připočíst služební povinnosti, zahraniční cesty a tím pádem tréninkové výpadky.

V několika zápasech prokázal své kvality, ale je pravdou, že tolik příležitosti nedostal. Především díky výraznému zlepšení Franty Gregora. Kladem Martina jsou jeho zkušenosti, tvrdost a schopnost ubránit i vyššího hráče. Nevýhodou nevyrovnané výkony a zahazování tutovek.

V příští sezóně se Martin rozhodl pro „B“ tým a doufám, že přispěje k růstu mladých hráčů svými zkušenostmi a sám se výrazně v pražské nejvyšší soutěži prosadí.

Tomáš Vršťala

Tomáš měl v letošní sezóně neuvěřitelnou smůlu. Zranil se v přípravném období a když to už vypadalo na návrat, přišlo další zranění. Tím se skoro vůbec nedostal na plac. Nechci proto hodnotit Tomáše po hráčské stránce, nebyla příležitost se ukázat. Rád bych ale poznamenal, že si Tomáše velice vážím jako člověka a kamaráda.

Petr Misera

Jeho epizoda v dresu Motola měla jepičí trvání. V zápase v Mladé Boleslavi ukázal své schopnosti, ale to byla jeho labutí píseň. Uznávám, z Počernic je na Petřiny daleko, ale mám podezření, že za jeho ukončením angažmá v Motole byla spíše jeho vrozená pohodlnost. Je to dle mého škoda, ale není v moci trenéra s tím něco udělat. Je to jen věc Petra a je otázkou, zda mu nestačí jen pražský přebor.

Petr Hodek

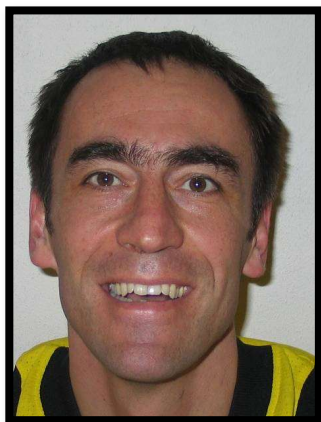
Je opravdu velká škoda, že má zcela jinou povahu než jeho bratr Pavel. Problém Petra je nepochybně v něm samotném. Je to škoda, protože předpokládá se prosadit alespoň v „B“ týmu určitě měl. Pokud se bude cítit ukřivděně a zneuznaně a nezačne mít zájem ukázat, že má na víc, nedostane chuť se poprat s velkou konkurencí, nemá šanci se prosadit. Je mi líto, že jsme spolu nedokázali najít společnou řeč.

Radek Flekal

Radek má velké zkušenosti a hraje s rutinou. Limitem jsou častá zranění a schopnost naplno trénovat. Otázkou je, nakolik je to skutečně zdravotní problém a nakolik už má vliv

určitá pohodlnost. Ale Radek si své již odehrál a má na to, aby při určitém počtu tréninků své zkušenosti v další sezóně uplatnil v „B“ družstvu.

Jiří Bubeník

Jirka přišel uprostřed sezóny do „B“ družstva. Faktem je, že jsem od něho čekal trochu víc, ale je otázkou, zda má Jirka možnost a chuť věnovat se basketbalu víc než absolvovat pouze udržovací tréninky.

V příští sezóně by měl hrát v „B“ družstvu a jsem přesvědčen, že pokud bude alespoň trochu docházet na tréninky, bude se v přeboru prosazovat mnohem výrazněji než v jarní části letošní sezóny.

Jan Michálek

Honza hrál jen v několika zápasech za „B“ tým. V lednu šel na další operaci kolena. Možná právě zraněné koleno bylo příčinou, že se šetřil v obraně. Faktem je, že hraje trochu jiný basketbal, než jaký jsem chtěl od svých hráčů. To dohromady způsobilo, že se na hřiště moc nedostal, pravdou také je, že se na trénincích vyskytoval jen sporadicky.

František Mrázek

Franta je pohodový člověk. Vzhledem k jeho zdravotním indispozicím si myslím, že udělal dobře svým přestupem do Pankráce. Uprímně mu přeji, aby se mu tam dařilo a mohl v novém družstvu realizovat své bohaté zkušenosti.

Tomáš Hummel

Tomáš mě v této sezóně trochu zklamal, faktem bylo, že ho postihlo zranění a nemoc. Jinak má Tomáš své basketbalové kvality, jen je letos tolik neukázal. Pokud by měl zájem přestoupit, měl bych o něj velký zájem, otázkou je, zda jeho hostování neubírá místo našim mladým hráčům. Během prázdnin se mi sám ozval a dohodli jsme se, že otázku jeho hostování budeme řešit v průběhu září.

David Vosol

Byl jsem zklamán Davidovým přístupem. Na tréninky mnoho nechodil, v zápasech se cítil ukřivděný, že hraje málo. Například na ČZU dokázal, že je dobrým basketbalistou. Měl jsem však dojem, že náš tým bere jen jako možnost se během týdne proběhnout.

Je otázkou, zda se bude prosazovat ve druhé lize v Pardubicích anebo by chtěl hrát trvale v Praze. V případě, že by chtěl v Motole v budoucnu hrát, nebránil bych se tomu. Ale ne jako hostující hráč, který nemá žádný vztah k družstvu, za které nastupuje. To není fér vůči našim vlastním hráčům.

Marek Loula, přezdívkou Šmoula

Když k nám Marek hostoval až na jaře a sehrál jen několik zápasů, byl pro nás velkým přínosem. Marek je nejen výborný basketbalista, ale i výborný člověk. Navíc má v družstvu mnoho kamarádů. Ceníl jsem si i toho, že jel s námi do Mostu a Karlových Varů, byť vůbec nehrál.

Je velká škoda, že v příští sezóně nebudeme moci jeho služeb využít. Ted' se v přípravě na novou sezónu nepříjemně zranil – opět vykřoubené rameno. Přeji mu, aby se dal brzo do pořádku a aby se výrazně prosadil i v první lize, NBL Mattoni. Určitě by si to zasloužil.

Tomáš Kýn

Tomáš s námi chodil trénovat, ale hrál přebor Prahy mužů B za náš „C“ tým, ve kterém se stal výraznou posilou. Má rychlost, výskok a má předpoklady dobře bránit. Bohužel mu chybí základy, je nejistý v driblíngu, ve střelbě a je celkově zakřiknutý ve hře.

V příští sezóně by měl pendlovat mezi „B“ a „C“ týmem a měl by se snažit se prosadit v přeboru Prahy A. Pokud bude na sobě dále pracovat, pravidelně trénovat a držet na svých nedostatcích, mohl by se zapracovat do „B“ týmu. Ale cesta dál vede jen přes trénink, trénink a zase trénink.

Petr Janeček

Petr hrál sporadicky za „C“ tým Motola a první třídu za Ruzyni. V příštím roce by měl pendlovat mezi „B“ a „C“ týmem a měl by se výrazně prosadit především v „C“ týmu. I když to není jednoduché i z hlediska určité uzavřenější party lidí. Ale musí Vaška Dobeše přesvědčit, že si šanci zaslouží.

Já osobně si na Petrovi cením, že je ochoten se prát se svými velkými nedostatky a snažit se je odstraňovat, ty si přinesl z mladších let v Ruzyni. Vzhledem k tomu, že je fajn člověk a má vůli na sobě pracovat, dávám mu šanci udělat v příští sezóně další pokroky.“

Sezóna 1998/1999

Obecný komentář

V této sezóně se situace v Sokole Motol stabilizovala, ačkoli v souvislosti s potřebnými finančními prostředky byla značně napnutá. Muži po udržení třetí ligy měli za cíl umístění do pátého místa, zároveň bojovat v popředí pražského přeboru a umožňovat rozehrávání mladým hráčům.

Starší dorostenci hráli dorosteneckou ligu, mladší dorostenci dokonce extraligu, kterou si za dramatických okolností vybojovali. Bohužel naše nemožnost doplnit z finančních důvodů kádr nám dávala dopředu jen malé vyhlídky na úspěch. Což se potvrdilo. USK Praha nám stáhlo Jiřího Hubálka, když se ani pan Heger nenamáhal s námi vstoupit do jednání, prostě poslali dva přestupní lístky a následně i částku za výchovné na účet a bylo hotovo.

Naopak jsme i díky sponzorskému příspěvku Jirky Lízálka a Honzy Beneše získali do svého kádru na přestup ze Sparty Frantu Gregora a zůstat u nás na trvalo se rozhodl Filip Scholz. Zkoušeli jsme v mužích ještě Radka Konáše, který část sezóny zůstal, a Petra Fejka, který po absolvování jarní přípravy dal nakonec přednost jinému angažmá. Nevyšlo ani hostování Radima Hlíňáka z Vyšehradu.

Zřízení juniorského družstva v první třídě mužů mělo být šancí pro další skupinu mladých hráčů, kteří ještě neměli na to se prosadit v B týmu v pražském přeboru mužů A. Bohužel moje záměry opět narazily na mnoho úskalí a moje představy se nenaplnily. V tuto chvíli jsme tak měli v soutěžích mužů celkem čtyři družstva, srovnané pěkně od třetí ligy až do první třídy. Jenže „C“ tým zůstal zcela uzavřenou partou a první třída se zdála některým mladíkům pod jejich úroveň, byť bohužel v mnoha případech opak byl pravdou.

Hledání motivace a důvěry v družstvech A + B mužů

Během sezóny jsem začal pociťovat, že mezi mnou jako trenérem a hráči panuje něco na způsob ponorkové nemoci. Scházeli jsme se každý den, hráli mnoho zápasů.

Druhým problémem bylo, že zatímco já jsem nevynechal jediný trénink či zápas A a B týmu, Honza Beneš chodil občas a tím byl pro hráče méně okoukaný. Což také vedlo k tomu, že jsem cítil určitou ztrátu důvěry a určité pochybnosti ze strany hráčů. Naše spolupráce začala „smrdět“ stereotypem.

Pochopil jsem po skončení této sezóny, že je nutné něco udělat, abych mohl usilovat o splnění svého cíle v následné sezóně, tedy postup do druhé ligy mužů.

Nabídl jsem Honzovi Benešovi, dokonce opakovaně, aby se stal prvním trenérem, já bych mu pomáhal s B týmem a s organizačními věcmi u A týmu. Případně zaskočil, když by on nemohl, což bohužel byl vzhledem k jeho práci ve stavební firmě častý problém. Možná i proto odmítl.

Velký zájem o dění u mužů projevoval Ondřej Zajíček, který vcelku úspěšně vedl tréninky mladších dorostenců, posuzoval jsem jeho práci podle pokroku hráčů, ne špatnému výsledku družstva, který byl do značné míry zapříčiněn slabším kádrem oproti soupeřům, jejichž družstva byla většinou regionálními výběry.

Dostal jsem také nabídku, abych se stal po Ivanovi Benešovi trenérem druholigových Kralup, což bylo lákavé z hlediska trenérského, ale značně náročné z hlediska dopravy. Nicméně jsem řekl, že bych do toho šel.

A tak Ondřej Zajíček začal s tréninky A týmu mužů Motola, já vše zajišťoval po organizační stránce a očekával konečné stanovisko Kralup. K mému velkému překvapení se trenérem Kralup stal Ondřej Zajíček. Od svých dobrých zdrojů z basketbalového hnutí jsem se dozvěděl o výrazné přímluvě jeho otce u klubového vedení. A tak Ondra zmizel od družstva mužů, aniž by komukoli co řekl a vydal se na novou trenérskou štaci. Ta vzhledem k jeho malým zkušenostem skončila jeho odvoláním v polovině soutěže, ale to už je jiná „story“.

Problém však nebyl se mnou, já se s podobnými překvapivými obraty již naučil vyrovnávat. Navíc vzhledem k dobrým podmínkám v Kralupech sem očekával tlak ze strany renomovanějších trenérů, kteří se o volném místě po Ivanu Benešovi dozvěděli. Angažování nezkušeného mladého trenéra bylo i pro mě překvapivé, pochopil jsem, jak silná musela být přímluva. Mě těšila okolnost, kdy mně zavolał sám Ivan Beneš a nabídl mi místo po své osobě, on mířil k ženám do první ligy, k ambicióznímu celku USK Praha.

Kdybych toužil po odchodu a penězích za trénování, mohl jsem přijmout rovněž zajímavou nabídku Pavla Majerika a vzít Centrum mládeže na Spartě. Asi se také doslechl o mých „námluvách“ s Kralupy a ozval se mi.

Já však řešil jiný problém, neboť družstvo mužů bylo bez trenéra. Samozřejmě jsem nikdy neměl v úmyslu v této fázi družstvo opustit, stála před námi výzva postupu do druhé ligy. Nechával jsem si funkci manažera, ale chtěl jsem oživit trenérskou lavičku. Byl jsem připraven, ať už bych býval působil kdekoli či v jakékoli funkci, dohlédnout na chod družstva, aby nebyla předchozí práce zničena.

Ale situace se poněkud změnila. a tak jsem svolal všechny hráče A a B týmu, zavřel je samotné v tělocvičně, dal jim podmínky, za jakých jsem ochoten pokračovat i v roli trenéra a nechal je, aby si vše vyříkali. Sám jsem pokuřoval před tělocvičnou a čekal. Dohadovali se více než hodinu, nakonec na mnou předložený návrh přistoupili.

Jak se ukázalo, tato mnou trochu řízená krize, přinesla užitek. Já začal znovu fungovat jako trenér, přestal až na výjimečné příležitosti chodit s hráči do hospody, nastolil poněkud profesionálnější odstup. A snažil se dohnat jarní výpadek v přípravě, způsobený odchodem Ondry Zajíčka, který od družstva zmizel tak nějak po anglicku ... Jeho odchod, který zanechal poněkud nakyslou pachutí, mi paradoxně posloužil ...

Psychologie, manipulace, motivace, herecké výkony, vyhrocování situací

Musím přiznat, v souvislosti s předchozími odstavci, že ne vše bylo u družstva vždy tak horké, jak jsem předkládal svým hráčům. Ze své dlouholeté pedagogické praxe, z částečných poznatků o psychologii, určité průběžné manipulací s davem (třídou, týmem) jsem získal zkušenosti, jak hledat novou motivaci, jak odstranit hromadící se zatuchlinu.

Stačilo pak vzít nějaký zástupný problém, ten zcela záměrně vyhrotit, jen aby se vyčistil vzduch. Ke konci či později někteří moji taktiku prohlédli, ale během mého působení docela vycházela. Ačkoli si

někteří klepali na hlavu, vždy na moje podněty reagovali a pokaždé nastalo zlepšení přístupu k plnění hráčských povinností.

Samozřejmě mojí snahou byla manipulace správným směrem, tedy ke zvýšení motivace, k zlepšení přístupu, k nalezení nových výzev. Hrál jsem si s emocemi, snažil se působit na city, dovolávat se zodpovědnosti. Ačkoli někdy nebyla podobná jednání právě dvakrát příjemná, přestože jsem musel čelit skutečným zklamáním a depresi, obrnit se proti vysokému pracovnímu zatížení a všudypřítomnému stresu, občas jsem své reakce malinko přehrával. Ale jak se říká, na to se už historie neptá ...

Finanční prostředky

V souvislosti s předchozími odstavci je nutné zmínit ještě jednu věc. Hráči nikdy nic za hraní v Motole nedostávali. Naopak. Platili 5. 000,- Kč na sezónu, aby si mohli nechat ode mne nadávat, abych je mohl zahrnovat výčitkami nebo je deptat emotivně laděnými projevy nátlaku. Jediné, co jsme praktikovali od postupu do třetí ligy, byly večeře či obědy za vyhraný zápas. Pití si kromě jednoho piva či limonády platili i nadále sami. Vánoční večírky či posezení po sezóně byly hrazeny z pokut, někdy jsem něco přihodil já, jindy Honza Beneš nebo Honza Dušek, sem tam jsme vzali tisícovku z Motola.

Dokonce i soustředění před sezónou si hráči z větší části platili sami, nejčastěji 2.500,- Kč až 3.000,- Kč, pouze když jsme někdy vyhráli pražský přebor a soutěž prodali, dostali veškeré tyto peníze hráči na soustředění, takže třeba dopláceli následně jen 500,- Kč ...

Možná se někteří diví, proč i za těchto podmínek hráči zůstávali, ale pravdou také je, že kromě profesionálních basketbalových týmů, a asi pár poloprofesionálních týmů druhé ligy, určitě ale ne všech, se nikde tak intenzivně netrénovalo. Vždyť jsme měli tělocvičnu každý den večer, hrálo se v týdně, o víkendech. A trénovalo se dost intenzivně, fyzická hráčů utěšeně vzrůstala, což jsem mohl posuzovat podle jejich výkonů jak na soustředění, ale následně i na hřišti.

Je také pravda, že v případě sociálních případů jsem někdy slevil, někdy posunul splátku a asi ve dvou konkrétních případech příspěvky odpustil. Dokonce jsem danému hráči dal tajně peníze, aby před ostatními demonstrativně příspěvky zaplatil a nestal se terčem kritiky či posměchu. Ale jak říkám, šlo vysloveně o výjimky, většina hráčů platila, byť jsem si musel vyslechnout, co už jsem si všechno za jejich příspěvky koupil. Nebylo to právě příjemné, ale obrnil jsem se proti těmto kecům, byť se mi dobře neposlouchaly. Zvláště když jsem pak někdy i z vlastních peněz dotoval jejich večeři ...

Soustředění Nymburk – z kroniky, září 1998:

„Jako každý rok jsme začínali soustředěním. Před tím jsme absolvovali několik tréninků na Vyšehradě, na všemi milovaných schodech a v tělocvičně. Byli i tací jedinci, kteří se s vyšehradskou skálou podělili o svůj oběd.

Pak již následoval odjezd do našeho tradičního útočiště, ubytovny BIOS v Nymburku. Denní program byl klasický. Po snídani běhání na dráze na „Ostrově“ nebo jsme využili schodiště v učišti. Dopolední trénink v tělocvičně končil vykoupaním v nádrži před jídelnou a obědem.

Před třetím tréninkem odpoledne následovala krátká taktická příprava a porada. Po večeri společná návštěva restaurace a druhá večere.

Je nutné pochválit všechny zúčastněné za velké úsilí na tréninku. Však toho také měli dost, večer maximálně tři piva a odcházeli si lehnout.

Horní řada zleva: Radek Konáš, Václav Enoch, Filip Scholz, Radim Hlíňák, Martin Kolouch, Jan Dušek, Václav Mezera, Pavel Podlipný, Tomáš Kýn, Matěj Žák, Filip Ernest, Tomáš Růžička

Dolní řada zleva: Richard Beneš, Pavel Hodek, Filip Scholz

Na soustředění s námi byli i dva noví hráči, Radek Konáš, hostující ze Sparty a Radim Hlíňák, hostující z Vyšehradu. Ten bydlel u babičky a na tréninky každodenně dojížděl.

Soustředění v Nymburku se rozhodně vydařilo a dalo základ pro celou sezónu. Během akce se naštěstí nikdo nezranil, pouze Radim Hlíňák dva dny laboroval s namoženými třísky a Filip Ernest dostal únavovou horečku a jeden den vynechal. Radim se vyjádřil, že tak tvrdou přípravu ještě v životě nezažil, což beru jako kompliment.

Co se týká Filipa Ernesta, ten se k basketbalu vrátil po roce způsobeném zraněním, kdy z donucení odpočíval. Vážně si zranil páteř při skoku do mělkého bazénu. Byla na něm znát pauza a tak jeho fyzická byla slabá.

Nepřítomný byl Franta Gregor, který během prázdnin způsobil na vlhké vozovce vážnou dopravní nehodu, ale zotavuje se neuvěřitelně rychle.

Během soustředění jsme se hráli přátelský zápas s družstvem Nymburku a vše zakončili bouřlivou páteční rozlučkou, kdy si hráči po zásluze a po obrovské dřině dopřávali zábavy.“

Přípravné období – z kroniky – říjen 1998:

„První zápas jsme sehráli již na soustředění, pak následovala série dalších. Během září byli hráči na basketbale prakticky každý den, ovšem přistoupili k tomuto období svědomitě.

První velkou prověřkou i důležitým srovnáním byl turnaj na Motole. Účast přijaly čtyři týmy, které úspěšně absolvovaly sezónu ve druhé lize, podle pořadí na dalších místech za námi - Kaučuk Kralupy nad Vltavou, Lokomotiva Plzeň, Bohemians Praha a USK Praha „B“. Naše vítězství bylo překvapivé, od soupeřů si naše družstvo vysloužilo uznání.

Po zranění se poprvé vážně zapojil do hry František Gregor, ukázalo se, že je na tom dobře a bez komplikací vydržel vysoké zatížení na tomto turnaji.

Druhý turnaj jsme absolvovali v České Lípě. Po loňském třetím místě jsme letos turnaj vyhráli, když jsme své soupeře přehrávali rozdílem třídy. Během turnaje hráči dokázali, že se umí basketbalem i bavit, k dobré hře přidali i oku lahodící akce.

I po tomto turnaji jsme pokračovali v další přípravě okouřeně přátelskými zápasy. Porazili jsme doma silný Benešov, ale prohráli v Mladé Boleslavi. Tam jsme ale díky dopravní zácpě nastupovali rovnou z auta na hřiště, někteří hráči dokonce dorazili až po začátku zápasu.

Druhý turnaj na Motole byl určený pro „B“ družstvo, kterému ale týmy Sokol Kbely a SK Správná míra nebyly důstojnými soupeři.“

MF Dnes, leden 1999:

„Jediné utkání, souboj rezervy Vyšehradu se Sokolem Kbely, který byl odložen pro rozbití desky při smečování, chybí do konce první poloviny městského přeboru basketbalistů.

Tomu vládnou rezervní týmy. První příčka zatím patří rezervě Sokola Motol. Lídr přeboru využívá služby pendlí, k oporám patří Scholz, Mezera a Ernest. Hráče prvního družstva, nováčka první ligy, ale pomáhají také rezervě Vyšehradu. Za ni nastupují Voračka, Kučák a Kaiser. Vyšehrad B je favoritem soutěže, což potvrdil výhrou nad Motolem. Pro Motol jde o jeho jedinou porážku, Vyšehrad ještě v soutěži neprohrál.

Překvapením je třetí příčka Viktorie Žižkov, která je nováčkem přeboru. Jejimi oporami jsou dva hráči rozpadlé Slavie Praha Landa a Bruchala. Do pořadí na předních příčkách by také rádi promluví hráči rezervního týmu Sokola Žižkov, kteří se před sezónou netajili postupovými ambicemi. Sedmou příčkou, která zatím patří Meteoru, začíná pásmo týmů ohrožených týmů, z přeboru totiž sestupují minimálně dvě družstva.“

MF Dnes, 20. ledna 1999:

„Ve třetí lize basketbalistů bojuje na špici pouze Motol

Právě v polovině soutěže zakotvila třetí basketbalová liga mužů, v níž hlavní město zastupují čtyři celky. Jediný Sokol Motol však neobchází strašidlo v podobě pádu do krajských soutěží.

Sokol Motol se drží na třetím místě ve skupině A. „Máme družstvo složené ze samých mladíků. Věkový průměr je necelých jedenadvacet let, nejstaršímu hráči je o dva roky více. Pokud se nám podaří kolektiv udržet pohromadě, má perspektivu a šanci v budoucnosti hrát druhou ligu,“ říká trenér Motola Radko Sáblik.

Družstvo většinou nastupuje v sestavě Beneš, Podlipný, Scholz, Žák a Gregor, výrazně se prosazují i další odchovanci, Holík, Hodek, Růžička a Enoch. „Favoritem je Ústí nad Labem, které je bez porážky a o jeho vítězství je prakticky rozhodnuto. Naši hráči mají natrénováno dost, ale ve svém věku to ještě neumějí prodat,“ říká asistent trenéra Jan Beneš.

Další tři pražské celky bojují o záchranu. Dukla, vedená Lubomírem Bajgarem, bude jistě stoupat tabulkou vzhůru. Celek posílil Zdeněk Rylich a na hře je to znát. Elán Praha ve skupině B se vyrovnává s rozpory uvnitř týmu i s vysokým věkovým průměrem, který je hodně přes třicet let. Zkušenosti jsou kladnou stránkou, ale ke konci zápasu mnohdy rozhoduje kondice. Družstvo spoléhá především na Nečáská na křídle a na pivotmana Kotrče. Beznadějná je situace exdruholigového Sokola Žižkov, který by spasil jen zázrak, když nepomohly návraty trenéra Pavla Kouly a střelce Kozáka z Vyšehradu.“

Zhodnocení letošního ročníku 3. ligy mužů – z nástěnky - 28. března 1999:

„Když hodnotíme naši skupinu 3. ligy, je nutné konstatovat, že družstvo Ústí nad Labem bylo jasně nejlepší, zvítězilo zaslouženě. Tým Škody Rokycan, kam přešlo mnoho hráčů z druhé ligy z Plzně, měl svoji herní kvalitu. Více se čekalo od Litoměřic a Domažlic.

Náš tým, který patřil k nejmladším v celé třetí lize, si výsledky rozhodně ostudu neudělal. Mluvili jsme před sezónou hlasitě o plánu skončit do pátého místa, šeptem o tom, že by to mohlo být výš.

Vyhráli jsme se štěstím zápas v Mostě, s Duklou Praha či v Litoměřicích, naopak zbytečné byly porážky v Libochovicích a Klatovech a doma s Mostem. Smůlou byla porážka v Domažlicích po dobrém výkonu.

Když hodnotíme naši hru, jejím hlavním rysem je nevyrovnanost. Dokážeme hrát fantasticky a vzápětí kupit hrubou chybu za chybu. Dokážeme bojovat i za nepříznivého stavu i se po hřišti bez zájmu bezprizorně pohybovat.

Naším hráčům chybí herní zkušenost, rozhodně jim však nechybí basketbalový talent a ve většině zápasů i touha po vítězství. Zlepšení individuální bylo patrné na některých hráčích, na druhé straně jsme od některých z nich čekali lepší a stabilnější výkony. Možná to byla i určitá naše netrpělivost, herní zkušenosti a zápasová jistota se nedá nadřít na tréninku.

Nedostatkem byla první přihrávka po doskočku míče v obraně, která byla pomalá a nepřesná a brzdila šanci na rychlý přechod do útoku. Obranné doskakování patří k našim slabým stránkám, mluvit o útočném doskakování je problematické, když v mnoha zápasech skóro neexistovalo.

V některých zápasech nás soupeř přehrál silou pod košem, v některém pak ve hře jeden na jednoho. Střelba šestek patřila spíše k záporům. Naopak v některých zápasech nás podržela střelba trojek.

Bohužel u mnoha hráčů se projevovala psychická bariéra, nedokázali si udržet delší dobu dobrou výkonnost, po fantastickém výkonu mnohdy následoval propadák.

Při všech těchto hodnoceních i nesouhlasu s přístupem k poslednímu ligovému kolu, musím konstatovat, že družstvo udělalo jistě oproti loňské sezóně pokrok a jeho konečné umístění v soutěži je úspěch tohoto mladého kolektivu.

Jménem trenérů i funkcionářů Sokola Motol bych chtěl poděkovat všem hráčům družstva za kvalitní reprezentaci Sokola Motol na basketbalových palubovkách. Přeji hráčům mnoho úspěchů i v osobním životě, maturantům získání tohoto důležitého vysvědčení. Všem hráčům přeji, aby se jim dařilo buď v práci či při přijímacích na vysokou školu nebo ve studiu.

Na závěr doufám, že se všichni hráči naplno zapojí do jarní a letní přípravy, že se budou po basketbalové stránce dále zlepšovat jako individuality i jako družstvo a že příští sezóna bude pro „A“ tým mužů ještě úspěšnější.

V Praze dne 28. března 1999

Ing. Radko Sáblik“

Zhodnocení Final Four Pražského poháru mužů – z nástěnky - 23. května 1999:

„Ve dnech 21. a 22. května 1999 se ve vyšehradské sokolovně uskutečnilo vyvrcholení letošního Pražského poháru mužů. Do tohoto turnaje se proboujvalo i naše družstvo.

Na závěrečném turnaji jsme byli ze všech družstev nejvíce oslabeni. Filip Ernest narukoval na vojnu, Tomáš Růžička již v pondělí po turnaji skládal ústní maturitní zkoušku, Tomáš Holík musel v sobotu do práce a tak hrál pouze v pátek, Richard Beneš se připravoval na důležité zkoušky na vysoké škole a Jiří Lízálek ve druhém zápase utrpěl zranění víčka na oku, ošetřeno dvěma stehy, a tak v posledním zápase chyběl. V témže zápase si zranil kotník Jiří Bubeník a tak v posledním zápase odehrál se sebezapřením pouze 7 minut. Tomáš Stárek pak dává přednost práci před basketbalem a též chyběl pozvaný Robert Schweiķi, ani neuznal za vhodné se omluvit.

Vzhledem k těmto skutečnostem je nutné smeknout před přítomnými hráči, jak se dokázali vyrovnat s turnajem. Opět všechny zdobila bojovnost, příkladné nasazení v obraně a touha po vítězství.

Ve výborné formě zastihl turnaj Filipa Scholze, jistě hraje roli příkladná účast na trénincích. Ve všech zápasech byl naším nejlepším střelcem, výborně dosákoval i bránil. Byl třetím nejlepším střelcem celého turnaje, vyhrál soutěž ve střelbě trojek a odnesl si domů láhev šumivého vína, druhou mu kolektivním rozhodnutím zabavilo družstvo.

Sestava našeho družstva na turnaji: Richard Beneš, Tomáš Holík, Pavel Podlipný, Jiří Lízálek – Jiří Bubeník, Jan Dušek, Václav Enoch, Filip Scholz – Martin Kolouch, Václav Mezera.

Chtěl bych poděkovat všem hráčům za reprezentaci našeho klubu.“

Zhodnocení Sokola Motol „B“ trenérem – ze Zpravodaje PBS - červen 1999:

„Druhé místo v přeboru Prahy „A“ za skutečně nejlepším B týmem Vyšehradu a vítězství v Pražském poháru mužů mi dává důvod ke spokojenosti.

Oceňuji přístup zkušených hráčů, kteří mají velké pracovní zatížení, ale snaží se zúčastnit co možná největšího počtu tréninků. Tím mám na mysli Jirku Lízálka, Jana Duška, Jiřího Bubeníka a Martina Koloucha. Jsem rád, že právě oni pomáhají mladým pendlujícím hráčům a že se vytvořila dobrá parta, která se umí poprat o vítězství.

I relativně zkušenější pendlové jako Richard Beneš či Pavel Podlipný vždy hráli pro družstvo a šli příkladem, byť zaskakovali pouze při absenci mladších hráčů.

Jsem rád, že se naši hráči dokáží soustředit především na svůj výkon, oceňuji, že 22 zápasů přeboru a 7 zápasů Pražského poháru jsme odehráli bez jediné technické chyby.

Mimochodem, ve 25 zápasech 3. ligy a Českého poháru, které jsem také jako trenér vedl, jsme rovněž neobdrželi jedinou technickou chybu!

Hlavní cíl družstva pro příští sezónu je opět stejný, chceme, aby se vedle zkušenějších hráčů rozehrávali mladí hráči, kteří by se posléze měli výrazně prosadit v A týmu. Vzhledem k našemu letošnímu umístění v přeboru a poháru by asi bylo hloupé říkat, že chci v příští sezóně skončit horší. Každý zápas hrajeme na vítězství, na druhé straně z prohry neděláme tragédii.

Pro další sezónu počítám s kádrem, který končil tuto sezónu. V příští sezóně již nemůže pendlovat Richard Beneš, Filip Ernest je na vojně v Dukle Praha a je otázkou, zda bude v týdu uvolňován. Počítám naopak s Pavlem Hodčkem, který v druhé polovině soutěže hostoval ve Správné míře. Rád bych v družstvu viděl někoho ze staršího dorostu, bohužel však hráči projevují nepochopitelný nezájem. V družstvu nemáme klasického pivota, avšak to budeme spíše řešit herním stylem než jeho hledáním.“

Soupiska družstva Sokol Motol „A“ v sezóně 1998/1999 - 3. liga muži

Rozehrávači:

HODEK Pavel (78, 180), **BENEŠ** Richard (75, 186), **HOLÍK** Tomáš (79, 180), **ERNEST** Filip (75, 186)

Křídla:

DUŠEK Jan (74, 196), **PODLIPNÝ** Pavel (78, 192), **ENOCH** Václav (80, 194), **RŮŽIČKA** Tomáš (80, 197), **SCHOLZ** Filip (78, 197), **HLIŇÁK** Radim (79, 191)

Pivoti:

MEZERA Václav (77, 198), **ŽÁK** Matěj (75, 201), **GREGOR** František (78, 203), **KONÁŠ** Radek (80, 204)

Trenér:

Ing. **SÁBLÍK** Radko

Asistent:

BENEŠ Ivan

Vedoucí družstva:

DUŠEK Jan

Soupiska družstva Sokol Motol „B“ v sezóně 1998/1999:

- přebor Prahy muži „A“

Rozehrávači:

BENEŠ Richard (75, 186), **HODEK Pavel** (78, 180), **HOLÍK Tomáš** (79, 180), **ERNEST Filip** (75, 186), **KÝN Tomáš** (79, 186), **LÍZÁLEK Jiří** (70, 186), **SCHWEIKI Robert** (81, 192),

Křídla:

STÁREK Tomáš (77, 201), **ENOCH Václav** (80, 194), **PODLIPNÝ Pavel** (78, 192), **SCHOLZ Filip** (78, 197), **DUŠEK Jan** (74, 196), **RŮŽIČKA Tomáš** (80, 197)

Pivoti:

BUBENÍK Jiří (69, 199), **FLEKAL Radek** (68, 198), **MEZERA Václav** (77, 198), **KOLOUCH Martin** (72, 198), **SLÁNSKÝ Adam** (81, 201)

Trenér:

Ing. **SÁBLÍK Radko**

Soupiska družstva Sokol Motol „C“ v sezóně 1998/1999:

- přebor Prahy muži „B“

Rozehrávači:

DOBEŠ Jiří (64, 178), **KÝN Tomáš** (79, 186), **BAŠTÁŘ Petr** (64, 180), **MACHATÝ Aleš** (70, 185)

Křídla:

BAZIKA Miroslav (64, 192), **KOŽENÝ Ivan** (62, 187), **SOUČEK Martin** (67, 193), **HAMPL Štěpán** (69, 188), **JANEČEK Petr** (79, 190), **MICHÁLEK Jan** (67, 183)

Pivoti:

JAKEŠ Daniel (64, 197), **SMĚLÝ Daniel** (68, 195), **TYLŠ Michal** (65, 192)

Trenér:

DOBEŠ Václav

Soupiska družstva Sokol Motol „jun“ v sezóně 1998/1999:

- 1. třída muži

Rozehrávači:

HODEK Petr (78, 178), **KÝN Tomáš** (79, 186), **NOVÁK Jan** (82, 185), **RIEDEL Michal** (81, 183), **SCHWEIKI Robert** (81, 192), **STÁREK Jakub** (81, 185), **ŠMUCLER Filip** (82, 175), **VIGNÁT Radek** (77, 170)

Křídla:

HORNYCH David (80, 196), **JEŽEK Radim** (81, 187), **KOHOUT Stanislav** (82, 185), **KOLÁŘ Jan** (83, 189), **KRAMPERA Jan** (82, 190), **SEČKÁŘ Jan** (81, 186), **SMETANA Jan** (82, 186), **ŠIMMR Roman** (82, 194), **VALEŠ Martin** (81, 187), **ZUBER Jan** (81, 182),

Pivoti:

HORNYCH Tomáš (91, 194), **HRABOVSKÝ** Jan (81, 206), **CHYTRÝ** Lukáš (83, 192), **JANSTA** Marek (82, 200), **RŮŽIČKA** Jan (78, 194), **SLÁNSKÝ** Adam (81, 201), **ŽEMLIČKA** Daniel (79),

Trenér:

DOBEŠ Václav

Soupiska družstva Sokol Motol starší dorostenci v sezóně 1998/1999: - dorostenecká liga

Rozehrávači:

NOVÁK Jan (82, 185), **RIEDEL** Michal (81, 183), **SCHWEIKI** Robert (81, 192), **STÁREK** Jakub (81, 185), **DVOŘÁČEK** Petr (83, 183), **ŠMUCLER** Filip (82, 175), **VEČEŘA** Petr (84, 182)

Křídla:

JEŽEK Radim (81, 187), **KOHOUT** Stanislav (82, 185), **SEČKÁŘ** Jan (81, 186), **ZUBER** Jan (81, 182), **MACHUTA** Petr (82, 185), **VALEŠ** Martin (81, 187)

Pivoti:

HRABOVSKÝ Jan (81, 206), **SLÁNSKÝ** Adam (81, 201), **HORNYCH** Tomáš (91, 194), **JANSTA** Marek (82, 200), **KRAMPERA** Jan (82, 190), **ŠIMMR** Roman (82, 194), **TESÁREK** Vojtěch (82, 200), **ŽÁK** Jan (83, 192)

Trenér:

DOBEŠ Václav

Asistent:

Mgr. **ZAJÍČEK** Zdeněk sen.

Vedoucí družstva:

HORNYCHOVÁ Jana

Soupiska družstva Sokol Motol mladší dorostenci v sezóně 1998/1999:

Extraliga

Rozehrávači:

DVOŘÁČEK Petr (83, 182), **KUNZ** Martin (83, 175), **BUREŠ** Jan (84, 178), **DIBUSZ** Jan (84, 180), **CHOBODYDES** Marcel (84, 180), **PODPĚRA** Jakub (84, 180), **ROLLINC** Luboš (84, 178), **VEČEŘA** Petr (84, 182)

Křídla:

BAREŠ Zdeněk (84, 184), **KADLEC** Milan (84, 189), **LINDAUER** Luboš (84, 178), **MELZER** Petr (84, 184), **TIKALSKÝ** Tomáš (86, 168)

Pivoti:

ŽÁK Jan (83, 186), **KADEČKA** Jan (85, 188), **RADĚJ** Jan (84, 184)

Trenér:**ZAJÍČEK** Ondřej**Asistent:**Mgr. **ZAJÍČEK** Zdeněk sen**Vedoucí družstva:****HORNYCHOVÁ** Jana**Mistrovské zápasy Sokola Motol „A“ + „B“ v sezóně 1998/1999**

Jméno	zápasů	body(trojky)
Filip Scholz	48	411 (15)
Václav Mezera	47	225 (1)
Tomáš Holík	37	278 (25)
Václav Enoch	37	261 (26)
Pavel Podlipný	36	547 (46)
Richard Beneš	33	329 (27)
Tomáš Růžička	32	214 (28)
Pavel Hodek	27	353 (53)
Filip Ernest	27	280 (28)
Martin Kolouch	26	98
Jiří Bubeník	26	218 (4)
Matěj Žák	25	224 (1)
František Gregor	23	355 (6)
Jan Dušek	22	154 (19)
Jiří Lízálek	22	129 (13)
Tomáš Stárek	14	124 (20)
Radim Hliňák	6	20 (3)
Radek Flekal	6	26
Radek Konáš	3	8
Adam Slánský	2	3
Tomáš Kýn	1	2
Robert Schweiki	1	6

Poznámka: Kromě 54 mistrovských zápasů odehráno ještě 34 přátelských utkání.

Poznámka: Nejvíce zápasů odehrál Václav Mezera 77 (k tomu 99 tréninků), Filip Scholz 76 (116), Tomáš Růžička 62 (107), Pavel Podlipný 61 (109), Tomáš Holík 60 (102), Václav Enoch 55 (88), Richard Beneš 52 (83), Matěj Žák 48 (100) atd.

Mistrovské zápasy Sokola Motol „C“ v sezóně 1998/1999

Jméno	zápasů	body(trojky)
Daniel Smělý	22	252
Štěpán Hampl	21	200 (55)
Jan Michálek	21	221 (29)
Michal Tylš	20	72

Daniel Jakeš	18	121 (3)
Ivan Kožený	17	141 (14)
Aleš Machatý	17	90 (4)
Jiří Dobeš	16	24 (3)
Miroslav Bazika	15	69
Tomáš Kýn	15	112 (1)
Petr Baštář	14	26
Martin Souček	14	63
Petr Janeček	2	2

Poznámka: Celkem odehráno 22 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy Sokola Motol „jun“ v sezóně 1998/1999

Jméno	zápasů	body(trojky)
Jan Růžička	16	171 (11)
Stanislav Kohout	15	169 (16)
Jan Sečkář	15	66 (8)
Jakub Stárek	15	63 (11)
Tomáš Horných	14	40
David Horných	13	94 (10)
Adam Slánský	10	112 (7)
Jan Novák	9	166 (11)
Michal Riedl	7	22 (2)
Filip Šmucler	7	22 (1)
Martin Valeš	7	16 (4)
Radek Vignát	7	14 (2)
Radim Ježek	6	19 (1)
Roman Šimmr	5	57
Petr Hodek	4	51 (2)
Jan Zúber	4	29 (1)
Marek Jansta	3	2
Jan Krampera	3	2
Jan Hrabovský	2	25
Lukáš Chytrý	2	0
Tomáš Kýn	2	18
Robert Schweiki	2	39 (6)
Daniel Žemlička	2	6
Jan Kolář	1	0
Jan Smetana	1	0

Poznámka: Celkem odehráno 20 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy Sokola Motol starší dorostenci v sezóně 1998/1999

Jméno	zápasů	body(trojky)
Adam Slánský	26	322 (11)
Robert Schweiki	25	340 (28)
Stanislav Kohout	24	212 (23)
Jan Novák	23	247 (12)
Tomáš Horných	21	30 (2)
Vojtěch Tesárek	19	67
Jan Zúber	17	106 (1)
Petr Dvořáček	14	66 (5)
Radim Ježek	14	63 (4)
Jakub Stárek	14	15 (2)
Jan Sečkář	12	18 (3)
Jan Hrabovský	11	95
Michal Riedl	10	24 (1)
Filip Šmucler	10	10 (1)
Roman Šimmr	9	86
Jan Žák	8	19
Marek Jansta	3	6
Petr Machuta	3	2
Jan Valeš	3	0
Jan Krampera	2	0
Petr Večeřa	2	6(1)

Poznámka: Celkem odehráno 26 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy Sokola Motol mladší dorostenci v sezóně 1998/1999

Jméno	zápasů	body(trojky)
Petr Večeřa	30	261 (25)
Jan Žák	28	447 (5)
Petr Dvořáček	26	442 (23)
Jan Bureš	25	43 (6)
Marcel Chobodydes	23	83 (4)
Jan Raděj	22	35
Zdeněk Bareš	20	154 (19)
Jakub Podpěra	18	48 (2)
Milan Kadlec	17	24
Jan Kadečka	16	60
Luboš Lindauer	15	36 (2)
Petr Melzer	10	8
Jan Dibusz	2	9
Martin Kunz	2	0
Luboš Rollinc	2	0

Tomáš Tikalský	2	2

Poznámka: Celkem odehráno 30 mistrovských zápasů.

Tabulky soutěží:

3. liga muži:

1.	BK Spolchemie Ústí n. L. "B"	22	20	2		1943	:	1520	42
2.	TJ Škoda Rokycany	22	16	6		1827	:	1668	38
3.	Sokol Motol "A"	22	15	7		1692	:	1529	37
4.	TJ Baník Most	22	13	9		1943	:	1781	35
5.	BK VTJ Dukla Praha	22	12	10		1621	:	1551	34
6.	Jiskra Domažlice	22	11	11		1630	:	1683	33
7.	TJ Slavoj Litoměřice	22	11	11		1862	:	1673	32
8.	TJ Klatovy	22	9	13		1536	:	1547	31
9.	BK Beroun	22	9	13		1747	:	1778	31
10.	BC Libochovice	22	9	13		1758	:	1832	31
11.	BC Bateria Slaný	22	4	18		1363	:	1850	26
12.	BK ČZ Strakonice	22	3	19		1248	:	1756	25

Tabulka soutěže – Přebor Prahy muži „A“:

1.	Sokol Vyšehrad "B"	22	20	2		1873	:	1599	42
2.	Sokol Motol "B"	22	18	4		1729	:	1356	40
3.	Viktoria Žižkov "A"	22	15	7		1506	:	1389	37
4.	Sokol Žižkov "B"	22	15	7		1550	:	1361	37
5.	TJ Košíře Praha "A"	22	10	12		1637	:	1623	32
6.	VŠTJ Stavební fakulta "A"	22	10	12		1631	:	1618	32
7.	Sokol Kbely "A"	22	10	12		1646	:	1644	32
8.	Meteor Praha "A"	22	9	13		1485	:	1527	31
9.	TJ ČZU Praha "A"	22	8	14		1570	:	1662	30
10.	Sokol Horní Počernice "A"	22	9	13		1214	:	1304	30
11.	SK Správná Míra	22	5	17		1359	:	1562	27
12.	TJ Pankrác	22	3	19		1359	:	1909	25

Pražský Pohár muži

1. kolo:

Sokol Dolní Počernice **Sokol Motol „B“** 47: 101

2. kolo:

Sokol Motol „B“ Sokol Žižkov „B“ 100: 64

3. kolo:

Sparta Praha „B“ **Sokol Motol „B“** 63: 79

Čtvrtfinále:

Sokol Motol „B“ TJ Podolí „A“ 140: 38

Final Four:

1. Sokol Motol „B“	3 – 3 – 0	- 234: 202	- 6 bodů
2. Viktoria Žižkov „A“	3 – 2 – 1	- 221: 204	- 5
3. TJ ČZU Praha „A“	3 – 1 – 2	- 215: 235	- 4
4. TJ Košíře Praha „A“	3 – 0 – 3	- 196: 226	- 3

Český pohár muži

1. kolo:

TJ Klatovy **Sokol Motol „A“** 60: 62

2. kolo:

Sokol Motol „A“ Jiskra Domažlice 83: 68

3. kolo:

BC Benešov **Sokol Motol „A“** 74: 53

Pikantnosti či zajímavosti z dané sezóny družstva Sokol Motol „A“+„B“:

Změny v kádru – z kroniky:

„Oproti loňské sezóně nastaly v družstvech „A“ a „B“ změny. Hostování skončilo Markovi Loulovi, neboť z NBL Mattoni jde hostovat do třetí ligy jen do 21 let. Martin Kolouch a Jirka Lízálek se vzhledem ke svému pracovnímu zatížení rozhodli pouze pro „B“ tým. Honza Dušek se sice připravoval s „A“ týmem, ale ze stejných důvodů následoval Jirku a Martina.

Z rozpadlé Slavie Praha naopak přišel náš odchovanec Filip Ernest, který s námi již před lety hrál, na hostování ze Sparty Praha Radek Konáš a z Vyšehradu Radim Hlíňák.

Z pohledu „A“ týmu bohužel tyto posily nevyšly. Filip Ernest se výrazně v prvním týmu neprosadil, Radek Konáš měl prapodivný přístup a též vážné zranění kotníku a v lednu u nás skončil. Radim Hlíňák byl po dohodě s Vyšehradem přepsán jako pendlí do NBL Mattoni.

Dá se říci, že jsme proti předchozí sezóně byli oslabeni, ale na druhé straně naši hráči byli o něco zkušenější. Nepochybně naší výhodou byla vysoká účast hráčů na tréninku i velké množství přátelských zápasů.“

Z kroniky - první kolo Pražského poháru, 2. října 1998, Sokol Dolní

Počernice – Sokol Motol „B“ – 47: 104:

„Díky vesmírné inteligenci vedoucího Pražského poháru pana Ivana Jandý se stal Sokol Motol „B“ jediným týmem přeboru Prahy „A“ mužů, který nebyl nasazen do druhého kola. Proto jsme museli absolvovat střetnutí s družstvem první třídy.

Nominováno bylo pouze 8 hráčů, ostatní pendlové dostali za úkol individuální střelecký trénink. Ovšem dva z nominovaných, Václav Enoch a Petr Janeček tělocvičnu nenašli (100,- Kč pokuta) a tak hrálo jen 6 hráčů, přičemž v 16. minutě 1. poločasu si Vašek Mezera udělal čtvrtý faul.

Domáci se však trochu prosadili až za stavu 30: 80, kdy naše koncentrace upadla, ke všemu domácí časoměřič popohňal stopky ...

Zápas se vyplatil Pavlu Hodkovi, autorovi 35 bodů, který zaznamenal pověstnou stovku a v hospodě nechal 150,- Kč. A to ho ještě jako nejlepšího střelce zápasu čeká příspěvek 35 korun do fondu (za každý bod 1,- Kč, nové pravidlo pro plnění fondu). Do něj přispěje i Tomáš Stárek dalšími 100,- Kč, protože měl původně hrát, ale dopředu se neomluvil.“

Z kroniky - první kolo Českého poháru, 3. října 1998, TJ Klatovy – Sokol

Motol „A“ – 60: 62:

„Problémy byly na rozehrávce, kde nastupoval Tomáš Holík po zranění, chyběli Richard Beneš a Pavel Hodek. Bohužel ve druhém poločase jsme se nedokázali vyrovnat se

zónou soupeře a do 12. minuty jsme zaznamenali jen 8 bodů. Díky nezměrnému úsilí v obraně jsme tento katastrofální střelecký výpadek částečně eliminovali a prohrávali jen 46: 43.

V 17. minutě Pavel Podlípny vyrovnal na 54: 54, za stavu 57: 57 zaznamenal Vašek Enoch koš s faulem a vedli jsme 60: 57. Soupeř 16 vteřin před koncem srovnal na 60: 60. Po našem oddechovém čase jsme trpělivě rozehrávali a vteřinu před koncem dostal míč volný Filip Scholz, který střelou ze vzdálenosti pěti metrů rozhodl.

Z kroniky - šesté kolo 3. ligy mužů, 28. listopadu 1998, VTJ Dukla Praha – Sokol Motol „A“ – 71: 77:

„Pražské derby přineslo dramatický basketbal, kde se o vítězství bojovalo do poslední vteřiny. Základní pětka Richard Beneš, Pavel Podlípny, Filip Scholz, Matěj Žák a František Gregor zahájila utkání dobře a brzo jsme se ujali vedení.

Celý druhý poločas jsme odehráli bez střídání v sestavě Richard Beneš, Pavel Hodek, Pavel Podlípny, Matěj Žák a František Gregor. V 18. minutě byl stav 67:68. Pak dal koš Franta Gregor na 67:70. Ve dvacáté minutě se skóre dramaticky měnilo, 67:72, 71:73. Závěr pečetili Pavlové, Podlípny a Hodek, kteří dali po dvou šestkách.

V závěru byl vyloučen za strčení do Pavla Podlípneho Robert Tomas. Trochu přifilmovaný pád rozzuřil především Roberta Tomase a Jana Wolfa, takže v šatně po skončení zápasu bylo pořádně živo. A málem došlo k rohovnickému představení.

Z kroniky - osmé kolo 3. ligy mužů, 12. prosince 1998, BC Libochovice – Sokol Motol „A“ – 80: 64:

„Zápas jsme prohráli zaslouženě, protože v družstvu chyběla chuť bojovat a hráči se zřejmě domnívali, uspokojeni z bilance 6 vítězství a 1 porážka po sedmi kolech, že se soupeř porazí sám, že jim vítězství spadne do klína. Polovinu bodů dal soupeř z rychlých protiútoků.

Náš nejhorší zápas v sezóně měl bohužel pokračování. Další dvě auta nepočkala na auto trenéra Radko Sáblíka, jeho osádka František Gregor, Radek Konáš, Tomáš Holík a Václav Enoch se nějak zpozdíla. Bohužel následně došlo k minutí správné odbočky, čímž se automobil dostal do pavučiny neznámých okresek. Pak kdosi našel na mapě vhodnou zkratku ...

Silnice byla zledovatělá, nicméně koleje vyježděné a posypané. A tak se trenér šinul asi čtyřicítkou. Až do osudné zatáčky, za níž se náhle objevil prudký svah dolů s naprostou ledovkou! Auto se během chvilky stalo zcela neovladatelné a směřovalo dále do louky či pole, plné různých výmolů a balvanů. O ty se naštěstí zastavilo, ale motor zhasnul.

Osádka rychle vyskákala a zmizela do dostatečné vzdálenosti, kdyby snad mělo dojít ke vznícení, jak kdosi poznamenal. Řidič se pokusil marně nastartovat. Následně mobilem zavolał svého asistenta a nechal se jím odtáhnout. Vyjet kopec se Honzovi Benešovi zdařilo

až na několikátý pokus, když se otácel, začal bokem sjíždět dolů. Naštěstí manévr zvládl bez dalšího karambolu ...

Až později se zjistilo, že při nárazu do zmrzlých překážek v terénu došlo k uražení benzínového čerpadla ... Auto zůstalo v Mostě v autoopravně, rozsah škod způsobených skokem do pole bude znám až po důkladnější prohlídce. Jde nepochybně o milý dárek pro řidiče pod vánoční stromeček.“

Poznámka: Výměna benzínového čerpadla a oprava řízení vyšla bratru na 10. 000,- Kč.

Z kroniky - deváté kolo 3. ligy mužů, 12. prosince 1998, Baník Most – Sokol Motol „A“ – 75: 77:

„Zápas měl předeihu v nočních hodinách. Večerka byla stanovena na 24.00 hodin, při kontrole trenérem v 02.15 hodin stále chyběla trojice František Gregor, Tomáš Holík a Václav Enoch. Rozhodnutí trenéra Radko Sáblika bylo jednoznačné, v zápase s Mostem tito tři hráči nebudou hrát. Jejich přístup je nesolidní. Je ranou pod pás spoluhráčům a lze jen doufat, že se podobný výstřelek nebude opakovat.

Zápas zkušeně kaučoval Jan Beneš, protože Radko Sáblik odbíhal k autu, kam dorazil místní autoopravář. V rozhodujících chvílích právě Jan Beneš svým výborným vedením přispěl k našemu vítězství.

V zápase jsme stále prohrávali, pouze ve třetí minutě vyrovnali na 6:6, aby v šesté minutě vedli domácí 19:6. Pak jsme párkrát dotáhli na rozdíl koše, ale soupeř vždy znovu unikl do výraznějšího vedení. Tak šel zápas dál.

Ve 12. minutě druhého poločasu vedli domácí 66:54 a vypadalo to, že zápas v klidu dohrají. Naši hráči však byli proti a presem započali náskok snižovat. Přestože ještě ve 14. minutě vedl Most výrazným náskokem 71:61, v 18. minutě jsme se přiblížili na rozdíl koše - 71:69.

Průběh následujících dvou minut byl následující: 74:69, 74:72, 75:72, 75:75, 75:77. Závěr byl ve znamení našich dvou nejlepších střelců v zápase. Tomáš Růžička (celkově 18 bodů) 30 vteřin před koncem vyrovnal trojkou, vítězný koš vteřinu před koncem vstřelil Filip Scholz (celkově 20 bodů).

V tomto zápase jsme vedli pouze jednu jedinou vteřinu, ale tu nejdůležitější, poslední.

Hráči dnes opravdu bojovali, vyrovnali se s absencí tří hříšníků a v sedmi lidech dotáhli zápas do vítězného konce.“

Poznámka: Kromě zmiňované dvojice střelců hrál ještě Pavel Podlipný (10 bodů), Matěj Žák (10), Richard Beneš (6), Radek Konáš (6) a Václav Mezera (0).“

Inzerce v MF Dnes, leden 1999 – zadavatel Jan Dušek:

„Dne 6. 1. 1999 jsem ztratil basketbalovou formu. Prosím o nalezení a navrácení ještě do konce této sezóny. Případně ji koupím na další sezónu. ZN: Honza D.“

Z kroniky - jedenácté kolo 3. ligy mužů, 10. ledna 1999, Sokol Motol „A“ –

Slavoj Litoměřice „A“ – 91: 77:

„Družstvo Litoměřic, která dlouhá léta hrálo druhou ligu a někteří jeho hráči pamatují i extraligové časy, a které v loňské sezóně z druhé ligy sestoupilo, vzbuzovalo rozhodně respekt.“

Do 12. minuty druhého poločasu jsme hráli skvěle a tak skóre rostlo úspěšně v náš prospěch. Stav byl 77:47. Nešťastné vystřídání Tomáše Holíka a Pavla Hodeka přineslo snížení ve 14. minutě na 77:58, ale jejich návrat zpět situaci na hřišti stabilizoval. V posledních čtyřech minutách však ztráta koncentrace umožnila soupeři výsledek stabilizovat.

Velice ceněného klasického triple-double (dvouciferné výsledky ve třech individuálních činnostech) dosáhl za 26 minut hry Tomáš Holík, když zaznamenal 10 bodů, 10 doskoků a 10 asistencí. Přidal navíc i 2 vybojované míče.

Po delším půstu se střelecky chytil Pavel Hodek (celkem 27 bodů), u něhož je potřeba ocenit i přístup. Zařídil si zrušení pískání hokeje v sobotu a jelikož měl v pátek povinnost na ledě a ve středu jsme hráli pohár a odpadl trénink, přišel si zatrénovat s dorostenci, aby si zajistil alespoň čtyři tréninky před ligou.“

Z kroniky - třinácté kolo přeboru Prahy „A“ mužů, 22. ledna 1999, Sokol

Horní Počernice „A“ - Sokol Motol „B“ – 27: 65:

„Noční zápas v Horních Počernicích, začátek ve 20.45 hodin, jsme odehráli v poklidu. Domáci vedli ve třetí minutě 6:0, ale tím pro ně radost skončila. Nedařilo se nám sice střelecky, ale o to více hráči pracovali v obraně. Za celý zápas měl soupeř jen opravdu pár střeleckých pozic, kdy zakončoval netísněn.“

Jen málokdy se stane v mužských soutěžích, že dá soupeř za zápas 27 bodů, dnes dali domácí v prvním poločase jen 16 bodů a ve druhém poločase dokonce 11 bodů.“

Z kroniky – 26. února 1999 - radostná událost:

„Dne 26. února 1999 se v 9.20 hodin narodil Matyáš Bubeník. Na ten den byla zároveň plánována oslava narozenin trenéra Radka Sáblíka u JOKERA, takže mužstvo bylo pohromadě.“

Jirka i s několika přáteli dorazil během večera a pak se rozjela opravdová oslava. Je dobře, že ten večer nechyběl nikdo z družstva.

Nezbývá než přát novému z klanu Bubeníků mnoho zdraví a štěstí v jeho začínajícím životě, stejně jako jeho rodičům.

Jen tak mimochodem, o intenzitě oslavy nakonec svědčil i účet, který přesáhl částku deseti tisíc korun.“

Z kroniky – čtvrtfinále Pražského poháru mužů - 17. března 1999 - Sokol

Motol „B“ – TJ Podolí „A“ - 140: 38:

„Los poháru nám přisoudil ve čtvrtfinále soupeře z 1. třídy mužů. Shodou okolností se tento soupeř představil Nad aleji před čtrnácti dny, kdy ho v dramatické koncovce porazila naše juniorka o dva body. Rozdíl mezi dnešními soupeři byl obrovský.

Hráli jsme na dvě pětky, obě strávily na hřišti shodně dvacet minut. Úkolem bylo snažit se v obraně a v útoku především střílet, aby se nikdo nezranil. Což si hráči vzali k srdci a zaznamenali 17 tříbodových košů za druhý poločas, celkově jsme dali 24 trojek. Při cca 40 % úspěšnosti.

Stav byl zajímavý do 5. minuty prvního poločasu, kdy na ukazateli svítilo skóre 7:2. Ovšem po vytažení osobní obrany to bylo v 9. minutě už 29:2 a nebylo co řešit. Naši hráči i v dalším průběhu zápasu předstírali osobní celoplošnou obranu, což stačilo, aby si soupeř sám házel míče do autu. Koše dal díky naší nepozornosti nebo z náhodných střel.

Vítězství znamená, že jsme postoupili do Final Four poháru Prahy, kde nás čekají turnajovým způsobem další tři soupeři, kteří teprve vzejdou z dalších čtvrtfinálových duelů.“

Z kroniky - dvacáté kolo 3. ligy mužů, 21. března 1999, Sokol Motol „A“ – BC

Libochovice – 95: 70:

„Svého dlouholetého rivala, většinou pod hlavičkou USK Students, jsme tentokrát přehráli výrazným rozdílem a je nutné konstatovat, že zaslouženě. Pochvala patří našim hráčům za bojovnost a nasazení v obraně.

Sehráli jsme velmi dobrý zápas, kdy jsme se vyvarovali zbytečných ztrát míče, o čemž svědčí pouhých 6 ztrát za celý zápas. Důležité bylo, že nejprve Tomáš Holík a později Pavel Hodek výborně ubránili a zcela zastínili ústředního rozehrávače Libochovic Jakuba Velenského, hostujícího hráče ze Sparty, ten dal za celý zápas pouhých 6 bodů.“

Z kroniky – červen 1999 – rozloučení se sezónou:

„Rozloučení se sezónou 1998/1999 se konalo poslední víkend před prázdninami na chalupě Pavla Podlípného. Hlavních organizátorských a zásobovacích prací se skvěle, jako vždy, ujal Honza Dušek.

Je škoda, že se někteří hráči bohužel nemohli zúčastnit, většinou pro pracovní nebo rodinné povinnosti. Kdo tedy chyběl a proč?

Tomáš Holík – brigádnický vyhazovač, Franta Gregor – prodával erotické a jiné časopisy, Filip Scholz – školil se na manekýna, Filip Ernest – v zeleném brání náš klidný spánek, Matěj Žák – budoval svůj nový útulek, Tomáš Stárek – velkoprodejce elektroniky a dalších maličkostí, Martin Kolouch – zachraňoval naši ekonomiku na sympoziu bezdomovců respektive bankéřů, Jiří Bubeník – ošetřoval syna a manželku, Jan Beneš – budoval svůj ranč a plnil opakovaně každé přání své manželky.

Po tomto výčtu se nabízí otázka, kdo tedy vlastně dorazil. Jan Dušek, Radko Sáblik, Jiří Lízálek, Pavel Podlipný, Richard Beneš, Pavel Hodek, Václav Mezera, Tomáš Růžička a Václav Enoch. A Žofka, pes Richarda.

Po vyučování mládeže ve fotbálku následovalo koupání s pulci po dálkovém pochodu lesem, v tůni nazývané Pavlem Podlipným jezerem, a potom už jen pijatíka a požívání kuřat.

Během večera dostal pořádně zabrat soudek piva, tucet láhví šampaňského, dva fernetý citrus, šest kuřat, několik bochníků chleba, mozek, játra, ledviny a okolí ohniště.“

Z kroniky – červenec 1999 – klasické zhodnocení sezóny:

Pár (až moc) slov závěrem – splácal jako vždy naivní snílek Radko Sáblik

Mužstvo a výsledky

Spokojovat se s dosaženým je cesta do pekla. Pouze nové rozumné cíle a snaha být lepší, může znamenat vzestup hráčů a mužstva.

S dílčími výsledky můžeme být spokojeni. Hráči se zlepšují, jsou okamžiky, kdy hrají atraktivní a agresivní basketbal. Přístup k tréninkům a zápasům je ve většině případů seriózní. Umístění družstev „A“ a „B“, kdy obě družstva jako jeden sourodý kolektiv hrají dvě soutěže, bylo celkem slušné. Pokud však nejsme první, nemůže být s umístěním úplná spokojenost.

Nedostatků bylo však také dost. Nevyrovnané výkony mužstva i hráčů, jednou fantastický výkon, podruhé trápení a boj sám se sebou. Menší pokrok některých mladých hráčů než se očekávalo. Neseriózní přístup několika hráčů – omluvy, absence, bude upřesněno u rozboru hráčů. Neochota se maximálně soustředit na taktické tréninky.

Z herní stránky pomalý přechod do útoku, obranný a útočný doskok, malá agresivita v obraně, dobré zvládnutí pouze jedné obrany, nedodržování všech zásad u flexu, nedokonalost u systému motion offence.

Všechny vyjmenované nedostatky jsou však odstranitelného charakteru a bude na nás všech, abychom se s nimi poprali. Je šance je zvládnout, rozhodující bude přístup hráčů.

Mužstvo a trenér

Kvalitní vztah trenéra a hráčů je pro konečný efekt klíčový. Ideální stav je, když existuje plná důvěra hráčů k trenérovi a to samé z druhé strany směrem k dovednostem hráčů.

Nelze zastírat, že na tomto poli je co zlepšovat. V závěru sezóny jsem už byl hodně psychicky opotřebovaný. Od 10. srpna 1998 jsem byl, bez několika výjimek, každý den na basketbalu a měl jsem toho dost. Několikrát jsem hrubě reagoval na chyby hráčů, včetně použití vulgárních výrazů, což by se stávat nemělo.

Po extempore se zápasem v Ústí nad Labem jsem očekával zklidnění atmosféry a na závěr snad i to kouzelné slůvko děkuji, které tolik nestojí, ale pro někoho může znamenat hodně.

Unaven a zklaman ve svých některých naivních představách, jsem nabídl místo trenéra Janu Benešovi a po jeho opakovaném odmítnutí Ondřeji Zajíčkovi. V obou případech jsem chtěl úzce spolupracovat, ale podělit se o práci a stres. Když jsem to totiž spočítal, basketbalu v Motole jsem se věnoval týdně minimálně 25 až 30 hodin, a to už je slušná porce.

Ondřej Zajíček se zachoval jak se zachoval a řešili jsme situaci, kdo bude hlavní trenér. Po schůzce a dohodě s družstvem jsme se rozhodli pokračovat ve vzájemné spolupráci. Uvědomuji si, že to bude velmi náročné na můj čas a psychiku, ale snad se nám podaří pokračovat v započaté práci.

Co očekávám? Chci od hráčů, aby si plnili řádně své povinnosti na tréninku a v zápase. Aby svědomitě přistupovali k taktickému tréninku a plnili pokyny trenéra v tréninku i zápase. Aby na sobě stále pracovali i individuálně a aby měli i své osobní reálné cíle. Aby dodržovali základní pravidla slušného chování, omluvili se, když nemohou přijít. Aby si uvědomili, že jsou jedno družstvo a že na nich, na každém z nich, hodně záleží konečný výsledek kolektivu.

Od sebe očekávám, že si mi podaří zvládnout krizové situace zápasů bez vulgarismů, že nebudu na tréninku tahat emoce a únavu.

Co očekávám? Už rozhodně žádné slova díky či nějaké i elementární vděčnosti. Byť jsem nepřestal být svým způsobem naivním optimistou, každý rok okolí pracuje na omezení této mé vlastnosti.

Co ještě dodat? Slíbil jsem, že budu pokračovat a to také splním. Sám budu pokračovat v trenérském vzdělávání. Od října začnu studovat dvouletou trenérskou školu na FTVS. Doufám, že to budu schopen časově zvládnout, ale udělám pro to maximum. Věřím také tomu, že družstvo bude spolu držet jako celek a vzájemně si pomáhat a fandit. Že se vytvoří dobrý kolektiv, který bude společně bojovat o výsledek.

Cíle pro příští sezónu

Kromě průběžného cíle na zlepšování herního projevu družstva i na zlepšování individuální schopnosti jednotlivců, mám ještě další konkrétní cíle. Doufám, že v tomto naleznou společnou řeč s hráči a všichni pro jejich splnění uděláme maximum.

- 1). S „A“ týmem postoupit do 2. ligy mužů*
- 2). S „B“ týmem vyhrát přebor Prahy mužů „A“*
- 3). S „B“ týmem vyhrát Pražský pohár mužů*

Zdá se vám to hodně? Možná, ale jsem přesvědčen, že je to v silách našeho kolektivu.

Pár slov k hráčům

Jako vždy zhodnotím i jednotlivé hráče tak, jak to vidím já. Pokud s mým pohledem nesouhlasíte, dostanete dostatek příležitostí mě přesvědčit o mé mýlce.

Jako každý rok na soustředění při osobních pohovorech s hráči rozeberu podrobně s každým jednotlivcem vše okolo jeho působení v Motole v minulých sezónách a řeknu každému jakou jeho roli v družstvu od něho očekávám v sezóně následující.

Richard Beneš

V letošní sezóně se připravoval na státnice a zároveň částečně pracoval, což mělo za následek, že mnohdy chodil na tréninky unaven a zároveň se to podepsalo na formě především v závěru sezóny.

Richard má schopnost tvořit hru, řídit hru družstva i zvolit správné řešení herní situace. Dokáže na sebe stáhnout pozornost a pak výbornou přihrávkou najít spoluhráče. Je škoda, že si víc nevěří při střelbě z dálky.

Největším nedostatkem letošní sezóny byla jeho nesoustředěnost na tréninku, ale o příčinách jsem se zmínil již v úvodu.

Očekávám, že se to v příští sezóně zlepší. Dále od Říši čekám, že bude v následujícím ročníku soutěže klíčovou osobností družstva nejen na hřišti, ale i mimo něj a že půjde příkladem i ostatním. Vzhledem k tomu, že již nemůže pendlovat ani hostovat, může se plně soustředit pouze na třetí ligu.

Tomáš Holík

Tomáš zatím stále ještě nedovede na hřišti prodat všechny potenciál, který má ve svém rejstříku dovedností ani plně využít svých výborných fyzických předpokladů. Přičítám to především nezkušenosti, protože post ústředního rozehrávače je pro družstvo zásadní. Mnohdy je příliš svázán taktikou a nemá odvažu vzít odpovědnost na sebe.

Vím, že po něm v jeho věku chci hodně, ale jsem přesvědčen, že na to má. Jsem rád, že opravdu svědomitě plní taktické pokyny, ale ústřední rozehrávač musí umět dát hře i myšlenku. To čekám, že se stane již v nové sezóně.

Tomáš letos dokázal výborně, agresivně a přitom čistě bránit, omezil naivní skákání na finty oproti předchozí sezóně. Očekávám, že bude dále zlepšovat svůj herní projev, omezí nervozitu a dá vyniknout své osobnosti.

Na závěr jednu výtku, kterou by si měl vzít Tomáš k srdci. Pokud má problém a nemůže přijít, existuje telefon a může kontaktovat mě nebo Honzu Duška. Těžko lze tvrdit, že se nelze dovolat ani na mobil, navíc tento přístroj zaznamenává zmeškané hovory. Tomáše trénuji od jeho čtrnácti let a velice mě mrzí, že neuzná za vhodné se někdy ani ozvat. Považuji ho za jednu z ústředních postav družstva, ale takové postavení předpokládá i maximální zodpovědnost.

Jsem rád, že se Tomáš dostal na FTVS a věřím, že bude jeho studium úspěšné. Doporučoval bych však, aby letos zůstal jako pendlující hráč a hrál pouze v Motole,

dojíždění do družstva druhé ligy a zároveň studium by bylo náročné. Pokud však bude zájemce a on bude chtít, umožním mu hostování za předpokladu, že si bude plnit své povinnosti v Motole.

Pavel Hodek

Pavel je neuvěřitelně talentovaný na všechny sporty, hráč bez nervů, ale také značně neukázněný. Jeho osobitý herní projev je pro mužstvo přínosný, pokud mu jde v zápase střelba. To je pak schopen hrát sám.

Vím, že bere basket jako koníček a nemá žádné velké ambice, že se chodí basketbalem pobavit a že ho přímo ničí, když se po něm chtějí plnit taktické pokyny. Jsem přesvědčen, že má velký hráčský potenciál, jen někdy nevím, jak ho plně využít ku prospěchu družstva. Pokud však bude mít Pavel čas, určitě bude schopen pomoci A družstvu ve splnění již zmíněného cíle. O čase mluvím v souvislosti s pískáním hokeje.

Pavel je zároveň největším tahounem dobré zábavy. Vidět ho řídit v hospodě a zemřít. Zdroj jeho energie, vtipů a keců se zdá být nekonečný. Doufám, že tuto energii Pavel v nové sezóně použije tak, aby přispěl k dobré atmosféře v družstvu.

Mrzel mě hodně jeho přístup v závěru sezóny k některým otázkám. Společně jsme situaci rozebrali a já Pavlovi věřím, že své postavení v družstvu využije krom jiného i tak, aby mi pomohl všechny zbláznit, a to jak v zápase, tak v tréninku. Pokud to bude vzhledem k hokeji jen trochu možné, chci, aby Pavel hrál za obě družstva.

Filip Ernest

Filip za nás hrál již před lety. Pak působil v první lize ve Slavii Praha a poté ve třetí lize v Mladé Boleslavi. Po vážném zranění páteře však téměř rok nehrál a bylo to znát více, než jsem čekal já a určitě i Filip. V přeboru se prosazoval, ve třetí lize se však nechytíl. Nicméně má Filip herní předpoklady. Na jaře narukoval na vojnu do Dukly Praha. Uvidíme, jaké pokroky během následné sezóny udělá.

Pokud to bude časově možné, byl bych rád, kdyby Filip hrál za „B“ tým, aby nevypadl z koncepce družstva. Pokud se však bude chtít stát hráčem jako před svým zraněním, bude ho to stát hodně sil. Tím nechci říci, že by letos na sobě nepracoval, naopak. V tělocvičně zůstával i po tréninku. Věřím, že Filip návrat do bývalé formy zvládne a že využije každé příležitosti k usilovnému tréninku.

Pavel Podlipný

Pavel z celého družstva podával nejstabilnější výkony a ve většině zápasů byl oporou. Stále však hledá svůj styl, i když z levorukého „najížděče“ z dorostu udělal obrovský herní pokrok a výrazně zvýšil rejstřík řešení při zakončení. Vzhledem k tomu, že někdy nastupuje na postu koncového rozehrávače, měl by o sobě na hřišti dát víc vědět i směrem k družstvu. V tréninku je jeden z nejvíce svědomitých hráčů.

Ačkoli na to na pohled Pavel nevypadá, je v družstvu nejtvrdějším hráčem, který dovede ránu přijmout i vrátit. O tom by mohl vyprávět nespočet soupeřů i spoluhráčů, kteří se s ním střetli na tréninku. Občas musí odběhnout do šatny, aby si vytáhl zbytky zubů soupeře ze svého loktu. To je žert, většinou se mu tam nezaseknou.

Pozor si musí dát Pavel na výpadky v obraně, kdy mu hráč uniká za zády, back door, i občasné puštění hráče ze slabé strany. Dále pracovat na střelbě trojek a na nohou.

Od Pavla v příští sezóně očekávám, že bude opět tahounem na hřišti, ale že bude umět dát svůj názor najevo i směrem ke spoluhráčům. Ať se mu to líbí nebo ne, začíná v naší mateřské školce patřit k těm zkušenějším a to taky k osobnosti patří. A že v případě, že se mu nebude dařit, bude reagovat bez podráždění a zvýšenou snahou v obraně to překonává.

Tomáš Růžička

Upřímně řečeno, čekal jsem, že Tomáš bude hrát lépe. Je nepochybný talent, ale má zatím několik nedostatků, které ho v jeho herním projevu omezují.

Předně jeho postava připomíná navrátilce z Dachau, nebo, jak někdy v žertu říkám, mohl by tvořit příhodný kompars v hromadě mrtvol z koncentráku. Vím, že to bude Tomáš slyšet nerad, ale existuje místnost, které se říká posilovna.

Dalším nedostatkem je menší rejstřík zakončení. Co kromě výborné ruky, až na ten skok po střele dopředu, může nabídnout? Měl by tvrdě pracovat na nájezdu a na své postavě.

Předpokládal jsem, že už v této sezóně bude Tomáš a Vašek Enoch, o tom následně, představovat dvacetibodovou hrozbu pro soupeře. Byl bych rád, kdyby se tak stalo v následné sezóně. Je třeba se zbavit nervozity a držet na sobě. Tím nechci říci, že by Tomáš trénink flákal, naopak, snaha i účast na trénincích je příkladná. Na zmíněných nedostatecích však musí Tomáš pracovat individuálně a pravděpodobně ho to i bude bolet. Ale pokud se chce prosadit v agresivní hře, nic jiného mu nezbyvá.

Václav Enoch

Vašek je největším talentem, který v současnosti v Motole je. Mám oprávněný strach, že za rok budu psát „Vašek byl velkým talentem“. Přístup Vaška byl pro mě v letošní sezóně největším zklamáním. Jeho jednání bylo někdy až sprosté vzhledem k tomu, že jsem se mu snažil pomoci a zavíral oči před jeho osobními problémy.

Když vidím, co se sebou Vašek provádí, je mi skoro k pláči. O to víc, že jsem naprosto bezmocný. Pokud si Vašek nesrovná vše ve své hlavě, bude následná sezóna pravděpodobně jeho poslední.

Možná jsem měl být tvrdší a netolerovat výstřelky, které jsou nefér vůči mně i družstvu. Přitom dostával hodně prostoru ... Chci věřit, že si dělám zbytečné starosti, ale letos jsem musel s lítostí pozorovat, jak se možný výborný hráč sám likviduje.

Poslední vzkaz Vaškovi. Až ti dojde, co vyvádíš, bude možná už pozdě. Vrátit se třeba po roce nebo dvou je obrovsky těžké a potřebuje to obrovskou vůli a svědomitost. Tak si to přeber a ber následnou sezónu jako poslední šanci. Jinak ti přeji úspěch ve škole, u

reparátu a následně u maturity i v osobním životě. Snažil jsem se udělat vše, abys s basketbalem nemusel skončit, teď máš vše ve své moci ty.

Filip Scholz

Filip Scholz byl největším milým překvapením letošní sezóny, což ovšem sám podložil obrovskou dřinou. Pracoval na sobě nejen o prázdninách individuálně a jeho snaha byla znát. Od doby, kdy k nám přišel, urazil velký kus cesty, ale ještě ho čeká hodně práce. Věřím, že ve svém úsilí vytrvá a bude se dále zlepšovat.

Filip má neuvěřitelný čich na odražené míče, takže se prezentuje mnoha doskoky v obraně i útoku. Na hřišti vykonává černou práci. Svou slabinu, což jsou pomalejší nohy, zná a pracuje na ni. Proto se hodně zlepšil v obranné činnosti.

Má velmi dobrou ruku, ale bohužel pouze dvě varianty zakončení. Pokud ho spoluhráči uvolní, pak se při střelbě většinou nemylí. Druhou možností je, že v útoku v blízkosti koše doskočí míč a poté skóruje. Měl by to však dokázat už na první pokus a jít do zakončení razantněji.

V následné sezóně bude muset pracovat na rozšíření repertoáru zakončení. Filip se musí naučit uvolnit se sám, hrát jeden na jednoho. Chtěl bych, aby dokázal na sebe stáhnout pozornost a poté buď zakončit únikem nebo adresovat přesnou přihrávku spoluhráči. Co jsem napsal není snadné realizovat, ale věřím, že k práci na fyzické kondici a obraně před touto a v této sezóně, přidá Filip právě tuto činnost v té příští.

Filip letos absolvoval nejvíce tréninků a odehrál nejvíce zápasů ze všech. Také se nejvíce zlepšil. Což by ho nemělo uspokojit, ale naopak navnadit do další práce. Kdybych měl v družstvu dvanáct Filipů co se týká přístupu k tréninku a plnění taktických pokynů, byl bych velice šťastný a vlastně bez starostí.

Václav Mezera

Václav trpí dvěma dvěma zásadními problémy či nedostatky. Prvním je slabý rejstřík zakončení, což se s ním táhne z dorostu. Tam mu stačilo využít svoji postavu a tvrdost a obránce převálcovat. Je produkt hráče českého mládežnického basketbalu. Hráče, kterého vychovávali na pivota, ale zapomněli, že nemá ani dva metry. Takových hráčů je mnoho a v mužích mají velké problémy. Na pivota je malý a na křídlo nemá potřebné technické vybavení. Nezbyvá než pracovat i individuálně na těchto nedostatcích. Především střelbě ze střední a delší vzdálenosti, střelba přes hlavu, fintování a využití chyby obránce.

Druhým Vaškovým specifickým problémem je jeho psychická labilita. S tou je práce ještě horší, na tréninku odstranit nelze. Vašek se u koše přímo panicky bojí bloku, snaží se rychle zbavovat míče a zbrkle zakončí. Tím se pro obránce stává snadno čitelný a dobře branitelný. Se svou psychikou se bude muset Vašek poprat sám, nemá důvod být tak vynervovaný, že mine když je sám pod košem.

Křídlem Vaška je bojovnost, doskakování v obraně i útoku a zlepšená schopnost pozičně bránit. V obraně však dělá často zbytečné fauly, když pomalejší nohy nahrazuje držením a strkáním do protihráče, což mu rozhodčí oprávněně pískají.

Na tréninku i svým celkovým přístupem je Vašek příkladný, byť hřeší na to, že bydlí za rohem a přichází do tělocvičny na poslední chvíli.

Doufám, že se Vašek nenechá otrávit a popere se se svými nedostatky. Vždyť v několika přátelských utkáních, kde hrál bez nervů, se dokázal úspěšně prokázovat. Začít by měl již v další sezóně, stát se hráčskou osobností v pražském přeboru a když se tam chytne psychicky, lehce to může přenést i do třetí ligy.

Matěj Žák

S Matějem jsem v minulosti často diskutoval o basketbale, o politice, trestu smrti, hazardních hrách, o výchovných metodách, školství a podobně. Byť jsem s ním mnohokrát nesouhlasil, ve většině případů jsem jeho názor a postoje chápal či minimálně respektoval. Velice jsem si cenil jeho přínosu pro družstvo nejen na hřišti, ale i pro jeho chování a vystupování. Byl prostě pozitivní osobností, na kterou jsem se mohl jako trenér spolehnout.

V poslední sezóně, a hlavně v jejím závěru, jsem však přestal Matějovi rozumět. Nevím, co jsem udělal špatně, snad jsem ho něčím urazil, ale cítil jsem u něho určitý odpor a permanentní nesouhlas. Velice mě tato změna mrzí, protože Matěj je osobností, která může družstvu hodně pomoci, ale také uškodit. Vím, že basketbal je pro něho jen zábavou, nemá rád tvrdé kontakty pod košem, nesnáší taktickou přípravu. Na druhé straně vím, že partu a kamarádství dává ve svém žebříčku hodnot velmi vysoko.

Byl bych velice rád, kdyby v následující sezóně Matěj družstvu pomohl na hřišti i mimo něj. Ne kvůli mně, ale pro kluky, kteří drou na tréninku a snad stojí o to zahrát si druhou ligu. Přes určité chyby v obraně, hlavně na začátku zápasu, než se dostane do tempa, je Matěj klíčovou osobností družstva. Věřím tomu, že si Matěj spoje postavení uvědomí a pomůže celému družstvu. Ať se mu to líbí nebo ne, pokud on začne třeba při taktické přípravě vypouštět trénink, další hráči se k němu podvědomě přidají. Naopak, dvě či tři vhodná slova v pravou chvíli mohou tréninku hodně pomoci.

František Gregor

Na Františkovi bylo v letošní sezóně opět vidět zlepšení. Byť hostoval v Kralupech ve druhé lize, nebyly s tím žádné problémy, vždy jsme se jasně domluvili. Franta se netají cílem hrát jednou první ligu a já mu v jeho předsevzetí fandím. Cesta tam však je trnitá a spleťtá. Myslím, že to Franta pochopil na své štaci v Kralupech. Pro příští sezónu má dohodnuté hostování ve druhé lize ve Vyšehradě a já věřím, že to bude opět bez problémů a že to Frantovi přinese další neocenitelné zkušenosti.

Byť od doby, kdy k nám zavítal z B týmu Sparty Radka Hušáka udělal Franta veliký pokrok, stále je hodně co zlepšovat. Nejde se spoléhat na jednu variantu zakončení. Je nutné pracovat na střelbě přes hlavu a nájezdu. V příští sezóně bych chtěl využít i Frantovi dobré střelby z trojky, ale musí střelbu ještě zrychlit. Zatím ho tam moc nebrání a tak má relativně hodně času.

Velké rezervy má Franta v obraně. Jednak trpí nezkušeností, jednak někdy nevyvíjí patřičné úsilí. Je nutné zlepšit poziční hru.

Franta má dvě tváře. První ukazuje ve chvílích, kdy se mu daří střelecky. To překypuje energií, vrací se, bojuje, prostě je ho na hřišti plno. Druhou předvádí, když mu střely do koše nepadají. Je nervózní, po hřišti se potuluje jakoby bez zájmu. S tím se musí Franta poprat a dokázat se vyrovnat se situací, kdy se mu prostě v zápase nedaří. To samé platí o tréninku. Když začne mít svou „špatnou náladu“, pak je na kulku.

Franta by měl být v nové sezóně klíčovou osobností družstva, ale s tím také přichází odpovědnost. Musí se naučit zatnout zuby a makat, pochválit spoluhráče a taky ho podržet, když se mu nedaří. Byl bych velice rád, kdyby se Frantovi povedlo stát se onou osobností se vším všudy. Vím, že můj požadavek je obtížně splnitelný, ale Frantův přístup k basketu mi dává naději.

Jiří Lízálek

Je obdivuhodné, jak se přes pracovní vytížení dokáže Jirka udržovat v herní a duševní formě. Je tahounem dobré nálady. Na hřišti se velice zklidnil, což prospělo jeho výkonům.

V září ho čeká další životní krok. Bude zajímavé, jak se s ním vyrovná. I vzhledem k „B“ družstvu doufám, že se k tomuto „problému“ postaví čelem.

Na „Lízovi“ obdivuji, že i když přijde na trénink rovnou ze služební cesty, třeba z Brna, dokáže jít v tréninku naplno. Jeho pracovní vytížení a tím tréninkové manko se sice podepisuje na přesnosti střelby, ale stále si Jirka zachovává skvělou finální přihrávku. Dokáže si připsat asistenci i ve velice obtížných situacích a tím dokázat svůj herní přehled.

Jsem velice rád, že si Jirka již odpouští zbytečné extempore s rozhodčími. Sice se občas nechá trochu vytočit, což neprospívá jeho výkonu, ale spíše pak vyprovokuje soupeře. O tom by mohl něco říci jeho dlouholetý „kamarád“ z Meteoru Křusáček.

Je obdivuhodné, že za svoji dlouholetou kariéru a přes mnoho slibů protivníků o jeho usmrcení různými způsoby, se Jirka dožil chvíle, kdy bude mít stálého ochránce, správce rodinného krbu a jistě i starostlivého opatrovatele jeho financí a volného času. Jen doufám, že bude občas vypuštěn mezi kamarády k Jokerovi a Karlovi, ale opravdu jen občas a s velmi mírnou a uvážlivou konzumací. Gratuluji Lízovi k jeho životnímu rozhodnutí a přeji mu hodně štěstí a zdraví.

Jan Dušek

Honza je člověkem, o kterém by se dalo říci – „H. D. se zasloužil o motolský mužský basketbal“.

Již tuto sezónu se vzorně staral o technické zabezpečení „A“ družstva, jako jeho vedoucí nevynechal jediný zápas. Od nové sezóny bude též vedoucím „B“ družstva. Velmi se stará o propagaci motolského basketbalu. Za tuto činnost jsem Honzovi vděčný a těším se na další spolupráci i v nové sezóně.

Co se týká jeho hráčské kariéry, poznal sám, jak je obtížné dát vše do tréninku nebo zápasu po třeba deseti hodinách tvrdé práce. Jsem rád, že to zvládá. Byť už není hubený klučina jako před lety, stále představuje hrozbu pro soupeřův koš. Jen bych ho chtěl jemně

upozornit, že se dá bodovat i z jiné pozice než z trojky. Jeho střelecké pokusy jsou mnohdy tak překvapivé, že šokují nejen soupeře.

Velkou práci při zápasech přeboru Honza vykoná v obraně, když je schopen na pozici čtyřky ubránit i daleko vyššího soupeře.

Tomáš Stárek

Tomáš dal jednoznačně přednost práci před basketbalem, což je pochopitelné. V první části sezóny si vyzkoušel v Bohemians jak vypadá druhá liga. Na jaře hostování ukončil a hrál pouze za B tým Motola.

Vidím pouze dvě možné cesty. Bud' si Tomáš najde čas chodit pravidelně trénovat a má šanci hrát za obě družstva, nebo bude na tréninku sporadicky, když práce dovolí, a pak si zahraje pouze za B tým.

Neříkám to jako výčitku či výhrůžku, ale jako holé konstatování faktu. Já osobně bych byl rád, kdyžby Tomáš zvolil první možnost a na tréninku se zaměřil na své slabiny a začal se zlepšovat. Má pro basketbal výborné předpoklady, ale chtělo by to hodně tvrdé práce. Příklad si může vzít z Filipa Scholze a následovat jeho cestu v letošní sezóně.

Pokud Tomáš čas nenalezne, pak se občasnými tréninky může pouze udržovat, bez šance na zlepšení. Znovu však opakuji, že s jeho výškou, pohyblivostí, slušnou rukou a nepochybným talentem to bude škoda.

Jiří Bubeník

Jirka je rovněž limitován počtem tréninků. Jeho hráčský potenciál je vyšší, než co v zápasech předvádí. I u něho je však na prvním místě rodina a práce a je to naprosto pochopitelné a správné.

Jirky si vážím pro jeho přístup nejen na hřišti, ale i mimo něj. Myslím si, že pokud bude alespoň dvakrát týdně na tréninku, zlepší se jeho jistota v zakončování. V letošní sezóně v přeboru patřil k oporám a zlepšil svoji činnost v obraně.

Letošní sezóna bude pro něho jistě nezapomenutelná díky narození potomka. Tomu přeji hodně zdraví a štěstí a co možná nejméně starostí se svým otcem.

V příští sezóně počítám s tím, že se bude Jirka udržovat ve formě a bude patřit znovu k základním kamenům B družstva.

Martin Kolouch

Když napíši, že u Martina záleží na počtu tréninků a to je dáno jeho prací, budu se asi opakovat. U Martina je zvlášť patrné, když trénuje a když ne, tréninkové manko se na něm evidentně podepisuje. Především mu chybí střelecké tréninky, které při jeho těžkém stylu střelby jsou velmi důležité. Ovšem to už bude asi otázkou dalšího zaměstnání a času. Během roku měl dokonce jet Martin dvakrát na delší čas do zahraničí, ale opakovaně z toho sešlo.

Martin je velice cenný v obraně, kde si dokáže poradit s daleko vyššími hráči. Jinak je bohužel též produktem českého mládežnického basketbalu, když s malou výškou byl

jednostranně vychováván na pivota a na křídlo mu chybí téměř vše. Jinak se s tím ale díky zkušenostem dokáže lépe vyrovnat než třeba Vašek Mezera.

Co se týká příští sezóny, bude záležet na tom, jak často se Martin dostane na trénink a zda nebude vyslán na dlouhodobou služební cestu do zahraničí.

Závěrem

Vážení přátelé, tímto končím své závěrečné slovo. Pokud se vám zdálo dlouhé, tak s vámi souhlasím. Pokusil jsem se pouze sdělit svůj pohled, o kterém však netvrdím, že musí být notně správný.

Pokud někdo dočetl až sem, je to obdivuhodné a zaslouží si odměnu. Kdo se u mě přihlásí, má za to u mě pivo.

V Praze dne 1. srpna 1999

Ing. Radko Sáblick

Sezóna 1999/2000

Co dál s mládeží – zárodek budoucí Basketbalové akademie

Je nutné konstatovat, že stále bylo těžší a těžší Sokol Motol financovat. Nároky na mládežnická družstva, především každodenní trénink, o mnoho překračovala finanční dotaci poskytnutou ČBF, která v té době zdaleka nedosahovala současných výšin. Ačkoli jsem se stal vedoucím Centra a odměny se písemně vzdal. Rovněž čelit konkurenci velkých klubů, s vlastními halami a sponzory, bylo téměř nemožné. Kupovat si hotové hráče odjinud prostě nešlo. Ke všemu ze ZŠ Petřiny zdaleka nevycházela kvalitní družstva pro dorosteneckou ligu, natož extraligu. Po silných ročnících 78, 79, 80 a 81 nastal výrazný propad. Jinými slovy, Centrum, talentované mládeže bylo pro Motol velké a nestravitelné sousto. Což jsem si už dobře uvědomoval.

Ale „zachránil“ jsem několik ročníků pro Motol a nejlepší hráči z nich začali odvádět svou práci ve prospěch A družstva mužů. Byť jsem narážel na vysokou míru nevychovanosti, nespolehlivosti a nulové ctižádosti u bývalých žáků ZŠ Petřiny. Což mě dost mrzelo a ne vždy se dařilo takového jedince převychovat. Zvláště když mu chyběla byť elementární snaha něčeho dosáhnout. Cítili se jako hvězdy a přitom většinou byli ... Nechtě si laskavý čtenář doplní vhodné slovo sám.

U družstva mladších dorostenců, které hrálo bez kvalitního pivota, vlastně bez žádného pivota, se objevil Mgr. Libor Dvořák. I se svými hráči s námi jel na soustředění. Dlouhé a dlouhé hodiny jsme spolu diskutovali o basketbale, já u „bavoráku“, Libor pil fernet samotný. Probírali jsme různé možnosti, já kreslil vhodná schémata mládežnického klubu. Domnívám se, že tady vznikla budoucí myšlenka a struktura Basketbalové Akademie, ačkoli se pak moje původní představy poněkud rozcházel s následnou realitou. Především v systému spolupracujících klubů, cílevědomé výchově mládeže. A toho, že cíl není mít úspěchy v mládeži, ale vychovat co nejvíce hráčů pro mužskou kategorii. Ale to už se dostáváme zcela jinam. O tom bych mohl napsat samostatnou knihu a ještě by zůstalo mnoho otázek nezodpovězených.

Ale shodli jsme se, že Sokol Motol není schopen zajistit takový rozsah služeb, byť by družstvo mužů třeba i postoupilo do druhé ligy. K tomu, co jsme chtěli udělat, by byla potřeba silného klubu s první ligou a tak jsme se znovu oklikou dostávali ke Spartě. Se kterou jsme nikdy nepřestávali spolupracovat. Ale hledali jsme těsnější vazby, zároveň i dohodu na přijatelné míře vzájemné výhodnosti.

Rozhovory s Liborem mě obohatily v mnoha ohledech. Jednak jsem si z jeho popisu profesionálních klubů, kterými prošel, udělal svůj obrázek, nikterak hezký. To samé se týkalo osobních vztahů mezi protagonisty basketbalového hnutí. Což jsem již dávno věděl, jen se ve svém smutném náhledu ještě více utvrdil. Libor byl a asi zůstává naprostým pragmatikem, prostě dělá jen to, co jemu nebo jeho projektu přináší efekt. Vždy vzpomenu na jeho slova, že za třicet tisíc měsíčně bude trénovat kohokoli, neboť je profesionál. Nicméně tehdy jsme si velmi notovali.

Atmosféra v A družstvu mužů

Po vyhocení situace na jaře roku 1999, po tristním intermezzu Ondřeje Zajíčka u družstva, se určitě vztahy provětraly a začalo se opět kvalitně pracovat. Sice se role asistenta vzdal Honza Beneš, ale na druhou stranu hráči makali a přijali můj cíl za svůj, tedy vybojovat postup do druhé ligy. Já se snažil dodržet své předsevzetí a udržovat si od nich větší odstup.

Což jsem porušil na konci soustředění, kdy jsem potěšený atmosférou na něm i odvedenou prací, zašel s družstvem na závěrečné posezení. Naštěstí zasáhli sami hráči, byť možná trochu nevědomky a pomohli mi. Navedli a vyhecovali totiž jednu bývalou dorostenku Nymburka, slečnu Horáčkovou, aby mě v alkoholovém opojení pěkně zlila šampaňským, vylila ho na mou hlavu poměrně dost. Což mě zaskočilo, znal jsem ji, byla s námi na zájezdu do Francie a sprchu jsem od ní nečekal. Vzápětí na mě chrstlo obsah svých skleniček ještě několik rozdováděných hráčů, když už jsem tedy jako byl mokrý a jisté tabu bylo prolomeno. Nicméně stalo se a já se musel jít převléci.

V pokoji jsem začal přemýšlet, zda náhodou toto není určité znamení, pro mě. Zda nejde i o určitý signál družstva směrem k mé osobě. A tak jsem se oblečený posadil na balkon, zapálil si a pokuřoval. Pak jsem si řekl, že počkám, zda mě někdo vůbec bude shánět a začal se zabývat basketbalovými věci, na zpracování jsem měl hromadu podkladů. Jak se ukázalo, nikomu jsem nechyběl, ba možná naopak, hráči se chtěli bavit uvolněně a moje kecy asi slyšet nechtěli. Výhodou bylo, že jsem na rozdíl od nich byl ráno svěží. Na dalších dvou soustředěních, které jsem ještě s družstvem absolvoval, jsem vždy odjel před posledním večerem domů.

Od té chvíle jsem také naprosto jasně pochopil, že budu mít v sezóně dobré družstvo, ale náš vztah bude založený jen na basketbalové spolupráci. Po nějakých kamarádech je veta, ostatně ty jsem vyházel, protože neměli dostatečnou výkonnost a další hráči co přišli, už mě brali jen jako trenéra, dokonce mě mnozí nenáviděli. Což nebyl příjemný pocit, ale pro můj záměr něco s družstvem dosáhnout nebyla tato situace až zase tak špatná. Jak se konec konců potvrdilo už během této sezóny a i později.

Když už o tom mluvím, tak ještě jednu doušku. Mnozí z těch, kteří byli naprosto na zastřelení, časem vyspěli a naprosto změnili své chování k mé osobě. Ať už v Motole zůstali či odešli jinam. Později si asi vše srovnali v hlavě a začali se chovat úplně jinak. Jako příklad mohu uvést bratry Holíky, Jakuba Kasíka, Tomáše Stárka, ale i Roberta Schweikiho, Adama Slánského. S těmi jsem si opravdu v této

době vůbec nerozuměl. Dle mého ke vzájemné škodě, protože oni měli družstvu co nabídnout a sami mohli v basketbale dosáhnout mnohem víc.

Splnění cíle

Předsezónní cíl jsme naplnili vrchovatě. A tým vyhrál třetí ligu a postoupil do ligy druhé, B tým vyhrál přebor Prahy a postoupil do ligy třetí. Prodejem pak měli hráči prostředky na další soustředění. V Českém poháru jsme vypadli až s týmem první ligy, když jsme rozhodně ostudu neudělali. Jediný neúspěch byl v Pražském poháru mužů, ale tam nám dal Pavel Burda zápas s Počernicemi záměrně na sobotu, kdy jsme hráli klíčové střetnutí třetí ligy a tak jsme nemohli na zápas nastoupit. Stěží bychom dali dohromady jakoukoli pětku náhradníků, takže jsme tuto soutěž „odpískali“, k zápasu nenastoupili a ten byl v náš neprospěch skrečovaný. Ale výhry ve dvou dalších soutěžích byly bohatou hojivou náplastí na toto drobné bolístko. Nebýt této „kulišárny“, mohli jsme mít i Pražský pohár, protože v této sezóně jsme v pražské soutěži opravdu neměli konkurenci.

Z Bulletinu Sokola Motol, červenec 2000:

„Vážení sportovní přátelé!

Dovolte mi, abych Vás seznámil s průběhem sezóny 1999/2000 v oddíle basketbalu tělovýchovné jednoty Sokol Motol. Jako každý rok jsem se pokusil ohlédnout a bilancovat. Co se nám povedlo, kde jsme slavili úspěchy a kde naopak neuspěli.

Jednoznačným úspěchem skončila sezóna v kategorii mužů. Před hráče byly již na soustředění v Nymburku postaveny čtyři cíle. Prvním a prioritním byl postup do druhé ligy mužů, což ovšem znamenalo vyhrát ligu třetí. Druhým cílem bylo vyhrát přebor Prahy A a získat právo disponovat třetí ligou mužů. Třetím cílem byl postup do osmifinále Českého poháru a střetnutí proti extraligové Ostravě, elitnímu celku NBL Mattoni. Čtvrtým úkolem bylo vyhrát Pražský pohár. Pouze tento poslední cíl se nám nepodařilo splnit, ovšem ne díky selhání hráčů, ale díky soupeři z Horních Počernic, který stanovil termín čtvrtfinále Pražského poháru na den, kdy jsme v Roudnici bojovali o prvenství ve třetí lize a vítězstvím ho potvrdili. Zápas v Horních Počernicích byl pak skrečován v náš neprospěch, neboť jsme se na něj z již zmíněných důvodů nemohli dostavit.

Za tuto sezónu si zaslouží naši hráči absolutorium. Ne vždy se dařilo, potýkali jsme se se zraněními, nemocemi, přerušáním sportovní kariéry některými hráči, ztrátou formy, krizemi. Celkový výsledek je pak historickým úspěchem Motola, ovšem je nutné konstatovat, že za ním stojí především dřina hráčů na tréninku i jejich odhodlání bojovat v zápase o každý míč i za nepříznivého stavu.

Pokud budeme mluvit o kategorii dorostenců, tak musím konstatovat jednoznačné zklamání. Talentovaní starší dorostenci, na které se před sezónou spoléhalo, neměli dostatek morálky a vůle a končili více v hospodě u pultu než na tréninku. Tato situace byla pro všechny, kteří se na chodu Motola podílejí, obrovským rozčarováním. Smutné je i to, že kromě jediného všichni oslovení starší dorostenci odmítli možnost trénovat a hrát v A nebo B družstvu mužů.

Mladší dorostenci na rozdíl od svých starších kolegů trénovali příkladně, ovšem splnit očekávaný výkonnostní cíl se jim nepodařilo. Postup do extraligy z kvalifikace nevyšel především díky absenci vysokých podkošových hráčů. Cíl uhrát právo baráže po sezóně taky nevyšel. Zde již je částečně vina i na straně mladších dorostenců, z nichž někteří projevili během sezóny nedostatek kázně a též nebyl výjimkou pro trenéra velmi nepříjemný nešvar odjezdů na hory či zahraniční výpravy během sezóny a jejich absence v důležitých zápasech.

Důsledkem velmi špatných výsledků starších dorostenců i neúčasti mladších dorostenců v extralize jsme přišli o Centrum talentované mládeže (CTM) a tím pádem i o dotaci. Je to o to větší škoda, že dostat se do této elitní společnosti bylo velice těžké a vrátit se tam zpět bude ještě těžší ne-li nemožné. Ztráta CTM nás může mrzet o to více, že v příští sezóně budou výrazně posíleny státní dotace na tyto centra. Víím, že jsme objektivně měli těžkou roli být soupeřem zálohám prvoligových týmů, které mají jiný přístup ke sponzorům, ale i k získávání talentů do svých řad, což však špatné a neadekvátní výsledky našich družstev neomlouvá.

Z tohoto jednoznačného neúspěchu však nelze vinit ani funkcionáře, kteří za Motol tvrdě bojovali proti velmi silným zájmovým skupinám, ani trenéry, ale především přístup hráčů a jejich nechuť na sobě pracovat.

Žáci a minižáci hrají pod hlavičkou FZŠ Petřiny, kde drtivá většina hráčů navštěvuje sportovní třídy. Třetí místo v kategorii žáků v Praze je určitě úspěch, velmi nadějně se jeví i družstva minižáků. Družstvo nejmladších minižáků se umístilo na neoficiálním mistrovství ČR (Festival mládeže) na vynikajícím třetím místě. Z žáků byl Tomáš Tikalský a Vladimír Grigoriev členem výběru Prahy ročníku 1986, který vyhrál turnaj krajských výběrů a získal právo reprezentovat ČR na turnaji v této věkové kategorii v Maďarsku.

Za důležité je nutno považovat naše jednání po skončení sezóny, kdy se nám podařilo dohodnout spolupráci mezi Sokolem Motol, Spartou Praha a FZŠ Petřiny. První plody této spolupráce budeme moci vidět již v příští sezóně, pro kterou byla vytvořena dvě společná družstva mladších dorostenců. První, pod hlavičkou Sparta Praha Motol, bude hrát extraligu, druhé, pod hlavičkou FZŠ Petřiny Motol, pak dorosteneckou ligu.

Než se pustím do představení jednotlivých družstev, chtěl bych na závěr své úvodní řeči poděkovat všem, kteří nám v této sezóně pomohli či se zasloužili o úspěchy Motola.

Jako první si dovoluji poděkovat hráčům v kategorii mužů, kteří dokázali postoupit do druhé ligy a zasloužili se výrazně o zviditelnění Motola. Tradiční poděkování patří všem sponzorům, kteří nám přispěli na chod klubu, řediteli FZŠ Petřiny Mgr. Zdeňku Zajíčkovi za spolupráci v oblasti mládeže, Janě Hornychové a Janu Duškovi za neocenitelné funkcionářské služby a všem trenérům za jejich neúnavnou a mnohdy sisyfovskou práci. Dále bych chtěl poděkovat Ing. Jiřímu Lízálkovi a Mgr. Martinu Kolouchovi za pomoc v kategorii mužů. Velké poděkování patří rodičům hráčů, kteří nám pomáhají s organizačním zajištěním soutěží, např. dopravou na zápasy. Poděkování ale patří všem rodičům, kteří za své děti platí příspěvky i jim umožňují pravidelně trénovat a hrát zápasy. Na závěr bych chtěl poděkovat našim fanouškům, kteří nás přišli povzbudit v klíčových utkáních, kdy se rozhodovalo o našem postupu do druhé ligy mužů.

V Praze dne 1. července 2000

*Ing. Radko Sáblik
předseda TJ Sokol Motol
předseda oddílu basketbalu*

MUŽI

SOKOL MOTOL „A“

Jak již bylo zmíněno v úvodu, před toto družstvo byl postaven velmi náročný cíl a to vyhrát třetí ligu a postoupit do druhé ligy. Před sezónou se tým zúčastnil velmi kvalitního turnaje v Německu, kde vybojoval třetí místo za dvěma ligovými týmy z Litvy. Následně získal třetí místo na turnaji v Rokycanech, druhé místo na turnaji v Motole za Sokolem Vyšehrad ovšem před Lokomotivou Plzeň, USK Praha B i Kralupy. Následovalo vítězství na turnaji v Litoměřicích, kde jsme zdolali v prodloužení i ambiciózní celek Nymburku. Posledním vystoupením před sezónou pak bylo druhé místo na turnaji v České Lípě, když jsme až ve finále podlehli Roudnici nad Labem.

V rámci přípravy na sezónu, která byla velmi náročná, jsme se utkali několikrát s velmi silnými týmy Sokola Vyšehradu A i Nymburku a hráči v těchto duelech sbírali zkušenosti, které se v pozdější době ukázaly jako neocenitelné. Významně pro kvalitu týmu přispělo i tradiční soustředění v Nymburku včetně dvou přátelských zápasů s domácím týmem. Hráči zde zodpovědně pracovali především na fyzické kondici, ale i technice a taktice.

Prvním, co se nám podařilo dle předsevzetí, bylo tažení Českým pohárem. Po vítězství v Klatovech, kdy jsme domácí smetli po výborném výkonu o čtyřicet bodů, následovala vítězství nad výbornými druholigovými týmy na domácí palubovce, když jsme přehráli nejprve Bohemians Praha a později i USK Praha B.

Osmifinále s BK NH Ostrava „A“ pak bylo pro mnohé hráče zážitkem. Po vyrovnaném poločase jsme i ve druhém poločase dokázali vzdorovat výbornému soupeři. Byť v závěru zápasu dostali příležitost všichni naši hráči, porážka o dvacet bodů a především výborný výkon znamenal důstojné rozloučení s Českým pohárem.

Před sezónou jsme za soupeře o čelo tabulky považovali především Rokycany, Litoměřice, Duklu Dejvice a Baník Most. V závěru jsme však již bojovali pouze s Rokycany.

V první polovině nám bohužel nevyšel zápas v Mostě, kde jsme bez Pavla Podlípného prohráli až příliš jednoznačně, porážka v Rokycanech se čekala, přišla navíc po výborném výkonu. Varující prodloužení doma s Libochovicemi i těsné vítězství nad Berounem vyvrcholilo zdrcující porážkou doma od Roudnice. Vzhledem k tomu, že družstvo Rokycan všechny zápasy vyhrálo a po polovině mělo bilanci vítězství - porážky 11: 0, zdálo se, že náš sen o druhé lize je ztracen v nenávratnu.

Ve druhé části hráči Rokycan, kteří ovšem prvních sedm zápasů v sezóně hráli doma, začali ztrácet body a naopak naše družstvo šlo od vítězství k vítězství. Porážka s Roudnicí

jako by byla katarzí, následovalo vítězství v Berouně v pouhých sedmi hráčích, když nás zasáhla marodka a důležitá výhra v dramatické koncovce doma nad Duklou Dejvice.

Vyvrcholením sezóny byl zápas doma s Rokycany. Bojovali jsme o vítězství i o rozdíl ve skóre. Po nejlepším výkonu družstva v obraně jsme vyhráli o dvacet bodů a před závěrečným kolem nám stačilo již vítězství v Roudnici. To se podařilo a tak naše jediná porážka v odvetách přišla po sérii deseti výher v řadě až v posledním zápase v Litoměřicích, kdy ovšem již o nic nešlo a hráči nastupovali po zasloužených oslavách.

Za úspěchem jistě stojí snaha hráčů na tréninku, dobrá hráčská parta i chuť vyhrávat. Za hlavní faktor považuji obranu, kde se projevila morálka hráčů a v kritických chvílích byli ochotni sáhnout až na dno svých sil. Nepochybně se k nám v některých duelech přiklonilo i štěstí, což ke sportu patří, myslím si však, že družstvo mužů A mu svým přístupem vycházelo poměrně vstříc.

Po skončení sezóny družstvo v nekompletním složení s některými novými adepty pro příští sezónu vybojovalo druhé místo na turnaji Slovanu Bohnice a v červenci se téměř kompletní A tým zúčastnil turnaje v Německu a přivezl pohár za třetí místo za ligovým družstvem z Litvy a výběrem Severního Německa. Na turnaji se prezentoval dobrou obranou a solidním basketbalovým projevem.

Co se týká kádru, nijak dobře to nezačalo. Dohodnuté hostování Marka Loufy z Vyšehradu nevyšlo díky jeho operaci ramene. Právě na jeho zkušenosti z první ligy jsme v našich postupových plánech velmi spoléhali. Na vojnu do Dukly Dejvice odešel Filip Ernest a nastoupil pouze několikrát za B tým, z pracovních důvodů skončil Tomáš Stárek. Již na začátku sezóny přerušil svoji sportovní dráhu z pracovních důvodů Tomáš Holík, po vánocích pak i Václav Enoch. Na část sezóny přišel pivot Nicolas Lavaud, ten však kromě zápasu v Domažlicích příliš družstvu nepomohl. To jiným případem byl Milan Voračka, který začal hrát po vánoční přestávce a nejen že se projevil jako výborný hráč, ale i skvěle zapadl do party. Během podzimu se objevil Jiří Papež ze Sokola Horní Počernice, ale přechod z B přeboru Prahy byl příliš velký a v zápasech pak především sbíral zkušenosti.

Během sezóny, která byla pro naše hráče v jejich dosavadní kariéře asi nejnáročnější, byl zraněn Filip Scholz, Václav Mezera a Pavel Podlípny, Filip Scholz navíc téměř měsíc na jaře chyběl díky viróze. V závěru sezóny se ještě zranil Tomáš Růžička, z pracovních důvodů omezil tréninky a v posledních zápasech chyběl Richard Beneš. Základní pětku Pavel Hodek, Pavel Podlípny, Filip Scholz, Matěj Žák a František Gregor, podporovaná prvním střídajícím Milanem Voračkou, však v závěru nabídnutou šanci nepustila a vybojovala druhou ligu.

Právě těchto šest zmíněných hráčů bylo v sezóně největšími oporami, střídavě se dařilo Tomáši Růžičkovi, své si v první části uhrál Richard Beneš. Největšího zlepšení dosáhl i díky individuálnímu tréninku Filip Scholz, tradiční jistotou v obraně i útoku byl Pavel Podlípny. Pavel Hodek přidal k dobré střelbě skvělou obranu i zlepšené dirigentské schopnosti. Ve většině zápasů podávali solidní výkony František Gregor, Matěj Žák i Milan Voračka, v některých pak výkony výborné. Pracovitost v obraně prokázoval Václav Mezera, zkušenosti sbíral Jiří Papež. Po slušném podzimu přestal chodit Václav Enoch.

Neocenitelné služby ve funkci technického vedoucího vykonal Jan Dušek, který navíc výrazně přispěl k pohodě v družstvu.

SOKOL MOTOL „B“

Základním smyslem existence B družstva mužů je příležitost pro mladé hráče se rozehrávat vedle zkušených borců, kteří především z pracovních důvodů již rezignovali na republikové soutěže. I tak však byl požadavek i po sportovních výsledcích, neboť bylo jasné, že takto složený tým bude velice silný.

Družstvo v přeboru Prahy A zaváhalo pouze dvakrát, když doma zbytečně prohrálo s Viktorii Žižkov a podruhé při velké absenci hráčů dohrávalo ve čtyřech a neuspělo na Elánu Praha. Dalšíh dvacet zápasů však vyhrálo a po zásluze i celou soutěž. Je nutné říci, že ve většině zápasů byl rozdíl v náš prospěch patrný. Největší pak byl v obraně, především ve chvílích, kdy pendlující hráči začali naplno bránit, soupeř jen obtížně dával body. Ne náhodou jsme byli nejlepší v soutěži jak v útoku tak v obraně. Ocenit je nutné i vysoký počet úspěšných tříbodových koshů na zápas, což mnohdy rozhodovalo vyrovnanější utkání.

Za zmínku nepochybně stojí výkon Pavla Hodka, který v důležitém zápase na Stavební fakultě zaznamenal 58 bodů a potvrdil naše prvenství v soutěži i své postavení hvězdy v pražském přeboru. Stal se též nejlepším střelcem tříbodových koshů v soutěži.

Kromě již zmíněného Pavla Hodka byl další výraznou oporou Pavel Podlípny a Filip Scholz, když oba zářili jak v útoku tak v obraně. Velmi dobře se ukazoval Tomáš Růžička. V závěru sezóny se rozehrál k velmi dobrým výkonům Václav Mezera. Tradiční oporou v obraně byl Martin Kolouch a své kvality pravidelně prokazoval Jiří Lízálek. Oporou byl i Jan Dušek, který však trpěl nevyrovnanými výkony, stejně jako Jiří Bubeník. Velkou snahu na sobě pracovat projevil starší dorostenec Roman Šimmr i dobře zapadl do výborné party, která se v družstvu vytvořila. Vzhledem k tomu, že věkový rozdíl v B družstvu byl přeci jen větší než v A týmu, je to povzbudivé zjištění. Je nutné ocenit snahu starších hráčů pomoci svým mladším kolegům povzbuzením i dobrou radou.

SOKOL MOTOL A + B

Hráči družstev mužů A + B trénovali společně, v zápasech používali stejné typy obran, útočné systémy i akce. V rámci přátelských zápasů či turnajů se mnohdy družstva prolínala. To lze považovat za klad. V mistrovských zápasech jsme pak důsledně využívali pendlující hráče a jejich zlepšení lze přičíst i právě značnému množství zápasů, kde mohou získávat tolik potřebné zkušenosti. Dá se tedy říci, že existoval jeden společný byt širší kolektiv hráčů, který hrál v sezóně dvě soutěže, přičemž někteří hráči hráli pouze 3. ligu, někteří pouze přebor Prahy a mnoho z hráčů hrálo obě soutěže. Hráči tuto myšlenku vzali za své a jako jednotitý kolektiv trénovali bez ohledu na to, kdo byl v kterém týmu na soupisce.

Abychom mohli ve stejném duchu pokračovat, dohodli jsme se s mladým týmem Slovanu Bohnice a přepustili mu své místo ve 3. lize mužů. To nám umožní opět společné tréninky všech hráčů týmů A a B i hojně využívání pendlů i v příští sezóně.

Jak se často zúčastňovali jednotliví hráči tréninků, přátelských zápasů a kolikrát celkem nastoupili v mistrovských zápasech je možné vyčíst z následující tabulky. Je nutné podotknout, že František Gregor do února ještě trénoval a hrál druhou ligu za Sokol Vyšehrad, Jiří Papež za Sokol Horní Počernice v přeboru Prahy B a Roman Šimr za starší dorostence.

Na dalších dvou stránkách pak naleznete historickou bilanci kontinuity tohoto družstva. Jsou zde započítány mistrovské i přátelské zápasy. Základem je družstvo, které se postupem času prokousalo z pražských tříd k vítězství v přeboru Prahy a k postupu do třetí ligy a letos i k vítězství v této třetí lize a k postupu do ligy druhé. V posledních třech sezónách, od postupu do třetí ligy, existuje jak již bylo zmíněno pouze jeden kolektiv hráčů hrající dvě soutěže. Proto jsou započítávány zápasy za A i B tým, navíc v přátelských zápasech hrají hráči podle potřeb bez ohledu zda jsou na soupisce A nebo B týmu.

Celková bilance v sezóně 1999/2000 - MUŽI „A“ + „B“:

3. liga muži	22 zápasů	18 vítězství	4 porážky	skóre 1775: 1537	
Český pohár	5 zápasů	3 vítězství	2 porážky	skóre - 389: 394	
Přebor Prahy A	22 zápasů	20 vítězství	2 porážky	skóre - 1896: 1493	
Pražský pohár	2 zápasy	2 vítězství	0 porážek	skóre - 212: 90	
mistrovská utkání	51 zápasů	43 vítězství	8 porážek	skóre - 4272: 3514	
přátelská utkání	45 zápasů	28 vítězství	16 porážek	1 nerozhodně	skóre - 3633: 3495
celkem zápasy	96 zápasů	71 vítězství	24 porážek	1 nerozhodně	skóre - 7905: 7009

Bilance pouze ve 3. lize mužů a přeboru Prahy A:

3. LM a přebor A 44 zápasů - 38 vítězství - 6 porážek - skóre - 3671: 3030

Průměrné skóre v zápase: 83,43 vstřelených bodů: 68,86 obdržených bodů

SOKOL MOTOL „JUN“

Pro příští sezónu 2000/2001 bylo Sokolem Motol přihlášeno další družstvo do mužských soutěží. Podle pravidel daných Rozpisem Pražského basketbalového svazu bylo na základě dorostenecké ligy zařazeno do 1. třídy mužů. Trenérem družstva byl jmenován Ondřej Zajíček, který má za úkol vybudovat tým, který vybojuje postup do přeboru Prahy B. Toto družstvo, jehož základ budou tvořit současní nebo bývalí dorostenci, bude vystupovat pod zajímavým názvem BC Nový Knín, podle bydliště svého trenéra.

MLÁDEŽ

Problém mládeže je stále diskutován, rozebírán, ovšem situace není radostná v celé České republice. Oproti minulosti existuje daleko více lákadel, kterým mladí hráči podléhají. Jedná se o počítačové hry, diskotéky, videa, televize, vášnivé lásky a bohužel též o alkohol a drogy. Přitom sport může být prostředek, jak se vyhnout účasti v různých pouličních či hospodských partách, jak zabránit závislosti na hrách, alkoholu či drogách.

Všeobecně výchova mladých basketbalistů je finančně velice náročná a pro kluby přináší velmi malé výsledky. Stále se vyplatí si hráče odněkud koupit než se věnovat jeho výchově, pokud budeme situaci hodnotit pragmaticky po ekonomické stránce. Varováním může být situace v Praze, kdy ve starším dorostu tři družstva hrají extraligu, dvě dorosteneckou ligu a pouze tři (!!!) pražský přebor. Další neexistují. Částečně díky ekonomickým podmínkám, částečně díky nezájmu hráčů.

Je nepochopitelné, že hráči, kteří nejprve chodí do sportovních tříd na základní škole, potom do sportovních tříd na střední škole, se ve starším dorostu vykašlou na basketbal. A to doslova a začínají dávat přednost jiným zájmům.

Lidé, kteří se mládeži věnují, jsou vesměs velcí nadšenci, dělají to téměř zadarmo a obětují tomu volný čas. Odpovědí jim však není úcta za jejich práci, ale pohrdání, arogantní chování jejich svěřenců a v některých případech i třeba nevědomé sabotování jejich snahy neúčasti na trénincích či zápasech.

Každý trenér mládeže v normální zemi je hodnocen podle toho, kolik se mu podařilo vychovat hráčů pro reprezentaci, první ligu, druhou ligu a tak dále. Podle toho je buď úspěšný či neúspěšný. Výsledky družstev mládeže jsou v tuto chvíli podružné. U nás jsou bohužel z hlediska chodu klubu, zájmu sponzorů či střediskům dávány na první místo.

V Motole jsme již poněkolikráté v situaci, kdy většina hráčů skončí během staršího dorostu. Například z ročníku 1981, který byl ve svém prvopočátku velice silný, nepřišel do družstev A nebo B mužů ani jediný hráč! K této situaci se však ještě vrátím u hodnocení starších dorostenců.

Je velice škoda, že jsme přišli o Centrum talentované mládeže, bohužel však udržet ho byl asi nadlidský výkon. Díky spolupráci s FZŠ Petřiny a dobré funkcionářské práci jsme po tři roky byli ve společnosti Sparty, Ostravy, Olomouce, Pardubic a Ústí nad Labem. Nyní na naše místo přicházejí USK Praha, Brno a České Budějovice. Přitom se při trochu lepších

výsledcích ještě dala situace zachránit, ovšem neúčast ani jednoho družstva v extralize a dokonce sestup starších dorostenců z dorostenecké ligy nám definitivně podřezal větev. Je to skutečně škoda, protože v minulých letech byla finanční podpora těchto center asi 80.000,- Kč, ovšem od příští sezóny se díky rozvojovým programům pro talentovanou mládež vyplácí na téměř 250.000,- Kč. To však již bude bez nás.

Vzniklá situace nás donutila přehodnotit některé další plány. Ve výboru jsme se dohodli, že bude účelné věnovat pozornost mladším hráčům, žákům, minižákům a družstvu mladšího dorostu. Vynakládat peníze do staršího dorostu pro příští sezónu se nám zdálo jako naprosto neúčelné. Proto bylo pro příští rok po zrušení družstva staršího dorostu. Stalo se tak po mnoha letech, kdy jsme patřili mezi úzkou elitu klubů v celé České republice, které měly družstvo starších i mladších dorostenců v dorosteneckých ligách. Ti lepší z hráčů budou moci hostovat do Vyšehradu nebo Sokola Pražského a zároveň hrát za mužský juniorský tým pod vedením Ondřeje Zajíčka.

U mladšího dorostu jsme se dohodli na spolupráci mezi Sokolem Motol, Spartou Praha a FZŠ Petřiny. Jak jsem již zmiňoval v úvodním slovu, první družstvo bude hrát pod hlavičkou Sparta Praha Motol extraligu a druhé pod hlavičkou FZŠ Petřiny Motol dorosteneckou ligu. Družstva budou složena podle výkonnosti bez ohledu na to, který hráč přišel z Motola nebo ze Sparty. Bude mezi nimi možný přesun hráčů, někteří dorostenci budou hrát v následující sezóně za obě družstva. V dalších letech by tato spolupráce měla pokračovat. Výhodou je širší základna pro výběr i rozdělení nákladů na soutěže.

Po skončení příští sezóny budou přihlášení současní mladší dorostenci doplnění o hráče ročníku 1983 do kvalifikace v Praze o dorosteneckou ligu staršího dorostu. Pokud uspějí, budou opět v Motole hrát dorosteneckou ligu staršího dorostu. Spolupráce v oblasti mladších dorostenců mezi Motolem, Spartou a Petřiny by se v sezóně 2002/2003 měla rozšířit i do staršího dorostu.

STARŠÍ DOROSTENCI

Že nebude v tomto družstvu vše v pořádku se ukazovalo již na soustředění v Nymburku. Malá snaha na tréninku, neúčast některých hráčů (Adam Slánský, Marek Jansta, Radim Ježek, Jan Hrabovský), předčasný odjezd a následná zahraniční dovolená tři týdny před kvalifikačními boji o extraligu (Jan Štěp, Jan Zúber), odjezd Jana Nováka do USA.

Na soustředění Robert Schweiki, Roman Šimmr a Stanislav Kohout trénovali i s družstvem mužů a měli být zařazeni do jejich kádru. Bohužel vydržel pouze Roman Šimmr, další dva zmiňovaní hráči neměli vůli trénovat a v případě Roberta Schweikiho chyběly i elementární základy slušného chování.

Jako jediný starší dorostenec tak hrál i soutěž mužů Roman Šimmr. Byť měl zpočátku problémy s obranou a technikou, získal si respekt mezi muži svoji snahou na sobě pracovat. Přitom možnost trénovat a hrát za A nebo B družstvo mužů byla opakovaně nabídnuta i Janu Hrabovskému, Adamu Slánskému, Robertu Schweikimu, Stanislavu Kohoutovi, Janu Frantíkovi a Marku Janstovi. Kromě občasných záblesků u Stanislava Kohouta, kterému však zatím chybí vůle k tvrdé práci, žádný na tuto nabídku nereflaktoval.

Vzhledem k problémům v přípravě na kvalifikaci na extraligu odvolal výbor Motola trenéra Václava Dobeše a po kvalifikaci ho nahradil Jiří Heinz. Přicházel s velkým odhodláním a touhou s družstvem dosáhnout na místo, které by týmu dávalo právo bojovat po skončení soutěže v kvalifikaci o extraligu staršího dorostu. Nebyl to nereálný cíl, pokud hráči chtěli hrát a sešli se kompletní, byli schopni porazit každého ve skupině.

Nejprve odešli Jan Hrabovský a Radim Ježek, když bylo vyhodnoceno jejich chování v Táboře, kdy se družstvo bez ohledu na večerku opilo a druhý den ostudně prohrálo s Tábořem. U dalších hráčů byla dána výstraha. Během sezóny se trenér Heinz rozloučil s Adamem Slánským, který odmítal v dostatečné míře respektovat jeho pokyny na tréninku a na konci sezóny i se Stanislavem Kohoutem, který měl nevhodné chování během zápasu.

V té době družstvo kompletní prakticky netrénovalo, Robert Schweiki a Jakub Hlášek (přišel ze Sparty Praha) trénovali většinou v pátek před zápasem, Jan František a Marek Jansta trénovali podle chuti a dávali přednost rodinným oslavám a návštěvám příbuzných před utkáními.

I za takového stavu se však dala dorostenecká liga udržet, ovšem porážka v posledním zápase s velice slabým Tábořem poslala družstvo z dorostenecké ligy. Ostuda byla dokonána.

K tomu, co jsem popsal asi nemá cenu nic dodávat. Vrátil bych se pouze k ročníku 1981, který byl v kategorii žáků a prvním rokem mladšího dorostu velmi nadějný a patřil k nejlepším v republice. Zdálo se, že mnozí hráči by mohli v budoucnosti hrát minimálně druhou ligu, ne-li výš. Nakonec převážila pohodlnost, ale bohužel taký negativní vliv prostředí.

Jako první skončil obrovsky talentovaný rozehrávač David Kosiner (193 cm) v souvislosti s problémy s návykovou látkou, jako další přestal trénovat ale o to více se pohybovat po pohostinství rozehrávač Radim Ježek (187 cm).

Poslední dva roky již téměř netrénoval pivot Jan Hrabovský (206 cm), byť mu domlouval i bratr studující na universitě v USA, který v Motole rovněž začínal a před odchodem na studia hrál první ligu za Spartu Praha a Vyšehrad. V případě Jana Hrabovského, který byl v minulosti i v reprezentačních výběrech ČR, jednoznačně zvítězila pohodlnost nad možností se v basketbale prosadit a využít své nesporně výborné fyzické parametry.

Pivot či vysoké křídlo Adam Slánský (201 cm), který se v mladším dorostu jako nominovaný talent zúčastnil exhibičního utkání východ západ této soutěže, z podivných důvodů přestal trénovat, byť s ním bylo několik osobních pohovorů včetně trenérů na sportovním gymnasiu Přípotoční, kam docházel. Po ukončení střední školy byl jeho trénink již jen udržovací a jeho výkonnost stále klesala. Posledním talentem, který byl z ročníku 1981 promrhán, je rozehrávač Robert Schweikl (193 cm).

Z pohledu Motola je to o to více tragické, že pokud chceme doplňovat družstvo mužů, musíme se obracet do jiných klubů. Přitom jsme vynaložili značné prostředky na výchovu již zmíněných hráčů a očekávali, že v kategorii mužů přispějí k dobrým výsledkům Motola.

Není se tedy co divit tomu, že u mnohých funkcionářů již převažuje skeptický pohled na výchovu mládeže a že i mnozí hráči mužů již hledí s nedůvěrou na mladé hráče. Chování již zmíněných mladíků však dává pesimistům za pravdu.

Myslím si, že základ této neradostné situace je ve výchově. Pokud chybí základní slušnost, ochota tvrdě pracovat, porvat se o místo v družstvu i touha něco dokázat, ani ten nejlepší trenér a sebevíc daných příležitostí nic nezmuže.

MLADŠÍ DOROSTENCI

Družstva mladšího dorostu se ujal Mgr. Libor Dvořák, zkušený trenér, který se může pochlubit titulem mistra ČR v kategorii žen, trénoval ve Francii a jeho poslední předcházející angažmá bylo u prvoligového družstva žen v Karlových Varech. Stal se šéftrenérem sportovních tříd FZS Petřiny a též trenérem družstva mladších dorostenců.

Je nutné přiznat, že družstvo na soustředění v Nymburku dřelo, v kvalifikaci o extraligu usilovně bojovalo, ovšem v klíčovém zápase s Českými Budějovicemi ho přehrálí pivoti soupeře.

Naštěstí i po neúspěchu v kvalifikaci hráči dál poctivě trénovali, bojovali o jedno ze dvou míst ve své skupině dorostenecké ligy, které zaručovaly právo hrát v květnu kvalifikaci o extraligu pro příští ročník.

Jednoznačným nedostatkem družstva byla absence klasických pivotů. V družstvu nebyl ani jediný a to se v mnoha zápasech ukázalo jako klíčové. Na jaře přišel sice Tomáš Vlasák ze Sparty Praha, ale v projevil se u něho obrovské technické nedostatky. Druhým negativním faktorem byl neobvykle vysoký počet faulů, kterých se hráči dopouštěli jednak z přemíry bojovnosti, jednak z taktické nevyzrálosti i nedostatku kázně.

U klíčových hráčů se bohužel projevilo několik negativních faktorů. Hra Petra Večeří byla nevyzpytatelná jako ostatně hráč sám, dokázal zápas vyhrát jako ho stejně pohřbít. Další opora Jan Žák s příchodem na hřiště přestal vnímat okolí, bohužel neúměrně narůstala jeho agresivita, která se projevila technickými a nesportovními chybami i několikerým vyloučením. Petr Dvořáček laboroval se zraněními, v obraně se zbytečnými fauly a v útoku se zbrklostí, která ho stála mnoho neproměněných tutovek. Rozehrávač Marcel Chobodydes byl patologickým „faulovačem“, jeho životnost byla velice krátká a vydobyl si pozici nejvíce faulujícího hráče v celém mladším dorostu.

Velkým přínosem byl příchod Pavla Hendricha z Domažlic, byť se jeho forma během sezóny postupně vytrácela. Doplácel na slabší střelbu z větších vzdáleností.

Pokrok udělal Milan Kadlec a Jan Raděj, jako talent se jeví Jan Kadečka, ale čeká ho hodně práce. Mnoho dlužen svému talentu zůstal Petr Martínek, upřímně řečeno daleko více se čekalo od Zdeňka Bareše, byť jeho forma v závěru sezóny měla stoupající tendenci.

Trenér Dvořák i družstvo však odvedlo solidní práci, byť se jim výkonnostní cíl splnit nepodařilo. Je nutné ocenit přístup hráčů k tréninku, ale je nutné zmínit i pár negativních jevů.

Za jeden ze záporů považuji neproměňování tutových šancí. Hráči, kteří mají z pozic střelbu i pod třicet procent se vnitřně cítí střelci a usuzují z toho, že jim jeden zápas vyjde. Bohužel v dalších dají dva koše z deseti pokusů a někdy ještě méně. Dále si myslím, že by někteří měli být ve vztahu ke svým dovednostem skromnější a o to více usilovněji na svém vývoji pracovat. A poslední poznámka. Hvězda družstva se pozná nejen podle toho, co dělá na hřišti a jak je schopna rozhodnout utkání, ale i jak dokáže pomoci družstvu a svým spoluhráčům, kteří jsou výkonnostně slabší či se jim nedaří. Takový nikdo v družstvu nebyl, byť si myslím, že se jako hvězdy mnozí cítili.

Na závěr bych chtěl říci, že je v družstvu několik talentovaných basketbalistů a doufám, že půjdou jinou cestou než jejich kolegové ze staršího dorostu a dokáží se i v budoucnosti prosadit. Příležitost se ukázat v dobrém slova smyslu budou mít již příští rok v extralize mladšího dorostu ve společném družstvu se Spartou Praha a další v dorostenecké lize v družstvu FZŠ Petřiny Motol.“

Soupiska družstva Sokol Motol „A“ v sezóně 1999/2000:

- 3. liga muži

Rozehrávači:

HODEK Pavel (78, 180), **BENEŠ** Richard (75, 186), **HOLÍK** Tomáš (79, 180)

Křídla:

PODLIPNÝ Pavel (78, 192), **ENOCH** Václav (80, 194), **RŮŽIČKA** Tomáš (80, 197), **SCHOLZ** Filip (78, 197), **PAPEŽ** Jiří (78, 195), **VORAČKA** Milan (77, 195)

Pivoti:

MEZERA Václav (77, 198), **ŽÁK** Matěj (75, 201), **GREGOR** František (78, 203), **KOLOUCH** Martin (72, 198), **LAVAUD** Nicolas (72, 205)

Trenér:

Ing. SÁBLÍK Radko

Vedoucí družstva:

DUŠEK Jan

Soupiska družstva Sokol Motol „B“ v sezóně 1999/2000:

- přebor Prahy muži „A“

Rozehrávači:

HODEK Pavel (78, 180), **HOLÍK** Tomáš (79, 180), **ERNEST** Filip (75, 186), **LÍZÁLEK** Jiří (70, 186), **KOHOUT** Stanislav (85, 186)

Křídla:

STÁREK Tomáš (77, 201), **ENOCH** Václav (80, 194), **PODLIPNÝ** Pavel (78, 192), **SCHOLZ** Filip (78, 197), **DUŠEK** Jan (74, 196), **RŮŽIČKA** Tomáš (80, 197), **ŠIMMR** Roman (82, 194)

Pivoti:

BUBENÍK Jiří (69, 199), **MEZERA** Václav (77, 198), **KOLOUCH** Martin (72, 198)

Trenér:

Ing. SÁBLÍK Radko

Vedoucí družstva:

DUŠEK Jan

Soupiska družstva Sokol Motol „C“ v sezóně 1999/2000:

- přebor Prahy muži „B“

Rozehrávači:

DOBEŠ Jiří (64, 178), **KÝN** Tomáš (79, 186), **BAŠTÁŘ** Petr (64, 180), **MACHATÝ** Aleš (70, 185)

Křídla:

BAZIKA Miroslav (64, 192), **KOŽENÝ** Ivan (62, 187), **SOUČEK** Martin (67, 193), **HAMPL** Štěpán (69, 188), **MICHÁLEK** Jan (68, 183)

Pivoti:

JAKEŠ Daniel (64, 197), **SMĚLÝ** Daniel (68, 195), **TYLŠ** Michal (65, 192)

Trenér:

DOBEŠ Václav

Soupiska družstva Sokol Motol starší dorostenci v sezóně 1999/2000:

- dorostenecká liga

Rozehrávači:

SCHWEIKI Robert (81, 192), **STÁREK** Jakub (81, 185), **DVOŘÁČEK** Petr (83, 185), **ŠMUCLER** Filip (82, 175), **VEČEŘA** Petr (84, 182), **ARCHLEB** Marcel (81, 185), **KOHOUT** Stanislav (82, 185), **ŠTĚP** Jan (82, 178)

Křídla:

JEŽEK Radim (81, 187), **MACHUTA** Petr (82, 185), **HLÁSEK** Jakub (81, 192), **ŠUBRT** Jaroslav (82, 188)

Pivoti:

HRABOVSKÝ Jan (81, 206), **SLÁNSKÝ** Adam (81, 201), **HORNYCH** Tomáš (91, 194), **JANSTA** Marek (82, 202), **ŠIMMR** Roman (82, 194), **ŽÁK** Jan (83, 192), **FRANTÍK** Jan (82, 197), **VLASÁK** Tomáš (83, 204)

Trenér:

HEINZ Jiří

Vedoucí družstva:

HORNYCHOVÁ Jana

Soupiska družstva Sokol Motol mladší dorostenci v sezóně

1999/2000:

- dorostenecká liga

Rozehrávači:

DVOŘÁČEK Petr (83, 185), **BUREŠ** Jan (84, 180), **CHOBODYDES** Marcel (84, 180), **PODPĚRA** Jakub (84, 180), **VEČEŘA** Petr (84, 182), **MARTÍNEK** Petr (84, 182)

Křídla:

BAREŠ Zdeněk (84, 184), **KADLEC** Milan (84, 189) **HENDRYCH** Pavel (84, 180)

Pivoti:

ŽÁK Jan (83, 186), **KADEČKA** Jan (85, 188), **RADĚJ** Jan (84, 186), **ZÁVODNÝ** Jan (84, 185), **VLASÁK** Tomáš (83, 204)

Trenér:

Mgr. **DVOŘÁK** Libor

Vedoucí družstva:

HORNYCHOVÁ Jana

Mistrovské zápasy Sokola Motol „A + B“ v sezóně 1999/2000

Jméno	zápasů	body(trojky)
Pavel Hodek	42	733 (113)
Pavel Podlipný	40	707 (93)
Filip Scholz	40	400 (42)
Tomáš Růžička	38	344 (47)
Václav Mezera	33	175 (1)
František Gregor	26	396 (4)
Jan Dušek	25	212 (22)
Matěj Žák	25	239 (2)
Richard Beneš	22	112 (3)
Václav Enoch	22	183 (11)
Martin Kolouch	21	112 (1)
Jiří Bubeník	20	106

Roman Šimmr	19	144 (9)
Jiří Lízálek	19	114 (13)
Milan Voračka	13	153 (12)
Jiří Papež	12	38 (7)
Tomáš Holík	9	64 (8)
Nicolas Lavaud	8	21
Stanislav Kohout	7	17 (2)
Filip Ernest	3	21 (3)
Tomáš Stárek	1	4 (1)
Marek Jansta	1	0
Jan Frantík	1	0

Poznámka: Kromě 51 mistrovských zápasů odehráno ještě 45 přátelských utkání.

Poznámka: Nejvíce zápasů odehrál Tomáš Růžička 74 (k tomu 90 tréninků), Pavel Podlipný 71 (97), Filip Scholz 62 (104), Pavel Hodek 61 (83), František Gregor 61 (70), Jan Dušek 60 (79), Václav Mezera 56 (84), Matěj Žák 55 (82), Richard Beneš 49 (63) atd.

Mistrovské zápasy Sokola Motol „C“ v sezóně 1999/2000

Jméno	zápasů	body(trojky)
Ivan Kožený	22	319 (25)
Jan Michálek	22	305 (51)
Štěpán Hampl	21	152 (35)
Tomáš Kýn	21	170 (2)
Daniel Jakeš	20	111
Daniel Smělý	20	170
Michal Tylš	20	73
Miroslav Bazika	19	52
Aleš Machatý	12	43 (1)
Petr Baštář	11	13
Martin Souček	3	2
Jiří Dobeš	2	0

Poznámka: Odehráno 22 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy Sokola Motol starší dorostenci v sezóně 1999/2000

Jméno	zápasů	body(trojky)
Roman Šimmr	29	513 (10)
Robert Schweiki	27	349 (29)
Stanislav Kohout	24	308 (39)
Jan Frantík	23	141
Jakub Stárek	23	66 (17)
Marek Jansta	21	119
Adam Slánský	20	232 (3)
Jan Žák	19	148
Jakub Hlásek	14	250 (12)

Marcel Archleb	12	31 (1)
Petr Dvořáček	9	45 (2)
Tomáš Horných	9	11 (1)
Petr Machuta	8	6 (1)
Petr Večeřa	8	5
Jan Hrabovský	6	36
Jaroslav Šubrt	6	13
Radim Ježek	4	1
Jan Štěp	3	3 (1)
Filip Šmucler	1	5
Tomáš Vlasák	1	0

Poznámka: Odehráno 31 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy Sokola Motol mladší dorostenci v sezóně 1999/2000

Jméno	zápasů	body(trojky)
Pavel Hendrych	32	489 (10)
Petr Večeřa	31	393 (31)
Marcel Chobodydes	30	124 (7)
Milan Kadlec	28	99 (6)
Petr Dvořáček	27	371 (14)
Jan Žák	27	484 (7)
Zdeněk Bareš	26	119 (11)
Jan Raděj	23	87
Jan Bureš	18	74 (9)
Jan Kadečka	17	46
Jan Závodný	11	19
Petr Martínek	9	49 (4)
Tomáš Vlasák	9	10
Jakub Podpěra	2	2

Poznámka: Odehráno celkem 33 mistrovských zápasů.

Tabulky soutěží:

3. ligy mužů:

1.	Sokol Motol	22	18	4		1775	:	1537	40	238
2.	SKB Rokycany	22	18	4		1924	:	1574	40	350
3.	BK VTJ Dukla Dejvice	22	15	7		1681	:	1449	37	232
4.	TJ Slavoj Litoměřice	22	15	7		1796	:	1648	37	148
5.	TJ Baník Most	22	14	8		1943	:	1851	36	92
6.	BK REAL Roudnice nad Labem	22	12	10		1552	:	1543	34	9
7.	TJ Jiskra Domažlice	22	11	11		1730	:	1689	33	41

8.	BK Beroun	22	10	12		1837	:	1825	32	12
9.	BC Libochovice	22	8	14		1708	:	1852	30	-144
10.	TJ Klatovy	22	6	16		1639	:	1802	28	-163
11.	DDM Ostrov	22	3	19		1482	:	1889	25	-407
12.	TJ Sokol Písek	22	2	20		1538	:	1946	24	-408

Přeboru Prahy „A“:

1.	Sokol Motol "B"	22	20	2		1896	:	1493	42	403
2.	VŠTJ Stavební fakulta "A"	22	16	6		1667	:	1573	38	94
3.	SK Viktoria Žižkov "A"	22	14	8		1673	:	1614	36	59
4.	Sokol Žižkov "A"	22	14	8		1604	:	1605	36	-1
5.	Slovan Bohnice "A"	22	13	9		1706	:	1613	35	93
6.	Sokol Kbely "A"	22	12	10		1703	:	1622	34	81
7.	SK Elán Praha	22	10	12		1723	:	1650	32	73
8.	TJ Košíře Praha "A"	22	10	12		1647	:	1792	32	-145
9.	TJ ČZU Praha "A"	22	7	15		1525	:	1642	29	-117
10.	Meteor Praha "A"	22	7	15		1514	:	1635	29	-121
11.	Sokol Žižkov "B"	22	6	16		1577	:	1722	28	-145
12.	Technika Praha Strojní "A"	22	3	19		1469	:	1743	25	-274

Český pohár:

1. kolo:

TJ Klatovy **Sokol Motol „A“** 56: 98

2. kolo:

Sokol Motol „A“ Bohemians Praha 79: 76

3. kolo:

Sokol Motol „A“ USK Erpet Praha „B“ 80: 78

4. kolo – osmifinále:

Sokol Motol „A“ BK NH Ostrava „A“ 75: 98

Pikantnosti či zajímavosti z dané sezóny družstva Sokol Motol „A“+„B“:

Z kroniky, červenec 1999, turnaj Mulhausen, Německo:

„Nabídka na silně obsazený turnaj v německém Mulhausenu (snad to píšu správně) byla natolik zajímavá, že se nedala odmítnout. I když byl termín stále posouván, až padl na konec července.

Muži Motol A, turnaj Německo, červenec 1999

Zleva: Tomáš Růžička, Pavel Podlipný, Jan Dušek, Pavel Hodek, Filip Scholz, František Gregor

Z původně slibované účasti mnoha hráčů zůstala nakonec šestice - Jan Dušek, Pavel Podlipný, Pavel Hodek, Tomáš Růžička, František Gregor a Filip Scholz. Takže nakonec zůstal doma i trenér, aby se „družstvo“ vešlo do jednoho auta, které zapůjčil Jiří Lízálek.

Že se turnaj povedl, především po společenské stránce, bylo dokazováno neustále opakovaným vyprávěním zážitků u mnoha společných posezeních během sezóny. O indispozici Pavla Podlipného na hotelu, jeho odpočinku před diskotékou pod autem, na židli tancujícího Tomáše Růžičku, když si předtím ulevil do popelníku od tlaku v žaludku, výsadku z auta organizovaném hrajícím trenérem výběru Honzou Duškem ve 140 kilometrové rychlosti, čemuž naštěstí zabránily pásy ... o opakujících se rundách až k úplnému soumraku vědomí ... to se stalo tradiční náplní hospodských rozhovorů.

Na soupeře z první litevské ligy se spoustou výborných profíků hráči nestačili, ale spravili si chuť v boji o třetí místo na druholigovém domácím německém týmu, především zásluhou střelecké potence obou Pavlů, kteří předvedli konsternovaným soupeřům trojkovou

smršť ... Hodek 36 bodů a šest trojek, Podlipný 19 bodů a 5 trojek, výsledek 80:89 pro náš tým ...

Škoda, že Pavel Hodek nedodal slibovanou esej na téma „Jak to bylo v Německu“. Možná ale je to nakonec dobře ...“

Z kroniky, srpen 1999, soustředění Nymburk:

„Již tradiční soustředění v Nymburku jednoznačně splnilo svůj účel. Zaměřili jsme se především na získání a obnovení fyzické kondice.

Poprvé jsme však jeli společně s družstvy mladších a starších dorostenců. Ti mladší trénovali, ti starší se flákali. Pouze když trojice Robert Schweiki, Roman Šimmr a Standa Kohout trénovala s námi, tak se snažila.

Po stránce snahy bylo u mužů vše v pořádku. Nasazení na dráze i v tělocvičně bylo na solidní úrovni a nebylo nutno na hráče ani naléhat.

Muži Motol, soustředění Nymburk, srpen 1999

Horní řada zleva: Robert Schweiki, Roman Šimmr, Filip Scholz, Tomáš Růžička, Jan Dušek, František Gregor, Pavel Podlipný, Matěj Žák, Radko Sáblick, Václav Mezera
Dolní řada zleva: Stanislav Kohout, Jiří Lízálek, Pavel Hodek

Pouze jednou se pod vedením technického vedoucího družstva Jana Duška spustili, to bylo po zápase s Nymburkem, první zápas a remíza. Dokonce se snažili odnést auto trenéra, ale jelikož bylo příliš těžké, pochroumali pouze trochu nárazník a pokračovali v manipulaci

s lehkým autem Ríši Beneše. Faktem ale je, že přišli ve stanovený čas, dodrželi večerku a druhý den makali naplno na stovkách bez problémů.

Starší dorostenci Motol, soustředění Nymburk, srpen 1999

Zleva: Stanislav Kohout, Jan Růžička, Jakub Stárek, Jan Frantík, Václav Dobeš, Roman Šimr, Jan Žák, Tomáš Hornych, Robert Schweiki

Musím uznat, že po našem jarním příběhu, kdy po krátkém působení Ondřeje Zajíčka jsem se k mužstvu vrátil, se hráči opravdu snažili a dojemná byla i scéna, kdy na sebe mrkali, aby mi Honza Dušek nezapomněl za družstvo poděkovat za soustředění. Nebyli by to však „moji“ hráči, aby si něco neschovali na závěr.

Mladší dorostenci Motol, soustředění Nymburk, srpen 1999

V pátek večer se konalo rozloučení s Nymburkem a první fázi přípravy, nesmírně oblíbenou. Že bylo veselo, o tom nemůže být pochyb. Pokyn dal Jan Dušek, když začal objednávat panáky a pak své objednávky stupňoval geometrickou řadou. Tak se počet panáků utěšeně zvyšoval, v hráčích i na stole. Objednávkou 72 panáků šokoval Honza některé spoluhráče i obsluhu, která se začala vymlouvat na nedostatek skleniček.

Aby se hráči zbavili přítomnosti trenéra, polili ho rukou společnou šampaňským. Můj oděv byl jaksi nepoužitelný a jelikož jsem si již jeden sušil po dopolední koupeli v nádrži, což jsem bral, musel jsem společnost na začátku zábavy opustit. Takže ani netuším, jak řádili dál, ale jak je znám, bylo to jistě velké. Musím uznat, že když jsem pak odpočíval na pokoji, byl jsem v tu chvíli pěkně nasr ...“

Z kroniky, září 1999, přáteláky, turnaje, přáteláky:

„Po skončení soustředění jsme se vrhli do víru přáteláků a turnajů. Byl to opravdu kolotoč, ale myslím si, že takové zatížení bylo potřeba. Mladí hráči kromě tréninků potřebují hodně hrát a sbírat zkušenosti. Ty ale nepřicházejí sami od sebe.

Vím, že je velký rozdíl mezi mistrákem a přátelákem, ale pokud si stanovíme od počátku cíl, co od daného přáteláku chceme, tak má smysl. Ať již hrajeme si silnějším i se slabším mužstvem.

Lepší je samozřejmě soupeř silnější, bohužel sehnat kvalitního soupeře je obtížné. Na druhé straně hrát s námi mají zájem i slabší družstva, pro které je to zase větší přínos.

Hlavní je, aby si hráči uvědomili dvě věci. Že nejde o výsledek, ale o hru a o to, co chceme vyzkoušet. Proto je nutné hrát naplno i když vedeme o dvacet nebo stejným rozdílem prohráváme. A za druhé, když hrajeme se silnějším soupeřem, je nutné, aby to nebyl propadák. Protože pak s námi už nebude chtít hrát. Tak jako naši hráči říkají, že hrát s těmi a s těmi nemá smysl, totéž pak budou říkat soupeři o nás a já pak mám problém sehnat zápas s takovým soupeřem. A kdo tomu nevěří, ať si to alespoň chvíli zkusí.“

Z kroniky, září 1999, série čtyř turnajů:

„Turnaj mužů v Rokycanech 28. až 29. srpna 1999:

Na velmi silně obsazený turnaj jsme odjeli ve značně komplikované sestavě, pět hráčů A týmu, Beneš, Podlípny, Růžička, Žák a Gregor, z B týmu Dušek a dva dorostenci Schweiki a Šimmr. V neděli přijel Vašek Mezera, zápas se Sokolovem jsme odehráli v šesti lidech z A týmu a přehráli tento druholigový tým o pětadvacet bodů. Další zápasy jsme prohráli do patnácti bodů.

Turnaj mužů v O pohár primátora Litoměřic 4. září 1999:

Na turnaj do Litoměřic jsme přijeli v lepší sestavě, se sedmi hráči A týmu, Beneš, Hodek, Podlípny, Růžička, Mezera, Žák a Gregor a dva hráči z B týmu Dušek a Kolouch. Výpravu stejně jako v Rokycanech doprovázel zraněný Filip Scholz, který zhotovoval technické zápisy.

Vzhledem k tomu, že Mladá Boleslav nedorazila bez omluvy, dohodl jsem se s trenérem Nymburku a hráli zápas na 2 x 25 minut čistého času. Utkání bylo vyrovnané a 50 minut čistého času nerozhodlo a tak se prodlužovalo. Nymburk nastoupil dokonce se 13 hráči, včetně posíl Bacíka, Forejta, Paura, Nováka, Měcha a amerického studenta Steve Thomase. Díky vynikající střelbě trojek 17/11 a celkové střelby 81/48 jsme vyhráli po prodloužení 123:121. Ve druhém zápase s pořadatelí jsme rozhodli rychlým nástupem 34:15 a pak už unavení hráči výsledek udrželi.

Turnaj v Motole 10. a 11. září 1999:

Již třetí ročník velmi silně obsazeného turnaje se konal u nás. První ročník vyhrál A tým Sokola Vyšehrad, druhý my a letos opět áčko Vyšehradu. Z našeho A týmu chyběl zraněný Filip Scholz, který obětavě po celou dobu turnaje plnil roli zapisovatele, Pavel Hodek, jenž pískal hokej a Václav Enoch, který se připravoval na maturitu.

Turnaje se zúčastnili hráči Podlipný, Gregor, Beneš, Růžička, Holík, Žák, Dušek, Mezera a Bubeník.

Naši hráči si zaslouží pochvalu za předvedenou hru a druhé místo mezi renomovanými druholigovými družstvy, Jan Dušek pak za celkové zajištění turnaje.

Turnaj – 40. ročník Poháru České Lípy 18. září 1999:

S výjimkou domácího týmu se účastnila třetiligová družstva. Vzhledem k absenci mnoha hráčů můžeme být s druhým místem spokojeni, méně už s předvedenou hrou a ještě méně se zraněním Vaška Mezery ve druhém zápase, protože bude mít tři týdny kotníku v sádře. Turnaje se zúčastnil Podlipný, Růžička, Holík, Mezera, Kolouch, Žák, Dušek, Stárek a Schweiki.

Z kroniky, 2. kolo Českého poháru, 16. 10. 1999 – Sokol Motol „A“ –

Bohemians Praha – 79: 76:

„Družstvo Bohemians v loňské sezóně skončilo na šestém místě druhé ligy. Letos však trpí nedostatkem hráčů, nicméně i úzký kádr je neobyčejně zkušený. Do páté minuty jsme vedli 13:10, dalších pět minut jsme však prohráli 0:15 a soupeř se ujal vedení 13:25. Nepomohl ani oddechový čas a střídání.

Změnou osobní obrany na zónu „match up“ jsme zastavili únik soupeře, ale ten si stále udržoval výrazný odstup.

Ve druhém poločase jsme zlepšili střelbu trojek, 13/6, a zvýšili agresivitu ve zmíněné zónové obraně. Díky třem trojkám Tomáše Holíka, dvěma Tomáše Růžičky a jedné Pavla Podlipného jsme v 11. minutě vyrovnali na 59:59. Pak se skóre točilo kolem nerozhodného stavu. Ve dvacáté minutě Gabor trojkou snížil na 77:76, avšak díky dvěma šestkám výborně střelícího Franty Gregora, celkem 29 bodů, jsme opět náskok zvýšili a již udrželi.“

Z kroniky, 2. kolo Přeboru Prahy „A“, 20. 10. 1999 – Sokol Motol „B“ – SK

Elán Praha - 98: 77:

„První poločas s Elánem byl tradiční, Elán hrál zataženou zónu, nám nešla střelba trojek a trápili jsme se. Hráči Elánu v útoku využívali tělesné či spíše váhové převahy i rozhodčími netrestané brutality, jako například údery loktem do obličeje. Rozhodování bylo slabé a naši hráči byli „trestáni“ za dobrou obranu soupeři i rozhodčími Bradáčem a Kecem. Těm se zápas vůbec nepovedl a v druhém poločase se z něho stal boj od přežití a od 10. minuty i fraška zároveň.

Ve druhém poločase jsme přidali na důrazu, zlepšili střelbu trojek a chytil se Pavel Podlípny, který dal za deset minut druhého poločasu 20 bodů a my vedli 67:51.

A pak to přišlo. Hráč Elánu Michal Fridrich zakopl míč, za což dostal technickou chybu, aby byl vzápětí vyloučen za urážku rozhodčího. Pavel Hodek proměnil dvě ze čtyř šestek, když dostal technickou a vzápětí diskvalifikující chybu Milan Bína. Počet házených šestek se rozrostl na osm, s čímž se Pavel popasoval dobře – 8/7. Tím jsme se ujali vedení 74:51 a tím zápas skončil. Zvláště když o chvíli později dostal další technickou a vzápětí diskvalifikující chybu Stanislav Doubic.

V obavě o zranění byli staženi Pavel Podlípny, Tomáš Růžička a Filip Scholz, ze stejných obav a vzhledem k jeho vznětlivé povaze nebyl ve druhém poločase nasazen Tomáš Holík. Zájem nastoupit ztratil Jirka Lízálek. Zápas se pak už jen dohrál.“

Z kroniky, 1. kolo 3. ligy mužů, 23. 10. 1999 – Sokol Motol „A“ – BK Beroun – 77: 74:

„Naši hráči dnes působili mdlým dojmem a koncentrace všech hráčů na zápas byla diskutabilní. Ve hře nás udržovali střelbou trojek Pavel Podlípny – 5/5 a Filip Scholz 2/2, přesto jsme tři a půl minuty před koncem prohrávali 64:70 a nevypadlo to dobře. Díky bojovnému duchu družstva a značné dávce štěstí jsme se minutu před koncem zápasu poprvé ujali vedení 73:71. Můžeme děkovat střelecké potenci Pavla Podlípného, celkem 27 bodů a 6 trojek, že jsme vyklouzli katovi z oprátky.“

Z kroniky, 3. kolo Českého poháru mužů, 26. 10. 1999 – Sokol Motol „A“ – USK Erpet Praha „B“ – 80: 77:

„Rezervní tým USK chtěl tento zápas vyhrát, o čemž svědčí přítomnost bratrů Jirky a Pavla Novotných, ale i další hráči soupeře byli dobří a zkušení.

Když byl stav v páté minutě druhého poločasu 41:50, nevypadalo to s námi dobře. Pak ale sestava Pavel Hodek, Pavel Podlípny, Tomáš Růžička, Filip Scholz a František Gregor zahrála fantastickou desetiminutovku, kterou vyhrála 32:7 a rázem byl stav v 15. minutě 73:57.

V posledních pěti minutách soupeř vytáhl obranu po celém hřišti, značně přitvrdil, což mu bohužel rozhodčí Volejník a Výborný tolerovali. Těsně před koncem snížil soupeř až na 79:78, naštěstí dvě vteřiny před koncem faulovali Pavla Hodka, který dle taktické domluvy

první šestku dal a druhou ne, soupeř již nestačil založit po doskočtu útok a my zápas udrželi.

Naši hráči dnes odehráli výborný zápas, dařilo se střelecky čtveřici Pavel Podlipný 22 bodů (4 trojky), Pavel Hodek 19 (4), František Gregor 16 a Tomáš Růžička 12(1). Dále nastoupili ještě Tomáš Holík, Filip Scholz, Václav Enoch a Matěj Žák. Ti všichni se zasloužili o náš postup mezi posledních 16 týmu a rovněž díky nim přivítáme těsně před vánoci prvoligový celek BK NH Ostrava.

Z kroniky, 7. kolo 3. ligy mužů 19. 12. 1999 – Sokol Motol „A“ – TJ Sokol

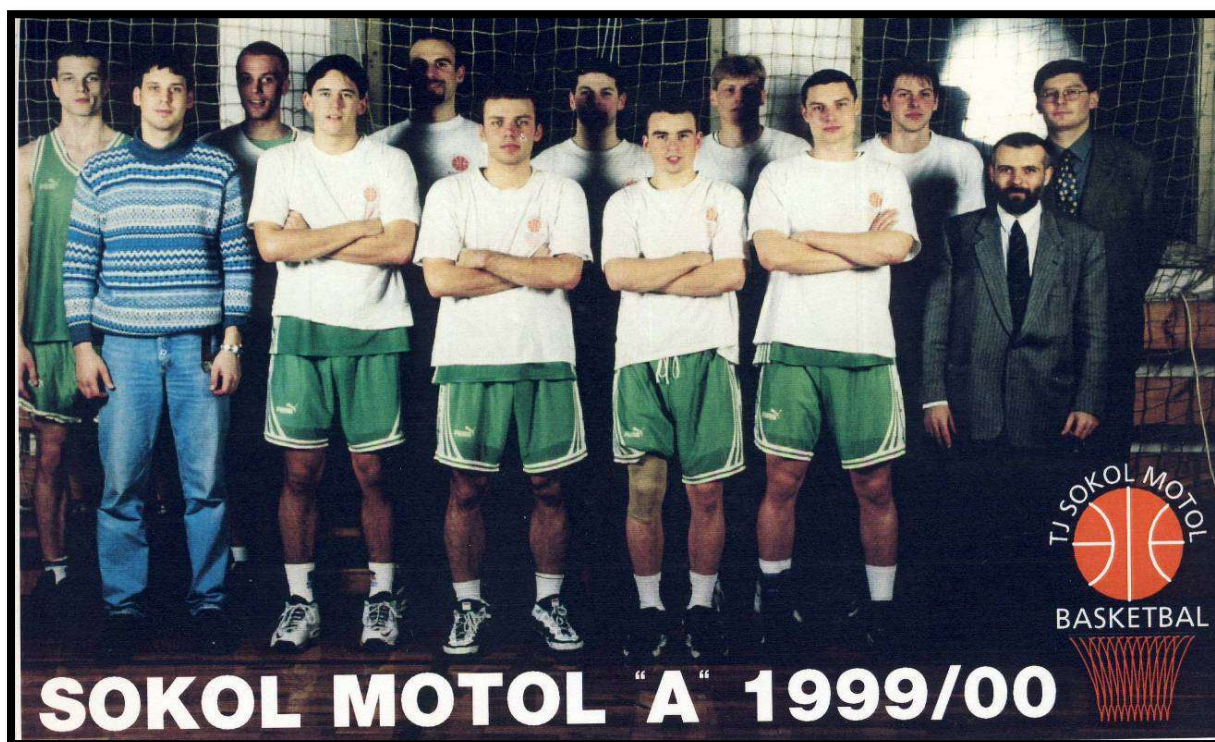
Písek – 107: 56:

„Družstvo Písku je nováčkem soutěže a tvoří ho mladí hráči. Bohužel naši borci v prvním poločase hráli dost nekoncentrovaně, proto ten skončil 48:32. Druhý poločas byl o něčem jiném, a přestože si zahrálo všech jedenáct přítomných hráčů, skóre utěšeno narůstalo. I přes tříminutový výpadek, kdy se hráči nemohli dohodnout, kdo dá v zápase stovku, jsme vyhráli o více než padesát bodů. A mimochodem, tím „šťastlivcem“, co přispěje v hospodě, se stal Václav Enoch.“

Z kroniky, 4. kolo Českého poháru mužů, 21. 12. 1999 – Sokol Motol „A“ – BK NH Ostrava „A“ – 75: 98 (35:45):

„Účast mezi šestnácti nejlepšími týmy v České republice v Českém poháru lze považovat za úspěch. Po vyřazení Klatov a dvou pražských druholigových družstev přijelo za „odměnu“ A družstvo BK NH Ostrava, který kromě tří pendlů, jenž hráli za B tým, nastoupilo v kompletní sestavě.

O dobrou atmosféru se postaral Tomáš Horných, který hudbou i komentářem provázel tento duel. Patří mu za to poděkování.

Zadní řada zleva: František Gregor, Matěj Žák, Nicolas Lavaud, Václav Enoch, Filip Scholz, Tomáš Růžička, Jan Dušek

Přední řada zleva: Václav Mezera, Jiří Papež, Richard Beneš, Pavel Hodek, Pavel Podlipný, Radko Sáblik

Začali jsme se základní pětkou Pavel Hodek, Pavel Podlipný, Filip Scholz, Matěj Žák a František Gregor. Byla soupeři rovnocenným partnerem, byť se Pavlovi Hodekovi a Matěji Žákovi v tomto zápase nedařila střelba. Naopak zářil Pavel Podlipný, náš nejlepší hráč, který se směle vyrovnal prvoligovým borcům. Jeho obrana reprezentanta Marka Stuchlého byla velmi úspěšná a ke všemu jejich „osobní souboj“ dopadl 27: 18 pro Pavla! Navíc měl Pavel bilanci střeleckých pokusů 17/11, tedy 65 %!

Až do 14. minuty 1. poločasu jsme si udržovali dvou až tří bodový náskok, bohužel v jeho závěru nám soupeř odskočil na desetibodový rozdíl. To však již základní pětka, až na výjimku Pavla Podlipného, vystřídala.

Ve druhém poločase byl stav ještě do 12. minutě 62:74, pak však dostali příležitost všichni hráči, protože zahrát si proti prvoligovému celku si zasloužili. Soupeř pak získal několik míčů při naší chybné rozehrávce a utekl nám na dvacet bodů.

Naši hráči si za svůj výkon zaslouží pochvalu, je škoda, že někteří hráči neměli lepší procento střelby. Ostravští profesionálové hráli co potřebovali, nicméně se hrál oboustranně kvalitní basketbal. Po utkání se šlo do restaurace U Karla, kde byl společným posezením A a B družstva završen poměrně úspěšný podzim.

Statistika ze zápasu:

Střelci: Podlipný 27 (5 trojek), Žák 10, Hodek 9(2), Beneš 8, Gregor 8, Scholz 8(2), Růžička 3(1), Papež 0, Enoch 0, Lavaud 0 – Marek Stuchlý 18, Marek Mužík 16, Tomáš

Kneifl 14, Roman Bašta 13, Ludvík Magnusek 13, Jiří Šebeš 10, Ladislav Kudela 8, Robert Vašíček 6.“

MF Dnes, prosinec 1999 (kráceno ze článku o 4. kole Českého poháru):

„Statečně se proti ostravské Nové huti vedli třetiligoví hráči Sokola Motol, když ještě v průběhu druhého poločasu drželi pouze desetibodové manko. Teprve v závěru se díky laciným košům favorit výrazněji prosadil.

„Když vezmeme v úvahu, že mezi družstvy je rozdíl dvou tříd, tak naši hráči podali velmi dobrý výkon,“ řekl motolský trenér Radko Sáblik.

Z jeho svěřenců se střelecky nejvíce dařilo Pavlu Podlipnému, který dal pět trojek a celkem sedmadvacet bodů.“

Z kroniky, 12. kolo Přeboru Prahy „A“, 19. 1. 2000 – Meteor Praha „A“ -

Sokol Motol „B“ – 78: 95:

„Duel na Meteoru zahájil druhou část soutěže. V zápase se sice moc nebránilo, zato jsme s neobvykle vysokým procentem stříleli trojky. V zápase jsme z trojky vystřelili 25 pokusů, z toho proměnili 15 pokusů, což znamená úspěšnost střelby z této vzdálenosti 60 %!

Výjimečný zápas sehrál Pavel Hodek. Byl na hřišti 28 minut, ale za tu dobu stačil dát 41 bodů, při střelbě 18/15, z toho trojky 12/10, což znamená 83,3 % úspěšnost!!!

Jen pro zajímavost, Pavel zahájil třemi trojkami za sebou, poslední jubilejní dal ve 12. minutě druhého poločasu a pak jen z lavičky sledoval, jak jeho spoluhráči kontrolují náskok v zápase, který zařídil.“

Z kroniky, 11. kolo 3. ligy mužů 23. 1. 2000 – Sokol Motol „A“ – BK Real

Roudnice nad Labem – 64: 101:

„Před zápasem byli v šatně hráči nabádáni, aby ho nepodcenili a hned od začátku šli do boje naplno. Vypadalo to dobře, vedli jsme 5:0 a 7:2, bohužel soupeř záhy vyrovnal. Před dva oddechové časy a důrazné pokyny zkvalitnit obranu naše bezelstná a bezstarostná hra pokračovala. V závěru poločasu dal soupeř několik rychlých košů a odskočil na jedenáct bodů 30:41.

V šatně o přestávce byli hráči znovu důrazně upozorněni na nutnost zvýšit agresivitu v obraně a lépe si připravit střelecké pozice. Matěj Žák však hned v úvodu třikrát za sebou bez přípravy vystřelil a soupeř nás trestal. Místo stažení náskoku jsme rázem prohrávali o osmáct bodů!

Točení se sestavou, snaha nalézt hráče, který bude bránit a zároveň i ohrozit koš neúspěšně pokračovala. Mezi 9. minutou – 43:57 a 15. minutou – 45:71, před dva oddechové časy, rozklad týmu pokračoval a soupeř si dělal co chtěl, protože hrál proti družstvu bez jakékoli obrany.

Přístup hráčů k zápasu byl šokující a ostudný. Přitom Roudnice přijela s tím, že nesmí prohrát o moc bodů, bojuje totiž o záchranu. My jsme jim však výhru vnutili. Porážka v domácím prostředí a trapný způsob, jak byla získána, to lze těžko čekat od družstva, které navenek projevuje zájem bojovat o postup do druhé ligy či alespoň o čelo soutěže.

Nezodpovědná hra Matěje Žáka a Pavla Hodky, vypuštěný zápas Frantou Gregorem, který se zbytečně vyfauloval, absence obrany u Milana Voračky, herní impotence Tomáše Růžičky, Václava Enocha a Václava Mezery, únava Pavla Podlípného, to jen dokresluje dnešní propadák.

Jako trenér jsem hluboce zklamán přístupem hráčů a především tím, že absolutně nerespektovali taktické pokyny. Nechápu drzost, s jakou podceňují soupeře. Na to toho ještě umějí málo.

Po zásluze skončily „naše“ poměrně krátké sny o boji o postup do vyšší soutěže. Otázkou je, zda o to hráči vůbec stojí. Na druhou stranu je porážka poučná a zasloužená, protože toto nebyl první zápas, ke kterému hráči přistoupili nezodpovědně. Kecy o „dání čuchnout“ se konečně podařilo realizovat až do úplného konce.

Pohled na tabulku 3. ligy po první polovině soutěže:

1. SKB Rokycany	- 11	- 11	- 0	- 1007: 738	- 22 bodů
2. Sokol Motol	- 11	- 8	- 3	- 888: 800	- 19 bodů
3. Dukla Dejvice	- 11	- 7	- 4	- 842: 714	- 18 bodů

Je třeba říkat víc?“

Z kroniky, 13. kolo Přeboru Prahy „A“, 26. 1. 2000 – SK Elán Praha - Sokol Motol „B“ – 76: 61:

„Na zápas jsme přijeli pouze v šesti lidech. Filip Scholz, Václav Enoch a Roman Šimr totiž ulehli s chřipkou, Pavel Hodek kdesi pískal hokej a Jiří Bubeník byl na schůzi v práci. Domácí nám chtěli vrátit porážku z prvního kola, kde navíc přišli o tři vyloučené hráče.

Všech šest našich hráčů bojovalo, v tom se jim nedá nic vytýknout. Bohužel však příliš nedodrželi taktické pokyny a zbytečné fauly znamenaly, že jsme dohrávali poslední dvě minuty ve čtyřech, a to Jirka Lízálek a Martin Kolouch od 11. minuty druhého poločasu hráli se čtyřmi fauly. Což ovlivnilo naši obranu a vlastně rozhodlo zápas.“

Z kroniky, krátká vsuvka – červenec 2000:

„Myslím si, že po zápase na Elánu Praha a po předchozí porážce doma od Roudnice vyvrcholila letošní krize v družstvu. Výpadek formy některých hráčů, zdravotní problémy dalších. Ztráta motivace při pohledu na tabulku třetí ligy.

Od jednoho nejmenovaného funkcionáře, jmenovitě Libora Dvořáka, jsem slyšel, zda má vlastně mužstvo mužů perspektivu a zda by nebylo lepší vytvořit místo týmu Motol „A“

juniorů, kde by hráli hráči maximálně do 22 let, pak by odcházeli buď za lepším nebo za horším ...

„Co se děje s Motolem? Vy se rozpadáte?“ ptal se rozhodčí Vyklíček po zápase na Elánu.

Jako trenér jsem pochopitelně přemýšlel co s tím. Jak hráče motivovat a vyhecovat do dalších bojů. Když jsem k nim mluvil v šatně a na konci tréninku o ostudách, moji deziluzi a podobně, cítil jsem v jejich pohledech něco na způsob polib si ... a viděl jejich vzájemné úšklebky.

Řekl bych, že klíčem k překonání tohoto stavu se stal zápas v Berouně. Odjížděli jsme tam značně oslabeni a já osobně si vůbec nedělal velké naděje. Báł jsem se, že až domácí trochu přitvrdí, tak to hráči zabalí a zbytek zápasu odchodí. Jsem rád, že jsem se mýlil.

Právě v Berouně přítomní hráči na hřišti nechali všechno a hráli srdcem, i když se jim nedařilo. Když jsem viděl atmosféru v šatně a odhodlání zápas vyhrát, tak jsem zase začal mít naději. Ukázalo se, jak důležitý je Matěj Žák, neboť to byl on, kdo spoluhráče strhnul a po celý zápas hecoval.

Tímto zápasem se zlomila krize a v družstvu se opět objevila pohoda. Ta následně rostla s počtem proher Rokycan a s počtem našich vítězství. Ti co odehráli zápas v Berouně, si zaslouží velké ocenění.

Z kroniky, 12. kolo 3. ligy mužů 5. 2. 2000 – BK Beroun - Sokol Motol „A“–

75: 79:

„Na zápas v Berouně jsme odjížděli pouze v sedmi lidech, Filip Scholz a Václav Enoch byli nemocní, Milan Voračka měl zraněný kotník, Pavel Hodek pískal hokej a Nicolas Lavaud byl služebně v Austrálii.

Beroun doma v posledních třech sezónách prohrál pouze dvakrát a to s Ústím nad Labem „B“ a s námi. Před utkáním v šatně prohlásil kapitán týmu Matěj Žák, že se dnes přijelo do Berouna vyhrát a podle toho také hráči k zápasu přistoupili. Bojovnost, nasazení a skvělý individuální výkon Pavla Podlípého nás dovedly k vítězství. Pavel zaznamenal 35 bodů, z toho 3 trojky a střelbu v zápase měl 19/12. Drama v závěru jsme skvělou obranou vyřešili v náš prospěch.

Pochvalu zaslouží také Richard Beneš, který hrál celý druhý poločas se čtyřmi fauly a po nesportovním faulu domácího Šaška, který mu skočil na záda a připlácl ho na zeď, i s naraženou hlavou. Richard zaznamenal k deseti bodům pět asistencí a spolu s Pavlem Podlípým byl devětkrát faulován.

Z kroniky, 13. kolo 3. ligy mužů 19. 2. 2000 – Sokol Motol „A“ – VTJ Dukla

Dejvice - 68: 67:

„Pražské derby přineslo velmi dramatické utkání, ve kterém se hrálo o čelo tabulky. Ve druhém poločase se skóre točilo kolem remízy až do 15. minuty, kdy soupeř odskočil na

52:57. Naštěstí Richard Beneš vybojoval dva míče v řadě a v 17. minutě jsme vedli 58:57. Za stavu 58:58 dal veledůležitou trojku Pavel Podlípny na 61:58.

Závěr již byl pouze o házení šestek. František Gregor a Pavel Podlípny střídali 2/2, Matěj Žák a Richard Beneš 2/1. Dvě vteřiny před koncem za stavu 68:66 pro nás si rozhodčí Neumann vymyslel faul Richarda Beneše na Roberta Tomase a po našem doskočení druhé šestky ke všemu nechal trestný hod opakovat pro přešlap. Udržet v tu chvíli družstvo v klidu, abychom nedostali technickou chybu a zápas neztratili, bylo pro mě velmi těžké, zvláště když i mnou cloumala zlost nad nespravedlivým verdiktem.

Naštěstí ani opakovanou šestku Robert Tomas nedal a my vyhráli. Mimochodem, celkově měl šestky 7/6 a ta poslední byla ta jediná, kterou dnes nedal.

Všichni hráči zaslouží za dnešní zápas významnou pochvalu, nasazení bylo enormní a druhý poločas náročný fyzicky i psychicky. Zvláště bych dnes vyzvedl Tomáše Růžičku, který zcela vymazal Petra Nováka, skvělého střelce hostujícího k soupeři z druhé ligy z Nymburku, dovolil mu jen pět bodů a sám jich přidal třináct, včetně tří trojek.

MF DNES, únor 2000:

„Dramatický souboj o čelo tabulky

Sokol Motol přivítal Dukla Dejvice v sobotním vzájemném duelu na své palubovce. Diváci měli možnost vidět velice kvalitní a dramatický zápas. Na obou stranách se urputně bránilo a hráči museli tvrdě bojovat o každý míč i postavení.

Začátek utkání sice patřil Motolským, Dukla však brzy vyrovnala a v poločase vedli domácí o dva body. I ve druhém poločase se skóre otáčelo neustále kolem nerozhodného stavu, až v 15. minutě získali Dejvičtí pětibodové vedení. Domácí rozehrávač Richard Beneš však dvakrát vybojoval míč a bylo opět srovnáno. V tom momentě dal velice důležitý koš za tři body domácí Pavel Podlípny a Motol se ujal vedení.

V závěru zápasu se hráči nekompromisně bránili i za cenu faulů a skóre se vlastně měnilo pouze z trestných hodů. Dvě vteřiny před koncem vedl Motol o dva body, byl však faulován Robert Tomas, který do té doby proměnil všech pět trestných hodů a měl šanci vyrovnat. První šestku dal, druhou ne. Pro přešlap nechal rozhodčí trestný hod opakovat, ale ani reparát se dejvickému rozehrávači v bouřlivé atmosféře nezdařil. Domácí opět doskočili míč, který vyklouzl z obroučky a jásotem oslavili vítězství.

„Bylo to pro nás důležité utkání, hráči si zaslouží pochvalu, že infarktový závěr takticky zvládli,“ zářil spokojeností vedoucí družstva Motola Jan Dušek a prozradil i svůj pohled na zápas: „Byl to velice kvalitní basketbal z obou stran, rozhodlo dle mého, že Tomáš Růžička a Pavel Podlípny perfektně ubránili obávané střelce soupeře Petra Nováka a Zdeňka Rylichu.“

„Byl to opravdu kvalitní zápas se všemi příznaky derby,“ konstatoval smutnější trenér Dukly Dejvice Lubomír Bajgar a dodal: „Myslím si, že v tak vyrovnaném zápase rozhoduje v závěru štěstí a to se dnes přiklonilo k domácím. Z porážky jsme dost zklamaní.““

Z kroniky, 16. kolo Přeboru Prahy „A“, 23. 2. 2000 – Sokol Motol „B“ – TJ

Košíře Praha „A“ – 113: 61:

„Zápas 16. kola přivedl do naší tělocvičny našeho „souseda“ z Homolky. Byť se na nás vždy jeho hráči sešli kompletní, tentokrát dorazili pouze v pěti. Naše klasická základní sestava rezervního týmu Pavel Hodek, Pavel Podlipný, Tomáš Růžička, Filip Scholz a Václav Mezera neponechala nic náhodě a pustila se do soupeře s potřebným nasazením, především v obraně.

Ve druhém poločase jsme pokračovali v rychlém přechodu do útoku, stále jsme získávali v obraně dostatek míčů, které mohl následně Pavel Hodek s neobyčejnou přesností rozdělovat svým spoluhráčům. Dovolili jsme si i pár parádek, včetně smeče do koše Filipa Scholze po nájezdu přes bránícího hráče.

Výborný výkon dnes podal Pavel Hodek, který získal vždy neobyčejně ceněný triple-double, když dokázal vstřelit 10 bodů, doskočit 14 míčů a zaznamenat 21 asistencí!!!“

MF DNES, březen 2000 (kráceno z článku o 3. lize mužů):

„Pražská družstva nadělovala.

Družstvo Rokycan v poslední době podruhé prohrálo a tím na něj Sokol Motol ztrácí již jen jediný bod. „V sobotu s Ostrovem to byl horší trénink, soupeř postrádá třetiligovou úroveň, v neděli s Mostem však hráči podali výborný výkon, za který si zaslouží absolutorium. Střelecky nás po oba dva dny držel František Gregor a Pavel Podlipný, v obrovské pohodě hrál Matěj Žák,“ konstatoval vedoucí družstva Motola Jan Dušek a dodal, „Druhou prohrou Rokycan nám svitla naděje, ovšem matematika je neúprosná. Znamená to již neprohrát a porazit doma Rokycany o čtrnáct bodů. Což je pro naše mladé družstvo sužované navíc nemocemi a zraněními obrovsky obtížný úkol.“

V závětrí na třetím místě číhá Dukla Dejvice, ta však již má pět porážek,“

Z kroniky, 19. kolo Přeboru Prahy „A“, 13. 3. 2000 – VŠTJ Stavební fakulta

„A“ - Sokol Motol „B“ – 79: 89:

„Přímý souboj o první místo v přeboru Prahy „A“ nás přivedl na palubovku soupeře značně nekompletní. Ze stabilních hráčů chyběl Pavel Podlipný (hory), Tomáš Růžička (zranění) a Jiří Bubeník (pracovní důvody). Den před zápasem, v neděli večer, se vrátil z hor Jiří Lízálek a Václav Mezera. Od čtvrtka netrénoval Pavel Hodek, kterého pobolíval kotník, v poločase ho navíc začal tahat stehenní sval. Po dohodě s trenérem to šel do druhého poločasu zkusit s tím, že kdyby se noha zhoršila, tak ze zápasu okamžitě odstoupí.

Kompletního soupeře jsme zaskočili a v 5. minutě vedli 8:14, pak však přestala fungovat naše obrana a domácí začali řádit. Ve 12. minutě vedli již 30:21 a v 15. minutě

37:27. Pak však dal Pavel Hodek v řadě tři trojky, Filip Scholz přidal dva koše po doskočku a konečnou podobu poločasu dal trojkou Roman Šimr – 49:45.

Do druhého poločasu jsme šli se zónovou obranou 3-2 a s odhodláním se ještě o výsledek poprat. Bojovní sestava, ve které v průběhu druhého poločasu na několik minut střídal Václav Mezera, hrála ve složení Jiří Lízálek, Pavel Hodek, Filip Scholz, Jan Dušek a Martin Kolouch.

V 15. minutě byl stav 72:73, díky neuvěřitelně obětavému a famóznímu Pavlu Hodkovi však závěr zápasu patřil nám.

Velmi zajímavou taktickou variantu předvedla dvojice Honza Dušek a Filip Scholz, vždy se v útoku odklídila do rohu hřiště, kde se navzájem clonila, ovšem bez zájmu zaútočit na koš. Tím však poutala pozornost dvou svých obránců a vyklízela pole Pavlu Hodkovi. Až do konce zápasu jim to soupeři „žrali“, k jejich velké radosti a pobavení nás ostatních. Ani je nenapadlo je nechat být a odstoupit, zvláště když v útoku to bylo „one man show“.

Představení, jaké v tomto zápase předvedl Pavel Hodek, se dá považovat při naší sestavě za zázrak. Střelba z trojky 57 %, střelba z dvojky 73 %, střelba šestek 86 % asi nepotřebují dalšího komentáře. Celková střelba 29/19, 58 bodů, 8 trojek.

MF DNES, březen 2000:

„Střelecký koncert Pavla Hodka – 58 bodů!

V přímém souboji o vítěze přeboru Prahy A, a tím pádem i právo hrát v příští sezóně 3. ligu mužů, zavítal rezervní tým Motola na hřiště Stavební fakulty. Motol do této doby prohrál dvakrát, Stavební fakulta třikrát, a tak měl tento souboj obrovskou důležitost pro konečné pořadí.

Zatímco Stavební fakulta byla kompletní, přijel Motol se šesti muži a dvěma dorostenci, když postrádal především dva pendlující hráče z A týmu Tomáše Růžičku a Pavla Podlipného, oba výborné střelce.

Zápas přinesl vynikající basketbal. V prvním poločase vedla domácí Stavební fakulta až o deset bodů, před přestávkou však vedla vinou třiceti bodů 181 cm vysokého dvaadvacetiletého rozehrávače soupeře Pavla Hodka o pouhé čtyři.

I ve druhém poločase pokračoval Hodek ve famózním výkonu, což přivodilo obrat v zápase, který nakonec hostující Motol vyhrál o deset bodů.

„Ještě teď tomu nemohu uvěřit, věděl jsem, že při dnešní sestavě bude záležet na mém výkonu, ale že se takto střelecky posadím, to mě ani ve snu nenapadlo,“ vrtěl hlavou Pavel Hodek, který celkem zaznamenal 58 bodů, z toho 8 tříbodových košů s téměř šedesátiprocentní úspěšností, střelbu ze střední vzdálenosti měl přes sedmdesát procent a ze 14 trestných hodů proměnil 12!

Přitom v poločase uvažoval, že nebude pokračovat ve hře, protože si natáhl stehenní sval. „Naštěstí noha vydržela, i když dostala zabrat. Ale když byl zápas tak dobře rozehraný a mně se dařilo, nebyl čas na bolest myslet,“ dodal šťastný střelec.

„Když jsem viděl, že se rozstřílel Pavel Hodek, věděl jsem, že bude obtížné ho ubránit,“ povzdechl si smutný trenér Stavební fakulty Antonín Ludvík.

„Rozhodla zónová obrana v druhém poločase, kterou nám trenér naordinoval. Všichni jsme v ní dřeli a navíc – měli jsme Pavla Hodka,“ usmíval se kapitán Motola Jiří Lízálek.

Do konce soutěže zbývají tři kola, aby Motol přišel o prvenství, musel by všechny zápasy prohrát a naopak Stavební fakulta všechny včetně jednoho odloženého zápasu vyhrát.“

Z kroniky, 18. kolo 3. ligy mužů 19. 3. 2000 – TJ Klatovy - Sokol Motol „A“ –

72: 86:

„Po hladkém sobotním vítězství 62:88 v Písku, i díky zónové obraně match-up, jsme očekávali v Klatovech tvrdý boj. Základní sestava Pavel Hodek, Pavel Podlípny, který hrál s pochroumanou zlatou levačkou, Filip Scholz, Matěj Žák a František Gregor začala skvěle a v 7. minutě byl stav v náš prospěch 6:16 a ve 13. minutě 18:32. Celý druhý poločas se náš náskok pohyboval mezi 11 až 17 body a zápas jsme kontrolovali.

Po cestě zpět domů nám volal trenér Libochovic, aby nám oznámil, že vyhráli o dva body v Rokycanech. Tím je stav porážek mezi námi a Rokycany srovnán. My hrajeme doma s Domažlicemi a Rokycany za čtrnáct dní a za čtyři neděle jedeme do Roudnice a Litoměřic. Rokycany hrají v Berouně a u nás, v posledním kole hostí doma Písek a Klatovy, což jsou dvě jasná vítězství. My v Rokycanech na podzim prohráli o 13 bodů. Z těchto údajů je patrná naděje obou družstev do závěru soutěže v boji o postup do druhé ligy.“

Z kroniky, 19. kolo 3. ligy mužů 1. 4. 2000 – Sokol Motol „A“ – Jiskra

Domažlice - 71: 57:

„Zápas s Jiskrou Domažlice jsme „museli“ vyhrát, jim o nic nešlo. Přijeli sice s výbornou základní pětkou, naštěstí na střídání měli již jen jednoho kvalitního hráče. Naše základní sestava Pavel Hodek, Pavel Podlípny, Filip Scholz, Matěj Žák a František Gregor začala lehkovážně v obraně a snažila se zakončovat příliš individuálně z nepřipravených pozic. Ve třetí minutě to bylo 4:12, pak jsme sice vedli 15:13, aby svítilo na ukazateli v 16. minutě 25:32 a v poločase 32:34.

Začátek druhého poločasu byl kopií toho prvního, ve 4. minutě vedl soupeř 38:45, v té chvíli střídal Matěj Žák a sestava Pavel Hodek, Pavel Podlípny, Milan Voračka, Filip Scholz a František Gregor začala stíhací jízdu.

V 10. minutě jsme vyrovnali na 47:47, následné několikaminutové trápení, kdy nepadl koš, ukončil Pavel Podlípny nájездem, pak dal důležitou dvojku a následně trojku Milan Voračka. Úsek od 8. do 16. minuty jsme vyhráli 18:2 a tím zápas rozhodli. Vítězství však bylo opravdu vydřené, hráči se nacházeli pod obrovskou „psychickou dekou“. Výborný výkon podal Filip Scholz, který doskočil 13 míčů a další 4 míče vybojoval, k tomu se 17 body byl nejlepším střelcem zápasu.“

Z kroniky, 20. kolo 3. ligy mužů 2. 4. 2000 – Sokol Motol „A“ – SKB Rokycany

- 87: 66:

„O významu tohoto zápasu nebylo pochyb. Po zaváhání Rokycan ve druhé půlce soutěže se nám otevřela šance ještě zasáhnout do boje o druhou ligu. Vzhledem k tomu, že Rokycany v posledním kole hrají doma s družstvy Klatov a Písku a o jejich vítězstvích není pochyb, my naopak jedeme k těžkým zápasům do Roudnice nad Labem a Litoměřic, hrálo se dnes nejen o vítězství, ale i rozdíl skóre ve vzájemných zápasech. My jsme na podzim v Rokycanech prohráli o 13 bodů.

Rokycanští přijeli kompletní, více než hodinu před zápasem a poměrně značně sebevědomí. I když by připustili, že by čistou náhodou mohli prohrát, byli si vědomi náskoku 13 bodů z prvního zápasu a pro ně výhodného vylosování posledního kola.

Naši hráči dnes do zápasu nastoupili plně koncentrovaní a se dvěma aspekty – obrovským odhodláním a ochotou odevzdat v zápase vše, co se doposud naučili.

Ve 4. minutě jsme odskočili na 13:7, po čtyřce Jíry, trojce s faulem, bylo v 6. minutě skóre srovnáno, 15:13. Důležitý úsek přišel po 8. minutě. To na ukazateli svítilo skóre 17:15, pak však přišly naše chvíle – v 19. minutě jsme vedli 42:23. Bohužel zpátky na zem nás vrátil střelec Rokycan Švandrlík, dvěma trojkami v závěru prvního poločasu po našem nedorozumění v obraně. I tak se šlo do šatny s velmi nadějným rozdílem patnácti bodů – 44:29.

Druhý poločas se až do 17. minuty točil mezi rozdílem deseti až patnácti bodů v náš prospěch. Zápas jsme kontrolovali, hrálo se však o rozdíl skóre. V 19. minutě byl stav 78:63, my měli míč, po faulu na Pavla Hodeka neudržel nervy na uzdě hráč hostů Havránek a byl vyloučen. Pavel Hodek proměnil všechny čtyři šestky a po rozehráni z půlky po dalším faulu jednu ze dvou šestek a při stavu 83:63 bylo vlastně krátce před koncem rozhodnuto. Ostatně střelba šestek 28/21 byla dnes naší silnou zbraní, naopak soupeři eliminovali naši velkou zbraň v podobě střelby trojek.

Naši střelci: Pavel Hodek 21, Milan Voračka 21, František Gregor 14, Pavel Podlípny 13 (2 trojky), Filip Scholz 12(2), Matěj Žák 6, Richard Beneš 0.

Zdaleka však ještě není nic hotovo, i když v šatně vytryskla neuvěřitelně silná radost, podložená dnes skutečně kvalitním a zodpovědným výkonem. Jestliže však chceme postoupit, musíme v závěrečném kole jednou vyhrát, což však nebude vůbec jednoduché. Zvláště když se hráči Rokycan při odchodu netajili tím, že jsou připraveni pozitivně naše soupeře motivovat, aby nás porazili.“

MF DNES, duben 2000:

„Šance Motola na druhou ligu stoupla

Naděje/ V důležitém zápase basketbalisté Sokola porazili SKB Rokycany o dvacet bodů. Pro postup do druhé ligy musí vyhrát alespoň jedno ze dvou závěrečných utkání.

O nadějích a šancích hrát druhou ligu mužů se hrálo o tomto víkendu na hřišti Sokola Motol. Čtyři kola před koncem bylo v čele družstvo Rokycan se třemi porážkami, stejný počet proher však měl na kontě i druhý Sokol Motol. V první části prohráli Motošti v Rokycanech o 13 bodů. A měli tedy soupeři co oplácet. Hrálo se tak o vítězství i lepší skóre ze vzájemných zápasů.

V sobotu se domácí museli tvrdě o vítězství poprat s Domažlicemi, když se jim příliš nedařilo v útoku a svého soupeře zlomili až v posledních deseti minutách výbornou obranou. Hráči Rokycan bez problémů vyhráli ve střeleckých dostizích v Berouně.

Souboj obou adeptů na postup přinesl divákům atraktivní a dramatický basketbal. Sokol Motol vynikající obranou v prvním poločase smazal ztrátu z prvního zápasu a do šatny odcházel s patnáctibodovým vedením. Ve druhém poločase Motol vedl stále mezi deseti až patnácti body. Definitivní rozřešení přišlo až dvě minuty před koncem. Domáci vedli o patnáct bodů, když byl faulován jejich rozehrávač Pavel Hodek.

Zkušený hráč hostů Havránek neudržel nervy na uzdě a byl vyloučen. Hodek proměnil všechny čtyři šestky a vlastně vytvořil rozhodující náskok, který již domácí udrželi.

„V sobotu nás podržel Filip Scholz, který dal 17 bodů a doskočil stejný počet míčů, dnes hráli prim Pavel Hodek a Milan Voračka, kteří zaznamenali po 21 bodech,“ konstatoval šťastný vedoucí družstva Motola Jan Dušek a dodal, „Máme obrovskou šanci na historický úspěch Motola. Čeká nás však poslední krok – a to vyhrát jeden ze dvou závěrečných zápasů. Udělat ho bude určitě nesmírně těžké, protože hrajeme na půdě silných soupeřů.“

V posledním dvojčle hrají Rokycany doma se slabými týmy Klatovy a Písku a o jejich vítězství není pochyb. Motol naopak zajíždí na horkou půdu do Roudnice nad Labem a Litoměřic. K postupu do druhé ligy musí vyhrát jeden z těchto zápasů.

Z kroniky, 21. kolo 3. ligy mužů 15. 4. 2000 – BK Real Roudnice nad Labem - Sokol Motol „A“ – 43: 64:

„Zápas v Roudnici nad Labem byl pro nás klíčový. Vítězství nás posouvalo do druhé ligy mužů, porážka by nás vehnala do zápasu „o všechno“ v Litoměřicích. A byli jsme dobře informováni, že Rokycanští oba naše soupeře navnadili pozitivní motivací v případě, kdy nás porazí.

Nervozita byla na nás všech znát, byť jsme se ji snažili skrývat. Však se také v plné nahotě projevila ve střelbě šestek, kterou jsme měli katastrofální. Hráči však věřili, že tento poslední důležitý krok dokážou učinit a věřili si právem.

Přitom chyběl nemocný Richard Beneš, Matěj Žák přerušil školu v přírodě, přijel a nastoupil i s teplotou, aby družstvu pomohl. Na soupisku byli připsáni Jiří Lízálek a Martin Kolouch a i když nenastoupili, jejich přítomnost byla uklidňující a patří jim dík za jejich obětavost.

O zápase rozhodla naše výborná osobní obrana. Celý tým bránil obětavě a kolektivně, renomované střelce soupeře Matoulka i Čaňka obrana doháněla k zoufalství a domácí několikrát nedokázali do 30 vteřin ani vystřelit.

Zápas se rozhodl mezi 7. až 17. minutou prvního poločasu, tento úsek jsme vyhráli 10:23, ujali se vedení 19:35 a tento náskok si po zbytek zápasu hlídali. První poločas skončil 23:41.

Druhý poločas zahájili domácí presem i za cenu tvrdých faulů, byli velice nervózní, nadávali nám na hřišti i lavičce. Po jednom napadení se Pavel Hodek „důrazně“ ohradil a byl spolu s roudnickým Čaňkem v 5. minutě druhého poločasu vyloučen. To jsme vedli 27:49. Od té doby nastoupil na rozehrávku Pavel Podlípny, hráli jsme pozorně v obraně a v útoku na 30 vteřin a i přes několik brutálních faulů soupeře v závěru náskok uhájili.

Naši střelci: Pavel Podlípny 19(3 trojky), Filip Scholz 17(2), Pavel Hodek 11(1), Matěj Žák 8, František Gregor 5, Milan Voračka 5(1), Růžička 0

Těsně před koncem otevřel vedoucí družstva Jan Dušek láhev sektu, přičemž trochu potřísnil palubovku. Za což se nám dostalo velmi sprostých nadávek flustrovaných domácími, kteří přišli o slíbenou odměnu z Rokycan. Nám však obrovskou radost pokazit nemohli, v nesmírné euforii jsme odjížděli do Prahy do restaurace ke Karlovi na zasloužené oslavy. Sen se dnes stal skutečností!“

Z kroniky, 22. kolo 3. ligy mužů 15. 4. 2000 – Slavoj Litoměřice - Sokol Motol „A“ – 99: 67:

„Pokud chceme mluvit o tomto utkání, musíme se vrátit k času po zápase v Roudnici nad Labem. Jan Dušek telefonicky přímo z haly objednal salónek v restauraci u Karla, kam jsme se přesunuli. Byli zde všichni, ovšem slavilo se velmi decentně. Večeře, palačinky, asi dvakrát, pár piv. Pak nemocný Matěj Žák, Milan Voračka, Jiří Papež a trenér odešli, zbytek družstva pokračoval na diskotéce.

Je asi pravdou, že hráči příliš nepili, ale pokud někdo končí v pět hodin, Jan Dušek, Pavel Podlípny, Václav Mezera a Filip Scholz, či v šest hodin, Tomáš Růžička a František Gregor, který nešel ani spát a po snídani zamířil rovnou na sraz, a doba odjezdu do Litoměřic je v 8.30 hodin, únava může být trochu znát.

Do Litoměřic už nejel Matěj Žák, kterému se zvedla teplota, Milan Voračka se studijními povinnostmi, Jiří Lízálek kvůli pracovním povinnostem ani Richard Beneš, který ležel nemocný v posteli.

Osm našich přítomných hráčů však v prvním poločase překvapivě hrálo velmi dobře v útoku. Pravda, obrana neexistovala, ale střelba byla velmi dobrá a tak jsme se soupeřem drželi krok – 49:42.

Vyrovnaný stav trval až do 8. minuty 2. poločasu, kdy svítilo na tabuli 59:55, pak se však na našich hráčích projevil nedostatek spánku a odpadli. I když je porážka možná až zbytečně vysoká, jen těžko se divit hráčům, že po výborném výkonu v Roudnici a

historickém úspěchu Motola, bezprostřední oslavy o pár minut protáhli a druhý den se jim, slovy klasika, neudělalo dobře.“

MF DNES, duben 2000:

„Basketbalisté Sokola Motol ve druhé lize

Třetí liga/ Motol vyhrál v Roudnici a zajistil si prvenství. Postup oslavili na diskotéce.

Třetí liga mužů napsala svoji letošní poslední kapitolu. Tři pražští zástupci se rozhodně neztratili a umístili se na čelních místech tabulky. Sokol Motol vyhrál svoji skupinu a postoupil do druhé ligy. Dukla Dejvice skončila ve stejné skupině třetí a rezervní tým Sokola Vyšehrad si po rozpačitém začátku vybojoval ve druhé skupině výborné čtvrté místo.

S napětím se čekalo, zda se podaří hráčům Sokola Motol dotáhnout letošní sezonu do postupového konce. K tomu potřebovali vyhrát jeden ze dvou posledních zápasů. Neponechali však nic náhodě a již v sobotu si zajistili druholigovou příslušnost vítězstvím v Roudnici.

„Hráči byli trochu nervózní, ale výborně kolektivně bránili. Naším triumfem byl Pavel Podlipný, který dal 19 bodů a navíc nedovolil v obraně ani bod nejlepšímu střelci soupeře Martinu Matouškov,“ pochvaloval si hru svého týmu vedoucí Motola Jan Dušek a dodal, „Ve druhém poločase domácí výrazně přitvrdili, navíc jsme přišli v páté minutě o vyloučeného rozehrávače Pavla Hodka. Naštěstí se střelecky chytil i Filip Scholz, který zaznamenal 17 bodů a dvacetibodový náskok jsme udrželi.“

Basketbalisté Motola se poté přesunuli do své domovské restaurace U Karla, kde absolvovali společnou slavnostní večeři. Poté se ještě zastavili na diskotéce, kde družstvo v oslavě pokračovalo.

„Druhý den jsme sice v Litoměřicích prohráli, hráči v posledních deseti minutách odpadli,“ usmíval se Jan Dušek, „ovšem to na našem historickém úspěchu Motola nic nemění. Oslava byla spontánní a zasloužená.“

„Dokázali jsme vytvořit výbornou partu, v družstvu vládla obrovská pohoda. Sezona byla dlouhá, začali jsme s tréninkem už začátkem srpna. Ale právě dřina na tréninku a již zmiňovaná parta byla naším triumfem,“ zhodnotil krátce sezonu kapitán družstva Matěj Žák.“

Z kroniky, 10. května 2008, poděkování hráčům:

„Družstva A i B mužů splnila cíle, které jsem pro ně stanovil před sezónou, a to vyhrát 3. ligu mužů i přebor Prahy „A“. Cíl to byl velice náročný a předpokládal nejen svědomitý přístup hráčů, ale i trochu sportovního štěstí.

Přitom před sezónou se zranil Marek Loula, se kterým jsme počítali, brzo ukončil sezónu Tomáš Holík a na jaře Václav Enoch. V závěru měl problémy s prací a nemocí Richard Beneš a rozehrávku táhl sám Pavel Hodek. Přínosem byl příchod Milana Voračky,

ale i tak jsme vlastně byli oproti loňské sezoně oslabeni. V přeboru bylo družstvo oslabeno odchodem Tomáše Holíka i Václava Enocha, Filip Ernest byl na vojně a nastupoval jen sporadicky.

Byť jsme v závěru odehráli některé zápasy v malém počtu hráčů, dokázali se všichni jako kolektiv na důležité zápasy semknout a soustředit, ať již šlo o zápasy A týmu s Rokycany či v Roudnici či zápas B družstva na Viktorii Žižkov či Stavební fakultě.

Za výborný přístup bych chtěl nyní všem hráčům poděkovat. Když říkám všem, mám tím na mysli opravdu všechny, kteří nám nakonec v A i B družstvu zůstali, neboť i když někteří odehráli méně minut, starali se i oni o výbornou atmosféru na zápasech i trénincích. I z těchto důvodů neděkuji jmenovitě, byť někteří hráči udělali obrovský výkonnostní pokrok a bez toho bychom nikdy úspěchu nedosáhli.

Rád bych řekl, že jsem na výsledky „svých“ družstev hrdý a na „své“ hráče pyšný za to, co v letošní sezoně dokázali. Doufám, že nám dobrá spolupráce vydrží i v příští sezoně a že navážeme na letošní úspěšnou sezonu. Nepochybuji, že se hráči budou dále zlepšovat a intenzivně pracovat na svém basketbalovém růstu.

Ing. Radko Sáblik, předseda TJ Sokol Motol a trenér obou družstev.“

MF DNES, květen 2000:

„Basketbalové Bohnice mají třetí ligu!

Dohoda/ Sokol Motol se domluvil se Slovanem Bohnice a přenechal mu vyšší soutěž.

Slovan Bohnice bude hrát v příští sezoně 3. ligu mužů. Nárok na soutěž získalo čtvrté družstvo letošního přeboru od vítězného Motola.

Minulý týden došlo k dohodě mezi Sokolem Motol a Slovanem Bohnice o převodu práva na soutěž. B tým Motola vyhrál pražský přebor a získal právo hrát třetí ligu, Slovan Bohnice jako nováček soutěže skončil na čtvrtém místě.

„Po postupu A týmu do druhé ligy jsme teoreticky mohli třetí ligu v Motole s B týmem hrát,“ říká o vzniklé situaci vedoucí družstva Jan Dušek a dodává, „Po poradě s hráči jsme však od této možnosti odstoupili. Několika zkušeným hráčům neumožňuje práce výjezdy o víkendů, pendlové by toho měli pak příliš a žádný volný víkend. Měli jsme lukrativní nabídky z Mladé Boleslavi, Nymburka, Trutnova i Sadské, ale to bychom ztratili právo hrát přebor Prahy A. Proto jsme se dohodli s jedním z mladých a perspektivních družstev pražského přeboru, který má zájem hrát výš.“

„Je to pro nás obrovská motivace pro další práci, pro hráče i nás ve vedení,“ říká trenérka Pavla Janečková, která bude pravděpodobně raritou jako jediná žena – kouč – ve třetí lize mužů.“

Z kroniky, 25. května 2000, turnaj v Německu:

„Tam, kde sezóna začínala, tam i končila. Totiž ve dnech 23. a 24. června 2000 na turnaji v německém Mulhausenu. V prvním zápase naše družstvo prohrálo, ale v boji o třetí

místo dokázalo zvítězit a opět přivést pěkný pohár. Vítězem se stalo prvoligové družstvo z Litvy.

Tento turnaj byl jednak uzavřením sezóny a zároveň pro hráče odměnou za jejich letošní výkony. S družstvem jel jako hrající trenér Jan Dušek, což určitě přispělo k uvolněnější atmosféře.

Zážitky z tohoto turnaje mně zůstávají utajeny, což je nakonec asi dobře.“

MF DNES, červen 2000:

„Vybere si basketbal nebo hokej?

Osobnost / Výborný rozehrávač a nadějný rozhodčí Pavel Hodek stojí před nelehkou volbou.

Pavel Hodek v loňské sezóně působil na dvou sportovních frontách. Jako vynikající rozehrávač pomohl A týmu Sokola Motol k postupu do druhé ligy a B týmu k vítězství v přeboru Prahy. V pražské soutěži se stal nejlepším střelcem z tříbodové vzdálenosti a vytvořil i ojedinělý rekord, když zaznamenal v jednom zápase 58 bodů. Zároveň jako rozhodčí pískal na čáře 2. ligy hokeje a má šanci v příští sezóně postoupit do 1. DZ ligy.

„Ke sportu mě od mládí vedl otec a jsem mu za to vděčný,“ říká všesportovně nadaný Pavel Hodek a pokračuje, „Basketbal mám rád a druhá liga mužů je lákavá nabídka. Na druhé straně ve 23 letech je šance se výrazně prosadit jako hokejový rozhodčí a i tato činnost mě velice baví.“

Problém je, že mnohé zápasy basketbalu a hokeje se překrývají a sedět na dvou židlích by pravděpodobně znamenalo ani jednu činnost nedělat naplno.

„S basketbalisty Motola se zúčastním letní přípravy i soustředění v Nymburku. Jsem však rozhodnut se věnovat pískání hokeje a hrát pouze za B tým pražský přebor,“ říká s trochou smutku v hlase Pavel Hodek.

„Rozhodnutí Pavla budeme plně respektovat, byť to pro nás bude citelné oslabení. Víme, že má v hokeji jako rozhodčí šanci dosáhnout hodně vysoko. Nám v minulosti hodně pomohl a má nemalý podíl na našem vítězství ve třetí lize v letošní sezóně,“ říká vedoucí Motola Jan Dušek.

Vzhledem k tomu, že má ve svém věku ještě šanci nastupovat jako pendlující hráč za obě družstva, zůstává naděje, že by mohl svým kamarádům pomoci i ve druhé basketbalové lize ve chvílích, kdy by měl jako rozhodčí volno.

„O profesionální kariéře jako hráč basketbalu jsem neuvažoval, navíc mě žádný klub nikdy neoslovil. Hraji ho jako amatér pro radost. Na druhé straně studuji pedagogickou fakultu, chtěl bych pracovat jako učitel a vedlejší příjem z činnosti hokejového rozhodčího určitě při finančních poměrech ve školství nebude k zahazení,“ uzavírá pragmaticky svoji zповěď Pavel Hodek.“

Z kroniky, závěrečné zhodnocení sezóny, červenec 2000:

„Když jsem seděl v restauraci u Karla, kde se oslavoval postup do druhé ligy, bezprostředně po vítězství v Roudnici, vzpomněl jsem si na jiné posezení, které bylo před třemi roky v nedaleké restauraci u Jokera. Tam se oslavoval postup do třetí ligy.

Tehdy se ovšem řešila jiná otázka. Má vůbec cenu 3. ligu hrát? Mnoho hráčů tehdy zastávalo názor, že je to zbytečné, že jsou to vyhozené peníze, že by bylo lepší soutěž prodat. Já jsem trval na tom, že hrát budeme a tvrdil jsem, že soutěž udržíme. A že další roky se budeme zlepšovat.

Po první sezóně ve třetí lize jsem říkal, že v té další chci skončit do pátého místa, byli jsme nakonec třetí. A v té následující, že chci postoupit do druhé ligy. Jsem velice rád, že se nám to podařilo.

Již mnohokrát jsem musel čelit různým názorům. Nejprve někteří pochybovali o tom, zda má tehdy B tým Motola vůbec na to přebor Prahy hrát, prý co tam budeme dělat. To samé jsem slyšel o tři roky později, když jsme ho vyhráli a stála před námi účast ve 3. lize. To samé slyším i teď. Druhá liga je už o něčem jiném, co tam budeme dělat, jaké máme posily a tak.

Uznávám, že druhá liga je opravdu o něčem jiném, hrají tam profesionálové, poloprofesionálové, hostují či pendlují tam i reprezentanti. Na druhé straně je to obrovská výzva a motivace.

Sokol Motol je poměrně malý klub, co do finančních podmínek se těžko může rovnat s kterýmkoli naším budoucím soupeřem. Ale i letos ve třetí lize měli Rokycanští pro svůj A tým větší rozpočet, než my pro celý oddíl basketbalu. Víím, že v jiných klubech jsou sponzoři, hráči dostávají peníze, nikdo nemusí platit příspěvky. Na to mohu říci našim hráčům jediné – hrajte a trénujte tak, abyste zaujali někoho z 1. ligy a získáte profesionální smlouvu. Pokud se tak stane, budu jen rád, i když se tím oslabí naše družstvo.

Vím, že mi mnozí hráči nemohou přijít na jméno, že mě považují mnohdy za nepřítele, který jim nadává za pitomosti, je věčně s něčím nespokojen, nebere ohledy na jejich osobní problémy. Či je příčinou jejich kratší účasti na hřišti a naopak delšího setrvání na lavičce. Bohužel někdy je nutné se rozhodnout a mně tato role v týmu patří. Není v tom nic osobního, protože já vždy usiluji o to, aby družstvo jako celek hrálo co nejlépe a mělo co největší úspěchy.

Když se vám zdá, že mluvím z cesty, že nejsem spokojen se hrou, výškou vítězství, když mluvím o tragickém výkonu, ostudě, malé koncentraci nebo zločinu, tak se vždy snažím o to, aby se tým zlepšoval a s ním i hráči. Protože to spolu úzce souvisí, v sebevědomém a kvalitním týmu rostou i výkony jednotlivců. A v družstvu, které podává špatné výkony, jsou na tom psychicky špatné i hráči.

Ano, budu dále nespokojen, budu dále chtít lepší obranu, útok, maximální nasazení. Kdysi jsem řekl, a za tím si stojím, že i porážka může být vítězstvím, když se z ní dokážeme poučit a když jsme tím získali další zkušenosti.

Nevím zda si mohu nárokovat též trochu z úspěchu, který tým za poslední roky zaznamenal. Doufám, že alespoň trochu ano. Když si vzpomenete na chvíli, kdy jsme byli jako družstvo na úrovni přeboru a vy jako hráči na úrovni svých kolegů tuto soutěž hrající, když si vzpomenete, jak tvrdě jsme bojovali o postup do třetí ligy s některými přeborovými družstvy – a když teď porovnáte výkonnost těchto družstev a naši a výkonnost vaši jako hráčů a výkonnost svých kolegů, kteří v přeboru zůstali – ten rozdíl je snad vidět.

Jsem přesvědčen, že v družstvu, které jsem letos trénoval, jsou všichni hráči schopni se ještě basketbalově zlepšovat. Jsem přesvědčen, že kdybych nechtěl jít neustále dopředu a kdyby mě uspokojily dosažené výsledky, nikdy bychom se do druhé ligy nedostali.

Na závěr ještě jednu poznámku. Po skončení loňské sezóny jsem byl osobně zklamán z chování některých hráčů, z jejich jednání a podobně. Musím nyní konstatovat, že to byla moje chyba. Chtěl jsem mít v družstvu dobré a výborné hráče a také dobré a výborné kamarády. Obojí bohužel není možné. Nyní již chci mít pouze v družstvu výborné a skvělé hráče, byť mě třeba budou osobně nenávidět.

Přehodnotil jsem své názory a snad se z dané situace poučil. Já sám si svých hráčů vážím, jsem na ně pyšný a chlubím se jejich úspěchy, byť to většinou nedávám znát a naopak vám velmi často nadávám. Nejsem si jist, zda je tomu i naopak. Bohužel s tím nic nenadělám.

Snad jsme v letošní sezóně našli společnou řeč, která vycházela z pragmatických závěrů – družstvo potřebuje trenéra a trenér potřebuje hráče. Byl bych raději, kdyby vztahy byly lepší a panovala oboustranně vzájemná úcta, ale i tak jsem rád, že sezóna proběhla tak jak proběhla.

Na závěr svého úvodního slova bych chtěl ještě jednou vám všem hráčům poděkovat za super sezónu a výsledky, kterých jste dosáhli a popřát vám mnoho úspěchů i v další sezóně. Abyste měli s tím prťavým fousatým kreténem, který na vás neustále ječí u lavičky co nejméně problémů a abyste byli vždy minimálně o bod lepší než soupeř.

A teď už pojďme na konkrétní oblasti hodnocení a k vám, jednotlivým hráčům.

Vztahy mezi hráči, kádr

Hodnotit sezónu mužů Sokola Motol, ať již z pohledu předsedy klubů nebo trenéra, jehož A tým postoupil do druhé ligy a B tým do třetí ligy, by mělo být asi oslavným chvalo zpěvem. Pokud mě ale už znáte, a jak se proslýchá, jsem u družstev už hodně dlouho, tak asi tušíte, že tomu tak z mé strany nebude. Pokusím se postupně zaměřit na jednotlivé činnosti družstva a na závěr se tradičně vyjádřím k jednotlivým hráčům.

Již několikrát jsem zaslechl, že v Motole je situace atypická. Že v jiných klubech se čas od času mění trenér, ale v Motole trenér zůstává a mění se hráči. Faktem je, že čas od času někdy postoupíme a přijdou noví hráči, někdy již nestačí, u dalších převládá práce, osobní zájmy apod. Byl bych však rád, kdyby základ kádra, který se během tří sezón stabilizoval, zůstal pohromadě a byl základem družstva i v příští sezóně.

Vztahy mezi hráči v tomto družstvu považuji za uspokojivé, byť na sebe občas někdo vyjede či to zaskřípe. Ne každý každému padne do oka, ale snad je to v normě. Nejvíce mi

jako kočka a pes připadají Richard Beneš a Franta Gregor, kteří jsou na sebe dost alergičtí. Ovšem vím, že ne všechno se ke mně dostane a mnohé řeší hráči v mé nepřítomnosti. Domnívám se však, že velice nevhodné skupiny, které spolu nekomunikují, tu snad nejsou, byť se někteří kamarádí více a někteří méně. K lepšímu sblížení mezi hráči by měly přispět turnaje jako byl ten v Německu a pak i soustředění, kde je družstvo delší dobu pohromadě.

Doufám, že i v příští sezóně budou mezilidské vztahy na solidní úrovni, pokud někdo nový přijde, že ho stávající hráči vezmou mezi sebe a že i on o to bude mít zájem. I proto trvám na tom, aby se čas od času sešlo družstvo v hospodě, hráči (všichni) spolu pokecali, trochu popili, odreagovali se a třeba i vyřešili některé „napnelismy.“ Byť tam někdo přijde jen na hodinu a dá si limonádu.

Myslím si, že během sezóny byli hráči velmi rozumní co se týká alkoholu či ponocování před zápasy. Při výjezdech kde se spalo, se chovali v těchto věcech s rozumem a byli druhý den schopni hrát. V Praze pak nevím, ale až na jeden zápas, kdy jsme totálně vyhořeli, jsem žádné prohřešky nepozoroval. A v tom zmiňovaném zápase pravděpodobně šlo o jiný problém.

Já sám jsem byl s přístupem hráčů vcelku spokojen, pár výhrad zmíním u jednotlivých hráčů. Kádr na třetí ligu byl dobrý, na druhou ligu ho bude asi třeba doplnit, ale všichni víme, kde nás bota tlačí. V případě, že Pavel Hodek nebude vůbec hrát, tak se může objevit další problém na rozehrávce.

Doufám, že se pro příští sezonu podaří dát dohromady kolektiv, který bude táhnout za jeden provaz. Jak je to však reálné se pozná ve chvílích, kdy přicházejí porážky, kdy dochází ke krizím, kdy se nedaří. Až v tuto chvíli se ukáže, anebo neukáže, skutečná síla družstva i jednotlivců. Tyto situace dají zabrat i vztahům mezi hráči a mezi hráči a trenérem. Pokud se však krize podaří úspěšně překonat, vycházejí z nich všichni posílení.

Sport je hodně o psychice. Samozřejmě, musí zde být základ, musí tu být individuální dovednosti a musí být natrénováno. Ale vyrovnané zápasy mnohdy rozhoduje psychická odolnost družstva i jednotlivců. Na to je třeba myslet a snažit se navzájem vytvořit atmosféru, která k lepší psychické situaci přispěje. Zde určitě hraje velkou roli, jak si hráč sám vnitřně věří, ale také, zda cítíte podporu spoluhráčů i trenéra. Myslím si, že tady máme všichni rezervy, a přiznávám, že některá má reakce během zápasu může mít spíše záporný efekt.

Ještě k jedné věci se v této kapitole vyjádřím. Mnohokrát mi bylo vytýkáno, že jsem měkký trenér, že dávám opakovaně příležitost hráčům, kteří mě zklamali neřkuli podrazili.

Za prvé, použiji známého rčení, kdo jsi bez viny, hod' kamenem. Za druhé, nejsme v situaci, kdy před dveřmi tělocvičny postávají desítky „nadržených“ basketbalistů, kteří čekají na svoji šanci. Za třetí, je mi líto talentu, kterým tací jedinci plýtvají.

Moje snaha jim opakovaně pomoci může být samozřejmě chápána jako slabost, já ji považuji za slušnost a lidskost. Že ve většině případů stejně budu za blbce, o tom není pochyb. Pokud bych však zachránil byt jediný talent, tak to mělo smysl. Dobře vím, že se za to vděku nedočkám, ale dobrý vnitřní pocit je pro mě důležitější než neupřímné poplácávání po zádech.

A za poslední, v družstvu je jen málo hráčů, jsou-li vůbec tací, které jsem v určitou chvíli nepodržel, nepomohl jim, když se ocitli v osobní krizi. Na to by neměli zapomínat, když kritizují moji údajnou slabost ve vztahu k ne vždy solidnímu jednání některých jednotlivců.

Slušné chování je obecně v naší společnosti vykládáno jako slabost nebo blbost, ale dost záleží na druhé straně, jak toto jednání dokáže ocenit anebo sprostě zneužít. I slušnost má své meze, což jsem dle mého v některých případech dokázal.

Rozhodčí

Znáte asi většinou moji zásadu, že hráči se mají výhradně starat především o hru a vlastní výkon. Máme v družstvu bohužel několik jedinců, kteří se spornými výroky nechávají vyvést z míry. To má za následek ztrátu jejich koncentrace na hru, nervozitu a z toho vyplývající větší množství chyb a snížené procento zakončování.

Pokud je nutné na rozhodčího vyvinout určitý tlak, musí to být výhradně záležitost trenéra. Ten to však musí dělat inteligentně, aniž by sám ztratil soudnost a kontakt se zápasem.

Je nutné si uvědomit, že rozhodčí už svůj výrok zpět nevezme. Mnohdy si je však vědom své chyby a pokud mu své výhrady sdělí trenér s nadhledem či pokud mu ještě pomáhá zklidnit své družstvo, může se chyby příště vyvarovat anebo to družstvu jiným způsobem vrátit. U tragických rozhodčích je důležité, aby „vytekli“ jako první soupeři.

Mohou nastat i případy, kdy nás někdo „zařezává“ záměrně, viz například zápas v Domažlicích, ale i pak je nutné zůstat koncentrovaný na zápas a pokusit se hrát proti šesti eventuelně proti sedmi soupeřům.

Vím, že je někdy těžké zůstat klidný, ale i to je opět otázka psychické odolnosti hráče, jak se takovými rušivými faktory dokáže vyrovnat. Zda se zdravě „nasere“ a bojuje nebo začne plakat, stěžovat si, dávat najevo pocit křivdy a jeho výkon je v háji.

Takže by se hráči měli snažit si rozhodčích nevšímat a starat se o to, aby jejich vlastních individuálních chyb bylo co nejméně.

V přeboru Prahy „A“ mužů jsme již dva roky nedostali technickou chybu, ve třetí lize v loňské sezóně rovněž žádnou a letos pak čtyři, dvakrát František Gregor, jednou Milan Voračka a jednou Honza Dušek jako vedoucí družstva na lavičce.

Byly tyto technické chyby opravdu nutné a pomohly jmenovaným či družstvu? Začali rozhodčí pískat lépe či naopak?

Vím, že někteří se mnou nebudou souhlasit, ale to můj dlouhou praxí ověřený názor. Tak se ho prosím snažte pokud možno v zápasech respektovat.

Co hrát, snaha a skutečnost

Ideálem každého trenéra je jistě hrát divácky atraktivní, pohledný basketbal a vyhrávat. Skutečnost je však trochu jiná. Je limitována dvěma faktory. Kvalitou hráčů,

jejich schopnostmi a možnostmi a soupeřem, proti kterému nastupuji. Z toho musí vycházet taktika.

V poslední době je moderní basketbal, často se mluví o tak zvaném elitním basketbale, hrou s maximálními nároky na fyzickou připravenost hráčů a jejich dokonalé zvládnutí individuálních činností jednotlivce. Agresivita obran je na samé hraně pravidel. Neexistují chvilky oddechu, neexistuje žádná mezihra. Hned po ztrátě míče nebo dosažení koše následuje obrana s maximálním nasazením a snahou narušit rozehrávku soupeře na samém jejím počátku a ztížit jeho přechod do protiútoku. Mluví se o totálním basketbalu nebo také o „non stop game“.

Takto pojatý basketbal bohužel v České republice neuvidíme ani v první lize. I tam je mnoho hráčů, kteří rozhodně elitní basketbal nehrají a ani svými dovednostmi hrát nemohou. Jde však o to se alespoň o moderní trend pokoušet a trochu se mu přiblížit.

Vím, že kromě individuálních schopností hráčů záleží i na jejich ochotě a vůli. Nestačí jen říkat, ale také konat. Někteří hráči na takto pojatou hru prostě nemají buď fyzicky, nebo technicky nebo mentálně.

Klasickým příkladem, pochopitelně o pár tříd níže, byla naše obrana a především zóna nazývaná „match-up“. Fungovala jen tehdy, pokud se hrála s plným nasazením a to od všech hráčů. Jinak byla děravá. Budu o tom mluvit ještě u obrany, ale zde to uvádím jako důkaz své teorie o mezích možností týmu a jednotlivců.

Když tedy chci družstvu vnutit nějaký styl hry, musím samozřejmě vycházet z toho, koho mám v týmu, ale i z toho, koho mám právě na hřišti. Protože ne všichni hráči mohou hrát to samé a pak musím změnit taktiku. Tu samozřejmě také mohu a musím přizpůsobit během zápasu jeho vývoji.

Co se týká A týmu mužů, myslím si, že v něm máme hráče, kteří jsou schopni agresivní basketbal hrát. Budu se proto snažit, aby náš projev byl moderní, dynamický a snad i pohledný, nebudu ale zapomínat na limity jednotlivých hráčů.

Od nové sezóny budou platit nová pravidla a ta mohou mít zásadní vliv na hru. Především pravidlo 8 vteřin na přechod půlky a 24 vteřin na vystřelení. Tam se navíc počítá až doteč míče obroučky a tím je ještě úsek na zakončení kratší. Bude i jiná taktika střídání vzhledem k hrací době, která bude 4 x 10 minut.

Jak jsem viděl naše družstvo z pohledu předchozích rádek v minulé sezóně? Budu mluvit o A družstvu, protože B tým hrál podle toho, kdo byl na hřišti. Když tam byli pouze pendlující hráči z A týmu, hrál aktivně, agresivně a rychle. Když tam byli stálí hráči B týmu, nechci říkat starší, protože jen ve věku to není, byl jeho projev zkušenější, ale pomalejší a míra agresivity klesala.

Spokojený jsem byl se hrou základní sestavy ve složení Pavel Hodek, Pavel Podlipný, Filip Scholz, Matěj Žák a František Gregor. Pokud oni chtěli hrát, a skutečně všichni hráli s maximálním nasazením, blížil se občas jejich projev mé představě – tvrdá agresivní obrana, podle taktiky na určité části hřiště, obrana se zesilováním krytí a vypomáháním, rychlý přechod do útoku a pohyb hráčů i v postupném útoku s častou střelbou z předem připravených pozic. Každý hráč byl schopen zakončit z kterékoliv vzdálenosti od koše, ať již

z bezprostřední blízkosti či z perimetru za tři body. Úroveň provedení hry však odpovídala tomu, na co máme a jaký byl soupeř. Myslím si však, že šlo v rámci individuálních možností hráčů o moderní a dynamický projev, který převyšoval hru ostatních družstev v naší soutěži.

Záporem bylo, že ne všichni hráči jsou ochotni makat vždy, že podléhají psychickým náladám a že se nedokáží na hru koncentrovat po delší časový úsek. V závěru sezóny, vzhledem k užšímu kádru v té době, hráli někteří hráči i čtyřicítky a zde už je to i o fyzické kondici a o nutnosti si v některé fázi zápasu odpočinout. Byť si dovolím tvrdit, že fyzicky jsme byli rovněž připraveni ze všech družstev nejlépe.

Problém jsme měli se začátky zápasů, ke kterému jsme často nastupovali nekoncentrovaně a laxně. To umožnilo soupeřům rychlý náskok 5 až 10 bodů, který jsme potom během prvního poločasu stahovali. Čím byl soupeř slabší, tím byl začátek zápasu horší.

Myslím si, že problém k je v podvědomí hráčů, kteří nedokáží svůj výkon stále opakovat, ale na 100 % zapnou až ve chvíli, kdy jim hoří půda pod nohama. Je to tradiční nemoc nejen našeho družstva, ale obecně českých družstev, že nedokáží hrát stále svoji hru s maximálním nasazením, bez ohledu na soupeře a stav zápasu.

A tak ve chvílích, kdy jsme soupeře mleli, místo jeho doražení přišlo většinou nepochopitelné a trestuhodné polevení a umožnění mu se do zápasu vrátit anebo se alespoň bodově držet na dohled.

Hráči svoji líknavost omlouvali oblíbeným heslem „dát čuchnout a zaříznout“, ale sami svým přístupem mnohdy způsobili situaci, kdy v závěru zápasu, který mohl a měl mít jednoznačný průběh, jsme museli tvrdě bojovat o vítězství a někdy rozhodovalo i štěstí. Toto považuji za hlavní nedostatek týmu co se týká přístupu k zápasům.

Je mi jasné, že během zápasu u každého družstva přicházejí hluchá místa, kdy se nedaří. To je zákonité. Otázkou vyzrálosti týmu a hráčů je, jak tyto chvíle řeší. My je mnohokrát řešili uspěchaným zakončením, snažili se zlomit krizi co nejrychleji, což přinášelo většinou pravý opak. Neschopnost změnit rytmus hry, podržet míč, vytvořit si lepší pozici i za pomoci nacvičených signálů či systémů, pokusit se hrát do koše a na faul, to se dá omlouvat nezkušeností hráčů. Já si ale myslím, že již mají zkušeností dost, i když věkem jsou poměrně mladí. Opět jde především o psychiku, ale i o kázeň.

Když vidím, že mi to nejde, pokusím se krizi zlomit výbornou obranou, kde se zase chytím a ne zběsilým ostřelováním koše ještě k tomu z nepřípravených pozic, bez možnosti dát šanci kvalitně postaveným spoluhráčům doskočit mou zoufalou střelou.

Na třetí ligu jsme měli poměrně solidní obranu, vázl rychlý přechod do útoku díky pozdní první přihrávce a vcelku produktivní postupný útok. Říkám záměrně na třetí ligu, protože co stačí v této soutěži je málo na soutěž vyšší. Optimismus ve mně však vzbuzuje fakt, že jsme měli ve všech činnostech značné rezervy, které jak doufám v příštím roce využijeme.

Obrana

Obranu osobně považuji za klíčovou záležitost, protože umožňuje vtisknout náš styl soupeři a pokud se nám nedaří v útoku, dá se zápas zachránit právě obranou. Také rychlý přechod do útoku vychází z obrany. V souvislosti s již zmíněnou změnou pravidel bude ještě důležitější.

V letošní sezóně se nám podařilo právě agresivní a těsnou obranou mnohokrát soupeře donutit, aby střílel v časové tísni anebo dokonce porušil pravidlo o 30 vteřinách. V nové sezóně na to bude mít ještě o šest vteřin méně.

Pokud však chci hrát agresivně, musí být hráči dokonale fyzicky vybaveni a připraveni a musí stíhat na nohách. Jinak se z agresivní obrany stane faulovaná, když si obránce vypomáhá právě tímto způsobem. Ubránit jeden na jednoho je klíčovou záležitostí, ať se již hraje osobka nebo zóna.

Myslím si, že jsme letos hráli slušně osobní odstupovanou obranu, zónová obrana match-up byla provázena více chybami, ale v několika zápasech nám vyloženě pomohla. Právě tyto dva typy obran budou základem i pro příští sezónu, budeme muset dále pracovat na jejich zdokonalení, především lepší komunikaci a souhře mezi hráči. To považuji pro úspěch obrany za stejný základ, jako schopnost hráče ubránit jeden na jednoho.

Je mi jasné, že pokud chci hrát agresivní obranu se zesilováním krytí, odstupováním apod., stačí aby jediný hráč zaváhal a pro soupeře se naskýtá lehká příležitost skórovat. Nemluvě o tom, když se jeden hráč na obranu vykašle a brání jen na půl plynu.

Chtěl bych v příští sezóně přidat ještě jeden prvek, a to abychom byli schopni změnit obranu během útoku soupeře. Protivník třeba nahlásí akci a místo do osobní obrany bude útočit do zóny. Víím, že je to náročné na komunikaci a spolupráci a také na pozornost a na basketbalovou inteligenci hráčů.

Co se týká zóny match-up, ukázalo se, že fungovala pokud na křídle byli dva z trojice Matěj Žák, Filip Scholz nebo Tomáš Růžička, na pozici dvojky (uprostřed) Pavel Podlípny a na ústřední rozehrávce Pavel Hodek, který dokázal vyvinout náležitý tlak na rozehrávce soupeře. Na pozici pětky se osvědčil Franta Gregor, byť někdy reagoval pomalu na přenos míče do rohu.

Jakmile se však začalo střídat, účinnost obrany klesala. Právě díky menší agresivitě, tlaku na míč či pohyblivosti dalších hráčů. Ani Ríša Beneš ani Milan Voračka nebyli tak důrazní. Pokud bude hrát Tomáš Holík nebo Václav Enoch, oba mají předpoklady podpořit dobrou účinnost obrany. Rozhodně je nutné obranu vytáhnout výš, chodit za hráči soupeře třeba až k půlce, zvýšit tlak na útočníky v rozích a rychleji se pohybovat na slabé straně, částečně předvídat pohyb a činnost soupeře.

Zónový pres jsme letos vypustili a soustředili se na právě zmiňované typy obran. Letos bych chtěl na něm trochu pracovat, byť víím, že to není záležitost pár tréninků nebo jednoho soustředění.

Ke klasické zóně 3-2 bych se chtěl vrátit jako k další alternativní obraně, kterou bude možné hrát v kratších časových úsecích. Ovšem i zde se zesilováním krytí a zvýšeným

důrazem na míč. Letos jsme touto obranou uhráli v přeboru zápas na Stavební fakultě nebo na Žižkově „B“.

Na závěr k obraně ještě jednu zásadní věc – obrana bude vždy záviset na vůli hráčů a jejich ochotě bránit. Pokud nebude dostatek morálně volních vlastností a odhodlání, jakákoli obrana bude vždy špatná.

Doskakování

Doskakování, ať již obranné či útočné, bylo jednoznačně naší největší slabinou. Je to již obehnaná písnička. Pokus si náš hráč nevybojuje v tvrdém osobním souboji výchozí pozici, většinou má smůlu, nemá-li dar jako Filip Scholz, ke kterému se míče odráží. To je vtip, míním tím jeho podvědomou předvídavost kam se míč odrazí.

Na doskakování přitom hodně záleží, protože po úspěšném doskočku v obraně můžeme zahájit rychlý přechod do útoku a po doskočku v útoku dostáváme bonus v podobě dalšího střeleckého pokusu v jednom útoku družstva. Tím samozřejmě i vyšší šanci na dosažení koše. Je vědecky dokázáno, že doskakování vyhrává či prohrává zápasy. Že při určitém počtu doskočených míčů je vysoká pravděpodobnost vítězství a naopak.

Bohužel v této činnosti jsme s většinou soupeřů tahali za kratší konec. Budu se dále pokoušet přesvědčovat hráče o nutnosti svádět tvrdé a nepochybně bolestivé souboje o pozici, včasné brání na záda nebo odblokování hráče čelem, podle okolností a váhové dispozice protivníka. Ale také budu mluvit o snaze vůbec jít v útoku doskovat. Budeme zařazovat speciální cvičení na doskočky, ale i v nich bude záležet na hráčích, kterých se doskočky nejvíc týkají, zda v sobě najdou dostatek vůle a odhodlání.

Útok

Sám nevím, jak útok poznamená změna pravidel, renomovaní odborníci tvrdí, že hodně. Že přibude snahy a nutnosti hrát jednoduché kombinace, které povedou k situacím jeden na jednoho či dva na dva a poté k nekompromisnímu zakončení. Že naopak do pozadí ustoupí složitější systémy, jako je flex continuity, free lance či motion offence.

Já zatím nejsem schopen posoudit, zda tomu tak bude i v naší soutěži při intenzitě obrany v druhé lize mužů. Budeme si to muset vyzkoušet v přátelících a na turnajích, v mistrácích to však může být o něčem jiném.

Co bude velmi důležité, bude přenos míče z obranné poloviny na útočnou. Nemluví o klasickém rychlém protiútku, který většinou nastává pouze při chybě soupeře na rozehrávce, ale o rychlém přechodu do útoku, tedy o secondary fast break. Tomu jsme se v tréninku dost věnovali, bohužel v zápasech jsme ho nebyli schopni kvalitně zahrát.

Příčiny vidím dvě. Jednak v první přihrávce, která přicházela pozdě, míč byl předržen, a tím jsme ztráceli cenné sekundy. Za další ve špatném pohybu hráčů a pozdní druhé přihrávce do křídla. Mnozí hráči zůstali poté stát u trojky, místo aby proběhli podle nacvičeného scénáře a tím celý systém zablokovali.

I když se to hráčům nelíbí, budeme muset ještě více tuto činnost nacvičovat, například s nabíháním jednoho, dvou atd. obránců. Vše ale bude vždy záviset na vyhodnocení

skutečné herní situace hráči, tedy jejich čtení obrany a jejich správného rozhodnutí při výběru možných řešení.

V postupném útoku vidím hlavní nedostatek v precizním provádění činnosti jednotlivce, především ve clonění a využívání clony. Špatná byla spolupráce, byla-li vůbec nějaká, cloněného a clonícího hráče, kvalita a důraz ve cloně a těsné využití clony. Na tom selhávaly akce, set offence, i systémy. Hráči okolo sebe pouze probíhali, ale ke skutečnému využívání clon nedocházelo, což zjednodušovalo život obráncům.

Nejlépe nám vycházel flex continuity, otázkou je, zda to bude platit i ve druhé lize a zda na to bude vůbec čas. Zde největším nedostatkem, kromě již zmiňovaného clonění, bylo roztažení hráčů do šířky a do hloubky obrany, kdy se mnohdy hrálo v malém prostoru okolo vymezeného území, což opět vyhovovalo obráncům.

Motion offence měl jediný přínos a to v pohybu hráčů. Jinak po druhé přihrávce hráči opravdu již jen pobíhali. Myslím si však, že se i toto dá využít při delším čase na útok, ale chce to ještě hodně práce a i učení se hráčů číst obranu a podle toho reagovat.

Akce ze hry i z autů opět doplácely na nekvalitní clonění, ale i na správné načasování pohybu hráče. Navíc si hráči navykli na jeden typ zakončení, byť jim rozehraná situace ve skutečnosti nabízela více variant.

Mám v plánu dál pokračovat v nácviku flexu i motion offence a některých akcí, které se pro naše družstvo ukázaly životaschopné. Především mám na mysli akce jako Nový a Agipe, Dvojka, pokračovat v Důchodu. Chtěl bych k tomu co již známe zařadit ještě nejméně dvě akce na osobku a jednu na zónu.

Otázka hry na zónu bude muset být řešena více než doposud a komplexně, protože si myslím, že se změnou pravidel bude ještě více využívána. Spoléhat se jen na střelbu z dálky by bylo krátkozraké.

Obecně počítám s tím, že bude útočné akce a systémy nutné upravit během sezóny s ohledem na již zmiňovaný dopad nových pravidel a na obrany našich soupeřů. První redukci bych viděl po proběhnutí turnajů a přátelácků v září, další po pár kolech druhé ligy po vyhodnocení získaných zkušeností. Třetí po skončení podzimní části.

Hodnocení hráčů

Hodnocení hráčů je ošidná věc. Jedná se pouze o můj subjektivní pohled a mohu se mýlit. Navíc se nedoporučuje probírat tyto věci veřejně ale individuálně. Což samozřejmě proběhne jako vždy při pohovorech s hráči během soustředění.

Existuje však již tradice, kdy veřejně v kronice uvádím po každé sezóně obecnou charakteristiku hráče, jeho silné a slabé stránky. Podrobnější rozbor, včetně mých výhrad či přání do nové sezóny, proberu s jednotlivci s vyloučením veřejnosti v již zmíněných pohovorech.

Takže toto každoroční upozornění mám za sebou. Stejně jako musím uvést, že i když vytykám hráčům mnohé chyby, nadávám jim během zápasů, třebaže je nechávám sedět na lavičce, není v tom vůbec nic osobního. Všech si vážím, k žádnému necítím zášť neřkuli nenávisť, v tom se asi ve vztahu trenér – hráč a vztahu hráč – trenér lišíme. K zatahování

osobních věcí se zásadně nesnižují, ačkoli se mnozí zachovali, bohužel někdy i opakovaně, ne dvakrát fér vůči mužstvu i vůči mé osobě.

Jako vždy začínáme novou sezónu s čistým stolem a každý má šanci se prosadit. Samozřejmě ti, kteří vybojovali druhou ligu mají náskok a vystřadit někoho ze základní sestavy bude stát takového adepta jistě velké úsilí.

Takže na závěr svého nutného úvodu se omlouvám těm hráčům, kterých se ve svém hodnocení dotknu či se budou cítit mými výroky uraženi, na druhé straně to můžete brát jako trénink své psychické odolnosti.

Pavel Hodek

Výrazná postava na rozehrávce, v posledních letech a letos zvláště učinil obrovský pokrok směrem k dirigentovi družstva. Je i výraznou osobností mimo hřiště, někdy dokáže být i protivný, ale to nesnižuje jeho obrovský přínos pro družstvo v letošní sezóně.

Je mi hluboce líto, že dá asi Pavel přednost pískání hokeje před basketbalem. Ale aby si mohl vydělávat basketbalem, musel by se výrazně prosadit v první lize a i díky jeho výšce je toto při vší snaze nejisté, tím neříkám nemožné. Na druhé straně pískáním hokeje se může slušně zaopatřovat i v delším časovém úseku než jako vrcholový hráč a tak je jeho rozhodnutí asi správné.

Myslím si, že by mohl minimálně ještě letos, kdy může pendlovat, v některých zápasech pomoci i ve druhé lize, ale předem říkám, že i když budu možná hodně smutný, budu plně Pavlovo rozhodnutí akceptovat.

Plus: dobrá fyzická kondice, technická dovednost, výborná střelba z delší vzdálenosti a z pole obecně, vysoká účinnost v obraně jeden na jedna, vysoké nasazení na tréninku, je to hráč

Minus: nedostatky ve schopnosti změnit rytmus hry podle vývoje zápasu, změnit styl své hry, když se mu nedaří.

Richard Beneš

V letošní sezóně a především v jarní části převážila práce a osobní život nad basketbalem. Na můj vkus až příliš, ale Říšovu volbu je nutné respektovat. Říša dokončuje vysokou školu a rozhoduje se o jeho zajištění do dalšího života. S tím souvisela i účast na trénincích a v případě přítomnosti fyzická únava a podrážděnost.

V letošní sezóně měl slušnou formu po soustředění, o kterou přišel po návratu z klasické zářijové dovolené ... Pak se do ní opět dostal, ale tréninkový výpadek po Novém roce znamenal opět její ztrátu včetně ztráty fyzické kondice.

Plus: dobrý přehled o hře, schopnost dirigovat družstvo i změnu rytmu hry, výborný nájezd a následné uvolnění spoluhráče asistencí

Minus: menší agresivita v obraně dána horší fyzickou kondicí, nejistá střelba ze střední a větší vzdálenosti

Tomáš Holík

V letošní sezóně téměř nehrál. Odmítl nabídky na hostování z druhé ligy z Kralup i Vyšehradu. K jeho přístupu a jednání před prázdninami lze mít výhrady. Na začátku sezóny byl velice podrážděný a agresivní. Nevím, zda to nesouviselo s rychlým nabýváním svalové hmoty v posilovně. Poté na rovinu řekl, čehož si vážím, že dá v této sezóně přednost práci před basketbalem.

Trénovat začal zase až v červnu a dlouhý tréninkový výpadek je samozřejmě znát. V červnu mi dal též slib, že pro novou sezónu bude plně k dispozici. A já mu věřím, ačkoli se mnou mnozí nebudou souhlasit.

Obecným problémem Tomáše dle mého je, že doposud přesně neví co chce a tápe. Doufám, že si během minulé sezóny své priority a zájmy srovnal v hlavě a že letos bude vše v pořádku. Tomáš si ani neuvědomuje, jak moc mu držím palce, aby u basketbalu vydržel a zdaleka ne kvůli Sokolu Motol, ale především kvůli jemu samotnému.

Plus: výborná fyzická kondice, výborné pohybové schopnosti, dobrá individuální technika, slušná střelba, byť mu chybí dostatečný počet pokusů v tréninku, dobrá obrana, ochota i snaha plnit do puntíku taktické pokyny, vysoké nasazení na tréninku i v zápase, „je rychlejší než vlastní stín“

Minus: menší míra schopnosti řešit situace na hřišti intuitivně, nervozita, nevyrovnanost, letos i přehnaná agresivita jednání

Pavel Podlipný

Je již naší tradiční stálicí a řečeno básnicky perlou. Byl oporou i v těch zápasech, ve kterých se mu individuálně nedařilo. Má buldočí povahu a ochotu zatnout zuby a držet, i když to na první pohled nepřináší kýžený efekt. Dokáže pracovat na svých nedostatcích a odstraňovat je. Je největší hráčskou osobností družstva a jeho podíl na postupu do druhé ligy je asi ze všech hráčů největší. Ve většině zápasů bránil nejlepšího hráče soupeře, což se obvykle u nejlepších střelců nedělá, ale Pavel tyto situace zvládl aniž by se vyfauloval, což opět potvrzuje jeho výrazný přínos pro tým.

Plus: dobrá obrana i technika, velmi dobrá střelba, kterou stále zlepšuje, ze střední a dlouhé vzdálenosti, nekompromisní nájezd na koš, řešení situace jeden na jeden, dokáže hrát velmi tvrdě, vysoké nasazení na tréninku vychází z dobré fyzické kondice a hlavně z velice svědomitého přístupu ke všem činnostem

Minus: nedovede zahrát lépe roli ústředního rozehrávače, což je škoda i s ohledem na jeho další basketbalovou perspektivu, měl by se stát osobností týmu i mimo hřiště, rezervy má doposud ve všech činnostech a nepochybuji, že se bude dále zlepšovat

Filip Ernest

V letošní sezóně odehrál pár zápasů za B tým a jinak hrál třetí ligu za Duklu Dejvice, kde jako správný občan konal základní vojenskou službu. Navíc trpěl zraněními. Po skončení vojny začal příkladně trénovat, ale zabrzdílo ho další zranění kotníku na turnaji v Bohnicích, kde se mimochodem předvedl ve výborném světle. Má v sobě nepochybně

fyzický i basketbalový potenciál, který ale zatím nedovede v plné míře prodat. Otázkou je, zda to někdy nepřehání s oslavami ve společnosti svých basketbalových kamarádů.

Plus: solidní fyzické předpoklady i individuální technika, dobrá střelba ze střední vzdálenosti, hra jeden na jedna

Minus: fyzická kondice a rychlost nohou, má na víc než v tomto ohledu předvádí, menší agresivita v obraně, střelba z delší vzdálenosti, zde dle mého chybí více střeleckých pokusů v trénincích, ruku na to má

Tomáš Růžička

Tomáš měl v letošní sezóně smůlu, že ho na jaře, kdy se dostal do dobré formy, zastavilo zranění. Jeho charakteristickým rysem jsou nevyrovnané výkony, kdy po skvělém zápase přišel propadák. Ve chvílích, kdy se mu nedařila střelba, byl poloviční. Má určité budoucnost, ale bude to od něho chtít hodně práce. Chápu, že ho daná situace může psychicky deptat, ale snad ji zvládne. Rozhodně se výrazně zlepšil v obraně, ubráněním například hráčů USK „B“ nebo Dejvic, jmenovitě Jiřího Novotného a Petra Nováka, pomohl vyhrát dané zápasy.

Plus: dobrá střelba ze střední a dlouhé vzdálenosti, snaha o doskakování v obraně i útoku, zlepšená obrana, solidnost a spolehlivost v přístupu k tréninkům i zápasům

Minus: hmotnost a absence svalové hmoty, nájezd pod koš a pestřejší zakončování, schopnost se sám uvolnit jeden na jednoho, nevyrovnané výkony

Filip Scholz

Filip udělal opět pokrok směrem ke kvalitě individuálních činností. Zlepšil se výrazně v obraně a díky doskakování měl velký přínos pro družstvo. Nejplatnější je na pozici malého křídla, trojky, ale v případě potřeby je schopen podat kvalitní výkon i na postu vysokého křídla, čtyřky. Jeho práce na své tělesné schránce a fyzice, včetně návštěv posilovny, byla patrná a kladně se v jeho hře odrazila. Škoda, že není víc schopen tvořit hru a nabídnout pestřejší repertoár zakončení.

Na jaře ho přibrzdilo virové onemocnění, kvůli kterému měsíc nehrál, ale v závěru sezóny se opět dostal do formy a výrazně přispěl k postupu do druhé ligy.

Plus: výborné doskakování v obraně i útoku, velmi dobrá střelba ze střední a dlouhé vzdálenosti, solidní obrana i určitá schopnost vystřelit po otočce při hře zády ke koši, výborný přístup k tréninkům a zápasům, solidnost a spolehlivost

Minus: menší repertoár zakončení, hra jeden na jedna, nájezd pod koš téměř neudělá, řešení situace zády ke koši více způsoby, umění si vytvořit sám střeleckou pozici, nepřesná a nejistá první i druhá přihrávka při zakládání rychlého přechodu do útoku

Milan Voračka

Milan přišel až po Novém roce na hostování z Vyšehradu a výrazným způsobem přispěl k našemu postupu. Velmi dobře zapadl do party a je velká škoda, že v příští sezóně

už nebude moci hrát. Má obrovské basketbalové předpoklady, je nutné ocenit jeho solidní přístup i jeho lidskou stránku.

Plus: fyzický potenciál, slušná technika, výskok, nekompromisní nájezd na koš, solidní střelba i slušná obrana, když se vyhecuje

Minus: schopnost tvořit hru, agresivita při obraně jeden na jedna, nedostatky v taktické hře, při postavení v obraně především na slabé straně, mohl by ještě zlepšit pestrost zakončení

Václav Enoch

Venca odehrál pouze podzimní část. Po absenci na jaře 1999, osobní problémy a škola, absentoval i na soustředění a začátku přípravy kvůli podzimní maturitě. Pak se začal dostávat do formy, nastupoval i v základní sestavě třetí ligy a poměrně dost hrál, ale po Novém roce to zabalil.

Jeho story má vždy stejný průběh. Snaží se, trénuje, daří se mu, ale pak u něho dojde ke zkratu. Domnívám se, že se pak stydí přijít, nakonec i letos za něho jeho absenci řešila jeho přítelkyně, jak se zdá, na rozdíl od Vaška má rozum.

Jsem velmi zklamán, co provádí se svým talentem. Chtěl bych mu věřit, že už svá slova a předsevzetí myslí vážně a jednou vydrží celou sezónu. Přes tréninkové a zápasové výpadky má basketbal stále v sobě. Vašek si vůbec neuvědomuje, jak mě jeho situace mrzí a jak moc si přeji, aby to s basketbalem ještě jednou naplno zkusil. A vydržel. Na to, že letos nedostal šanci si opravdu stěžovat nemohl.

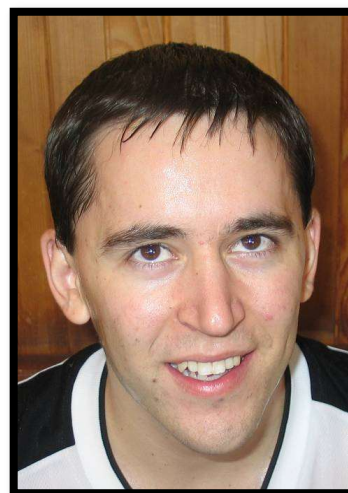
Plus: výborný výskok, schopnost uvolnit se jeden na jedna, střelba z výskoku je přímo stylově ukázková, basketbalový talent

Minus: naprostá nejistota ve všech činnostech daná mankem v tréninku a zápasech, vlastně je opět na začátku a musí na všem pracovat včetně fyzické kondice, rychlosti nohou, střelbě, má slabou vůli a nízkou touhu se prosadit, určitě měl na to stát se výborným hráčem, těžko říci, jak se vyrovná se dvěma roky lavírování ve stylu – chvíli ano, chvíli ne

Jiří Papež

Jirka přišel až po skončení letní přípravy a toto manko bylo znát. V několika případech se ukázal v docela dobrém světle, ale hráči, kteří dostávali více příležitostí, byli z mého pohledu lepší. Jednoznačně mu chybí zkušenosti ze zápasů s lepšími soupeři, má i určité nedostatky, které si přinesl z dorostu a na kterých po přechodu do mužů individuálně nepracoval. Ocenil bych jeho přístup k tréninkům i zápasům a jeho vztah k mužstvu, byť tolik nehrál. Přeji mu, aby se na soustředění i během letní přípravy dokázal výrazněji prosadit.

Plus: vůle a chuť na sobě pracovat, solidní fyzické předpoklady, slušná střelba z delší vzdálenosti, ale jen když není pod tlakem, dobrý výskok

Minus: rychlost nohou v obraně a rychlost provádění individuálních činností, malá zápasová zkušenost, některé návyky z nižších soutěží se špatně odstraňují, ale lehce získávají, viz i jiné příklady hráčů, kteří začali hrát pouze pražské soutěže, malá agresivita v obraně

Matěj Žák

Je osobností, která svým přístupem dokáže strhnout ostatní hráče k výbornému výkonu víc, než si je sám ochoten připustit. Ale i naopak. V letošní sezóně to bylo ve většině případů právě v tom pozitivním smyslu a má velkou zásluhu na postupu do druhé ligy.

Je nutné ocenit solidnost přístupu k zápasům, kdy třeba přijel na páteční trénink a zápasy z pracovní akce a pak se tam vracel. Stejně jako hru v Roudnici s horečkou. Na tréninky se snaží chodit poctivě a předem své absenci domlouvá. Je cítit rodinná výchova k zodpovědnosti.

Je ovšem protivný při nácviku akcí, chybí mu nasazení v některých fázích tréninku, v přátelských zápasech nebo proti slabším soupeřům. Pak dělá chyby v obraně zaviněné malou koncentrací. Jako kapitán se osvědčil a myslím si, že je respektovanou osobností od svých spoluhráčů.

Plus: dobrá obrana, v důležitých zápasech dokonce výborná, dobrá pohyblivost a technika vzhledem k jeho výšce, solidní střelba ze střední vzdálenosti, zlepšil se ve střelbě přes hlavu

Minus: trpí sebemršáctvím, když zbytečně shazuje své schopnosti, větší vůle se prosadit, ochota hrát s maximálním nasazením a tvrdě proti všem soupeřům a bez ohledu na stav, přitom obě dovede, střelba z delší vzdálenosti, přitom má na to střílet dobře i z trojky, chybí mu nekompromisní nájezd na koš se snahou dosáhnout koše s faulem, útočné doskakování

Václav Mezera

Vašek má smůlu, že byl jednostranně v dorostu vychováván pro hru na postu, na který nemá výšku. Je mi líto, že takový výborný člověk, solidní a spolehlivý člen družstva, se více neprosazuje. Jeho řešení herních situací v útoku je však v blízkosti koše neuvěřitelně zbrklé, bojácné a vesměs chybné. Pravděpodobně jde o psychické zábrany. V obraně je spolehlivý, byť mnohdy menší pohyblivost nahrazuje zbytečnými fauly. V přeboru v závěru sezóny se prosazoval dobrou střelbou ze střední vzdálenosti a právě tudy by mohla vést cesta k úspěchu v podobě více minut na hřišti i v A týmu.

Plus: spolehlivost, solidnost, vztah k družstvu, byť tolik nehrál, tvrdá hra v obraně i v útoku, snaha o obranné i útočné doskakování

Minus: menší pohyblivost a „tvrdé ruce“ při zakončování, neschopnost správně řešit situace při hře zády ke koši, slabá střelba z delší vzdálenosti

František Gregor

Franta byl výraznou osobností a velmi přispěl k postupu do druhé ligy. Jeho získání ze Sparty před dvěma roky se ukázalo jako výborná investice. Je jen škoda, že je psychicky nevyrovnaný, že ho rozhodí v zápase vlastní procento střelby nebo rozhodčí, v obou případech pak jeho výkon prudce klesá včetně obrany. Je nutné ocenit jeho přístup k basketbalu, když hostoval ve Vyšehradě, trénoval téměř denně a všechny víkendy hrál, vždy se domlouval kdy a kam má přijít. Je solidní a spolehlivý.

V sobě má daleko větší potenciál, než jaký doposud předvedl, ale je úzce spjat s tím, jak se dokáže psychicky vyrovnat s dílčími nezdary. A to jak v zápase, tak na tréninku. Protože když se mu nedaří, ztrácí rapidně chuť do hry, nebrání a je skutečně protivný člověk po všech stránkách. Je však potřeba ocenit, že se Franta snaží některé své nedostatky odstraňovat, výrazně se zlepšil ve hře přes hlavu, občas se dokáže prosadit i nájездem na koš.

Plus: výborná fyzická vybavenost, pohyblivost, výskok, výborná střelba ze střední a kratší vzdálenosti, dobrá střelba i z delší vzdálenosti, i když ta zatím pouze z klidové pozice

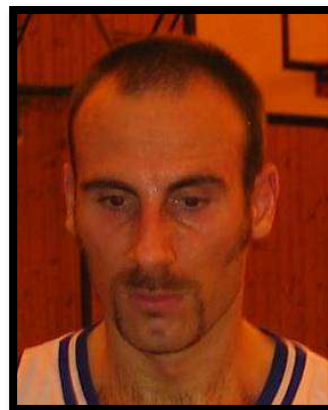
Minus: malý repertoár zakončení zády ke koši, příliš čitelné zakončení po své klasické obrátce, to samé ve hře jedna na jedna, zbytečné útočné fauly, ty souvisí s předchozím, obránce ví kam si stoupnout, nájезд na koš a nekompromisní zakončení, psychická nevyrovnanost

Nicolas Lavaud

„Nik“ přišel pracovat do Čech z Anglie a projevil zájem hrát basketbal. Petr Mondscheim, kterého kontaktoval, mu doporučil mě a Motol. Dohodli jsme se na spolupráci. Nik je ze „smíšeného“ manželství česko – francouzského, hodně času žil ve Francii, kde bydlí jeho rodiče.

Před koncem sezóny byl v rámci svých pracovních povinností převelen mimo republiku, snad do Malajsie, možná někam jinam. Rozloučil se, poděkoval za možnost si zatrénovat a zahrát a putoval dál.

Nik byl u nás příliš krátce, než abych ho nějak podrobně hodnotil, v každém případě ho ale považuji za slušného člověka. Jeho hlavním kladem byla tvrdost, výborné a skutečně precizně stavěné clony a boj o pozici při doskakování. Záporom tohoto poměrně slušně česky mluvícího pivota pak byla absence individuální techniky a katastrofální střelba.

Jiří Lízálek

Kapitán B týmu doplácel na pracovní vytížení a tím i na menší počet tréninků. Když však přišel, vždy se snažil dělat vše naplno. Ocenění jeho přístupu a kvality byl i fakt, že sami hráči A týmu za mnou chodili, abych ho dopsal na soupisku A týmu pro zápas v Roudnici, když byl na rozehrávku k dispozici pouze Pavel Hodek. Nakonec sice nehrál, ale jeho postoj je nutné ocenit.

Velice si Jirky vážím jako člověka. V posledních sezónách má i solidní vystupování v zápasech, s čímž měl kdysi problémy. To, že již více než dva roky nedostal technickou chybu, by se právě ještě před pár roky zdálo naprosto neuvěřitelné.

Plus: zkušenost, přehled ve hře, výborná finální přihrávka neboli asistence, dobrá individuální technika, dokáže dobře dirigovat hru, neutuchající bojovnost a snaha získat každý míč

Minus: mírná nadváha a s tím spojená fyzická kondice, procento střelby je dáno počtem tréninků, rád se na hřišti předvádí, především v driblíngu, to je schopen hráče, toho samého, obejít během útoku i vícekrát, uteče mu, počká na něho, opět ho obejde na druhou stranu a pak už většinou řvu ...

Stanislav Kohout

Jako většina starších dorostenců neví co chce. Chybí mu vůle na sobě více pracovat a odstraňovat své nedostatky. V zápasech dostal několikrát příležitost, ale zatím mu chybí téměř vše, co potřebuje ústřední rozehrávač. Má před sebou poslední rok dorostu a také možná poslední šanci si vše v hlavě srovnat a pokusit se opravdu v basketbale prosadit. To ale znamená přiznat si své vlastní nedostatky a začít makat na jejich odstraňování.

O jeho naivitě či stupiditě svědčí i situace, když se omluví, že nemůže jít na páteční střelecký trénink, protože musí jet s rodiči na chatu a pak si jde sednout do hospody hned vedle tělocvičny. Tam je pak po tréninku spatřen společně s dalšími podroušenými staršími dorostenci. Za to se snad ani na něj nelze zlobit, takové jednání je spíše k smíchu ...

Plus: vcelku solidní technika, byť v nižší rychlosti, střela, zatím z klidu a pomalá, nájezd jeden na jedna

Minus: ve všech činnostech má nedostatky dané rozdílem dorosteneckého a mužského basketbalu, malá vůle na sobě tvrdě pracovat

Jan Dušek

U Honzy je třeba jeho činnost rozdělit. Jako funkcionáře a vedoucího družstev a jako hráče. Trochu tímto stavem rozdělení osobnosti trpí, občas se cítí více hráčem než funkcionářem. Ovšem roli vedoucího družstev i funkcionáře Motola zastává výborně, je pracovitý a jeho přínos pro družstvo, atmosféru, propagaci Motola je neocenitelný.

Jako hráč B týmu se chce hrou především bavit, což ovšem někdy naráží na mé požadavky a může i trochu vadit jeho spoluhráčům. Zvláště, když se z jeho ruky, bez ohledu na procento střelby, stane kulomet, zaplavující koš a jeho okolí projektily ze všech možných a nemožných pozic, nejlépe pak z tříbodové vzdálenosti.

Jinak má Honza dobré basketbalové základy, bohužel pracovní vytížení se projevuje v podobě únavy na tréninku i v zápasech. Ovšem ve chvílích, kdy chytne opravdu formu, tak to zůstávají všichni paf.

Plus: rychlé ruce, tvrdá a poziční hra při obraně vyšších hráčů, boj o míč, schopnost ho získat či doskočit, solidnost, spolehlivost

Minus: mírná nadváha, v poslední době na tom pracuje, fyzická kondice a pohyblivost, nevyrovnané výkony a nezkrotná touha dávat trojky

Jiří Bubeník

Jirka je solidní a perfektní člověk, který však dává jednoznačně přednost rodině, což je ovšem pochopitelné. Tím pádem má málo natrénováno, byť se snaží chodit jak to jde a pracovat naplno. V několika zápasech v přeboru se rozpomněl na své dřívější výkony a výrazně přispěl k naší výhře. Oceňuji u něho jeho chování a vystupování a velice si ho vážím.

Plus: solidní technické základy, nájezd na koš, poziční hra a doskakování, slušná obrana vyšších hráčů

Minus: zhoršená pohyblivost a fyzická, stejně jako procento střelby souvisí s již zmiňovaným počtem tréninků

Roman Šimmr

Roman má před sebou ještě jeden rok dorostu. Cením si na něm jeho přístupu a vůli na sobě pracovat, k čemuž je nepochybně veden v rodině. To je pro něj velice dobré a v tomto věku neocenitelné.

Samozřejmě má obrovské nedostatky související s rozdílem v pojetí hry v dorostu a v mužích. Problémem je též, že byl dříve učen hrát pod košem, kde se cítí lépe, ale v mužích tam nemá co dělat a přешkoluje se na malé křídlo.

Plus: vůle na sobě pracovat, solidnost, spolehlivost, bojovnost a řešení situací v blízkosti koše

Minus: pohyblivost, rychlost, střelba, technika, agresivita obrany, vyhranost – prostě Romane všechno

Martin Kolouch

Martin byl letos výraznou osobností přeborového družstva především v obraně, kde uplatňoval své zkušenosti a tvrdost. Počet tréninků pak ovlivňuje jeho další činnosti, především v útoku.

Jinak se z Martina stává skutečná osobnost po všech stránkách, dříve byl takový „rozumbrad“, který všude byl a všechno ví, což asi bylo dáno rychlou pracovní kariérou v mladém věku. Jeho přístup považuji za spolehlivý a svědomitý a jak jsem se již zmínil, jak se zvýšily jeho životní zkušenosti, vyrostl Martin i po lidské stránce. Měl výrazný podíl na vítězství týmu v přeboru Prahy a neztratil se ani v přátelících, které sehrál společně s A družstvem.

Plus: obrana vyšších hráčů, poziční hra, slušné fyzické předpoklady, obranné doskakování, precizní stavění clon, jako jeden z mála v Motole to umí, zkušenost, spolehlivost

Minus: slabší individuální technika, slabší procento střelby asi souvisí s počtem odházených pokusů na tréninku a tvrdší rukou, chybí větší pestrost při zakončování

Sezóna 2000/2001

Tato sezóna byla vyvrcholením mé dlouholeté práce a právě nakonec se ona stala jedinou, kdy se nepodařilo naplnit cíl, který jsem před sezónou postavil. Ačkoli jsme měli v druhé lize jako nováček bilanci 14 vítězství a 18 porážek, soutěž jsme neudrželi.

Nutno také podotknout, že i letos všichni hráči nejen že nedostávali žádné odměny za zápasy, natož že by měli nějaké stabilní příjmy z poloprofesionální smlouvy. Naopak, všichni zaplatili příspěvek 5.000,- Kč, aby mohli druhou ligu mužů hrát ...

Jak se dívat na sezónu, v níž jsme odehráli řadu velmi kvalitních zápasů a přesto nakonec neuspěli? Utěšením nemůže být ani další vítězství v přeboru Prahy mužů „A“. Propadákem naše vystoupení v druhé lize rozhodně nebylo, ale jistá hořkost z neúspěchu je vždy, zvláště když chybělo tak málo, abychom se v soutěži zachránili ... jeden jediný zápas ... jedna jediná povedená střela při některých těsných výsledcích ...

Bohužel také na povrch vyplavaly některé dříve skryté problémy, které se týkaly interpersonálních vztahů. Doplnění družstva bylo nutné, pokud jsme chtěli hrát důstojnou roli, zároveň ale nabouralo některé vztahy. Teď, s odstupem mnoha let, bych asi postupoval trochu jinak, ale jak se říká, po bitvě každý generál. Pravdou je, že v některých případech jsem neměl šťastnou ruku a někteří noví hráči se během sezóny pěkně vybarvili ... bohužel ani nebyli takovými posilami, jak jsem si při jejich angažování kreslil.

Ještě před zahájením soutěže jsem slavil úspěch na poli funkcionářském, když se mi podařilo prosadit schválení tělocvičny Gymnázia Nad alejí pro druhou ligu mužů. Což následně mnozí oprávněně kritizovali, i já jsem si vědom, že tato tělocvična bez jakéhokoli místa pro diváky je pro tuto soutěž nedůstojná. A také bylo jasné, že podruhé nás tam už nikdo hrát nenechá ...

Jak jsem již zmínil, na tuto sezónu, i přes nesplněný cíl, je nutné se dívat jako na vyvrcholení celého mého snažení v Motole, více už v mužích prostě dosáhnout nešlo a dokonce ani nešlo tento stav udržet. Byla naplněním mého snu, a snad i přání některých hráčů.

Bohužel jsme se na Motole dostali až na horizont, za kterým v současných podmínkách již stála mohutná zeď. Mohli bychom přešlapovat na místě, ale dále jít nešlo. Z finančních důvodů i díky absenci vlastní haly. Proto již od ledna 2001 probíhala jednání s předsedkyní oddílu basketbalu na Sokole Pražském Milenou Jindrovou. Ta měla zájem založit mužskou složku v tomto klubu, já měl zájem najít pro družstvo tělocvičnu, kde by se dala hrát druhá liga. Ale to už je o něčem jiném, to bude příběh až následující sezóny ...

Z Bulletinu Motola, červenec 2001:

Vážení sportovní přátelé!

Sezóna 2000/2001 nenávratně skončila a jak se stalo v minulých letech tradicí, bilancuji úspěšnost basketbalového oddílu TJ Sokol Motol. Toto bilancování se mi nedělá s lehkým srdcem, protože je poslední v podobném rozsahu.

Tato sezóna byla zlomová. A tým mužů startoval ve 2. lize mužů, což bylo vyvrcholení práce minulých let. Bohužel se nám nepodařilo soutěž udržet, byť nám k tomu chybělo jedno jediné jakékoli vítězství. Při lepší bilanci s ostatními družstvy bychom se totiž udrželi. Neuspěli jsme, byť poměr 14 vítězství a 18 porážek není ostudný pro nováčka, jehož drtivá většina hráčů neměla žádné druholigové zkušenosti.

B tým mužů pak opět vyhrál přebor Prahy „A“. A tým postoupil do třetího kola Českého poháru, B tým se probojoval do Final Four Pražského poháru, kde však propadl a skončil až třetí.

C tým mužů, který však je uzavřenou společností bývalých hráčů A či B týmu, se udržel v přeboru Prahy „B“ a tým juniorky vyhrál první třídu mužů a do přeboru Prahy „B“ pak postoupil.

Zároveň startovalo jedno družstvo mladších dorostenců pod hlavičkou Sparta Praha Motol v extralize mladších dorostenců a jedno pod hlavičkou FZŠ Petřiny Motol v dorostenecké lize mladších dorostenců. Bohužel spolupráce Sokol Motol, Sparta Praha a FZŠ Petřiny se ukázala daleko méně účinná a intenzivní, než jsme si představovali.

Nedostatek dorostenců díky slabým ročníkům na ZŠ Petřiny nás donutil k rozhodnutí, že nebudeme v dalších sezónách mít mládežnická družstva. Naše smluvní spolupráce navíc skončila a škola navázala intenzivní spolupráci se Spartou Praha a vytvořila Basketbalovou školu Petřiny - Sparta. Nebráníme se v budoucnu zapojení do této spolupráce, až budou ze školy vycházet silnější ročníky žáků a bude se tvořit elitní tým ve Spartě Praha. Letos však byla úroveň a počet dorostenců, které jsme měli k dispozici, na tak slabé úrovni, že hrát dorosteneckou ligu by bylo pouze vyhazováním peněz. Navíc ani sami zmiňovaní hráči neprojevíli o basketbal patřičný zájem.

Z rozhodnutí výboru TJ Sokol Motol došlo k dohodě se Sokolem Pražským, kam přechází tým mužů A a B, někteří dorostenci pak individuálně do dorostenecké ligy. B tým

však bude fungovat ve spolupráci Sokola Pražského a Sokola Motol a bude vystupovat pod názvem Sokol Pražský „B“ - Motol.

Ano, Motol, v té podobě na jaké působil v posledních letech, končí. Končí v situaci, kdy v mužích měl vybojovány dvě místa ve třetí lize a dvě místa v přeboru Prahy „B“. K dispozici měl rovněž dorosteneckou ligu mladšího dorostu. Pro nezáměr hráčů, nedostatek funkcionářů a trenérů, pro nesplnění slibů potencionálních sponzorů a pro absenci odpovídající haly, jsme se rozhodli basketbalový oddíl v Sokole Motol výrazně utlumit. Zda ho někdo v budoucnosti opět oživí, to bude záviset především na zájmu lidí a přítomnosti hráčů patřící úrovně.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří se za více než deset let podíleli na budování basketbalového oddílu TJ Sokol Motol v jakékoli funkci a pomohli dosáhnout ve velmi skromných podmínkách velice slušných výsledků. Za úspěch je možné považovat účast ve 2. lize mužů a několik let působení klubu ve výběru Center talentované mládeže (mezi osmi v republice - před dvěma roky jsme byli pro slabou úroveň dorostenců vyřazeni).

V Praze dne 9. června 2001

Ing. Radko Sáblik, předseda TJ Sokol Motol

Kategorie mužů

Muži „A“ – 2. liga

Cíl, který jsme měli, a to udržení druhé ligy, se splnit nepodařilo. Omluvou nemůže být nezkušenost ani solidní výsledková bilance. Myslím si, že kádr na to herně měl, nebyly však potřebné podmínky - zázemí materiální i lidské a především nebyl odpovídající zájem hráčů.

Když jsme v loňské sezóně vybojovali postup a nesli se na vlně oslavné euforie, mylně jsem předpokládal, že postup do vyšší a svým způsobem již elitní soutěže, podnítl další zájem hráčů o svůj basketbalový růst. Bohužel s výjimkou Filipa Scholze a Františka Gregora, kteří zřetelně deklarovali zájem ještě něco s basketbalem dosáhnout, všichni ostatní tápali ve svých basketbalových plánech. Někteří nevěděli, zda vůbec druhou ligu hrát a ochota pro basketbal výrazně omezit osobní život a přizpůsobit mu svůj zájem byla na nízké úrovni.

Problém ústředního rozehrávače se táhl s týmem celou sezónu. Když se po podzimní absenci rozhodl Pavel Hodek týmu pomoci (na podzim hrál pouze za B tým a pískal hokej), přestal bez udání důvodů (prý ho to přestalo bavit) hrát Tomáš Holík a do dorostu Sparty se vrátil Jan Štěpánek, který měl působit v roli dvojky na tomto postu. V závěru jsme neměli kým Pavla Hodka střídat (chyběl i Jakub Uxa - na poslední chvíli vytažený z B týmu) a to bylo pro něj zlé a výhodné pro soupeře.

Vůbec přístup hráčů, jejich chování a zájem, byl pro mě obrovským zklamáním. Za dost dramatických okolností se značně neomaleným jednáním odešel jako první Matěj Žák do Sokola Horní Počernice. Pak musel na operaci kolena Václav Enoch, který se dostával do formy, a sezóna pro něho byla ztracena. Následně odešel po seriózní domluvě Richard Beneš rovněž do Sokola Horní Počernice. Oldřich Vokřínek přestal na jaře hrát, neboť se domníval, že dostává malé minutové příležitosti. Po zranění se již do formy z počátku sezóny

nedokázal vrátit Petr Hanuška. Nový hráč Martin Šašek po solidních výkonech chyběl ze zdravotních důvodů, pak za poněkud mlhavých okolností přestal chodit úplně. O Tomáši Holíkovi a Janu Štěpánkovi již byla řeč. V závěru po nemoci odešla forma i Filipu Scholzovi, střelecky i psychicky však propadli v konci úplně všichni.

Neprosadili se dle očekávání Filip Ernest a Jiří Papež, oba však zaslouží pochvalu za přístup k družstvu i tréninkové morálce. To problémy byly s hostujícími hráči ze Sparty Praha Janem Myškou a Danielem Doušou. Jejich neúčast na tréninku a slabé výkony byly zklamáním. Jejich jednání sice nepostrádalo základní faktory slušnosti (většinou včasné omluvy, vysvětlení dopředu neúčasti), ale jejich zájem o soutěž nebyl takový, jak jsem si představoval.

Za hlavní nedostatek považuji tréninkovou morálku hráčů. A zde mají máslo na hlavě skoro všichni hráči, každý si našel období, kdy absentoval na důležitých trénincích či dokonce z různých důvodů se i nezúčastnil mistrovských zápasů (nejčastěji uváděny pro obě absence studijní problémy). Zde byl světlou výjimkou František Gregor a až na jeden případ Filip Scholz.

Co se týká vývoje družstva, tato sezóna znamenala bohužel stagnaci. A ta byla zapříčiněna již zmiňovanou tragickou tréninkovou morálkou. Touto okolností jsem byl obrovsky zklamán a rozčarován. V závěru soutěže již rozhodovala psychika a schopnost se připravit a koncentrovat na konkrétní zápas. V tom jsme jednoznačně propadli a po zásluze soutěž opustili.

Sezónu považuji za přínosnou z hlediska získaných zkušeností, bohužel musím konstatovat, že většina hráčů svým přístupem devalvovala svoji předchozí práci, která znamenala vybojování práva tuto soutěž hrát.

Neuspěl jsem však i já jako funkcionář a trenér. V zajištění podmínek i schopnosti přesvědčit a motivovat hráče. Faktem je, že když mám jako trenér zároveň dělat technického vedoucího, starat se o vše kolem (rozhodčí, šatny, časomíru, aby bylo co pít, jak se dostat na zápas apod.) a ještě se koncentrovat na zápas, není to skutečně to pravé. Tím ale neomlouvám chyby na postu trenérském a funkcionářském. Prostě se nepodařilo sestavit takové družstvo, které by mělo jasný cíl, táhlo za jeden provaz a upnul se k vytýčenému cíli - a to záchraně druhé ligy.

Na závěr ještě pár postřehů. U většiny hráčů A týmu jsem postrádal určitý basketbalový fanatismus a cíl, kterým by bylo dostat se do první ligy. Ten naopak nechybí jiným, mnohdy méně talentovaným hráčům, a to je pak do nejvyšší soutěže přivede.

Negativní vliv skupiny hráčů, jejichž jediným cílem bylo si dobře zahrát bez ohledu na výsledek, bohužel dopadl dle mého i na jinak solidní a spolehlivé hráče. Tato skupina šla křížem přes A tým a B tým. Pokud je někdo stále přesvědčován, že na to stejně mít nebude, že to nemá cenu, že je lepší dobře „zapařit“ a budovat „dobrou partu“, určitě to stopy zanechá. Bohužel mnozí tací řečníci, za jejichž hlavního představitele považuji Matěje Žáka, ve chvílích, kdy si nezahráli podle svých představ, okamžitě reagovali naprosto egoistickým způsobem a řeči o partě a kamarádech se ukázaly plané v naprosté nahotě.

Na „svých“ hráčích jsem si vždy vážil jejich přístup, ochotu na sobě pracovat, nikdy nevzdávat zápasy, bojovat až do konce a skromnost. Bohužel jsem nabyl dojem, že některým jejich úspěchy poněkud stouply do hlavy a pak je možná pád z druhé ligy potřebným pohlavkem. Většině hráčů (a ty jsem pak požádal o přechod do Sokola Pražského) nadále věřím a jsem přesvědčen, že nejlepší roky své basketbalové kariéry mají teprve před sebou. Ale musí si uvědomit, že bez tvrdé práce to nepůjde.

I když je samozřejmě brzo říkat, jak se bude vyvíjet budování mužského basketbalu na Sokole Pražském, myslím si, že se naskytá hráčům další příležitost. V Sokole Motol prostě pro další růst a vývoj družstva i jedinců nebyly podmínky. Hrát pouze třetí ligu s tím, že vím, že na druhou ligu není zázemí, je deprimující. Naopak na Sokole Pražském je možné počítat se solidním zázemím a asi bude i na hráčích a trenérech, zda svým vystupováním a výsledky budeme podporovat zájem funkcionářů Sokola Pražského o basketbal a potažmo jeho mužskou složku.

Je otázkou, kolik hráčů v sobě nalezne ještě dost morálně volných sil, aby se dále zlepšovala. Osobně věřím, že většina. Bude otázkou, zda se nám bude dařit plnit cíle již v letošní sezóně či zda nás čeká delší cesta. Já jsem slíbil funkcionářům Sokola Pražského, že se pokusím vybudovat perspektivní tým mužů, jehož cílem by mělo v blízké budoucnosti být působení v první polovině druhé ligy. Kdo mě zná, ví že pro to udělám maximum. Jako začátek jsem si vybral „své“ hráče, čímž veřejně říkám, že jim důvěřuji a že na ně spoléhám. Víím, že určitě někdo zklame, ale věřím, že to bude pouze jedinec potvrzující pravidlo a že většina si moji důvěru zaslouží.

Muži „B“ - přebor Prahy „A“

Družstvo mužů „B“ hlavní cíl splnilo a s přehledem vyhrálo svoji soutěž, dokonce s rekordním průměrem více než 100 vstřelených bodů na zápas. Pravdou je, že pendlující hráči z druhé ligy skutečně neměli v této soutěži konkurenci. Jejich absence se pak ukázala v plné nahotě na síle družstva ve Final Four poháru Prahy mužů. Jaký význam pendlující hráči měli v obou týmech ukazuje vyhodnocení technických zápasů, které naleznete o pár stránek dále.

Za negativní považuji, že družstvo propadlo ve vystupování. Zde má svůj díl viny i trenér Jiří Heinz. Obrovské množství technických chyb, podrážděné a negativní reakce na výroky rozhodčích, otázka přístupu při zápasech s výrazně slabšími soupeři.

Jiří Heinz

Mnozí se mylně domnívali, že B tým je určen pro jejich „vyblbnutí se“ a je příležitostí pro hráče, kteří sice již nemají odpovídající výkonnost, ale mají nezpochybnitelné zásluhy o motolský basketbal. Jenže B tým má poněkud jiný účel v mé představě a tím je vytvářet další herní příležitosti pro pendlující hráče a dávat šanci talentovaným hráčům, kteří by měli v budoucnosti hrát v A týmu.

Tento rozporný pohled jsem vyřešil dost razantně po sezóně, za což očekávám další příděl nevraživosti, nepochopení a možná až nenávisti. Bohužel nemohu jinak. Pokud chci jít cestou budování perspektivní mužské složky na Sokole Pražském, pak tomu musí odpovídat i složení B týmu. Nikomu z pendlujících hráčů nebráním v B týmu působit, ale nesmí zde získávat negativní herní návyky a nesmí se zde stávat terčem negativního „vymývání mozku“ v oblasti morálky, přístupu a odpovědnosti.

Jak ošidné je spoléhat na dobrou vůli hráčů, jejich rozum a takř se přesvědčil trenér Jiří Heinz. K družstvu přišel s otevřenou náručí, ochotou pro tým pracovat a s potřebným nadšením. S hráči navázal kamarádské vztahy a očekával, že je oni budou opětovat. Místo toho se setkal s tím, že hráči svým přístupem i výroky potírali jeho autoritu, odmítali plnit jeho pokyny anebo je i nevybíravě kritizovali. Tento stav bude pravděpodobně řešen před novou sezónou.

Vrcholem kritizovaného přístupu, chování směrem k rozhodčím i komunikace mezi trenérem a hráči, bylo vystoupení týmu na Final Four poháru Prahy. I když je nutné uznat, že nevhodný termín musel nutně vyvolat nechut se koncentrovat na poslední zápasy sezóny po měsíční pauze, vystoupení bylo ostudou. Lze omluvit to, že basketbalová úroveň bude nízká, nebude se dařit, ale nelze omluvit přístup a vystupování.

Zde ještě něco směrem k hráčům a trenérům. Co si mám myslet o hráči, který se nezúčastní dvou zápasů ze tří na turnaji a omluví to studijními povinnostmi, když potom noc ze soboty na neděli stráví „pijatkou“ u Matěje Žáka, která se vydává za oficiální konec sezóny Motola?

Tato „oslava konce sezóny“ však může sloužit jako ukázka špatných a pokryteckých vztahů určité skupiny lidí. Na této „párty“ se sešli s několika výjimkami bývalí a často i frustrovaní hráči, většinu současných hráčů Motola „A“ i „B“ ani nepozvali. Trenér B týmu

byl pak pozván kuriózním způsobem, když mu byla účast povolena, ale upozorněno, aby hlavně s sebou nebral Sábliku.

Byť to samozřejmě po tolika společných letech zamrzí, chápu, že svým postojem a záměry jsem musel některé bývalé hráče popudit a píši to tu spíše jako vyjádření podivných vztahů a poměrů, které poznamenaly výsledky A týmu a přístup k B týmu. Hráči však mají možnost volby. Buď basketbal na slušné úrovni anebo kamarádské spolky. K tomu však B tým sloužit nebude a tak nastanou větší změny. Byť byl splněn výkonnostní cíl, kterým bylo vítězství v přeboru, musí plnit tým svoje hlavní poslání, o kterém již byla řeč. A dlužno poznamenat, že pokud v přeboru Prahy nastupuje téměř základní pětka z druhé ligy, co jiného než vítězství by měl tým dosáhnout.

Na závěr chci i přes vyjádřenou kritiku poděkovat trenérovi a většině hráčů za jejich působení v B týmu. Pokud v něm již někteří v příští sezóně nebudou, pak především proto, že chci zvýraznit roli týmu jako zálohy prvního družstva a příležitosti mladým a talentovaným hráčům. S tím, že výsledky týmu v soutěži budou až druhotné, byť samozřejmě vyhrát chceme každý zápas, ve kterém nastoupíme.

Tým mužů A + B

Jak již bylo zdůrazněno, vystupoval a trénoval tým mužů A + B jako jeden větší kolektiv, který hraje dvě soutěže s tím, že několik hráčů hraje pouze za A tým, několik pouze za B tým a značná část za oba. Plně jsme využívali práva na pendlování hráčů. Některé z tréninků byly dobrovolné, některé přednostně pro B tým, další pouze pro A tým, většina však byla společná.

Tento systém má své pro i proti. Bylo oprávněně kritizováno i ze strany hráčů, že v případech přítomnosti jedinců z B týmu, kteří se pouze přišli proběhnout, klesá úroveň i nasazení na tréninku. Na druhé straně to zajišťovalo dostatečný počet hráčů na tréninku.

V příští sezóně bude nutné některé náležitosti vyřešit a poučit se z chyb minulosti. Navíc na tabulce tréninků i účasti v zápasech je možné vyznačovat již zmiňovaný přístup hráčů i jejich vytíženost během sezóny.

Myslím si, že „tahouny“ obou družstev byli pendlující hráči (viz. statistika pendlujících hráčů dále), kteří jsou buď čistými odchovanci (Pavel Podlipný, Pavel Hodek, Tomáš Růžička, Václav Mezera i zraněním postižený Václav Enoch) anebo zde jsou ihned od skončení dorostenecké kategorie, přicházeli nepříliš připraveni a zde dosáhli díky svému přístupu výrazného zlepšení (František Gregor a Filip Scholz). To samé očekávám od Jakuba Uxy v budoucnosti.

Celková bilance družstev v sezóně 2000/2001

Mistrovská utkání „A“ týmu (2. liga mužů a Český GALA pohár):

33 zápasů 14 vítězství 19 porážek skóre 2611: 2718

Mistrovská utkání „B“ týmu (přebor Prahy „A“ a Pražský pohár):

28 zápasů 25 vítězství 3 porážky skóre 2780: 2076

Přátelská utkání „A“ + „B“ týmu:

37 zápasů - 18 vítězství 19 porážek skóre 2967: 3006

Celkem odehrané zápasy „A“ + „B“ týmu:

98 zápasů 57 vítězství 41 porážek skóre 8358: 7800

Muži „C“ - přebor Prahy „B“

Toto družstvo vedené Václavem Dobešem je tvořeno výhradně bývalými hráči A či B týmu Motola, kteří představují uzavřenou partu, která působí zcela ve své režii. Jde o bývalé dobré hráče po stránce basketbalové i lidské, kteří mají jen jediný cíl - po náročné práci se pobavit, proběhnout se, udělat něco pro své zdraví a zábavu. Byť jim léta nezadržitelně přibývají, dokázali si zajistit účast v B přeboru Prahy i pro příští ročník.

Muži „D“ - „juniorka“ - 1. třída

V letošní sezóně vytvořil Ondřej Zajíček nový tým, jehož základem byli současní či nedávni dorostenci. Tým doplnil o sebe jako hrajícího trenéra a několik bývalých hráčů Motola (bratři Dvořákové, Roman Šotola) a vyrazili na zteč 1. třídy. Do názvu týmu si dali bydliště svého trenéra - BC Nový Knín - což jim současné řády umožňují.

Po prvních rozpacích dokázali nakonec vytvořit solidní tým pro tuto soutěž a v dramatické koncovce porazit i ambiciózní družstvo BK Nusle (bývalí hráči Vyšehradu - např. Hynek Cimoradský, Ladislav Novosad, Petr Kraus, Radek Malý a další). V příští sezóně tak budou „válčit“ v přeboru Prahy „B“ a bude záležet na složení týmu a jejich tréninkové morálce, jak úspěšní budou.

Mládež

Otázka mládeže je velice citlivým tématem. Já vždy byl pro zachování mládežnické složky, dokonce i pro její další rozvoj. Prosadil jsem samostatné dorostenecké ligy v Motole, významně pomohl společně s ředitelem ZŠ Petřiny Mgr. Zdeňkem Zajíčkem k získání Centra talentované mládeže, sám se v předešlých letech aktivně jako trenér podílel na jeho chodu.

Bohužel na tomto poli se nám vůbec nedařilo. Mnoho talentovaných hráčů se nám nepodařilo pro basketbal udržet, byť (anebo právě proto, že) jsme se jim snažili vytvořit co

nejlepší podmínky. U těchto hráčů jsem postrádal motivaci, cílevědomost i základy slušného chování. Nemíním teď pitvat důvody tohoto stavu.

Sokol Motol uzavřel dohodu se ZŠ Petřiny. V rámci této dohody byla motolská mládež výhradně pod hlavičkou FZŠ Petřiny až do mladšího dorostu. Na její výchovu jsme přispívali škole 40.000,- Kč ročně. Poté dle smlouvy měly přecházet celé ročníky do Sokola Motol do dorostenecké ligy.

Bohužel v posledních letech již nešlo o ročníky ale pouze o jednotlivce, takže v současnosti „de facto“ nebylo s kým dorosteneckou ligu hrát. Další spolupráci se nebráníme v budoucnosti, až budou ze školy vycházet silnější ročníky o které se v současnosti stará především Ondřej Zajíček a ústřední trenér mládeže na škole Mgr. Libor Dvořák. Hrát v sezóně 2000/2001 dorosteneckou ligu na Motole a platit velké peníze za soutěž pro hráče, kteří o ni mají minimální zájem a herní dovednosti tak na pražský přebor, to by bylo skutečně trestuhodné vyhazování peněz.

A ještě k těm penězům. Za období, kdy jsem „velel“ basketbalu na Motole, jsme do složky mládeže dali z vlastních zdrojů (bez příspěvků hráčů) částku cca jeden a půl milionu korun, především na tělocvičny, náklady na soutěže včetně trenérů (ti dostávali 2.000,- Kč měsíčně). Jak se nám tato investice vyplatila mohou příznivci Motola posoudit sami.

Co se týká zajištění dorostenců v období již zmíněných posledních deseti let, obrovskou práci odvedla jejich „motolská matka“ Jana Hornychová. Bohužel v mnoha případech se nedočkala ani poděkování, byť by si zasloužila, aby ji hráči nosili na rukou. I to svědčí o úrovni většiny dorostenců.

Extraliga mladších dorostenců

Po dohodě se Spartou Praha bylo vytvořeno družstvo extraligových mladších dorostenců, které vystupovalo pod hlavičkou Sparta Praha Motol. Musím uznat, že jsem od tohoto spojení očekával více, než ukázala praxe. Především musím konstatovat, že kádr by příliš úzký, zájem hráčů malý a tréninková morálka děsivá. Nebylo ojedinělé, že někteří hráči dávali i před posledními tréninky před zápasem přednost např. návštěvě jiných sportovních utkání, nasazení bylo více než diskutabilní.

Jako velice problematické se ukázalo působení dvou hvězd týmu, Štefana Ličartovského a Davida Marka. První trénoval výhradně u Mgr. René Štěpánka, druhý s týmem Mgr. Michala Ježdíka, oba do tohoto družstva přicházeli pouze na zápasy, neabsolvovali ani poslední páteční tréninky před ligou.

Na závěr sezóny skupina hráčů, kteří dle mého nemají ani daleko k drogové závislosti, poničila šatnu Nad alejí, kde tým hrál, když prostory vybavili velice inteligentními „sprejerskými výtvary“, včetně konkrétního jména vlastního spoluhráče, aby nikdo nezůstal na pochybách, kdo škodu způsobil. Tím byl dán i poslední důvod, proč tento tým rozpráší a s takovými „sportovci“ se rozejít.

Družstvo si vybojovalo právo baráže o extraligu pro příští rok, vzhledem k nezájmu dalších o tuto soutěž pak svoji příslušnost k této elitní soutěži udrželo bez boje i pro další

sezónu. Tu však již bude připravovat trenér Petr Fejř pouze za účasti Sparty, když využije pravděpodobně několik odchovanců ZŠ Petřín (a díky naší každoroční finanční podpoře můžeme říci i Motola) Jana Kadečku, Tomáše Tikalského a Vladimíra Grigorieva.

Dorostenecká liga mladších dorostenců

V rámci spolupráce Sokol Motol, Sparta Praha a ZŠ Petřiny jsem předpokládal, že bude vždy extraligové družstvo hrát pod hlavičkou Sparty a dorostenecké družstvo v Motole. Zde by se měla připravovat záloha pro extraligu na následující sezónu. O hráče, kteří by vycházeli z dorostu, bychom se spravedlivě podělili, včetně financí za jejich prodej do jiného klubu.

Bohužel se moje myšlenka ukázala nerealizovatelná. Proč, tím se tadý nechci zaobírat. Faktem zůstává, že z tohoto důvodu jsme vytvořili družstvo pod hlavičkou FZŠ Petřiny Motol, které hrálo na Spartě a mělo dokázat právo na svoji existenci. Ovšem opět se zde projeví již několikrát kritizované nedostatky - nasazení a přístup hráčů, jejich stagnace, vystupování a jednání.

Z počátku mělo dobré výsledky, především díky petřínsko - motolským hráčům Petru Večeřovi, Janu Kadečkovi, Tomáši Tikalskému, Vladimíru Grigorievovi či Janu Burešovi. V konci sezóny někteří již nehráli, došlo k určitému rozkladu týmu a ten šel od porážky k porážce. Zároveň jsme se dozvěděli, že tým dělá i ostudu na veřejnosti svým vystupováním, což vyvrcholilo krádeží u stánku vietnamského prodáváče. I toto byl jeden z důvodů, když pomineme nedostatky herní, proč dál dorosteneckou ligu v Motole nehrát.

Jelikož se však soutěž podařilo udržet, má možnost ji využít Sparta Praha a ZŠ Petřiny pro vytvoření týmu z hráčů ročníku 1987. Jestli toto realizují a jak se jim bude dařit ukáže budoucnost. V každém případě to bude již bez účasti Motola.

Několik osobních postřehů na závěr

Družstva mužů A a B Sokola Motol tedy přechází do Sokola Pražského, starší ani mladší dorostenci nebudou. Je to konec Motola? Ano v podobě, na jakou byli zvyklí jeho příznivci, kterých bohužel mnoho nebylo. Republiková soutěž mužů, pravidelná účast v dorosteneckých ligách.

Ne jako klub. Jak již bylo řečeno, nezřídíme se další spolupráce se ZŠ Petřiny i dalšími kluby, ale v současné době prostě nejsou podmínky pro další činnost na této úrovni. A překvapivě nejde v první řadě o peníze (i když o ně jde vždy a všude), ale o naprostý nedostatek dorostenců potřebné kvality a odpovídající tělocvičnu (halu). Snad až přijdou silnější ročníky na ZŠ Petřiny, mohla by se spolupráce ZŠ Petřiny, Sparta Praha a Sokol Motol obnovit ve větším rozsahu.

Já osobně jsem rozhodnut dále pracovat v Sokole Motol ve funkci předsedy TJ. Je zde mnoho problémů a ty bych rád pomohl řešit. Se zaměřením více na vlastní jednotu a velmi okrajově na basketbal. Co se týká basketbalu, chci upřít svoji pozornost výhradně na Sokol Pražský, dokud tam bude o moje služby zájem.

Krátký pohled na novodobou historii Motola

Na závěr jedné etapy si dovoluji krátké historické bilancování. Převzal jsem družstvo mužů ve 3. třídě v Sokole Košíře a za jednu dekádu („desetiletku“ - jak ten čas letí) s ním hrál druhou ligu. Tato cesta však vedla přes přechod do Sokola Motol po postupu do 2. třídy, kde v té době bylo pouze jedno družstvo mužů v 1. třídě a mládež v žácích přecházela do Sparty. Pro realizaci projektu, jehož vyvrcholením byla již zmíněná letošní účast ve druhé lize, bylo nutné se stát předsedou oddílu košíkové i předsedou TJ Sokola Motol. Znamenalo to získat finance pro dorostenecké ligy i muže, navázat velmi úzkou spolupráci se ZŠ Petřiny a pak trpělivě pracovat.

Cíle jsme plnili až s překvapivou úspěšností každý rok (mluvím teď o mužské složce), pouze letos jsme neuspěli. Samozřejmě to znamenalo nezbytnou průběžnou obměnu kádru, neboť ač to zní tvrdě, někteří hráči již svoji historickou roli splnili a na další již neměli buď sílu, výkonnost anebo prostě čas. Přesto si za svoji roli zaslouží uznání, byť jsme se nerozešli třeba v nejlepším. Prostě vývoj dával na vybranou - buď cesta vpřed s novými tvářemi anebo konzervaci stávajícího stavu s deklarovanými kamarády (jak vážně to kamarádství mysleli se mnohdy ukázalo), od nichž však další pokrok nešlo čekat. Třeba i proto, že dosáhli vrchol svých možností. Přesto na ně rád vzpomínám a rád se s nimi setkám, bohužel v mnoha případech je to radost jednostranná.

Nyní je tedy ukončena další kapitola. Jak bude pokračovat, to je ještě předčasné předvídat. Ať již dopadne tvorba družstva na Sokole Pražském jakýmkoli způsobem, nejdříve po příští sezóně bude možný tento krok hodnotit. Osobně jsem přesvědčen, že to hodnocení bude radostnější než letošní v Motole.

Důvody letošního neúspěchu

Pokusím se ještě jednou krátce a bez příkras podívat na příčiny, které považuji za hlavní pro nesplnění našeho úkolu.

První a základní věc - jsou hráči ochotni obětovat basketbalu tolik, kolik je pro danou soutěž potřeba? Mají zájem se ještě dále zlepšovat anebo berou basketbal pouze jako zábavu po práci, po škole atd.? Já si byl jistý, že „svým“ hráčům rozumím, ale bohužel jsem se mylil a situaci dobře neodhadl.

Mnozí hráči přesně nevěděli, co vlastně chtějí, kolik jsou ochotni dát basketbalu. Chtěli by hrát co nejlépe, chtěli by vyhrávat, ale stačí k tomu to, co obětují? Očekával jsem naprosté zaujetí od všech při postupu do vyšší soutěže, setkal jsem se však s rozpaký a to i u takových opor, jakou byl třeba Pavel Podlípny. Někteří měli problém se vůbec rozhodnout jak dál. To postihlo i náš choulostivý post ústředního rozehrávače, kde Pavel Hodek tradičně balancoval mezi hrou basketbalu a pískáním ledního hokeje. To není výčitka vůči němu, ale prosté konstatování. Na jaře se nám rozhodl pomoci a málem se mu ji podařilo dotáhnout do úspěšného konce.

Zopakoval jsem trestuhodně svoji tradiční chybu. Uvěřil jsem slibům hráče (Tomáš Holík), který již předtím opakovaně zklamal a on poté podrazil mě i tým, když znovu přestal ze dne na den hrát s tím, že ho to přestalo bavit. Ani se nepřišel rozloučit. Nedostatek hráčů nás mnohdy nutí k tomu, že přivíráme oči nad charakterem a morálkou nejednoho hráče a ono se nám to vzápětí vrátí i s úroky.

Naučil jsem se nevěřit příliš slovům o partě a ochotě pomoci družstvu a kamarádům. Vztahy mohou být dobré, ale každý hráč (anebo alespoň většina co znám) je svým způsobem egoista a jde mu o svoji seberealizaci. Když pak nehraje dle svých představ (minutově), jdou často „hospodská“ tvrzení o partě stranou - hráči přestoupí (letos u nás Matěj Žák, Richard Beneš, Jan Štěpánek) nebo skončí (Oldřich Vokřínek). To já už ale znám a počítám s tím, tomu se asi nikdo nevyhne, pokud chce aby hráli ti nejlepší v daném zápase a ne za zásluhy či pro klid v družstvu.

Doplnění družstva nebylo natolik přínosné, jak jsem očekával. Ukázal se i obrovský nedostatek hostování. Hráči ze Sparty (Daniel Douša a Jan Myška) se nedokázali dostatečně prosadit a navíc díky malé tréninkové docházce nabourali koncepci týmu - místo postupu vpřed jsme se točili na místě a stále opakovali alespoň základy, aby bylo možné na hřišti vůbec spolupracovat v útoku i v obraně.

Nedostatečné funkcionářské zázemí (vše jsem kolem týmu dělal sám) neodpovídalo druhé lize a rovněž tělocvična a její zázemí se nedala srovnat s ostatními v této soutěži.

Řčeno několika slovy - druhá liga byla nad možností Motola. Přitom i podle výsledků se nedá říci, že by na to herně kádr neměl, ale vše okolo a neujasněný přístup hráčů k basketbalu včetně opor považuji za hlavní příčiny sestupu. Daleko větší než nezkušenost, která se pochopitelně projevila v mnohých koncovkách zápasů a v závěru soutěže, kde to již bylo především o psychice a kde jsme propadli.

Trenér a hráči

Velice rád bych byl s hráči kamarád, chodil s nimi pravidelně na pivo, společenské akce. Asi před třemi roky jsem však tvrdě dopadl na zem a pochopil, že nevyspělí jedinci (a těch je v mladém kolektivu většina) toho zneužijí. Myslím si, že lze s hráči vycházet dobře, ale je nutný určitý odstup. Znáám fáze, kdy je trenér nenáviděn, pak oslavován a pak zase nenáviděn.

Nepodléhám již falešným představám a očekáváním. Neočekávám vděčnost a poděkování, člověk pak není zklamán a může být ojedinelé mile překvapen. To není pesimismus ale mnoha roky a opakovanými zkušenostmi nabytý realistický pohled.

Pokud chci, aby se zlepšovali hráči, musím se zlepšovat sám. To znamená studovat odbornou literaturu, snažit se získávat poznatky sledováním jiných družstev, rozbořem utkání. Ne každý systém či akce se dá použít na mé družstvo, příchod jednoho či dvou hráčů naopak může účinnost systému jak v obraně tak v útoku zcela změnit. Pokud pak chci za každou cenu udržet předchozí styl, může to mít velice negativní výsledky. Ne každý hráč je třeba schopen hrát celoplošnou agresivní obranu, hrát účinně jeden na jednoho apod. Jinak to bude vypadat, když mám vysoké klasické pivoty, jinak když mám pouze vysoká křídla, co z nutnosti zaskakují na pivotu.

Snažil jsem se na sobě pracovat, jak to nejvíce šlo. Bohužel nedostatek času byl nejhorším nepřítelem. Ujišťuji všechny, že jsem v případě porážky nejprve zpytoval své svědomí. Co jsem já udělal špatně, co jsem mohl udělat lépe, jak odvrátit porážku. A uznávám, že bylo dost věcí, které šly udělat lépe, některé možná mohly pomoci, ale to se již těžko dá odhadnout. Trenér je však součástí týmu a určitě i on se svými rozhodnutími výrazně podílí na úspěších či porážkách týmu. Byl jsem se naučil i vyrovnat se s názory, že za úspěchy mohou výhradně hráči a za porážky výhradně trenér.

Když však na tréninku před mistrákem mám řešit místo taktických variant, přípravu družstva a hráčů jak se např. k soupeři vůbec dostaneme (kdo vezme auto apod.), když místo koncentrace na zápas (i já jako trenér přece musím podat výkon) se musím starat o šatnu pro rozhodčí, předložení licencí, aby šla časomíra, aby bylo co pít ...tak každý asi cítí, že to není to pravé ořechové. Jsem přesvědčen, že v podobné situaci se nachází dost trenérů, kteří se snaží vykonávat svoji práci dle svých možností co možná nejvíce profesionálně ve strašně amatérských podmínkách.

Funkcionářské a klubové zázemí

Stejně jako je nadlidský výkon sehnat kvalitního trenéra (při možnostech odměňování), je stejně obtížné získat funkcionáře, kteří se budou na chodu klubu a družstva podílet. Navíc jsem se setkal za ty léta s funkcionáři (a opět vím, že je tomu tak i jinde), kteří sice někdy i přijdou na zápas, ale vidíte na nich, že mají radost z vašeho případného neúspěchu. Mnohdy jde o neuspokojené ambice či pouhou závist. Na jednu stranu vám dávají dobré rady, ukazují zájem a na druhé straně vás pomlouvají a radují se z vašich porážek.

Setkal jsem se za ty roky s obrovským množstvím nesplněných slibů. Nyní jsem už opatrný. Od slibované pomoci s organizačními problémy až po zajištění sponzorů. Kdyby

každý splnil co mi v průběhu let slíbil, byl by Motol jedním z nejbohatších klubů v Praze. Jak jsem později pochopil, v některých případech dotýčný ani neměl zájem slib splnit, pouze se chtěl blýsknout či přizívit. Přitom mnozí, kteří měli co s Motolem společného, měli možnosti pomoci jak vlastní osobou tak pro ně nebyl problém sehnat nějaké finance. Ale proč by to dělali?

V letošní sezóně jsem viděl na hráčích, kteří hráli vlastně za oběd či večeři, že jsou zklamáni, když vidí, jak je postaráno o hráče v jiných klubech druhé ligy. Jaké je zázemí, když se funkcionáři např. v Jihlavě hádají, kdo bude psát zápis, kdo hlásit a podobně a my máme zcela opačný problém - aby u zápisu vůbec někdo seděl! Jak plná hala fandí svým borcům.

Jen dva příklady z letošní sezóny. Hráli jsme druhé kolo Českého GALA poháru v Domažlicích. Plná hala, rozhovor s trenéry obou celků před utkáním, program v poločase - a to přijel druholigový Motol. V dalším kole jsme hostili prvoligový Děčín a hráli před asi deseti diváky, což byli rodiče hráčů. Žádný dorostenec, asi tři žáci ze smluvní sportovní školy ZŠ Petřiny, žádný funkcionář či trenér klubu Motola či ZŠ Petřiny...

Možná mi nebudete věřit, ale podpora takového zázemí je pro hráče i trenéra znát. A je znát i pro rozhodčí, kteří se jinak „ohánějí“ v plné hale např. v Sokolově či v prázdné tělocvičně na Motole. Ale i na výkony hráčů to má velký význam.

Mládež, návaznost složek

O konkrétních problémech s mládeží jsem mluvil již v charakteristice jednotlivých družstev v letošní sezóně. Nyní bych se chtěl na tento problém podívat ještě ze širšího pohledu. V Motole nebylo málo talentů, ovšem při přechodu do mužů přestali hrát. A zde chci okomentovat některé výrazné nedostatky, které považuji za hlavní příčinu a myslím si, že to není jenom problém Motola.

Za prvé. Nedostatek hráčů nutí trenéry v dorostu jednoznačně přehlížet líknavý přístup hráčů. Ti hrají hlavně proto, že nejsou další hráči. Ve svém vývoji stagnují, omlouvá se jim slabý přístup k tréninku i neomluvené absence. Byl jsem svědkem i obvolávání hráčů před zápasem, aby jich bylo dost i to, že rodiče nedovolili hráči odjet na ligu a odvezli ho na chatu. Pro malý počet hráčů se toto vše zahrálo do autu a tím se podporoval podobný přístup i nadále. Když pak dorostenci přišli do konkurenčního prostředí mužů, narazili na dva základní problémy - na tréninku se po nich chtělo aby skutečně makali a oni je pak třeba bolely nohy! Místo na hřišti neměli jisté, dokonce vůbec nevěděli, zda budou hrát! Jaký rozdíl oproti dorostu, kde je trenéři či funkcionáři prosili!

Za druhé. Pro nedostatečný počet hráčů byli talentovaní jedinci využíváni v dorostu na postech, na kterých nemohou v mužích hrát. Pívt vysoký např. 193 cm, ale i 198 cm, 185 cm vysoké křídlo a podobně. A přitom příprava naprosto jednostranná! Chápu, že někdy musí hráči zaskakovat na různých postech, ale měli by být jednoznačně trénováni na hru, kterou mají možnost použít v mužích. 195 cm pivot bez schopnosti vystřelit dál jak ze tří metrů, bez driblíngu apod. 185 cm hráči bez naprosté zkušenosti s postem ústředního rozehrávače. Když pak přijde takový hráč do mužů a zjistí, že je se 195 cm druhý nejmenší na hřišti, je z toho v šoku. Jeho těžkopádné pohyby, obrovské nedostatky v individuální

technice - to už se jen těžko předělává. Je mi takových hráčů líto, zvláště když mají do basketbalu chuť. Zde mám velké výhrady k některým trenérům, kteří nechápou, že svoji úspěšnost musí začít počítat až podle počtu hráčů, kteří hrají mužské soutěže a jejich úrovně a ne počtu titulů či vítězství v mini, žácích či dorostencích.

Za třetí. Hráči z dorostu neumí bránit. O agresivitě pouze někde slyšeli, mnohdy bránili zónu důchodcovského typu a doufali, že se stejně nekvalitně vybavený hráč soupeře v dorostenecké lize netrefí z větší dálky. Učit základy obrany v devatenácti letech je problém.

Za čtvrté. Ochota hráčů na sobě pracovat a jejich zájem o basketbal. Určitě to není poslední problém, ale ten první. Bohužel se nejhůře ovlivňuje, proto jsem ho zařadil až na konec. Ochota tvrdě dít, potit se na tréninku, když výsledek je tak mlhavý a v dálí. Proč, když si mohu sednout k počítači a být Rambo, co kosi jednoho „agresora“ za druhým. Proč, když si mohu zaskočit na diskotéku a „machrovat“ tam před kamarády. Proč, když si mohu dát pivo či panáka a zazdít to „travkou“ a oslňovat okolí svým „světáctvím“. Basketbal dle mého v tomto boji prohrává a je proto smutné, když tomu napomáháme ještě sami způsoby, o kterých jsem mluvil v předešlých bodech.

I já vím, že mi mnohdy bylo líto talentovaného hráče a snažil se ho přesvědčit, že by měl pokračovat. Musím sebekriticky říci, že jsem ignoroval varování mnoha, že dáváním druhé či třetí šance hráči nepomáhám, pouze ho utvrzuji v jeho přístupu, že mi slíbí co chci slyšet a „skutek utek“ a podporuji jeho záporné vlastnosti. A že to má negativní vliv na družstvo. Bylo mi líto ztratit nepochybný talent a snažil jsem se udělat vše proto, abych ho pro basketbal zachránil. Výsledky však byly vesměs žalostné. Nejen že dotyčný se nakonec neprosadil, ale ještě se mi za tu snahu většinou odměnil nenávistí k mé osobě, nemluvě že jsem si tím u družstva jako trenér či funkcionář příliš kladnou službu neprokázal.

Nutnost říkat nepříjemné věci

Musím přiznat, že určitě nemám žádný dobrý pocit, když musím někomu říci, že bohužel z výkonostních (nebo jiných) důvodů musí skončit. Že s ním nepočítám. Anebo ho vyhodit pro porušení nějakých daných pravidel. Ale zvykl jsem si na to, že toto činit musím a oznámit to hráčům, ale třeba i trenérům ze své role funkcionáře.

K tomu ještě jedna věc, související s tímto bodem i předcházejícím. Někteří hráči mně vytýkali, že nejsem dost tvrdý (měli ovšem na mysli směrem k mladým či novým hráčům v družstvu - někdy měli pravdu a někdy ne) a o pár let později titíž hráči vykřikovali, že jsem diktátor, když přišel jejich čas a já musel rozhodnout o jejich osudu.

V prvních letech jsem se velice špatně vyrovnával s nenávistí a nepochopením. Snažil jsem se své kroky vysvětlit a dbal na to, aby každý pochopil, že jsem jednal v zájmu družstva. V současné době vím, že je to zbytečná snaha. To každý chápe až do té doby, než se to bude týkat jeho osoby. Pak je každý byt' sebevíce racionální argument zbytečný. Pocity ukřivdění a s tím pramenící nenávist bohužel přichází dost často a souvisí to především s úrovní hráče bez ohledu na mnou uvedené důvody.

Proč o tom mluvím? Když chci být úspěšný, musím dle mých zkušeností něco obětovat. Je to mnohdy nepříjemné, ale nutné. Člověk ztrácí kamarády a přátele, nebo tedy osoby, které se za ně vydávaly. Pokud však nenajdeme odvahu činit radikální opatření, nemůžeme

dle mého očekávat dobré výsledky. Každé kompromisy a odkládání nepříjemných řešení vede k ještě větším problémům v budoucnosti. S tímto zjištěním a nutností ho aplikovat v praxi jsem se vyrovnával velice těžko a i když jsem v současné době vůči projevům nepřátelství již daleko více imunní (a to v souvislosti se všemi funkcemi, které v basketbalovém hnutí vykonávám), někdy i teď jsem zaskočen intenzitou vytrysklé nenávisti. I po těch zkušenostech se s tím někdy člověk vyrovnává velice těžko.

Krise - řešení, posílení

Za tu dobu jsem musel řešit mnohé kritické situace. Vztah k hráčům, pokles výkonnosti, období deprese, deziluzí. Hloupých porážek. Myslím si, že krize ke sportu patří a že jejich řešení je základem pro další úspěch. Když se daří, když se vyhrává a soupeři se válčují, všechno je dobré. Až když se začne prohrávat, tak se pozná síla družstva i jedinců. Pak poznáte, kdo je skutečně zapálený pro věc a komu jde jen o jeho ego. Měl jsem štěstí, že jsem se potkal s mnoha hráči, kteří dokázali z těchto krizí vyjít se ctí. Dokonce bych řekl, že každá taková krize i mužstvo do budoucnosti posílila.

Musím přiznat, že když jsem cítil, že je určité napětí, že to tak trochu skřípe či vázne, zcela úmyslně jsem určitým rozhodnutím, projevem či vystoupením vyvolal krizi, kdy došlo k vyřikání si stanovisek. Sice to v danou chvíli nebylo právě příjemné, ale výrazně to pročistilo vzduch. Většinou to pomohlo k lepší atmosféře v družstvu.

Rozhovory s hráči, síla stáda

Na každém soustředění jsem vždy na závěr měl pohovory s hráči. V některých případech jsem tyto pohovory prováděl i během sezóny, když nastal nějaký problém. Měli jsme i hráčské schůze, kde jsme řešili situaci v případě že se nedařilo či nastal nějaký problém. A jakou zkušenost jsem z toho získal?

Poznatkem z těchto situací (a to samé mohu říci i z praxe středoškolského učitele) je, že v případě celého kolektivu jsou vyjádření hráčů málo upřímné, že mluví obecně, že mají ohledy na své spoluhráče a mnohdy neříkají svůj názor naplno, někdy vystupují vysloveně frajersky, aby se před týmem ukázali. Na druhé straně při individuálním rozhovoru dokáží věcněji argumentovat a říci své názory na mnoho problémů, což by veřejně neučinili. Ovšem chtít po nich anebo očekávat, že se ke svým názorům budou později veřejně hlásit je hloupé a netaktické. Prostě tentýž hráč dokáže mluvit jinak v dialogu a úplně jinak před kolektivem.

Další poznatek. V případě krize po „rozhovoru“ anebo po pohovoru na soustředění výrazně vroste intenzita daného hráče v tréninku. Myslím si, že je správné říci hráči co od něho konkrétně očekávám a co může on očekávat ode mne a co bude, pokud se moje představy o jeho schopnostech, výkonu či přístupu nenaplní.

A k tomu stádu. Pokud je více jedinců pohromadě, nebezpečně stoupá jejich „síla“ a reakce jsou daleko tvrdší a někdy až neadekvátní. Prostě cítí sílu tohoto „stáda“ a to jim dodává někdy zbytečnou odvalu a zároveň je to vnitřně nutí se před svými kolegy předvést.

Mělo to vůbec cenu?

Mělo těch deset let v Motole vůbec nějakou cenu? Má to co dělám nějakou cenu? Hodiny a hodiny přesvědčování, boj s hloupostí, omezeností, egoismem, nenávisť? Nervy, opakovaný stres a co proti tomu? Pár minut či dní radosti po dosaženém úspěchu?

Nevím, jestli to mělo cenu pro mé spolupracovníky (funkcionáře, trenéry, hráče) se mnou pracovat během zmíněných deseti let. Já však musím říci, že pro mě to význam mělo. Získal jsem obrovské množství zkušeností, naučil jsem se mnohé i v posuzování lidských charakterů. A ve zdrženlivém přijímání projevů přátelství, za nímž mnohdy nebylo nic jiného než chladný kalkul krátkodobého zisku.

Rád bych veřejně poděkoval za možnost pracovat s týmem Motola a všem, kteří mi v tom v dobrém úmyslu a víře pomáhali. Stejně tak hráčům, se kterými jsem zažil krásné chvíle po úspěchu i smutné chvíle při nezdarech či krizích, které se nikomu nevyhnou.

Jsem rád, že jsem se v Sokole Pražském setkal s velmi vstřícným a korektním jednáním a podmínkami pro další smysluplnou práci. I přes letošní neúspěch jsem opět nabyl chuť do práce a věřím, že se nám podaří očekávání funkcionářů Sokola Pražského naplnit.

Závěr

Na úplný závěr ještě jednou děkuji všem, kteří mi v dobré víře pomáhali v budování Sokola Motol v minulých deseti letech, všem hráčům, kteří se snažili pro úspěch týmu udělat na hřišti vše. Vím, že mnohdy museli obětovat mnoho svého volného času, způsobovali si problémy v osobním životě.

Chtěl bych všechny ujistit, že byť jsem je třeba kritizoval, byť jsem je třeba odeslal z výkonnostních důvodů do jiného týmu, měl jsem většinu hráčů i funkcionářů v úctě. Pouze s těmi, kteří nedodržovali zásady slušného chování, se setkávat nemusím.

Pokud jsem někomu ublížil nevhodně vyřčeným slovem, nevhodnou reakcí na jeho výkony, pak se veřejně omlouvám. Neraď prohrávám, byť jsem se naučil prohrávat, abych mohl vyhrávat. Ale pokud chci vítězit, musím být trochu fanatik a nadšenec. A pak je možné, že člověk svým malým taktem zasáhne jiného na citlivém místě.

Takže ještě jednou. Vůbec nelituji těch deseti let v Motole a strašně moc bych chtěl věřit, že se nalezne alespoň několik jedinců, kteří mohou říci totéž. Jsem rád, že jsem s lidmi v Motole mohl spolupracovat a rád se s nimi znovu setkám. Ať již v dalším družstvu (s aktivními hráči) anebo třeba jen v restauraci při nostalgických vzpomínkách na „čas malin nezralých.“

V Praze dne 10. června 2001

Ing. Radko Sáblik, předseda TJ Sokol Motol

Soupiska družstva Sokol Motol „A“ v sezóně 2000/2001:

- 2. liga muži

Rozehrávači:

HODEK Pavel (78, 180), **BENEŠ** Richard (75, 186), **HOLÍK** Tomáš (79, 180), **ERNEST** Filip (75, 186), **ŠTĚPÁNEK** Jan (83, 190), **UXA** Jakub (81, 190)

Křídla:

PODLIPNÝ Pavel (78, 192), **ENOCH** Václav (80, 194), **RŮŽIČKA** Tomáš (80, 197), **SCHOLZ** Filip (78, 197), **PAPEŽ** Jiří (78, 195), **MYŠKA** Jan (81, 196), **ŠAŠEK** Martin (76, 193)

Pivoti:

MEZERA Václav (77, 198), **ŽÁK** Matěj (75, 201), **GREGOR** František (78, 203), **DOUŠA** Daniel (81, 219), **HANUŠKA** Petr (70, 201), **KOLÁŘ** David (80, 210), **VOKŘÍNEK** Oldřich (75, 203)

Trenér:

Ing. **SÁBLÍK** Radko

Asistent trenéra:

HEINZ Jiří

Vedoucí družstva:

DUŠEK Jan

Soupiska družstva Sokol Motol „B“ v sezóně 2000/2001:

přebor Prahy muži „A“

Rozehrávači:

HODEK Pavel (78, 180), **LÍZÁLEK** Jiří (70, 186), **UXA** Jakub (81, 190)

Křídla:

ENOCH Václav (80, 194), **PODLIPNÝ** Pavel (78, 192), **SCHOLZ** Filip (78, 197), **DUŠEK** Jan (74, 196), **RŮŽIČKA** Tomáš (80, 197), **ŠIMMR** Roman (82, 194), **JIRÍK** Jan (81, 196), **OMELKA** Jan (81, 195), **ZDRAŽIL** Martin (80, 196)

Pivoti:

BUBENÍK Jiří (69, 199), **MEZERA** Václav (77, 198), **KOLOUCH** Martin (72, 198), **GREGOR** František (78, 203)

Trenér:

HEINZ Jiří

Vedoucí družstva:

DUŠEK Jan

*Soupiska družstva Sokol Motol „C“ v sezóně 2000/2001:
- přebor Prahy muži „B“*

Rozehrávači:

KÝN Tomáš (79, 186), **BAŠTÁŘ** Petr (64, 180), **MACHATÝ** Aleš (70, 185)

Křídla:

BAZIKA Miroslav (64, 192), **KOŽENÝ** Ivan (62, 187), **HAMPL** Štěpán (69, 188),
MICHÁLEK Jan (68, 183), **VOHRYZKA** Tomáš (65, 185)

Pivoti:

JAKEŠ Daniel (64, 197), **SMĚLÝ** Daniel (68, 195), **TYLŠ** Michal (65, 192)

Trenér:

DOBEŠ Václav

*Soupiska družstva Sokol Motol „jun“ v sezóně 2000/2001:
- 1. třída muži*

Rozehrávači:

DVOŘÁČEK Petr (83, 183), **HOLÍK** Pavel (79, 181), **KOHOUT** Stanislav (82, 185),
SEČKÁŘ Jan (81, 185), **ŠOTOLA** Roman (71, 186), **ZAJÍČEK** Ondřej (72, 176)

Křídla:

DVOŘÁK Pavel (71, 190), **DVOŘÁK** Petr (71, 190), **HORNYCH** David (80, 193),
MORAVEC Tomáš (79, 185), **ZDEŇOVEC** Jiří (76, 197), **ŽÁK** Jan (83, 194)

Pivoti:

JANSTA Marek (82, 204), **SLÁNSKÝ** Adam (81, 201), **LASÁK** Tomáš (83, 206)

Trenér:

ZAJÍČEK Ondřej

*Soupiska družstva Sparta Praha Motol mladší dorostenci v sezóně
2000/2001:*

Extraliga

Rozehrávači:

CHOBODYDEŠ Marcel (84, 187), **LIČARTOVSKÝ** Štefan (84, 194), **MAREK** David (85, 182)

Křídla:

ARABADZIS Nikola (84, 190), **BAREŠ** Zdeněk (84, 186), **HENDRYCH** Pavel (84, 188),
JECH Martin (84, 192), **KADEČKA** Jan (85, 190), **LARIONOV** Jan (84, 190), **MARTÍNEK**
David (84, 188), **POPOV** Vladimír (85, 190)

Pivoti:

KADLEC Tomáš (84, 190), **PETR** Ondřej (84, 197), **RADĚJ** Jan (84, 189), **ŠULC** Petr (86, 197)

Trenér:

Mgr. DVOŘÁK Libor

Vedoucí družstva:

HORNYCHOVÁ Jana

Soupiska družstva FZŠ Petřiny Motol mladší dorostenci v sezóně 2000/2001:

Dorostenecká liga

Rozehrávači:

BUREŠ Jan (84, 183), **NEDBAL** Jakub (85, 185), **ŠTĚPÁNEK** Petr (85, 180), **TIKALSKÝ** Tomáš (86, 185), **VEČEŘA** Petr (84, 183), **VYORAL** Zbyněk (84, 170)

Křídla:

BAREŠ Zdeněk (84, 186), **GRIGORIEV** Vladimír (86, 187), **HUDEC** Vojtěch (84, 192), **KADEČKA** Jan (85, 190), **KATZER** Jiří (85, 190), **KUBA** Ondřej (85, 185), **RYBNÍČEK** Jakub (84, 180), **ŘEPÍK** Martin (85, 183), **ŠTIKA** Adam (85, 180), **VÁPENÍK** Ondra (85, 190)

Pivoti:

KADLEC Tomáš (84, 190), **NAVRÁTIL** Miloš (85, 200), **NĚMEC** Václav (85, 190), **SOUKUP** Michal (85, 200), **SPÍŠEK** Michal (84, 200), **VINAŘSKÝ** Pavel (85, 190)

Trenér:

Ing. **NĚMEC** Václav

Vedoucí družstva:

FEJK Petr

Mistrovské zápasy Sokola Motol „A + B“ v sezóně 2000/2001

Jméno	zápasů	body(trojky)
František Gregor	60	863 (27)
Tomáš Růžička	51	408 (61)
Filip Scholz	48	705 (79)
Pavel Podlipný	43	770 (72)
Pavel Hodek	41	717 (99)
Václav Mezera	39	260 (1)
Jan Dušek	27	244 (38)
Filip Ernest	26	142 (16)
Petr Hanuška	24	185 (2)
Jakub Uxa	23	128 (11)
Roman Šimmr	22	133 (11)
Oldřich Vokřínek	21	65
Martin Kolouch	17	70 (3)
Jan Myška	17	94 (4)
Jiří Lízálek	16	47 (2)

Daniel Douša	15	42
Jiří Bubeník	13	80
Jiří Papež	13	57 (8)
Tomáš Holík	12	130 (20)
Richard Beneš	10	32
Václav Enoch	9	75 (2)
Jan Jiřík	8	45 (1)
Martin Šašek	8	68 (14)
Jan Štěpánek	4	28 (2)
Matěj Žák	4	11
Jan Omelka	2	0
David Kolář	1	0
Martin Zdražil	1	8

Poznámka: Kromě 61 mistrovských zápasů odehráno ještě 37 přátelských utkání.

Poznámka: Nejvíce zápasů odehrál František Gregor 85(k tomu 107 tréninků), Tomáš Růžička 74(102), Filip Scholz 70(96), Pavel Podlipný 65(88), Pavel Hodek 50(83), Václav Mezera 49(94) atd.

Mistrovské zápasy Sokola Motol „C“ v sezóně 2000/2001

Jméno	zápasů	body(trojky)
Daniel Jakeš	21	184 (3)
Tomáš Kýn	20	179
Daniel Smělý	20	163
Jan Michálek	19	259 (56)
Michal Tylš	18	60
Miroslav Bazika	17	49 (4)
Štěpán Hampl	17	203 (47)
Ivan Kožený	17	121 (13)
Tomáš Vohryzka	14	79 (1)
Aleš Machatý	12	69 (3)
Petr Baštář	4	10

Poznámka: Odehráno 22 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy Sokola Motol „jun“ v sezóně 2000/2001

Jméno	zápasů	body(trojky)
Adam Slánský	21	342 (2)
Tomáš Vlasák	20	39
Ondřej Zajíček	20	353 (71)
Petr Dvořáček	19	249 (10)
Jan Žák	19	321 (8)
Tomáš Moravec	18	45 (7)
Stanislav Kohout	17	148 (32)

Pavel Dvořák	16	53
Marek Jansta	14	70
Petr Dvořák	11	18
Roman Šotola	8	20 (2)
Pavel Holík	4	64 (7)
David Horných	4	6
Jan Sečkář	2	0
Jiří Zdeňovec	1	23 (6)

Poznámka: Odehráno 21 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy Sparta Praha Motol mladší dorostenci v sezóně 2000/2001

Jméno	zápasů	body(trojky)
Jan Raděj	21	55
Jan Larionov	20	229 (17)
Štefan Ličartovský	19	550 (56)
David Marek	19	448 (41)
Petr Šulc	19	97
Nikola Arabadzis	17	56
Pavel Hendrich	16	114 (4)
Marcel Chobodydes	14	15 (2)
Tomáš Kadlec	13	32
Ondřej Petr	13	91
David Martínek	10	43
Zdeněk Bareš	4	5
Martin Jech	4	1
Vladimír Popov	2	2
Jan Kadečka	1	0

Poznámka: Odehráno 22 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy FZŠ Petřiny Motol mladší dorostenci v sezóně 2000/2001

Jméno	zápasů	body(trojky)
Jan Kadečka	26	492 (2)
Miloš Navrátil	24	105 (1)
Václav Němec	24	90
Jan Bureš	23	202 (11)
Vladimír Grigoriev	19	224 (6)
Jakub Rybníček	19	140 (2)
Ondra Vápeník	19	109 (1)

Jakub Nedbal	18	46 (2)
Tomáš Tikalský	18	233 (17)
Petr Večeřa	16	192 (13)
Pavel Vinařský	16	71
Michal Soukup	15	36 (6)
Petr Štěpánek	14	5
Michal Spíšek	11	3
Zbyněk Vyoral	11	34
Zdeněk Bareš	9	53 (3)
Tomáš Kadlec	8	35 (3)
Jiří Katzer	3	0
Ondřej Kuba	2	1
Martin Řepík	2	1
Vojtěch Hudec	1	0
Adam Štika	1	0

Poznámka: Odehráno celkem 28 mistrovských zápasů.

Tabulky soutěží:

2. ligy mužů – závěrečná tabulka:

	Skupina o postup:							
1.	Sokol Vyšehrad	32	23	9	2800	:	2559	55
2.	BK ASK Chomutov	32	19	13	2623	:	2559	51
3.	BC Lokomotiva Plzeň	32	18	14	2611	:	2482	50
4.	USK Erpet Praha "B"	32	18	14	2649	:	2605	50
5.	Sokol Hradec Králové	32	15	17	2654	:	2636	47
6.	BK SČP Ústí nad Labem "B"	32	15	17	2346	:	2481	47
	Skupina o udržení:							
7.	Spartak Rychnov nad Kněžnou	32	17	15	2583	:	2570	49
8.	BK NH Ostrava "B"	32	15	17	2450	:	2456	47
9.	BK Jihlava	32	15	17	2538	:	2578	47
10.	BK Sokolov	32	15	17	2401	:	2487	47
11.	Sokol Motol	32	14	18	2463	:	2515	46
12.	Bohemians Praha	32	8	24	2485	:	2666	40

Přeboru Prahy „A“:

1.	Sokol Motol "B"	22	21	1	2220	:	1676	43
3.	Sokol Žižkov "A"	22	17	5	1826	:	1571	39
2.	Sokol Kbely "A"	22	17	5	1905	:	1700	39
4.	Sokol Horní Počernice "A"	22	13	9	1738	:	1570	35
5.	TJ ČZU Praha "A"	22	11	11	1919	:	1980	33

6.	VŠTJ Stavební fakulta "A"	22	10	12		1782	:	1758	32
7.	Meteor Praha "A"	22	10	12		1683	:	1736	32
8.	Sokol Žižkov "B"	22	10	12		1513	:	1702	32
9.	SK Elán Praha	22	9	11		1642	:	1738	29
10.	TJ Košíře Praha "A"	22	5	17		1651	:	1901	27
11.	SK Viktoria Žižkov "A"	22	5	17		1654	:	1995	27
12.	Sparta Praha "jun"	22	4	16		1690	:	1896	24

Český pohár:

2. kolo:

Jiskra Domažlice **Sokol Motol „A“** 76: 88

3. kolo:

Sokol Motol „A“ BK SČE Děčín 80: 127

Pikantnosti či zajímavosti z dané sezóny družstva Sokol Motol „A“+„B“:

Z kroniky, srpen 2000, soustředění Nymburk:

„Upřímně řečeno, ze soustředění jsem měl smíšené pocity. Pravdou je, že bylo poměrně fyzicky náročné i že se hráči většinou snažili, ale ... nikdo mně nevymluví, že když ponocuji, jsem druhý den schopen nejlepších výkonů a nasazení. Objevila se zde opět tradiční skupina, která brala soustředění jako společenskou událost a bohužel někdy strhla i hráče, kteří to s basketballem myslí vážně. Zázitky této skupiny nemohu brát se stejnou mírou legrace jako oni.

Dvojice Stanďa Kohout a Adam Bielmacz pak kašlala na vše, nakonec je na atletice předbíhal i Tomáš Vlasák, který si naopak za svůj přístup zaslouží absolutorium. Zajímavé je, že když jsem na závěr soustředění zmíněné dvojici oznámil, že s nimi pro nadcházející sezónu nepočítám, tak se v jejich očích objevily slzy. Nerozumím jejich jednání a představám ...

Na páteční „rozlučku“ se soustředěním jsem po trapných zkušenostech z minulého roku raději nebyl, odjel jsem v odpoledních hodinách. A tak pouze vím, že Frantu Gregora kousl jakýsi 160 centimetrů vysoký skřek do boku... to asi hovoří za vše. Někdy si říkám, zda bych svou dovolenou nemohl trávit účelněji.

Ani letos se nám nevyhnulo zranění, stehenní sval si natáhl Filip Scholz a každé ráno jezdil do nemocnice na elektroléčbu. V utkání se Spartou Praha si odrazil patu Václav Enoch, po dvou „ostřejších“ stovkách si udělal blíž nespecifikované „zranění“ na noze Olda

Vokřínek a jelikož opravdu nevidím do těla hráčů, včetně hlav, další tréninky absolvoval dle svého uvážení ...

Během soustředění jsme odehráli i čtyři přátelské zápasy, tři byly předem domluvené, jeden s A týmem Nymburku, dva se Sadskou. Jeden přibyl neočekávaně, na základě telefonátu Michala Ježdíka, který nás požádal o přátelský zápas na Letné. A tak jsme vsedli do aut a odjeli si rovnou z plné zátěže zahrát.

Po organizační stránce opět skvěle fungovala Jana Hornycjová, přítomen byl i Libor Dvořák s extraligovými mladšími dorostenci společného týmu Sparty a Motola.

MF Dnes, září 2000:

„Praha - Nová sezóna pražských soutěží startuje

Již příští týden se naplno rozběhnou soutěže basketbalistů. Bude to znamenat stovky a stovky zápasů mužů, žen i mládeže. Více než sto dvacet mužských celků je rozděleno do pětistupňové struktury soutěží, bude opět bojovat o postupy a sestupy. V ženách ve třístupňové soutěži startuje na čtyřicet týmů a v mládeži je přihlášena více než stovka družstev.

„V letošní sezóně budeme již naplno využívat internet a družstva budou bezprostředně po doručení zápisů z utkání na sekretariát informována o výsledcích a tabulkách,“ říká Pavel Sušer, předseda sportovně technické komise a dodává, „Tento systém jsme již vyzkoušeli v jarní části loňské sezóny a ukázal se jako velice přínosný.“

„Nejvyšší zájem bude opět o nejvyšší pražskou soutěž mužů, jejíž úroveň je opravdu na vysoké úrovni,“ říká sekretář svazu Jan Prágr a pokračuje, „V letošní sezóně proto chystáme novinku, kdy by se v co nejkratší době měli objevit základní informace o zápase, střelci, počty faulů, trojek, trestných hodů a podobně. Pokud bude od klubů očekávaná odezva, mohou se zde objevit i krátké komentáře k zápasům.“

„Očekáváme opět velmi tuhý boj o čelo tabulky, ve kterém chceme znovu uspět. Kádr zůstal téměř stejný jako v loňské sezóně, navíc ho posílí pendlující pivot František Gregor z A týmu a hostující rozehrávač Jakub Uxa ze Sokola Pražského. Změna pravidel se zkrácením času na útok bude svědčit mladším týmům s agresivním pojetím hry, což by mělo být mému družstvu vlastní,“ říká trenér loňského vítěze, Sokola Motol „B“ Jiří Heinz. Motolští postup do třetí ligy přepustili Slovanu Bohnice a budou opět favority nejvyšší pražské soutěže.

„Chceme navázat na loňské úspěchy, posílil nás rozehrávač Tomáš Banýr a máme stabilizovaný kádr,“ neskývá optimismus trenér loni druhé Stavební fakulty Antonín Ludvík.

Oživením bude účast starších dorostenců Sparty Praha, loňských přeborníků mladšího dorostu ČR. „Neznám sílu všech soupeřů, ale chceme bojovat o ty nejvyšší příčky,“ konstatuje trenér dalších favoritů přeboru René Štěpánek.“

MF Dnes, září 2000 (kráceno, vybráno jen o Motole):

„Pro Sokol Motol bylo vítězství ve třetí lize historickým úspěchem a odměnou za práci, kterou vedení klubu kolem basketbalu vykonává. Kádr, který vybojoval postup, opustil Voračka, jemuž skončilo hostování z Vyšehradu a Lavaud. Zvýšit jeho kvalitu by měli především ze Sparty hostující Myška a Daniel Douša, zkušený Hanuška z Dejvic a Vokřínek z Nymburku. Domácím prostředím je tělocvična Gymnázia nad alejí.“

MF Dnes, září 2000:

„Sokol Motol se připravuje na druhou ligu.

Basketbalisté Sokola Motol v dramatické koncovce loňského ročníku vyhráli třetí ligu mužů a do letošní sezóny vstupují jako nováček druhé ligy. Většina hráčů zatím nemá s touto soutěží zkušenosti, byť se s družstvy druhé ligy běžně utkávají v přátelských zápasech či pohárech.

„Cíl našeho družstva je jasný. Udržet druhou ligu pro příští sezónu,“ říká vedoucí družstva Jan Dušek a pokračuje, „Máme kolektiv dvaceti hráčů, vesměs mladých, kteří budou hrát dvě soutěže. Někteří pouze za A tým, další pouze za B tým přebor Prahy A a téměř polovina bude pendlovat mezi oběma týmy tak, jak bude potřeba. B tým má za cíl vyhrát přebor Prahy stejně jako loni a uspět i v Pražském poháru. Tréninky máme každý den.“

Hráči Motola zahájili přípravu 14. srpna na venkovním areálu ZŠ Petřiny, kde ve dvoufázovém tréninku polykali kilometry na dráze. Poté se přesunuli na osmidenní soustředění do Nymburku. Zde trénovali třífázově, dopoledne první trénink na dráze či hráči oblíbené vybíhání schodů. Následoval druhý posilovací kruhový trénink. I třetí fáze v tělocvičně byla zaměřena především na fyzickou, byť se zde už občas míč objevil.

„Vzhledem k začátku soutěže 8. října měla dosavadní příprava především charakter nabírání fyzické kondice,“ říká Jan Dušek, „Je nutné hráče pochválit za přístup i v této fázi přípravy, která je sice nepopulární, ale nutná, což si všichni uvědomovali.“

Během prázdnin probíhala různá jednání o posílení kádru. A jak tedy v současné době vypadají odchody a příchody?

„Nemůžeme již počítat s křídlem Milanem Voračkou, pouze ojedinele bude hrát rozehrávač Pavel Hodek, který dal přednost pískání hokeje. Naopak z vojny v Dukle Dejvice se vrátil rozehrávač Filip Ernest. Na hostování ze Sparty jsme získali křídlo Jana Myšku. Nejvíce nás však tlačila pata na postech pivotů, kde hrál vloni pouze František Gregor (22 let, 203 cm). Dohodli jsme se na hostování Daniela Douši ze Sparty Praha (19, 219) a ještě v jednání je příchod zkušeného Petra Hanušky (30, 201) z Dukly Dejvice,“ vysvětluje Jan Dušek.“

MF Dnes, říjen 2000 (kráceno, jen o Motolu):

„Druhá liga zahájila své boje

Nováček soutěže Sokol Motol zažil tvrdý křest v domácím prostředí, když v prvním pražském derby podlehl rezervnímu týmu USK. Motolští vedli jedenáct minut před koncem o dvanáct bodů a ještě těsně před koncem o tři body, ale nezvládli koncovku a prohráli. Za Motol dal 19 bodů Filip Scholz a 18 bodů Pavel Podlipný, za hosty 19 bodů Karel Švejda a po 14 bodech Ondřej Vrchota a Radek Banýr.

V neděli přijel do Motola loňský vítěz druhé ligy Sokol Vyšehrad. Domáci s ním drželi po celý zápas krok, minutu před koncem prohrávali o pět bodů, ale trojkou a následnými dvěma šestkami si Filip Scholz vynutil prodloužení. V něm dvě a půl minuty před koncem nastaveného času vedli domáci o osm bodů, zkušení hosté však využili psychického výpadku mladíků z Motola a zápas dokázali ještě vyhrát. Za Motol dal 25 bodů Pavel Podlipný a 23 bodů Filip Scholz, za Vyšehrad zaznamenal 25 bodů Vít Skřenařík.

„Je mi líto našich hráčů,“ řekl smutným hlasem vedoucí Motola Jan Dušek. „V obou dnech jsme bojovali, odehráli výborné zápasy, které se museli divákům líbit, bohužel jsme v koncovce podlehli. Hráči to nezvládli psychicky.“

Sport, říjen 2000 (kráceno, jen o Motolu):

„Dobře si vedl i pražský Motol, který sehrál dva výborné zápasy, v obou koncovkách vedl a o výhru vždy přišel až v samém závěru. Mrzet to muselo hlavně v derby s Vyšehradem, kdy domáci vedli ještě dvě a půl minuty před koncem prodloužení o osm bodů, nakonec však po psychické stránce úplně odešli a přenechali body zkušenějším hostům.

Sokol Motol – USK Praha „B“ – 81:87 (16:18, 37:39, 64:57) - body: Scholz 19(2 trojky), Podlipný 18(2), Gregor 14, Holík 11(1), Hanuška 10 – Švejda 19(3), Vrchota 14(2), Banýr 14, Doležel 13, J. Novotný 10(1)

Sokol Motol – Sokol Vyšehrad – 92:96 po prodloužení (21:25, 38:43, 60:65, 82:82) – body: Podlipný 25, Scholz 23(4), Hanuška 16, Holík 14(4) – Skřenařík 25(1), Nenadál 21, Kaiser 16(1), Lizálek 14(1).“

Z kroniky, 11. října 2008, 2. kolo přeboru Prahy „A“ – Sokol Motol „B“ –

Sokol Žižkov „B“ – 143: 61:

„Co k takovému zápasu říci. Je nutné pochválit naše hráče, že i když byl zápas rozhodnut po třech minutách, snažili se hrát dál basketbal, celoplošnou obranou získávat míče a starat se tak alespoň o nějakou úroveň utkání. Žižkovští mohou být rádi, že jim rozhodčí ze soucitu toleroval časté kroky.

Za zmínku stojí také technická chyba pro Romana Šimr, která byla pro náš B tým po dlouhé době téměř tři let udělena.

Zápas byl tak přínosný pouze pro vylepšení individuálních statistik jednotlivých hráčů i pro rekordní výsledky družstva, rozdíl 82 bodů, 17 trojek apod.“

Sport, říjen 2000, 3. a 4. kolo 2. ligy (kráceno, jen o Motolu):

„BK Jihlava – Sokol Motol – 64:81 (11:27, 34:45, 48:65) – body: Tůma 11 – Podlipný 19, Hanuška 16, Gregor 12, Scholz 12

HN Ostrava „B“ – Sokol Motol – 87:65 (18:16, 41:28, 58:41) – body: Marek 23, Pršala 22, Schmida 16 – Gregor 16, Růžicka 15, Podlipný 14(2)“

MF Dnes, říjen 2000 (kráceno, jen o Motolu):

„Sokol Motol jednoznačně přehrál moravského nováčka Jihlavu, nejvíce se v družstvu vítězů dařilo Pavlu Podlipnému, který nastřílel devatenáct bodů a Petru Hanuškově, ten jich dal šestnáct. Neděle byla pro pražské celky černým dnem. Motol po náročné cestě z Jihlavy do Ostravy podlehl druhému týmu NH Ostrava, který poprvé v tomto ročníku nastoupil kompletní i s pendlujícími prvoligovými hráči. Hlavní důvod vysoké porážky Pražanů byl ovšem v nízkém procentu úspěšnosti střelby. Nejvíce bodů zaznamenal František Gregor (16) a Tomáš Růžicka (15).“

MF Dnes, říjen 2000 (kráceno, jen o Motolu):

„Motol láme basketbalové rekordy

Nejvyšší pražská basketbalová soutěž má za sebou tři kola. A i když je ještě brzy vyslovovat nějaké soudy, ukazuje se, že v letošní sezóně nebude o překvapivé výsledky nouze a že předpokládání favoritů soutěže nebudou mít jednoduché naplnit své cíle.

Zatím tuto roli naplňují svěřenci trenéra Jiřího Heinze z rezervního týmu Sokola Motol, kteří všechny tři zápasy vyhráli, navíc v zápase s B týmem Sokola Žižkov vytvořili několik rekordů, když vstřelili 143 bodů, vyhráli o 82 bodů či zaznamenali 17 tříbodových košů.“

Sport, říjen 2000, 5. a 6. kolo 2. ligy (kráceno, jen o Motolu):

„Husarský kousek Motola

Husarský kousek se povedl motolskému Sokolu. V totálně zdecimované sestavě prakticky po celý zápas s exligovým Chomutovem prohrával a poprvé šel do vedení až 28 vteřin před koncem po šestkách Scholze. Vedení o čtyři body zajistil Beneš a hosté už jen dokázali trojkou korigovat.

Sokol Motol – BK ASK Chomutov – 82:81 (15:29, 41:46, 55:60) – body: Gregor 22, Scholz 17(1), Růžicka 16(3), Holík 8(2), Douša 8 – Freiberg 34(4), Hrubý 19(4), Wiedner 11

Sokol Motol – BK Sokolov – 90:63 (29:16, 47:30, 66:49) – body: Scholz 29(3), Gregor 22, Růžicka 11(3) – Sabol 19(4), Stariat 15“

MF Dnes, říjen 2000 (kráceno, jen o Motolu):

„Nejdramatičtější zápas byl k vidění na Motole. Exligový Chomutov zde od začátku střetnutí vedl, chvílemi až o patnáct bodů. Motolští však bojovali i za nepříznivého stavu. Poprvé vyrovnali pět minut před koncem, ale hosté opět odskočili na rozdíl pěti bodů. O

všem se rozhodlo v poslední minutě. Nejprve Gregor vyrovnal, 28 vteřin před koncem získal Scholz dvěma šestkami poprvé v zápase vedení Motolu, které Beneš po vypíchnutí míče zvýšil na čtyři body. Hosté pouze dvě vteřiny před koncem trojkou stanovili konečný, nejtěsnější výsledek.

V neděli již přehrál Motol Sokolov, když jeho hráči byli jednoznačně rychlejší a důraznější. Při absenci nejlepšího hráče Pavla Podlípného se Motol spoléhal na trio střelců. Scholz za víkend zaznamenal 46 bodů, Gregor 44 bodů a Růžička 27 bodů.“

Sport, listopad 2000, 7. a 8. kolo 2. ligy (kráceno, jen o Motolu):

„Bohemians Praha – Sokol Motol – 79:68 (23:18, 41:39, 60:50) – body: Skořepa 28, Krása 14 – Scholz 17(3), Ernest 17(3), Gregor 12

Ústí nad Labem „B“ – Sokol Motol – 98:81 (23:24, 45:43, 70:69) – body: Grepl 21(5), Eisner 20, Malatínek 20, Žalud 17 – Gregor 25, Scholz 15(1), Hanuška 13, Ernest 11(2), Papež 11(2).“

Z kroniky, 12. listopadu 2000, 8. kolo, 2. liga mužů, Ústí nad Labem „B“-

Sokol Motol „A“ – 98: 81:

„Co říci k situaci, do které se družstvo dostalo? Za dobu co trénuji se nepamatuji, kdy bych měl vlastně na začátku sezóny družstvo tak zdecimováno. Na soupisce máme 16 hráčů, v Ústí nad Labem bylo k dispozici pouze 7 hráčů.“

MF Dnes, listopad 2000 (kráceno, jen o Motolu):

„O víkendu pokračoval druhým kolem Český pohár basketbalistů. Druholigový Sokol Motol, který se stále potýká s obrovskou marodkou, si pouze se sedmi hráči připsal cennou výhru v třetiligových Domažlicích 76:88. Za vítěze dal 23 bodů Filip Scholz, 18 bodů Filip Ernest, 12 bodů Richard Beneš a 11 bodů Tomáš Růžička. Ve třetím kole Motolští přivítají pátý tým nejvyšší soutěže basketbalistů Děčín.“

Sport, listopad 2000, 9. a 10. kolo 2. ligy (kráceno, jen o Motolu):

„Sokol Motol – Sokol Hradec Králové – 68:80 (18:25, 27:39, 46:62) – body: Podlípny 16, Ernest 13, Štěpánek 10 – Uhlíř 17, Soukup 14, Andrejsek 13

Sokol Motol – Sparta Rychnov nad Kněžnou – 88:85 (25:24, 53:42, 71:63) – body: Gregor 18, Scholz 18, Štěpánek 14, Myska 14, Vokřínek 12 – Skálecký 17, Stria 17, Synáček 13“

MF Dnes, listopad 2000 (kráceno, jen o Motolu):

„Sokol Motol si v sobotu neporadil s velice agresivní obranou Hradce, v neděli však porazil v dramatické koncovce zkušený Rychnov nad Kněžnou, za které nastoupila hned trojice hostujících prvoligových hráčů a další tři, kteří v naší nejvyšší soutěži působili v nedávné minulosti. „V sobotu hrál Hradec velmi agresivně, na samé hranici pravidel, což je však moderní trend a chyba našich hráčů, že se s tím nedokázali vyrovnat,“ zhodnotil utkání asistent trenéra Motola Jiří Heinz.“

Z kroniky, 6. prosince 2000, 3. kolo Českého poháru, Sokol Motol „A“ – BK

SČE Děčín – 80: 127:

„Zápas s pátým družstvem nejvyšší soutěže, první ligy NBL Mattoni, měl být pro Motol svátkem a pro hráče příležitostí si zahrát s výborným soupeřem. Co se týká Motola a smluvního partnera ZŠ Petřiny, počet „diváků“ by se dal spočítat na prstech jedné ruky. Z mladších dorostenců, kteří měli před námi trénink, zůstal jediný Pavel Hendrich, tradičně pomáhající u zápisů, který je však na hostování z Domažlic ...

Na zápas jsme objednali fotografa, bohužel v půl sedmé mnozí hráči nebyli přítomni, Filip Ernest přišel deset minut před začátkem, Pavel Podlípny půl hodiny po začátku a již nehrál ... fotograf byl s omluvou a mírnou ostudou odeslán pryč ...

Nebyla šatna pro rozhodčího, pan Masopust uvažoval o možnosti se převléci v autě ... rozhodčí skončili nakonec v posilovně, bez sprchy ... Ztratila se licence Tomáše Holíka, takže jsme hráli na občanky, pro pas si jel Tomáš Holík s Janem Duškem a přijeli deset minut před začátkem ... trapné. Během zápasu vypadla asi pětkrát časomíra ... že by další ostuda?!

Kromě Tomáše Holíka a Pavla Hodky nikdo neměl chuť se pokusit výrazně prosadit jeden na jednoho, něco vymyslet, něco udělat ...

Jsem zklamán tím, jaká úroveň zabezpečí byla k dispozici, jak vážně k zápasu mnozí přistoupili a jak srdečně jedno je v Motole a Petřinách téměř všem, že nějaké A družstvo, které by mělo být výstavní skříň klubů, hraje s jedním z nejlepších družstev v republice. Jako představiteli Motola mi bylo značně stydno a cítil jsem se trapně.

Střelci: Holík 17(2 trojky), Hodek 17(4), Scholz 12, Růžička 8(2), Ernest 7(1), Gregor 6, Mezera 5, Vokřínek 4, Papež 2, Myska 2 – Krátký 28, Snopko 19, Janouch 17, Kukačka 14, Modr 10, Balík 10, Soukup 9, Zalužanský 6, Slezák 5, T. Vorlíček 5, Hanák 4.“

Sport, prosinec 2000, 11. kolo 2. ligy (kráceno, jen o Motolu):

„Druhá liga došla do poloviny základní části

Lokomotiva Plzeň – Sokol Motol – 83:64 (20:16, 45:30, 60:48) – body: Jan Blacký 18, Stejček 14, Smejkal 13 – Holík 15, Gregor 11“

Z kroniky, 9. prosince 2000, 11. kolo 2. ligy mužů, Lokomotiva Plzeň - Sokol Motol „A“ – 83: 64:

„Naděje nám svítla v 7. minutě třetí čtvrtiny, když jsme snížili na 54:43, vybojovali míč a Tomáš Holík šel sám na koš. Bohužel neuvěřitelně nedal dvojtakt, soupeř kontra útokem zvýšil na 13 bodů a myslím si, že tato situace družstvo definitivně zlomila.

Bohužel se během zápasu nenašel nikdo, kdo by zahrál alespoň dobře, vůbec se nedařilo Františku Gregorovi, z formy je po zranění Pavel Podlípny a bohužel i zatím náš nejspolehlivější hráč Filip Scholz.

„Jak zhodnotit první třetinu soutěže? Stav 4 vítězství a 7 porážek není dobrý, ale horší je stav družstva. Ani jednou jsme nehráli kompletní, je málo společných tréninků, hráči jsou psychicky dole. Musíme bojovat o každý bod do tabulky, o každý míč na hřišti. Jen tudy vede záchrana soutěže.“

Z kroniky, 13. prosince 2000, 10. kolo Přeboru Prahy „A“, Sokol Motol „A“-Sparta Praha „jun“ – 115: 106:

„Pouhých šest hráčů ročníku 1983 přivedl na zápas trenér Mgr. René Štěpánek, Všichni však byli výborně technicky a fyzicky vybaveni a řečeno po pravdě, většina našich hráčů je nedokázala jeden na jednoho ubránit!!!

Co říci k zápasu? Snad to, že obrana opět tiše plakala v koutku tělocvičny, kde ji všichni hráči nastupující na plac macešsky odložili. Pokud by byl zápas prodáný a hráči chtěli nic netušícím divákům předvést agresivní vytaženou obranu „jako že bojují a dělají vše pro vítězství“, dal by se výkon pochopit. Jinak jde o obyčejný šlendriánský přístup k zápasu a trapný výkon proti šestici soupeřů.

Jak říci něco slušně na zbytečné ztráty míče? 22 ztracených míčů, většinou po „ptákovinách“, nekoncentraci a snaze ukázat, jací že to hráči tvořitelé a myslitelé pobíhají po palubovce Nad alejí. Na to, aby je člověk nakopal kam si zaslouží, na to jsou příliš velcí, na to, aby pár z nich pro výstrahu zastřelil, na to jich je v kádru málo ... a tak se pouze slzy zoufalství a vzteku derou do očí zkažených tou bídnou podívanou ...“

Sport, prosinec 2000, 12. a 13. kolo 2. ligy (kráceno, jen o Motolu):

„Sokol Vyšehrad – Sokol Motol – 99:85 (22:11, 45:34, 71:58) – body: Kaiser 29, Nenadál 19, Hrabovský 19 – Holík 20(2), Podlípny 20(3), Gregor 19

USK Erpet Praha „B“ – Sokol Motol – 80:74 (26:11, 47:38, 70:57) – body: Banýr 22 – Holík 16(3), Scholz 15, Papež 13(2).“

Z kroniky, prosince 2000, JAK JSEM MLUVIL PRAVDU aneb ZPRÁVA O STAVU BASKETBALOVÉHO ODDÍLU SOKOL MOTOL

(kráceno, zpráva má v originále 11 stran A4 popsaných písmem 12)

„Tuto zprávu jsem jako předseda TJ Sokol Motol vytvořil po schůzi, která se konala v pondělí 13. prosince na ZŠ Petřiny. Na ní jsem sezval všechny, kteří by dle mého mohli mít zájem udržet Sokol Motol na určité úrovni. Schůze se zúčastnili za Sokol Motol Ing. Radko Sáblik (předseda), Jana Hornychová (tajemnice a hospodářka) a Mgr. Martin Kolouch (zástupce hráčů a slibovaný sponzor).

Ing. Jiří Lízálek (člen výboru) a Jan Dušek (zástupce hráčů a družstev mužů) se omluvili ze schůze z pracovních důvodů.

Za ZŠ Petřiny byl přítomen Mgr. Zdeněk Zajíček (ředitel), Mgr. Libor Dvořák (ústřední trenér sportovních tříd), Mgr. Zdeněk Zajíček „jun“ (bývalý hráč a trenér Motola, nyní v politice), Ondřej Zajíček (trenér juniorky Motola a minižáků ZŠ Petřiny) a Jiří Heinz (trenér mužů Motola a žáků na ZŠ Petřiny).

Na základě velmi bouřlivé diskuse jsem vytvořil zprávu, kterou níže předkládám. Je v ní zmapován současný stav Sokola Motol.

Zpráva o stavu basketbalového oddílu Sokola Motol

Ke dni 15. prosince 2000

Zpracoval předseda Ing. Radko Sáblik

V úvodu chci podotknout, že jsem vzhledem ke znalosti stavu a zájmu velice skeptický k tomu, že by moje zpráva mohla mít nějaký přínos, nicméně jsem se rozhodl svědomitě zmapovat současnou situaci. Bez růžových brýlí, bez diplomatického mlčení, otevřeně a kriticky. V závěru se pokusím nastínit některé možné varianty dalšího vývoje.

Co je možné hodnotit kladně

Oddíl basketbalu dosáhl v minulých sezónách poměrně solidní úspěchy (na své slaboučké finanční poměry s ohledem na konkurenci) v mužské složce. Účast A družstva v druhé lize, B tým kraluje pražskému přeboru. Účast mladších dorostenců díky dohodě se Spartou v extralize.

Bohužel za tímto je mnoho prohnitého a stav není tak idylický, jak by se mohlo zdát. Byť například mužstvo mužů získalo solidní zvuk mezi českými kluby, jsme zváni na mnohé turnaje, vyhledávání pro přátelská utkání, mnoho hráčů z jiných klubů má zájem v družstvu hrát, podmínky pro jeho existenci jsou ostudné.

Jak je oddíl zajištěn po funkcionářské stránce

Basketbalový oddíl funguje jen díky obětavé a náročné práci dvou lidí. Tím prvním jsem já a druhým Jana Hornychová. Táhnout tuto činnost ve dvou je nesmírně náročné na čas, psychiku a finančně naprosto nezajímavé. Téměř nemožnost sehnat další nadšence pro funkcionářskou práci mě naplňuje skepsí.

V loňské sezóně se podílel na práci ještě Jan Dušek, ovšem letos v říjnu prakticky ze dne na den (dokončil měsíc) všeho nechal.

V současné době kromě funkce předsedy jednoty se starám jako předseda o basketbalový oddíl, vykonávám funkci trenéra druholigového družstva, technického vedoucího A i B týmu mužů, zpracovávám technické zápisy za oba týmy, hodnocení rozhodčích, vedení účetnictví mužů A i B, rozpisy pro hráče, časově náročnou tvorbu nástěnek, shánění přátelských zápasů, turnajů a podobně. To mi zabírá nejméně 30 hodin týdně. Za tuto činnost si „beru“ z jednoty 2. 000,- Kč měsíčně hrubého. Po odečtení nákladů na telefon (adekvátní část z celkového účtu) a benzín jsem byl v loňském roce 5. 000,- Kč ve ztrátě. Myslím si, že i nadšení pro basketbal a Motol má své meze a ta má se již výrazně přiblížila.

Jana Hornychová se vlastně stará o celou jednotu. V tom ji moc nepomáhám, to je nutné přiznat. Dále se stará o účetnictví jednoty i oddílu, zajišťuje družstva extraligy a

dorostenecké ligy mladších dorostenců, dělá technickou vedoucí družstva juniorů v 1. třídě. Chodí psát zápisy.

Jediné, co Janě vytýkám, a to dlouhodobě, že se podílí na rozmazlování dorostenců, „obvoláváním“, úsluhami, a to nekorektním a někdy vysloveně i vůči ní sprostým jedincům bez basketbalového umu a vlastní snahy dále hrát basketbal.

Jak je oddíl zajištěn po finanční stránce aneb sliby chyby

S ohledem na účast družstva mužů v druhé lize jsem vedl na konci loňské jarní části mnoho jednání o možnosti klub zajistit a vše vypadalo dobře.

Pro mě největší záruky představovaly rozhovory s tandemem Ondřej Zajíček (s tím jsem jednal častěji) a Zdeněk Zajíček junior. Ondřejem Zajíčkem jsem byl opakovaně ujištěn, že mi s bratrem pomohou a že mohu počítat s částkou mezi 150 až 200. 000,- Kč. Bohužel do dnešního dne nebyla pro Motol získána ani koruna.

Dalším, kdo slíbil pomoc ve výši 50. 000,- Kč formou zajištění sponzora byl Jan Dušek. Je fakt, že vzal některé náklady na sebe (jízdné, reprografické práce, v loňské sezóně ještě nákup jedné sady dresů), ale z oněch 50. 000,- Kč pro letošní rok také sešlo.

Snahu pomoci projevil otec Filipa Scholze, bohužel jeho jednání s firmou Shell dopadlo neúspěšně. Po pravdě řečeno, na toto jsem ani moc nespolehal, pro takovou firmu jsme nezajímaví.

Jiří Lizálek přislíbil jako každý rok přispět částkou 25. 000,- Kč a jak ho znám, tento slib dodrží. To ale asi také budou jediné sponzorské peníze, které Motol získá!!!

Dalším, kdo slíbil pomoc byl Martin Kolouch. Bohužel, i když si myslím, že právě on by měl možnost něco sehnat a i když před třemi nedělemi znovu zopakoval, že něco sežene, tak jsem i zde velmi skeptický. Zatím rovněž nula.

Posledním, kdo slíboval pomoc byl Richard Beneš. Jelikož to však slíboval již před minulou sezónou a nic nesehnal, v tuto pomoc jsem moc nevěřil. Navíc již přestoupil do Počernic a tím pádem o tomto nemá smysl mluvit.

Oddíl je financován z pronájmů prostor staré Sokolovny a z hráčských příspěvků. To je však problém u mladších dorostenců i vlivem mnoha hostů a spolupráce se Spartou, u mužů A je placení příspěvků ožehavým tématem, které nabourává vztahy v družstvu. K tomu bohužel přispěl Jan Dušek, který přes můj zákaz vypráví kde komu, kdo že zaplatil a kdo dosud ne a štvě tak lidi proti sobě.

Představoval jsem si, že alespoň muži A budou od placení příspěvků osvobozeni, ale bohužel to nejde. O tom, že bychom mohli třeba platit diety na zápasy můžeme jen snít. Je problém i s dopravou, protože při nedostatku prostředků je finančně nemožné si objednat autobus.

Trenérské zajištění

I zde je velký nedostatek kvalitních osob. Povídání o tom, že se budeme snažit získat některé bývalé hráče je jen tlacháním, protože se nám jejich zájem podchytit nepodařilo.

Možnost najít dobré trenéry, když jim není z čeho pořádně zaplatit, je utopistická a přetíženost současných trenérů má pak kontraproduktivní výsledky.

Na co oddíl má aneb druhá liga ano či ne

V současné době vidím a cítím, že z funkcionářského a finančního hlediska mé rozhodnutí hrát v Motole druhou ligu bylo chybné. Ve srovnání s kterýmkoli klubem této soutěže jsme na tom jednoznačně nejhůře. Kromě jediného, a tím je hráčský kádr. Ten je však poznamenáván otřesnými podmínkami zajištění družstva.

Zájem o druhou ligu je v Motole mizivý. Na zápasy nikdo nechodí. Na rozdíl od jiných klubů, kde se třeba i činovníci hádají, kdo bude dělat zápis, nemáme stolek vůbec obsazen. Žadoníme o někoho, kdo by udělal zápis a i když nabízíme 50,- Kč, většinou nikdo ani nehne prstem. Výjimku tvoří Pavel Hendrich, který je z Domažlic, někdy Roman Šimr a Petr Dvořáček.

Mladší hráči, dorostenci a žáci, vůbec nejsou vedeni k tomu, že by měli jednou hrát za muže a že jejich prvním cílem v jejich kariéře by mělo být se prosadit v A týmu mužů Motola.

Vrcholem nezájmu byl zápas poháru s Děčínem, kdy se nikdo ze současných ani bývalých funkcionářů Motola podívat nepřišel, z mladších dorostenců po tréninku zůstal jediný Pavel Hendrich, a tak kromě Tikalských, pár Pozanovců a několika rodinných příslušníků hráčů týmu mužů, byl přítomen už pouze Michal Ježdík.

Na hráčích A týmu je vidět, že jsou velice tvrdým srovnáním podmínek jinde a u nás otráveni, a byť nic nahlas neříkají, i toto působí na stav družstva negativně.

Znovu opakuji, že rozhodnutí hrát v Motole druhou ligu považuji zpětně za své nejchybnější rozhodnutí po dobu mého působení v Motole. Tento klub na takovou soutěž prostě nemá podmínky a „těmi věcmi okolo“ si děláme ostudu.

Výchova mládeže – Petřiny a Motol

Myslel jsem, že touto dobou bude v Motole dostatek hráčů, kteří se budou tláčit do A týmu, zvyšovat konkurenci na jednotlivých postech a z kvalitňovat kádr. Situace je drsně jiná.

Pokud někdo řekne, že hráči nedostali šanci, že je někdo otrávil a podobně, tak nehorázně lže! To, co jsem se snažil udělat pro zapojení mladých hráčů do družstva bylo možná až přehnané a kritizované. Kolik šancí dostal Holík, Enoch, Kasík, Stárek, ale třeba i Schweiki. Kolikrát jsem přesvědčoval Hrabovského, Slánského. Kolikrát jsem nabízel možnost trénovat s muži i dalším hráčům. Nikdo neměl zájem anebo po pár trénincích, když zjistili, že by museli bojovat o místo například s Podlipným, Hodkem či Gregorem, se na to vykašlali. O sprostém jednání a nevychovanosti ani nemluvě.

Přehledy odchovanců podle ročníků:

Zmíním jen hráče, kteří měli šanci, projevili alespoň elementární zájem a zahájili spolupráci, o těch desítkách dalších, kteří na to neměli či neprojevili žádný zájem ani nemluví.

Ročník 1977

Mezera Václav – zůstal, bohužel byl v dorostu vychováván jednostranně na pivota a to ho velmi poškodilo

Hodek Pavel – hraje za B tým a dává přednost pískání hokeje, ale své si odvedl a odvádí, na jaře když Pavel Majerík sháněl rozehrávače, nabídl jsem mu možnost zkusit šanci na Spartě, ale odmítl a v šatně se tomu ještě vysmíval, ale to jsem nebral až tak vážně, on si dělá legraci ze všeho

Stárek Tomáš (201 cm, křídlo) – několikrát dostal šanci, s basketbalem skončil

Tabery Erik (203 cm, pivot) – třikrát se pokusil o zařazení do mužů, pokaždé toho po chvíli nechal

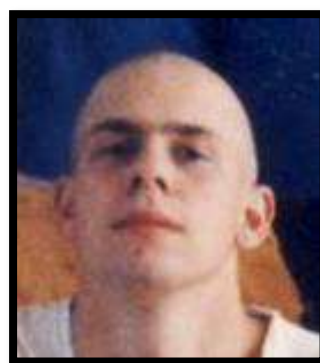
Kučera Ondřej (190 cm, koncový rozehrávač) – chvíli za muže hrál, po začátku studia na FTVS se začal věnovat posilování a na basketbal se vykašlal

Ročník 1978

Podlipný Pavel – v poslední době má problémy se školou a to se na jeho výkonech projevuje, na jaře jsem mu nabízel možnost zkusit trénovat na Spartě, ale tuto možnost odmítl

Kasík Jakub (198 cm, pivot) – třikrát v mužích začal a třikrát skončil, má opakovaná snaha ho zatáhnout do „lepšího“ basketbalu byla marná, dal přednost si zahrát v Košířích

Růžička Jan (190 cm, rozehrávač) – přestal ze zdravotních důvodů, zranění zápěstí, když ho snad vyléčil, tak ztloustl a zlenivěl a asi nenašel vůli se vrátit

Hodek Petr (182 cm, rozehrávač) – byť v mladším dorostu tvrdil, že do zahraničí nepůjde a naše česká první liga mu bude stačit, třikrát začínal a skončil v mužích Motola

Ročník 1979

HOLÍK Tomáš – hraje i nehraje, trénuje i netrénuje, končí i začíná, již třikrát jsem ho znovu vtáhl do basketbalu, loni odmítl hostovat ve druhé lize na Vyšehradě, letos má zdravotní problémy (možná z nadměry posilování) a trénuje jen den před zápasy

Holík Pavel (181 cm, rozehrávač) – stejný talent jako bratr, ale ještě méně spolehlivý a ctižádostivý, o jeho chování darmo mluvit

Felcman Tomáš (185 cm, rozehrávač) – člen několika mládežnických reprezentací, snil o hře v USA, na začátku staršího dorostu krátce s muži trénoval, začal drsně chlastat, pokud ne něco horšího, a s basketbalem skončil

Ročník 1980

Růžička Tomáš – má výbornou ruku, málo pracuje na nedostacích, fyzické kondici a odstranění absence svalů, na toto téma se mnou odmítá diskutovat, jako výjimka potvrzující pravidlo slušně vychovaný a spolehlivý, i jemu však chybí větší ctižádost

ENOCH Václav – 3 x skončil, 3 x začal, před pár dny absolvoval operaci kolena, je otázkou, zda na jaře najde dost sil začít po čtvrté v mužích od skončení dorostu, asi největší talent v Motole, ovšem bez svědomitosti a ctižádosti

Ročník 1981

Hrabovský Jan (206 cm, pivot) – bývalý mládežnický reprezentant, několikrát jsem se ho snažil přemluvit, aby s basketbalem nekončil, dal přednost „lenošivějšímu“ životu a s basketbalem skončil

Slánský Adam (201 cm, vysoké křídlo) – 2 x začal trénovat s muži a 2 x toho nechal, naposledy jsem ho přemlouval letos o prázdninách, řekl, že vyšší soutěž je na něj moc rychlá a raději bude hrát za juniorku 1. třídu a hostovat do 2. třídy do Ruzyně (!!!), odmítl i možnost hostovat do přeboru Prahy A mužů do Košíř

Kosiner David (192 cm, rozehrávač) – dle mého vůbec největší basketbalový talent, který v době mého působení v Motole hrál, skvělé periférní vidění a geniální přihrávka v pravou chvíli, po léčení ze závislosti jsem se ho pokusil přesvědčit o návratu, ale marně

Schweiki Robert (192 cm, rozehrávač) – 2 x jsem mu dal šanci v mužích, ale ani jednou nevydržel, navíc absolutně arogantní a nevychovaný, nakonec odešel do Košíř

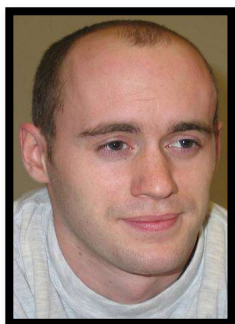
Ročník 1982

Šimmr Roman – jediný, kdo z tohoto ročníku s muži trénuje a hraje, ale přišel před dvěma roky ze Slávie, není typickým odchovancem, začal se zlepšovat, v poslední době ale polevil, jinak ale spolehlivý, slušně vychovaný, pomáhá se zápisy

Hubálek Jiří (206 cm, vysoké křídlo) – dost drsným způsobem odešel do USK, prostě tam bez oznámení začal trénovat a oni poslali jen přestupní lístek a později peníze za výchovné, ale i tam mají obavy z jeho sklonu k partičkám a všeho co je provází

Kohout Stanislav (185 cm, rozehrávač) – 2 x dostal šanci v mužích, potom, co letos zcela odflákl soustředění, byl přeřazen do juniorky, nesebekritický, arogantní

Frantík Jan (197 cm, křídlo) – poprvé skončil už po žácích, loni dostal nabídku, párkrát s muži trénoval, pak řekl že přijde až zesílí, nakonec zakotvil ve druhé třídě v Ruzyni

Jansta Marek (204 cm, pivot) – začal pozdě, až jako student Gymnázia Nad alejí, 3 x jsem ho přemlouval, mluvil i s jeho rodiči, nemá dostatek chuti na sobě pracovat

Novák Jan (184 cm, rozehrávač) – v loňském roce byl v USA, po návratu kupodivu zamířil rovnou do Košíř, aniž by se na Motole byť zastavil, vše poté vyřizoval Pavel Štěp, má teď roční přestup do Košíř, co vím od Pavla Štěpa, už i v Košířích párkrát bez omluvy nepřišel

Ročník 1983

Dvořáček Petr – občas chodí s muži trénovat, byl s námi na soustředění, pokud je to možné tak

ho zvu na přátelské utkání, bohužel byl v dorostu veden na hru na křídle, to samé bohužel hraje v juniorce, na křídlo je však malý, jinak se svým slušným chováním vymyká zvyklostem, strašně rád bych mu pomohl, ale musel by chodit daleko častěji na tréninky a dostat podporu v praxi na rozehrávce i v juniorce, jinak to nevidím dobře

Žák Jan (193 cm, křídlo) – na hřišti psychopat, koketuje s partami a kdoví s čím uvnitř těchto

podivných komunit, přestoupil do Vyšehradu, ale to spadl jen z deště pod okap, mají tam podobné problémy s ním i dalšími hráči, i on po celou dobu dorostu nastupoval na postu, na kterém hrát nemůže, 193 cm vysoký pivot je opravdu dost problematický pojem

Ročník 1984

Večeřa Petr (185 cm, rozehrávač) – další psychopat na hřišti, navíc nevychovanec, namyšlený a arogantní, v rozhovoru „v civilu“ překvapivě rozumný a vstřícný, ale na hřišti se pouze předvádí, ve svém děsivém chování je bohužel podporován svou matkou, byť jsem i u ní hledal naději jeho přístup změnit, sám jsem s ním mluvil mnohokrát, při rozhovoru projevuje zájem i snahu, realita je však odlišná

Ročník 1985

Kadečka Jan (185 cm, křídlo) – nesporně talentovaný hráč, opět si myslím, že hraje v dorostu na postu, na kterém nemá v mužích šanci

Ročník 1986

Tikalský Tomáš (185 cm, rozehrávač) – pokud mu vydrží nadšení pro basketbal, má šanci se dostat daleko, otázkou je, jak vše zvládne psychicky

Ročník 1987

O tomto ročníku zatím nic nevím.

Co z mého pohledu chybí dorostencům na Petříně a v Motole

Již mnoho let si kladu otázku, co děláme (v Motole i smluvní ZŠ Petřiny) špatně, že vlastně téměř všichni hráči postrádají vůli se prosadit. Když nás totiž srovnávám s dalšími kluby, vychází mi pro naše hráče velmi negativní bilance.

Naši odchovanci jsou za prvé naprosto nevychovaní. To je dle mého díky tolerování jejich prohřešků již ve škole, díky nedostatečné konkurenci v dorostech, kdy přehlízíme líknavý přístup, nesolidní jednání, malou a špatnou tréninkovou morálku a dokonce ještě prosíme hráče, aby hráli! Oni jsou zvyklí, že mají téměř vše zadarmo a nejsou vůbec navykli se o své místo prát s konkurencí.

Dále jednoznačně chybí vize, která by před ně byla postavena. Když budeš hrát dobře, dostaneš se do A týmu, když ještě lépe, koupí si tě první liga a budeš se třeba i basketbalem živit. Naprosto neprofesionální zázemí v klubu pak vede k tomu, že hráči svoje působení v mládeži vidí jen jako zábavu a ne přípravu pro budoucí kariéru v mužích. Upřímně řečeno, ani k tomu nejsou vedeni, není zvyhodňován talentovaný hráč na správném postu. Nezáměr smluvní školy o družstvo mužů, ač tam hrají odchovanci, byť v daleko menší míře než bych si přál, nezdurazňování, že mládež je přípravou pro hru v mužích, to vše může způsobit, že se hráči mohou domnívat, že vrcholem jejich kariéry je dorost. Osobně cítím, že i někteří funkcionáři na škole tak uvažují.

Nedovedeme si udělat pořádek v žácích (škola) a později v dorostu (Motol), a to má za následek, že se negativní prvky výchovy prohlubují. Právě hrubé chyby ve výchově hráčů směrem ke svědomitosti, slušnosti, nasazení v tréninku, morálce při docházce na trénink, již

od nejmenších kategorií považují, společně s neexistující a stále zdůrazňovanou basketbalovou budoucností jednotlivců, za základ všech dalších problémů.

Nechci věřit totiž tomu, že zrovna tato škola a tento klub má takovou smůlu, že se sem stahují „živly“ z celé Prahy bez výchování a ctižádosti. Něco děláme špatně a pokud nesouhlasíte s mnou vyjmenovanými body, tak mi proboha řekněte, kde je chyba.

Sokol Motol od mého nástupu (bez příspěvků hráčů) vložil ze svých zdrojů (nepočítám muže) do výchovy mládeže 1. 250. 000,- Kč (z pronájmů a dotací) a kde je výsledek?!?

Smlouva Motol – ZŠ Petřiny

Před pěti roky byla uzavřena smlouva, která před prázdninami vypršela, na což jsem upozorňoval. Myslím si, že byla užitečná a svou roli splnila. Za Motol mohu říci, že jsme své závazky z ní plynoucí plnili, jedná se o finance pro Mgr. Zajíčka seniora a školu.

Na druhé straně je tam řečeno, že Petřiny dodají takové množství hráčů, které postačí na vytvoření družstva dorostenecké ligy. Tak tomu však od ročníku 1982 není a vypadá to, že další možností je až ročník 1987. Navíc se uvažuje o smlouvě mezi Spartou a Petřinami.

Myslím si, že dohoda mezi školou a Spartou je jediné rozumné řešení, které pomůže škole a následně může být výhodné i pro Motol, když bude spolupráce Petřiny – Sparta – Motol na patřičné úrovni fungovat. Škola potřebuje silného partnera, který ji pomůže naplnit třídy talentovanými dětmi a spojení se jménem Sparta dává větší předpoklady než s Motolem. Na druhé straně to nebrání zapojení Motola jako dalšího partnera s již jiným výkonnostním cílem a mantinelem.

Muži A – druhá liga mužů

Jak již bylo řečeno, podmínky pro druhou ligu v Motole nejsou a tomu odpovídá určitě i napětí v družstvu. Co se týká kádru, podařilo se mi za pomoci vyjednávání bez jakýchkoli finančních výdajů za přestupy či hostování vytvořit velice solidně sestavené družstvo. Zájem projevil i Milan Voračka, který přestoupil z Vyšehradu do Sparty, léčí se však po operaci.

Vzhledem ke složení kádru, co se týká věku a výšky, se nepochybně jedná o velice perspektivní družstvo, zvláště kdyby se dal kádr stabilizovat a udržet pro další sezóny.

Bohužel hrát druhou ligu pod hlavičkou Motola v příští sezóně považuji za téměř nerealné vzhledem k tomu, že bychom museli hrát jinde než v tělocvičně gymnázia Nad alejí, ale na to už opravdu peníze nemáme. A nikdo, kdo by je snad mohl pomoci sehnat, se k tomu nijak aktivně nestaví.

Jednal jsem o možnosti o spolupráci se dvěma partnery. Jednak bych se měl v novém roce sejit s Milenou Jindrovou a projednat možnost hrát pod hlavičkou Sokola Pražského, který je schopen zajistit odpovídající tělocvičnu i finanční zajištění. Má ještě podobné jednání s Bohemians.

Dalším možným partnerem je družstvo René Štěpánka, kdy jsme mluvili o možnosti vytvořit pro příští sezónu společné družstvo mužů s jeho dorostenci. Zde ovšem nastává klíčový problém, kde hrát a za co hrát.

Jistě jsou možné i další varianty, hrát v Motole pouze třetí ligu ve stávající tělocvičně a s kádrem, který tu po sezóně zbude. Zapojit se do projektu Sokol Pražský společně s Bohemians, hrát druhou ligu pod hlavičkou B týmu Sparty a podobně. Ale to jsou již spekulace.

Další družstva mužů

Sokol Motol „B“ by měl sloužit k rozehrávání mladých hráčů, což však někteří „stálí“ hráči nechápou a považují hru za možnost se „vyblbnout“. Pokud hrají pendlové (Podlipný, Růžička, Scholz a Gregor), má tým výkonnostní úroveň lepší poloviny třetí ligy.

Sokol Motol „C“ pod vedením Václava Dobeše je uzavřenou partou, která pro naše plány nemá žádný význam, hrají si sami, sami si to platí a dosahují až překvapivě, na věkové složení družstva, dobré výsledky.

O juniorském týmu, pod hlavičkou BC Nový Knín, jsem měl trochu jiné představy. Je to však nově vzniklé družstvo, která začíná dosahovat zlepšené úrovně. Problém vidím v tom, že trenér Ondřej Zajíček tráví 35 minut na hřišti a tím je omezen jeho přehled o hře ostatních hráčů. Zatím hrají výhradně zónovou obranu, což možná není to pravé ořechové. Ale takové družstvo má jistě v systému své opodstatnění.

Extealiga mladšího dorostu – Sparta Praha Motol

Vznik tohoto družstva jsem podporoval a mnohokrát se zúčastnil vyjednávání o jeho složení. S kádrem jsem zklaman a je mi líto Libora Dvořáka, s čím musí pracovat. Myslím si, že má velmi těžkou roli a záchrana extraligy bude téměř zázrakem. Kromě Ličartovského a Marka, kteří jsou jinde a Pavla Hendricha, všichni další hráči nemají v nejvyšší celorepublikové soutěži co dělat.

Dorostenecká liga mladšího dorostu FZŠ Petřiny Motol

Naprosto nesplňuje mé očekávání v úrovni stávající spolupráce a s výhledem na další možnou spolupráci. Chování některých členů družstva dělá ostudu Motolu i FZŠ Petřiny. Jinak v jednání s Petrem Fejkem cítím velkou vstřícnost, snaží se udělat pro tým hodně, problémem je jeho impulzivní povaha na zápasech.

Co dál s Motolem

To, čeho šlo v současných podmínkách dosáhnout, bylo dosaženo a postupem mužů do druhé ligy dokonce překonáno. Dá se říci, že jsme překročili svůj stín.

Varianta s pokračováním basketbalu v Motole

a) na úrovni

Znamená to, že by bylo nutné sehnat generálního sponzora a dát dohromady částku mezi 300 až 500. 000,- Kč, dále sehnat odpovídající tělocvičnu. Pokud mám být upřímný, tomu už nevěřím.

b). na úrovni která je možná

Hrát maximálně třetí ligu v tělocvičně Gymnázia Nad alejí a maximálně dorostenecké ligu, ale jen když se povede nějaký ročník, toto činit volnou spoluprací se Spartou a ZŠ Petřiny.

Co se současným družstvem mužů A a B

Pokud se najde možnost hrát druhou ligu i v příští sezóně, tedy se soutěž udrží a nalezne se partner, pak dobudovat tým tak, aby skončil do pátého místa v druhé lize. Tým by se nemusel ani příliš doplňovat, spíše rozvíjet. Pak bych preferoval spolupráci s René Štěpánkem a jeho zapojení do trenérského procesu, například hlavního trenéra A týmu.

Pokud se bude hrát jen třetí liga, bez perspektivy postupu do druhé ligu kvůli materiálním podmínkám, ty hráče, co budou mít zájem hrát vyšší soutěž, uvolnit do jiného klubu za rozumnou cenu nebo za hráčskou výměnu. Ti, co jsou zde jen na dohody, se pochopitelně vrátí zpět do svých klubů. Ti co zůstanou, budou muset být spokojeni s třetí ligou a přeborem anebo možná pouze s přeborem. Ten nemusí trénovat nikdo s ambicemi, protože ambice družstva nebude jiná, než buď udržet třetí ligu nebo hrát přebor. To si konec konců mohou trénovat hráči sami.

Varianta s utlumením basketbalu v Motole

Zrušení družstva A, ponecháním jen družstev B, C, jun a zrušení dorosteneckých lig

V tomto případě se vzdát republikové soutěže mužů, tu přepustit jinému partnerovi, například Sokolu Pražskému i s hráči, kteří tam budou chtít jít, nebo ji prodat jinému zájemci i mimo Prahu a hráče uvolnit do jiných pražských klubů, např. Vyšehrad, Bohemians, Dejvice atd. Pak hrát basketbal jen na rekreační úrovni a pro „udělání si žízne“.

V mládeži zrušit dorostenecké ligu a maximálně umožnit hrát někomu přebor Prahy z odpadu, který vzejde ze spolupráce ZŠ Petřiny se Spartou. Kdyby náhodou zbylo dobré dorostenecké družstvo, což nepředpokládám, tak výjimečně hrát dorosteneckou ligu. Tu by si ale museli hráči vybojovat a vážit si jí. Spolupráci ZŠ Petřiny upřít ke Spartě.

Pokud se nenajdou finance na solidní provoz alespoň třetí ligu a další funkcionáři, pak se přikláním k této variantě. To si mohou dělat vedoucí družstev sami, nebude to příliš drahé. Pak ale bude férové nebránit odchodu těm hráčům, kteří budou chtít hrát jinde. Pokud budou mít zájem, jsem připraven jim pomoci najít nový klub s odpovídající soutěží jejich dovednosti a ambicím.

Závěrem

Možná že se někomu zdá má zpráva příliš pesimistická, ale bohužel nemá cenu si nasazovat růžové brýle. Neměl jsem v úmyslu nikoho urazit, ale popsat po pravdě stávající stav, aby bylo možno diskutovat na racionálním základě.

Jsem přesvědčen, že úspěšnost klubu se hodnotí podle úspěšnosti A týmu mužů a že při výchově hráčů v mládežnických kategoriích je nutné preferovat ty hráče, kteří mají šanci v budoucnu hrát vyšší soutěže stavěním je správné posty a věnovat jim zvýšenou pozornost. Jejich výchovu nadřadit nad okamžité výsledky družstva. Nejsem si však jist, že se na tomto shodnu se všemi.

Vždy jsem měl zájem o každé družstvo které pod hlavičkou Motola hrálo, byl pyšný když vítězilo a smutný když prohrávalo, a bylo-li to možné, zašel jsem se na jeho domácí zápasy podívat. Abych mimo jiné i dokladoval zájem jako předseda Motola. Měl jsem radost z každého individuálního zlepšení každého hráče a byl obrovsky smutný, když někdo, většinou z vlastní blbosti, končil. I proto jsem se snažil dávat i odpadlíkům druhou šanci, neboť i za takové hráče jsem cítil svou zodpovědnost. O to více mě mrzelo, když mi i poté plivli do tváře, leč nezlomili mě.

Za sebe mohu říci, že ať se dohodneme na jakékoli variantě, jsem připraven pomoci s její realizací. Ale jen když bude mít A tým mužů perspektivu, tak pokračovat v jeho trénování.

Chtěl bych také poděkovat Janě Hornychové, bez které by se jednota i oddíl basketbalu zhroutily. Dále děkuji Janu Duškovi, byť za letošní sezonu bohužel nemohu, a i dalším, kteří mi v minulých letech v Motole pomáhali.

Možná to bude znít arogantně a přehnaně sebevědomě, ale jsem přesvědčen, že jsem zde odvedl dobrou práci, za kterou jsem sice nezískal uznání, které bych si dle mého zasloužil, ale zato jsem o hodně bohatší. Ne sice v peněžence, ale o zkušenosti s práci s lidmi a trénováním.“

Sport, leden 2001, 14. a 15. kolo 2. ligy (kráceno, jen o Motolu):

Sokol Motol – HN Ostrava „B“ – 91:87 (24:25, 52:45, 69:66) – body: Podlípny 21(5), Hodek 18(3), Gregor 12 – Šiko 16, T. Procházka 16, Schmida 14(3), Marek 12

Sokol Motol – BK Jihlava – 76:81 (18:22, 30:40, 54:60) – body: Gregor 18, Podlípny 17, Hodek 10 – Šplíchal 25, Rychtecký 20.“

Sport, leden 2001, 16. a 17. kolo 2. ligy (kráceno, jen o Motolu):

„BK Sokolov – Sokol Motol – 66:82 (12:15, 26:27, 52:50) – body: Stariat 12, Sabol 11, Krysl 10 – Hodek 32(3), Gregor 13(1), Myška 13(1), Ernest 10

VK ASK Chomutov – Sokol Motol – 71:64 (19:17, 31:27, 50:46) – body: Sukup 20, Hrubý 15, Wiedner 13 – Šašek 15, Myška 15, Hodek 11, Gregor 10.“

Z kroniky, 21. ledna 2001, 16. kolo 2. ligy mužů, BK Sokolov - Sokol Motol

„A“ – 66: 82:

„Jak předpověděl asistent trenéra Jiří Heinz, při našem „štěstí“ snad nikdy v této sezóně nebudeme hrát kompletní. I před tímto výjezdem náš kádr velice prořídí. Petr Hanuška laboruje se zraněným svaem na noze, Filip Scholz ulehl s virózou a léčí se antibiotiky, Pavel Podlípny dal přednost doděláním semestrální práce, Tomáš Holík je nezvěstný, Jan Štěpánek se rozhodl preferovat přebor Prahy „A“, kde si více zahraje a vrátil se na soupisku spartánské juniorky. Hostující pivotman Daniel Douša o sobě nedal vědět ...

Až do poslední čtvrtiny byl zápas vyrovnaný, pak se nám podařil trháček. Velmi dobře zahrál Jan Myška, především v obraně, spolu s Tomášem Růžičkou vymazali obávaného

střelce domácích Dušana Sabola. Neúnavně dřel Pavel Hodek, makat na hřišti 40 minut bez střídání v tak důležitém zápase není nic záviděníhodného.“

Z kroniky, 22. ledna 2001, 16. kolo 2. ligy mužů, BK ASK Chomutov - Sokol

Motol „A“ – 71: 64:

„Na zápas bylo nutné z kádru vyškrtnout Václava Mezeru, který odjel ze Sokolova do Prahy připravovat se na zkoušku. Ostatní se přesunuli do Chomutova, aby tam „decentně“ oslavili vítězství ze Sokolova.

Jiří Heinz odešel spolu s hráči, s proklamovaným cílem je hlídat, na diskotéku. Hlídal je tak náruživě, až hráči přetáhli o hodinu a půl večerku, a sám Jirka Heinz se do hlídání tak zabral, že přišel až nad ránem ...

Nemá asi cenu rozebírat co by kdyby. Na to se mohou názory různit, každý ať si to vyřeší sám se sebou. Pohled trenéra a hráčů, včetně asistenta, se asi bude diametrálně lišit. Naše „utužená“ parta makala, nedala soupeři nic nadarmo, při menší únavě se zde ale dalo vyhrát.

V době, kdy potřebujeme každý bod, je takový přístup hazardováním s druholigovou příslušností. Zbytečná prohra doma s Jihlavou, teď dle mého v Chomutově. Vždyť i po nedostatečném odpočinku jsme se dokonce čtyři minuty před koncem ujali vedení 55:58, ovšem dle mého nám v koncovce chyběly síly. Navíc když hrajete v šesti lidech, protože Filip Ernest byl večer tak dobře ohlídan, že nebyl vůbec schopen nastoupit.“

Sport, únor 2001, 18 a 19. kolo 2. ligy (kráceno, jen o Motolu):

„Družstvo Ústí nad Labem „B“ se utkání na Motole a v Plzni nedostavilo s odůvodněním, že je drtivá většina hráčů v neschopnosti. Ale ani to nemusí být důvodem k opakování zápasu a naopak hrozí udělení kontumačních porážek. Ústeckým by pomohlo kladné vyjádření státní zdravotnické správy, které ovšem postrádají. Soupeři poukazují na skutečnost, že situace v severočeském klubu nebude asi tak žhavá, když při sobotním extraligovém utkání, ve kterém Ústí hostilo Spartu, o žádném hromadném výskytu chřipky nepadlo ani slovo.

Sokol Motol – Bohemians Praha – 93:78 (27:20, 46:34, 71:58) – body: Hodek 18(1), Podlipný 17(2), Gregor 15(1), Šašek 14(4), Scholz 11(1) – Hofman 29, Skřivánek 19, Gabor 11, Krása 11.“

(Poznámka: Utkání Motol – Ústí nad Labem skončilo dle STK ČBF 20:0)

MF Dnes, leden 2001, (kráceno, jen o Motolu):

„Druhá basketbalová liga mužů se blíží k finiši

V druhé lize basketbalistů jde do tuhého, již za tři kola se rozhodne, kterých šest družstev bude bojovat ve finálové šestici o právo startovat v NBL Mattoni a naopak, která tři družstva ze šesti v nelítostném boji o záchranu soutěže opustí. Minimální rozdíly v tabulce dávají naději komukoli.

V pražském derby na Sokole Motol se střetlo mládí na straně domácích s velkou zkušeností na straně hostů, rozhodla agresivnější obrana mladíků z Motola, kteří nakonec zaslouženě vyhráli o 15 bodů i díky rozehrávači Pavlu Hodkovi, který k 18 bodům přidal i 12 asistencí.“

Sport, únor 2001, 20. kolo 2. ligy (kráceno, jen o Motolu):

„Sokol Motol – Lokomotiva Plzeň – 95:81 – (26:30, 54:45, 72:54) – body: Hodek 34(6), Gregor 16(1), Scholz 14(1) – Chromec 24(3), Jan Blacký 19, Smejkal 12, Jiří Blacký 12.“

MF Dnes, únor 2001 (kráceno, jen o Motolu):

„Drama ve druhé lize vrcholí

Zápasy mezi týmy, kteří tvoří dvojice, tajenku druhé ligy nevyřešily. Místo toho, aby se po nich situace vyjasnila, naopak se ještě zamotala. Právě to, že B tým Ústí nad Labem postupně nepříjel na Motol, do Plzně a na Bohemians, přispělo k ještě větší nervozitě. STK ČBF situaci vyřešila tak, že všechny zápasy kontumovala 20:0 pro pořadatele s přiznáním jednoho bodu za porážku hostům.

Na Motole hrála třetí Plzeň. Domáci po prohrané první čtvrtině přidali na aktivitě a agresivitě v obraně a před závěrečnou čtvrtinou si vytvořili osmnáctibodový náskok. V té chvíli se zranil famózně hrající rozehrávač Pavel Hodek. Bez klíčové osobnosti začali Motolští zmatkovat, Plzeň snížila tři minuty před koncem až na rozdíl čtyř bodů, ale domácí si vítězství utéci nenechali. Motol tým má šanci ještě na první šestku, musel by však vyhrát v Rychnově a Hradci Králové.“

Z kroniky, 7. února 2001, 20. kolo 2. ligy mužů, Sokol Motol „A“ –

Lokomotiva Plzeň – 95: 81:

„Po dlouhou dobu jsme těžili z famózního výkonu rozehrávače Pavla Hodka. Ten se však na začátku čtvrté čtvrtiny za stavu 72:54 zranil. Naši hráči bez svého středního rozehrávače zpanikařili, začali vyrábět hrubé chyby na rozehrávce a soupeř dával koš za košem.

Necelé tři minuty před koncem snížili plzeňští na 80:76 a zdálo se, že hosté dokážou zvrátit průběh střetnutí. V tu chvíli vzal na sebe zodpovědnost Franta Gregor a třibodovým košem z rohu spoluhráče uklidnil. Dramatický závěr pak byl především o šestkách a v této disciplíně jsme jednoznačně vyhráli. Zde se vyznamenal Pavel Podlipný, který z 10 pokusů proměnil 9.

Pavel Hodek dal za 30 minut hry 34 bodů, trojky měl 10/6, 5 míčů doskočil, 4 míče získal a přidal ještě 4 asistence. Ale především táhl družstvo až do svého zranění za vítězstvím. Naštěstí pevné nervy projevili v kritických chvílích František Gregor a Pavel Podlipný. Výborný výkon v obraně odvedli Jan Myska a Martin Šašek.“

Z kroniky, 8. února 2001, 15. kolo, přebor Prahy „A“ muži, SK Viktoria

Žižkov „A“ - Sokol Motol „B“ – 88: 109:

„Jak popsat tento zápas a přitom nepoužívat sprostých slov? Snad alespoň s použitím pochybného slovníku ministerského předsedy by to šlo ... svrab, bída a neštovice! Hnus, stoka, odpad, žumpa či fekálie? Jemné, žalostně jemné!

Naši hráči nastoupili možná unaveni, v každém případě však bez koncentrace a s naprostým podceněním soupeře. Ten dával úplně laciné body a po chvíli vedl, sám konsternován průběhem utkání, až patnáctibodovým rozdílem!!!

Od druhé čtvrtiny naši borci začali alespoň trochu hrát a nepatrně bránit a stav se rychle měnil. To neunesli domácí, kteří si svoji zlost vybíjeli na rozhodčích. Pánů Vondráčka a Milaty mi bylo opravdu líto, že musejí tu hrůzu pískat a ještě poslouchat výplody snad krátkodobě zatemněných mozků domácích ...

Ve chvíli, kdy po třech technických chybách (Landa, Klapka, Vendeg), po vyloučení Vendega za vyhrožování rozhodčím a vyfaulování se Klapky, musel jako pátý hráč nastoupit Ivan Janda „Bandaska“ (jak na něho pokřikovali spoluhráči), byl zmar v tomto zápase definitivně dokončen. I když i on zaznamenal dva body po rychlém úniku kolem „bránícího“ Jana Duška, pochopitelně nachystaného ve výborném postoji, znáte jeho poučky, že?

Přesto dva klady lze nalézt. Poprvé po operaci kolene nastoupil v této sezóně Václav Enoch. Za druhé, při absenci Pavla Hodka (zranění ze včerejšího zápasu s Plzní) se od druhé čtvrtiny ujal role ústředního rozehrávače Pavel Podlípny s vervou odpovídající jeho buldočí povaze. Zaznamenal klasický triple-double za 33 bodů, 15 doskoků a 10 asistencí. Kromě toho ještě vybojoval dva míče a byl sedmkrát faulován.

Když zápas skončil, to byla úleva! Setřel jsem si slzy dojetí nad obětavou hrou našich borců, žaludek se usadil a na tváři se mi rozhostil radostný úsměv. Že už je to za námi a že se nikdo nezranil. Proboha, to už ne!!!!“

Sport, únor 2001, 21. a 22. kolo 2. ligy (kráceno, jen o Motolu):

„O obou šesticích rozhodnuto

Přesně podle předpokladů, tedy velmi dramaticky, probíhalo poslední dvoukolo základní části druhé basketbalové ligy mužů.

Ohlédneme-li se zpět za uplynulým víkendem, je třeba vyzdvihnout ojedinělý individuální výkon. V zápase Hradec Králové – Motol dosáhl hostující Pavel Podlípny velmi ceněného triple-double, když zaznamenal 27 bodů, 14 doskočených míčů a 11 získaných faulů.

Spartak Rychnov nad Kněžnou – Sokol Motol – 82:79 (17:20, 38:38, 60:57) – body: Šorma 22, Synáček 21, Pražák 17 – Gregor 25(2), Scholz 19(3), Podlípny 12(1), Myška 10

Sokol Hradec Králové – Sokol Motol – 86:85 (17:20, 33:39, 60:65) – body: Forejt 20, Šmíd 19, Borovec 18, Adamec 12 – Podlípny 27(1), Gregor 17, Růžička 14(2), Scholz 10(1).“

Z kroniky, 17. února 2001, 21. kolo 2. ligy mužů, Spartak Rychnov nad

Kněžnou - Sokol Motol „A“ – 82: 79:

„Je to již stará obehnaná písnička. Velice důležité zápasy v Rychnově a Hradci Králové, v nichž jsme ještě hráli o teoretickou šanci o postup do elitní šestky, prakticky o dobrou výchozí pozici do bojů o sestup, jsme odehráli bohužel opět oslabeni. Pavel Hodek ulehl s virózou a antibiotiky, Martin Šašek dostal alergickou vyrážku.

Filip Ernest se omluvil, že se připravuje na zkoušku, Jiří Papež že jede na hory. Vzhledem k rozhodnutí Tomáše Holíka již nehrát, jsme museli improvizovat především na rozehrávce. Těto stěžejní a nelehké role se ujali Pavel Podlipný a Jakub Uxa, který zažil dnes hodně obtížnou druholigovou premiéru.

Zápas byl od počátku vyrovnaný a vše směřovalo k dramatické koncovce. Za stavu 82:79 byl na trojce faulovaný Jakub Uxa, mimochodem dvě úspěšné trojky v zápase si již připsal. Bohužel se však nedokázal v bouřlivém prostředí naplněné haly s touto situací vyrovnat, což by mu při jeho premiéře mohl vyčítat jen blbec. I tak jsme míč doskočili, ale Filip Scholz přešel nepochopitelně trojkovou pozici a k další střele jsme se už nedostali.

Hráči bojovali od začátku do konce, v závěrečných dvou minutách jsme nedali pět šestek a prohráli o tři body. Rozhodovala zkušenost a psychika.“

Z kroniky, 17. února 2001, 22. kolo 2. ligy mužů, Sokol Hradec Králové -

Sokol Motol „A“ – 86: 85:

„Naši hráči se oklepali z těsné porážky z Rychnova a pustili se s vervou do boje s Hradcem Králové. V základní sestavě Uxa, Podlipný, Myška, Scholz a Gregor jsme nedovolili soupeři nástup a naopak jsme mírný náskok získali.

Děsivou kapitolou byli oba rozhodčí Michalec a Palička, 62 celkem odpískaných faulů, často vymyšlených, poměr 30:32, komisař se nám po zápase omluvil (!!!), bohužel my na jejich bezuzdné řádění doplatili víc, neboť jsme poslední čtyři minuty dohrávali bez vyfaulovaných Růžičky, Uxy, Gregora, Myšky i Scholze se sestavou Podlipný, Enoch (jeho první druholigový zápas po čtyřech měsících bez tréninku), Hanuška, Douša a Vokřínek, tedy se třemi málo pohyblivými pivoty! Naděje nám svítla, když dal třináct vteřin před koncem Václav Enoch koš na 84:85. Bohužel míče se zmocnil rozehrávač Forejt, po driblíku přes celé hřiště, kdy jsme ho nedokázali zastavit, pronikl pod koš a přes Daniela Doušu(!!!) vstřelil sedm vteřin před koncem rozhodující koš. Jak málo chybělo. Včera i dnes ...

Prostoupilo nás obrovské zklamání i pocit křivdy. Celé představení zakončil fanoušek domácích výkřikem: „Táhněte domů, zasraní Pražáci,“ se kterým nás vyprovodil z haly.

Skvělý výkon podal Pavel Podlipný, který zaznamenal triple-double, tři dvouciferné výsledky v individuální statistice hráče, když zaznamenal 27 bodů, doskočil 14 míčů a vynutil si 11 faulů soupeře. Z 15 šestek proměnil 12.“

Sport, březen 2001, 23. a 24. kolo 2. ligy (kráceno, jen o Motolu):

„Bohemians Praha – Sokol Motol – 79:105 (23:26, 39:54, 63:81) – body: Hofman 25, Skřivánek 13, Měch 13, Tomas 13 – Hodek 33(4), Růžicka 25(6), Podlipný 16(1), Hanuška 10

Spartak Rychnov nad Kněžnou – Sokol Motol – 98:82 (23:18, 51:36, 73:51) – body: Pražák 20, Peterka 19, Vondra 17, Koplík 10 – Podlipný 20, Gregor 12, Růžicka 11(3), Hanuška 10.“

MF Dnes, březen 2001, 23. a 24. kolo 2. ligy (kráceno, jen o Motolu):

„Druhá liga již zahájila boje v nástavbě

Druhá liga začala zápasy ve skupinách v nástavbové části. V té o udržení jde klubům skutečně o život, každý bod se počítá. Obavy, že nemusí být vždy vše pouze ve sportovní rovině naznačil podivný závěr utkání v Jihlavě. Tam několik minut před koncem vedli hosté z Ostravy o osm bodů, aby závěr prohráli 0:16 a celý zápas o osm bodů. „Rozhodčí Hartig nás prostě v posledních minutách nepustil přes půlku. Byl to výsměch sportu,“ neskrýval rozhořčení trenér B týmu Ostravy Formánek.

Zajímavý basketbal přineslo pražské derby ve skupině o záchranu mezi Bohemians a Motolem. Zde zvítězili mladíci z Motola díky agresivnější obraně, většímu fyzickému fondu a výborné střelbě z dálky. Nejlepšími střelci byli za domácí Vít Hofman s 25 body, za hosty dal 33 bodů Pavel Hodek a 25 bodů Tomáš Růžicka, který z devíti tříbodových pokusů proměnil šest.

„Ve skupině o záchranu má každý bod z venku cenu zlata. Matematika boje o záchranu hovoří jasně, nesmí se prohrát doma a musí se něco vyhrát venku. Hodně pro vývoj boje o záchranu naznačí, jak budeme hrát za čtrnáct dní v Sokolově,“ zářil spokojeností asistent trenéra Motola Jiří Heinz.

V neděli již Motol nestačil na svého soupeře v Rychnově, když hráči udělali příliš individuálních chyb.“

Sport, březen 2001, 25. kolo 2. ligy (kráceno, jen o Motolu):

„BK Sokolov – Sokol Motol – 73:55 (19:12, 33:25, 56:46) – body: Stariat 20, Sabol 20(2), Aleburu 12, Krýsl 10 – Hodek 17(2), Gregor 15, Podlipný 13(1).“

MF Dnes, březen 2001, 25. kolo 2. ligy (kráceno, jen o Motolu):

„Motol zachrání jen pět výher

Ve skupině o záchranu se situace dále zamotává. Družstva Sokola Motol a Bohemians shodně prohrála. Motolské nyní čeká série pěti zápasů doma, která bude rozhodující. A jen pět vítězství dává reálnou naději na záchranu.“

Z kroniky, 21. března 2001, 20. kolo, přebor Prahy „A“ muži, Sokol Motol „B“ – Sokol Kbely „A“ – 76: 55:

„Zápas se Sokolem Kbely měl přinést dobrý a bojovný basketbal. Bohužel to lze říci s určitými výhradami pouze o prvním poločasu.

Za stavu 52:32 Kbelští výrazně přitvrdili hru, přesto za celou třetí čtvrtinu byla jejich mnohdy značně přehnaná snaha oceněna dvěma fauly! Naši hráči protestovali, což odnesl jako obvykle psychicky vyrovnaný František Gregor dvěma technickými. Pak někteří hloupě opláceli, za což byl vyloučen Tomáš Růžička, když ležíc po úderu loktem do obličeje na zemi, šmátral nohou po soupeři. Jeho udivený výraz a slova „A to může?“ stála za to.

Po výrazném upozornění rozhodčího na hru soupeře a poměr faulů mezi třetí a čtvrtou čtvrtinou, změnil rozhodčí Křec svůj pohled a zatímco my jsme tuto desetiminutovku dohráli bez jediného faulu, soupeři jich odpískal sedm a vcelku pochopitelně přidal i dvě technické chyby. Rozhodčí však byl sám, takže lokty byly v permanenci vždy, když se otočil. Zde odvedli výbornou práci Pavel Podlípny a Václav Mezera, kteří se se soupeřem nemazlíli, dělali to však chytře.“

Sport, duben 2001, 26. a 27. kolo 2. ligy (kráceno, jen o Motolu):

„Dramatický boj o záchranu

Stoprocentně využil domácího prostředí Sokol Motol, byť s Ostravou o svém těsném vítězství rozhodl až v prodloužení. Za zmínku stojí návrat motolského Filipa Scholz po měsíční nemoci, stal se střelcem víkendů, když konta Ostravy a Jihlavy zatížil 55 body a zaznamenal devět tříbodových košů.

Sokol Motol – NH Ostrava 81:78 po prodloužení (18:16, 42:27, 55:49, 72:72) – body: Scholz 28(5), Podlípny 14(1), Mezera 13, Gregor 12 – Marek 23, Michalčák 22, Mišínský 14, Tomáš Procházka 11

Sokol Motol – BK Jihlava – 85:76 (28:23, 46:36, 62:53) – body: Scholz 27(4), Podlípny 20(3), Myška 10 – Petr Benda 28, Rychtecký 16.“

Sport, duben 2001, 28. a 29. kolo 2. ligy (kráceno, jen o Motolu):

„Již dlouho nebyla druhá liga tak vyrovnaná v boji o postup i o sestup. V boji o sestup je vše otevřeno, hodně napoví další kolo, kdy Motol hostí Sokolov a Ostrava s Jihlavou zajíždějí do Rychnova a na Bohemians.

Sokol Motol – Spartak Rychnov nad Kněžnou – 81:72 (17:14, 33:35, 62:58) – body: Podlípny 29(3), Scholz 20(5), Hodek 16(4) – Pražák 21, Kořínek 17

Sokol Motol – Bohemians Praha – 78:74 (25:23, 48:38, 62:57) – body: Hodek 25(3), Podlípny 13(1), Gregor 12 – Hofman 26, Krása 15, Skořepa 10.“

Sport, duben 2001, 30. kolo 2. ligy (kráceno, jen o Motolu):

„Boj o udržení je nadále vyrovnaný. Prohra Motola doma se Sokolovem tabulku vyrovnala. Poslední kola hrají Motol se Sokolovem v Jihlavě a Ostravě. O tom, že Ostrava

se s pendlujícími hráči udrží, odborníci nepochybují, je otázka, která dvě družstva z trojice Motol, Sokolov a Jihlava doprovodí Bohemias do třetí ligy. Jihlava má však výhodu domácího prostředí a to ji v tomto dramatickém souboji favorizuje.

Sokol Motol – BK Sokolov – 77:91 (21:25, 35:39, 58:69) – body: Podlipný 20(2), Hodek 17(1), Hanuška 14, Scholz 10 – Troller 27(5), Sabol 23(5), Krýsl 15.“

MF Dnes, duben 2001, 30. kolo 2. ligy (kráceno, jen o Motolu):

„Situace o udržení je nadále vyrovnaná. Kdo se v Praze ve druhé lize představí i na podzim, bude záležet na výsledcích Motola. Ten to však na žhavé moravské půdě bude mít více než těžké a navíc jeho hráči nemají s tak vypjatými souboji na této úrovni zkušenosti.“

Z kroniky, 21. dubna 2001, 30. kolo 2. ligy mužů, Sokol Motol „A“ – BK

Sokolov – 77: 91:

„Zápas roku, jak ho nazval Jan Dušek, jsme nezvládli. Dostali jsme lekci od letitých harcovníků z taktiky a psychiky. Sokolov vyhrál zaslouženě, protože v těchto dvou věcech zápas zvládl lépe.

Nás však také dostihlo naše „prokletí“ v podobě zajištění zápasů druhé ligy, respektive ... Dva faktory Sokolovu cestu za vítězstvím značně ulehčily. Oba zničily naši koncepci, která spočívala v oprávněné víře, že dokážeme soupeře fyzicky přehrát. Na konci prvního poločasu toho již měli někteří z hostů dost. Bohužel v tom druhém poločase se díky naší nekvalitní časomíře dvě minuty hrálo a tři minuty diskutovalo, technický problém s tabulí hosté opět výtečně takticky využili a jejich opory mohli odpočívat, zatímco se další dohadovali, co bylo na vypadlém světelném ukazateli. Ač to moc dobře věděli, ale proč nevyužít příležitosti ...

Druhým faktorem byl výkon rozhodčích, především pana Novodomského, velmi srdečně se bratřícím se sokolovskými (!!!), kteří nám za první poločas napískali 18 faulů k 10 faulům hostů. Oba tyto faktory nám neumožnili dostat hosty v zápase pod tlak.

Naši hráči bojovali, v tom jim určitě nelze nic vytýknout. Ovšem to, že první poločas začneme 0:8, z toho dvě trojky Troller a druhý poločas 2:11, tři trojky, jedna Sabol a dvě Troller, je naší špatnou vizitkou. Spolupráce při clonách byla katastrofální, přestože jsme se na tréninku před zápasem právě touto záležitostí významně zabývali, u vědomí, že Sokolov je nejlepší v počtu vstřelených trojek na zápas v druhé lize. Každému se hraje a dýchá lépe, když vede o deset bodů a naopak.

Posledními faktory bylo chybné řešení herních situací a katastrofální střelba za tři body, kdy zóna Sokolova byla logickým vyústěním. 14,7 % z této vzdálenosti je opravdu děsivých. Je pravdou, že Pavlové Hodek a Podlipný až moc často brali zodpovědnost na sebe, ale ruku na srdce, kdo z dalších hráčů měl chuť či spíše odvalu tvořit či hrát aktivně?

Naši střelci v tomto klíčovém zápase: Podlipný 20(2), Hodek 17(2), Hanuška 14, Scholz 10, Růžička 5(1), Gregor 4, Myška 3(1), Mezera 2, Douša 2.“

Z kroniky, 21. dubna 2001:

Parta je parta?!?

O svých sedmaadvacátých narozeninách Honza Dušek mluvil hodně dopředu, pozval kde koho, plakát vyvěsil na nástěнку, objednal místa v restauraci u Karla.

Jistě, věřili jsme, že Sokolov doma porazíme a učiníme tak mega krok k záchraně druhé ligy. Bohužel skutečnost byla jiná a zklamání velké. Tedy jak koho. Jsem bohužel přesvědčen, že někteří přítomní „diváci“ měli radost a škodolibě nám, respektive především mně, porážku přáli. Jmenovat je nebudu, kdo na zápasě byl, tuší o čem a o kom mluvím.

Za sebe mohu říci, že se mi ke Karlovi na oslavu opravdu, ale opravdu nechtělo. Hořkost z porážky byla obrovská. Ale nepřijít tam bych považoval vůči Honzovi za velice sprosté. To prostě nešlo.

Když jsem viděl ten večer Honzu v čele poloprázdného stolu, bylo mi ho líto. Vím, mnohokrát jsme se spolu neshodli, protože on chápe basketbal jako zábavu a možnost odreagovat se od práce s kamarády, já mám trochu jiné cíle a priority. Ale i z důvodů, že on by poskládal tým podle kamarádů a spolehlivosti, já musím brát zřetel především na výkonnost družstva. Jinými slovy, jemu jde především o partu a mně o výsledky. Když jsem se však rozhlížel po hospodě, marně jsem jeho pozvané kamarády hledal.

Kdo tedy přes obrovské zklamání přišel Honzovi popřát? Zklamáný trenér, asistent Jiří Heinz, Pavel Podlipný, Tomáš Růžička, Václav Mezera a Václav Enoch. Doufám, že jsem na někoho nezapomněl, ale bohužel si myslím, že ne ...

Jsem přesvědčen, že Honza za ty roky udělal pro družstvo a především pro jeho hráče – KAMARÁDY – hodně, hráče současné i minulé, které všechny pozval. A že si něco takového nezasloužil. Co si myslíte vy?“

MF Dnes, duben 2001, 31 a 32. kolo 2. ligy (kráceno, jen o Motolu):

„Soutěž opouští dva pražské týmy, Sokol Motol a Bohemians Praha.

Sokol Motol nesplnil svůj cíl, kterým bylo udržení druhé ligy. Doplatil na nezkušenost i užší kádr, když předpokládané a před sezónou získané posily zklamaly. Například hostující Jan Myška a Daniel Douša ze Sparty s týmem na poslední zápasy vůbec neodcestovali, když se omluvili ze studijních důvodů.

Druhá liga se tímto způsobem hrála naposledy, v příští sezóně bude po základní části následovat play off prvních osmi týmů, sestupovat bude pouze poslední tým a liga se rozšíří na čtrnáct týmů o vítěze třetích lig.“

Sport, duben 2001, 31 a 32. kolo 2. ligy (kráceno, jen o Motolu):

BK Jihlava – Sokol Motol – 83:56 (22:17, 44:26, 68:36) – body: Petr Benda 32, Jiří Černošek 18, Kos 11, Tůma 10 – Podlipný 13, Gregor 10

BK NH Ostrava – Sokol Motol – 77:59 (17:14, 37:23, 53:35) – body: Marek 18, Pršala 18(4), Schmida 15, Šíko 11 – Gregor 23, Podlipný 13(2), Hodek 10(2).“

Z kroniky, 28. dubna 2001, 31. kolo 2. ligy mužů, BK Jihlava - Sokol Motol

„A“ – 83: 56:

„Tím, že jsme prohráli doma se Sokolovem, jsme se dostali do nezáviděníhodné situace, museli jsme k záchraně alespoň jeden z „moravských“ zápasů vyhrát. Logicky se jevílo „jednodušší“ tento úkol splnit v Jihlavě. Na druhé straně jsme v koutku duše spoléhali na to, že Sokolov v Ostravě prohraje a ta by mohla být druhý den po bouřlivé oslavě záchrany druhé ligy k poražení.

Bohužel, vše bylo naopak, Sokolov vyhrál v Ostravě, ale stejně sestoupil a nás vzal s sebou. My dostali výprask v Jihlavě a slovo výprask je nutné brát doslovně. Náš tým se po prohrané první čtvrtině sesypal, dát koš se stalo děsným problémem a domácí díky dvojici Petr Benda a Jiří Černošek, první 17 bodů a druhý 18 bodů za první poločas, rozhodli zápas již před přestávkou.

Jeli jsme jen v devíti lidech, protože naše „spartánské posily“ dali údajně přednost škole ... Jak toto kontrastovalo s hostujícím Černoškem z Brna, kterého na zápas přivezl osobně trenér Brna Pospíšil ...

Druhý poločas již byla beznaděj, nikdo se nedokázal chytit, bylo to prostě na ručníc. Hráči sice bojovali, ale takto psychicky zhroutené družstvo jsem za dobu, co s těmito hráči pracuji, ještě neviděl ...

Dvojice Pavel Podlípny a Pavel Hodek byla z formy, ale dřela příkladně v obraně, nejlépe se jevil Franta Gregor, ale v obraně nic moc. Filip Scholz ... tak ten asi na tento víkend hned tak nezapomene, forma mu utekla někam na Mars.“

Z kroniky, 29. dubna 2001, 32. kolo 2. ligy mužů, BK NH Ostrava - Sokol

Motol „A“ – 77: 59:

„Na zápas do Ostravy, který byl stále ještě naší poslední šancí při vítězství zachránit druhou ligu, jsme jeli jen v osmi lidech, neboť „srdcař“ Hanuška odjel něco slavit za rodinou někam k Olomouci ...

Přitom domácí nehráli nic moc, také byli hodně nervózní, ale pro nás dát koš byl nepřekonatelný problém. Hráči dřeli v obraně až do trpkého konce, ale co dokázali nedat, bylo děsivé a pro všechny tragicky deprimující. Nedali jsme ani sami pod košem, šestky 12/3 pak jen dokreslují, kde byl hlavní problém tohoto dvoukola. Psychika je mrška ošemetná ...

Zápas rozhodla trojice hráčů pendlujících z první ligy, Pršala, Schmida a Marek dali 51 bodů, tedy tolik, co celé naše družstvo dohromady ...

Kdo byl tedy přítomen a kdo se opravdu příkladným způsobem v obraně pokusil zachránit soutěž „na poslední pokus“ – František Gregor (23 bodů), Pavel Podlípny (13), Pavel Hodek (10), Tomáš Růžička (7), Jiří Papež (3), Václav Mezera (3), Filip Ernest (0), Filip Scholz (0).

Nemohu hráčům nadávat, jejich nasazení v obraně bylo příkladné, dřeli do úmoru bez hledu na nepříznivý výsledek. Cesta zpátky v autobusu, který jsme si vzali na poslední výlet, byla smutná, ale také dlouhá a kupodivu i přínosná.

Měli jsme čas zamyslet se nad celou sezónou i nad další budoucností tohoto družstva. Smečkám před přítomnými hráči, kteří jistě pocítovali v hloubi duše obrovské zklamání z naší neúspěšné moravské mise, jak dokázali přesně a bez zbytečných emocí zhodnotit tuto sezónu včetně vlastních chyb. Bez výmluv, po pravdě.

Po dlouhých letech, kdy se nám dařilo plnit stoprocentně před sezónou dané cíle, jsme poprvé neuspěli. Je to obrovská škoda, já sám jsem nesmírně smutný. Na druhé straně jsou hráči na začátku své basketbalové kariéry. Získali mnoho neocenitelných zkušeností do dalšího basketbalového života. Doufám, že v sobě dokáží nalézt dostatek morálně volných vlastností, až odezní rozčarování a zklamání z letošního ročníku druhé ligy, aby se znova pustili do práce. Je nutné si uvědomit, že i prohrávat se musí umět, že sport nepřináší vždy jen radost a vítězství. A že je nutné se s tím vyrovnat a poprat se o další šanci.“

Z kroniky, srpen 2001, závěrečné zhodnocení sezóny:

„O hodnocení letošní sezóny i několikaleté práce v Motole bylo již řečeno dost, například v bulletinu, Zpravodaji, na internetu, na poradách týmu. Proto bych se chtěl ve svém hodnocení zaměřit více ke konkrétním činnostem a především nedostatkům. Jak jsem je viděl já ze svého nepochybně subjektivního pohledu.

Tréninky

většina hráčů měla v letošní sezóně velice špatnou docházku nasazení na nich bylo často neadekvátní druhé lize mužů při nácviku taktiky nedokázali hráči udržet koncentraci a dávali najevo nechut „A“ tým se jako celek scházel pouze občas a to se nedá koncepčně pracovat opakované vysvětlování akcí těm, kteří ani nevědí kam běžet či se postavit, neumožnilo akce skutečně nacvičovat, pilovat, zdokonalovat většina hráčů nevyužívala, ke své škodě, střelecké tréninky

Taktické zvládnutí akcí a systémů týmem

za špatným zvládnutím útočných i obranných systémů i akcí stojí jeden základní omyl hráčů – domnívají se, že když vědí kam mají běžet, že akci či systém umí – ale to je jen začátek a nezbytný předpoklad, aby se na této činnosti mohlo začít skutečně pracovat

hráči nezvládali u většiny akcí timing – tj. být v pravou chvíli na pravém místě, provést správnou činnost v tom právě nejvhodnějším okamžiku, jak v obraně, tak v útoku

individuální činnosti v obranných i útočných akcích a systémech postrádaly důraznost a preciznost, správně postavenou clonou počínaje a obranným doskokem konče, systém pak samozřejmě ztrácí na účinnosti a nefunguje jako celek

díky malé preciznosti ve zmíněných činnostech a důrazu při nich, i ty útočné akce, ale i situace v obraně, které byly alespoň částečně týmem zvládnuté, nevycházely, byly neúčinné

Taktika, zvládnutí herních situací hráči

v moderním basketbale má týmová souhra obrovskou roli, především v obraně, základem však vždy zůstane správně provedená individuální činnost

dalším velkým omylem většiny hráčů je, že si myslí, že na tréninku nebo v přátelských zápasech mohou některé činnosti dělat na půl plynu, polovičatě, a že v mistráku to provedou správně, precizně a s potřebnou intenzitou, je to naprosto nelogické, ale bohužel často opakované

to samé se týká taktického řešení herních situací, ať mi někdo vysvětlí tuto situaci, když hráč na tréninku nebo přáteláku mnohokrát vyřeší rychlý protiútok chybně (naprostá kravina), proč by měl ojedinele a právě v mistráku tuto situaci zahrát takticky správně, slova vždyť je to jen trénink nebo přátelák svědčí o naprostém nepochopení tohoto problému

umění improvizace, to není soubor „píčovín“, ale schopnost hráče vyřešit co možná neoptimálněji danou herní situaci, třeba i originálně, nečekaně, a dosáhnout úspěšného výsledku, tím není trapný nájezd do tří, zadovka na půlce bez významu a ještě k tomu do autu

existuje soubor situací, které se v zápase vícekrát opakují, různé drillly hráče učí, jak je vyřešit podle osvědčených a vyzkoušených variant, zde je důležité, aby hráč uměl číst hru a správně danou situaci vyhodnotit, jedná se o hráčskou inteligenci, nesouvisí s inteligencí hráče jako člověka v obecně používaném významu, zde má většina hráčů velké nedostatky

chybí mi někdy umění se poučit z chyb, je trochu ubíjející, když hráč tu samou chybu opakuje několikrát za sebou, chybovat je normální, ale je taky normální se z chyb poučit a snažit se jich vyvarovat

základem musí být chuť a snaha se individuálně zlepšovat, nechat si poradit, být schopen s maximálním úsilím trénovat ty činnosti, ve kterých právě nevyniká a donekonečna pilovat ty činnosti, které jsou jeho silnější stránkou

Hodnocení hráčů, kteří nastoupili za „A“ tým

Hodek Pavel

O těžkém rozhodování Pavla zda hrát či nehrát druhou ligu bylo řečeno dost a tak to nechám stranou. Je to hráč, který dokáže zápas vyhrát, ale taky „posrat“. Po taktické stránce učinil za poslední roky obrovský pokrok, schopnost prosadit se jeden na jedna byla vynikající. Prezentoval se velmi dobrou technikou, obranou a fyzickými předpoklady.

Problém nastal, když byl velice těsně bráněn, po pár zápasech ve druhé lize se na něho soupeři zaměřili, někdy i zdvojován, anebo se mu nedařila střelba. Ne vždy dokázal svoji hru a hru týmu tomuto přizpůsobit, od toho tam jako ústřední rozehrávač je.

Když mu nejde střelba, snaží se tento stav zlomit, místo aby na sebe poutal pozornost a nechával více vyniknout spoluhráče.

Nemá rád nácvik taktiky, miluje improvizaci, někdy bohužel ve svém skutečně originálním chápání.

Pro tým byl velkou oporou, proti Plzni doma odehrál nejlepší zápas za svoji kariéru v mužích. Ve druhé lize patřil k nejlepším hráčům na postu ústředního rozehrávače, v individuálních činnostech mezi nejlepší, v roli dirigenta týmu to bylo o poznání slabší.

Holík Tomáš

Vynikající fyzické předpoklady, nízká morálka a zodpovědnost. Jeho opětovným zařazením do týmu jsem sám sobě připravil zklamání. Měl na to dosáhnout na první ligu – NBL Mattoni, ale problém byl v hlavě. Člověk rychlejší než vlastní stín během sezóny zmizel v zemi stínů. Kritici mého rozhodnutí, a že jich bylo, si mohou mnout ruce, měli bohužel pravdu. Uvěřil jsem, protože jsem uvěřit chtěl. Amen.

Ernest Filip

Z Filipa jsem se snažil udělat ústředního rozehrávače, snažil se i on, ale nevyšlo to. Na tomto postu se trápil. Byl jsem zklaman jeho malým důrazem v obraně, rychlonohé a často i prvoligové rozehrávače bránil na větší vzdálenost, obava, asi bohužel oprávněná, aby mu neutekla. V dirigování družstva propadl. Kladem byla solidní střelba a schopnost prosadit se jeden na jednoho, obzvláště v blízkosti koše.

Během sezóny dostával omezené příležitosti, což je pro hráče vždy špatné, protože mu chybí herní jistota a je i pod větším psychickým tlakem než hráči ze základu. Oceňuji solidní přístup k tréninkům i zápasům. Škoda, že od května přestal chodit úplně, omluvil se z důvodů povinnosti na vysoké škole.

Beneš Richard

Richard potřeboval hodně trénovat. V posledních sezónách dával přednost, myslím si že logicky, jiným činnostem a zájmům a výrazně se zhoršil. Přestup do Počernic do přeboru Prahy A mužů považuji za rozumné vyřešení jeho basketbalové kariéry. Oceňuji postup a způsob jednání při tomto přestupu, byl maximálně korektní a přeji Říšovi, aby mu basketbal ještě přinášel potěšení a radost ze hry.

Uxa Jakub

Do A týmu jsem ho vytáhl, když bylo nejhůř a hodil ho rovnou z klidných vod B respektive A přeboru Prahy do dravé řeky druhé ligy. Trochu jsem ho tím psychicky rozhodil, ale na druhé straně získal cenné zkušenosti. Kuba má talent, do vínku vložený cit pro přihrávku, pro řešení herních situací, bohužel tyto předpoklady málo opečovává. Pokud chce něčeho dosáhnout, výrazně se prosadit ve druhé lize, musí začít intenzivněji, pravidelněji a účelněji trénovat. Než začne improvizovat, musí zvládnout klasiku. Chyby na rozehrávce se tolerují jen do určité míry. Některé jeho řešení herních situací taky volá po popravčí četě. Ale jinak je docela fajn ...

Ale vážně. Jsem přesvědčen, že Kuba má na to, aby se stal rozehrávačem, ale to musí úplně zapomenout na dorost, Správnou míru a vydat se hledat basketbal. Pokud bude poptivě trénovat, budu se mu snažit pomoci na jeho přirozený post ústředního rozehrávače.

Štěpánek Jan

Další z mých letošních kádrových „minel“. Honza nepochopil, že dospělý basketbal není extraliga dorostu a že to chce kromě tréninků s otcem na sportovní škole Nad stolou a dorostu na Spartě i zvládnout hru Motola. Byl jsem zklamán z jeho malé účasti na tréninku i z toho, jak to rychle zabalil. Kdyby to neudělal, po sublimaci Holíka mohl hrát určitě dost. Před bojem o místo ve druhé lize mužů dal přednost čtyřiceti minutám v pražském přeboru v nejslabším družstvu soutěže.

Podlipný Pavel

Pája. Co k němu ještě říci, když jsem ho již tolikrát hodnotil. Byl jsem trochu zklamán jeho váháním, jak dále s basketbalem. Avšak při jeho schopnostech se dá zvládnout druhá liga i škola nebo zaměstnání.

Pochopil jsem, že úvahám o první lize už řekl rezolutní ne. Myslím si, že v ní působí i daleko horší basketbalisté. Ale doufám, že si dokáže vše zařídit tak, aby měl čas na školu i basketbal na úrovni.

Jeho kladem je obrana jedna na jedna, schopnost prosadit se jedna na jedna, dát koš v klíčových okamžicích nebo si vykoledovat faul. Zajímavé je, že když se Pavlovi daří, hraje více kolektivně než když se trápí, byť by to mělo být logicky obráceně. Oceňuji, že v kritické situaci kolem ústředního rozehrávače zvládl dobře tuto roli a myslím si, že je škoda, že se nechce tomuto postu více věnovat.

Měl bych k této velké opoře A i B týmu výhrady v souvislosti s Final Four Pražského poháru mužů, ale vzhledem k jeho zásluhám a obecně solidnímu jednání použiji na tuto upomínku tlačítko – DELETE.

Scholz Filip

Škoda, že u Filipa je sezóna kouskována nemocemi a zraněními. Škoda, že po zápasech, kde je neudržitelný a vyhrává je, mnohokrátě dal přes dvacet bodů, přichází propadák. Kolísání výkonů bylo největším Filipovým nedostatkem. Hodně se zlepšil v obraně, udržel si standart ve střelbě. Snažil se zlepšit hru jeden na jedna, ale to zůstává jeho největší slabinou.

Měl by se naučit být více tvůrcem hry, využít nájezd, nebát se hrát, účelně a důrazně, jeden na jedna.

Jeho docházka v obdobích sloužícího zdraví byla příkladná. Oceňuji i to, že byt nemohl hrát z důvodů nemoci či zranění, vždy přišel družstvo povzbudit. Což by sice mělo být normální, v našem družstvu byl v tomto směru, bohužel, bílou vránou.

Doufám, že se mu v příští sezóně budou zranění i viry obloukem vyhýbat a opět selepší jak v taktice, tak v individuálních dovednostech.

Růžička Tomáš

Abych byl upřímný, myslel jsem si, že touto dobou již bude Tomáš po basketbalové stránce dál. Mrzí mě, že se nevěnuje svým dvěma základním nedostatkům – malá svalová hmota, spíše její absence, a hra jeden na jedna v útoku. Co se týká posilování, má z něho hrůzu, nevím proč, a odmítá na tomto poli pracovat.

Když si v jednom osobním souboji na tréninku natáhl prsní sval, neodpustili si jeho spoluhráči na toto téma vtipné poznámky. Po skončení podívu, jak si vůbec mohl natáhnout sval, kde se tam vzal, žertovali, že zranění nastalo, když se srazil s mouchou.

A ten nájezd jedna na jedna, kdyby toto lépe zvládl a využíval, dokázal by se dostávat snadněji i do střeleckých pozic, neboť by byl pro svého obránce nebezpečnější. Kladem letos byla velmi dobrá obrana jeden na jednoho, i když i zde byla „forma“ kolísavá.

Mě osobně mrzely nejvíce dvě věci, za prvé, že se nedokázal výrazněji prosadit v pražském přeboru. Za druhé, jak přistoupil k Final Four Pražského poháru. Když se ze tří zápasů zúčastním jednoho, protože mám v pondělí důležitou zkoušku, dá se to pochopit. Když však noc ze soboty na neděli strávím na mejdanu a v neděli se z toho léčím, asi se mu moc dobře neučilo, je tento postup více než divný. Ale jako u Pavla Podlípného, vzhledem k dosavadnímu bezúhonnému chování obžalovaného a obecné solidnosti, i zde se k tomu již nebudu vracet. I když právě proto mě to u obou tolik překvapilo a zaskočilo, u někoho jiného bych to asi tak neprožíval.

To jsem sám zvědav, jak dlouho bude trvat, než jím to připomenu.

Žák Matěj

Byl jsem obrovsky zklamán tím, jakým způsobem Matěj odešel. Tím u mě pokazil mnoho dobrého z let minulých.

„Dneska jsem skončil, přestupuju do Počernic, tak to nějak zaříd'. Že chceš z Počernic Papeže? Nějakěj Papež mě nezajímá, prostě přestupuju, je to hotový a tak ten přestup zaříd'. Už se vo tom s tebou dál bavit nebudu. Jestli mě ale poprosíš a řekneš, že mě potřebuješ, tak do zimy zůstanu. Já a egoista? Pro mě jsou kamarádi a parta všechno. Pokud nebudu hrát třicet minut, okamžitě odcházím.“

To jen pár ukázek z našeho dialogu. Ale i potom u Matěje zášť proti mé osobě přetrvala.

„Jó, Heinzí, přijď ke mně na mejdan (vydáváný za oficiální uzavření sezóny Motola), ale hlavně sebou neber Sáblika.“

Tak snad bych skončil. Měl jsem Matěje rád i jsem si ho vážil za jeho odhodlání pomáhat postiženým lidem. Což přetrvalo. Myslím si však, že se Matěj za poslední roky dost změnil.

I přes všechny výhrady jsem se s ním oficiálně na zápase s Počernicemi rozloučil, poděkoval za služby v dresu Motola a popřál mu mnoho úspěchů v novém působišti. Byl to sice můj nápad, ale poděkoval někomu jinému. Ještě jednou mu přeji pohodu v Počernicích i v životě a přeji mu i dobré vztahy se starými a dobrými kamarády. Sbohem, Matěji.

Papež Jiří

Jirka udělal za rok a půl, co s námi trénuje a občas hraje, velký pokrok, což je však hlavně zásluhou jeho snahy a poctivého přístupu. To se projevilo především v přeboru Prahy „A“, kde v dresu Počernic patřil k nejlepším střelcům. Vím, že byl hodně zklamaný, byť se to snažil nedávat najevo, že dostával méně příležitosti a hrál především v době, kdy byli někteří hráči zranění nebo nemocní.

Důvod menší příležitosti je skryt v mých výhradách k agresivitě jeho obrany. Na dráze Jirka dokázal, že je dostatečně rychlý, ale musí tuto rychlost využít i v zápasech druhé ligy, která je o úplně něčem jiném než přebor.

Kladem Jirky je střelba, i když zde měl někdy určité psychické bariéry, což je však u náhradníka logické, snaha dokázat svoji platnost a vědomí, kdy se zase dostane na plac, hraje svoji roli. Dále jeho kladem je nájezd a výskok.

Cením si však u něho velice solidního jednání, přístupu k tréninkům a zápasům. Doufám, že ho menší šance, kterou dostal, neodradí od snahy dál na sobě pracovat. Byla by škoda polevit, trénuje především pro sebe a pokroky jsou zřetelné.

Na závěr bych chtěl Jirkovi poděkovat za internetové stránky, na kterých bylo možné sledovat letošní průběh sezóny v Motole.

Václav Enoch

Hodnotit Vencu z pohledu letošní sezóny nemá cenu, neboť ji téměř celou vynechal pro operaci kolena. O jeho nerozhodnosti jak s basketbalovou kariérou, doufám že ocení taktnost tohoto vyjádření, již bylo řečeno mnohé. Letos však byla vidět snaha, i při zranění chodil pomáhat se zápisy a fandit, před prázdninami poctivě trénoval. Rád bych věřil, že je to již jeho konečné rozhodnutí a že v příští sezóně bude zdrav a pokusí se uplatnit svůj nesporně velký talent. Moc bych si to přál.

Myška Jan

Honza si především musí udělat pořádek ve svých prioritách, plánech, jak dál s basketbalovou kariérou. Musí si to srovnat ve své hlavě. Bez poctivého a tvrdého tréninku jeho velký talent a jeho velké předpoklady zůstanou pouze pro pozdější vzpomínky s kamarády u piva. Byl jsem velmi nespokojen s jeho přístupem a tréninkovou docházkou. Je však pravda, že ve většině případů se předem omluvil, byť si mohu o jeho důvodech myslet svoje. Problémy se školou a nutnost maturity však částečně beru, uvidíme, jak bude vypadat další sezóna. Ale opakuji, u Honzy je vše v hlavě, v některých zápasech ukázal, že na to má a že ani první liga, pokud se rozhodne dělat basketbal pořádně, byl pro něj nemusela být uzavřenou kapitolou.

Šašek Martin

Toto angažmá se mi také nepovedlo, byť to tak špatně nezačalo. Během svého pobytu v Anglii posílal Martin e-maily, vyptával se na družstvo, projevoval zájem. V prvních zápasech hrál velmi dobře. Pak přišla kožní vyrážka a přestal trénovat, nakonec si myslím, že otázka problémů s kůží byla druhotná. Je to škoda, mohl být platný, ale dopadlo to tak jak to dopadlo.

Gregor František

U Franty je třeba ocenit přístup k zápasům a tréninkům co se týká účasti. Ze všech mistrovských zápasů A i B týmu chyběl pouze na jediném, v Počernicích, který jsem mu z důvodů hraní v pátek před ligou zakázal a který jsme navíc sledovali spolu z hlediště. Solidní jednání, pokud výjimečně nemohl přijít, okamžitá omluva.

Výhrady mám k Frantově psychice. Za prvé by měl kontrolovat své emoce, ať již směrem ke spoluhráčům, soupeřům i rozhodčím. Za druhé dokáže sám sebe vytočit, když se mu nedaří, propadá depresím a je poloviční jak v útoku tak v obraně. Za třetí, je zbytečně vztahovačný a výtky, které ani nebyly směřovány k němu, velice a zbytečně prožívá. V těchto případech je na zabít, jeho štěstí, že je tak velický.

Kdyby dokázal kontrolovat své emoce, byl by větší oporou. A v této sezóně jednoznačně oporou byl. I proto jeho psychická selhání měla významný vliv na výkonnost týmu. Z hlediska basketbalu má větší potenciál než zatím dokázal využít, je schopen se ještě výrazně zlepšit.

Hanuška Petr

Po mém odmítnutí zařadit Petra do B týmu Sokola Pražského Motol, který má sloužit k rozehrávání mladých a perspektivních hráčů, se Petr se mnou rozloučil velmi chladně. Je však nutné uznat, že na podzim byl pro tým oporou. Bohužel na jaře tomu tak již nebylo, částečně díky menšímu počtu tréninků a drobného zranění, vliv měla i větší hmotnost. Jak zase kulantně řečeno. To vše mělo vliv na jeho rychlost a pohyblivost. Proti stejně vybaveným a i třeba vyšším pivotům byl velice platný, proti pohyblivým vyšším křídům, která nastupovala v některých družstvech na pivotu, se trápil. V obraně velice dobře bránil pozičně, chyběla mu však již zmíněná a potřebná rychlost při změně postavení a agresivita. Předskočky u clon prováděl nekvalitně a byly z toho laciné trojky.

Mezera Václav

Ve druhé lize nastupoval méně, v přeboru byl oporou. Na jaře však prokázal svoji platnost pro A tým v některých zápasech druhé ligy. Nejlepší výkon podal doma proti Ostravě, kdy nejdříve zařídil prodloužení a to posléze vyhrál.

S Vaškovým handicapem menší výšky pro pivota asi už nic neuděláme, může se však psychicky lépe vyrovnat s řešením situací pod košem a získat větší jistotu střelby ze střední a větší vzdálenosti.

Oceňuji jeho solidní jednání i přístup, ochotu pomoci když bylo potřeba v druhé lize i práci na lavičce ve chvíli, kdy není na place. Patří k několika světlým výjimkám v Motole, které se nepodařilo „zkurvit“ po stránce morálky, přístupu, slušného vychování. Na závěr mu blahopřeji k dokončení studia a získání titulu Ing. a těším se na další spolupráci – pravděpodobně ne jenom na hřišti.

Douša Daniel

Měl jsem velký zájem Dana v mužstvu na hostování mít, očekával jsem však od něho více. O tom, že v budoucnu může být skvělým pivotem, jsem přesvědčen. V současné době však má mnoho nedostatků, především při obraně menších hráčů, neboť je naprosto nevyhraný. V některých zápasech skutečně neměl koho bránit, mohl hrát pouze ve chvílích, kdy jsme praktikovali zónovou obranu.

V útoku byl nedůrazný a nedokázal využít své neskutečné výšky. Největší problém však byl v malém počtu tréninků, která s námi Dan absolvoval. Kdyby chodil častěji, daly by se určitě nacvičit některé kombinace, abychom jeho přednosti mohli více využít a on se mohl výrazněji uplatnit a prosadit. Pokud však bude poctivě trénovat, překoná určitou obtížně skrývanou lenost, s rostoucími zkušenostmi, zlepšováním koordinace svých pohybů a zvládnutí svého těla, určitě se bude výrazně zlepšovat a asi o něm ještě dost uslyšíme.

Vokřínek Oldřich

Olda byl platný v některých zápasech v obraně, měl velmi dobrý cit pro doskoky a pro pozici hru především v zónové obraně. Dokud přijímal roli bořitele a tomu odpovídající minutáž na hřišti, bylo vše v pořádku. Ovšem dát koš pro něho byl asi stejný problém jako pro toho minižáka z reklamy na nějaký prací prášek, který se celé odpoledne marně snaží na zahradě prohodit míč obroučkou a zamaže si akorát triko s kľokánkem.

Mrzí mě, jakým způsobem skončil. O jeho tloušťce nemá asi cenu mluvit, tady asi opravdu nejde taktně použít slovo hmotnost. Dalším nedostatkem bylo Oldovo kecání do všeho a rady všem. Faktem je, že přišel na intenzivní naléhání Petra Hanušky, o kterého jsem měl zájem, když jsem pochopil, že buď přijdou oba nebo žádný...

Kolář David

Myslel jsem, že David bude mít zájem trénovat a zlepšovat se. Bohužel jsem podcenil jeho přirozenou lenost a taky asi David musel hodně jíst a hodně spát, aby se jeho tělo mělo sílu bránit obezitě. Jelikož odehrál jen pár minut v jediném mistrovském zápase, nemá cenu další hodnocení.

Závěrem hodnocení hráčů

Pokud jsem někoho skutečně neurazil, nedotkl se ho na citlivém místě či ho jinak nenasral, omlouvám se mu a slibuji, že tak učiním při nejbližší možné příležitosti.

Co ale bude dál?

Sokol Motol skončil – alespoň v podobě z posledních let. Co dál? Na dalších pár řádcích, možná jich bude víc než pár, se pokusím dát odpověď, respektive nastítnit svou vizi. Po všech těch letech a zkušenostech zůstanu přesto optimistou, při zachování realistického pohledu a značné opatrnosti.

Sezóna 2001/2002

Není pochyb o tom, že tato přechodná sezóna bude velice náročná. Tým A se začne koncem srpna a počátkem září dávat dohromady. Vše se nyní zkomplikovalo, neboť rekonstrukce haly na Sokole Pražském bude probíhat až do půlky října!

V době, kdy toto píšu, tedy druhý týden v srpnu 2001, jsou podnikány kroky k zajištění náhradních prostor. Vím, že je to nepříjemné, jako trenérovi mi to vadí dvojnásob, ale je nutné tento handicap vydržet. Pěkná hala za určité posečkání stojí.

Ještě není úplně jasné, jak bude vypadat kádr A i B družstva, ale jsem přesvědčen, že budou oba dva týmy silné.

Dohodl jsem se s paní Milenou Jindrovou, šéfkou basketbalu na Sokole Pražském, že budu trénovat A i B tým s tím, že u A týmu se mnou bude úzce spolupracovat Jirka Dolejš a u B týmu Jiří Heinz. Na některých trénincích budeme společně, některé v mé nepřítomnosti povedou oni. Zápas bych měl kaučovat já, v případě mé nepřítomnosti platí to samé co u tréninků.

Role vedoucího družstva A týmu bude zastávat Milena Jindrová a pomáhat by měl i Míla Kunst, vedoucím B týmu slíbil být Jan Dušek s tím, že je ochoten v případě potřeby pomoci i u A týmu.

Moje role na Sokole Pražském v této sezóně bude, jak jsem již uvedl, v podobě trenéra A i B týmu. Zároveň jsem byl požádán, abych personálně zajistil mužský basketbal na Sokole Pražském, tedy funkcionářsky a hráčsky. S tím, že je mi v tomto ponechána zcela volná ruka. Tedy že bude záležet pouze na mně, kdo bude hrát v A i B týmu a s kým budu spolupracovat v realizačním týmu.

To mi připadá rozumné a férové. Jsem rád, že budu mít více času na vlastní práci s družstvem, byť je mi jasné, že se především v počátcích nevyhnu ani funkcionářské práci kolem kádru i realizační skupiny. Těší mě však, že o finance, halu, materiální zabezpečení družstva bude rozhodovat někdo jiný a tato starost i povinnost mi oproti minulé sezóně odpadne.

Jak bude vypadat další sezóna, a jakou roli budu v ní hrát já, se uvidí podle ročníku 2001/2002. Věřím však, že spolupráce bude taková, abychom všichni měli ze své práce dobrý pocit.

A tým bude trénovat a hrát výhradně na Sokole Pražském, B tým v tělocvičně Gymnázia Nad alejí. Na provozu B týmu se bude finančně podílet především Sokol Motol a tým bude vystupovat pod názvem Sokol Pražský Motol.

Během této sezóny by mělo dojít ke stabilizaci kádru, návyků na nové prostředí na Sokole Pražském a na vytvoření schopného realizačního týmu. Cílem pro A tým je postup do první osmičky druhé ligy, který zajišťuje play off. B tým by měl vyhrát opět přebor Prahy A mužů.

Další sezóny na Sokole Pražském

V dalších sezónách by se měl konsolidovaný a perspektivní A tým pohybovat v první polovině druhé ligy, mělo by se zlepšit zázemí i podmínky pro toto družstvo. B tým by se měl přestěhovat na Sokol Pražský, kde by měl mít i tréninky, které by byly pro muže každý den.

V příštím roce po letošní rekonstrukci haly by měly přijít na řadu šatny a muži A + B by měli mít vlastní uzamykatelnou šatnu.

Věřím, že tyto sliby se budou realizovat a vidím na Sokole Pražském šanci na další smysluplnou práci. K optimismu mě opravňuje regulérní hala, ochota podporovat basketbal vedením celého Sokola Pražského i jednání jeho funkcionářů v čele s paní Milénou Jindrovou.

Doufám, že hráči pochopí počáteční problémy a budou mít trpělivost. Bude nepochybně záležet na nás všech, jak se mužský basketbal na Sokole Pražském uvede. Pokud bude převládat pohoda, slušné jednání a budou i přijatelné výsledky, bude určitě růst přízeň funkcionářů i se zlepšovat finanční a materiální podmínky.

Několik slov závěrem

Myslím, že jsem toho, jako vždy, napsal už dost. Jelikož však tato sezóna byla poslední v tradičním prostředí a přímo pod hlavičkou Motola, pokusím se přeci jen ještě o jeden dovětek.

Nelituji toho, co jsem investoval do Motola, myslím tím svoji práci a moře času. Byť od příští sezóny bude již Motol jen jedním z mnoha malých klubů, s nejvyšší soutěží v přeboru Prahy, měly předchozí roky určitě smysl a snad Motol pomohl vychovat alespoň pár hráčů.

Byť se mi nepodařilo splnit vše, co jsem chtěl, především ve výchově mládeže, myslím si, že i někteří hráči mohou na své působení v Motole vzpomínat v dobrém.

V Sokole Motol zůstávám nadále ve funkci předsedy jednoty a basketbalového oddílu. Chtěl bych pomoci Janě Hornychové při úpravách motolské sokolovny, která nás v minulých letech živila penězi z pronájmů a i letos umožní fungování našeho B týmu a dalších družstev. Jelikož se Motolu spolupráci se Sokolem Pražským finančně uleví, půjdou vložit nějaké prostředky do již zmíněné sokolovny. Na civilní službu do Motola navíc nastoupí Václav Mezera.

Co se týká basketbalu, je možné v budoucnosti opět Motol „oživit“ a vrátit na úroveň republikových soutěží. Jistě se nebudu jako předseda bránit další spolupráci se ZŠ Petřiny, Spartou Praha a pochopitelně Sokolem Pražským. Domnívám se, že v dnešní době, kdy není

mnoho prostředků na basketbal, je třeba mezi kluby spolupracovat a využívat všechny možné zdroje.

Na úplný závěr bych rád poděkoval všem, kteří se mnou v Motole spolupracovali – funkcionářům, trenérům, hráčům. Vím, že to se mnou neměli mnohdy lehké. Po hráčích jsem chtěl, aby obětovali část svého osobního života ve prospěch basketbalu, aby platili příspěvky a makali na trénincích. Zase tolik toho na oplátku nedostávali, podmínky v Motole byly velice skromné, byť jsem se všemožně snažil, aby mohli co nejlépe rozvíjet svůj talent.

I vzhledem ke zmíněným skromným podmínkám si myslím, že jsme dosáhli v mužích velmi slušných výsledků. Takže ještě jednou děkuji a těším se na další spolupráci anebo prostě jen na setkání a zavzpomínání si u piva na ty roky minulé. Mnoho úspěchů v životě i ve sportu.

Roční spolupráce se Sokolem Pražským

Především bych chtěl hned na úvod konstatovat, že ač mé představy nebyly v Sokole Pražském naplněny, v žádném případě tohoto roku nelituji. Předně jsem získal další zkušenosti a dále měl možnost trénovat skvělé družstvo se skvělými hráči. Samozřejmě, ne všichni hráči byli skutečnými osobnostmi a lidsky na výši, ale dost z nich ano. Kromě již mně dobře známých „mých“ hráčů Motola, jsem především poznal blíže Vítka Hofmana a Karla Švejdu, které považuji nejen za skvělé hráče, ale také skvělé lidi. Jsem rád, že i nadále s nimi udržuji přátelské vztahy. To samé bych se odvážil říci o Lukáši Zahoříkovi, o němž kolovaly zvěsti, jak je nevladatelný. Což v naší spolupráci rozhodně neplatilo.

Je nutné však říci pár slov k tomu, jak se naše spolupráce vyvíjela a jak jsme získali právo hrát druhou ligu mužů. Začnu spoluprací Sokol Motol a Sokol Pražský. S Milenou Jindrovou jsem jednal už od ledna a byli jsme předběžně dohodnuti. Bez ohledu zda soutěž udržíme či nikoli. V další sezóně měl tým Sokola Motol „A“ přejít i se mnou do Sokola Pražského a tam hrát buď druhou ligu, nebo mít jednoznačný cíl a to vyhrát třetí ligu a do druhé se po roce vrátit.

Milena Jindrová

Musím ocenit otevřené jednání, kdy mi Milena Jindrová na rovinu řekla své obavy. Respektive obavy z mé velké tíživosti. Svým způsobem mi naznačila, že má určitý strach z mé osoby, abych se ji nepokusil v budoucnu vystrnadit z pozice předsedkyně oddílu basketbalu. Dal jsem jí své slovo, že ji budu plně respektovat a neučiním nic proti jejímu zájmu. Což jsem dodržel, i když jsem ke konci sezóny dostal zajímavou nabídku. Nabídku od člověka mimo Sokol Pražský, ale s vlivem na dění v Sokole. Jeho jméno neprozradím, neboť nechci zanášet do již tak dost rozjitřených vztahů mezi pražskými funkcionáři další důvody k nevraživosti.

Bylo mi naznačeno, že pokud bych chtěl převzít basketbal na Sokole Pražském, tak mi bude poskytnuta podpora u příslušných funkcionářů. Sama o sobě byla nabídka zajímavá z jednoho prostého důvodu. Jsem si jist, že by se mi podařilo tým udržet pohromadě, možná i vhodně doplnit a hned následující sezónu vyhrát druhou

ligu. A rok se mohla hrát v Sokole Pražském NBL Mattoni. Lákala mě i solidní základna mládeže. Bohužel Milena Jindrová měla jiné cíle a kdybych takový záměr chtěl uskutečnit, musel bych vstoupit do konfliktu s ní. Což jsem nemohl, protože ač mám jistě mnoho chyb, jsem zvyklý držet slovo a podrazy bytostně nesnáším. A kdybych něco takového učinil, Milenu bych sprostě podrazil. Na tom nic nemění okolnost, že se ke mně někteří nezachovali fér. Jde o moji osobu, ne o jiné.

Ale vraťme se k dohodě. Domluvili jsme se na spolupráci mezi Sokolem Pražským a Sokolem Motol, kromě A týmu vznikl i B tým pod hlavičkou Sokol Pražský Motol, hrající přebor Prahy a financovaný Sokolem Motol. Všichni hráči Motola přešli bez jediné koruny pro Motol na licence Sokola Pražského, dokonce zpočátku sezóny i A tým hrál v dresech Motola. Já dostával odměnu 1. 950,- Kč jako každý jiný trenér, což snad pokrylo náklady na telefon. Pro následující sezónu byly slíbeny jisté pokroky, k čemuž bohužel nedošlo.

Do práce jsem se pustil s vervou sobě vlastní a s jasným zadáním. Musím sestavit družstvo, které bude silné a nemám na to ani korunu. Mohu jen nabídnout své konexe, snad i své jméno. A tak jsme získali výborné hráče z Bohemians, především Vítka Hofmana, Karla Švejdu z USK Praha, ti byli osobnosti po všech stránkách, a také Michala Krásu a Ivo Korčáka, ti byli dobří hráči, zvláště Michal. Z Nymburka přišel Lukáš Zahořík a dokonce se sám vyplatil ze smlouvy, aby mohl v našem týmu hrát. A nešlo o pár tisíc, musel dát ze svého poměrně dost. Ze Spartou jsem domluvil i příchod Honzy Myšky, bez nutnosti cokoli zaplatit.

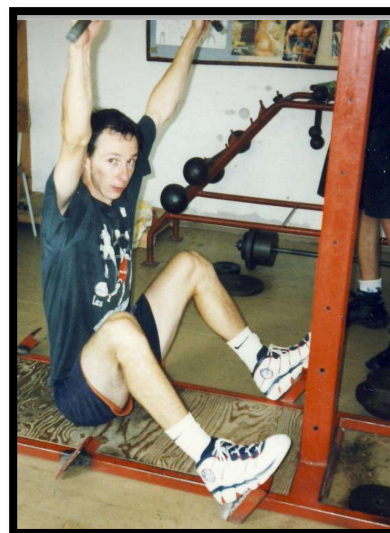
Vít Hofman

Uskutečnilo se jednání i s USK Praha, ale zde jsem nabyl dojmu o dost zamotaných vztazích. Funkcionáři USK stáli o dorostence Sokola Pražského, Milena Jindrová stála o to, aby její syn hrál za extraligové družstvo USK. Syn, pro kterého dle vlastních slov začala budovat basketbal na Sokole Pražském a nakonec se jí to povedlo nad očekávání. Vytvořila silný klub a dala možnost sportovat mnoha mladým klukům. Za to před ní smekám.

Lukáš Zahořík

Ale zpět k USK Praha, spolupráce bohužel nefungovala tak, jak bych si přál, hostující hráči dle mého neodváděli odpovídající výkony. Co se týká neposkytnutí hráčů USK na play off druhé ligy, když jsme byli zdecimováni zraněními, tam nevím, zda to bylo čistě rozhodnutí USK Praha nebo jejich dohoda s Milenou Jindrovou, pro kterou postup výše znamenal náklady navíc. Což byl tak trochu šok, když zadání, byť úplně veřejně nevyslovené ale naznačené znělo, důstojně odehrát zápasy play off. Postup se tak nějak nežádal.

Během sezóny jsem ještě přivedl Milana Voračku ze Sparty, proti jeho příchodu se ostře vymezil Míla Kunst, od té doby jsem cítil z jeho strany jednoznačný despekt. Ale Milanův příchod, který jsem prosadil, opět bez finančních nároků, se ukázal jako správný a on v Sokole Pražském odvedl velký kus práce nejen na hřišti, ale také později jako trenér.

Za velmi dobrou věc považuji, že se mi podařilo zachránit Martina Klapala pro výkonnostní basketbal, v té době se „flákal“ v pražském přeboru u Radka Hušáka v Sokole Žižkov „B“, já ho nejdříve umluvil pro B tým Sokola Pražského Motol, později hrál za A tým Sokola Pražského, Sokol Vyšehrad, znovu jsme se potkali v Motole, později v Plzni, poté znovu v Motole a nakonec v BA Sparta. K tomu se však dostaneme později.

Martin Klapal

Ale to není vše. Za prodej postupového místa do třetí ligy jsme uspořádali společné soustředění Sokola Pražského a Sokola Motol, opět hrazené z prostředků Motola. Když se naskytla možnost hrát druhou ligu místo USK Praha „B“, prodali jsme i druhou třetí ligu v Motole do Nymburka, v té době jsme měli „licenci“ ke dvou třetím ligám, a takto získané prostředky dali USK Praha jako část splátky za poskytnutí práva na druhou ligu.

Martin Klapal

Kromě toho jsem dokonce z vlastních prostředků, tedy ze zmíněné odměny 1.950,- Kč, kupoval na zápasy vody, protože na to Sokol Pražský neměl peníze, párkrát zaplatil hráčům i večeri, jako jedinou odměnu za jejich dobrý výkon. Opět z peněz, které jsem buď dal ze svého nebo osobně zajistil mimo rozpočet Sokola Pražského.

Činil jsem tak s ohledem na hráče, především „své“ motolské hráče, a s výhledem dlouhodobé spolupráce mezi Sokolem Motol a Sokolem Pražských. Očekával jsem, že v Sokole Pražském se bude hrát minimálně druhá liga a Sokol Motol bude jako farmářský klub pomáhat při rozjezdu mladým hráčům, bude se tam hrát třetí liga. Tak jsem nastínil budoucnost spolupráce a byl ji připraven takto naplňovat. Bohužel představy na Sokole Pražském byly poněkud jiné, tam byl zájem pouze vybudovat mužskou složku a potom již nebylo Sáblika ani Motola třeba. Což mi došlo později.

Sokol Pražský „A“, 2. liga muži, sezóna 2001/2002

Horní řada zleva: Jiří Dolejš, Michal Krása. František Gregor, Jan Podubský, Karel Švejda, Václav Enoch, Tomáš Růžička, Radko Sáblík

Dolní řada zleva: Petr Vorlíček, Vít Hofman, Filip Scholz, Lukáš Zahořík, Pavel Podlipný

Nicméně rozhodnutí funkcionářů Sokola Pražského respektuji, já měl opravdu ambicióznější plány a když jsem pochopil, že je nelze realizovat, rozhodl jsem se spolupráci ukončit. Což je dle mého normální a nebylo by na tom nic špatného, kdyby se kolem zbytečně nevyvojily některé nevhodné doprovodné reakce. Také jsem těžce nesl, když jsem byl donucen později zaplatit Sokolu Pražskému za pár končících dorostenců, o které tam mimochodem nebyl zájem, Jakuba Uxu, Jana Jiříka a Jana Vašendu, když jsme jako Motol do projektu investovali nemalé peníze. Ale to už je zase o něčem jiném.

Asi zlatou tečkou byl vzkaz, který mi adresoval hráč Michal Krása, poté co přestoupil František Gregor. Franta Gregor byl stále hráč Sokola Motol, ponechaný z dobré vůle v Sokole Pražském další sezónu, opět bez nároků na peníze. Teď už to říci mohu, Franta mě požádal, abych vzal jeho přestup na sebe, aby nepřišel o kamarády. Sám chtěl jít do Sokola Vyšehrad, já mu jen zprostředkoval nabídku, spolu jsme seděli v kanceláři Vyšehradu a rozhodně jsem ho tam nedotáhl násilím. Poskytli mu tam lepší podmínky než na Sokole Pražském. Ale Franta je poměrně hodný, byť na hřišti tak nevypadal. V té době měl obavy, že kdyby odešel z vlastní vůle, přišel by o kamarády, které získal v Sokole Pražském. Tak jsem jeho prosbu vyslyšel a potvrdil, že na jeho přestupu do Sokola Vyšehrad trvám, neboť je hráčem Motola. Pravdou je, že se mnou nikdo jiný než Vyšehrad o přestupu Franty opravdu nejednal.

A ten vzkaz Michala Krásy? Michal mi velmi důrazně doporučil, abych se Sokolu Pražskému vyhýbal velkým obloukem, protože kdybych se ocitl v jeho přílišné blízkosti, mohlo by se stát, že by mi „rozbili držku“. Což svým způsobem respektuji dodnes a na Sokol Pražský chodím jen tehdy, když se jedná o oficiální akci Pražského basketbalového svazu.

Ještě krátké vysvětlení k odchodu ze Sokola Pražského

Moje ukončení činnosti u mužů a přechod na funkci vedoucího Centra talentované mládeže ve Spartě ovšem nenastalo ze dne na den. Pavel Majerík mě již delší dobu lákal, abych začal působit ve Spartě, já však měl „rozdělaný“ projekt a ten jsem chtěl dokončit. Jenže když jsem pochopil, že pro další sezónu v Sokole Pražském nestojí žádná další výzva, která by uspokojila moji ctižádost, protože tou by mohlo být jedině se pokusit druhou ligu vyhrát, rozhodl jsem se pro změnu.

Ing. Pavel Majerík

Je potřeba říci, že Milena Jindrová se ke mně chovala korektně, co se týká mé osoby. Kdybych chtěl v Sokole Pražském pokračovat ve funkci trenéra A týmu mužů, měl jsem možnost. Ale s tím, že cílem bude postoupit do play off, a tím pádem udržet soutěž pro další ročník. Budu dostávat stejnou odměnu jako trenér kteréhokoli jiného družstva, tedy těch 1. 950,- Kč a ani podmínky materiální pro hráče se příliš nezmění. To, že Míla Kunst se mě chtěl zbavit, je jiná věc.

K mému rozhodnutí jistě také přispěla výsledkově fantastická sezóna. Třetí místo v konečném pořadí druhé ligy mužů, vítězství v přeboru Prahy „A“ mužů a postup do třetí ligy mužů, mimochodem potřetí za sebou, vítězství v Pražském poháru mužů. Tyto úspěchy mi umožnily

odcházet na vrcholu, což bylo jistě pro moji ješitnost důležité, paradoxně mi však snižovaly motivaci do další sezóny, neboť jsem za výzvu nepovažoval dosáhnout v dalším roce výsledků horších, jak vyplývalo ze stanovených cílů. To vše mělo též velký vliv na mé konečné rozhodnutí.

Říkám to proto, aby si někdo nemyslel, že snad mě Milena Jindrová podrazila nebo se snažila mě ze Sokola Pražského vyštítat. To jistě ne. Ale naše pracovní nasazení, naše výhledy do budoucna, ty prostě byly diametrálně odlišné. Já si Mileny Jindrové vždy vážil proto co v basketbalu dokázala, jako hráčka a později jako funkcionářka Sokola Pražského, a vážím si ji dodnes, přestože se nepodařilo uskutečnit projekt, do kterého jsem vkládal dost velké naděje. Mohl bych mít různé výhrady a připomínky, ale určitě ne v tom smyslu, že by se ke mně Milena Jindrová zachovala nějak nefér. To považuji za nutné znovu zopakovat.

Malé intermezzo s Českým basketbalovým svazem

Ve volbách na jaře 2002 jsem se rozhodl kandidovat na předsedu ČBF. Šlo spíše o vyslyšení volání několika osob, nicméně jsem k tomu přistoupil seriózně a jako jediný z kandidátů dopředu připravil materiál, ve kterém jsem naznačil svůj program, své priority. Ten jsem rozeslal s dostatečným předstihem na všechny kluby.

Samozřejmě nic takového nikoho nezajímalo, zde se hrálo o jiné zájmy. Kdo komu co slíbí a co za to bude mít. Dokonce jsem se dvakrát sešel s budoucím vítězem panem Ing. Ivanem Zachem, který mi cosi nabídl za to, když odstoupím. Což jsem neučinil. Nicméně i po volbě jsme se znovu sešli a domluvili se na budoucí spolupráci. K té nakonec nedošlo, protože nový předseda ČBF musel přehodnotit některé své názory po tvrdé strážce se starými strukturami. Pak už jeho zájem o ČBF začal klesat, jak vyprchávalo jeho prvotní nadšení a jak nad ním vítězil zaběhnutý řád starých zvyků a pravidel letitých funkcionářů.

Ing. Ivan Zach

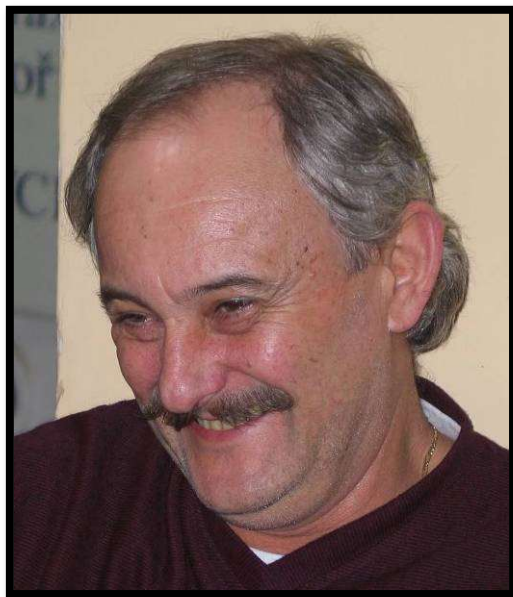
Nicméně ještě jednou jsem byl osloven některými lidmi z výboru ČBF na začátku roku 2003, kteří chtěli učinit poslední pokus něco změnit a nabídli mi velmi zajímavou funkci ve struktuře ČBF. Ovšem tou dobou jsem již byl pár měsíců ředitelem Smíchovské střední průmyslové školy a měl zcela jiné starosti, změnily se též moje priority. Tak jsem s díky odmítl. Nicméně jsem byl potěšen, že si někdo na mou osobu vzpomněl a bral to jako ocenění mé předchozí práce pro basketbal, především v roli funkcionáře Pražského basketbalového svazu, kde jsem vydával basketbalový měsíčník, razil nové trendy včetně využívání internetu a podobně.

Malé intermezzo s Pražským basketbalovým svazem

V té době Libor Dvořák pracoval pro Spartu a připravoval se Zdeňkem Zajíčkem juniorem založení Basketbalové akademie, tedy projektu, o němž jsme spolu s Liborem mnohokrát na soustředěních v Nymburku diskutovali. I o tom, proč je nutné ho mít napojený na klub jako je Sparta Praha a ne Sokol Motol.

Ovšem také mu leželi v žaludku mladí funkcionáři USK Praha Jan Slowiak a Petr Jachan, kteří v té době opravdu „šli přes mrtvoly“ a díky dostatku peněz si bez skrupulí stahovali odkud chtěli koho chtěli. Já osobně s nimi vycházel korektně, byť ostrážitě a bral jsem vše profesionálně. Ke všemu Honza Slowiak dělal předsedu pražských trenérů a nutno říci, že velmi svědomitě.

Libor Dvořák však zorganizoval akci, na jejímž konci byla výměna Honzy Slowiaka za Honzu Ulrycha, který ovšem o funkci příliš zájem neměl, dostal později nesplněný slib o pomoci a měl být ikonou, která přesvědčí ostatní ke změně. Což se podařilo, Honza Slowiak padnul. Honza Ulrych se později sám funkce vzdal pro nedostatek času.

Mgr. Libor Dvořák

Ovšem jak se Libor Dvořák rozjel, napadlo ho, že by se mohl zbavit i mě ve funkci předsedy Pražského basketbalového svazu a začal moji výměnu připravovat. Našel další ikonu, tentokrát sportovního komentátora České televize Jiřího Baumruka a začal přesvědčovat funkcionáře v Praze, aby mi ve volbách v roce 2002 nedávali hlasy. Samozřejmě se ke mně velmi záhy tato jeho činnost donesla.

Na Valné hromadě PBS pak za tuto skupinu mluvil pan

Beran a když svůj emotivní projev skončil, byli nerozhodnutí kandidáti přesvědčeni – v můj prospěch.

Takže jsem se ani moc snažit nemusel, i když snad za mě trochu mluvila na rozdíl od protikandidáta i

vykonaná práce, a zůstal jsem předsedou PBS i nadále. Pro mě tahle akce byla dobrou lekcí, minimálně abych si uvědomil, co mohu od koho čekat.

Přechod do Sparty, projekt První basketbalové akademie v ČR

Situaci na Sokole Pražském i křížovou výpravu Libora Dvořáka proti mé osobě, jsem se rozhodl velmi záhy rozetnout. Domluvil jsem si schůzku se Zdeňkem Zajíčkem juniorem, kterého jsem si vážil a vážím dodnes, protože on drží slovo, on a jenom on dokázal vydupat ze země projekt Basketbalové akademie. Kdyby měl kolem sebe pracovitější a diplomatictější spolupracovníky, mohl dle mého dokázat mnohem víc, ovšem kdyby ve sportu ani v životě prostě neplatí.

Na schůzce jsme si vyjasnili stanoviska, probrali rozpory a domluvili se na podmínkách, za kterých budeme spolupracovat. Zdeněk Zajíček junior je, jak musím zdůraznit, směrem k mé osobě dodržel a moje předpoklady o jeho fér jednání potvrdil.

V rámci toho jsem se stal zakládajícím členem První basketbalové akademie v ČR a členem její správní rady. Kde mimochodem seděl také Pavel Majerík jako president a Honza Ulrych jako její člen. Dalšími byli lidé spjatí dříve s Motolem a též se Spartou, tedy celá rodina Zajíčků, ale také třeba i nesmírně zodpovědná a pracovitá Jana Hornychová.

Jan Ulrych

Znovu říkám, projekt to byl velmi dobrý a vize velmi zajímavé. Bohužel dle mého realizace se nezdařila dle těchto scénářů a vytvořením nepřátelské fronty dalších klubů proti ní zbytečným povýšeneckým jednáním některých osob z BA ho poškodila. Zdeněk Zajíček junior se v té době držel v pozadí a to možná byla chyba.

V rámci dohod jsem se stal hlavním trenérem a vedoucím Centra talentované mládeže ve Spartě, kde jsem viděl hned dvě výzvy. Jednak zachránit extraligu, když jsem měl k dispozici pouze dva hráče, Štefana Ličartovského a Davida Marka a také spolupráci s Michalem Ježdíkem, trenérem mužů, která mi hodně přinesla. A byla opravdu velmi kvalitní, protože Michal Ježdík se občas přišel podívat na zápas dorostu, některé věci jsme spolu probírali

a naprosto dodržoval veškeré dohody ohledně obou zmiňovaných hráčů, kteří trénovali s jeho týmem. Naopak je ještě vhodně motivoval, aby i za dorost podávali dobrý výkon.

Paradoxně trenérem Centra se stal také Libor Dvořák. Kdo si teď myslí, že naše spolupráce nemohla fungovat, velmi se mýlí. Fungovala bezvadně, a to hned ze dvou důvodů. Tím prvním je, že nikdy do své práce netahám osobní věci. Tím druhým, že Libor Dvořák je ryzí pragmatik, koná jen to, co je pro něho výhodné. Když se mu nepodařilo mě sesadit, bylo výhodné se mnou spolupracovat. Po basketbalové stránce jsme si rozuměli a tak prostě problém nebyl. Věděl jsem sice, že kdyby usoudil, že je výhodné jít znovu proti mně, tak to bez váhání učiní, ale to naší spolupráci nijak nevadilo. Byla totiž založena na profesionálním přístupu z obou stran a k nějaké minulosti jsme se už nevraceli. On jako trenér svoji práci dělal dobře a naše domluva fungovala, což bylo pro mě jako vedoucího Centra podstatné.

Z bulletin Sokola Pražského a Sokola Motol, červenec 2002:

„Vážení sportovní přátelé!

Tradicičně se na konci sezóny ohlížím zpět a bilancuji. Vždy se to týkalo Sokola Motol, v kterém jsem předsedou. Jelikož však došlo před touto sezónou k dohodě se Sokolem Pražským, vzniklo jedno družstvo s hráči obou klubů a jedno společné družstvo, věnuji se zde bilanci obou klubů v oblasti basketbalu. Samozřejmě se v rozboru zaměřuji na ta družstva, která byla vlajkovými loděmi tohoto projektu, tedy „A“ a „B“ tým mužů.

Přechodem hráčů ze Sokola Motol do Sokola Pražského byl sice výrazným způsobem utlumen basketbal na Sokole Motol, nicméně i tak klub basketbal výrazně podporoval. Sokol Motol poskytl pro družstvo Sokola Pražského sedm kvalitních hráčů, prodejem třetí ligy a převedením těchto peněz na USK Praha vložil do tohoto společného projektu 30. 000,- Kč, financoval sám „B“ tým v přeboru Prahy pod názvem Sokol Pražský Motol, což obnášelo přibližně 90. 000,- Kč (tělocvična, trenéři, rozhodčí). Pro družstvo A a B mužů poskytl dresy pro soutěž, dále zajistil stravování při výjezdech A týmu mužů, pitný režim při zápasech, financoval turnaj v Plzni, tedy přibližně dalších 20. 000,- Kč. Do společného projektu tedy Sokol Motol v této sezóně vložil nejen své nejlepší hráče, ale přispěl částkou přibližně 140. 000,- Kč.

Sokol Pražský pak financoval A tým mužů ve druhé lize (výjezdy, rozhodčí a trenéři) a poskytl velice pěknou, nově zrekonstruovanou halu v Žitné ulici. Zde hrál mistrovské zápasy A tým a v závěru sezóny v play off přeboru Prahy „A“ i „B“ tým.

Pro příští sezónu je uzavřena dohoda, že Sokol Motol opět finančně zajistí B tým mužů pod hlavičkou Sokola Pražského Motol, včetně týdenního kempu v Nymburce. Tento tým však své mistrovské zápasy bude hrát v hale Sokola Pražského v úterý večer. „A“ tým bude zcela v režii Sokola Pražského.

Já jsem trénoval v této sezóně oba týmy mužů, které takto vznikly a zároveň částečně působil i v roli jejich technického vedoucího. „A“ tým startoval ve druhé lize mužů, kterou získal Sokol Pražský od USK Praha (výměnou za peníze za prodej 3. ligy mužů Sokola Motol), „B“ tým tradičně bojoval v pražském přeboru mužů A – tuto soutěž měl k dispozici Sokol Motol.

Hned v úvodu musím konstatovat, že z mého pohledu šlo o nejúspěšnější sezónu, kterou jsem v basketbale zažil a všem aktérům chci za ni poděkovat. Vzhledem k tomu, že v příští sezóně již nebudu tyto družstva trénovat, zároveň chci všem popřát mnoho úspěchů v jejich další činnosti. Jako předseda Sokola Motol však budu tento projekt nepřímou podporou zminěným zajištěním týmu Sokola Pražského Motol a budu pozorně sledovat jednak výsledky, kterých družstva dosáhnou, ale i výkonnostní růst hráčů, s kterými jsem v basketbale mnoho prožil, ať již budou hrát kdekoli. Pevně věřím, že se budu moci radovat z jejich úspěchů na obou frontách.

Dále již budou mluvit výsledky, čísla, tabulky ...

V Praze dne 21. července 2002

Ing. Radko Sáblik

Přípravné období

Příprava na sezónu 2001/2002 začala 13. srpna 2001 dvoufázovou atletickou přípravou v areálu ZŠ Petřiny a pokračovalo třífázovou přípravou v Nymburce od 18. srpna 2001. Bohužel se ho však zúčastnili především hráči „B“ týmu a motolští hráči „A“ týmu, další hráči „A“ týmu nebyli na tento způsob přípravy zvyklí a většinou byli na svých dojednaných dovolených. Bylo však nutné to akceptovat, neboť teprve krátce před školními prázdninami došlo k zásadním dohodám a hráči již jen těžko mohli měnit svůj letní plán.

Soustředění v Nymburce začínalo dopoledne hodinovým tréninkem se zaměřením na atletiku (běhy, schody), pokračovala před obědem hodinovým kruhovým tréninkem (posilovací stanoviště) a odpoledním dvou a půl hodinovým basketbalovým tréninkem. Ten byl někdy nahrazen pouze hodinovým střeleckým tréninkem a zápasem jako čtvrtou fází.

Vznik družstva pro 2. ligu mužů

Úkol sehnat družstvo, které by důstojně hrálo druhou ligu, mi vznikl několik dní před prázdninami. Okamžitě jsem začal „žhavit“ telefony, organizoval jednání, schůzky. Myslím si, že se mi nakonec podařilo sestavit tým, ve kterém se snoubila jak hráčská zkušenost, včetně té prvoligové, tak talentované mládež nabízející především bojovnost.

Z družstva Sokola Motol, který hrál v předchozí sezóně druhou ligu, přišel Pavel Podlípny, František Gregor, Filip Scholz, Tomáš Růžicka, Jan Myška, Václav Enoch, Václav Mezera, Filip Ernest a Jakub Uxa. Z těchto hráčů byli na začátku sezóny uvolnění Jakub Uxa a Václav Mezera na hostování do třetí ligy do Slovanu Bohnice a výrazně pomohli k jeho záchraně v soutěži. Stejně jako Filip Ernest pak hráli za rezervní „B“ tým.

Z Bohemians Praha přišel Vít Hofman, Michal Krása, Rudolf Skřivánek a Ivo Korčák. Posledně jmenovaný však téměř netrénoval a odešel zpět do Bohemians do pražského přeboru a Rudolf Skřivánek brzy přestoupil do rodné Mladé Boleslavi.

Z USK Praha přišel na přestup Karel Švejda a dále hosté z první ligy Jan Píza, Jan Pastyřík a Jiří Hubálek. Jan Píza však byl s družstvem pouze krátce, pak bez omluvy přestal chodit, to samé předvedl Jiří Hubálek. Jan Pastyřík, který hrál dobře a choval se korektně, byl vytížen v USK Praha v první lize mužů i extralize staršího dorostu a tak ho přestali uvolňovat.

Ze Sokola Vyšehrad na hostování přišel Jan Podubský a Tomáš Petřík. Z Nymburka na přestup, který si ovšem musel sám zaplatit, Lukáš Zahorík. A ze Sparty jako posila pro play off Milan Voračka. Ze Sokola Pražského byl do týmu zařazen nadějný dorostenec Marek Harenczyk.

Jen pro zajímavost nutno dodat, že Sokol Pražský za takto složený tým „zaplatil“ pouze čtyři míče Bohemians Praha, vše ostatní bylo dílem osobního jednání a korektních vztahů s dalšími pražskými představiteli a proběhlo bez jediné koruny.

Hráči za svoje působení v družstvu nedostali ani korunu, naopak platili 2. 000,- Kč příspěvky. To je nutné mít rovněž na paměti při pohledu na závěrečné pořadí druhé ligy mužů a při srovnání s družstvy, kde měli hráči zcela odlišné podmínky.

Největším naším nepřítelem v této sezóně byla zranění. Během ní absolvovali operaci kolena Tomáš Růžička a Tomáš Petřík, komplikovanou zlomeninu zánártní kůstky a následnou operaci Vít Hofman. Zraněné koleno vystavilo stop i Janu Myškoví. Se zraněným kotníkem, bolavou kyčlí a zlomeným palcem na noze se potýkal Pavel Podlípny, pro zranění kotníku stáli několik zápasů Filip Scholz, František Gregor a Michal Krása. František Gregor utrpěl i bolestivé natažení prsních svalů a několik zápasů pro toto zranění také nehrál. A to nepočítám různé chřipky, angíny či jiná virová onemocnění.

Takovou smrt' zranění a nemoci za svoji kariéru nepamatuji, závěr sezóny ve druhé lize jsme tedy dohrávali téměř bez lavičky a jen silou vůle a nezměrné bojovnosti.

2. liga mužů

Po dobrých výkonech z přípravného období následovalo tvrdé střetnutí s realitou. Je sice pravda, že jsme z prvních devíti zápasů hráli sedmkrát venku a ty dva zbývající ve vypůjčené hale Sokola Vyšehrad, ale úvodní bilance 0:4 ze soupeřových hřišť byla dost hrozná.

Naštěstí se nám podařilo nepříznivý začátek ustát a závěr podzimní části odehrál tým v kompletním složení i výborné formě, což prokázalo i vysoké vítězství nad lídrem soutěže Kroměříží i rozdrčení dalšího výborného mužstva z Frýdku Místku.

Po vánoční přestávce jsme se už do takové pohody nedostali. Přišla zranění, nemoci, smolné porážky o bod doma s Chomutovem a Rokycany, hráči navíc těžce nesli přístup rozhodčích v závěrečných minutách těchto duelů.

Nicméně i tak jsme si dokázali zajistit s přehledem účast v play off. První kolo proti Hradci Králové bylo naším nejlepším letošním představením. Ne tolik předváděným basketbalem, ale tím, že pouze sedmičlenná, výrazně oslabená sestava, dokázala hrát na hranici svých fyzických možností a vydržet postup do semifinále. V prvním zápase čtvrtfinále zářil Filip Scholz a František Gregor, oba 26 bodů, Filip 5 trojek v klíčových okamžicích s odskočkem a přes hráče. Ve druhém zápase, když se pozornost domácí hradecké obrany i rozhodčích soustředila na tyto dva naše střelce, převzali roli tahounů Pavel Podlípny a Milan Voračka.

Semifinále s Olomoucí již bylo nad naše síly. Byť jsme bojovali a v obou zápasech v Olomouci ještě na začátku druhého poločasu vedli, našemu výrazně oslabenému kolektivu došly v závěru síly. Ke třetímu zápasu doma jsme nastupovali opět v sedmi lidech, navíc od první čtvrtiny se sebezapřením dohrávali zranění Pavel Podlípny (zlomený palec na noze) a Filip Scholz (výron v kotníku).

Zde jsem jako trenér velice těžce nesl přístup funkcionářů Sokola Pražského a USK Praha, neboť jsem nedostal, přes svůj zájem, k dispozici pro tuto sérii dorostence Sokola Pražského Marka Harenczyka a Petra Vorlíčka a ani hosty z USK Praha. To bylo moje největší zklamání v této sezóně.

Ale i přes porážky družstvo znovu předvedlo, že žádný zápas předem nevzdává a hráči bojovali až do konce i za nepříznivého stavu. Po posledním duelu mohli přítomní borci odcházet se vztyčenou hlavou.

Složení družstva – přebor Prahy „A“ mužů

Z družstva Sokola Motol „B“, které vyhrálo tuto soutěž před touto sezónou již dvakrát za sebou, přišli František Gregor, Filip Scholz, Pavel Podlípny, Tomáš Růžička, Václav Mezera, Jakub Uxa, Filip Ernest, Václav Enoch, Jan Jiřík a Jan Myška. K nim se přidali čtyři dorostenci Sokola Pražského nebo USK Praha (zde funguje spolupráce a provázanost) Marek Harenczyk, Vojtěch Polák, Petr Vorlíček a Miroslav Konarovský. Z Teplic přišli na hostování Jiří Havelka a Ondřej Gaisler, kteří v Praze studují.

V jarní části soutěže, když nastali problémy se zraněními a nemocemi, jsem doplnil družstvo o dva hráče, s výhledem jejich pomoci týmu v play off soutěže. A tak přišel rozehrávač Martin Klapal ze Sokola Žižkov a pivot Martin Doležel z ČZU Praha. A mé očekávání v zápasech naplnili.

Přebor Prahy A muži

Pro mě jako trenéra, a myslím si, že i pro některé hráče, byla lákavá šance získat tzv. hattrick, tedy vyhrát pražský přebor Prahy „A“ mužů třikrát za sebou. Navíc jsme chtěli i double, tedy vyhrát přebor a pohár. Jsem rád, že se nám obojí podařilo splnit. Přiznávám, že jsem byl hodně motivován, protože v závěru sezóny jsem již začínal uvažovat o tom, že ve funkci trenéra asi budu končit a chtěl jsem uzavřít jednu trenérskou kapitolu zmíněným způsobem.

Na hráčích nejvíce oceňuji, že se dokázali motivovat i na zápas, kde bylo předem jasné že vyhrájeme. To není lehká role. Některá utkání jsme navíc hráli v pondělí po zápasech druhé ligy, kdy hráči, kteří patřili k oporám v obou týmech, byli značně unaveni. Jindy zase v pátek před druhou ligou, a v takových případech jsme v sestavě značně improvizovali.

V play off se projevila síla družstva. Hráli jsme v nejsilnější sestavě, neboť se zranění pendlové z druhé ligy uzdravili a byť měli herní výpadek, jejich přínos pro tým byl nepochybný. Především se jejich síla projevila v obraně. Průměr 59,8 obdržených bodů na zápas v šesti duelech play off má jistě svoji vypovídající hodnotu. Tato skutečnost mě jako trenéra, který si zakládá na obraně, rovněž velmi těší.

S hráči byla stejně jako v minulých sezónách uzavřena dohoda, že pokud se podaří soutěž vyhrát a přepustit jinému zájemci o třetí ligu, získané finanční prostředky půjdou beze zbytku na soustředění před sezónou pro hráče, kteří se na vítězství podíleli. Po Slovanu Bohnice a Sokolu Kbely, si tentokrát místo nás zahraje třetí ligu tým Sokola Horních Počernic. V něm hrají někteří naši bývalí hráči a jak vyplývá z jednání po sezóně, další se tam chystají. Snad se jim tam podaří vybudovat tým, který bude kvalitní jak po basketbalové tak i lidské stránce.

Pražský pohár mužů

Vyhrát Pražský pohár mužů byl jedním ze stanovených cílů. A nutno přičíst hráčům k dobru, že k zápasům přistupovali seriózně, i když hráli proti daleko slabším soupeřům. I proto se dle mého názoru nakonec radovali z celkového úspěchu.

Bilance mistrovských zápasů „A“ a „B“ týmu celkem

65 zápasů 45 vítězství 1 remíza 19 porážek skóre 5821: 4882

Bilance mistrovských a přátelských zápasů „A“ a „B“ týmu celkem

92 zápasů 66 vítězství 1 remíza 25 porážek skóre 8159: 6909

BC Nový Knín Sokol Motol „B“ – přebor Prahy muži „B“

Tento tým vytvořil Ondřej Zajíček a po loňském postupu z první třídy a po počátečních rozpacích s ním dokázal uhrát solidní výsledky a skončit na celkovém pátém místě. Pomáhala mu i čtveřice hráčů loňského „B“ týmu Motola Jiří Bubeník, Jiří Lízálek, Martin Kolouch a Jan Dušek. Honza po třetině soutěže však odešel do týmu USK Praha „B“ za svými kamarády z dorostu.

Sokol Motol „C“ – přebor Prahy muži „B“

Tým tvoří naprosto uzavřená a i lidsky poměrně nepřístupná parta bývalých většinou velmi dobrých hráčů se zkušenostmi z vyšších soutěží. Jak jim přibývají roky, tak klesá jejich výkonnost, což jim však nevadí, protože basketbal jim již slouží jen k proběhnutí před posezením v restauraci. Jde o typické družstvo z nižších pražských soutěží, parta bývalých hráčů spolu hraje a stárne – a klesá v systému soutěží. Po jedenáctém místě v přeboru Prahy „B“ mužů budou hrát příští rok první třídu.

Soupiska družstva Sokol Pražský „A“ v sezóně 2001/2002:

- 2. liga muži

Rozehrávači:

UXA Jakub (81, 190), **KORČÁK** Ivo (75, 182), **PODLIPNÝ** Pavel (78, 192), **PODUBSKÝ** Jan (81, 185), **ZAHOŘÍK** Lukáš (72, 196)

Křídla:

ENOCH Václav (80, 194), **RŮŽIČKA** Tomáš (80, 197), **SCHOLZ** Filip (78, 197), **MYŠKA** Jan (81, 196), **HARENCZYK** Marek (84, 197), **HOFMAN** Vít (72, 198), **HUBÁLEK** Jiří (82, 207), **PÍZA** Jan (82, 201), **SKŘIVÁNEK** Rudolf (77, 198), **ŠVEJDA** Karel (71, 198), **VORÁČKA** Milan (77, 195)

Pivoti:

GREGOR František (78, 203), **KRÁSA** Michal (74, 205), **PASTYŘÍK** Jan (83, 207), **PETRÍK** Tomáš (81, 210)

Trenér:

Ing. **SÁBLÍK** Radko

Asistent trenéra:

DOLEJŠ Jiří

Vedoucí družstva:

JINDROVÁ Milena

*Soupiska družstva Sokol Pražský Motol v sezóně 2001/2002:
- přebor Prahy muži „A“*

Rozehrávači:

UXA Jakub (81, 190), **ERNEST** Filip (75, 186), **KLAPAL** Martin (80, 185),
KONAROVSKÝ Miroslav (84, 190), **PODLIPNÝ** Pavel (78, 192)

Křídla:

ENOCH Václav (80, 194), **SCHOLZ** Filip (78, 197), **RŮŽIČKA** Tomáš (80, 197), **JIŘÍK** Jan (81, 196), **HARENCZYK** Marek (84, 197), **MYŠKA** Jan (81, 196), **POLÁK** Vojtěch (84, 200), **HAVELKA** Jiří (82, 195), **GAISLER** Ondřej (82, 192)

Pivoti:

MEZERA Václav (77, 198), **GREGOR** František (78, 203), **DOLEŽEL** Martin (72, 206),
VORLÍČEK Petr (84, 205)

Trenér:

Ing. **SÁBLÍK** Radko

Vedoucí družstva:

HEINZ Jiří

*Soupiska družstva Sokol Motol „B“ v sezóně 2001/2002:
- přebor Prahy muži „B“*

Rozehrávači:

KÝN Tomáš (79, 186), **BAŠTÁŘ** Petr (64, 180)

Křídla:

BAZIKA Miroslav (64, 192), **KOŽENÝ** Ivan (62, 187), **HAMPL** Štěpán (69, 188),
MICHÁLEK Jan (68, 183), **VOHRYZKA** Tomáš (65, 185)

Pivoti:

JAKEŠ Daniel (64, 197), **SMĚLÝ** Daniel (68, 195), **TYLŠ** Michal (65, 192), **KRBEC** Václav (64, 205)

Trenér:

DOBEŠ Václav

Asistent:

Ing. **KOŽENÝ** Ivan

*Soupiska družstva BC Nový Knín Sokol Motol „C“ v sezóně
2001/2002:
- přebor Prahy „B“ muži*

Rozehrávači:

DVOŘÁČEK Petr (83, 183), **ŠOTOLA** Roman (71, 186), **ZAJÍČEK** Ondřej (72, 176),
LÍZÁLEK Jiří (70, 183), **VAŠENDA** Jan (82, 190)

Křídla:

DVOŘÁK Pavel (71, 190), **DVOŘÁK** Petr (71, 190), **MORAVEC** Tomáš (79, 185),
DUŠEK Jan (74, 196), **JIRÍK** Jan (81, 196), **PARMA** Matěj (79, 194)

Pivoti:

JANSTA Marek (82, 204), **SLÁNSKÝ** Adam (81, 201), **VLASÁK** Tomáš (83, 206),
BUBENÍK Jiří (69, 198), **KOLOUCH** Martin (72, 196)

Trenér:

ZAJÍČEK Ondřej

**Mistrovské zápasy Sokola Pražského a Sokola Motol „A + B“ v sezóně
2001/2002**

Jméno	zápasů	body(trojky)
František Gregor	58	1049 (35)
Filip Scholz	53	816 (96)
Pavel Podlipný	48	642 (81)
Tomáš Růžička	40	447 (56)
Václav Mezera	34	203 (1)
Filip Ernest	34	375 (51)
Jakub Uxa	32	139 (9)
Lukáš Zahořík	28	262 (30)
Michal Krása	26	210 (4)
Jan Podubský	24	99 (7)
Václav Enoch	20	60 (3)
Karel Švejda	19	104 (11)
Jan Myška	18	140 (8)
Marek Harenczyk	18	86 (4)
Vojtěch Polák	18	120 (2)
Hofman Vít	17	296
Martin Klapal	15	170 (8)
Jan Jiřík	14	90 (3)
Petr Vorlíček	13	25
Martin Doležel	13	94
Tomáš Petřík	10	30
Miroslav Konarovský	7	31
Jiří Havelka	6	30 (4)
Milan Voračka	5	81 (9)
Jan Pastyřík	5	20
Jiří Hubálek	3	6
Ivo Korčák	2	0
Rudolf Skřivánek	2	13 (1)
Jan Píza	2	6
Ondřej Gaisler	2	6 (1)

Poznámka: Kromě 65 mistrovských zápasů odehráno ještě 27 přátelských utkání.

Poznámka: Nejvíce zápasů odehrál František Gregor 84 (k tomu 85 tréninků), Filip Scholz 66(114), Pavel Podlipný 64(73), Tomáš Růžička 52(55), Václav Mezera 50(49), Lukáš Zahořík 47(76), Jan Podubský 45(44), Jakub Uxa 44(70) atd.

Mistrovské zápasy Sokola Motol „B“ v sezóně 2001/2002

Jméno	zápasů	body(trojky)
Daniel Smělý	20	180 (9)
Daniel Jakeš	19	157 (1)
Ivan Kožený	19	197 (24)
Michal Tylš	19	69
Miroslav Bazika	18	99 (6)
Tomáš Kýn	18	182 (3)
Jan Michálek	18	219 (54)
Tomáš Vohryzka	14	74 (8)
Štěpán Hampl	11	178 (41)
Václav Krbec	5	4
Petr Baštář	2	3

Poznámka: Odehráno 22 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy BC Nový Knín Sokola Motol „C“ v sezóně 2001/2002

Jméno	zápasů	body(trojky)
Tomáš Moravec	21	99 (5)
Ondřej Zajíček	21	199 (45)
Adam Slánský	20	391 (19)
Martin Kolouch	20	111 (2)
Jiří Bubník	17	223 (1)
Jan Vašenda	16	125 (14)
Petr Dvořák	13	29
Tomáš Vlasák	12	28
Petr Dvořáček	11	44 (4)
Matěj Parma	10	115 (7)
Jan Dušek	6	65 (8)
Pavel Dvořák	6	16
Jiří Lízálek	5	27 (4)
Marek Jansta	2	4
Jan Jiřík	2	8
Roman Šotola	2	7

Poznámka: Odehráno 22 mistrovských zápasů.

Tabulky soutěží:

2. ligy mužů –po základní části:

1.	TJ Slavia Kroměříž	22	18	4		2015	:	1709	40
2.	SKB Rokycany	22	16	6		1990	:	1905	38
3.	Sokol Hradec Králové	22	15	7		1935	:	1782	37
4.	SK UP Olomouc	22	13	9		1704	:	1573	35
5.	Slezan Frýdek Místek	22	13	9		1761	:	1767	35
6.	Sokol Pražský	22	11	11		1864	:	1748	33
7.	BK ASK Chomutov	22	10	12		1849	:	1885	32
8.	Loko Interconex Plzeň	22	10	12		1838	:	1848	32
9.	BK Jihlava	22	8	14		1652	:	1861	30
10.	Spartak Rychnov nad Kněžnou	22	7	15		1769	:	1942	29
11.	BC Kolín	22	7	15		1803	:	2019	29
12.	BK Teplice	22	4	18		1808	:	1949	26

Play off druhé ligy mužů:

Čtvrtfinále:

Sokol Pražský „A“ Sokol Hradec Králové 94: 86, 76: 79

Semifinále:

SK UP Olomouc **Sokol Pražský „A“** 79: 69, 89: 64, 88: 74

Přeboru Prahy „A“ – po základní části:

1.	Sokol Pražský Motol	22	19	3		2035	:	1635	41
2.	Sokol Horní Počernice "A"	22	17	5		1693	:	1452	39
3.	Sokol Vyšehrad "B"	22	14	8		1703	:	1546	36
4.	USK Praha "B"	22	14	8		1661	:	1543	36
5.	Bohemians Praha	22	13	9		1735	:	1719	35
6.	SK Praha 4	22	12	10		1632	:	1677	34
7.	Sokol Žižkov "A"	22	11	11		1636	:	1538	33
8.	VŠTJ Stavební fakulta "A"	22	10	12		1667	:	1730	32
9.	SK Elán Praha	22	9	13		1663	:	1710	31
10.	Meteor Praha "A"	22	7	15		1636	:	1740	29
11.	Sokol Žižkov "B"	22	6	16		1696	:	1830	28
12.	TJ ČZU Praha "A"	22	0	22		1515	:	2152	22

Play off přeboru Prahy „A“ mužů:

Čtvrtfinále:

Sokol Pražský Motol	VŠTJ Stavební fakulta „A“	92: 57, 88: 64

Semifinále:

Sokol Pražský Motol	Sokol Vyšehrad „B“	69: 56, 67: 58

Finále:

Sokol Pražský Motol	Sokol Horní Počernice „A“	98: 75, 60: 49

Český pohár

2. kolo:

Slovan Bohnice	Sokol Pražský „A“	49: 71

3. kolo:

Sokol Pražský „A“	BC Sparta Praha	74: 110

Pražský pohár

2. kolo:

Sokol Kbely „D“	Sokol Pražský Motol	69: 104

3. kolo:

VŠTJ MFF Praha „A“	Sokol Pražský Motol	56: 102

Čtvrtfinále:

Sokol Pražský Motol	VŠTJ Stavební fakulta „A“	107: 78, 75: 60

Semifinále:

Sokol Pražský Motol	Viktoria Žižkov „A“	95: 75, 110: 69

Finále:

Sokol Horní Počernice „A“	Sokol Pražský Motol	71: 71, 82: 94

Pikantnosti či zajímavosti z dané sezóny družstva „A“+„B“:

Z kroniky, srpen 2001, soustředění Nymburk:

„Causa - alkohol vzkazuje

„To je hrozný, co lidi vyvádí, když se opijí,“ říkal kdysi herec Miloš Kopecký a dodal, „Ten alkohol by se snad měl zakázat.“

„To není třeba,“ oponoval mu jeho spolubesedník Miroslav Horníček, „pouze bych na každou láhev nalepil etiketu s výzvou – jsi-li blb, nepij!“

Před soustředěním, a ještě i v inkriminovaný den, který níže popisuji, jsem osobně mluvil se třemi potenciálně „nebezpečnými“ jedinci, jimiž z mých zkušeností byli Pavel Hodek, Jan Dušek a Jiří Heinz a požádal je o toto. Pokud budete pařit, tak jděte někam, kde vás další neuvidí. Vím, že basketbal je pro vás už na vedlejší koleji a respektuji to. Ale netahejte mi nikam potencionální hráče „A“ týmu a nenalévejte je tvrdým alkoholem při vašich tradičních rundách. Slíbili a já myslel, že pochopili ...

Neděle navečer. Objevil se Pavel Hodek, který se výrazně prosadil na kempu hokejových rozhodčích, konaném též v Nymburku. Ke stolu s ním usedl Jan Dušek, Jiří Heinz, Pavel Podlipný a Václav Mezera. Tušení zlého se vyplnilo záhy.

„Sršáně“, pracovní název Jiřího Heinze pro tuplovaného panáka rumu a griotky, litaly vzdychem, údajně šestnáctkrát (!!!). Poté co přeřvali celou restauraci, přisedl si Jan Dušek dokonce ke stolu, kde jsem seděl se zbytkem hráčů, kteří si dávali „druhou“ večeři v podobě toustů, palačinek, pohárů apod. a vysloveně provokoval. Když byl odpálkován, pokračovala jeho skupina v bezuzdném řádění.

Poté, co shodili ze zdi několik obrázků, zeptali se servírky, zda má stejnou barvu vlasů jako tam dole, zaplatili několik tisíc a vypořádali se ven. Do víru maloměsta.

První z nich dorazil, samostatně, Václav Mezera. On, který jinak moc nepije, odnesl panákovou smršť ze všech nejvíc. Pokud si pamatuji, tak na všech předchozích posezeních vypil tak maximálně dvě piva ...

Poblíl co se dalo, postel, pokoj, záchod, sprchu. Když ho vedl Franta Gregor do té naší čisté po balkónu, zapotácel se a kdyby ho Franta včas nechytíl, snad by nám spadl z devátého patra!

Asi po hodině úklidu všech jeho blitek, jsme se s Frantou vydali hledat zbytek. Nebylo to tak těžké jim jít po stopě, chovali se tak, že si je všude, kde se jen na chvíli zastavili, zřetelně pamatovali.

Našli jsme je až kousek od ubytovny. Jdoucí, válející se, potácející se. Jak vyplýnulo z jejich blekotání, tak Pavel Hodek zastavil policejní auto tak, že si před něj lehal, údajně chtěl, aby je odvezli na ubytovnu. Nakonec policisty nějak ukřecal, aby ho nechali jít, když jim slíbili, že už nebudou převracet popelnice a pokládat či přemísťovat přenosné dopravní značky na silnici okolo probíhajícího výkopu.

A tak jsem se jsem musel starat, abych je postupně uložil, když je Franta předtím u nás vysprchoval. Byli jak prasata, od hlíny, alkoholu a křdovi čeho ještě.

Abych to zkrátil. Asi něco po jedné hodině jsem poslal Frantu spát, staral se o ně o všechny jak o mimina, doufám, že mu alespoň poděkovali. Sám jsem pak bděl s tou tlupou. Naštěstí většinou leželi, jen Honza Dušek seděl na balkóně, chrčel a občas něco poslal z devátého patra dolů. Asi ve dvě hodiny jsem se ho pokusil uložit, ale za pět minut byl zpátky na své sesli a posílal další pozdrav směrem dolů.

Asi kolem půl třetí to nakonec i Honza zvládl a ulehl. Asi do půl čtvrté do rána jsem obcházel sípající borce, obracel je zpátky na břicho, když se převrátili na záda, neboť jsem měl strach, aby jim nezapadl jazyk či se neudusili vlastními zvratky. A jako na potvoru se jim tahle poloha líbila nejvíc. Vencu Mezeru jsem chodil sledovat, zda normálně dýchá, protože měl určitě „malou“ otravu alkoholem.

Druhý den jsem je ráno nechal spát, po snídani a atletice jsem si je pozval na pohovor. Pavla Hodky a Jana Duška jsem požádal, aby už na tréninky nechodili, zároveň jsem jim oznámil, že s nimi nepočítám pro tuto sezónu do B týmu. Po obědě odjeli.

Pavel Podlipný a Venca Mezera, kterého to mrzelo za všech nejvíc, dostali podmínku a pokračovali. Zajímavé je, že toho večera dokázal dát Pavel Podlipný dát 16 bodů prvoligovému Nymburku při přáteláku a byl naším nejlepším střelcem.

Jinak už vše probíhalo bez problémů, asi pomohl i vyhazov zmiňované dvojice, s přístupem hráčů jsem byl spokojený.“

Taktická příprava u videa

Dráha na Petřínách

Schody v Biosce v Nymburku

Sport, září 2001, 1. a 2. kolo 2. ligy mužů (kráceno, jen o Sokole Pražském):

„Druhá liga basketbalistů zahájila jako první

Druhá liga basketbalistů zahájila jako první soutěž dospělých. Ve startovním poli se objevila nová jména klubů, které získaly právo startovat při přesunech během letní přestávky. Slezan Frýdek-Místek je složen výhradně z hráčů družstva, kteří v loňské sezóně tvořili B tým NH Ostrava. Místo B týmu Ústí nad Labem startují BK Teplice. Třetím novým týmem je Sokol Pražský, jenž startuje místo B týmu USK Praha. Základ družstva tvoří hráči Sokola Motol, doplnění o několik hráčů Bohemians Praha, další jednotlivci přišli z jiných pražských klubů.

Slezan Frýdek-Místek – Sokol Pražský – 83:71 (14:18, 40:35, 58:49) – body: Schmida 21, Dostál 16, T. Procházka 15 – Hofman 16, Podubský 12, Scholz 12, Podlipný 11

Slavia Kroměříž – Sokol Pražský – 100:91 (25:28, 58:50, 70:76) – body: Šimáček 27, Machač 23, Medvěd 18, Prášil 16, Sušák 12 – Podlípny 23(4), Hofman 17, Gregor 16, Podubský 14, Scholz 10.“

MF Dnes, září 2001, 1. a 2. kolo 2. ligy mužů (kráceno, jen o Sokole Pražském):

„Sokol zůstal ve druhé lize sám

Na českých a moravských palubovkách začala druhá liga basketbalistů. Ze čtyř pražských mušketýrů loňské sezóny zbyl v soutěži jediný: Sokol Pražský. Ambiciózní tým od loňska posílil. Z Motola přišli Podlípny, Gregor, Scholz, Růžička, Myska, Mezera, Uxa a Enoch, z Bohemians Praha Hofman, Krása, Korčák a Skřivánek, z Vyšehradu Podubský, z USK Švejda a z Nymburku Zahorík.

„Očekávám, že se tým probouje do první osmičky, která zaručuje play off. Čeká nás však krutý začátek, protože z prvních devíti zápasů startujeme hned sedmkrát na palubovce soupeřů, z toho čtyřikrát na horké moravské půdě,“ říká vedoucí družstva Milena Jindrová.

Právě na Moravě hráči Sokola neuspěli. První zápas prohráli po individuálních chybách na rozehrávce a špatné střelbě ve Frýdku-Místku, který tvoří farmu NH Ostrava. Nepomohlo ani 16 bodů Hofmana a 12 bodů Podubského se Scholzem.

Ve druhém kole se hráli Pražané výborné střetnutí v Kroměříži, která usiluje o návrat do první ligy, odkud v loňské sezóně sestoupila. Sokol vedl na začátku poslední čtvrtiny, ale pak rozhodla větší síla pivotů soupeře. Střelecky se dařilo Podlípnému, autorovi 23 bodů a 4 trojek, 17 bodů přidal Hofman a 14 bodů Podubský.“

Sport, říjen 2001, 3. a 4. kolo 2. ligy mužů (kráceno, jen o Sokole Pražském):

„SKB Rokycany – Sokol Pražský – 99:88 (17:22, 48:42, 74:70) – body: Havránek 28, Smejkal 23, Pechman 14 – Podlípny 24(3), Hofman 20, Scholz 14, Gregor 12

Ložko Plzeň – Sokol Pražský – 79:70 (26:14, 48:28, 66:49) – body: Chromec 19, Jiří Blacký 18, Kozel 14 – Gregor 19, Hofman 17, Podlípny 13(3).“

MF Dnes, říjen 2001, 3. a 4. kolo 2. ligy mužů (kráceno, jen o Sokole Pražském):

„Sokol je bez výhry

Ve druhé lize basketbalistů pražský zástupce zatím nejvíce lituje porážky v Rokycanech. Jediný zástupce hlavního města Sokol Pražský hostoval na západě Čech. Ani jeden ze zápasů Pražanům nevyšel.

Ačkoli v sobotu vedli v Rokycanech už o 12 bodů, ztratili utkání díky výpadku obrany. Nejlepšími střelci Sokola byl s 24 body Pavel Podlípny a s 20 body Vítek Hofman, 14 bodů přidal Filip Scholz. V neděli nevyšel Sokol v Plzni první poločas, pak však jeho hráči zabojovali, dotáhli až na 7 bodů, víc jim ale čas nedovolil. 19 bodů vstřelil František Gregor, 17 bodů Vítek Hofman a 13 bodů Pavel Podlípny.

„V Rokycanech jsme měli vyhrát, hráči však po dobrém začátku propadli v obraně. Myslím si však, že tým má svoji sílu a dokáže se v brzké době zvednout,“ říká asistent trenéra Sokola Jiří Dolejš.

Soutěž má teď před sebou měsíční přestávku, vyplněnou pohárovými zápasy.

„Kupodivu právě nám může měsíční pauza pomoci,“ myslí si Dolejš, „Družstvo je složeno z hráčů pěti týmů, spolu je necelý měsíc, takže přestávku využijeme k pilování souhry týmu. Důležitá bude i psychika hráčů, která je nyní trochu nabouraná, los, kdy z prvních devíti zápasů hrajeme sedmkrát venku je sice krutý, na druhou stranu všechny porážky venku byly těsné.“

MF Dnes, říjen 2001, 2. kolo Českého poháru mužů (kráceno, jen o Sokole Pražském):

„Basketbalový kvartet hájí čest Prahy

Ve třetím kole Českého poháru basketbalistů zůstávají pouze prvoligoví zástupci metropole Sparta, USK, Vyšehrad a druholigový Sokol Pražský. Právě Sokol Pražský přivítá ve třetím kole na své palubovce Spartu Praha. Jelikož je Sparta vytížená povinnostmi v evropských pohárech, dohodli se funkcionáři na odkladu na pondělí 12. listopadu, kdy se letos skvěle hrající spartané objeví na Sokole Pražském.

Ten se v druhém kole představil na palubovce třetiligového Slovanu Bohnice. V zápase obran hostující hráči těžili z jednoznačné výškové převahy a dominovali pod oběma koši. Z Bohnických hráčů se nejvíce prosadil se 16 body Martin Janeček, u Sokola Pražského stejný počet bodů nastránil Filip Scholz. Výsledek: Slovan Bohnice – Sokol Pražský 49:71.“

Sport, listopad 2001, 5. a 6. kolo 2. ligy mužů (kráceno, jen o Sokole Pražském):

„Z individuálních výkonů stojí za zmínku ceněný triple-double pivota Michala Krásy ze Sokola Pražského proti Rychnovu, kdy zaznamenal 21 bodů, 14 doskoků a získal 12 míčů.

Sokol Pražský – Spartak Rychnov nad Kněžnou – 106:65 (32:17, 56:34, 83:47) – body: Scholz 25, Krása 21, Gregor 15, Zahořík 14(3), Hofman 14, Podlípny 12 – Moravec 11, Pražák 11

Sokol Pražský – Sokol Hradec Králové – 95:86 (25:23, 47:18, 72:64) – body: Scholz 23(3), Gregor 22, Krása 14, Hofman 11, Zahořík 10 – Forejt 18, Adamec 16, Andrejsek 12, Borovec 12, Němec 12.“

Sport, listopad 2001, 7. kolo 2. ligy mužů (kráceno, jen o Sokole Pražském):

„Kapitán Hofman šel příkladem

Druhá basketbalová liga mužů pokračuje po měsíční přestávce ve zběsilém tempu. Po pátém a šestém kole minulý víkend se hrálo sedmé kolo, další víkend diváci uvidí již osmý a devátý díl soutěže. Sedmé kolo svedlo dohromady týmy tvořící dvojice.

V Kolíně ve skvělé divácké atmosféře hosté ze Sokola Pražského většinou vedli, ale domácí minutu před koncem snížili na rozdíl jediného bodu. Sokol Pražský však využil výborné střelby trestných hodů k vítězství, ze 34 pokusů minuli jeho hráči pouze pětkrát. Příkladem jim šel kapitán Vít Hofman, který proměnil všech deset pokusů.

BC Kolín – Sokol Pražský – 92:98 (19:26, 42:46, 70:77) – body: Hanzlík 29(5), Rychtera 17, Šťastný 13 – Hofman 28, Gregor 22, Podlípny 21(3), Scholz 12.“

Z kroniky, 12. listopadu 2001, 3. kolo Českého poháru mužů – Sokol Pražský „A“ – Sparta Praha – 74: 110 (22:17, 38:44, 56:73):

„Sparta Praha v aktuální tabulce NBL Mattoni figuruje na druhém místě. A my s ní drželi vyrovnaný výsledek celý první poločas, slušně hráli ještě třetí čtvrtinu a rozdíl se projevil až v té poslední, když jsem umožnil si zahrát celé lavičky, aby si taky vytvořila zážitek ze zápasu s tak dobrým soupeřem. Přesto diváci mohli vidět náš statečný boj, publikum bylo solidně početné, ale neskutečně tiché.

Naši střelci v zápase: Gregor 17, Hofman 16, Krása 14, Zahorík 10(2), Podlípny 9, Růžička 4(1), Švejda 2, Vorlíček 2, Podubský 0, Enoch 0, Scholz 0.“

Sport, listopad 2001, 8. a 9. kolo 2. ligy mužů (kráceno, jen o Sokole Pražském):

„Pět kol během tří týdnů znamenalo značné ztráty v mnoha týmech. Nejhuře dopadl Hradec Králové, který v Rokycanech nastoupil v sedmi lidech a dohrával ve čtyřech a Sokol Pražský, který ve stejném počtu sedmi hráčů sice vysoko vyhrál v Jihlavě, ale úzkému kádru došel dech v závěru zápasu v Olomouci.

BK Jihlava – Sokol Pražský – 66:91 (18:21, 34:44, 49:76) – body: Benda 22(3), Šplíchal 10 – Hofman 25, Gregor 24, Scholz 18

SK UP Olomouc – Sokol Pražský – 74:68 (17:10, 37:34, 57:58) – body – Bednář 19, Novák 14, Folprecht 12, Indra 10 – Scholz 14, Hofman 13, Gregor 13, Zahorík 10.“

Z kroniky, 27. listopadu 2001, 8. kolo přeboru Prahy – Sokol Pražský Motol – USK Praha – 87:85 po prodloužení:

„Jak vyhrát zápas, v jehož průběhu nikdy nevedete? V prodloužení.

Před zápasem jsem upozorňoval na kvalitu a přednosti soupeře. Jako bych však mluvil do dubu. Sestava Pavel Podlípny, Jan Myška, Tomáš Růžička, Filip Scholz a František Gregor nastoupila tak bezstarostně, bez chuti a bez zápachu, bez bojovnosti a nasazení, že jsem se nestačil divit, pouze náležitě na lavičce zuřit. Ve čtvrté minutě to bylo 0:13, v páté minutě 2:17, v osmé minutě 9:25. Trochu trapný úvod.

Faktem je, že jsme začali hrát basketbal až kolem poloviny třetí čtvrtiny. Od té doby vlastně stále hrála sestava Filip Ernest, Pavel Podlípny, Tomáš Růžička, Filip Scholz a Václav Mezera, která též ustála i prodloužení. Pouze ve čtvrté čtvrtině hrál prvních sedm minut místo Filipa Ernesta Jakub Uxa. V té době již v koutě tělocvičny trucoval Franta

Gregor, který začal mít svůj „špatný den“ a tak, přestože dal za první poločas 18 bodů, jsem ho vystřídal a už do zápasu nepostavil.

Necelé dvě minuty před koncem jsme prohrávali 66:71, ale Filip Scholz pěti body vyrovnal a následně za stavu 71:73 několik vteřin před koncem zařídil prodloužení dvěma šestkami Filip Ernest. V něm drama pokračovalo.

V normální hrací době jsme stále prohrávali a ani jednou nevedli, pouze dvakrát vyrovnali v poslední minutě – a to na 71:71 a 73:73. Poprvé jsme vedli až v prodloužení. Z tohoto pohledu je konečný výsledek pro hosty krutý. Nepomohl jim ani skvělý výkon Martina Krejčího, který dal v tomto zápase 45 bodů.“

Sport, prosinec 2001, 10. a 11. kolo 2. ligy mužů (kráceno, jen o Sokole

Pražském):

„Nejdramatičtější zápas a výborný basketbal viděli diváci na Sokole Pražském v duelu s Chomutovem. V zápase plném skvělých individuálních výkonů, jimž dominovali děčínští hosté v barvách Chomutova Hrubý a Prach, se nakonec v úplném závěru štěstí přiklonilo na stranu hostů.

Sokol Pražský – BK Teplice – 101:73 (27:20, 48:47, 76:58) – body: Gregor 20, Hofman 17, Podlípny 16, Scholz 11, Podubský 10 – Wiedner 14, Eisner 13(3), Jiráček 12(3), Kozák 11

Sokol Pražský – BK Chomutov – 98:99 (33:29, 59:60, 76:79) – body: Hofman 21, Krása 19, Gregor 18, Podlípny 17(3), Růžička 10, Zahorík 10 – Hrubý 33, Prach 30(5).“

MF Dnes, prosinec 2001, 10. a 11. kolo 2. ligy mužů (kráceno, jen o Sokole

Pražském):

„Sokol sehrál drama s Chomutovem

Basketbalisté o víkendu zakončili první polovinu základní části druholigové soutěže. Jediný pražský zástupce v této soutěži Sokol Pražský se představil divákům v nově zrekonstruované hale v Žitě ulici. V sobotu po vyrovnaném prvním poločase ve druhém dějství teplické hosty smetl. Nejlepším střelcem byl František Gregor s 20 body, Vít Hofman přidal 17 bodů a Pavel Podlípny 16 bodů.

V neděli přijel Chomutov v čele se dvěma hosty z prvoligového Děčína – pivotem Hrubým a křídlem Prachem, kteří sami zaznamenali dvě třetiny bodů svého týmu. Zápas přinesl výborný basketbal a byl vyrovnaný od samého počátku až do konce. V něm měli více štěstí Západočesi, k výhře jim však výrazně pomohli rozhodčí Gomola s Masopustem, kteří v úplné koncovce všechny sporné situace posoudili ve prospěch hostů. Za domácí zaznamenal 21 bodů Vít Hofman, 19 bodů Michal Krása, 18 bodů František Gregor a 17 bodů Pavel Podlípny.

„Porážka o bod mrzí vždy dvojnásob a v domácím prostředí vlastně trojnásob,“ neskřýval zklamání i zdravé naštvání asistent trenéra Sokola Jiří Dolejš, „Náš cíl je play off a dnešní vítězství by nás tam zase o kousek posunulo. Náš kádr má rozhodně na to, aby

tento cíl splnil, bude to však ještě velký boj. Za čtrnáct dní hostíme lídra soutěže Kroměříž a výborný Frýdek-Místek, farmu prvoligového NH Ostrava, takže se naši příznivci mají na co těšit,“ dodal.“

Sport, prosinec 2001, 12. a 13. kolo 2. ligy mužů (kráceno, jen o Sokole Pražském):

„Sokol zaskočil Kroměříž

Družstva Sokola Pražského, Hradce Králové i Rokycan byla doma stoprocentní v začátku druhé poloviny druhé ligy basketbalistů. Nejlépe se odvetu vydařily Sokolu Pražskému, který vynikající obranou přehrál přesvědčivě lídra soutěže Kroměříž a druhý den, opět výborně dirigovaný Lukášem Zahoríkem, rozdrtil i Frýdek-Místek. Tomu se podařilo zastavit nárůst skóre až v poslední čtvrtině, kdy za Sokol Pražský hrála lavička. Pražané se zabydlují v nově zrekonstruované hale a po špatném začátku se začínají sehrávat.

Sokol Pražský – Slavia Kroměříž 82:62 (17:14, 44:37, 66:51) – body: Scholz 16(2), Hofman 15, Zahorík 14(2), Gregor 14, Podlipný 11 – Šušák 27, Šimáček 19

Sokol Pražský – Slezan Frýdek-Místek – 101:74 (24:24, 55:38, 81:54) – body: Hofman 25, Scholz 21, Gregor 16 – Z. Formánek 21(4), L. Procházka 19(4), Marek 11.“

Z kroniky, 20. prosince 2001, 11. kolo přeboru Prahy – Sokol Žižkov „A“ - Sokol Pražský Motol – 74:88:

„Skvělé představení předvedl především ve druhém poločase Pavel Podlipný, který střílel trojku za trojkou a to z obtížných pozic a ještě s odskočkem. Bilance 6 trojek ze 6 pokusů je obdivuhodná. K 28 bodům přidal ještě 6 doskoků, 6 asistencí a 6 získaných faulů.

Po zápase, jehož se zúčastnili jako diváci i Pavel Hodek a Jan Dušek (ten zhotovil technický zápis), následovala vánoční „besídka“ u Karla IV. za účasti sprátelených hráčů Horních Počernic, aby se posléze bujará společnost přesunula kamsi na diskotéku.“

Z kroniky, 8. ledna 2002, 1. zápas čtvrtfinále Pražského poháru – Sokol Pražský Motol – VŠTJ Stavební fakulta „A“ – 107: 78:

„Na začátek zápasu přijel i Filip Scholz, který však ještě nebyl zcela zdrav a tak po dohodě odjel zpět domů se léčit. I tak jsme měli k dispozici celkem dvanáct hráčů, z nichž dostalo příležitost osm.

Velmi ceněný triple-double zaznamenal výborně hrající František Gregor, když ke 37 bodům přidal 12 doskoků a 10 získaných faulů. Kromě toho vybojoval 5 míčů, zaznamenal 6 asistencí, 3 míče do koše zasměčoval a 2 zblokoval. K tomu měl střeleckou bilanci 21/14, z toho trojky 3/2 a navíc šestky 8/7.“

Sport, leden 2002, 14. a 15. kolo 2. ligy mužů (kráceno, jen o Sokole Pražském):

„Sokol Pražský – Loko Plzeň – 92:67 (31:18, 51:34, 76:53) – body: Gregor 22, Hofman 16, Zahořík 13(2), Scholz 12 – Bosák 12, Kovanda 12, Strejček 11

Sokol Pražský – SKB Rokycany – 85:88 (28:18, 51:40, 69:61) – body: Zahořík 19(3), Gregor 19, Švejda 17(2) – Lipold 24, Smejkal 22, Pechman 16, Havránek 15.“

Z kroniky, 25. ledna 2002, 13. kolo přeboru Prahy „A“ - Sokol Žižkov „B“ – Sokol Pražský Motol – 96: 106:

„Tak hnusný zápas jsem již dlouho neviděl! Domáci pouze v pěti hráčích, u stolku tři dorostenci, které někde odchytili a které rozhodčí a naši hráči učili zápis a další povinnosti pomocných rozhodčích během celého prvního poločasu, který se po každých 30 vteřinách zastavoval a spokojení domácí odpočívali.

Po trapné přestřelce bez obran v prvním poločase se ve třetí čtvrtině vyfauloval domácí Denečko a soupeř hrál více než 15 minut ve čtyřech. V té chvíli skončil zápas úplně.

Příležitost za dávno rozhodnutého stavu dostala pětka Jakub Uxa, Miroslav Konarovský, Marek Harenczyk, Jan Jiřík a Petr Vorlíček. Ta se své šance chopila tak dobře, že náskok téměř neudržela, natož aby ho zvýšila. 15 ztrát míče proti čtveřici soupeře, to už chce kus umění! A když v poslední čtvrtině pod naším košem dva daleko menší soupeři opakovaně přeskákali naši kompletní obzvláště snaživou pětici, šly na mě mráčky.

Že jsem při oddechovém čase nepoužíval spisovné výrazy a slušná slova, tím si může být každý jistý. Nejen že jsem povedenou snaživou pětici vymetl ze hřiště, ale když jsem viděl jejich úšklebky, když jsem jim myl hlavu, a když přitom dokonce kdosi z nich sáhl při mém kázání po láhvi s pitím, tak jsem jim ty jejich láhve rozkopál po celé tělocvičně. Teprve poté jim ztuhl úsměv na rtech, neboť netušili, zda hodlám skončit u těch láhví, či se pokusím v destrukci pokračovat i na živých objektech. Což by si nepochybně zasloužili!“

Sport, leden 2002, 16. a 17. kolo 2. ligy mužů (kráceno, jen o Sokole Pražském):

„Boj o play off se dramatinuje

Sokol Hradec Králové – Sokol Pražský – 74:73 (23:21, 45:41, 57:59) – body: Forejt 25, Uhlíř 14, Adamec 13 – Hofman 15, Zahořík 14(2), Scholz 14(2)

Spartak Rychnov nad Kněžnou – Sokol Pražský – 78:59 (21:14, 45:27, 57:48) – body: Pražák 15, Holubec 14, Moravec 14 – Krása 12, Gregor 12, Zahořík 11, Scholz 10.“

Z kroniky, 26. ledna 2002, 16. kolo 2. ligy mužů – Sokol Hradec Králové –

Sokol Pražský – 74: 73:

„Sehráli jsme velmi dobré utkání s dvojnásobně špatným koncem. O naší porážce rozhodlo naše tragické doskakování v obraně i útoku, špatné šestky a zbytečné ztráty v závěru zápasu. Nejhorší však je, že jsme přišli v konci utkání o kapitána týmu Víta Hofmana, který utrpěl ve skrumáži tříštivou zlomeninu zánártní kůstky na pravé ruce a sezóna pro něho s největší pravděpodobností skončila.

Za stavu 52:52 jsme neproměnili v řadě čtyři šestky, za stavu 59:63 pro nás jsme měli míč, ale místo útoku a navýšení náskoku si nechal dát za klukovinu technickou chybu Jiří Hubálek a soupeř snížil. Po tomto incidentu navíc Jiří Hubálek láhví rozbil okno v hale před vchodem do tělocvičny, z níž jsem ho pro jeho nevhodné chování vyhnal a postaral se tak o další ostudu.

V závěrečné čtvrtině navíc domácí nechutně tlačili i rozhodčí, především tragický Masopust, vždyť v deváté minutě měl soupeř jeden faul proti našim devíti faulům. I tak jsme mohli vyhrát, ale za stavu 74:72 pro domácí házel Pavel Podlípny čtyři šestky a proměnil pouze jedinou!“

Sport, únor 2002, 18. kolo 2. ligy mužů (kráceno, jen o Sokole Pražském):

„Sokol Pražský – BC Kolín – 91:62 (19:14, 38:33, 64:48) – body: Zahorík 13(2), Myška 13, Krása 13, Švejda 10, Gregor 10 – J. Krejčí 20, Rychtera 15, Šubrt 10.“

Z kroniky, 8. února 2002, lední hokej:

„Jako každý rok, když se podaří Pavlu Hodčkovi zajistit led, se uskuteční hokejový „mač“ vysoké kvality. Letos dominovaly zápasu skvělé výkony Pavla Podlípného v bráně, vynikající „úniky“ Jana Duška podpořené jeho brilantní technikou a neutuchající bojovnost všech aktérů.

„Druhý poločas“ se uskutečnil v restauraci u Karla IV., kde po určitém počtu promile se výkony aktérů na ledě jevíly hned v lepším světle, hlavně při objektivní sebekritice.“

Sport, únor 2002, 19. a 20. kolo 2. ligy mužů (kráceno, jen o Sokole Pražském):

„Sokol Pražský – SK UP Olomouc – 75:74 (21:8, 29:29, 45:52) – body: Krása 22, Scholz 21(4), Růžička 10(2) – Černošek 24, Petřík 20, Folprecht 12

Sokol Pražský – BK Jihlava – 55:83 (12:22, 26:39, 38:55) – body: Růžička 13(3), Zahorík 12(2), Scholz 10(2) – Gajdošík 25, Makovický 20, P. Benda 19, Prachař 10.“

Z kroniky, 16. února 2002, 19. kolo 2. ligy mužů – Sokol Pražský „A“ – SK UP

Olomouc – 75: 74:

„V zápase jsme kromě dlouhodobě zraněného Víta Hofmana postrádali Jana Myšku se zraněným kolenem a hosty z USK a Vyšehradu, kteří trávili čas na lavičkách svých mateřských klubů.

Když jsme pět minut před koncem prohrávali o jedenáct bodů, vypadalo to s námi zle. Trpělivě hrany zónový přes, chyby hostů a dvě slepené trojky Filipa Scholze s odskočením a přes hráče nám udržely naději.

I tak jsme však 30 vteřin před koncem prohrávali 69:74. Jenže v tu chvíli přišly velké okamžiky Tomáše Růžičky, který nejprve trojkou snížil a 15 vteřin před koncem košem z nájezdu s faulem a následnou šestkou zápas otočil a rozhodl. Posledních šest bodů v zápase tak padlo z jeho ruky a znamenalo dokonalý zvrat v utkání.

Tento zápas nám definitivně zajistil první osmičku a tím pádem jsme získali právo hrát play off druhé ligy, čímž jsme naplnili jeden z cílů sezóny.“

Z kroniky, 1. března 2002, jak jsem získal Martina Klapala a Martina

Doležela:

„Vzhledem k tomu, že se navršily zranění a nemoci a jelikož před „B“ týmem stálo play off přeboru Prahy „A“ mužů, letošní novinka mnou zavedená, a rovněž semifinále a očekávané finále Pražského poháru, začal jsem shánět posily.

Nejprve jsem se téměř na poslední chvíli domluvil se Sokolem Žižkov a Martinem Klapalem, který mě zaujal v minulém našem zápase, kdy dal 50 bodů. Domluvil jsem se s ním, že dohraje sezónu za „B“ tým a potom má naději se dostat do druhé ligy v příští sezóně.

Ovšem skutečné harakiri bylo angažování Martina Doležela, který tou dobou hrál za ČZU Praha. V poslední den přestupového období jsem s přestupními listky jel na trénink ČZU do Suchbátova, kde jsem musel čekat na Dušana Vavrlu, abychom se domluvili. Podpis jsem získal asi kolem 22.30 hodin.

S podepsaným listkem a licenci hráče jsem vsedl do auta a zamířil směrem do Dejvic, kde nedaleko „Kulatáku“ bydlela paní Nataša Kubíčková, jenž na ČBF vyřizovala přestupy. Kolem 23.00 hodin jsem u ní zvonil a předával jí zmiňované dokumenty.

Když se to tak vezme, nebylo to zase až tak dramatické, zbývala ještě celá jedna hodina ...“

Sport, březen 2002, 21. a 22. kolo 2. ligy mužů (kráceno, jen o Sokole

Pražském):

„Známý dvojice pro play off

Poslední dvoukolo základní části druhé ligy dalo odpověď, které týmy se utkají v play off. To je letos zavedeno jako novinka, v prvním kole se hraje doma a venku podle pořadí a

při stejné bilanci rozhoduje rozdíl skóre. V semifinále, v sérii o třetí místo a finále se hraje na tři vítězství.

První kolo je klíčové, protože poraženým skončí už 23. března sezóna. I proto je systém prvního kola, kdy se hrají pouze dva zápasy a začíná se u týmů v tabulce hůře postaveného, představiteli klubů vesměs kritizován. Za spravedlivější a divácky zajímavější se nabízí série na dva vítězné zápasy.

Dvojice pro první kolo: Loko Plzeň – Slavia Kroměříž, ASK Chomutov – SKB Rokycany, Sokol Pražský – Sokol Hradec Králové, Slezan Frýdek-Místek – SK UP Olomouc.

Výsledky posledního dvoukola:

ASK Chomutov – Sokol Pražský 53:91 (6:27, 20:48, 41:68) – body: Duška 18, Špernoga 13 – Gregor 28, Scholz 23(2), Růžička 20(2)

BK Teplice – Sokol Pražský – 117:83 (34:21, 62:44, 85:52) – body: Kozák 19(5), Hejl 18, Mašek 14 – Gregor 21, Růžička 15, Podlipný 14(2), Scholz 14(2).“

Z kroniky, 3. března 2002, 22. kolo 2. ligy mužů – BK Teplice - Sokol Pražský „A“ – 117: 83:

„Nám v tomto zápase o nic nešlo, domácí potřebovali vyhrát do série o záchranu, byť jejich odstup od jedenáctého místa je značný. Po naší vysoké výhře v Chomutově také bylo jasné, že bez ohledu na dnešní výsledek skončíme na celkově šestém místě.

V pátek ke všemu měli narozeniny trenér Radko Sáblik a vedoucí týmu Míla Kunst. Hráči dostali po výhře v Chomutově právo si dle uvážení posedět a pobavit se. Z Děčína, kde hrál Sokol Vyšehrad první ligu, za námi přijel i Jan Podubský. Je nutné konstatovat, že se oslava povedla. Přispěli k tomu i hráči svým přístupem, kdy se bavili, dobře si zatančili na diskotéce, přitom nikdo výrazně nepřebíral s alkoholem. Problém byl pouze v tom, že po sotva dvou hodinách spánku se jenom obtížně hraje zápas, ale upřímně řečeno, s tím realizační tým počítal.

Předchozí řádky asi naznačují průběh dnešního zápasu.“

Sport, březen 2002, 1. zápas čtvrtfinále 2. ligy mužů (kráceno, jen o Sokole Pražském):

„Sokol Pražský – Sokol Hradec Králové – 94:86 (34:20, 49:46, 71:66) – body: Scholz 27(5), Gregor 26, Voračka 15, Švejda 11 – Soukup 17, Šmíd 16, Kirschbaum 12, Borovec 11.“

Z kroniky, 17. března 2002, 1. zápas čtvrtfinále 2. ligy mužů – Sokol Pražský „A“ – Sokol Hradec Králové – 94: 86:

„V dramatickém zápase jsme dokázali porazit soupeře, který dorazil s deseti vyrovnanými hráči, které pravidelně střídal a udržoval vysoké tempo utkání. My naopak měli k dispozici pouze osm hráčů, když nám chyběl dlouhodobě zraněný Vít Hofman, dále Michal Krása (kotník), Jan Myška (koleno), Jan Podubský (chřipka) a Pavel Podlipný

(pracovně v zahraničí). Během týdne navíc netrénoval Tomáš Růžička, indisponovaný střevní chřipkou a Karel Švejda, který byl mimo republiku a dorazil až v sobotu večer. Naopak poprvé se v našem dresu představil Milan Voračka a musel diváky zaujmout svými neohroženými nájezdy pod koš či smečováním míčů do koše.

Z pohledu výše napsaného je naše vítězství ještě cennější. Je pravděpodobné, že jsme dnes mohli vyhrát i výraznějším rozdílem, ale potýkali jsme se s problémem faulů a někteří hráči nemohli vůbec střídat, například Lukáš Zahořík hrál 40 minut a Filip Scholz 38 minut, naopak Milan Voračka a Jan Pastyřík se vyfaulovali, František Gregor dohrával se čtyřmi fauly.

Utkání zakončil Filip Scholz, který těsně před závěrečným signálem zaznamenal trojku s odskočkem a přes hráče a všichni jsme se shodli, že i z psychologického hlediska se jde do odvety daleko lépe s náskokem osmi bodů. Přítomný Jan Ulrych v roli diváka si dokonce zahrál na věstce, když tvrdil, že právě tato Filipova trojka bude nakonec pro sérii rozhodující.

Družstvo skvěle dirigoval Lukáš Zahořík, který kromě 9 bodů zaznamenal i 8 asistencí a 10 doskoků, kromě toho si vynutil 6 faulů soupeře.

Naše body: Scholz 27(5), Gregor 26, Voračka 15, Švejda 11(1), Zahořík 9(1), Jan Pastyřík 3, Růžička 2, Petřík 1.

Z kroniky, 19. března 2002, 19. kolo přeboru Prahy „A“ – USK Praha „B“ – Sokol Pražský Motol – 77: 72:

„Ač již o našem prvním místě po základní části nemohl zápas rozhodnout, obě družstva nastoupila v těch nejsilnějších sestavách a zápas měl velice prestižní náboj. Až moc.

Basketbal se hrál pouze prvních deset minut, po nichž jsme vedli 15:25. Pak se ze zápasu stal boj o přežití. Domácí hráči, v čele s extraligovými borci Miloslavem Markem, Petrem Dvořákem a Pavlem Hartigem postavili zónu, nechali nás střílet, ale toho, kdo se pokusil dostat do šestky, nemilosrdně zkosili. V tom našli velkého pomocníka v Petru Kajerovi, který v šíleném transu vyráběl jeden zákeřný zákrok za druhým, včetně dupnutí na ležícího Frantu Gregora po přerušení hry. Hráči pak se logicky odmítali nechat přizabít a spíše se snažili hrát tak, aby ke kontaktům moc nedocházelo. Když na své předsevzetí zapomněli, jako například Franta Gregor, který se pokusil vystřelit z bedny, byl „zablokovan“ Pavlem Hartigem dost originálně, ranou pěstí do čela. Ale i při jiných zákrocích judo a karate slavily úspěch.

Rozhodčí Kec a Kolář připustili v přeboru Prahy „A“ mužů málo vídanou brutální hru. Více než z porážky jsem zklamán z chování a reakcí domácích, jednání již zmíněných extraligových borců bylo poněkud mimo rámeček sportovního zápolení.“

Sport, březen 2002, 2. zápas čtvrtfinále 2. ligy mužů (kráceno, jen o Sokole Pražském):

„Druhá liga basketbalistů měla na pořadu odvetu prvního kola play off, které rozhodly o postupujících do semifinále. Dvojice tvoří Slavia Kroměříž – ASK Chomutov a SK UP Olomouc – Sokol Pražský.

Nejdramatičtější utkání viděli diváci v Hradci Králové, kde Sokol Pražský v sedmi hráčích, podporováni bouřlivou skupinkou fanoušků, dokázal odolat náporu domácích a uhájit náskok osmi bodů z prvního utkání.

Sokol Hradec Králové – Sokol Pražský 79:76 (18:21, 40:39, 58:59) – body: Šmíd 18, Forejt 14, Soukup 12 – Voračka 24(3), Podlípny 18, Švejda 12.“

Z kroniky, 24. března 2002, 2. zápas čtvrtfinále 2. ligy mužů – Sokol Hradec Králové - Sokol Pražský „A“ – 79: 76:

„Když dorazilo do Hradce Králové našich sedm statečných, nevypadlo to dobře. A ještě hůř, když si udělal během prvního poločasu František Gregor čtyři a Filip Scholz tři fauly. Tito dva hráči v prvním zápase zatížili konto soupeře dohromady 53 body, protože se na ně soustředila nejen obrana, ale také kupodivu rozhodčí Hendrich a Znamínko. Dnes je tedy museli zastoupit jiní a to doslovně, neboť ani jeden z nich nedohrál pro pět faulů.

V zápase jsme však domácí pustili nejvýše do tříbodového vedení, naopak většinu času jsme drželi buď nerozhodný stav či mírně vedli. Závěrečná trojka domácích zároveň se signálem času již nic nemohla změnit na našem postupu.

Pochvalu zaslouží všichni hráči, zvláště výborný výkon však odvedlo trio Milan Voračka, Pavel Podlípny a Karel Švejda, kteří bez střídání dřeli celých čtyřicet minut.

Výraznou zásluhu však mají i naši příznivci, bývalí hráči Sokola Motol, kteří nás neúnavně povzbuzovali a hnali do útoku. Celou výpravu zorganizoval Jan Dušek a Pavel Hodek, za to jim musíme poděkovat, stejně jako všem ostatním.

Hned po zápase jsme se přesunuli do restaurace u Karla IV. a není třeba dodávat, že jsme si tento nečekaný postup do semifinále, vzhledem k zdevastovanému kádru, po zásluze vychutnali. A pivo teklo proudem, panáky se v rundách množily ...

Naši střelci: Voračka 24(3), Podlípny 18(1), Švejda 12(1), Gregor 9, Scholz 9, Petřík 2, Podubský 2.“

Z kroniky, 16. března 2002, 20. kolo přeboru Prahy „A“ – Sokol Pražský Motol – VŠTJ Stavební fakulta „A“ – 100: 56:

„Bylo nám jasné, že pokud chceme mít jistotu prvního místa v soutěži, musíme dnes vyhrát. A podle toho jsme k zápasu přistoupili. Výsledek prvního poločasu 56:17 svědčí nejen o „ligové“ obraně, ale i střelecké potenci.

Střelecky dnes zářil Filip Scholz, autor 26 bodů a 4 trojek, který z 11 střeleckých pokusů proměnil všech 11! Hlavně jeho čtyři trojky ze čtyř pokusů v první čtvrtině daly

utkáni ráz. Což ohodnotil i trenér soupeře při určování nejlepších hráčů slovy: „Nejlepším byl Filip Scholz, protože rozhodl utkání za dvě minuty.“

Z kroniky, 3. dubna 2002, 2. zápas finále Pražského poháru mužů Sokol

Horní Počernice – Sokol Pražský Motol – 94: 82:

„Až jednou nastoupíme kompletní, to bude slávy! Dnes chyběl nemocný Filip Scholz, zranění Tomáš Růžička a Jan Myška, Filip Ernest, Vojtěch Polák...“

V prvním zápase jsme se rozešli se soupeři smírně 71:71, což v poháru je možné. Dnes se pro nás utkání nevyvíjelo dobře, prohrávali jsme 2:10, 15:23 a ještě ve 25. minutě 47:57. Díky skvělému Vencovi Mezerovi a neúnavně bojujícími Pavlu Podlípým jsme jejich náskok do konce třetí čtvrtiny téměř vymazali. Poslední čtvrtina již byla o fyzické kondici a byť někteří naši hráči hráli druhý zápas v řadě, po včerejším přeborovém zápase se Sokolem Vyšehrad „B“ (77:98), jednoznačně v tomto svého soupeře předčili.

Přehled finálových zápasů a střelců:

Sokol Horní Počernice „A“ – Sokol Pražský Motol – 71: 71 (22:18, 36:31, 53:49)

Naši střelci: Scholz 18(2), Gregor 16(1), Podlípý 13(3), Ernest 11(3), Mezera 8, Klapal 5, Jiřík 0, Doležel 0

Sokol Pražský Motol – Sokol Horní Počernice „A“ – 94: 82 (27:27, 47:48, 67:69)

Naši střelci: Podlípý 27(4), Mezera 24, Gregor 17(1), Doležel 7, Klapal 6, Jiřík 6, Uxa 4, Harenczyk 3.“

Sport, duben 2002, 1. a 2. zápas semifinále 2. ligy mužů (kráceno, jen o Sokole Pražském):

„SK UP Olomouc – Sokol Pražský „A“ – 79:69 (22:14, 43:34, 64:49) – body: Indra 22, Paruch 17, Bednář 13, Petřík 13 – Gregor 15, Voračka 14(2), Zahorík 11(2), Švejda 11(2)

SK UP Olomouc – Sokol Pražský „A“ – 89:64 (22:21, 40:42, 62:52) – body: Paruch 21(5), Hlášer 19, Indra 14, Petřík 12 – Voračka 21(4), Gregor 14, Podlípý 12.“

Sport, duben 2002, 3. zápas semifinále 2. ligy mužů (kráceno, jen o Sokole Pražském):

„SK UP Olomouc v semifinále ukázala být kompaktním celkem, využívala i pendlující prvoligové hráče z Brna. Naproti tomu Pražané ve značně oslabené sestavě neměli mnoho co nabídnout.

Sokol Pražský – SK UP Olomouc – 74:88 – Scholz 23(3), Podlípý 16(1), Zahorík 10 – Ráček 18, Indra 17, Bednář 13.“

Z kroniky, 13. dubna 2002, 3. zápas semifinále 2. ligy mužů – Sokol Pražský

„A“ – SK UP Olomouc – 74: 88:

„Na první a druhý zápas do Olomouce jsme odjížděli jen v osmi hráčích, jmenovitě Podubský, Podlípny, Zahorík, Voračka, Švejda, Petřík, Gregor a Krása. Za dorostence museli hrát Jan Pastyřík i Marek Harenczyk ... Přitom jsem se domluvil s manažerem Nového Jičína, jehož tým hrál první ligu v Praze, že nám hostující hráče vezme do autobusu a po cestě vyloží v Olomouci. Bohužel neměli koho nabrat ...

Dnes už nás bylo jen sedm, chyběl i zraněný Franta Gregor a to ještě dohrával Pavel Podlípny se zlomeným palcem na noze a Filip Scholz s podvrknutým kotníkem ... Michal Krása nastupoval do semifinálové série po delší absenci, takže mnoho použitelný nebyl.

Jsem velmi zklamán. I při tolika zraněných jsme měli na soupisce další hráče, kteří v této sérii mohli do boje zasáhnout. Trojice z USK Praha Jiří Hubálek, Jan Pastyřík a Jan Píza – ať žije spolupráce s USK Praha! A dva dorostenci Sokola Pražského, Marek Harenczyk a Petr Vorlíček. Ti pro změnu jeli do Benešova na „důležitý“ zápas dorostenecké ligy, mimochodem dostali o čtyřicet bodů! Něco je shnilého ve státě Dánském ...“

Z kroniky, dubna a květen 2002, čtvrtfinále, semifinále a finále přeboru

Prahy „A“ mužů – Sokol Pražský Motol:

Čtvrtfinále (hráno 24. a 29. dubna 2002):

Sokol Pražský Motol – VŠTJ Stavební fakulta „A“

93 : 57 (26:16, 43:29, 69:41)

Naši střelci: Ernest 16(2), Klapal 16(2), Scholz 10(1), Doležel 9, Uxa 8, Mezera 8, Jiřík 7(1), Polák 6, Harenczyk 6, Havelka 5, Vorlíček 1

VŠTJ Stavební fakulta „A“ – Sokol Motol Pražský

64 : 88 (16:14, 28:38, 38:62)

Naši střelci: Ernest 14, Klapal 13, Gregor 13(1), Doležel 12, Jiřík 11(1), Havelka 9(1), Gaisler 6(1), Harenczyk 6, Mezera 4, Uxa 0

Semifinále (hráno 7. a 14. května 2002):

Sokol Pražský Motol – Sokol Vyšehrad „B“

69 : 56 (16:10, 23:27, 50:41)

Naši střelci: Gregor 22(1), Ernest 17(1), Klapal 12, Polák 8, Scholz 8(1), Harenczyk 2, Mezera 0, Doležel 0

Sokol Vyšehrad „B“ – Sokol Pražský Motol

58 : 67 (12:18, 30:28, 43:45)

Naši střelci: Scholz 21(3), Gregor 19(1), Polák 9, Doležel 7, Ernest 4, Klapal 4, Mezera 2, Podlípny 1

Finále (hráno 22. a 24. května 2002):

Sokol Pražský Motol – Sokol Horní Počernice „A“

98 : 75 (13:12, 47:32, 74:49)

Naši střelci: Scholz 24(7), Gregor 23(2), Klapal 13(3), Podlipný 12, Ernest 8(1), Doležel 6, Mezera 4, Harenczyk 4, Růžička 3(1), Havelka 3(1), Polák 0, Uxa 0

Sokol Horní Počernice „A“ – Sokol Pražský Motol

49 : 60 (12:14, 25:30, 38:42)

Naši střelci: Gregor 22, Podlipný 8(1), Klapal 7, Polák 6, Mezera 6, Uxa 4, Scholz 3(1), Ernest 2, Doležel 2, Růžička 0

Po posledním mistrovském zápase letošní sezóny mohli hráči odjet slavit ke Karlovi IV. zlatý hatrick, tedy tři po sobě jdoucí vítězství v přeboru Prahy „A“ mužů. S námi odjeli i někteří poražení a již tam jsem jim potvrdil, že ač prohráli, tak příští rok třetí ligu hrát budou ... bude je to ovšem stát nějaké prostředky, které hráči jako vždy dostanou na soustředění.“

Z kroniky, červenec 2002 – závěrečné slovo trenéra:

„Usilovně jsem přemýšlel, co napsat na závěr, aby to nevyznělo moc trapně. Vždy jsem na konci kroniky hodnotil sezónu a především jednotlivé hráče. Vzhledem k tomu, že je příští rok nebudu trénovat, mi to tentokrát přijde jaksi zbytečné ...

Faktem je, že šlo letos o vynikající sezónu, co se výsledků týká. Třetí místo ve druhé lize mužů, double v Praze, vítězství v Pražském poháru i přeboru Prahy „A“ mužů. Co dodat. Je jasné, že vše nebylo vždy tak, jak bych si představoval, ale cíle se podařilo naplnit na sto procent.

Proč tedy odcházím? Důvodů je více a přijde mi seriózní na závěr říci, co mělo vliv na mé konečné rozhodnutí. Pokud to tedy někoho zajímá ...

Nejprve tedy důvody proč pokračovat:

v obou týmech je většina seriózních hráčů

je pravděpodobné, že by se podařilo minimálně znovu dostat do play off druhé ligy a pravděpodobně i znovu vyhrát přebor Prahy „A“ mužů

hala Sokola Pražského je pro hráče výborně situovaná, velmi pěkně zrekonstruovaná a nedaleko mého bydliště

kdybych se hodně snažil, pravděpodobně bych prosadil svoji koncepci doplnění družstva a vytvořil pro další sezónu opět velmi silný a perspektivní tým podle svých představ

s Jirkou Dolejšem byla dobrá spolupráce, považuji ho za férového člověka, byť třeba máme trochu jiný názor v detailech, na celkové situaci jsme v drtivé většině měli stejný pohled

paní Milena Jindrová se mi jeví hodná, obětavá, byť nemá dle mého ještě zcela jasné priority a je na můj vkus příliš ovlivňována z USK Praha, jsem však přesvědčen, že se s ní dá domluvit a byť jsme se třeba neshodli na prioritách pro basketbalový klub Sokola Pražského, velice si jí vážím pro její práci pro basketbal, především pak pro výchovu mladých hráčů

na Sokole Pražském se dělá velice aktivně mládež, což je příslibem do budoucna

pokud bych přistoupil na současné podmínky, finanční, materiální zajištění družstva, z mé letošní zkušenosti na problematickou spolupráci s USK Praha, je pravděpodobné, že by se nám do pár let, po mnoha strastech, kompromisech a osobních obětech, podařilo dostat klub na současnou úroveň Sokola Vyšehrad, tedy něco mezi druhou a první ligu mužů

což by bylo podporováno kontinuitou kvalitních dorostenců, byť zde je otázkou, za koho by hráli, zda za Sokol Pražský či USK Praha, tím pádem by byla značná pravděpodobnost doplňování mužské složky kvalitními hráči

A teď pro změnu důvody proč nepokračovat:

v prvé řadě otázka finanční, odměna pro trenéra druhé ligy ve stejné výši jako například pro trenéra minižáků, tedy 1.950,- Kč brutto, je vzhledem k odvedené práci, výjezdům po celé republice atd. dle mého názoru nízká

cítil jsem, že není až zase tak velký zájem, abych pokračoval, že družstvo „A“ mužů nemá tu prioritu jako v jiných klubech

Pavel Majerík mi už asi pět let nabízí, každý rok znovu, abych šel pracovat do Sparty, zatím jsem vždy odmítl, i když bych si vždy výrazně polepšil finančně a ubylo by mi i té práce a starostí „okolo“

letos jsem od Pavla Majeríka dostal vylepšenou nabídku, abych si vybral, co chci ve Spartě dělat a zda vedle práce nebo jako profesionál, přijal jsem funkci vedoucího Centra talentované mládeže a trenéra extraligového staršího dorostu, dohodnutá odměna je několiknásobně vyšší než nabídka Sokola Pražského

bylo cítit, že Pavel Majerík má skutečný zájem, abych tam šel, za rok to může samozřejmě být jinak, ale s tím se musí počítat, zatímco na Sokole Pražském jsem takový pocit neměl, přitom jsem přicházel s náměty na doplnění družstva, inicioval jednání, a tak trochu cítil, co pořád otravuje ... jsem zvyklý pracovat na týmu stále, řešit situace „za pochodu“

situace, kdy pro hráče druhé ligy mužů není ani na to, aby se jim na výjezdu zaplatila večeře, a dokonce ani na to, aby se koupilo pití na zápas, to mi přijde velmi špatné, první sezónu jsem to jakž takž bral a uhradil toto v rámci spolupráce s Motolem a někdy i ze svého již zmíněného „platu“, ale pro další sezónu jsem očekával dle předchozích slibů zlepšení

byl jsem tlačěn k tomu, nenápadně ale vytrvale, abych tým doplňoval jinak, než jak by bylo dle mého subjektivního přesvědčení třeba, tím ale netvrdím, že musím mít nutně pravdu

byl jsem již unaven permanentními výtkami od hráčů, skoro vždy, kdy jsme někde poseděli, od hráčů, pro které jsem za ta léta dle mého udělal dost, určitě víc, než je obyčejná práce trenéra, které jsem mnohokrát podržel, když se ocitli v osobní či herní krizi

někteří hráči, kvůli nimž jsem vlastně celý projekt Sokola Pražského a Motola vlastně spustil, začali dávat basketbalu méně, než bych já chtěl, tím je ale neztracuji a většinou jejich důvody do jisté míry chápu

byl jsem znechucen opakovanými výčitkami Milý Kunsta a ještě více, když jsem se od hráčů dozvěděl o jeho jednání za mými zády, ale to mi řekl až po mém oznámení že odcházím, takže toto nereseriozní jednání na mé rozhodnutí vliv nemělo, jde o to, že Míla Kunst za mými zády hráče obcházel a ptal se jich, zda by tu hráli, kdyby Sáblik odešel, že tu pak teprve bude pořádná parta a pohoda, to jsem nečekal, i když už jsem po zkušenostech z minulosti připraven téměř na vše

už jsem vnitřně cítil, že potřebuji změnu a když bylo jasné, že není zájem v příští sezóně na vítězství v druhé lize mužů, i kdyby se potom první liga třeba nehrála, těžko jsem hledal motivaci, cíl postoupit do play off druhé ligy, vyhrát přebor Prahy „A“ mužů, to už tu jaksi bylo ...

ve Spartě zůstali z letošního týmu starších dorostenců po Řendovi Štěpánkovi pouze dva hráči pro nový starší dorost, sice reprezentanti David Marek a Štefan Ličartovský, ale pouze dva hráči, i to je výzva pokusit se vytvořit družstvo, které bude schopno hrát a zachránit extraligu, a víra, že v něm budou hráči, kteří budou mít zájem se v basketbale dále zlepšovat a snad i na sobě usilovně pracovat

rodící se projekt mezi Spartou Praha a Basketbalovou akademií, respektive sportovní školou ZŠ Petřiny, by mohl v budoucnosti přinášet dobré výsledky a mohla by být na Spartě kontinuita kvalitních mládežnických družstev, vidím zde nadějnou perspektivu i z hlediska vedoucího Centra talentované mládeže

mám už něco za sebou, ve svých očekáváních jsem realista, tuto změnu chápu i jako šanci blíže poznat zázemí prvoligového klubu, spolupracovat úžeji s ostříleným funkcionářem Pavlem Majeríkem a velmi vzdělaným trenérem Michalem Ježdíkem, a naopak možnost předávat mé dosavadní zkušenosti mladým hráčům, kteří o to doufám budou stát

chci také ukončit dobu, kdy jsem pracoval z „lásky k basketbalu“ a „protože hráči ti za to budou vděční“, což je samozřejmě obojí naivní, stejně jako čekat ocenění a upřímné poděkování od hráčů či funkcionářů, a já si toho jsem dávno dobře vědom, je to jen zneužívání, „kdo by to dělal když odejdeš“, na Motole jsem se takto vydíral já sám, jak typické pro nás Absurdistán

Závěrečný rezultat, zhodnocení a vyhodnocení, budoucnost:

rozhodl jsem se pro mládež na Spartě s tím, že jsme se dohodli, že za rok naši spolupráci vyhodnotíme a zvážíme, zda bude pokračovat, zda se naplnila naše očekávání, tedy Sparty i moje

s paní Milenou Jindrovou jsem se rozešel velice korektně a doufám, že naše vztahy budou i nadále dobré, ostatně z funkce předsedy Sokola Motol budu se Sokolem Pražským spolupracovat na společném družstvu „Sokol Pražský Motol“ v přeboru Prahy „A“ mužů, které bude financovat Sokol Motol a trénovat hráči Motola

vztahy s Jiřím Dolejšem považuji též za dobré, přeji mu, aby se mu v druhé lize dařilo a budu-li mít čas, rád se na nějaký domácí zápas přijdu podívat, Jirku považuji, jak jsem již zmínil, za solidního člověka a doufám, že hráči kteří v týmu zůstanou, ho budou plně respektovat a že ho i podpoří při tvorbě pozmeněného družstva v příští sezóně

vztahy s novým trenérem „B“ týmu Václavem Mezerou a jeho asistentem Pavlem Podlipným považuji za nadstandardně dobré a pokud budou cítit potřebu, vždy jsem jim ochoten poradit či pomoci, ale jen když sami přijdou, v žádném případě jim nebudu jakkoli křcat do toho, jak mají sestavit tým na novou sezónu a jak ho vést, to je jen a jen jejich právo, ale taky možná trochu jejich problém, doufám že ne

pokud by kterýkoli z hráčů, které jsem v „A“ nebo „B“ týmu trénoval, potřeboval s něčím pomoci, pokusím se mu vyhovět, může se na mě kdykoli obrátit, udělám co bude v mých silách, abych jeho žádosti vyhověl

děkuji vedení Sokola Pražského a Jirkovi Dolejšovi za spolupráci v letošní sezóně

děkuji všem hráčům za velmi dobrou sezónu 2001/2002 a přeji jim tři věci:

- a) mnoho úspěchů a štěstí v osobním životě*
- b) mnoho úspěchů ve škole či zaměstnání*
- c) pevné zdraví a mnoho úspěchů v basketbalové sezóně 2002/2003, ať již budou hrát za jakýkoli tým*

HOWGH

(kdo nezná – česky DOMLUVIL JSEM)

Konečná bilance hráčů v rámci kontinuity družstva, které jsem trénoval od roku 1988 do roku 2002, tedy neuvěřitelných 14 let:

Po celou tu dobu jsem si pečlivě vedl statistiky všech mistrovských a přátelských zápasů, z každého mistrovského zápasu byl pořizován technický zápis a to již od prvopočátku, tedy po celých 14 let ... to bylo stovek hodin u vyhodnocování zápisů z utkání i technických zápisů. Níže je uveden přehled hráčů, kteří v „mém“ týmu působili a kteří nastoupili alespoň k 15 utkáním. Jsou zde mistrovské i přátelské utkání od roku 1988 do roku 2002.

HISTORICKÁ BILANCE HRÁČŮ

- družstvo pod vedením trenéra Ing. Radka Sáblika (postup od nejnižší pražské soutěže až do druhé ligy mužů – od roku 1988 do roku 2002)

973 zápasů – 610 vítězství – 7 remíz – 356 porážek – skóre 77.777: 70.189

P.	JMÉNO, PŘÍJMENÍ	PZ	BODY(TROJKY)	P.	JMÉNO, PŘÍJMENÍ	PZ	BODY(TROJKY)
1.	PODLIPNÝ Pavel	376	5.745 (571)	41.	ŠVEJKOVSKÝ Karel	62	731 (26)
2.	MEZERA Václav	372	2409 (6)	42.	MALÝ Lukáš	55	432 (7)
3.	VALENTA Tomáš	316	3.373 (156)	43.	MANDEL Tomáš	55	345 (39)
4.	MANDYS Tomáš	305	2.177 (1)	44.	MYŠKA Jan	54	381 (19)
5.	GREGOR František	302	4.643 (110)	45.	ROKOS Antonín	50	333 (30)
6.	SCHOLZ Filip	295	3566 (333)	46.	ZÁHOŘÍK Lukáš	47	396 (37)
7.	SÁBLÍK Radko	292	3.671 (624)	47.	PODUBSKÝ Jan	45	259 (27)
8.	RŮŽIČKA Tomáš	285	2.427 (305)	48.	SEMERÁD Zdeněk	43	326
9.	DUŠEK Jan	278	2.379 (201)	49.	LOULA Marek	43	569 (29)
10.	HODEK Pavel	264	3.513 (523)	50.	VOKŘÍNEK Oldřich	42	154
11.	ŽÁK Matěj	258	2.616 (51)	51.	KRÁSA Michal	41	370 (7)
12.	BENEŠ Richard	199	1.623 (63)	52.	SPLÍTEK Jiří	39	144
13.	VÁŇA David	193	360 (34)	53.	HANUŠKA Petr	38	289 (2)
14.	HOLÍK Tomáš	190	1.539 (175)	54.	SKOLIL Lukáš	37	89 (4)
15.	PAVLÍK Viktor	188	2.500 (116)	55.	PŘÍVORA Jiří	34	417 (3)
16.	SKOLIL Marek	187	1.494 (223)	56.	RUZSKIEWICZ Petr	33	362 (1)
17.	ERNEST Filip	178	1.736 (188)	57.	JIRÍK Jan	33	165 (4)
18.	ENOCH Václav	162	1092 (74)	58.	HŮLKA Jiří	32	229 (1)
19.	FUKSA Tomáš	147	1.444	59.	TOMAN Karel	31	160
20.	KOLOUCH Martin	132	611 (8)	60.	ŠVEJDA Karel	31	190 (21)
21.	BEJTLER Václav	131	1.572 (17)	61.	HAMPL Karel	29	132
22.	JAŠEK Josef	126	2.194 (2)	62.	HOFMAN Vít	29	542 (1)
23.	DVOŘÁK Petr	109	628 (5)	63.	BUCHTELE Tomáš	26	112
24.	HUMMEL Tomáš	101	1.148 (131)	64.	VALENTÍK Patrik	25	132
25.	PELIKÁN Miloš	96	1.705 (153)	65.	KUČERA Ondřej	25	175 (4)
26.	LÍZÁLEK Jiří	96	449 (44)	66.	BAZIKA Miroslav	23	112
27.	FÜRST Petr	94	991 (22)	67.	ŠOTOLA Zdeněk	23	103 (7)
28.	MRÁZEK František	93	760 (5)	68.	DOUŠA Daniel	22	111
29.	INNEMAN Jiří	88	638 (14)	69.	KOŽENÝ Ivan	21	141 (9)
30.	BUBENÍK Jiří	88	560 (4)	70.	HARENCZYK Marek	21	107 (4)
31.	UXA Jakub	84	393 (24)	71.	JEŘÁBEK Bohumír	20	221 (5)
32.	SAMEC David	77	925 (94)	72.	BURYAN Jakub	20	208
33.	SALACSI Jaroslav	72	678 (88)	73.	VORAČKA Milan	19	240 (22)
34.	PLÍVA David	72	565	74.	VORLÍČEK Petr	19	59
35.	ŠIMMR Roman	71	446 (28)	75.	POLÁK Vojtěch	19	125 (2)

36.	FLEKAL Radek	70	568 (1)		76.	HRABA Tomáš	17	196 (8)
37.	BROŽ Martin	69	201(15)		77.	SÁBLÍK Michal	17	139 (5)
38.	STÁREK Tomáš	67	443 (61)		78.	VÁGNER Jiří	17	74 (17)
39.	SÁBLÍK Petr	66	451 (43)		79.	KLAPAL Martin	17	178 (8)
40.	PAPEŽ Jiří	64	364 (59)		80.	SCHWEIKI Robert	15	53 (4)

Uvedeni pouze hráči, kteří odehráli minimálně 15 zápasů.

Přehledná bilance výsledků družstva v rámci kontinuity družstva, které jsem trénoval od roku 1988 do roku 2002, tedy neuvěřitelných 14 let:

Níže je uveden přehled výsledků, které dosáhlo mnou vedené družstvo či skupina hráčů, které bylo dle tehdy existujícího pravidla o pěti pendlujících hráčích nahoru i dolů umožněno hrát dvě soutěže. Dvakrát jsme vyhráli Pražský pohár mužů, čtyřikrát jsem vyhráli přebor Prahy „A“ mužů, postoupili jsme do druhé ligy. Vyhráli značné množství turnajů.

Za celou tu dobu se pouze jednou jedinkrát nepodařilo naplnit cíl, který jsem před družstvo před sezónou postavil, a to v sezóně 2000/2001, když jsme o jeden jediný zápas neudrželi druhou ligu mužů.

Rukama mi prošla minimálně stovka hráčů, když samozřejmě nepočítám dorostence, s nimiž jsem také pracoval. Osmdesát z nich pak za muže odehrálo alespoň patnáct zápasů. Odkaučoval jsem bezmála tisícovku zápasů a užil si dostatek zklamání, ale také nádherné okamžiky vítězství a triumfů.

Sezóna 1986/1987

- 3. třída mužů 22 2 20 11. místo trenér Kubát

Sezóna 1987/1988

- 3. třída muži 22 6 16 9. místo trenér Kubát

Sezóna 1988/1989

- 3. třída muži 22 13 5 3. místo trenér Sáblik

Sezóna 1989/1990

- 3. třída muži 22 19 3 2. místo trenér Sáblik

- vítězství v červnu na turnaji ZPA Košíře na Křamovce

Sezóna 1990/1991

- 2. třída muži 22 12 10 4. místo *trenér Sáblik*
- vítězství na vánočním turnaji ve Stodůlkách
- druhé místo v červnu na turnaji v Kostelci nad Černými lesy
- druhé místo v červnu na turnaji Zahradního města
- třetí místo v červnu na turnaji ZPA Košiče

Sezóna 1991/1992

- 2. třída muži 22 21 1 1. místo *trenér Sáblik a Skolil*
- postup do semifinále Pražského poháru mužů

Sezóna 1992/1993

- 1. třída muži 22 14 8 4. místo - *trenér Skolil, asistent Sáblik*
- vítězství v září na turnaji v Kostelci nad Černými lesy
- 3. místo v dubnu na turnaji TJ Praga (Sokol Pražský)
- 2. místo v květnu na turnaji Sokola Motol
- semifinále v červnu na turnaji ve Voironu (Francie)
- 3. místo v červnu na turnaji Nebušic

Sezóna 1993/1994

- 1. třída muži 22 12 10 5. místo *trenér Sáblik*

Sezóna 1994/1995

- přebor Prahy 22 14 8 4. místo *trenér Sáblik*
- postup do finále Pražského poháru mužů
- 2. místo v červnu na turnaji na Spartě Praha

Sezóna 1995/1996

- přebor Prahy 22 15 7 3. místo *trenér Sáblik*
- postup do čtvrtfinále Pražského poháru mužů
- 2. místo na turnaji mužů Sokola Motol v září
- 1. místo na turnaji v Horních Počernicích

Sezóna 1996/1997

- přebor Prahy 22 19 3 1. místo trenér Sáblik
- 4. místo na turnaji na ÚSK Praha v září

Sezóna 1997/1998

- 3. liga muži 22 11 11 7. místo trenér Sáblik, Beneš
- přebor Prahy „A“ 22 18 4 2. místo trenér Sáblik, Beneš
- postup do semifinále Pražského poháru mužů
- 4. místo na turnaji v září v Motole (dále Vyšehrad „A“, ÚSK „B“, Žižkov „A“, Dukla Dejvice)
- 1. místo na turnaji v září v Motole (dále Počernice, Správná Míra, Motol C)
- 2. místo na turnaji v září v České Lípě (dále vítěz Nymburk A, Česká Lípa, Beroun)
- 4. místo na turnaji v září v Plzni (dále Rokycany, Plzeň, Svit a Domažlice)

Sezóna 1998/1999

- 3. liga muži 22 15 7 3. místo trenér Sáblik, Beneš
- přebor Prahy „A“ 22 18 4 2. místo trenér Sáblik
- postup do třetího kola Českého poháru
- vítězství v Pražském poháru
- 1. místo na turnaji v září v Motole (dále Kralupy, Loko Plzeň, Bohemians a ÚSK Praha „B“)
- 1. místo na turnaji v září v České Lípě (dále Slavia Liberec, Česká Lípa, Roudnice nad Labem)
- 1. místo na turnaji v září Motole (dále Sokol Kbely, Správná míra)
- 1. místo na Velikonočním turnaji Slovanu Bohnice (dále Bohnice „A“, Správná míra, Sparta „B“)
- 1. místo na turnaji v dubnu v Motole (dále Košíře A, Bohnice „A“, Správná míra)

Sezóna 1999/2000

- 3. liga 22 18 4 1. místo trenér Sáblik
- přebor Prahy „A“ 22 20 2 1. místo trenér Sáblik
- postup do osmifinále Českého poháru
- postup do čtvrtfinále Pražského poháru mužů

- 3. místo v červenci na turnaji v Německu v Mulhausenu (1. liga Litva, 1. liga a 2. liga Německo)
- 4. místo v srpnu na turnaji v Rokycanech (dále Svit, Plzeň, Rokycany a Sokolov)
- 1. místo v září na turnaji v Litoměřicích (dále GA Nymburk a Slavoj Litoměřice)
- 2. místo v září na turnaji v Motole (dále Vyšehrad A, Plzeň, Kralupy a USK Praha „B“)
- 2. místo v září na turnaji České Lípy (dále Roudnice, Mladá Boleslav, Č. Lípa, Liberec, Beroun)
- 1. místo v červnu na turnaji v Bohnicích (dále Bohnice A, Kbely A, Žižkov A)
- 3. místo v červenci na turnaji v Německu Mulhausenu (1. liga Litva, BBC Hannover, TUS Jena)

Sezóna 2000/2001

- 2. liga 32 14 18 11. místo trenér Sáblik, Heinz
- přebor Prahy „A“ 22 21 1 1. místo trenér Heinz
- postup do 3. kola Českého poháru
- postup do Final Four Pražského poháru
- 2. místo v červenci na turnaji v Rokycanech (Rokycany „A“, Loko Plzeň, Rokycany „B“)
- 4. místo v září na turnaji Motola (Vyšehrad „A“, USK Praha „B“, Loko Plzeň, Litoměřice)
- 1. místo v září na turnaji v České Lípě (Děčín „B“, Roudnice, Česká Lípa)
- 3. místo v září na turnaji v Plzni (Loko Plzeň, Rokycany, Sokolov, Loko Plzeň „st. dci“)

Sezóna 2001/2002

- 2. liga po play off celkově 3. místo trenér Sáblik, Dolejš
- přebor Prahy „A“ po play off celkově 1. místo trenér Sáblik, Heinz
- postup do 3. kola Českého poháru
- vítězství v Pražském poháru
- 2. místo v srpnu na turnaji Sokola Pražského (Vyšehrad „A“, Aalborg (Dánsko), Vyšehrad st. dci)
- 1. místo v září na 5. roč.(a posledním) turnaji Motola (Rokycany, Plzeň, Sadská, Vyšehrad st. dci)
- 1. místo v září na turnaji Slovanu Bohnic (Bohnice „A“, Kladno)
- 1. místo v září na turnaji Plzně (Chomutov, Plzeň, Rokycany, Teplice)

TŘETÍ ETAPA SOKOLA MOTOL – 2002 až 2006

Sezóna 2002/2003

Někdo mívá ve zvyku říkat Sokol Motol před Sáblíkem, za Sáblíka a po Sáblíkovi. Což je poněkud zavádějící, protože ani v roce 2002 jsem nepřestal být předsedou Sokola Motol, pouze zodpovědnost za družstva převzali bývalí hráči. Těm jsem dle potřeb občas pomáhal, většinou při dojednávání hostování či přestupů hráčů. A chodil se na jejich zápasy občas dívat. Což dokonce i kvitovali, říkali, že když jsem v tělocvičně, rozhodčí se víc snaží a nedovolí si žádný očividný zářez. Nevím, možná jen náhoda.

K popisu dalších sezón nemám tak bohatý zdroj informací, jako byly motolské kroniky, takže musím zalovit ve své paměti nebo využívat veřejně dostupné zdroje, především internet PBS či statistiky PBS, respektive moje Ročenky ČBF a PBS. S mým odchodem z místa trenéra a také technického vedoucího skončila definitivně pečlivá evidence všech zápasů Motola, skončily i již zmiňované kroniky.

Naštěstí jsou zachovány údaje v Ročenkách ČBF a PBS, něco ve Zpravodajích PBS. V některých případech se dají i dopočítat střelci v zápasech Pražského poháru mužů, pokud toto bylo ovšem technickými vedoucími nahlášeno. Což je někdy případ všech zápasů, někdy jen závěrečných kol. Prostě jsem využil všechny dostupné informace, abych u statistik hráčů z dané sezóny měl co nejpresnější údaje.

Spolupráce Sokol Motol a Sokol Pražský

Spolupráce Sokola Motol a Sokola Pražského pokračovala spíše formálně ve „společném“ družstvu Sokol Motol Pražský, ve skutečnosti jedinou spoluprací bylo hraní zápasů na Sokole Pražském v úterý večer. Již během sezóny mi kluci říkali, že se tam cítí jako by překáželi a že by se rádi vrátili zase zpátky na licence Motola a do haly Nad alejí. Kde trénují, ale zápasy hrají dle dohody na Sokole Pražském, což určitě není též optimální.

Myslím si, že i na Sokole Pražském přijali návrat tohoto družstva do Motola s úlevou, neboť ve své podstatě šlo o motolské první družstvo, kde zůstalo mnoho hráčů, kteří zažili období prokousávání se do druhé ligy. K bezproblémové dohodě se Sokolem Pražským o ukončení spolupráce došlo ihned po skončení této sezóny.

Spolupráce Sokol Motol a Sokol Horní Počernice

Naopak se začala rozvíjet, a musím říci velmi intenzivně, spolupráce mezi Sokolem Motol a Sokolem Horní Počernice. Ta začala tím, že jsme jim přepustili právo hrát třetí ligu, uspořádali za jejich peníze společné soustředění s mými dorostenci v Nymburku a je naprosto patrná z níže zveřejněné soupisky Sokola Horní Počernice. Téměř všichni hráči z této soupisky buď dříve hráli v Motole, nebo letos působili v obou klubech.

Družstvo Sokola Horní Počernice určitě nebylo ve třetí lize nováčkem v pravém slova smyslu, což prokázalo tím, že tuto soutěž vyhrálo a postoupilo do druhé ligy mužů. Ovšem hrát ji nebyl záměr téměř nikoho z hráčů, takže se začalo jednat o prodeji práva k ní. Kupodivu jednání šla přes moji osobu, ačkoli jsem zdánlivě neměl s tímto družstvem nic společného. Ale ve hře byl Prostějov, Sokolov i České Budějovice.

Rozhodující slovo měl nakonec Jiří Papež a další funkcionáři Sokola Horní Počernice, kteří si vybrali Sokolov. Přesné podmínky neznám, to už šlo mimo mne a upřímně řečeno mi bylo naprosto jedno, jak se dohodnou. Něco z těchto peněz však dostali hráči na další sezónu a dle mého je velmi rychle na svých výjezdech propili.

Možná to bude znít namyšleně, ale jsem přesvědčen, že na jejich úspěchu mám i já svůj nepřímý podíl. Mnozí hráči totiž ještě „žili“ z toho, co natrénovali v předešlých sezonách, což mi k mé radosti sami přiznali. Což však postupně odeznívalo, čím se čas vzdaloval a čím méně a méně tréninkových dávek, podstatně nižší intenzity než dříve, absolvovali.

Za zmínku asi stojí domácí střetnutí Sokola Horní Počernice s týmem AŠ Mladá Boleslav, kterou vedl Renda Štěpánek a kde hráli mnozí jeho svěřenci ze spartánského dorostu ročníku 1983 a hosté z Vyšehradu. Vítězství Počernicím téměř s jistotou zajišťovalo vítězství v soutěži, porážka naopak dávala velké šance jejich soupeři. Dramatické koncovky se ujal Pavel Podlipný a to doslova, posledních patnáct bodů svého týmu dal sám, buď ho nechali volného na trojce a on ji proměnil, nebo hro těsně bránili a on si došel pro faul. Jak mi řekl jeden z jeho spoluhráčů, **„Pája to prostě v závěru odtrojkoval a odšestkoval, my tam byli k tomu, abysme mu podali míč, o víc jsme se už starat nemuseli.“**

Spolupráce Basketbalová akademie, Sparta Praha a Sokol Motol

Je nutné říci pár slov ke spolupráci „První basketbalové akademie v ČR“, jak zní celý původní název a BC Sparta Praha. Pokud se někdo domnívá, že to nemá s Motolem nic společného, dost se mýlí. Nesouvisí to pouze zdánlivě a ke všemu se osudy BA a Sokola Motol již brzy zase zásadně protnou. Jak bude patrné z dalších sezón.

Většina funkcionářů a trenérů Basketbalové akademie přišlo či prošlo Motolem, já se podílel na sestavování dorosteneckých družstev Sparty i mužských družstev Motola. Ale takových, co měli nadále vazby na oba subjekty, případně na všechny tři, nás jen v této sezóně bylo víc. Já pochopitelně nejintenzivnější, protože jsem byl předsedou TJ Sokola Motol, vedoucím a hlavním trenérem Centra talentované mládeže Sparty Praha a členem Správní rady Basketbalové akademie.

Spolupráce BA a Sparty spočívala v tom, že za družstva až do kategorie žáků nesla personální a finanční zodpovědnost BA, za dorostenecká družstva personální zodpovědnost já, respektive Sparta Praha, která je též kompletně financovala. I ze státních dotací na talentovanou mládež. Ústředním trenérem na ZŠ Petřiny byl Libor Dvořák, který taky ve Spartě vedl B tým mladších dorostenců v dorostenecké lize.

Ale já měl i soukromou dohodu s Pavlem Majeríkem, která se týkala dorostenců Sparty. Jako Motol jsme poskytli dorostencům možnost trénovat v tělocvičně Nad alejí, v této sezóně přispěli i na soustředění v Nymburku, soustředění mimochodem se mnou absolvoval Václav Mezera, trenér motolských mužů a hráč Sokola Horních Počernic – hezky pomotané a provázané, že?

Ale zpět k té naší dohodě. V rámci této spolupráce jsem měl domluveno, že budou moci spartanští dorostenci hostovat do Motola a že mi Pavel Majerík bez finanční kompenzace poskytne ty hráče, o které po skončení jejich mládežnické dráhy pochopitelně nebude mít zájem pro A tým, nebo o ně nebude zájem z první a druhé ligy, což by znamenalo je výhodně prodat. Bohužel úroveň hráčů se ukázala největší slabinou, takže jich mnoho nepřišlo a pokud ano, prosadili se jen velmi sporadicky. Jmenovitě Josef Matějovič, Jiří Kříž, Dominik Vojta, Jakub Nedbal, Miloš Opatrný. Další asi nemá cenu jmenovat, protože se v družstvech mužů vůbec neuchytili. A z těch jmenovaných pouze Josef Matějovič výrazně a další dva částečně.

Ještě jednu věc zde musím uvést. Nikdy jsme nic z toho, na čem jsme se dohodli, s Pavlem Majeríkem, nedávali na papír. Veškeré naše domluvy byly vždy jen ústní a s velkou radostí musím konstatovat, že vždy byly naprosto dodrženy. Ať se to týkalo spolupráce Sparty a Motola nebo i mého působení v Centru talentované mládeže Sparty.

Sestavení družstev ve Spartě Praha a výsledky

Tým extraligy mladšího dorostu sestavil velmi dobře Petr Fejk, dokonce s ním vyhrál základní část, bohužel nepřešel přes České Budějovice v play off a tím pádem nastalo velké zklamání a rozčarování, neboť nám uniklo Final Four a dle mého téměř jistá medaile. Já mu jen pomáhal z role asistenta, on mně podobným způsobem zase se staršími dorostenci. Po své rekonvalescenci se v roli asistenta začal objevovat Filip Scholz.

Tomáš Tikalský

S Petrem Fejkem se spolupracovalo dobře, velmi se snažil přinášet do tréninku moderní prvky, komunikace mezi námi také byla výborná. Bohužel se někdy neudržel a zbytečně ztratil během zápasu nervy. Ovšem daleko větším problémem se začala postupně jevit jeho zaneprázdněnost, když se začal věnovat A týmu žen v první lize a tím pádem mu nastaly daleko vážnější starosti a povinnosti. Nicméně tuto sezónu zvládl s přehledem, určitě mnoha hráčům dal dost do jejich další kariéry a přes neúspěch v podobě vypadnutí v prvním kole play off musím jeho činnost u družstva hodnotit velmi pozitivně.

Petr Fejk

Ve starším dorostu jsem měl po příchodu pouze Štefana Ličartovského a Davida Marka. Naopak ani korunu na nákup posíl. A tak jsem začal jednat s kým se dalo, využívajíc svých konexí, s Benešovem, Chomutovem, Sokolem Pražským ... Dle níže uvedené soupisky jsem nakonec sehnal hráčů dost a podařil se i malý zázrak, totiž udržení extraligy staršího dorostu.

Causa Filip Scholz

O této kauze se mi nepíše lehce, neboť jde o osobní tragédii pravděpodobně nejpoctivějšího a nejslušnějšího hráče, kterého jsem ve své kariéře trénoval. Když jsem končil na Sokole Pražském, dostal Filip velmi zajímavou nabídku od Sokola Vyšehrad a přišel se poradit co má dělat. Bavili jsme se o jeho budoucnosti a když jsem pochopil, že to s basketbalem myslí naprosto vážně, dohodl jsem mu možnost se ukázat Michalu Ježdíkovi na Spartě.

Filip se mu líbil, takže již v květnu 2002 zahájil na Spartě trénink, absolvoval celou letní přípravu. Jenže začal mít problémy se zády a obrátil se na klubového doktora Kunce. Bohužel ten se mu věnoval tak pečlivě a tak odborně, až Filip skončil v nemocnici, kde se musel podrobit velmi závažné operaci ploténky a basketbalová kariéra pro něho skončila. Těsně před zahájením sezóny, kdy měl velkou naději vstoupit do NBL Mattoni.

Sám Michal Ježdík mi řekl, že tak poctivého hráče snad ještě neviděl a že jde o obrovskou smůlu. Bohužel osud ale již své karty vyložil. Filipa samozřejmě toto velmi vzalo, zvláště když se dozvěděl nemilosrdný ortel, že již nikdy basketbal hrát nebude. Snažil jsem se ho povzbudit a abych ho přivedl na jiné myšlenky a umožnil mu zůstat u basketbalu, kterému tolik věnoval a obětoval, začal jsem ho vtahovat do trenérského řemesla. K čemuž přistoupil také velmi zodpovědně, udělal si licenci C, následovala licence B a poté čtyř semestrální studium licence A na FTVS UK.

Moje studium licence A

V roce 2002 jsem zahájil trenérské studium licence A, zpočátku jsem se tomu věnoval velmi poctivě, ale moje funkce ředitele Smíchovské střední průmyslové školy, do které jsem byl jmenován ke dni 1. listopadu 2002, mnohé změnila. Jak mé priority, tak můj čas, který jsem mohl věnovat basketbalu a všemu okolo.

I tak jsem absolvoval poctivě první a druhý semestr, včetně soustředění, složil i mnohé zkoušky, nicméně od podzimu 2003 začal čas docházet a docházet. Spíše z taktických důvodů jsem zahájil studium ještě jednou, abych mohl vykonávat funkci hlavního trenéra CTM, nicméně jsem dobře věděl, že ho již nedokončím.

Velmi mi prospělo absolvování přednášek ze sportovních tréninků a také specializace, které vedl Michal Ježdík. Bohužel dost značná část předmětů, přednášek a seminářů byla z mého subjektivního pohledu „mimo mísu“, tedy nesouvisela s tím, čím se má trenér zabývat. Proč třeba znát škodlivost skokanských můstků na životní prostředí, změnu biorytmů při startu v Austrálii, i takové úkoly jsem dostal zpracovat. Proč mám znát všechny kosti v těle, místo abych se dozvěděl, jak nepřetěžovat organismus adolescentů i dospělých a jak ... ale to asi nemá cenu dále rozvíjet.

Michal Ježdík

Musím říci, že se svými spolu studenty Jiřím Bártou, Predragem Benačkem či Ondřejem Zajíčkem jsme si užili i dost legrace, nejvíce na praxi po prvních dvou semestrech v Brně. A musím ocenit solidnost přístupu Michala Velenského.

Sokol Pražský Motol – přebor Prahy „A“ mužů

Tým pod vedením Václava Mezery a Pavla Podlipného dokázal vyhrát základní část soutěže, ale bohužel vypadl v jedné z nejdramatičtějších a nejvyrovnanějších sérií, která se kdy v této soutěži hrála. Borci s mnoha zkušenostmi z vyšších soutěží na obou stranách předvedli dvakrát výborné představení, kdy šťastnější vysehradští v obou případech vyhráli rozdílem jediného koše, v druhém duelu dokonce až v prodloužení.

Za zajímavost stojí, že konečným vítězem soutěže se stalo družstvo USK Praha „B“, které ovšem nemělo zájem třetí ligu hrát. O tu ale stál Beroun a při konzultaci se mnou jak postupovat, jsem navrhl akci, takový malý kulový blesk, kdy USK Praha „B“ přepustí právo na třetí ligu Berounu, Sokol

Vyšehrad „B“ přepustí právo přeboru Prahy „A“ pro změnu USK Praha „B“ a mladí vyšehradští dorostenci se přihlásí jako juniorka do přeboru Prahy „B“ mužů. Oni se pak nějak domluvili a tento scénář uskutečnili.

BC Nový Knín Sokol Motol „B“ – přebor Prahy „B“ mužů

„B“ tým Motola si zajistil velmi pěkné čtvrté místo v soutěži, většině hráčů tato soutěž vyhovovala, stejně jako hrát v krásné hale ZŠ Petřiny, kterou jim Motol platil, což jsem s těžkým srdcem s Janou Hornychovou schválil, protože šlo o dost vysoký nájem.

Sokol Motol „C“ – 1. třída mužů

Stará partička bývalých dobrých hráčů si po sestupu do první třídy v této soutěži vybojovala krásné druhé místo. Jak jsem s nimi mluvil, byli spokojeni, protože hodně vyhrávali a potom se lépe sedí v hospodě a klábosí.

Pražský pohár muži

Pražský pohár mužů ovládl Sokol Motol, jak jinak nazvat účast „A“ i „B“ týmu ve finále. Zde v bratrovražedném boji, vedeném ovšem férově, slavil logicky úspěch tým z vyšší soutěže. Trenérská dvojice Václav Mezera a Pavel Podlipný si připsala alespoň tento dílčí úspěch, když jim nevyšlo play off přeboru Prahy „A“ mužů.

Sokol Motol „A“, vítěz Pražského poháru mužů 2002/2003

Horní řada zleva: Václav Mezera, Jan Jiřík, Jiří Pastyřík, Vladimír Ptáček, Nicolas Lavaud, Pavel Podlipný

Dolní řada zleva: Martin Klapal, Jan Vašenda, Jakub Uxa, Tomáš Růžička

Sokol Motol „B“, finalista Pražského poháru mužů 2002/2003

Horní řada zleva: Jan Frantík, Václav Enoch, Jan Žák, Adam Slánský, Petr Kubera

Dolní řada zleva: Tomáš Moravec, Ondřej Zajíček, Jiří Lízálek, Petr Dvořáček

*Soupiska družstva Sokol Pražský Motol v sezóně 2002/2003:
- přebor Prahy muži „A“*

Rozehrávači:

UXA Jakub (81, 190), **ERNEST** Filip (75, 186), **KLAPAL** Martin (80, 185), **PODLIPNÝ** Pavel (78, 192), **VAŠENDA** Jan (82, 188)

Křídla:

ENOCH Václav (80, 194), **RŮŽIČKA** Tomáš (80, 197), **JIRÍK** Jan (81, 196), **HARENCZYK** Marek (84, 197), **HAVELKA** Jiří (82, 195), **ŽÁK** Jan (83, 194)

Pivoti:

DOLEŽEL Martin (72, 206), **LAVAUD** Nicolas (72, 205), **PASTYŘÍK** Jiří (83, 201), **PTÁČEK** Vladimír jun (79, 210)

Trenér:

Ing. **MEZERA** Václav

Asistent trenéra:

PODLIPNÝ Pavel

Soupiska družstva BC Nový Knín Sokol Motol „B“ v sezóně 2002/2003:

- přebor Prahy „B“ muži

Rozehrávači:

DVOŘÁČEK Petr (83, 183), **ŠOTOLA** Roman (71, 186), **ZAJÍČEK** Ondřej (72, 176), **LÍZÁLEK** Jiří (70, 183)

Křídla:

MORAVEC Tomáš (79, 185), **PARMA** Matěj (79, 194), **ENOCH** Václav (80, 194), **FRANTÍK** Jan (82, 200), **ŽÁK** Jan (83, 194)

Pivoti:

SLÁNSKÝ Adam (81, 201), **BUBENÍK** Jiří (69, 198), **KOLOUCH** Martin (72, 196), **KUBERA** Petr (76, 201), **VRTIŠKA** Tomáš (82, 195)

Trenér:

ZAJÍČEK Ondřej

Asistent trenéra:

SLÁNSKÝ Adam

Soupiska družstva Sokol Motol „C“ v sezóně 2002/2003:

- 1. třída muži

Rozehrávači:

KÝN Tomáš (79, 186), **BAŠTÁŘ** Petr (64, 180)

Křídla:

BAZIKA Miroslav (64, 192), **KOŽENÝ** Ivan (62, 187), **HAMPL** Štěpán (69, 188), **MICHÁLEK** Jan (68, 183), **VOHRYZKA** Tomáš (65, 185), **BITTNER** Petr (79, 195)

Pivoti:

JAKEŠ Daniel (64, 197), **SMĚLÝ** Daniel (68, 195), **TYLŠ** Michal (65, 192)

Trenér:

DOBEŠ Václav

Asistent:

Ing. **KOŽENÝ** Ivan

Soupisky různě spolupracujících družstev:

Soupiska družstva Sokol Horní Počernice „A“ v sezóně 2002/2003:

- 3. liga muži

Rozehrávači:

BENEŠ Richard (75, 186), **PODLIPNÝ** Pavel (78, 192), **VAŠENDA** Jan (82, 188)

Křídla:

DUŠEK Jan (74, 196), **HAVEL** Marek (84, 194), **PAPEŽ** Jiří (78, 195), **RŮŽIČKA** Tomáš (80, 197), **ŠTAFL** Vladimír (72, 186)

Pivoti:

MĚŠTAN Petr (79, 198), **MEZERA** Václav (77, 198), **PTÁČEK** Vladimír jun. (79, 210), **ŽÁK** Matěj (75, 201)

Trenér:

Ing. **PTÁČEK** Vladimír

Asistent trenéra:

BURDA Pavel

Soupiska družstva Sparta Praha v sezóně 2002/2003:

- extraliga starších dorostenců

Rozehrávači:

BACO Jakub (87, 191), **KOŽANT** Petr (84, 192), **LIČARTOVSKÝ** Štefan (84, 194), **MAREK** David (85, 184), **NECHALA** Michal (85, 192), **OLŠAVSKÝ** Radek (85, 189), **ŠTUDENT** Jiří (86, 175)

Křídla:

BEJVL Michal (85, 196), **DANDA** Michal (84, 195), **ENGLICKÝ** Petr (86, 206), **JECH** Martin (84, 196), **KADEČKA** Jan (85, 191), **KALOUS** Tomáš (85, 198), **KLIMUS** Jakub (85, 198), **KRATOCHVÍL** Petr (87, 194), **LASOVSKÝ** Jiří (85, 197), **MATĚJOVIČ** Josef (87, 196), **PAPEŽ** Zdeněk (86, 193), **TIKALSKÝ** Tomáš (86, 193)

Pivoti:

DĚDEK Aleš (84, 210), **NAVRÁTIL** Miloš (85, 201), **SEDLÁČEK** Vojtěch (85, 201), **VANĚK** Petr (84, 195), **VESELÝ** Matěj (86, 193)

Trenér:

Ing. **SÁBLÍK** Radko

Asistent trenéra:

FEJK Petr, **SCHOLZ** Filip

Soupiska družstva Sparta Praha v sezóně 2002/2003:

- extraliga mladších dorostenců

Rozehrávači:

BACO Jakub (87, 191), **MAZAČ** Tomáš (86, 179), **ŠTUDENT** Jiří (86, 175), **VORLÍČEK** Pavel (86, 178), **VRBATA** Michal (86, 181)

Křídla:

DROBNÝ Martin (86, 192), **ENGLICKÝ** Petr (86, 206), **HANZLÍK** Zdeněk (87, 196), **KRATOCHVÍL** Petr (87, 194), **MATĚJOVIČ** Josef (87, 196), **PAPEŽ** Zdeněk (86, 193), **TIKALSKÝ** Tomáš (86, 193), **ŽALOUDEK** Martin (86, 195)

Pivoti:

VESELÝ Matěj (86, 193)

Trenér:

FEJK Petr

Asistent trenéra:

Ing. SÁBLÍK Radko, SCHOLZ Filip

Mistrovské zápasy Sokola Pražského Motol v sezóně 2002/2003

Jméno	zápasů	body(trojky)
Tomáš Růžička	22	396 (42)
Jan Jiřík	21	255 (5)
Jakub Uxa	20	114 (9)
Nicolas Lavaud	19	86
Martin Klapal	17	341 (21)
Marek Harenczyk	16	151 (9)
Jiří Pastyřík	16	56 (1)
Jan Vašenda	16	95 (10)
Jan Žák	16	141 (2)
Václav Enoch	15	82 (3)
Jiří Havelka	15	31 (7)
Pavel Podlipný	13	179 (14)
Filip Ernest	7	56 (4)
Vladimír Ptáček jun.	7	43
Martin Doležel	3	25

Poznámka: Odehráno 24 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy BC Nový Knín Sokola Motol „B“ v sezóně 2002/2003

Jméno	zápasů	body(trojky)
Tomáš Moravec	22	100 (16)
Ondřej Zajíček	21	112 (29)
Václav Kubera	20	318 (1)
Adam Slánský	20	278 (10)
Václav Enoch	19	326 (22)
Jiří Lízálek	18	71 (10)
Jan Žák	17	191 (2)
Petr Dvořáček	16	33 (3)
Jan Frantík	16	86
Martin Kolouch	15	57
Jiří Bubeník	14	128
Matěj Parma	11	105 (1)
Roman Šotola	1	6
Tomáš Vrtiška	1	0

Poznámka: Odehráno 22 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy Sokola Motol „C“ v sezóně 2002/2003

Jméno	zápasů	body(trojky)
Daniel Smělý	21	150 (7)
Štěpán Hampl	20	339 (83)
Miroslav Bazika	19	137 (9)
Michal Tylš	19	124
Daniel Jakeš	18	110 (1)
Petr Bittner	17	216 (21)
Ivan Kožený	14	134 (21)
Tomáš Kýn	14	212 (1)
Jan Michálek	14	128 (32)
Tomáš Vohryzka	9	25
Petr Baštář	7	12

Poznámka: Odehráno 22 mistrovských zápasů.

Tabulky soutěží:

Přebor Praha muži „A“ – po základní části:

1.	Sokol Pražský Motol	22	17	5		1902	:	1540	39
2.	USK Praha "B"	22	15	7		1787	:	1665	37
3.	Bohemians Praha	22	14	8		1923	:	1811	36
4.	Sokol Žižkov "A"	22	13	9		1754	:	1689	35
5.	Sokol Kbely "A"	22	13	9		1724	:	1624	35
6.	SK Praha 4	22	12	10		1735	:	1646	34
7.	Meteor Praha "A"	22	11	11		1659	:	1689	33
8.	Sokol Vyšehrad "B"	22	9	13		1925	:	1843	31
9.	Sokol Pražský "C"	22	9	13		1583	:	1746	31
10.	SK Elán Praha	22	8	14		1630	:	1919	30
11.	VŠTJ Stavební fakulta "A"	22	6	16		1636	:	1821	28
12.	SK Viktoria Žižkov "A"	22	5	17		1582	:	1847	27

Play off přeboru Prahy „A“ mužů:

Čtvrtfinále:

Sokol Pražský Motol

Sokol Vyšehrad „B“

58: 60, 91: 93 po prodloužení

Pražský pohár

2. kolo:

ZŠ TGM Modřany

BC Nový Knín Sokol Motol

53: 105

3. kolo:

Sparta Praha „B“	Sokol Pražský Motol	0: 20
SK Praha 4	BC Nový Knín Sokol Motol	76: 82

Čtvrtfinále:

Sokol Pražský Motol	Sokol Kbely „jun“	103: 45, 101: 75
Sokol Pražský „C“	BC Nový Knín Sokol Motol	40: 89, 73: 87

Semifinále:

Sokol Pražský Motol	Sokol Žižkov „A“	83: 60, 71: 67
Sokol Kbely „A“	BC Nový Knín Sokol Motol	89: 97, 70: 78

Finále:

Sokol Pražský Motol	BC Nový Knín Sokol Motol	78: 66, 74: 67

Sezóna 2003/2004

Ukončení spolupráce Sokol Motol a Sokol Pražský

Jak již bylo zmíněno u minulé sezóny, spolupráce se Sokolem Pražským skončila přechodem motolského družstva zpátky do Motola. Což proběhlo bez problémů. Za kaňku považuji nutnost zaplatit za některé hráče o něž v Sokole Pražském zájem nebyl, zvláště když Franta Gregor hrál v Sokole Pražském další sezónu bez nároků na finanční kompenzaci z naší strany. Ale již se k tomu nechci vracet. Kausa Franty Gregora je zmíněna jinde včetně nepříjemností, jež ji doprovázely. V každém případě Franta přestoupil do Sokola Vyšehrad za stejnou částku, za kterou jsme ho v daleko horším stavu jeho dovedností získali, ale nechtěl jsem mu bránit v možnosti hrát vyšší soutěž a snad si i něco málo přivydělat vedle své práce.

Možná si někdo pomyslí, že jsem hlupák, asi i bude mít pravdu, ale mně vždy šlo o hráče, tedy aby se mohli dál rozvíjet. A v druhé řadě také o myšlenku, projekt, tedy například nadějně vypadající spolupráce se Sokolem Pražským, později s Basketbalovou akademií.

Pokračování spolupráce Sokol Motol a Sokol Horní Počernice

Podle motolských hráčů již v této sezóně „to nebylo co v té předchozí“, samozřejmě se na nich projevil i nedostatek kvalitních tréninků, skončili na sedmém místě. Ale také se mnohých dotklo, že klub si nechal větší část peněz za prodej druhé ligy a jim dal „almužnu“ jako „výpitné“ na výjezdech. Na to nebyli zvyklí, pokud se v Motole prodala soutěž, tak peníze šli pro hráče na soustředění a klub si nic nenechával.

Už během sezóny začali mluvit o návratu do Motola, k tomu však chtěli třetí ligu. Proto byl stanovený jasný cíl, kterým byl postup do třetí ligy mužů. Ale i v této sezóně stále existovala hráčská výměna, Václav Mezera a Pavel Podlipný hráli díky věku již jen za Sokol Horní Počernice a v Motole trénovali. Důležité bylo získání na hostování z Vyšehradu Martina Klapala a Tomáše Petříka, kteří ke splnění stanoveného postupového cíle hodně napomohli.

Pokračování spolupráce Basketbalové akademie a Sparty Praha

Pokračovala dále spolupráce BA a Sparty, Petr Fejk se přesunul k ženám, já začal trénovat obě družstva a mým asistentem se stal mladý student FTVS Roman Bednář. S Romanem se spolupracovalo dobře po stránce basketbalové, byl svědomitý a přinášel do tréninkového procesu moderní prvky. Bohužel jsme se nakonec nerozešli nejlépe, což ale nemělo spojitost s basketbalem jako takovým a proto o tom pomlčím.

Ze svého pohledu musím konstatovat, že to byl nesmírně náročný rok, neboť jsem nechyběl na žádném zápase mladších ani starších dorostenců, což ale třeba znamenalo jeden víkend výjezd Opava, Krnov, druhý víkend Olomouc, Brno a třetí pro změnu NH Ostrava, Hladnov ...

Brigádníci na chatě u trenéra
Zleva: Miloš Opatrný, Jiří Kříž, Tomáš Tikalský

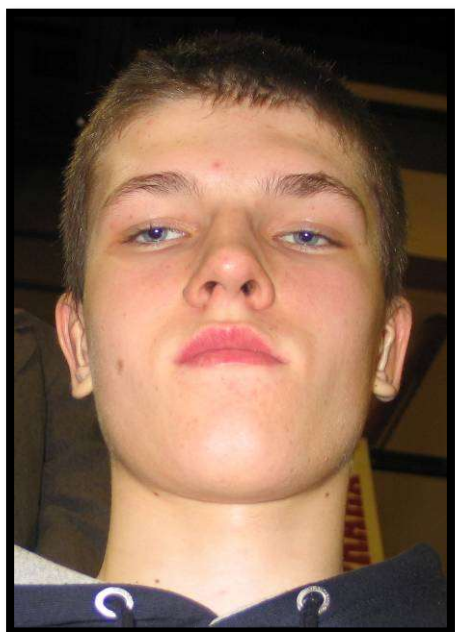
Naštěstí jsme jezdili vždy mikrobusem, žádné vlaky, to byla jedna z mých počátečních podmínek, kterou po celou dobu mého působení ve Spartě Pavel Majerík respektoval. Dorostenci také měli skutečně jednou týdně zařízení regeneraci, když říkám skutečně, mluvím o tom, jak je v mnohých klubech tato věc naplňována jen na papíře. Někdy se dostali někteří i na stůl maséra A týmu.

Jan Týř

Ve starším dorostu se podařilo s vypětím všech sil udržet opět extraligu, ale podařilo se mi sestavit skvělý tým mladších dorostenců. Příchod Justina Sedláka z Pezinku a hostů z Rokycan byl klíčový a navíc se dostával do skvělé formy kapitán týmu Josef Matějovič. Ten již jako mladší dorostenec byl klíčovou osobností i družstva staršího dorostu a začal trénovat s týmem mužů. Cíl dostat se do Final Four a získat medaili se jevil podle rozehrané soutěže nadějně, v ní bylo pět výborných družstev, další výkonnostně výrazně slabší. Proto bylo jasné, že vypadne jeden tým z této pětky, až se utkají v play off družstva ze čtvrtého a pátého místa.

O naději skončit druhí nebo třetí jsme přišli díky těžkému zranění Josefa Matějoviče těsně před koncem základní části soutěže a následujícím prohrám, kdy vše na hráče dolehlo psychicky, ale samozřejmě chyběl lídr a kapitán týmu i na hřišti. V té době se o něm mluvilo jako o jistém členu základní pětky v reprezentaci své věkové kategorie.

Justin Sedlák

V play off jsme narazili na posílený Sokol Vyšehrad a bohužel vypadli. Sice jsem ještě na poslední chvíli sehnal Vladimíra Vokála na hostování z Kolína, lístky jsme podepisovali kolem jedenácté hodiny večer na benzínové stanici na kraji Kolína, kde jsme se společně s hráčem a jeho trenérem sjeli po našich trénincích. Bohužel ani to nakonec nepomohlo, Vyšehrad byl posílený a lepší, my oslabení a horší. Hráči však bojovali až do poslední vteřiny a za to si zaslouží moji úctu.

Ještě k těm posilám Vyšehradu, šlo o hráče Zdeňka Hanzlíka a Michala Hubálka, toho času oba z Nymburku. Přitom Zdeňka jsem já přivedl z Rychnova do Sparty, kde o něho Pavel Majerík po odchodu Michala Ježdíka ztratil zájem a tak on následoval Michala Ježdíka a přestoupil do Nymburku. A s Michalem Hubálkem, respektive jeho otcem a jeho trenérem Růžičkou, jsem byl domluven na jeho hostování do Sparty, těsně před podpisem lístků přišel zvrát.

Hostováním obou dorostenců do Vyšehradu se částečně kompenzoval transfer Jiřího Zídka do Nymburku. Zamotaná kauza Jiřího Zídka tehdy plnila i celostátní média. Jirka se stal hráčem Sokola Vyšehrad, kam přešel bez finanční kompenzace ze Sparty přes fiktivní přestup do Německa. Kolem toho bylo hodně dusno a Pavel Majerík svůj spor s Českou basketbalovou federací, které vlád

„vyšehradský“ Miloš Pražák, prohrál. Bohužel se s tím svezla i moje vyhlédnutá posila. Tehdy jsem to nesl dost těžce, teď se již jen usmívám. Takový už je život, vyšehradští prostě byli šikovnější.

Causa Josef Matějovič

Pepa Matějovič utrpěl v zápase s Litoměřicemi po pádu soupeře na jeho nohu tříštivou zlomeninu lýtkové a holenní kosti, noha mu jen plandala, držena pouze svaly a kůží. Slovatný spartánský doktor Kunc se informoval jen zběžně a pak sdělil Pavlu Majeríkovi, že je dost pravděpodobné, že ten dorostenec už nikdy basketbal pořádně hrát nebude. V tu chvíli taky poklesl zájem o Pepu ze strany prezidenta klubu Sparty.

Já samozřejmě jako jeho trenér viděl situaci jinak, neboť dle mého teď potřeboval mojí pomoc nejvíce, bez ohledu na to,

zda mi ještě někdy bude či nebude užitečný na hřišti. Pepa ztratil rok, ztratil formu i jistotu a určitě se zranění na jeho kariéře fatálně podepsalo. Sešroubovaná noha prostě znát být musí.

Nicméně jsem velmi rád, že dokázal překonat velkou osobní tragédii, kdy se z výšin dostal až do nejspodnějších pater pekla, z tréninků s A týmem mužů jako mladší dorostenec spadl na nemocniční pokoj v roli pacienta, kterému nikdo nezaručí, že si basketbal ještě zahraje.

Po jeho uzdravení jsem ho vzal do Sokola Motol do třetí ligy a vedl s ním dále boj o pokračování jeho basketbalové kariéry. Což nebylo jednoduché, bohužel nedokázal zcela odhadnout své okamžité schopnosti, zdálo se mu, že hraje málo, byl protivný. Snažil jsem se působit na něho i na trenéry, aby u basketbalu zůstal a pokračoval. Velkou oporou mu v těchto těžkých chvílích byla jeho rodina.

Nakonec se z Pepy stal platný hráč Sokola Motol ve třetí lize, v sezóně 2008/2009 nastupuje ve druhé nejvyšší soutěži mužů za BA Sparta se svými mnohými motolskými spoluhráči. Ale to zase předbím, tak daleko ještě nejsme, neboť je po sezóně 2003/2004 a v baru na Spartě se začíná objevovat pan Dimitar Trenkov.

Pražský pohár

Pražský pohár mužů byl opět ve znamení Sokola Motol, když se zopakovalo loňské finále, opět se stejným výsledkem. A tým Sokola Motol zdolal B tým Sokola Motol a převzal zaslouženě podruhé za sebou vítězný pohár.

Sokol Motol „A“, vítěz Pražského poháru mužů 2003/2004

Stojící zleva: Pavel Podlipný, Tomáš Růžička, Nicolas Lavaud, Jiří Lasovský, Jan Žák, Tomáš Petřík, Jakub Nedbal, Marek Havel

Dolní řada zleva: Václav Mezera, Jakub Uxa, Martin Klapal, Jan Vašenda, Jan Jiřík

Bývalí spoluhráči se sešli na finále Pražského poháru mužů

Zleva: Václav Enoch, František Gregor, Tomáš Růžička, Marek Loula, Jan Dušek, Filip Scholz, Pavel Podlipný a Václav Mezera

Sokol Motol „A“, finalista Pražského poháru mužů 2003/2004

Horní řada zleva: David Ondráčka, Jiří Bubeník, Václav Enoch, Marek Loula, Roman Šotola, Adam Slánský

Dolní řada zleva: Tomáš Moravec, Jiří Lízálek, Ondřej Zajíček, Petr Dvořáček, Stanislav Kohout

Spolupráce s TJ Košíře a Ing. Pavlem Štěpem

V té době došlo k domluvě s Pavlem Štěpem, jeho tým TJ Košíře „A“ přešel pod hlavičku Sparty Praha jako „B“ tým. Tento přechod jsem pomáhal zprostředkovat, zde to uvádím především z toho důvodu, že se za čas z tohoto družstva plného bývalých hráčů Sokola Motol opět stane motolský tým.

Družstvo Sokol Motol „A“ – přebor Prahy „A“ muži

Pánové Václav Mezera a Pavel Podlipný slavili v této sezóně double, když z druhého místa přeboru Prahy „A“ po základní části dokázali dle předsezónních plánů postoupit do třetí ligy mužů a jako třetí na dort si přidali vítězství v Pražském poháru mužů. Teď již nic nestálo v cestě, aby se vrátili zpátky z Počernic do Motola a znovu se v „AA aréně“, jak oni říkají tělocvičně Gymnázia Nad alejí, hrála republiková soutěž, třetí liga mužů.

Družstvo BC Nový Knín Sokol Motol – přebor Prahy „B“ muži

Družstvo si udržovalo solidní výkonnost a to i díky pendlům. Upnulo se k Pražskému poháru mužů, bylo mi jich skoro až líto, když podruhé ve finále padli. Těšilo mě pouze, že pohár zůstal „doma“. Skoro doslovně, mám ho právě teď, když píšu tyto řádky, za sebou na polici.

Sokol Motol Motol „C“ – 1. třída mužů

Parta okolo Ivana „Kožaka“ a Miroslava „Bázi“ si znovu užívala basketbalu v první třídě mužů, skončila v horní polovině tabulky.

Sokol Motol „jun“ – 1. třída muži

Přišel za mnou Zarin Pozan, bývalý trenér ZŠ Petřiny s tím, že by chtěl hrát s bývalými motolskými dorostenci a bývalými žáky ZŠ Petřiny první třídu mužů. Bohužel jsem mu na jeho povídání skočil a nechal se ukecat. Záhy se veškeré sliby staly chybami, jenž vršil pěkně jednu za druhou. Pozdní zasílání zápisů, popletení si data zápasu, nevyhodnocování statistik, nesejití se k zápasu protože bylo Mikuláše, skrečovaná utkání, ostudné porážky. Rok nám toto družstvo dělalo ostudu, v soutěži samozřejmě skončilo poslední a bylo po sezóně okamžitě zrušeno a rozpuštěno. Zůstala jen nepříjemná pachutí a dluhy za značné pokuty, které Zarin se svou partou nasekal.

Soupiska družstva Sokol Motol „A“ v sezóně 2003/2004: - přebor Prahy muži „A“

Rozehrávači:

UXA Jakub (81, 190), **KLAPAL** Martin (80, 185), **VAŠENDA** Jan (82, 188), **HOLÍK** Tomáš (79, 182)

Křídla:

ENOCH Václav (80, 194), **RŮŽIČKA** Tomáš (80, 197), **JIRÍK** Jan (81, 196), **HAVELKA** Jiří (82, 195), **ŽÁK** Jan (83, 194), **HAVEL** Marek (84, 197), **LASOVSKÝ** Jiří (85, 197), **NEDBAL** Jakub (85, 192), **SLÁNSKÝ** Adam (81, 201)

Pivoti:

LAVAUD Nicolas (72, 205), **PETRÍK** Tomáš (81, 210), **VANĚK** Petr (84, 197)

Trenér:

Ing. **MEZERA** Václav

Asistent trenéra:

PODLIPNÝ Pavel

Soupiska družstva BC Nový Knín Sokol Motol „B“ v sezóně 2003/2004: - přebor Prahy „B“ muži

Rozehrávači:

DVOŘÁČEK Petr (83, 183), **ŠOTOLA** Roman (71, 186), **ZAJÍČEK** Ondřej (72, 176), **LÍZÁLEK** Jiří (70, 183)

Křídla:

MORAVEC Tomáš (79, 185), **PARMA** Matěj (79, 194), **ENOCH** Václav (80, 194), **FRANTÍK** Jan (82, 200), **ONDRÁČKA** David (76, 186), **PETRŽELA** Josef (65, 200)

Pivoti:

SLÁNSKÝ Adam (81, 201), **BUBENÍK** Jiří (69, 198), **KOLOUCH** Martin (72, 196)

Trenér:

ZAJÍČEK Ondřej

Asistent trenéra:

SLÁNSKÝ Adam, MORAVEC Tomáš

Soupiska družstva Sokol Motol „C“ v sezóně 2003/2004:

- 1. třída muži

Rozehrávači:

KÝN Tomáš (79, 186), BAŠTÁŘ Petr (64, 180)

Křídla:

**BAZIKA Miroslav (64, 192), KOŽENÝ Ivan (62, 187), HAMPL Štěpán (69, 188),
MICHÁLEK Jan (68, 183), VOHRYZKA Tomáš (65, 185), BITTNER Petr (79, 195)**

Pivoti:

JAKEŠ Daniel (64, 197), SMĚLÝ Daniel (68, 195), TYLŠ Michal (65, 192)

Trenér:

DOBEŠ Václav

Asistent:

Ing. KOŽENÝ Ivan

Soupiska družstva Sokol Motol „jun“ v sezóně 2003/2004:

- 1. třída muži

Rozehrávači:

BUREŠ Jan (84, 185), PODPĚRA Jakub (84, 184), VEČEŘA Petr (84, 185)

Křídla:

**DIBUSZ Kryštof (84, 190), HÁJEK Jiří (84, 190), JELÍNEK Jan (84, 188). MÜLLER
Michael (86, 190)**

Pivoti:

**MUDRA Jan (84, 201), RADĚJ Jan (84, 192), SPÍŠEK Michal (84, 200), ŠTÁDLER Jan
(84, 194)**

Trenér:

Mgr. POZAN Zarin

Soupisky družstev různě spolupracujících družstev:

*Soupiska družstva Sokol Horní Počernice „A“ v sezóně 2003/2004:
- 3. liga muži*

Rozehrávači:

BENEŠ Richard (75, 186), **PODLIPNÝ** Pavel (78, 192), **MAIXNER** Marek (84, 187)

Křídla:

DUŠEK Jan (74, 196), **HAVEL** Marek (84, 194), **PAPEŽ** Jiří (78, 195), **RŮŽIČKA** Tomáš (80, 197), **ŠTAFL** Vladimír (72, 186)

Pivoti:

MĚŠTAN Petr (79, 198), **MEZERA** Václav (77, 198), **PTÁČEK** Vladimír jun. (79, 210), **ŽÁK** Matěj (75, 201)

Trenér:

Mgr. **BURDA** Pavel

Asistent trenéra:

Ing. **PTÁČEK** Vladimír

*Soupiska družstva Sparta Praha „B“ v sezóně 2003/2004:
- přebor Prahy „B“ mužů*

Rozehrávači:

KŘENEK Petr (79, 187), **STÁREK** Jakub (81, 192), **ŠTĚP** Jan (82, 180)

Křídla:

DUDA František (81, 192), **HLÁSEK** Ondřej (81, 192), **STÁREK** Tomáš (77, 201), **ŠTĚPÁNEK** Josef (80, 185)

Pivoti:

BOULAMOV Denis (82, 192), **HOLÝ** Jan (78, 202), **HROMÁDKO** Jan (80, 202), **KASÍK** Jakub (78, 197)

Trenér:

Ing. **ŠTĚP** Pavel

*Soupiska družstva BA Sparta Praha v sezóně 2003/2004:
- extraliga starších dorostenců*

Rozehrávači:

BACO Jakub (87, 192), **EISMAN** Erik (87, 183), **HERING** Albert (88, 192), **KŘÍŽ** Jiří (86, 177), **MADAJ** Štěpán (88, 184), **MAREK** David (85, 184), **ŠTUDENT** Jiří (86, 178), **TUPÝ** Martin (87, 184)

Křídla:

ANTÁLEK Petr (85, 190), **ČERNÝ** Darek (88, 191), **ENGLICKÝ** Petr (86, 206), **KLIMUS** Jakub (85, 198), **LASOVSKÝ** Jiří (85, 198), **MATĚJOVIČ** Josef (87, 197), **MIŠKA** Radek

(85, 196), **NOVÁK** Oto (85, 196), **PAPEŽ** Zdeněk (86, 194), **TIKALSKÝ** Tomáš (86, 194), **TÝŘ** Jan (88, 200)

Pivoti:

DROBNÝ Martin (86, 196), **SEDLÁK** Justin (87, 203), **VOJTA** Dominik (87, 197)

Trenér:

Ing. **SÁBLÍK** Radko

Asistent trenéra:

BEDNÁŘ Roman

Soupiska družstva BA Sparta Praha v sezóně 2003/2004:

- extraliga mladších dorostenců

Rozehrávači:

BACO Jakub (87, 192), **EISMAN** Erik (87, 181), **HERING** Albert (88, 192), **MADAJ** Štěpán (88, 184), **OPATRŇÝ** Miloš (87, 188), **SVOJANOVSKÝ** Vladislav (87, 183), **ŠVANDRLÍK** Filip (88, 185), **TUPÝ** Martin (87, 184)

Křídla:

ČERNÝ Darek (88, 191), **KRATOCHVÍL** Petr (87, 194), **KUNSTÝŘ** Jan (88, 191), **MATĚJOVIČ** Josef (87, 197), **TÝŘ** Jan (88, 200)

Pivoti:

BEDNÁŘ Jan (87, 198), **SEDLÁK** Justin (87, 203), **VOJTA** Dominik (87, 197), **VOKÁL** Vladimír (87, 199)

Trenér:

Ing. **SÁBLÍK** Radko

Asistent trenéra:

BEDNÁŘ Roman

Mistrovské zápasy Sokola Motol „A“ v sezóně 2003/2004

Jméno	zápasů	body(trojky)
Jan Jiřík	34	453 (5)
Marek Havel	32	295 (13)
Nicolas Lavaud	32	159
Tomáš Růžička	30	518 (76)
Jan Vašenda	26	300 (57)
Jan Žák	26	261 (10)
Adam Slánský	24	223 (6)
Václav Enoch	22	185 (10)
Martin Klapal	19	343(21)
Jakub Uxa	18	95 (8)
Tomáš Petřík	15	163 (1)
Jiří Lasovský	13	99 (4)
Jiří Havelka	10	26 (3)
Jakub Nedbal	10	37 (3)

Tomáš Holík	5	48 (5)
Petr Vaněk	4	8

Poznámka: Odehráno 35 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy BC Nový Knín Sokola Motol „B“ v sezóně 2003/2004

Jméno	zápasů	body(trojky)
Roman Šotola	28	116 (5)
Ondřej Zajíček	28	162 (45)
Adam Slánský	25	454 (12)
Václav Enoch	24	481 (23)
Jan Frantík	24	261 (1)
Jiří Lízálek	24	108 (13)
Jiří Bubeník	22	271 (4)
Tomáš Moravec	16	92 (17)
Petr Dvořáček	13	42 (4)
Martin Kolouch	13	42
Josef Petržela	11	62 (10)
David Ondráčka	9	73 (11)
Marek Loula	2	42 (2)
Pavel Dvořák	1	2
Stanislav Kohout	1	1
Matěj Parma	1	7 (1)

Poznámka: Odehráno 29 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy Sokola Motol „C“ v sezóně 2003/2004

Jméno	zápasů	body(trojky)
Daniel Smělý	21	260 (6)
Petr Bittner	20	351 (32)
Štěpán Hampl	19	268 (67)
Michal Tylš	19	77
Jan Michálek	17	208 (45)
Miroslav Bazika	14	81
Daniel Jakeš	14	63 (2)
Tomáš Vohryzka	13	38 (2)
Ivan Kožený	10	91 (12)
Petr Baštář	6	9 (1)
Tomáš Kýn	2	26

Poznámka: Odehráno 22 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy Sokola Motol „jun“ v sezóně 2003/2004

Jméno	zápasů	body(trojky)
Jan Bureš	17	268 (38)
Jan Jelínek	16	27 (1)
Kryštof Dibusz	15	92 (1)
Jakub Podpěra	15	240 (21)
Jan Štádler	15	53
Jiří Hájek	12	113 (1)
Jan Mudra	9	96 (1)
Michael Müller	9	6 (1)
Michal Spíšek	9	41
Jan Raděj	6	35
Petr Večeřa	1	3 (1)

Poznámka: Odehráno 20 mistrovských zápasů.

Tabulky soutěží:

Přebor Prahy „A“ muži – po základní části

1.	Bohemians Praha	22	19	3		2148	:	1640	41
2.	Sokol Motol "A"	22	18	4		1955	:	1539	40
3.	USK Praha "B"	22	14	8		1707	:	1564	36
4.	Sokol Žižkov "A"	22	13	9		1781	:	1718	35
5.	Sokol Kbely "A"	22	11	11		1887	:	1674	33
6.	VŠTJ Stavební fakulta "A"	22	9	13		1685	:	1826	31
7.	Sokol Pražský "B" Správná míra	22	9	13		1522	:	1675	31
8.	SK Praha 4	22	9	13		1450	:	1618	31
9.	SK Meteor Praha	22	8	14		1536	:	1746	30
10.	SK Elán Praha	22	8	14		1566	:	1881	30
11.	Sokol Žižkov "B"	22	7	15		1402	:	1575	29
12.	BK Torpedo	22	7	15		1523	:	1706	29

Play off přeboru Prahy „A“ mužů:

Čtvrtfinále:

Sokol Motol „A“ SK Správná míra 107: 51, 88: 54

Semifinále:

Sokol Motol „A“ USK Praha „B“ 96: 59, 84: 63

Finále:

Bohemians Praha **Sokol Motol „A“** 85: 101, 99: 114

Pražský pohár

2. kolo:

Slovan Bohnice „B“ **BC Nový Knín Sokol Motol** 0: 20

Rapid Praha **Sokol Motol „A“** 0: 20

3. kolo:

Sokol Žižkov „C“ **BC Nový Knín Sokol Motol** 54: 87

Sokol Žižkov „D“ **Sokol Motol „A“** 47: 85

Čtvrtfinále:

Sokol Kbely „A“	BC Nový Knín Sokol Motol	62: 65, 67: 72
Sokol Vyšehrad „jun“	Sokol Motol „A“	61: 119, 65: 90

Semifinále:

VŠTJ Stavební fakulta „A“	BC Nový Knín Sokol Motol	88: 75, 68: 82
Sokol Motol „A“	BK Torpedo	112: 77, 95: 70

Finále:

Sokol Motol „A“	BC Nový Knín Sokol Motol	105: 74, 80: 92

Z Aktualit PBS, květen 2004, finále play off přeboru Prahy „A“ mužů :

BOHEMIANS PRAHA – SOKOL MOTOL „A“

85 : 101 (26:25, 41:50, 62:76)

STŘELCI: Švejda 26 (5 trojek), Hofman 18, M. Štybnar 10(1), Gabor 9(1), Kotrč 8, Rotgeri 6, Korčák 5, Volák 3(1), Štěpánek 0 – Klapal 36(1, šestky 14/13), Růžička 21(5), Petřík 13, Enoch 8, Havel 7, Žák 6, Jiřík 5, Slánský 5, Lavaud 0

trojky 8: 6, **fauly** 30: 27, **šestky** 25/19: 38/25, **rozhodčí** M. Kučera, Kec

Trenér Sokola Motol Ing. Václav Mezera: „Velmi pohledný basketbal, který se musel několika divákům líbit. Musím pochválit všechny své hráče za kolektivní přístup a nezadržitelnou chuť po vítězství.“

SOKOL MOTOL „A“ – BOHEMIANS PRAHA

114 : 99 (22:28, 53:49, 85:82)

STŘELCI: Růžička 31(6), Klapal 25(3), Vašenda 21(5), Jiřík 8, Enoch 8, Petřík 8, Havel 7, Slánský 4, Lavaud 2 – Hofman 30 (šestky 15/14), M. Štybnar 25(7), Korčák 14, Gabor 14(4), Švejda 12(2), Rotgeri 2, Štěpánek 2, Volák 0

trojky 14: 13, **fauly** 21: 23, **šestky** 26/16: 27/22, **rozhodčí** Milata, J. Hošek

Trenér Sokola Motol Ing. Václav Mezera: „I tentokrát jsme udrželi neporazitelnost v „AA aréně“ a vítězství nám nesebrala ani favorizovaná Bohemka. No jo, zase nám pomohl ten „zástup pendlů“, co se dá dělat. Chtěl bych poděkovat hráčům Bohemians, že ve finále předváděli velmi pohledný basketbal a snažili se o velmi útočnou hru. Na závěr chci vyzdvihnout výkon obou rozhodčích, bylo to super odpískáno. Rostó a Jendo, klobouk dolů a díky. I pan Růžička byl spokojenější.“

Předseda TJ Sokol Motol Ing. Radko Sáblik: „V první řadě chci pogratulovat trenérům a hráčům Motola, že se dokázali velmi koncentrovat na play off přeboru Prahy. I získání double, tedy vítězství v přeboru a Pražském poháru je jistě cenné. Když k tomu připočtu u Vaška Mezery i postup s týmem žen Sokola Horní Počernice v roli trenéra do přeboru Prahy, tak získal v této sezóně pěkný „tripl“.

Měl jsem možnost vidět všechny semifinálové a finálové zápasy a musím říci, že svěřenci Václava Mezery a Pavla Podlipného předvedli výborný výkon v prvním zápase s USK Praha doma a v prvním zápase na Bohemce. Ale i další dva zápasy, byť už výkon v obraně nebyl tak přesvědčivý, dotáhli do zdárného konce a to je důležité. Jako bývalého trenéra většiny hráčů i obou trenérů mě jejich úspěch velmi potěšil. Stejně tak mě potěšily i výkony několika hráčů Bohemians, které jsem měl tu čest trénovat jeden rok ve druhé lize a kterých si vážím nejen jako výborných hráčů, ale i skvělých lidí.

Chtěl bych také vyzdvihnout velmi dobrou atmosféru a vztahy mezi hráči ve finálových zápasech, byť se určitě nehrálo v rukavičkách a některé souboje zvláště v blízkosti koše musely hodně bolet.

Ve druhém finálovém zápase byla fascinující především střelba nejlepších borců obou týmů, ač jsem to nepočítal, dovolím si tvrdit, že u obou týmů byla střelba trojek vysoko přes padesát procent a to při počtu 14:13 trojek je fascinující. Střelci jako Martin Štybnar, Tomáš Růžička, Michal Gabor či Jan Vašenda se zmýlili tak maximálně dvakrát. Skvělý výkon podal jako vždy srdcař Vítek Hofman. Nakonec rozhodla kvalitnější lavička Motola, ale je nutné uznat sportovní kvalitu Bohemians. Být jako trenér bych měl asi výhrady k důrazu obrany na obou stranách, i když dnes byli střelci fakt skvělí a jako divák jsem se maximálně bavil z útočného pojetí obou týmů.“

Sezóna 2004/2005

Centrum talentované mládeže BA Sparta – můj odchod

Dovolím si začít osobně. Na počátku sezóny jsem byl stále ve funkci vedoucího Centra talentované mládeže Sparty Praha a připravil družstvo starších dorostenců na novou sezónu. Jenže než začala, ukončil jsem spolupráci s asistentem Romanem Bednářem, on poté odešel trénovat dívky do USK Praha. V tu chvíli mi Petr Fejk představil svého spoluhráče z týmu Junioru Dimitara Trenkova, se kterým, jak jsem pochopil, spolupracoval i u ženského družstva BLC Sparty Praha v první lize.

Dimitar Trenkov vždy chodil skvěle a elegantně oblékán, choval se velmi kultivovaně, velmi rozumně a věcně hovořil, dokázal se nadchnout pro konkrétní myšlenku a rozvíjet její naplňování ve velmi nadějných konturách. Představil se jako podnikatel a burzovní makléř, čemuž jeho vystupování, oblékání i chování nasvědčovalo. Musím přiznat, že jeho vyprávění o basketbalové kariéře nemělo chybu, daleko více mě však zaujalo jeho líčení výchovy mládeže v Makedonii, odkud pocházel, ale velmi dobrý přehled měl i o dalších zemích bývalé Jugoslávie.

Dimitar Trenkov

Dimitar projevil velký zájem o místo asistenta u extraligy staršího dorostu, velmi rychle a jasně jsme se domluvili na konkrétních podmínkách. Za svou práci nežádal žádnou odměnu, bral ji jako koníček, možnost se věnovat basketbalu a výchově mládeže.

V té době jsem se také domluvil na spolupráci i s otcem jednoho z hráčů, panem Martínkem, který začal dělat technického vedoucího družstva. Vedl si velmi dobře, ač musel dojíždět z Kladna, jeho působení bylo velmi svědomité a spolupráce s ním skvělá.

Dimitar se bohužel během krátké chvíle ukázal jako neřízená střela. Než začaly mistrovské zápasy, tak bylo vše v pořádku. Prací s dorostenci se bavil a dokázal připravit opravdu kvalitní tréninky. Což mně vyhovovalo, protože jsem ho mohl nechat trénovat a vyřizovat záležitosti okolo družstva.

Bohužel problém se objevil s kaučováním zápasů, protože on sám byl nekaučovatelný. Jak se objevily emoce spojené se zápasem, zapomněl na naše domluvy a začal zasahovat do mojí práce. Což znamenalo rozpor, protože on ordinoval hráčům něco, na co neměli ani mentálně ani po basketbalové stránce. Jeho rozporuplný zásah nám přivodil zbytečnou porážku v Hladnově a hráči museli mít ze všeho v hlavě guláš.

Já jsem velmi dobře znal, na co družstvo má a na co ne, a podle toho připravoval taktiku. Tu mi ovšem Dimitar rozmetal, když začal prosazovat svůj vlastní pohled a tak během zápasu dostávali hráči rozdílné pokyny. Což následně vedlo k pochopitelnému kolapsu. Zkusil jsem mu domluvit, on přikývl, uznal moje výhrady a slíbil nápravu. Jenže jak se hodil úvodní rozskok dalšího zápasu, všechna předsevzetí a sliby byly zapomenuty a on opět „řádl.“

Takže pro mě nastalo dilema. Taková situace byla neudržitelná. Zvažoval jsem ukončení spolupráce, protože dva kohouti na jednom smetišti být nemohou, respektive dva velitelé nemohou působit zároveň. Což jsem mu i svým způsobem naznačil a on to poněkud zplihle vzal na vědomí.

Samozřejmě jsem o všem následné dny přemýšlel. Musím se přiznat, trénování mě velmi vyčerpávalo, ve spojení i s mou funkcí na střední škole, cítil jsem se také psychicky opotřebovaný. Na druhé straně jsem neviděl alternativu, něco jsem slíbil Zdeňku Zajíčkovi juniorovi a také Pavlu Majeríkovi a nemohl jen tak dohodu porušit.

Jenže teď mi svítila nečekaná šance, řečeno dost nehezky, jak se ze všeho tak říkajíc vyvléci. Dimitar měl nepochybné kontakty na oblast bývalé Jugoslávie a nabízel je v budoucnu využít. Zatím se jednalo jen a pouze o mládež, o mužích zatím ještě nepadlo ani slovo. Domníval jsem se, že by na tuto možnost mohl slyšet i Pavel Majerík i funkcionáři Basketbalové akademie. Dobrých hráčů bylo málo, družstva se sestavovala velmi problematicky, peněz mnoho nebylo. Možnost příchodu vlny výborných hráčů z jihu Evropy je jevila minimálně zajímavě.

Zavola jsem proto Dimitarovi a dal si s ním schůzku v restauraci pod Vyšehradem. On přišel a zřetelně očekával, že mu oznámím ukončení naší spolupráce. Jenže já se ho místo toho zeptal, co by říkal tomu převzít extraligové družstvo starších dorostenců jako hlavní trenér.

Jeho překvapení bylo velké a jeho nadšení bylo skutečné a nevídané. Celý se rozzářil a začal mi hned kreslit své představy. Proto jsem ještě z hospody volal Pavlu Majeríkovi, řekl mu o čem právě jednáme a vedl s ním velmi dlouhý rozhovor. Moc na moje argumenty zpočátku slyšet nechtěl, ale zaujala ho, jak jsem očekával, otevření cesty z jihu, po níž by mohli dorazit dobří a levní basketbalisté. Já mu také slíbil vše v klidu předat a pokud by se po čase ukázalo, že Dimitar svou roli nezvládá, slíbil jsem se vrátit. Navíc u extraligy mladšího dorostu měl Libora Dvořáka, který mohl převzít vedení Centra.

Nakonec mi Pavel Majerík jednání odsouhlasil, takže jsem se vrátil ke stolu a nadšenému Dimitarovi sdělil možnost pokračovat v našem rozhovoru. Dimitar mi ještě ten večer, a potom na následných schůzkách, načrtl velmi ambiciózní plán, který spočíval v přivedení mnoha hráčů z Čech i z oblasti bývalé Jugoslávie, postup do play off bral přes špatný úvod jako hotovou věc a s velkou pravděpodobností očekával i medaili.

A tak jsem v následných týdnech pozvolna skončil, předal družstvo a své povinnosti jiným, ač jsem celý podzim tak nějak vypomáhal. Vlastně jsem své působení ukončil až zorganizováním dříve naplánovaného mládežnického Vánočního turnaje na Spartě. Za což mi nakonec místo poděkování Libor Dvořák vynadal, protože i on musel se mnou několik dní vánočních svátků trávit ve spartánských halách.

Dimitar se do své role vrhl s velkým zaujetím, svědomitě. Bohužel postupně se začaly objevovat problémy. Tím prvním byla trenérská licence Dimitara, která údajně ležela na svazu v Německu, bohužel se nedostala nikdy na světlo boží. Takže na utkání byl vždy nucen sedět někdo jiný, kdo měl platnou licenci, aby činnost nového trenéra zaštiťoval. Zpočátku jsem to byl já, podepsal zápis a šel si sednout buď na kraj lavičky nebo do první řady do hlediště, později Libor Dvořák nebo Filip Scholz. Na výjezdech ven bylo holt družstvo bez řádného trenéra, ale Dimitar sliboval vše vyřídit v „nebližších pár dnech“.

Dalším nesplněným slibem byl nulový příchod avizovaných posil, které se ne a ne na Spartě ukázat. Pravdou je, že v příští sezóně se pár talentovaných mladých kluků z jihu objevilo, trénovalo s dorostenci i muži, nikdy však nebyly vyřízeny jejich licence, aby mohli nastoupit v zápase ...

Korunu všemu nasadila Dimitarova skoro až nacionalistická hádka s klíčovým hráčem družstva Justinem Sedlákem. A tak se místo na Final Four jelo na baráž do Litoměřic, v níž zlomem a konečnou byla další Dimitatrova hádka s Justinem. Tomu jsem den před baráží dlouho osobně domlouval, on první poločas hrál skutečně jak z partesu a tým vedl. Nicméně po zpackané sezóně i baráži následovala ztráta extraligy staršího dorostu.

Příčemž kádr družstva, které jsem z naprosté většiny hráčů sestavil, rozhodně nebyl na sestup, o tom jsem přesvědčen. Během sezóny jsem navrhl i příchod Ondřeje Maňáka, ve své škole se „staral“ o Jakuba Baca a Jiřího Grófa, na gymnáziu Nad Štolou nadále i o Justina Sedláka.

Ještě jedna malá vsuvka, Justina jsem přivedl z Pezinku, kontakt zprostředkoval Michal Ježdík. V Praze jsem se o něho staral, hlídal jeho výsledky na Gymnáziu nad Štolou, dle dohody s rodiči,

mimochodem skvělými lidmi, jsem mu podepisoval omluvenky. Svoji „výchovnou“ roli jsem předal až Petru Jachanovi krátce po začátku příští sezóny, s nímž jsem domluvil přestup Justina do USK Praha, když už nebylo možné spolupráci mezi ním a Dimitarem dále prodlužovat. Tou dobou už Dimitar šéfoval celé Spartě. Nemám právo soudit, ale já Justina poznal jako svědomitého a poctivého borce, jistě se svými mouchami, ale trénink bral naprosto vážně, na hřišti vždy nechal duši a ač poněkud hubenější postavy, nikdy neuhnul před žádným osobním soubojem.

O trapasech, které Dimitar vyprodukoval, raději pomlčím, ale jeden přesto zmíním. Na jaře se vracel po roce na palubovku Pepa Matějovič, velmi dlouho se na první mistrák připravoval. Především psychicky. Není snadné se zapojit do hry po takovém zranění, nezaleknout se souboje, překonat obrovskou herní nejistotu. Až těsně před utkáním Dimitar zjistil, že Pepovi zapomněl nechat obnovit jeho licenci, jak dvakrát osobně slíbil učinit na mé upozornění o její neplatnosti. Takže se Pepův návrat musel o čtrnáct dní posunout!!! Jak celá situace asi na hráče působila nemá cenu obšírně rozvádět.

Abych však uzavřel tento odstavec, já měl po šestnácti letech od ledna konečně chvíli od basketbalu oddech a mohl po dlouhých a dlouhých letech nějaký čas odpočívat. Především psychicky od každodenní trenérské práce.

Mladší dorost Sparty Praha

Extraligu mladšího dorostu Sparty vedl Libor Dvořák a Filip Scholz. Zároveň k nim na lavičku usedl i druhý asistent, kterým se stal Josef Matějovič. I jeho jsem zapřáhl do basketbalového procesu, jelikož se léčil z těžkého zranění a já chtěl, aby „byl u toho“. Jelikož však měl Libor zpočátku vážné zdravotní problémy, musel podstoupit operaci, prvních devět zápasů kaučoval Filip za asistence Pepy. A se skvělou bilancí devíti vítězství a nulou porážek. Když teď napíši, že po návratu Libora k družstvu se začalo prohrávat, nebude to vůči němu fér, těch příčin bylo více, především v zatížení hostujících a klíčových hráčů z Nymburka.

Ale já měl radost především ze zapojení Filipa do trenérského procesu, neboť mohl i nadále zůstat přes svá zničená záda u basketbalu. U Pepy se rýsovala, na rozdíl od Filipa, naděje na návrat na palubovku, pro něho byla role druhého asistenta trenéra jen vyplněním mezery v jeho hráčské kariéře, jak jsem pevně doufal.

Tým skončil nakonec po základní části čtvrtý, postoupil před Brno do Final Four a získal zde neoblíbenou bramborovou medaili. Ale vzhledem k problémům staršího dorostu alespoň nějaká dobrá zpráva.

Sokol Motol „A“ – 3. liga muži

Tak zase ve třetí lize pohromadě a Nad alejí. Těžko mluvit o nováčkovi v soutěži, maximálně snad u Honzy Duška na postu trenéra. A dařilo se jemu i jeho svěřencům, v úchvatném zápase i díky zlaté ruce Tomáše Růžičky porazili doma Rokycany, sehráli i další výborné duely. Skvěle čtvrté místo, na které se v závěru tým propadl, přišlo díky menší koncentraci na poslední zápasy, kdy již po porážce v Rokycanech přestali bojovat o první místo. Což kvitovali jejich soupeři, kterým se vítězství hodilo v bojích o záchranu. Jinak skvělá sezóna po stránce výsledkové i atmosféře v týmu. Velmi nám

pomohl Ota Novák a myslím si, že i Motol mu prospíval. Když si ho ke konci sezóny stáhl Honza Ulrych zpátky do druhé ligy, projevíly se u Oty staré bolístky a nakonec skončil jen v pražských soutěžích.

Sokol Motol „A“, listopad 2004

**Horní řada zleva: Jan Jiřík, Václav Enoch, Jan Žák, Jan Dušek, Václav Mezera, Tomáš Růžička
Dolní řada zleva: Oto Novák, Jakub Uxa, Filip Ernest, Pavel Podlipný**

BC Nový Knín Sokol Motol „B“ – přebor Prahy „B“ muži

Nejúspěšnější sezóna tohoto družstva, vytvořeného kdysi jako juniorka a pojmenovaného po místě bydliště trenéra Ondřeje Zajíčka. Po základní části skončili na výborném druhém místě, které následným úspěchem v play off přetavili v postup do přeboru Prahy „A“ mužů.

Je však snad ještě více těšilo získání Pražského poháru mužů, když svoji třetí účast ve finále proměnili v první triumf. Byl jsem potěšen i já jako předseda Motola, vždyť náš klub uspěl v této soutěži potřetí v řadě!

Sokol Motol „B“ – BC Nový Knín – vítěz Pražského poháru 2004/2005

Horní řada zleva: Jan Vašenda, Adam Slánský, Martin Kolouch, Jiří Bubeník, František Žák, Jan Frantík, Jan Žák

Dolní řada zleva: Petr Dvořáček, Tomáš Moravec, Roman Šotola, Jiří Lízálek, Václav Enoch

Ing. Pavel Štěp

Diskuse zda hrát přebor Prahy „A“ mužů či nikoli skončila velmi rychle, starší borci dávali přednost „klidnější“ soutěži, kde budou častěji vyhrávat a navíc se nemusí tolik honit. Takže přišla chvíle pro moji zákulisní diplomacii.

Domluvil jsem se s Pavlem Štěpem, který převedl v krátké době podruhé své družstvo a ze Sparty Praha přešel pod hlavičku Motola jako B tým. Což zároveň znamenalo návrat mnoha hráčů „na místo činu“, vždyť v Motole začínal například Jakub Kasík, bratři Stárkové, Honza Štěp, Petr Hodek. A přicházeli daleko moudřejší, dokonce jsem pro ně připravil a vedl soustředění a vycházeli jsme spolu velmi dobře. Když mně na závěr Jakub Kasík za všechny poděkoval a podal ruku, byl jsem velmi mile překvapen a potěšen.

Sokol Motol „C“ – 1. třída mužů

Stará basketbalová partička si uhrála páté místo v první třídě mužů.

Soupiska družstva Sokol Motol „A“ v sezóně 2004/2005:

- 3. liga muži

Rozehrávači:

UXA Jakub (81, 190), **VAŠENDA** Jan (82, 188), **ERNEST** Filip (75, 186), **NOVÁK** Oto (85, 191), **PODLIPNÝ** Pavel (78, 192)

Křídla:

ENOCH Václav (80, 194), **RŮŽIČKA** Tomáš (80, 197), **JIRÍK** Jan (81, 196), **ŽÁK** Jan (83, 194), **NEDBAL** Jakub (85, 192), **DUŠEK** Jan (74, 196)

Pivoti:

LAVAUD Nicolas (72, 205), **MEZERA** Václav (77, 198)

Trenér:

DUŠEK Jan

Asistent trenéra:

Ing. **MEZERA** Václav

Soupiska družstva BC Nový Knín Sokol Motol „B“ v sezóně 2004/2005:

- přebor Prahy „B“ muži

Rozehrávači:

DVOŘÁČEK Petr (83, 183), **ŠOTOLA** Roman (71, 186), **ZAJÍČEK** Ondřej (72, 176), **LÍZÁLEK** Jiří (70, 183), **VAŠENDA** Jan (82, 185), **ZAJÍČEK** Zdeněk jun (67, 180)

Křídla:

MORAVEC Tomáš (79, 185), **ENOCH** Václav (80, 194), **FRANTÍK** Jan (82, 200), **ONDRÁČKA** David (76, 186), **SCHOLZ** Filip (78, 197), **ŽÁK** Jan (83, 193)

Pivoti:

SLÁNSKÝ Adam (81, 201), **BUBENÍK** Jiří (69, 198), **KOLOUCH** Martin (72, 196), **VANĚK** Petr (84, 195), **ŽÁK** František (87, 196)

Trenér:

ZAJÍČEK Ondřej

Asistent trenéra:

MORAVEC Tomáš

Soupiska družstva Sokol Motol „C“ v sezóně 2004/2005:

- 1. třída muži

Rozehrávači:

BAŠTÁŘ Petr (64, 180), **KOŽENÝ** Ivan (62, 187)

Křídla:

BAZIKA Miroslav (64, 192), **HAMPL** Štěpán (69, 188), **MICHÁLEK** Jan (68, 183), **VOHRYZKA** Tomáš (65, 185), **BITTNER** Petr (79, 195), **NAJMAN** Lukáš (75, 185)

Pivoti:

JAKEŠ Daniel (64, 197), **SMĚLÝ** Daniel (68, 195), **TYLŠ** Michal (65, 192)

Trenér:

BAŠTÁŘ Petr

Asistent:

Ing. **KOŽENÝ** Ivan, Ing. **BAZIKA** Miroslav

Spolupracující družstvo:

Soupiska družstva Sparta Praha „B“ v sezóně 2004/2005:

- přebor Prahy „B“ mužů

Rozehrávači:

KŘENEK Petr (79, 187), **STÁREK** Jakub (81, 192), **ŠTĚP** Jan (82, 180), **BARCY** Rudolf (80, 190), **HODEK** Petr (78, 180), **ŠTĚP** Petr (88, 175), **TUŠL** Martin (79, 177)

Křídla:

DUDA František (81, 192), **HLÁSEK** Ondřej (81, 192), **STÁREK** Tomáš (77, 201), **ŠTĚPÁNEK** Josef (80, 185)

Pivoti:

BOULAMOV Denis (82, 192), **HOLÝ** Jan (78, 202), **HROMÁDKO** Jan (80, 202), **KASÍK** Jakub (78, 197), **HACMAC** Jan (82, 193)

Trenér:

Ing. **ŠTĚP** Pavel

Soupiska družstva Sparta Praha v sezóně 2004/2005:

- extraliga starší dorostenci

Rozehrávači:

BACO Jakub (87, 192), **GRÓF** Jiří (88, 180), **HERING** Albert (88, 194), **KŘÍŽ** Jiří (86, 181), **MADAJ** Štefan (88, 185), **MARTÍNEK** František (87, 180), **PAUKNER** Lukáš (86, 185)

Křídla:

ČERNÝ Darek (88, 193), **DREXLER** Martin (89, 200), **HAVEL** Zdeněk (86, 190), **KRATOCHVÍL** Petr (87, 194), **MAŇÁK** Ondřej (86, 196), **MATĚJOVIČ** Josef (87, 198), **PAPEŽ** Zdeněk (86, 194), **TIKALSKÝ** Tomáš (86, 194), **TÝŘ** Jan (88, 200), **ŽIVNŮSTKA** Petr (87, 200)

Pivoti:

BEDNÁŘ Jan (87, 200), **SEDLÁK** Justin (87, 205), **SMRČKA** Jaroslav (86, 199), **VOJTA** Dominik (87, 201)

Trenér:

TRENKOV Dimitar

Vedoucí družstva:

MARTÍNEK František st.

Soupiska družstva Sparta Praha v sezóně 2004/2005:

- extraliga mladší dorostenci

Rozehrávači:

BURIAN Marek (90, 196), **HERING** Albert (88, 194), **MADAJ** Štefan (88, 185), **NOVÁK** Josef (89, 183), **SÝKORA** Matěj (88, 186)

Křídla:

BURIAN Ondřej (88, 195), **ČERNÝ** Darek (88, 193), **DREXLER** Martin (89, 200), **FRÝDA** Dušan (88, 190), **GELAZONIA** Mikheil (89, 185), **KAPLAN** Jan (89, 185), **KUNSTÝŘ** Jan (88, 193), **PACOVSKÝ** Michal (88, 191), **TÝŘ** Jan (88, 200), **VOTAVA** Petr (88, 186)

Pivoti:

JANKOVSKÝ Lukáš (89, 200), **KREJČÍ** Václav (89, 201)

Trenér:

Mgr. **DVOŘÁK** Libor

Asistent:

SCHOLZ Filip, **MATĚJOVIČ** Josef

Mistrovské zápasy Sokola Motol „A“ v sezóně 2004/2005

- počet zápasů, body (trojky):

Jakub Uxa	- 21	- 89 (7)
Jan Žák	- 21	- 242 (28)
Tomáš Růžička	- 20	- 375 (72)
Jan Jiřík	- 19	- 136 (2)
Václav Mezera	- 19	- 140 (1)
Nicolas Lavaud	- 18	- 62
Václav Enoch	- 17	- 109 (4)
Oto Novák	- 17	- 260 (27)
Pavel Podlipný	- 17	- 212 (19)
Jan Dušek	- 13	- 41 (9)
Filip Ernest	- 12	- 40 (7)
Jakub Nedbal	- 5	- 4
Jan Vašenda	- 5	- 20 (3)

Poznámka: Odehráno 22 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy BC Nový Knín Sokola Motol „B“ v sezóně 2004/2005

- počet zápasů, body (trojky):

Adam Slánský	- 31	- 474 (34)	
Jiří Bubeník	- 28	- 361 (1)	
Roman Šotola	- 26	- 101 (9)	
Jan Frantík	- 24	- 181 (1)	
Václav Enoch	- 24	- 398 (23)	
Jan Žák	- 24	- 465 (25)	
Ondřej Zajíček	- 19	- 108 (26)	
František Žák	- 19	- 49	
David Ondráčka	- 15	- 66 (5)	
Petr Dvořáček	- 13	- 39 (5)	
Tomáš Moravec	- 13	- 33 (6)	
Jan Vašenda	- 12	- 144 (35)	
Jiří Lízálek	- 11	- 47 (8)	
Martin Kolouch	- 3	- 19	
Zdeněk Zajíček jun.	- 3		- 3
Filip Scholz	- 1	- 4 (1)	
Petr Vaněk	- 1	- 2	

Poznámka: Odehráno 32 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy Sokola Motol „C“ v sezóně 2004/2005

- počet zápasů, body (trojky):

Daniel Smělý	- 22	- 268	
Štěpán Hampl	- 20	- 274 (60)	
Michal Tylš	- 19	- 76	
Petr Bittner	- 18	- 304 (32)	
Miroslav Bazika	- 17	- 78 (1)	
Jan Michálek	- 16	- 169 (29)	
Daniel Jakeš	- 12	- 82 (3)	
Ivan Kožený	- 12	- 124 (20)	
Tomáš Vohryzka	- 9	- 19 (1)	
Petr Baštář	- 6	- 17	

Poznámka: Odehráno 22 mistrovských zápasů.

Tabulky soutěží:

3. liga muži – konečná tabulka:

1.	SKB Rokycany	22	19	3		1976	:	1650	41
2.	BC Benešov	22	16	6		1738	:	1467	38
3.	BK Teplice	22	15	7		1758	:	1539	37
4.	Sokol Motol	22	14	8		1736	:	1561	36
5.	Sokol Písek	22	14	8		1795	:	1739	36
6.	Sokol Horní Počernice	22	12	10		1635	:	1608	34
7.	TJ Thermia Karlovy Vary	22	11	11		1780	:	1726	33
8.	USK Slavia Ústí nad Labem	22	10	12		1729	:	1696	32
9.	BK Beroun	22	9	13		1704	:	1830	31
10.	BK Sokolov	22	8	14		1653	:	1795	30
11.	TJ Klatovy	22	3	19		1382	:	1854	25
12.	Dukla Dejvice	22	1	21		1574	:	2035	22

Přebor Prahy „B“ muži – po základní části:

1.	BA Sparta jun.	22	16	6		2050	:	1668	38
2.	BC Nový Knín Sokol Motol "B"	22	15	7		1755	:	1718	37
3.	Sokol Kbely "B"	22	15	7		1841	:	1728	37
4.	BK Torpedo	22	13	9		1862	:	1751	35
5.	SK Viktoria Žižkov "A"	22	12	10		1745	:	1776	34
6.	VŠTJ Medicina Praha	22	11	11		1863	:	1856	33
7.	BC Jets Praha	22	11	11		1503	:	1493	32
8.	BC Sparta Praha "B"	22	10	12		1794	:	1747	30
9.	PSK Union Praha	22	10	12		1685	:	1807	32
10.	VSK Přírodní vědy	22	7	15		1630	:	1825	29
11.	TJ ČZU Praha "A"	22	7	15		1693	:	1826	29
12.	VŠTJ Technika Praha "A"	22	5	17		1621	:	1847	27

Play off přeboru Prahy „B“ mužů:

Čtvrtfinále:

BC Nový Knín Sokol Motol **BC Jets Praha**

63: 56, 57: 74, 74: 66

Semifinále:

BC Nový Knín Sokol Motol **BK Torpedo**

64: 90, 72: 62, 83: 82

Pražský pohár

1. kolo:

Sokol Kbely „C“

BC Nový Knín Sokol Motol

57: 80

2. kolo:

PSK Union Praha **BC Nový Knín Sokol Motol** 0: 20

Semifinále:

SK Správná Míra **BC Nový Knín Sokol Motol** 74: 84, 71: 85

Finále:

BC Nový Knín Sokol Motol CTS Basket 87: 78, 69: 63

Sezóna 2005/2006

Sokol Motol „A“ - 3. liga muži

Tým skončil celkově osmý, když však měl situaci pevně pod kontrolou a sestupem nijak ohrožen nebyl. Nicméně šlo o výkonnostní sestup, čemuž ale také napomohl Jiří Heinz v pozici trenéra. Toho si domluvil Honza Dušek, protože si chtěl více zahrát, nakonec byl myslím opak pravdou. Jirka má velmi komplikovanou povahu, dokáže vyrábět fatální chyby a komunikace není rozhodně jeho silnou stránkou. Prostě dle mého do družstva vnesl zbytečnou nervozitu.

Pravdou také je, že přišli noví hráči, někteří z rozpadlé Dukly Dejvice, která spadla ze třetí ligy a byla rozpuštěna. Další hráči se objevili ze Sparty v rámci naší již zmiňované spolupráce. Nastávalo období hledání a nové konsolidace družstva, což ale není ideální pro konfliktní povahu trenéra.

Sokol Motol „B“ - přebor Prahy „A“ muži

Tým vytvořený, financovaný, vedený a kaučovaný Pavlem Štěpem se nejprve jmenoval TJ Košíře „A“, potom Sparta Praha „B“ a nyní Sokol Motol „B“. Místo v přeboru Prahy „A“ mužů získal, jak jsem zmínil u minulé sezóny, od týmu BC Nový Knín Sokol Motol, který se vzdal v jeho prospěch postupu do vyšší soutěže. Ač byl vlastně v A přeboru nováčkem, bez problémů si zajistil účast v play off a tím pádem také kýženou záchranu soutěže i pro další sezónu.

BC Nový Knín Sokol Motol „C“ - přebor Prahy „B“ muži

Pro tým začal pomalý ústup ze slávy, jistě poznamenaný také odchodem Václava Enocha, Adama Slánského a Jana Žáka, nicméně ještě dokázali borci zabrat a vybojovat osmé místo. Což znamenalo především záchranu soutěže, ale také první kolo play off, kde však velmi snadno a s dost smutnými výsledky vypadli s Viktorkou Žižkov.

Sokol Motol „D“ - 1. třída muži

Tento tým starých basketbalových harcovníků skončil na 5. místě v první třídě.

Intermezzo Lokomotiva Plzeň

I ozval se mi můj dobrý známý Václav Zeithaml. Ten po léta vedl a financoval SKB Rokycany, než ho jeho vlastní svěřenci, které odchoval, v zinscenovaných volbách sesadili z pozice předsedy klubu. Tak se jeho zájem upřel na Lokomotivu Plzeň, pro niž hledal vhodného trenéra. I obrátil se na moji osobu, zda zcela náhodou o někom nevím.

Já jsem mu doporučil Filipa Scholze. Bylo mi však jasné, že by to bylo pro samotného Filipa příliš velké sousto, proto jsem se nabídl, že mu budu pomáhat. Víceméně jsem téměř jako jeho „manažer“ dojednával jeho působení a tři čtvrtiny sezóny mu pomáhal i v roli asistenta. Skončil jsem až na jaře z osobních důvodů. Působení v Plzni pro mě nebylo vůbec jednoduché, byť jsem slíbil jezdit na páteční tréninky před ligou a být přítomen na všech zápasech doma i venku. Bohužel jsem občas musel za Filipa zaskočit i během týdne. Návraty krátce před půlnocí z Plzně tedy nic moc.

Lokomotiva Plzeň v sezóně 2005/2006

Horní řada zleva: Ing. Václav Zeithaml, Pavel Froněk, Marek Havel, Jan Píza, František Gregor, Petr Strejček, Vladimír Junek, Tomáš Selinger, Ondřej Lipold, Filip Scholz, Ing. Radko Sáblik

Dolní řada zleva: Martin Drobný, Tomáš Kubizňák, Jiří Zeithaml, Erik Eisman, Jakub Baco, Jan Selinger

Jako jednu kuriozitu z této sezóny mohu uvést, že jsme společně s hráči Loko Plzeň a dorostenci Sparty testovali Sazka Arénu před reprezentačním vystoupením. Zavolał mi manažer reprezentace, zda bych mu nepomohl, tak jsem zorganizoval „přípravný“ zápas v nádherné hale, kde jsme pod dohledem generálního sekretáře ČBF Miloše Pražáka vyzkoušeli hru, tabuli a podobně. Šlo dle mého o zajímavý zážitek i pro aktéry na palubovce - kdy si ještě v životě zahrají v Sazka Aréně?

Práci v Plzni jsem bral vážně, jako vše, co jsem se uvolil dělat. Dokonce jsem vytvořil pro předsedu klubu Loko Plzeň Pavla Froňka plán, mnoha a mnoha stránkový, jak vybudovat klub, který získá statut Centra talentované mládeže s perspektivní mužskou složkou, která v dohledné době postoupí do NBL Mattoni. Pavel však měl trochu jiný názor, takže se nic z toho neuskutečnilo.

Nicméně nešlo o žádný rozpor, naše vztahy zůstaly i nadále dobré, což dokládá i rozlučka po sezóně na chatě pana Junka, mimochodem dalšího skvělého člověka, kterého jsem díky tomuto angažmá poznal. Na jeho „haciendě“ jsme se všichni sešli, hráči i realizační tým, a ve velmi příjemné atmosféře vše zhodnotili a uzavřeli.

Skoro se bojím napsat ještě jednu skutečnost, neboť poté již nikdo, kdo snad ještě váhal, o mé „idiotii“ pochybovat nebude. Roli asistenta jsem vzal především jako pomoc Filipovi v rozjezdu jeho trenérské kariéry, což se snad povedlo. Proto jsem za svoje působení v Plzni nebral žádné peníze, nedostal od Plzně jedinou korunu, jen pochopitelně vyúčtované jízdné.

Intermezzo Pražský basketbalový svaz

V dubnu 2006 jsem byl po čtvrté v řadě zvolen předsedou Pražského basketbalového svazu. Tyto volby byly daleko méně dramatické než předchozí, nikdo proti mně neintrikoval a já tak vykročil do čtvrtého volebního období. Společně s místopředsedou Ing. Martinem Kučerou a dalšími členy výboru Ing. Radkem Lochmanem, Pavlem Sušerem a Janem Hoškem.

Intermezzo Česká basketbalová federace

V květnu 2006 se také konaly volby do výboru České basketbalové federace. Uvažoval jsem, i z podnětu některých lidí, že bych kandidoval do výboru, o nic víc jsem nestál, kde bych se věnoval otázce mládeže. Pro toto jsem získal předběžnou podporu od některých klubů v republice, včetně Moravy, většinou při našich e-mailových výměnách názorů, ale i při osobních setkáních na různých zápasech.

Ovšem na jedné ze schůzek v mé kanceláři ve škole, o nichž se zmíním ještě později, mi sdělil Zdeněk Zajíček junior, že se uvažuje o návrhu jeho osoby jako nástupce Ivana Zacha. Navrhnout ho jsou připraveny ligové kluby a podporovat i odstupující předseda. Dlouze jsme o tom diskutovali a já osobně mu doporučoval kandidaturu přijmout. Slíbil jsem mu i svou osobní podporu a pomoc.

Na základě toho jsem odstoupil od úmyslu sám kandidovat, neboť jsem nechtěl situaci Zdeňkovi komplikovat, naopak jsem se velmi angažoval v jeho kampani a sháněl pro něho hlasy. Absolvoval jsem desítky a desítky telefonátů, e-maily putovaly sem a tam. Snad jsem i já tak přispěl svou troškou k jeho hladkému zvolení do čela České basketbalové federace. Což v legraci okomentoval i jeden nejmenovaný vyšehradský funkcionář slovy: „Nastává střídání stráží, doposud vládl basketbalu Vyšehrad, teď to bude Motol.“

Zdeněk ve své funkci začal velmi aktivně, s radostí jsem s ním mnohé kroky konzultoval. Bohužel i on časem začal ztrácet původní entuziasmus, s nástupem do funkce náměstka ministra vnitra jistě výrazně utrpěl i čas, který mohl basketbalu věnovat. I naše komunikace, která byla zpočátku velmi hustá, se změnila na občasné spíše náhodné setkání.

Starší dorostenci BA Sparta Praha

Jak mi Libor Dvořák nezištně připomenul, kdysi jsem slíbil, že když něco nebude fungovat s Dimitarem Trenkovem, tak pomohu. A tak jsem se na jeho přání stal takovým ombudsmanem a dohlížel na práci trenéra starších dorostenců Sparty, kterým se stal Jiří Heinz, zároveň také trenér třetí ligy mužů v Motole.

František Martínek

Naštěstí, z mého ryze osobního pohledu, jsem se nemusel dlouho problémem dorostenců Sparty zabývat. Jirka Heinz se brzy dostal do konfliktu s některými „namistrákovými“ a nevychovanými hráči, což jsem ale předvídat a před tímto Libora varoval. V každém případě ho na žádost jeho svěřenců Dimitar Trenkov záhy odvolal. Ten v té době již vládl celé Spartě. Příchod Pavla Týře místo Jirky Heinze jen zmar družstva dokončil. Já se tím pádem ale mohl od všeho s klidným svědomím distancovat.

Co mě však mrzelo nejvíce, byl „osud“ velmi slušného pana Martínka, který nakonec sám starší dorostence zachraňoval, dal i vlastní peníze, aby vůbec mohli odjet na zápas. Dimitar mu opakovaně sliboval úhradu, dával si s ním další a další schůzky, které vzápětí odvolal či na ně nepřišel. A zůstal panu Martínkovi dlužný mnoho desítek tisíc korun.

Kausa Sparta Praha

Po předchozích řádkách se teď nutně musím vyjádřit ke kauze Sparta Praha. Nijak zvlášť podrobně, neboť mnoho z toho bylo ventilováno v celostátních médiích. Dimitar Trenkov předložil Pavlu Majeríkovi jistou nabídku, kterou Pavel Majerík přijal.

Dovolím si tvrdit, že znám Pavla Majeríka dobře. Naše vztahy byly vždy korektní, ať již v době kdy jsme spolupracovali z mé pozice předsedy Sokola Motol, tak později, kdy jsem působil v roli vedoucího Centra talentované mládeže Sparty. A nakonec i poté, kdy jsme zachraňovali alespoň mládež po rozpadu Sparty jako takové. Nikdy mě nepodrazil, každou dohodu dodržel. Choval se ke mně s respektem a já mu stejnou mincí oplácel.

Mnozí Pavlovi Majeríkovi nemohou přijít na jméno. Je pravda, že měl dar vyrobit si zbytečně nepřátele, nejen svou umíněností, ale též svým nepřilíh taktickým vystupováním. Ale dlouhá léta držel zuby nehty nad vodou klub, který nedostával žádné státní dotace jako třeba USK Praha, pro který musel sehnat každou korunu. Jenže časem byli jeho kamarádi vyměňováni z vedoucích postů a penězovod se začal zadrhávat.

Pavel měl vždy perfektně nastudované basketbalové řády, ale taky se výborně vyznal v podmínkách hospodaření a zákonů obecně. Proto je mi a navždy zůstane divné, že by takový borec jen tak nalétl nějakému podvodníkovi, jak také bylo působení Dimitara Trenkova některými nazýváno. Neznám důvody proč a na jakém základě se oni dva dohodli, znám velmi podrobně výsledky a důsledky. O nichž mohu hovořit jen obecně, neboť ostatní jsem se dozvěděl v osobních rozhovorech především s Pavlem Majeríkem, který mi ukázal i smlouvy, různé garance a podobně. A jelikož šlo o ryze soukromé rozhovory, nelze nic z toho zveřejnit.

Možná jen malou doušku. Než došlo k podpisu dohody, absolvoval jsem s Pavlem Majeríkem velmi dlouhý rozhovor. Upozornil jsem ho na jednu skutečnost a to na nedodržené sliby Dimitarem ohledně starších dorostenců. Nabyl jsem dojmu, že některé věci, které by chtěl Dimitar udělat, vydává za hotovou věc, aniž by měl skutečnou dohodu na stole. Možná nejde o zlý úmysl, ale slučování reality

s přáními. Pavel mi odpověděl, že si je toho dobře vědom a tím jsem považoval pro sebe věc za uzavřenou.

Konečný efekt všichni znají. Příchod mnoha hráčů, fiktivní lukrativní smlouvy, jenž nenašly finančního naplnění, dluhy a zase dluhy. Rozpad BC Sparta Praha, likvidace mužské složky do naprosté mrtě.

Pokračování kauzy Sparta Praha

Profesionální licence na první ligu mužů byla pro subjekt BC Sparta Praha ztracena, o tom nebylo pochyb. Stále ale zůstávalo ještě právo na druhou ligu mužů, pokud Sparta Praha, respektive Pavel Majerík, respektive někdo jiný, uhradí České basketbalové federaci poplatky cca 80. 000,- Kč. Dluhy vůči hráčům či jiným subjektům ČBF v tomto neřešila.

Musím se přiznat, že jsem o druhé lize jednal společně s Pavlem Štěpem, který měl i připraveného sponzora, ochotného zaplatit poplatek za převod licence i přispět na další sezónu, ovšem nikoli na již umiňovaný dluh vůči ČBF. Což se ukázalo jako klíčový problém, protože by bez jeho uhrazení ČBF převod neschválila a Pavel Majerík nechtěl tento dluh uhradit. A tak padla nejprve druhá liga, ale stále ještě zůstávala liga třetí. Ještě jednou jsme se s Pavlem Majeríkem sešli, ale pokrok nenastal. Takže přišel i o právo hrát či někomu převést třetí nejvyšší soutěž mužů.

Samozřejmě jsem v té době mluvil i s jinými o možnosti zachránit Spartu, opět neprozradím nic konkrétního, jen obecně. Všechny děsilo, co se ještě odkud vyvalí a jaký kostlivec vypadne z té které skříně. Proto selhávaly pokusy nalézt někoho, kdo by značku Sparty převzal. Ač jistě jméno Sparta je skvělá značka.

Jednání o mládeže na Spartě

Mnohá jednání o záchraně mládeže na Spartě, ale nejen mládeže, probíhala také v mé kanceláři, ředitelně Smíchovské střední průmyslové školy. Zde jsem se setkal opakovaně se Zdeňkem Zajíčkem juniorem, Michalem Ježdíkem, také Jirkou Welschem a jeho manažerem Pavlem Šotlíkem. Naopak jsem jezdil na Spartu, kde jsem opakovaně mluvil s Pavlem Majeríkem, ředitelem asociace AC Sparta panem Drábkem.

V mé kanceláři také padl poprvé z mé strany návrh vstupu Jirky Welsche do Basketbalové akademie. S Jirkou jsem se blíže seznámil na jeho pověstných Welsch campech, jejichž prvních čtyřech dílů jsem byl aktivním účastníkem v pozici trenéra. A na nichž jsem mohl spolupracovat s Michalem Ježdíkem, Frantou Rónem, Jardou Geršlem, Jardou Kovářem, mnoha hráči reprezentace, například Ladislavem Sokolovským, Radkem Nečasem, Martinem Idesem či hráči Sparty Mílou Soukupem, bratry Markovými.

Ale vraťme se k podstatě věci. Mužská Sparta již neexistovala, stále zde ale bylo Centrum talentované mládeže Sparty, jemuž teď hrozil zánik. Se Zdeňkem Zajíčkem jsem toto velmi usilovně probíral a dohodli jsme se o převedení Centra na Basketbalovou akademii. Což se naštěstí podařilo a Centrum bylo zachráněno. Byť v ne zrovna nejlepší kondici, se ztracenou extraligou staršího dorostu, bez dostatku kvalitních hráčů apod.

Jednání o spolupráci Sokol Motol a BA

Já jsem v té době skončil svou misi v Plzni a upřímně jsem uvažoval spíše o odpočinku než o tom, jak se znovu vrhnout do víru basketbalového hnutí. Byl jsem také ledasčím znechucený. Jenže jeden míní a druhý mění.

Zdeněk Zajíček mě pozval na jednání ještě společně s Martinem Příhodou do pizzerie nedaleko haly ve Stodůlkách. Zdeňkův otec byl donucen odejít z postu ředitele ZŠ Petřiny, což on po těch letech a vybudování skvělého sportovního areálu dodnes považuje za velkou křivdu. Nicméně Zdeněk, jeho syn, nerezignoval a vrhl se do projektu vytvoření centra Basketbalové akademie na jiném místě, respektive ve Stodůlkách. Zde se mu podařilo najít vhodné podpůrce a zrekonstruovat starší halu. Což samo o sobě přineslo velkou zátěž v podobě úvěru, neboť jednou z podmínek byla i spoluúčast Basketbalové akademie na této rekonstrukci.

Zdeněk mi ukázal halu, nastínil plány její začínající přestavby a pak to přišlo. Vzhledem k tomu, že Libor Dvořák a Ondřej Zajíček se starají o stavbu a budou starat o halu, potřeboval by někoho, kdo se postará o Basketbalovou akademii. Martin Příhoda se má stát sekretářem a osobou zodpovědnou za dívčí složku, já spolu s Martinem členem výkonného výboru a osobou zodpovědnou za chlapeckou a mužskou složku. Což samo o sobě byl mamutí úkol v té době. Při vědomí, že na to de facto budeme s Martinem sami dva, pouze za podpory Zdeňka, další funkcionáři byli spíše na papíře nebo čestnými členy.

Bohužel neumím říkat ne a také jsem měl ke všemu jistý citový vztah, vždyť se to vše týkalo Basketbalové akademie, Sparty Praha a také Sokola Motol. Neboť bylo nutné, aby se Sokol Motol opět stal po letech spolu garantem Centra talentované mládeže, jako jeho mužská složka.

Co budu vyprávět, velmi naléhavé žádosti jsem vyhověl a novou funkci přijal. Podepsali jsme i smlouvy, které byly potřebné ohledně účasti Sokola Motol, dohodli se o působení A týmu Motola v hale ve Stodůlkách i na snaze zachránit co se ještě zachránit dá.

Začátek mého aktivního působení ve výkonném výboru BA

Začátek byl opravdu velmi hektický, ostatně ani následná sezóna nebyla jiná. S Martinem Příhodou jsme si několikrát denně telefonovali, scházeli se u mě v kanceláři i ve Stodůlkách, e-mailovali si dlouho do noci, někdy téměř až do ranních hodin. Doposud jsem působil jen ve Správní radě BA a staral se o dorostence Sparty, teď jsem měl na krku celou složku s jejími olbřími problémy.

Co se týká peněz, bylo jasné řečeno, že je jich velmi málo. Domluvil jsem se, že budu chtít pouze paušál 15. 000,- Kč ročně na telefon a benzín, jinak práci budu dělat zdarma. Jde přeci o věc a ne o osobní prospěch. Faktem je, že jsem za celé ty dva roky nedostal ani jedinou korunu, ani tento paušál. Martin mi vždy ukázal minusová čísla a já pochopil. A tak za ty dvě sezóny jsem nejen dělal svou práci zcela zdarma, ale ještě dokonce BA dotoval, když jsem ze svého platil telefon a benzín.

Takže jedinou radostí a ziskem zůstával dobrý pocit, když se nám něco podařilo a posunuli jsme se zase o kousek dál.

Neskončila ale ani jednání na Spartě, dostali jsme nabídku převzít basketbalový klub Sparty jako takový, kdy bychom vytvořili nový výbor. Ale v tom jsem měl se Zdeňkem shodný názor, toto smrdělo průserem, neboť takový subjekt by mohl být oprávněně považován za nástupce BC Sparta Praha a věřitelé by po něm mohli chtít vyrovnat své pohledávky. Nicméně jsem i já osobně dále jednal

s panem Drábkem, naše schůzky pokračovaly i po faktickém zahájení další sezóny. Ale to je již další kapitola a o té až o pár stránek dále.

Soupiska družstva Sokol Motol „A“ v sezóně 2005/2006:

- 3. liga muži

Rozehrávači:

UXA Jakub (81, 190), **VAŠENDA** Jan (82, 188), **ERNEST** Filip (75, 186), **PODLIPNÝ** Pavel (78, 192), **KŘÍŽ** Jiří (86, 180), **POLÁCH** Lukáš (84, 185), **TIKALSKÝ** Tomáš (86, 194)

Křídla:

ENOCH Václav (80, 194), **RŮŽIČKA** Tomáš (80, 197), **DUŠEK** Jan (74, 196), **HAVEL** Marek (84, 198), **MATĚJOVIČ** Josef (87, 199), **SLÁNSKÝ** Adam (81, 201)

Pivoti:

LAVAUD Nicolas (72, 205), **MEZERA** Václav (77, 198), **JAREŠ** František (78, 195), **PETRÍK** Tomáš (81, 210), **SEDLÁK** Justin (87, 203), **VOJTA** Dominik (87, 203)

Trenér:

HEINZ Jiří

Asistent trenéra:

DUŠEK Jan, Ing. **MEZERA** Václav

Soupiska družstva Sokol Motol „B“ v sezóně 2005/2006:

- přebor Prahy „A“ mužů

Rozehrávači:

KŘENEK Petr (79, 187), **STÁREK** Jakub (81, 192), **ŠTĚP** Jan (82, 180), **ŠTĚP** Petr (88, 175), **TUŠL** Martin (79, 177), **VAŠENDA** Jan (82, 189)

Křídla:

DUDA František (81, 192), **HLÁSEK** Ondřej (81, 192), **STÁREK** Tomáš (77, 201), **HAVEL** Marek (84, 198), **SLÁNSKÝ** Adam (81, 201)

Pivoti:

BOULAMOV Denis (82, 192), **HOLÝ** Jan (78, 202), **KASÍK** Jakub (78, 197), **HACMAC** Jan (82, 193), **PAPEŽ** Miroslav (75, 202), **SVATOŠ** Jan (79, 195)

Trenér:

Ing. **ŠTĚP** Pavel

Soupiska družstva BC Nový Knín Sokol Motol „C“ v sezóně 2005/2006:

- přebor Prahy „B“ muži

Rozehrávači:

DVOŘÁČEK Petr (83, 183), **ŠOTOLA** Roman (71, 186), **ZAJÍČEK** Ondřej (72, 176), **LÍZÁLEK** Jiří (70, 183), **KŘÍŽ** Jiří (86, 180)

Křídla:

MORAVEC Tomáš (79, 185), **FRANTÍK** Jan (82, 200), **ONDRÁČKA** David (76, 186), **NEDBAL** Jakub (85, 195), **OPATRŇÝ** Miloš (87, 191), **SLÁNSKÝ** Adam (81, 201)

Pivoti:

BUBENÍK Jiří (69, 198), **KOLOUCH** Martin (72, 196), **ŽÁK** František (87, 196), **MASAŘ** Petr (77, 207)

Trenér:

ZAJÍČEK Ondřej

Asistent trenéra:

MORAVEC Tomáš

Soupiska družstva Sokol Motol „D“ v sezóně 2005/2006:

- 1. třída muži

Rozehrávači:

BAŠTÁŘ Petr (64, 180), **KOŽENÝ** Ivan (62, 187)

Křídla:

BAZIKA Miroslav (64, 192), **HAMPL** Štěpán (69, 188), **MICHÁLEK** Jan (68, 183), **BITTNER** Petr (79, 195), **NAJMAN** Lukáš (75, 185)

Pivoti:

JAKEŠ Daniel (64, 197), **SMĚLÝ** Daniel (68, 195), **TYLŠ** Michal (65, 192), **KOTĚŠOVEC** Jiří (66, 200)

Trenér:

BAŠTÁŘ Petr

Asistent:

Ing. **KOŽENÝ** Ivan, Ing. **BAZIKA** Miroslav

Pro informaci zajímavé družstvo a „trenéři“:

Soupiska družstva BC Lokomotiva Interconex Plzeň v sezóně 2005/2006:

- 2. liga muži

Rozehrávači:

BACO Jakub (87, 190), **EISMAN** Erik (87, 180), **KLAPAL** Martin (80, 185), **PARUCH** Tomáš (73, 191), **ŠVERMA** Miroslav (83, 185), **ZEITHAML** Jiří (83, 185)

Křídla:

BOSÁK Pavel (82, 198), **DROBNÝ** Martin (86, 192), **HAVEL** Marek (84, 198), **KUBIZŇÁK** Tomáš (78, 193), **PÍZA** Jan (82, 193), **SELINGER** Jan (85, 192), **SMEJKAL** Zdeněk (74, 198)

Pivoti:

GREGOR František (78, 203), **JUNEK** Vladimír (82, 208), **LIPOLD** Ondřej (82, 200), **SELINGER** Tomáš (83, 202), **STREJČEK** Petr (73, 208)

Trenér:

SCHOLZ Filip

Asistent:

Ing. **SÁBLÍK** Radko, **FRONĚK** Pavel

Vedoucí družstva:

KOZEL Marek

Spolupracující družstva dorostenců Sparty:

Soupiska družstva Sparta Praha v sezóně 2005/2006:

- dorostenecká liga starší dorostenci

Rozehrávači:

BACO Jakub (87, 195), **GRÓF** Jiří (88, 186), **MADAJ** Štefan (88, 186), **MARTÍNEK** František (87, 182), **SMILJANIČ** Viktor (87, 181)

Křídla:

DREXLER Martin (89, 200), **HERING** Albert (88, 197), **KRATOCHVÍL** Petr (87, 194), **KUNSTÝŘ** Jan (88, 192), **MATĚJOVIČ** Josef (87, 199), **RÁLIŠ** Filip (89, 187), **TÝŘ** Jan (88, 200)

Pivoti:

SEDLÁK Justin (87, 205), **VOJTA** Dominik (87, 203), **VOTAVA** Petr (88, 191)

Trenér:

HEINZ Jiří, později **TÝŘ** Pavel

Vedoucí družstva:

MARTÍNEK František st.

Soupiska družstva Sparta Praha v sezóně 2005/2006:

- extraliga mladší dorostenci

Rozehrávači:

JEŽEK Šimon (90, 180), **KAPLAN** Jan (89, 180), **KONŠEL** David (89, 182), **KYSELA** Jiří (90, 185), **NOVÁK** Tomáš (91, 180), **NOVÁK** Josef (89, 186), **PAPEŽ** Jan (91, 183), **RÁLIŠ** Filip (89, 183), **URBAN** Milan (90, 180), **ZAJÍČEK** Matěj (91, 180)

Křídla:

BURIAN Marek (90, 196), **GELAZONIA** Mikhail (89, 186), **ROSENBERGER** Tomáš (90, 186), **SCHINKO** Matěj (91, 200), **ŠIMEK** Jiří (90, 194)

Pivoti:

DREXLER Martin (89, 200), **FENZEL** Patrik (91, 201), **JANKOVSKÝ** Lukáš (89, 200), **KREJČÍ** Václav (89, 203), **VOMELA** Vojtěch (90, 199)

Trenér:

DVOŘÁK Libor

Asistent a vedoucí družstva:

KYSELA Jan

Mistrovské zápasy Sokola Motol „A“ v sezóně 2005/2006

Jméno	zápasů	body(trojky)
Nicolas Lavaud	21	48
Jakub Uxa	21	168 (9)
Václav Enoch	20	217 (6)
Josef Matějovič	19	148 (12)
Lukáš Polách	19	108 (19)
Václav Mezera	18	186 (2)
Pavel Podlipný	17	153 (15)
Tomáš Růžička	16	230 (43)
Jan Vašenda	15	40 (10)
Jan Dušek	14	15 (3)
Tomáš Tikalský	10	42 (4)
Adam Slánský	9	96 (5)
Tomáš Petřík	6	21
František Jareš	5	20
Marek Havel	3	9
Jiří Kříž	3	8
Filip Ernest	2	6
Justin Sedlák	2	25 (2)
Dominik Vojta	1	0

Poznámka: Odehráno 22 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy Sokola Motol „B“ v sezóně 2005/2006

Jméno	zápasů	body(trojky)
Ondřej Hlásek	25	373 (33)
Jakub Kasík	25	294 (1)
Petr Křenek	24	440 (86)
Tomáš Stárek	20	155 (15)
Adam Slánský	20	290 (15)
Martin Tušl	18	101 (6)
František Duda	16	98 (8)
Miroslav Papež	15	81
Jan Svatoš	11	43
Jan Vašenda	11	64 (10)
Jan Štěp	8	29 (5)
Jan Hacmac	6	25
Jakub Stárek	6	30 (5)
Denis Boulamov	2	13
Marek Havel	2	16
Petr Štěp	2	6
Jan Holý	1	2

Poznámka: Odehráno 25 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy BC Nový Knín Sokola Motol „C“ v sezóně 2005/2006

Jméno	zápasů	body(trojky)
Jiří Bubeník	20	363 (2)
Tomáš Moravec	20	213 (31)
Petr Masař	19	290
Petr Dvořáček	17	101 (5)
Jiří Lízálek	15	79 (6)
Jakub Nedbal	14	85 (5)
Roman Šotola	11	51 (5)
David Ondráčka	10	26
Adam Slánský	7	225 (9)
Jan Frantík	5	70
Martin Kolouch	5	15
František Žák	4	10
Jiří Kříž	3	43 (1)
Ondřej Zajíček	3	23 (6)
Miloš Opatrný	2	32 (4)

Poznámka: Odehráno 22 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy Sokola Motol „B“ v sezóně 2005/2006

Jméno	zápasů	body(trojky)
Petr Bittner	21	321 (37)
Daniel Smělý	21	170 (7)
Miroslav Bazika	20	135 (3)
Daniel Jakeš	20	126 (12)
Michal Tylš	18	85
Jan Michálek	17	168 (44)
Lukáš Najman	16	142
Štěpán Hampl	11	140 (31)
Ivan Kožený	5	41 (6)
Jiří Kotěšovac	4	21
Petr Baštář	2	0

Poznámka: Odehráno 22 mistrovských zápasů.

Tabulky soutěží:

3. liga muži – konečná tabulka:

1.	BC Benešov	22	19	3		1812	:	1401	41
2.	BK Teplice	22	17	5		1763	:	1515	39
3.	Slavoj BK Litoměřice	22	16	6		1707	:	1611	38

4.	USK Slavia Ústí nad Labem	22	14	10		1761	:	1643	36
5.	SKB Rokycany	22	13	9		1769	:	1649	35
6.	TJ Sokol Písek	22	11	11		1694	:	1660	33
7.	TJ Thermia Karlovy Vary	22	10	12		1705	:	1635	32
8.	Sokol Motol	22	10	12		1540	:	1670	32
9.	BK Sokolov	22	8	14		1629	:	1829	30
10.	BK Beroun	22	6	16		1571	:	1784	28
11.	TJ Klatovy	22	5	17		1544	:	1768	27
12.	BK Kaučuk Kralupy nad Vltavou	22	3	19		1440	:	1770	25

Přebor Prahy „A“ mužů – po základní části:

1.	Bohemians Praha	22	17	5		2095	:	1795	39
2.	USK Praha "B"	22	17	5		1922	:	1776	39
3.	Sokol Vyšehrad "B"	22	16	6		1939	:	1826	38
4.	Sokol Kbely "A"	22	16	6		1781	:	1622	38
5.	VŠTJ Stavební fakulta "A"	22	14	8		1666	:	1609	36
6.	Sokol Žižkov "A"	22	13	9		1877	:	1773	35
7.	Sokol Žižkov "B"	22	13	9		1925	:	1827	35
8.	Sokol Motol "B"	22	11	11		1840	:	1735	33
9.	Sokol Žižkov "C"	22	7	15		1541	:	1726	29
10.	BK Elán Praha	22	5	17		1512	:	1908	27
11.	SK Správná míra	22	2	20		1484	:	1770	24
12.	SK Meteor Praha "A"	22	1	21		1423	:	1771	23

Play off přeboru Prahy „A“ mužů:

Čtvrtfinále:

Bohemians Praha **Sokol Motol „B“** 104: 75, 103: 68

Pražský pohár

1. kolo:

VSK Iuridica Praha „A“ **Sokol Motol „B“** 0: 20

VŠTJ Stavební fakulta „B“ **BC Nový Knín Sokol Motol „C“** 76: 92

2. kolo:

SK Dynamo **Sokol Motol „B“** 82: 133

Slovan Bohnice „B“ **BC Nový Knín Sokol Motol „C“** 82: 75

3. kolo:

Sokol Kbely „jun“ **Sokol Motol „B“** 90: 104

Semifinále:

VŠTJ Stavební fakulta „A“ **Sokol Motol „B“** 71: 76, 62: 75

Finále:

Sokol Motol „B“ Sokol Kbely „A“ 70: 75, 0: 20

ČTVRTÁ ETAPA SOKOLA MOTOL – 2006 až 2009

Sezóna 2006/2007

Sokol Motol a Basketbalová akademie

Dráhy Sokola Motol a Basketbalové akademie se v této sezóně spojily, jak jsem už dříve někde avizoval, ač nikdy nebyly zcela oddělené, jak vyplývá z předchozích sezón a z personálního obsazení funkcí v Motole i BA. Nicméně v této sezóně vytvořil Sokol Motol mužskou složku pro Centrum basketbalové mládeže Basketbalové akademie.

Kauza Jiří Welsch

Během prázdnin i na začátku září jsem usilovně jednal s Jirkou Welschem i jeho manažerem. Ač jsem nechtěl, aby se něco rozkecalo, samozřejmě se tak díky Ondrovi Zajíčkovi stalo. Ale v každém případě došlo k dohodám, které se však nikdy nepodařilo zcela naplnit. Přitom já do tohoto projektu dával velké naděje, neboť by bývalo šlo věci dělat poněkud jinak.

Jiří Welsch

V každém případě se družstva začaly označovat WBA, neboli Welsch Basketball Academy. Faktem je, že Pavel Šotlík nenaplnil nic ze slibů, že přivede do akademie sponzory, stejně jako zůstalo u jeho slibů ohledně www stránek. Spojení Jiří Welsch a BA tak zůstalo pouze u vzájemné propagace, do BA nepřišla žádná koruna, jak se mnozí basketbaloví příznivci mylně domnívali.

Sešli jsme se ještě jednou, respektive dvakrát o dalších prázdninách, to již za trochu jiné situace, já, Martin Příhoda, Jiří Welsch a Pavel Šotlík. Bez emocí jsme si vše vysvětlili a více méně spolupráci ukončili.

Nepřísluší mi hodnotit, proč se nepodařilo realizovat projekt, od kterého jsem si já mnoho sliboval a do kterého jsem vložil velké množství energie i času. Přípravoval jsem scénáře, inicioval mnohá jednání, napsal desítky e-mailů, zpráv. Bohužel zbytečně.

Jirku Welsche znám jako skvělého člověka, který osobně nepodléhá hvězdným manýráům, velmi dobře jsem ho poznal na jeho kempech a velmi si ho vážím. Jsem rád, že i po jeho skončení spolupráce s Basketbalovou akademií jsme zůstali přáteli.

Zahájení sezóny

Zahájení sezóny bylo velmi hektické, jednání probíhala v Praze i v Sedlčanech, kde probíhalo soustředění mládeže. Toho jsem se také pár dní zúčastnil. Vedoucím Centra talentované mládeže BA se stal Filip Scholz, tým mužů opět převzal Honza Dušek. Martin Příhoda měl obrovské problémy s papírováním, neboť šlo o desítky a desítky licencí, které se musely předělat na BA.

Kauza Filip Scholz jako ústřední trenér

Filip Scholz bohužel zcela mé očekávání nenaplnil, a to z jednoho prostého důvodu. Nedokázal být dostatečně razantní v jednání s hráči, být dostatečně tvrdý. Bohužel malý počet hráčů ve všech družstvech neumožňoval nikoho ani exemplárně vyhodit, byť nakonec někteří stejně skončili. V každém případě měl být Filip důraznější.

Na druhé straně mu příliš nepomohla podivná situace, kdy se z kanceláře BA ozývaly hlasy od lidí, kteří sice nenесли žádnou přímou zodpovědnost, ale přitom do věcí dost mluvili. Mám teď na mysli Libora Dvořáka a Ondřeje Zajíčka. Dle mého nešlo o žádný zlý úmysl, naopak se domnívám, že chtěli situaci pomoci, ale bohužel dost často působili poněkud kontraproduktivně.

Filip si svoje povinnosti plnil dle mého velmi zodpovědně, svědomitě, ale nedostatečně rázně. Jeho odchod po sezóně do Kolína k družstvu NBL Mattoni proto mnozí uvítali, což ovšem dle mého nemohlo nic změnit na problémech, které Filip v žádném způsobu nezpůsobil, pouze se s nimi potýkal a díky své velké slušnosti ne vždy dostatečně tvrdě. Na jeho obhajobu ale je nutné říci jednu zásadní věc – jak měl postupovat „razantně a principiálně“, když měl velmi omezený a každým rokem oslabovaný kádr, když se po něm chtěly výsledky a když jeho svěřenci byli jeho předchůdci morálně zle pokaženi ... Zázraky se dějí jen občas a to většinou ještě ve filmu ...

Největší problém Basketbalové akademie

Je asi na čase sdělit svůj názor na hráčskou politiku Basketbalové akademie, který jsem říkal i ostatním kolegům. Tato hráčská politika je zcela patrná i veřejnosti, pokud se někdo pozorně podívá na činnost BA v chlapeckých složkách.

BA se zpočátku zaměřovala výhradně na družstva do kategorie žákovské a k tomu se upínala veškerá její snaha. Každý rok se sestavovala družstva za účasti mnoha hostujících hráčů. Což přinášelo úspěchy v podobě okamžitých výsledků daného družstva, ale z dlouhodobého vývoje to bylo smrtelné. Uvedu příklad jednoho družstva, jedno jakého, neboť tak se stalo u všech.

Zpočátku existuje dostatečně početné družstvo, byť třeba ne zcela výkonnostně na výši. Jenže nedojde k jeho koncepčnímu doplnění o pár jedinců, ale hned o základní pětku z cizích hráčů, někdy dokonce i o větší počet. Tyto hosty mateřské kluby rády poskytovaly, neboť se za peníze BA tito jejich hráči vyhrávali. Ale pro vlastní hráče BA nezbýval čas ani prostor, mnozí buď odešli hrát nějakou sranda soutěž nebo skončili úplně.

Sedlčany, srpen 2006, soustředění chlapecké složky BA Sparta

Toto by se dalo pochopit, Centrum není charita, kdyby politika byla podobná jako u USK Praha. Ta si takto taky tvoří družstva, ovšem se základním rozdílem. Tam ti hráči jsou koupeni a získáni pro celé období mládeže. Pak se dá budovat konsolidovaný tým, pracovat s ním koncepčně a zvyšovat jeho výkonnost.

Žakovskou ligu v té době hrálo 16 týmů, ale extraligu a dorosteneckou ligu už 32 týmů. Proto bylo výhodné pro Litoměřice dát do BA Kudláčka a další hráče, ale v dorostu už je chtěli pro svůj klub. Stejně tak další kluby, kteří sice neobsazovali žakovskou ligu, ale dorosty ano. A pak nastal pravý kolaps. Po hostech náhle zůstávaly díry a hráči, sezónu předtím odstrčení na sedmé, osmé až patnácté místo, měli najednou táhnout extraligu dorostu!

Mnohokrát jsem na toto upozorňoval. Mnozí představitelé jiných klubů pomlouvali BA, jak si stahuje hráče odevšud, jenže BA nikdy nikomu hráče nevzala na sílu, vždy po dohodě klubu a dle mého po

Hala BA Sparta ve stodůlkách

dohodě, která byla pro BA nevýhodná. Jen pro danou sezónu, ne pro sezóny další. Na rozdíl od USK Praha, které si prostě hráče koupí a má je k dispozici. Tedy nejen USK Praha, já tento pražský klub používám jen jako příklad, odlišný protipól hráčské politiky.

Tvrdím, že postup USK Praha je správný. Pokud chci vytvářet špičkové družstvo, a to by v Centrech mělo být, těžko si vystačím jen se svými vlastními odchovanci. Což ale není ani záměr. Proto je jen pár center, kde se mají nejlepší hráči a hráčky sdružovat. Je možné uzavřít s mateřským klubem seriózní dohodu nebo hráče vyplatit, ale není možné každý rok horko těžko domlouvat nějaké hosty, začínat budovat nový tým.

Další chybou je, opět ve srovnání s USK Praha, že mnozí takoví hosté s týmem netrénují, přijíždějí jen na poslední trénink před zápasem. V USK takový hráč musí být stále k dispozici, chodí do stejné školy, bydlí v Praze.

Stejně tak nevyčítám USK Praha, pokud stáhl nějaké hráče z BA. Proč tomu není naopak? Pokud nedokáži udržet dobrého hráče, chyba je na mé straně. Ano, některé praktiky jsou možná někdy na etické hraně, ale rodiče a hráč se nakonec rozhodnou pro tu variantu, která je z jejich pohledu nejlepší. Kde vidí nejlepší podmínky pro svou kariéru, pro svůj růst ale i pro pozdější uplatnění.

Dohody a sestavování družstev „na rok“ přinesly BA dílčí úspěchy v žákovských kategoriích, podle mého však znamenaly katastrofu s výhledem do dalších sezón.

Další problémy BA – struktura klubu

Zpočátku BA šlo o skoro rodinný podnik, vše se řešilo v rámci jedné kanceláře v hale ZŠ Petřiny, většinou v příjemné atmosféře, u skleničky něčeho ostřejšího a cigára. A svým způsobem, dokud bylo jen pár družstev na škole, toto mělo i dobrý výsledný efekt. Jenže s převzetím dorosteneckých složek se ukázala slabost tohoto systému.

Opakovaně jsem se snažil naznačit, jak by měla struktura klubu fungovat, ale nepodařilo se mi nic z mých představ prosadit. Jednání nepřipomínala pracovní schůzi, ale tlachání kamarádů. Nic ve zlém, atmosféra byla většinou výborná, ale takhle se nedá produktivně pracovat.

Za další, vždy chyběla jasně daná a dodržovaná pravidla, kdo je za co zodpovědný. Já nesl zodpovědnost za mužskou a chlapeckou část, ale jen pokud se týkalo řešení palčivých problémů. Nikdy nepochopím, jak je možné, že jsem se třeba až zpětně dozvěděl, že Libor Dvořák, který sám opakovaně tvrdil, že on nic, on muzikant, vyjednával o příchodu Radima Ježka, aniž bych já o tom věděl. Vyjednával společně s prezidentem klubu Zdeňka Zajíčka, za zády člověka, zodpovědného dle funkce a dohody za personální věci jedné celé složky. A takových případů bych našel víc.

Mgr. Libor Dvořák

Mým hlavním cílem, který jsem si sám stanovil, bylo vytvořit fungující strukturu klubu, kde každý funkcionář bude mít jasně stanoveny povinnosti a práva, ale také zodpovědnost za danou oblast. Tento můj záměr se mi nepodařilo naplnit, neuspěl jsem a toto bylo hlavním důvodem, proč jsem po další sezóně svou činnost v BA ukončil.

Další problém BA – personální obsazení

Všechna čest před rodinou Zajíčků, pro basketbal udělali její členové velmi mnoho. Založení Motola, vybudování areálu a sportovních tříd na ZŠ Petřiny, postavení haly ZŠ Petřiny a rekonstrukce haly ve Stodůlkách. To je nutné mít na paměti. Vrhali a vrhají se do akcí, o

nichž by jiní vůbec nepřemýšleli, řešili a řeší problémy, které se jeví jako neřešitelné. Za to musím smeknout, především před oběma Zdeňky, Ondra spíše z jejich činnosti profituje. Ale jako trenér si také odvádí svoje.

Mgr. Zdeněk Zajíček senior

Mgr. Zdeněk Zajíček junior

Ondřej Zajíček

Bohužel se ale stal z BA rodinný podnik, ne moderní klub s jasnou funkcionářskou strukturou, obsazovanou po personální stránce na základě kvality, vyhodnocení vykonané práce a případně razantního stanoviska ke špatným výkonům, výsledkům, šlendriánství. Jsi manažerem družstva? Budiž, tedy za něj neseš plnou zodpovědnost, ale také máš právo plně rozhodovat. Za nějaký čas budeš skládat účty. Buď uspěješ, nebo ne a pak musíš očekávat reakci.

Rodinný klan Zajíčků

V BA se rozhodovalo a rozhoduje v různých úrovních, v různých patrech, napříč, bez vzájemné propojenosti. A tak jsem něco řešil já s Martinem Příhodou, něco já se Zdeňkem Zajíčkem, něco Zdeněk Zajíček s Martinem Příhodou. Ale také Zdeněk Zajíček s Liborem Dvořákem. A další se o tom dozvídali až když již bylo hotovo anebo se o tom ani nedozvěděli, když jednání nevyšlo.

Ing. Martin Příhoda

Obsazení trenéra se dělalo mnohdy podle toho, kdo koho dokáže přivést, bez jasné personální koncepce. A tak Ivan Zábranský, kterého mám jinak rád a je fajn člověk, si jel na své vlastní triko s jedním družstvem, plným hostů ze Sokolova, neboť jen on je dokázal do BA přivést. Snaha Zdeňka učinit z Libora trenéra metodika selhala, protože v takovém systému tato dobrá myšlenka prostě fungovat nemůže.

Chybí dostatečná tvrdost vůči zodpovědným osobám, rodinná atmosféra a pohoda něco takového ve své podstatě ani neumožňuje. Jak mám kamarádovi, se kterým trávím časté chvíle na baru, pořádně umýt hlavu?

Pavel Šenk

Ivan Zábranský

Zde je ale také nutné říci jedna důležitá věc. Určitě se mnohé nepovedlo, ale celkově nelze upírat všem snahu a obrovský kus vykonané práce. Rovněž tak angažování Jardy Geršla byl krok správným směrem, on je tím profesionálem, po kterém volám. Jenže to má jeden malý háček, spíše však velký hák, kde takové profesionály najít a z čeho je zaplatit.

Jaromír Geršl

Proč předchozí odstavce

Předchozí odstavce nemají být obžalobou nikoho, kydání špíny či něco podobného. Tyto problémy řeší v podobných podobách všechny kluby, s výjimkou několika skutečně profesionálních. Mají jen poukázat na obrovskou složitost, v níž jsme se všichni pokoušeli resuscitovat Centrum talentované mládeže Sparty Praha, teď již pod hlavičkou BA. Proto je uvádím na počátku, ač mnohé se událo až v průběhu sezóny příští.

Jednání BA a AC Sparta

Jak jsem již zmínil dříve, jednání mezi BA a AC Sparta pokračovala. Já osobně se jich velmi intenzivně zúčastnil a se Zdeňkem Zajíčkem mnohé konzultoval. Výsledkem všeho úsilí byla velmi zajímavá nabídka Asociace Sparta, aby klub BA se stal členem této asociace a převzal zodpovědnost za basketbal. Což nám vyhovovalo, protože BA tím pádem byla jednoznačně jiným subjektem než BC Sparta Praha se svými mnohamilionovými dluhy a nemohla tak s nimi být v žádném případě spojována.

Proto ještě během této sezóny vstoupila BA do Asociace klubů Sparty a změnila svůj název na Basketbalová akademie Sparta.

Jednání BA a BLC Sparta

Především Martin Příhoda jednal s presidentem BLC Sparty Praha Antonínem Fejkem o převodu i dívčí složky do BA. Jednání byla úspěšně završena a na konci této sezóny bylo dívčí centrum na BA převedeno.

Kausa Jiří Pavýza

Pro mě nepříjemná vzpomínka, ale nelze ji vynechat. Na Spartě si tento mladý trenér a funkcionář vybudoval svůj vlastní podivný spolek, který využíval značku Sparta, ale byl na ni jinak nezávislý.

Jednali jsme spolu během této sezóny několikrát, sešli se na společném obědě a řešili možnost, aby Jirka i se svými hráči se stal součástí BA. Dokonce jsem mu navrhl, aby vytvořil personálně nezávislé centrum na Letné, se společnou propagací, s následným spojováním družstev v dorostu, aby ta měla dostatečný počet kvalitních hráčů. I s tím, že veškeré příspěvky, které od hráčů vybere, budou využity pro toto centrum i jeho osobně.

Celý problém měl jako vždy jeden háček. On vybíral poměrně vysoké příspěvky, já ovšem žádal, aby prošly řádně účetnictvím a pak se vrátily zpátky pro jednotlivá družstva, trenéry a jeho osobně jako vedoucího tohoto detašovaného pracoviště. Což by však znamenalo přiznání příjmů a také daňovou povinnost.

Neustále své konečné rozhodnutí oddaloval, proto jsem vypracoval materiál, který jsem na jednom turnaji předal jemu jako prvnímu a poté i přítomným rodičům. Zde jsem jim vysvětlil situaci, která na

Spartě nastala a jak ji hodláme řešit. On mě následně chytil pod krkem, poté inzultoval Libora Dvořáka a choval se jak se choval.

Tím vše skončilo, Jiří Pavýza založil Basket School Sparta, která sice nese v názvu značku Sparty, ačkoli s AC Sparta nemá nic společného. Ale dle našeho právního řádu je vše prý v pořádku.

BA bar

BA bar, neboli bufet v hale ve Stodůlkách. Z mého pohledu jde o prokleté místo, do kterého bych zakázal vstup funkcionářům a trenérům Basketbalové akademie. Nikdy jsem se nebránil tomu posedět a dobře se napít, ale ...

Více asi říkat nebudu, jde o choulostivou otázku, na kterou jsem Zdeňka Zajíčka jako presidenta BA opakovaně upozorňoval. Chápu, jak je celá věc pro něho nepříjemná, ale pokud se o nějakém problému mluví na veřejnosti, což je v tomto případě bohužel pravdou, tak se prostě nějak řešit musí. Zavřením očí problém prostě nezmizí.

BA Bar v hale ve Stodůlkách

Přechod týmu Sokol Motol „A“ do BA Sparta

S nápadem, aby A tým mužů Sokola Motol přešel do BA za mnou přišel Zdeněk Zajíček. A já ho chápal. V souvislosti se vstupem BA do AC Sparta a získáním práva používat značku Sparta, bylo vhodné uvažovat o mužské složce. Vzhledem k velké provázanosti s Motolem a poměrně solidnímu kádru A týmu Motola se toto jevilo jako nejvhodnější řešení. Zvláště když BA nemá peníze na rozhazování a toto bude zadarmo.

Hromadný podpis přestupových lístků ze Sokola Motol do BA Sparta

S touto myšlenkou jsem hráče oslovil na vánoční besídce v restauraci u Karla IV. v prosinci 2007 a na rovinu jim vysvětlil, o čem se jedná. Že bude cíl příští rok postoupit do druhé ligy a že tím pádem se může stát, že přijdou i posily a někdo přijde o své místo. Na druhé straně pro mnohé je to poslední šance, jak si ještě zahrát naposledy basketbal na úrovni, a ne se postupně v dobré partě propadat nejprve tabulkou a pak i systémem soutěží.

Srpen 2006, muži Motola „A“ na turnaji v Belgii

Horní řada zleva: Tomáš Růžička, Josef Matějovič, Matěj Žák, Václav Enoch Václav Mezera, Jakub Uxa

Klečící zleva: Jan Vašenda, Jan Dušek, Pavel Podlipný

Odezva byla slušná, nezastírám, že i díky mé osobné garanci. Slíbil jsem dohlížet, aby nedošlo k nějakému podrazu na kohokoli z nich. Budou se moci rozhodnout, zda budou pokračovat či ne, pokud se rozhodnou nepokračovat, o všech, co jsou z Motola, budu rozhodovat já. Což dle mého pro ně byla dostatečná záruka.

Původně jsme chtěli převod uskutečnit už od druhé poloviny této sezóny, kvůli shánění sponzorů na projekt znovuoobnovení mužského basketbalu Sparty, ale funkcionáři STK ČBF byli proti. Proto se sezóna dohrála pod hlavičkou Motola a k převodu došlo až po jejím skončení.

Sokol Motol „A“ – 3. liga muži

Tým se přesunul do haly ve Stodůlkách, opustil tedy své dlouholeté domácí prostředí Nad alejí. K týmu se jako trenér vrátil Jan Dušek, nastolil znovu daleko lepší atmosféru a stanovil si před sezónou jasný cíl. Dostat se do první čtyřky, která dle nového systému dávala právo pokračovat v nastavbové části, kde se znovu utkají týmy této čtyřky mezi sebou.

Jan Dušek

Bohužel již po základní části měl Trutnov takový náskok, že se nastavba stala pouze dobrou příležitostí k dalším mistrovským zápasům a i minutám na hřišti pro ty hráče, kteří si třeba ve vypjatých bojích o umístění v základní části tolik nezahráli.

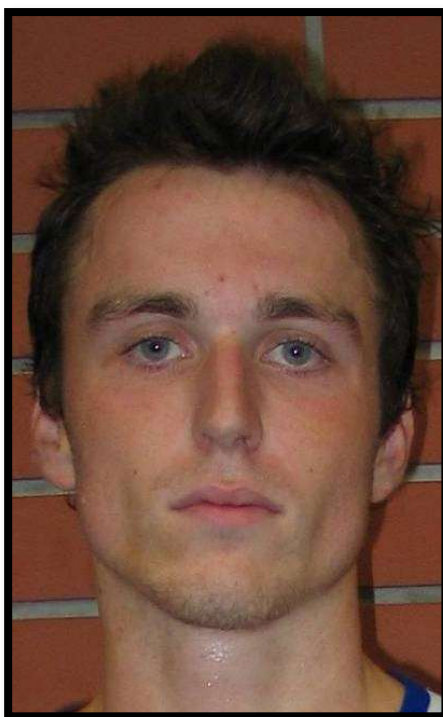

Sokol Motol „A“ – sezóna 2006/2007

Horní řada zleva: Adam Slánský, Tomáš Růžička, Václav Enoch, Dominik Vojta, Josef Matějovič, Jan Žák, Nicolas Lavaud, Václav Mezera, Martin Klapal

Dolní řada zleva: Jan Dušek, Pavel Podlipný, Jiří Kříž, Jakub Uxa, Zdeněk Papež

Konečné třetí místo lze jistě považovat za úspěch.

Josef Matějovič

Albert Hering

Zdeněk Papež

Jiří Kříž

Dominik Vojta

Sokol Motol „B“ – přebor Prahy „A“ mužů

Konečné páté místo po základní části lze považovat za úspěch. Menší už vypadnutí v prvním kole play off se Sokolem Žižkov „B“, byť po dvou vyrovnaných zápasech.

BC Nový Knín Sokol Motol „C“ – přebor Prahy „B“ muži

Hráči na poslední chvíli uhráli osmé místo a udrželi soutěž, v prvním kole play off hladce vypadli se Sokolem Pražským jun.

Sokol Motol „D“ – 1. třída mužů

Na každého jednou dojde, či každému jednou dojde dech. A tak se tato dobrá parta poroučela o jednu soutěž níž.

Soupiska družstva Sokol Motol „A“ v sezóně 2006/2007:

- 3. liga muži

Rozehrávači:

UXA Jakub (81, 190), **VAŠENDA** Jan (82, 188), **PODLIPNÝ** Pavel (78, 192), **KŘÍŽ** Jiří (86, 180), **KLAPAL** Martin (80, 185), **MARTÍNEK** František (87, 180)

Křídla:

ENOCH Václav (80, 194), **RŮŽIČKA** Tomáš (80, 197), **MATĚJOVIČ** Josef (87, 199), **SLÁNSKÝ** Adam (81, 201), **HERING** Albert (88, 197), **PAPEŽ** Zdeněk (86, 195), **ŽÁK** Jan (83, 193)

Pivoti:

LAVAUD Nicolas (72, 205), **MEZERA** Václav (77, 198)

Trenér:

DUŠEK Jan

Asistent trenéra:

Ing. **MEZERA** Václav, **SLÁNSKÝ** Adam

*Soupiska družstva Sokol Motol „B“ v sezóně 2006/2007:
- přebor Prahy „A“ mužů*

Rozehrávači:

KŘENEK Petr (79, 187), **ŠTĚP** Jan (82, 180), **ŠTĚP** Petr (88, 175), **TUŠL** Martin (79, 177), **HOLÍK** Pavel (79, 180), **HRUBÝ** Josef (84, 183), **HRUBÝ** Martin (87, 183)

Křídla:

DUDA František (81, 192), **HLÁSEK** Ondřej (81, 192), **STÁREK** Tomáš (77, 201), **HAVEL** Marek (84, 198), **CHOMAS** Kameron Will (84, 194), **MUSIL** Stanislav (83, 195)

Pivoti:

KASÍK Jakub (78, 197), **HACMAC** Jan (82, 193), **PAPEŽ** Miroslav (75, 202), **HROMÁDKO** Jan (80, 202)

Trenér:

Ing. **ŠTĚP** Pavel

*Soupiska družstva BC Nový Knín Sokol Motol „C“ v sezóně
2006/2007:*

- přebor Prahy „B“ muži

Rozehrávači:

DVOŘÁČEK Petr (83, 185), **ŠOTOLA** Roman (71, 186), **ZAJÍČEK** Ondřej (72, 176), **ERNEST** Filip (75, 186), **ROUSEK** František (72, 175)

Křídla:

MORAVEC Tomáš (79, 185), **FRANTÍK** Jan (82, 200), **ONDRÁČKA** David (76, 186), **NEDBAL** Jakub (85, 195), **OPATRNÝ** Miloš (87, 191), **SLÁNSKÝ** Adam (81, 201), **DVOŘÁK** Petr (71, 189), **ORAVEC** Martin (81, 196), **SCHOLZ** Filip (78, 197)

Pivoti:

MASAŘ Petr (77, 207), **JEŽ** Petr (74, 206), **KREJČÍ** Václav (89, 203), **ŠENK** Pavel (81, 199), **VOJTA** Dominik (87, 203)

Trenér:

ŠENK Pavel

*Soupiska družstva Sokol Motol „D“ v sezóně 2006/2007:
- 1. třída muži*

Rozehrávači:

BAŠTÁŘ Petr (64, 180)

Křídla:

BAZIKA Miroslav (64, 192), **HAMPL** Štěpán (69, 188), **MICHÁLEK** Jan (68, 183), **BITTNER** Petr (79, 195), **NAJMAN** Lukáš (75, 185), **VOHRYZKA** Tomáš (65, 185)

Pivoti:

JAKEŠ Daniel (64, 197), **SMĚLÝ** Daniel (68, 195), **TYLŠ** Michal (65, 192), **KOTĚŠOVEC** Jiří (66, 200)

Trenér:

BAŠTÁŘ Petr

Asistent:

Ing. **KOŽENÝ** Ivan, Ing. **BAZIKA** Miroslav

Soupiska družstva Welsch Basketball Academy v sezóně 2006/2007:

- dorostenecká liga starší dorostenci

Rozehrávači:

GRÓF Jiří (88, 185), **PALAS** Lukáš (90, 172), **POLÁK** Matěj (90, 181), **URBAN** Milan (90, 191)

Křídla:

BURIAN Marek (90, 197), **GELAZONIA** Mikheil (89, 192), **HERING** Albert (88, 197), **PETR** Zbyněk (89, 185), **ROSENBERGER** Tomáš (90, 190), **ŠAŠEK** Milan (89, 192), **ŠIMEK** Jiří (90, 198), **ZVOLSKÝ** Jan (90, 194)

Pivoti:

ČERNÝ Darek (88, 193), **KREJČÍ** Václav (89, 203), **MIZERA** Lukáš (90, 190), **SVIRIDENKO** Pavel (88, 193), **VOMELA** Vojtěch (90, 200)

Trenér:

SCHOLZ Filip

Soupiska družstva Welsch Basketball Academy v sezóně 2006/2007:

- extraliga mladší dorostenci

Rozehrávači:

JEŽEK Šimon (90, 184), **NOVÁK** Tomáš (91, 183), **PALAS** Lukáš (90, 172), **POLÁK** Matěj (90, 181), **URBAN** Milan (90, 191), **ZAJÍČEK** Matěj (91, 180)

Křídla:

BURIAN Marek (90, 197), **KRÁTKÝ** Tomáš (91, 182), **PAPEŽ** Jan (91, 187), **ROSENBERGER** Tomáš (90, 190), **VESELÝ** Jan (91, 188), **ZVOLSKÝ** Jan (90, 194)

Pivoti:

FENZEL Patrik (91, 201), **SCHINKO** Matěj (91, 202), **VOMELA** Vojtěch (90, 200)

Trenér:

SCHOLZ Filip

Soupiska družstva Welsch Basketball Academy sezóně 2006/2007:

- žákovská liga U16

Rozehrávači:

BERAN Pavel (92, 181), **BREJLA** Martin (91, 185), **LEJČKO** Jan (92, 176), **MIZERA** Matěj (92, 179), **NOVÁK** Tomáš (91, 183), **OBR** Robert (92, 168), **TŘÍSKA** Marek (92, 177), **ZAJÍČEK** Matěj (91, 180)

Křídla:

HALADA Filip (92, 185), **KRÁTKÝ** Tomáš (91, 182), **PAPEŽ** Jiří (91, 187), **STARIAT** Jan (91, 198), **VESELÝ** Jan (91, 188)

Pivoti:

FENZEL Patrik (91, 201), **KOŠTÁL** Jan (92, 196), **SCHINKO** Matěj (91, 202), **STARIAT** Jiří (92, 201)

Trenér:

ŠENK Pavel

Asistent trenéra:

ZÁBRANSKÝ Ivan

Mistrovské zápasy Sokola Motol „A“ v sezóně 2006/2007

Jméno	zápasů	body(trojky)
Martin Klapal	26	532 (34)
Josef Matějovič	26	293 (19)
Zdeněk Papež	26	327 (27)
Nicolas Lavaud	25	76
Pavel Podlipný	22	211 (14)
Václav Mezera	24	137 (2)
Jakub Uxa	24	133 (15)
Václav Enoch	17	158 (6)
Adam Slánský	16	165 (3)
Jiří Kříž	14	29 (1)
Jan Vašenda	13	89 (17)
Tomáš Růžička	12	110 (15)
Albert Hering	9	44 (3)
Jan Žák	3	9 (1)
František Martínek	2	1

Poznámka: Odehráno 28 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy Sokola Motol „B“ v sezóně 2006/2007

Jméno	zápasů	body(trojky)
Stanislav Musil	23	462 (34)
Jakub Kasík	22	238 (1)
Petr Křenek	22	224 (49)
Marek Havel	21	269 (10)
Tomáš Stárek	18	129 (12)
František Duda	17	80 (4)
Jan Hacmac	17	67 (1)
Ondřej Hlásek	16	114 (10)
Josef Hrubý	13	95 (1)
Martin Tušl	13	62 (2)
Petr Štěp	12	38 (1)
Martin Hrubý	9	116 (20)
Kameron Chones	7	58 (5)
Miroslav Papež	5	11

Jan Hromádko	4	10
Pavel Holík	2	28 (1)
Jan Štěp	1	3 (1)

Poznámka: Odehráno 24 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy BC Nový Knín Sokola Motol „C“ v sezóně 2006/2007

Jméno	zápasů	body(trojky)
Tomáš Moravec	23	113 (12)
Petr Šenk	22	115
Martin Oravec	21	367 (17)
Jan Frantík	20	208 (1)
Roman Šotola	18	68 (11)
Petr Jež	13	96 (1)
Filip Ernest	12	162 (23)
Petr Masař	12	85 (1)
Dominik Vojta	11	149 (1)
Jakub Nedbal	10	13
Petr Dvořáček	9	23 (1)
Miloš Opatrný	8	32 (4)
Ondřej Zajíček	8	88 (22)
Filip Scholz	7	144 (25)
Petr Dvořák	5	0
František Rousek	5	1
David Ondráčka	3	2
Václav Krejčí	1	8
Adam Slánský	1	9 (1)

Poznámka: Odehráno 24 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy Sokola Motol „D“ v sezóně 2006/2007

Jméno	zápasů	body(trojky)
Daniel Smělý	22	210 (4)
Petr Bittner	21	305 (34)
Daniel Jakeš	20	88 (3)
Miroslav Bazika	18	100 (3)
Štěpán Hampl	17	341 (83)
Lukáš Najman	17	117 (1)
Michal Tylš	15	34
Jiří Kotěšovec	14	131
Jan Michálek	6	56 (11)
Petr Baštář	3	0
Tomáš Vohryzka	3	10

Poznámka: Odehráno 22 mistrovských zápasů.

Tabulky soutěží:

3. liga muži po - základní části:

1.	TJ Lokomotiva Trutnov	22	21	1	2059	:	1583	43
2.	BSK TJ Jičín	22	15	7	2012	:	1841	37
3.	ČEZ Basketball Nymburk "B"	22	14	8	1753	:	1626	36
4.	Sokol Motol	22	14	8	1839	:	1675	36
5.	PM Bohemia Poděbrady	22	14	8	1667	:	1577	36
6.	TJ Tesla Pardubice	22	13	9	1645	:	1610	35
7.	Sokol Nová Paka	22	10	12	1993	:	1890	32
8.	TJ Svitavy	22	10	12	1699	:	1775	32
9.	TJ Dvůr Králové nad Labem	22	7	15	1514	:	1706	29
10.	TJ Sokol Kbely	22	6	16	1625	:	1793	28
11.	BK Pelhřimov	22	4	18	1613	:	1928	26
12.	Slavia TU Liberec	22	4	18	1492	:	1907	26

3. liga muži po - po nástavbě:

1.	TJ lokomotiva Trutnov	28	24	4	2558	:	2059	52
2.	ČEZ Basketball Nymburk "B"	28	18	10	2271	:	2108	46
3.	Sokol Motol	28	17	11	2320	:	2134	45
4.	BSK TJ Jičín	28	17	11	2479	:	2395	45

Přebor Prahy „A“ mužů - po základní části:

1.	Sokol Vyšehrad "B"	22	19	3	2026	:	1570	41
2.	Sokol Horní Počernice "A"	22	18	4	1814	:	1510	40
3.	Bohemians Praha	22	16	6	1940	:	1531	38
4.	Sokol Žižkov I. "B" Tesla	22	13	9	1777	:	1717	35
5.	Sokol Motol "B"	22	13	9	1844	:	1812	35
6.	BK Elán Praha	22	9	13	1532	:	1799	31
7.	Sokol Žižkov I. "A"	22	9	13	1798	:	1831	31
8.	CTS Basket	22	10	12	1503	:	1632	31
9.	VŠTJ Stavební fakulta "A"	22	8	14	1622	:	1730	30
10.	SK Viktoria Žižkov "A"	22	7	15	1724	:	1945	29
11.	USK Praha "B"	22	6	16	1582	:	1739	28
12.	Sokol Žižkov I. "C"	22	4	18	1428	:	1775	26

Play off přeboru Prahy „A“ mužů:

Čtvrtfinále:

Sokol Žižkov I. „B“ Tesla

Sokol Motol „B“

87: 83, 87: 77

Sezóna 2007/2008

Spolupráce Sokol Motol a BA Sparta

Spolupráce Sokola Motol a BA Sparta byla završena velkorysým způsobem ze strany Motola, který do projektu BA vložil celé své A družstvo. Bez jediné koruny finanční kompenzace převedl nejen soutěž, ale též své hráče. Tím byla vytvořena mužská složka BA Sparta.

Sice jsme se domluvili, že toto stvrdíme i písemně, spíše pro formu, ale nakonec ze strany BA nebyl zájem ji uzavřít. Což mi zase tak nevadilo, protože mezi přáteli přeci stačí slovo. Nejsem podezřívavý a také vlastně již o nic nejde. Sokol Motol, respektive já a hráči, jsme pomohli rozběhnout mužskou složku BA Sparta a to tu šlo. Více už pro BA udělat nemůžeme.

A tím jediným, co je z mé strany požadováno, aby hráči, kteří přišli z Motola a ještě v BA Sparta zůstávají, bez mého souhlasu nikam nepřestupovali anebo se vrátili zpátky do Motola, až o ně nebude zájem. Dokud jsou pro BA Sparta zajímaví a dokud oni mají zájem za BA Sparta hrát, ať tak činí a prodlouží si svoji basketbalovou kariéru. Což je doposud dodržováno.

Příchod trenéra Jardy Geršla

S Jardou Geršlem jsem se potkal na Spartě a také na Welsch campu a poznal jsem v něm skutečného profesionála. Basketbal je jeho zaměstnáním, pracuje za odměnu, na druhé straně poskytuje profesionální služby na vysoké úrovni.

Když jsem se dozvěděl, že je po jedné sezóně v USK Praha podle všeho volný, hned jsem zavolaal Zdeňkovi Zajíčkovi a navrhl, že by stálo za pokus ho získat. Zdeněk s mým názorem souhlasil a tak jsem Jardu oslovil. Sešli jsme se v mé kanceláři a probrali základní věci. Podrobnosti smlouvy pak již řešil Zdeněk, jako president klubu.

Angažování Jardy považuji za výbornou věc, dokázal dát dohromady jak nepříliš kvalitní tým starších dorostenců, nemá cenu si namlouvat opak, zavedl tam v rámci možností řád. Rovněž dokázal oslovit i družstvo mužů, když pochopil rozdíl mezi profesionály, které doposud trénoval a amatéry, jenž dostal nyní. I Jan Dušek, který tým Motola předtím vedl, si spolupráci nemůže vynachválit, byť se musel přesunout do role asistenta.

Přejmenování soutěží dospělých

Nutno vložit malou vsuvku. Na popud výboru ČBF, pro jednodušší oslovování sponzorů, byly i po vzoru jiných sportů soutěže dospělých přejmenovány. A tak zůstala NBL Mattoni nadále Národní basketbalovou ligou Mattoni, ale z druhé ligy se stala první liga a z třetí ligy pak druhá liga. To snad pro ty, kterým by se následné značení soutěží nějak nezdálo

BA Sparta jako největší mládežnický klub v ČR

Dovolím si tvrdit, že v této sezóně se stala BA Sparta největším mládežnickým klubem v České republice. Obsadila nejen všechny soutěže v kategorii chlapců i dívek, ale ve všech hrála ty nejvyšší republikové soutěže. Což znamenalo extraligu U18, U16, žákovskou ligu U14. U dívek pak extraligu starších i mladších dorostenek a žákovskou ligu starších i mladších žákyň.

Když jsem se podíval zpátky na jaro 2006, kdy se řešila záchrana Centra ve Spartě a na tento utěšený stav, musel jsem chtít nechtít pociťovat uspokojení. Ale také velkou výzvu do budoucnosti.

Moje ukončení činnosti k 15. květnu 2008

A právě vědomí, že není jednoduché takový kolos udržet a řídit, učinil jsem na začátku roku 2008 poslední pokus svoje názory prosadit. Žádal jsem opakovaně o svolání schůze výboru BA, což se ukázalo jako velký problém. Volal jsem po nutnosti pojmenovat některé problémy a pokusit se najít optimální řešení.

Bc. Martin Halík

Ale to jsem celý já. Nabízím řešení tam, kde o ně nikdo nestojí. Na druhou stranu nejsem zase tak padlý na hlavu, abych nepochopil. Zvláště, když mi někdo naznačí svůj postoj významným způsobem.

Až do února 2008 jsem byl v častém kontaktu s většinou funkcionářů, včetně Martina Halíka, který přišel jako manažer k A týmu mužů. Jenže jsem zjistil, že ač stále formálně jsem ve výboru BA zodpovědný za chod mužské a chlapecké složky, děje se mnoho věcí tak říkajíc mimo mne. Přitom jsem viděl jaké pravděpodobně nastanou problémy v další sezóně a chtěl je řešit.

Abych to zkrátil. Od února 2008 se přede mnou všichni zapírali, nezvedali telefony, neodpovídali na e-maily. Slovem všichni myslím Zdeňka Zajíčka juniora, Martina Halíka a Martina Příhodu, se kterými jsem předtím úzce spolupracoval a hojně komunikoval. Ne že by mě snad poslali někam, prostě se jim jen vytratilo moje číslo, zmizela moje e-mailová adresa.

A tak jsem 15. května 2008 poslal poslední e-mail. V něm jsem všem třem poděkoval za spolupráci a oznámil jim, že rezignuji na funkci ve výkonném výboru BA. Na což mi odpověděl jako jediný Martin Příhoda.

Musím se přiznat, že se mi svým způsobem ulevilo. Projektu BA Sparta jsem věnoval mnoho své energie, mnoho svého času a také i peněz, které jsem platil za telefon a benzín. Zmíněným postojem dalších funkcionářů BA jsem se již necítil vázán slibem o pomoci, který jsem dal Zdeňkovi Zajíčkovi juniorovi a mohl odejít na dle mého zasloužený odpočinek.

K tomu ještě dvě doušky. Myslím, že jsem svou roli splnil, pomohl jsem překlenout období rozpadu Sparty a pomohl jsem nastartovat mužskou a chlapeckou složku BA Sparta. Pak už jsem se pro funkcionáře BA stal spíše přítěží, protože jsem prosazoval klasický model řízení klubu a zbytečně vznášel dotazy, požadavky, návrhy. Svým způsobem jsem svou historickou roli splnil a již mých služeb nebylo potřeba. Bylo jim trapné mě poslat kamsi přímo, tak to vyřešili tím, že se přede mnou zapírali. Moje rezignace dle mého představovala úlevu i pro ně.

Je samozřejmě možné, že můj odchod mohl být trochu důstojnější, ale já jsem již na hodně zvyklý, takže jsem ukončení své činnosti v BA Sparta bral s nadhledem. Ostatně po zkušenostech z dřívějška jsem ani nic jiného nečekal už ve chvíli, kdy jsem do projektu aktivně vstupoval. Ani nějaké oficiální rozloučení, natož poděkování. Nijak jsem na nikoho nezanevřel, vůči nikomu necítím žádnou zášť a

věřím, že je tomu tak i z druhé strany. Když jsem se byl v prosinci 2009 podívat na zápase mužů BA Sparta, ve kterém porazili Sokol Vyšehrad v 1. lize, bavil jsem se zcela normálně se všemi. Projekt, který jsem pomáhal nastartovat, budu i nadále fandit, držet funkcionářům BA palce, aby se ten ohromný kolos podařilo uřídit a zajistit i finance.

BA Sparta – 2. liga muži

Tým měl jednoznačný cíl a tím byl postup do první ligy mužů. Tento cíl se podařilo splnit. Mě mohlo jen těšit, když jsem viděl mnoho svých bývalých svěřenců a motolských hráčů válčit v dresu BA Sparta a tento cíl naplňovat. O něm se rozhodlo již po prvních dvou zápasech nástavby, kdy si poradili opětovně se svým největším rivalem ze Žďáru nad Sázavou.

Jsem přesvědčen, při vší úctě k Honzovi Duškovi, že Jarda dokázal hráče znovu motivovat, přidal svoje letité zkušenosti a vytvořil výbornou atmosféru. V tom mu jistě Honza významným způsobem pomohl.

Družstva BA Sparta „A“, sezóna 2007/2008

Horní řada zleva: Jan Dušek, Jaromír Geršl, Bašta Roman, Václav Mezera, Adam Slánský, Josef Matějovič, Dominik Vojta, Nicolas Lavaud, Tomáš Růžička, Václav Enoch, Martin Halík

Dolní řada zleva: Zdeněk Papež, Albert Hering, Jiří Kříž, Jakub Uxa, Martin Klapal, Pavel Podlipný, Jan Vašenda

Musím taky ocenit přístup hráčů. Většina z nich věděla, že s největší pravděpodobností postup do vyšší soutěže znamená konec pro jejich účinkování v družstvu, neboť se mluvilo nahlas o příchodu posil pro další ročník, přesto dřela a udělala pro postup maximum. Což svědčí o jejich charakteru a nemělo by se na toto zapomínat. Ač nakonec mnozí ještě v další sezóně hráli první ligu, když přišlo posil jen několik.

Sokol Motol „A“ – přebor Prahy „A“ muži

Bývalý tým Sokola Motol „B“, který se jedním mým podpisem pod převodem soutěže a celého družstva do BA Sparta stal prvním, tedy A týmem Motola, obsadil po základní části soutěže slušné čtvrté místo. Bohužel poté opět nezvládl první kolo play off a vypadl s týmem Sokola Žižkov.

BC Nový Knín Sokol Motol „B“ – přebor Prahy „B“ muži

Devastace tohoto družstva, kterého se ujal Pavel Šenk, bohužel pokračovala. Malý počet hráčů, jejich nízká kvalita a nezáměr nic moc s tím udělat, to vše zapříčinilo nejen pád do nižší soutěže z posledního místa, ale mnohdy i značně ostudné vystoupení a tristní výsledky.

Sokol Motol „C“ – 2. třída muži

Starí harcovníci si řekli, že druhá třída je pro ně stále ještě příliš nízká soutěž, našli motivaci, využili své letité zkušenosti a vybojovali si postup zpátky do první třídy. Jak si vedli jednotliví hráči nelze říci, protože ve druhé třídě se statistiky nepořizují.

Pražský pohár muži

Nyní již A tým Sokola Motol pod vedením Pavla Štěpa navázal na mnoho předchozích úspěchů družstev Motola a vyhrál v této sezóně Pražský pohár mužů.

1 Sokol Motol „A“ muži, vítěz Pražského poháru v sezóně 2007/2008

Horní řada zleva: Ing. Pavel Štěp, Tomáš Stárek, František Duda, Denis Boulamov, Jakub Kasík, Ondřej Hlásek

Dolní řada zleva: Martin Tušl, Tomáš Páleníček, Petr Štěp, Petr Křenek

TJ Košíře – postup do přeboru Prahy „B“ mužů

Tým TJ Košíře, doplněný o některé nové hráče, dokázal úspěšně zvládnout první třídu a postoupit do přeboru Prahy „B“ mužů. S Pavlem Štěpem, jeho trenérem, sponzorem, vedoucím atd., jsem se domluvil, že bude tvořit něco jako „B“ tým pro Sokol Motol. Pavel pak postup akceptoval a rozhodl se soutěž hrát s několika mladými hráči, kteří přišli z Motola.

Soupiska družstva BA Sparta v sezóně 2007/2008:

- 2. liga muži

Rozehrávači:

UXA Jakub (81, 190), **PODLIPNÝ** Pavel (78, 192), **KŘÍŽ** Jiří (86, 180), **KLAPAL** Martin (80, 185), **HSU** Wesley (84, 190)

Křídla:

ENOCH Václav (80, 194), **RŮŽIČKA** Tomáš (80, 197), **MATĚJOVIČ** Josef (87, 199), **SLÁNSKÝ** Adam (81, 201), **HERING** Albert (88, 197), **PAPEŽ** Zdeněk (86, 195), **BULTHUIS** Eric (81, 191)

Pivoti:

LAVAUD Nicolas (72, 205), **MEZERA** Václav (77, 198), **BAŠTA** Roman (68, 207), **VOJTA** Dominik (87, 201)

Trenér:

GERŠL Jaromír

Asistent trenéra:

DUŠEK Jan, **HALÍK** Martin

Soupiska družstva Sokol Motol „A“ v sezóně 2007/2008:

- přebor Prahy „A“ mužů

Rozehrávači:

KŘENEK Petr (79, 187), **ŠTĚP** Jan (82, 180), **ŠTĚP** Petr (88, 175), **TUŠL** Martin (79, 177), **HRUBÝ** Martin (87, 183)

Křídla:

DUDA František (81, 192), **HLÁSEK** Ondřej (81, 192), **STÁREK** Tomáš (77, 201), **HAVEL** Marek (84, 198), **PÁLENÍČEK** Tomáš (79, 190), **TIKALSKÝ** Tomáš (86, 194)

Pivoti:

KASÍK Jakub (78, 197), **HACMAC** Jan (82, 193), **BOULAMOV** Denis (82, 195)

Trenér:

Ing. **ŠTĚP** Pavel

Soupiska družstva BC Nový Knín Sokol Motol „B“ v sezóně 2007/2008:

- přebor Prahy „B“ muži

Rozehrávači:

ZAJÍČEK Ondřej (72, 176), **ERNEST** Filip (75, 186), **ROUSEK** František (72, 175)

Křídla:

ONDRÁČKA David (76, 186), **NEDBAL** Jakub (85, 195), **OPATRNÝ** Miloš (87, 191), **ORAVEC** Martin (81, 196), **SCHOLZ** Filip (78, 197), **HERING** Albert (88, 197), **HORÁČEK** Václav (90, 180), **KŮNA** Lukáš (87, 189), **PAVELKA** Marek (92, 187)

Pivoti:

MASAŘ Petr (77, 207), **ŠENK** Pavel (81, 199), **KOŠTÁL** Jan (92, 196), **MIZERA** Lukáš (90, 197), **SLABÝ** Petr (88, 208)

Trenér:

ZAJÍČEK Ondřej

Asistent:

ŠENK Pavel, **ERNEST** Filip

Soupiska družstva Sokol Motol „C“ v sezóně 2007/2008:

- 2. třída muži

Rozehrávači:

BAŠTÁŘ Petr (64, 180), **KOŽENÝ** Ivan (62, 187)

Křídla:

BAZIKA Miroslav (64, 192), **HAMPL** Štěpán (69, 188), **MICHÁLEK** Jan (68, 183), **BITTNER** Petr (79, 195), **NAJMAN** Lukáš (75, 185), **VOHRYZKA** Tomáš (65, 185), **ĐURICA** Pavel (80, 190)

Pivoti:

JAKEŠ Daniel (64, 197), **SMĚLÝ** Daniel (68, 195), **TYLŠ** Michal (65, 192), **BRZOBOHATÝ** Petr (65, 195)

Trenér:

Ing. **KOŽENÝ** Ivan,

Asistent:

Ing. **BAZIKA** Miroslav, **JAKEŠ** Daniel

Soupiska družstva WBA Sparta v sezóně 2007/2008:

- extraliga U18

Rozehrávači:

JEŽEK Šimon (90, 188), **PALAS** Lukáš (90, 173), **ZAJÍČEK** Matěj (91, 182)

Křídla:

BAJTLER Martin (90, 192), **BURIAN** Marek (90, 197), **PAPEŽ** Jiří (91, 188), **PAVELKA** Marek (92, 187), **POLÁK** Matěj (90, 190), **STARIAT** Jan (91, 198)

Pivoti:

FENZEL Patrik (91, 201), **KOŠTÁL** Jan (92, 196), **SCHINKO** Matěj (91, 202), **VOMELA** Vojtěch (90, 200), **ZVOLSKÝ** Jan (90, 195)

Trenér:

GERŠL Jaromír

Soupiska družstva WBA Sparta v sezóně 2007/2008:
- extraliga U16

Rozehrávači:

LEJČKO Jan (92, 182), **PAUL** Pavel (92, 185), **PETERKA** Tomáš (92, 165), **SUCHÝ** Marek (92, 171)

Křídla:

BERAN Pavel (92, 192), **HALADA** Filip (92, 193), **PAVELKA** Marek (92, 187), **TŘÍSKA** Marek (92, 181), **VÉN** Zoltán (92, 186), **ZACH** David (93, 170), **ZAJÍČEK** Šimon (94, 171)

Pivoti:

CELINA Lukáš (94, 192), **GARGULA** Ondřej (92, 193), **KOŠTÁL** Jan (92, 196), **LORENC** Jakub (92, 185), **MIZERA** Matěj (92, 185), **STARIAT** Jiří (92, 203)

Trenér:

ZÁBRANSKÝ Ivan

Soupiska družstva WBA Sparta v sezóně 2002/2003:

- žákovská liga U14

Rozehrávači:

FEJFAR Tomáš (96, 151), **VEČEŘA** Marek (94, 166)

Křídla:

ČERVENKA Radek (94, 170), **DE CARVALHO** Marvin Roger (94, 179), **JIROUTEK** Jan (94, 179), **KOCOUREK** Jan (94, 185), **LOPEMAN** Joshua (94, 170), **MICHÁLEK** Matěj (94, 165), **SLÁMA** Matěj (95, 182), **VOŠÁHLÍK** Marek (94, 163), **ZAJÍČEK** Šimon (94, 171)

Pivoti:

CELINA Lukáš (94, 192), **DLABAČ** Petr (94, 178), **VACEK** František (94, 182)

Trenér:

ZAJÍČEK Ondřej

Asistent:

ŠENK Pavel

Mistrovské zápasy BA Sparta v sezóně 2007/2008

Jméno	zápasů	body(trojky)
Roman Bašta	28	214 (19)
Nicolas Lavaud	28	79
Zdeněk Papež	28	269 (40)
Pavel Podlipný	26	218 (26)
Tomáš Růžička	26	293 (56)
Adam Slánský	26	153
Martin Klapal	25	494 (22)
Josef Matějovič	25	148 (13)
Jakub Uxa	25	109 (6)

Václav Enoch	22	120 (1)
Eric Bulthius	20	113 (6)
Jiří Kříž	3	4
Albert Hering	2	1
Wesley Hsu	2	18
Václav Mezera	2	12
Dominik Vojta	2	8

Poznámka: Odehráno 28 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy Sokola Motol „A“ v sezóně 2007/2008

Jméno	zápasů	body(trojky)
Tomáš Stárek	23	277 (23)
Jakub Kasík	22	278 (2)
Petr Křenek	22	293 (64)
František Duda	21	163 (11)
Martin Hrubý	21	304 (49)
Martin Tušl	20	86 (6)
Tomáš Páleníček	17	103 (4)
Petr Štěp	16	46
Tomáš Tikalský	15	183 (27)
Ondřej Hlásek	14	55 (1)
Denis Boulamov	13	98
Jan Hacmac	10	30
Marek Havel	9	123 (5)
Jan Štěp	7	12 (3)

Poznámka: Odehráno 26 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy BC Nový Knín Sokola Motol „B“ v sezóně 2007/2008

Jméno	zápasů	body(trojky)
Pavel Šenk	21	247
Miloš Opatrný	16	55 (4)
Jakub Nedbal	13	65 (14)
Václav Horáček	10	8
František Rousek	10	81 (9)
Petr Slabý	10	93
Filip Ernest	9	138 (16)
Lukáš Kůna	9	61 (4)
Ondřej Zajíček	9	54 (14)
Lukáš Mizera	8	53
David Ondráčka	7	68 (10)
Martin Oravec	7	110 (12)
Jan Košťál	5	43 (9)

Petr Masař	4	33
Marek Pavelka	3	47 (9)
Filip Scholz	3	57 (4)
Albert Hering	2	17 (2)

Poznámka: Odehráno 22 mistrovských zápasů.

Mistrovské zápasy Sokola Motol „C“ v sezóně 2007/2008

Jméno	zápasů	body(trojky)
Daniel Smělý	22	208 (1)
Miroslav Bazika	21	137 (4)
Daniel Jakeš	21	132 (9)
Štěpán Hampl	18	263 (61)
Lukáš Najman	18	89 (2)
Petr Bittner	17	305 (38)
Michal Tylš	16	47
Jan Michálek	15	141 (28)
Ivan Kožený	13	118 (18)
Pavel Ďurica	8	20
Tomáš Vohryzka	4	7 (1)
Petr Baštář	3	0
Petr Brzobohatý	3	4

Poznámka: Odehráno 22 mistrovských zápasů.

Tabulky soutěží:

2. liga muži – po základní části:

1.	BA Sparta	22	18	4		1824	:	1450	40
2.	TJ Žďas Žďár nad Sázavou	22	16	6		1899	:	1595	38
3.	ČEZ Basketball Nymburk "B"	22	13	9		1733	:	1700	35
4.	PM Bohemia Poděbrady	22	12	10		1568	:	1595	34
5.	BSK TJ Jičín	22	11	11		1673	:	1722	33
6.	Slovan Bohnice	22	11	11		1739	:	1733	33
7.	TJ Tesla Pardubice	22	11	11		1652	:	1639	33
8.	Sokol Hradec Králové	22	10	12		1599	:	1535	32
9.	Spartak Rychnov nad Kněžnou	22	10	12		1697	:	1732	32
10.	TJ Sokol Kbely	22	9	13		1623	:	1710	31
11.	Sokol Nová Paka	22	7	15		1655	:	1936	29
12.	Basketbal Svitavy	22	4	18		1682	:	1897	26

2. liga muži – po nástavbě:

1.	BA Sparta	28	21	7		2264	:	1887	49
2.	TJ Žďas Žďár nad Sázavou	28	19	9		2332	:	2030	47
3.	PM Bohemia Poděbrady	28	16	12		2002	:	2010	44
4.	ČEZ Basketball Nymburk "B"	28	15	13		2153	:	2140	43

Přebor Prahy „A“ muži – po základní části:

1.	Sokol Horní Počernice "A"	22	21	1		1856	:	1506	43
2.	Bohemians Praha	22	17	5		1988	:	1649	39
3.	Sokol Pražský "B"	22	14	8		1844	:	1653	36
4.	Sokol Motol "A"	22	13	9		1827	:	1767	35
5.	Sokol Žižkov "A" Tesla	22	13	9		1866	:	1711	35
6.	Sokol Vyšehrad "B"	22	13	9		1825	:	1662	35
7.	Sokol Žižkov I. "B"	22	12	10		1856	:	1889	34
8.	USK Praha "B"	22	9	13		1814	:	1895	31
9.	SK Viktoria Žižkov "A"	22	8	14		1698	:	1874	30
10.	TJ ČZU Praha "A"	22	7	15		1789	:	1913	29
11.	CTS Basket	22	5	17		1614	:	1890	27
12.	BK Elán Praha	22	0	22		1454	:	2002	22

Play off přeboru Prahy „A“ mužů:

Čtvrtfinále:

Sokol Motol „A“

Sokol Žižkov „A“

72: 89, 59: 63

Pražský pohár

2. kolo:

ZŠ Jírovcovo náměstí **Sokol Motol „A“** 62: 150

Čtvrtfinále:

SK Aritma Praha **Sokol Motol „A“** 88: 98

Semifinále:

Sokol Motol „A“ VŠTJ Stavební fakulta „A“ 85: 76, 73: 80

Finále:

CTS Basket **Sokol Motol „A“** 82: 79, 74: 96

Sezóna 2008/2009

Blíží se konec mého vzpomínání

Jelikož toto moje vzpomínání končí v dubnu 2009, nelze u některých družstev poskytnout samozřejmě poskytnout konečné výsledky této sezóny. Ze soupisek družstev se dá usoudit, jak se jednotlivé kádry družstev měnily či jak se zase v rámci BA Sparta a Motola někteří hráči přesunuli.

Muži BA Sparta v 1. lize mužů si vedli celkem dobře, i když toužebný cíl, tedy postup do NBL Mattoni nenaplnili ... Do play off se sice probojovali, ale ve čtvrtfinále vypadli 2: 3 na zápasy s Ústím nad Labem. Série byla velmi vyrovnaná, vždy rozhodovalo pár bodů, v jednom případě vyhrálo Ústí nad Labem až v prodloužení. Jsem rád, že v týmu zůstalo i několik hráčů z Motola, kteří k těmto výsledkům přispívají i Jan Dušek na pozici asistenta trenéra. Uvidíme, co se změní pro další sezónu, to ale v tuto chvíli opravdu říci nelze.

Muži BA Sparta „A“, sezóna 2008/2009

Horní řada zleva: Martin Halík, Tomáš Růžička, Jan Týř, Nicolas Lavaud, Timothy Lyle, Josef Matějovič, Jakub Skála, Jaromír Geršl, Jan Dušek

Dolní řada zleva: Pavel Podlipný, Martin Klapal, Jakub Uxa, Radim Ježek, Eric Bulthuis, Kamil Řeřábek

Co se týká motolských družstev, A tým v přeboru Prahy „A“ začal špatně, pak se začal hrabat z krize, ale několik zbytečných porážek v závěru základní části ho stálo místo v play off. Snad se mu podaří soutěž udržet. Velice slušně si naopak vedou Košíře v přeboru Prahy „B“ mužů, kam přišli někteří mladí hráči, viz soupiska. Destrukci týmu BC Nový Knín nepomohlo ani přejmenování na Sparta Revival, únik od sestupu byl na poslední chvíli, teď ještě budou muset čekat, zda ho nevystřadí z první třídy přihlášení nějaké juniorky.

Co se týká mládežnických složek BA Sparta, došlo u mnoha kategorií k propadu, na což jsem již v průběhu minulé sezóny poukazoval. Jelikož jsem však nijak nebyl účasten tohoto procesu, za sezónu 2008/2009 jsem halu BA navštívil pouze jednou a spíše náhodně jsem shlédل jeden poločas první ligy mužů, nebudu se k tomu nijak vyjadřovat. Není to již moje záležitost.

Já již basketbal sleduji jen na internetu, myslím tím výsledky, a někdy mám možnost se i zaradovat. A zjišťuji, že mi už basketbal nijak zvlášť nechybí ...

Soupiska družstva BA Sparta v sezóně 2008/2009: - 1. liga mužů

Rozehrávači:

UXA Jakub (81, 190), **PODLIPNÝ** Pavel (78, 192), **KLAPAL** Martin (80, 185), **JEŽEK** Šimon (90, 188), **ŘEŘÁBEK** Kamil (82, 196), **ZAJÍČEK** Matěj (91, 182), **SOUKUP** Milan (80, 200)

Křídla:

RŮŽIČKA Tomáš (80, 197), **MATĚJOVIČ** Josef (87, 199), **BULTHUIS** Eric (81, 191), **BURIAN** Marek (90, 196), **SKÁLA** Jakub (78, 198), **TÝŘ** Jan (88, 200)

Pivoti:

LAVAUD Nicolas (72, 205), **BAŠTA** Roman (68, 207), **LYLE** Timothy (79, 202)

Trenér:

GERŠL Jaromír

Asistent trenéra:

DUŠEK Jan, **HALÍK** Martin

Soupiska družstva Sokol Motol „A“ v sezóně 2008/2009: - přebor Prahy „A“ mužů

Rozehrávači:

KŘENEK Petr (79, 187), **ŠTĚP** Jan (82, 180), **ŠTĚP** Petr (88, 175), **HRUBÝ** Martin (87, 183), **FOREJT** Luboš (79, 183)

Křídla:

DUDA František (81, 192), **HLÁSEK** Ondřej (81, 192), **STÁREK** Tomáš (77, 201), **PÁLENÍČEK** Tomáš (79, 190), **TIKALSKÝ** Tomáš (86, 194), **DREXLER** Martin (89, 200), **SLÁNSKÝ** Adam (81, 201), **DOČEKAL** Petr (88, 185)

Pivoti:

KASÍK Jakub (78, 197), **HACMAC** Jan (82, 193), **BOULAMOV** Denis (82, 195), **HÁJEK** Martin (87, 202)

Trenér:

Ing. ŠTĚP Pavel

Soupiska družstva Sparta Revival Sokol Motol „B“ v sezóně 2008/2009:

- přebor Prahy „B“ muži

Rozehrávači:

KŘÍŽ Jakub (86, 189), **LUKEŠ** Radim (72, 183), **ROUSEK** František (72, 175), **ZAJÍČEK** Ondřej (72, 180), **FEJFAR** Tomáš (72, 186), **MORAVEC** Tomáš (79, 182)

Křídla:

HALÍK Martin (72, 191), **MAXIMILIÁN** Karel (90, 187), **NEDBAL** Jakub (85, 195), **OPATRŇÝ** Miloš (87, 191), **PETÁK** Jan (86, 190), **WALTER** Richard (71, 195), **FRANTÍK** Jan (82, 196), **POLÁK** Matěj (90, 190)

Pivoti:

FRANTÍK Jan (82, 197), **HUMMEL** Tomáš (72, 196), **NOVOTNÝ** Miroslav (71, 201), **SKRYJA** Daniel (72, 200), **ŠENK** Pavel (81, 199)

Trenér:

ZAJÍČEK Ondřej

Asistent:

ŠENK Pavel

Soupiska družstva Sokol Motol „C“ v sezóně 2008/2009:

- 1. třída muži

Rozehrávači:

BAŠTÁŘ Petr (64, 180), **KOŽENÝ** Ivan (62, 187), **ŠINDELÁŘ** Hynek (80, 185)

Křídla:

BAZIKA Miroslav (64, 192), **HAMPL** Štěpán (69, 188), **MICHÁLEK** Jan (68, 183), **BITTNER** Petr (79, 195), **NAJMAN** Lukáš (75, 185), **ĎURICA** Pavel (80, 180), **KYN** Tomáš (79, 195)

Pivoti:

JAKEŠ Daniel (64, 197), **SMĚLÝ** Daniel (68, 195), **TYLŠ** Michal (65, 192), **BRZOBOHATÝ** Petr (65, 195)

Trenér:

BAŠTÁŘ Petr

Asistent:

Ing. **KOŽENÝ** Ivan, Ing. **BAZIKA** Miroslav

Spolupracující družstvo:

Soupiska družstva TJ Košíře v sezóně 2008/2009:

- přebor Prahy „B“ muži

Rozehrávači:

HODEK Petr (78, 183), **KŘÍŽ** Jiří (86, 182), **STANISZEWSKI** Pavel (79, 185), **ŠTĚP** Petr (88, 180), **VYORAL** Zbyněk (84, 182), **ŠTĚP** Pavel (56, 172)

Křídla:

DOČEKAL Petr (88, 185), **DREXLER** Martin (89, 200), **HERING** Albert (88, 197), **SCHWEIKI** Robert (81, 190), **TIKALSKÝ** Tomáš (86, 194)

Pivoti:

MASAŘ Petr (77, 207), **PAPEŽ** Miroslav (75, 201), **PECHÁČEK** Roman (64, 202), **VOJTA** Dominik (87, 201), **PIKART** Jan (64, 196), **VAŠÍČEK** Martin (90, 196)

Trenér:

Ing. **ŠTĚP** Pavel

Mistrovské zápasy BA Sparta „A“ v sezóně 2008/2009

Jméno	zápasů	body(trojky)
Martin Klapal	31	444 (24)
Nicolas Lavaud	31	111
Tomáš Růžička	31	270 (53)
Jakub Skála	31	465 (35)
Timothy Lyle	28	558 (29)
Pavel Podlipný	25	99 (16)
Josef Matějovič	23	79 (5)
Eric Bulthuis	21	61 (9)
Kamil Řeřábek	21	224 (24)
Jakub Uxa	18	21 (4)
Milan Soukup	11	118 (17)
Roman Bašta	10	37 (1)
Marek Burian	4	13 (2)
Šimon Ježek	4	0
Jan Týř	3	4
Matěj Zajíček	1	4

Poznámka: odehráno 31 mistrovských zápasů

Mistrovské zápasy Sokol Motol „A“ v sezóně 2008/2009

Jméno	zápasů	body(trojky)
Martin Hrubý	22	361 (49)
Petr Křenek	21	267 (55)
Jakub Kasík	18	190 (1)
Tomáš Stárek	16	144 (13)

Luboš Forejt	15	119 (4)
Adam Slánský	15	249 (7)
Tomáš Páleníček	13	54 (2)
Petr Štěp	12	51
Ondřej Hlásek	10	50 (1)
Martin Drexler	8	77 (7)
František Duda	8	40 (3)
Tomáš Tikalský	8	161 (16)
Martin Hájek	7	44
Jan Štěp	3	16 (2)
Denis Boulamov	2	4
Petr Dočekal	2	4
Jan Hacmac	2	4

Poznámka: v době uzávěrky odehrána pouze základní část – 22 mistrovských zápasů

Mistrovské zápasy Sparta Revival - Sokol Motol „B“ v sezóně 2008/2009

Jméno	zápasů	body(trojky)
Pavel Šenk	21	196
Tomáš Hummel	16	160 (15)
Jakub Kříž	15	66 (7)
Miroslav Novotný	15	74
Richard Walter	15	146 (2)
Jan Frantík	13	247 (1)
Jan Peták	12	57 (2)
Jakub Nedbal	11	76 (9)
Ondřej Zajíček	10	45 (12)
Radim Lukeš	9	74 (9)
Karel Maximilián	8	18
Tomáš Moravec	7	59 (9)
Matěj Polák	6	63 (10)
Miloš Opatrný	4	2
Tomáš Fejfar	2	11
Martin Halík	1	0
František Rousek	1	4
Daniel Skryja	1	14 (1)

Poznámka: celkem odehráno 22 mistrovských zápasů

Mistrovské zápasy Sokol Motol „C“ v sezóně 2008/2009

Jméno	zápasů	body(trojky)
Daniel Smělý	19	211 (4)
Petr Bittner	18	267 (26)

Štěpán Hampl	16	280 (69)
Daniel Jakeš	16	114 (3)
Michal Tylš	16	56
Miroslav Bazika	14	61 (4)
Pavel Ďurica	9	41 (2)
Jan Michálek	9	36 (7)
Ivan Kožený	8	47 (5)
Lukáš Najman	6	45
Petr Brzobohatý	4	11
Hynek Šindelář	2	5 (1)
Tomáš Kýn	1	2

Poznámka: celkem odehráno 22 mistrovských zápasů

Mistrovské zápasy TJ Košíře v sezóně 2008/2009

Jméno	zápasů	body(trojky)
Tomáš Tikalský	19	524 (58)
Dominik Vojta	18	187 (12)
Pavel Staniszewski	18	383 (35)
Jiří Kříž	16	137 (17)
Petr Dočekal	15	82
Albert Hering	15	169 (21)
Petr Štěp	13	65
Petr Masař	11	61
Robert Schweiki	10	64 (9)
Miroslav Papež	5	22
Martin Vašíček	3	45
Jan Pikart	3	17
Martin Drexler	2	8
Petr Hodek	2	17 (1)
Roman Pecháček	2	4
Pavel Štěp	2	15 (5)
Zbyněk Vyoral	2	6

Poznámka: v době uzávěrky odehrána pouze základní část - 22 mistrovských zápasů

Tabulky soutěží:

1. liga muži – základní část:

1.	Lokomotiva Plzeň	26	19	7	2073	:	1850	45
2.	BK Ústí nad Labem	26	19	7	2167	:	1870	45
3.	Sokol Vyšehrad	26	18	8	2074	:	1886	44

4.	BK Jindřichův Hradec	26	17	9		2148	:	2070	43
5.	Proton Zlín	26	17	9		2166	:	1942	43
6.	BK Chomutov	26	17	9		2074	:	2028	43
7.	BA Sparta	26	17	9		2128	:	2047	43
8.	Sokol Pražský	26	14	12		1973	:	1908	40
9.	BK Synthesia Pardubice "B"	26	11	15		1976	:	2016	37
10.	KARA Trutnov	26	10	16		2018	:	2169	36
11.	BC Benešov	26	9	17		1955	:	1999	35
12.	VSK VŠB Ostrava	26	7	19		1908	:	2025	33
13.	Sršní Sokol Písek	26	5	21		1912		2298	31
14.	BK Prostějov "B"	26	2	24		1650		2114	28

Přebor Prahy „A“ muži – základní část:

1.	Sokol Pražský "B"	22	17	5		1945	:	1489	39
2.	USK Praha "C"	22	15	7		1767	:	1690	37
3.	TJ Bohemians	22	15	7		1820	:	1730	37
4.	Sokol Kbely "A"	22	14	8		1780	:	1588	36
5.	Sokol Horní Počernice "A"	22	13	9		1677	:	1653	35
6.	Sokol Žižkov "A"	22	13	9		1625	:	1558	35
7.	Sokol Žižkov "B"	22	11	11		1936	:	1814	33
8.	Sokol Žižkov "C"	22	11	11		1778	:	1735	33
9.	Sokol Motol "A"	22	10	12		1852	:	1839	32
10.	SK Viktoria Žižkov "A"	22	8	14		1862	:	1962	30
11.	VŠTJ Stavební fakulta "A"	22	4	18		1569	:	1965	26
12.	TJ ČZU Praha "A"	22	1	21		1313	:	1891	23

Přebor Prahy „B“ muži – základní část:

1.	Sokol Vyšehrad "jun"	22	18	4		1691	:	1433	40
2.	TJ Košíře	22	14	8		1818	:	1656	36
3.	BA Sparta "B"	22	14	8		1690	:	1557	36
4.	Sokol Kbely "B"	22	13	9		1630	:	1602	35
5.	VSK Chemie "A"	22	12	10		1365	:	1305	34
6.	VŠTJ Medicina "A"	22	12	10		1548	:	1533	34
7.	BC Jets	22	11	11		1468	:	1471	33
8.	Sokol Pražský "C"	22	10	12		1461	:	1554	32
9.	VŠTJ Ekonom	22	9	13		1558	:	1662	31
10.	CTS Basket	22	7	15		1527	:	1649	29
11.	BK Elán Praha	22	6	16		1620	:	1773	28
12.	SK Meteor Praha "A"	22	6	16		1504	:	1685	28

1. třída muži – skupina A:

1.	Sokol Žižkov "E"	22	18	4		1684	:	1408	40
2.	Sokol Dolní Počernice "A"	22	15	7		1802	:	1462	37
3.	VŠTJ Technika strojní "A"	22	15	7		1521	:	1389	37

4.	Radotínský SK	21	15	6		1582	:	1486	36
5.	SK Aritma	22	12	10		1661	:	1525	34
6.	Sokol Kbely "D"	22	11	11		1637	:	1493	33
7.	Sokol Motol "C"	22	11	11		1312	:	1425	33
8.	VŠSK MFF Praha "A"	22	10	12		1336	:	1355	32
9.	Sokol Královské Vinohrady	21	8	13		1406	:	1498	29
10.	BK Siam	22	7	15		1440	:	1764	29
11.	PSK Union	22	5	17		1336	:	1600	27
12.	BK Pirelli Praha "A"	22	4	18		1432	:	1744	26

1. třída muži – skupina B:

1.	SK Správná míra	22	20	2		1674	:	1344	42
2.	Sokol Žižkov "D"	22	15	7		1718	:	1449	37
3.	Sokol Kbely "C"	22	15	7		1624	:	1533	37
4.	VSK Přírodní vědy	22	14	8		1581	:	1522	36
5.	VSK Iuridica "A"	22	12	10		1568	:	1530	34
6.	Breakball	22	10	12		1586	:	1525	32
7.	Basket Mláď "A"	22	9	13		1599	:	1588	31
8.	Sparta Revival – Sok. Motol "B"	22	9	13		1312	:	1452	31
9.	SK Hradčany	22	9	13		1497	:	1637	31
10.	Meteor Spořilov	22	8	14		1591	:	1700	30
11.	Sokol Vyšehrad "B"	22	6	16		1510	:	1880	28
12.	FTVS Asistenti	22	5	17		1524	:	1823	27

Play off 1. ligy mužů – čtvrtfinále:

BK Ústí nad Labem BA Sparta 64:61, 79:86, 82:81 po prodloužení, 72:83, 72:69

stav série 3: 2

Vzpomínání ukončeno v Praze dne 19. dubna 2009.

Ing. Radko Sáblik

EPILOG

Každé dílo by mělo mít také svůj epilog. Já místo toho zařazuji svůj příspěvek, který jsem napsal 18. června 2007 u příležitosti ukončení vydávání Zpravodaje PBS. Než vám dovolím si ho přečíst, musím se svěřit ještě s pár myšlenkami

Kdysi mi Matěj Žák řekl, když jsem zase v nějakou příhodnou dobu vyhrožoval jako trenér rezignací : „To nikdy neuděláš. Kdybys přestal trénovat Motol, tak umřeš!“

Naštěstí se jeho slova nevyplnily, přestál jsem odchod od družstva mužů Motola. Když v sezóně 2008/2009 vlastně kromě funkce předsedy PBS žádnou jinou „basketbalovou“ činnost nevykonávám, v BA Sparta jsem skončil a Sokol Motol „A“ si dělá Pavel Štěp sám, zjišťuji, že mi to věčné handrkování nijak nechybí. A co nejdříve hodlám opustit basketbal zcela. Nejpozději až mi vyprší čtvrtý mandát předsedy PBS.

Měl jsem mnoho plánů, které se mi z různých důvodů nepodařilo uskutečnit. Možná jsem chtěl mnoho, dával si příliš vysoké cíle, ale já se domnívám, že jen tak lze jít dopředu.

Když se ohlížím zpátky, za svoji osobní basketbalovou kariérou, tolik spjatou i s Motolem, jemuž jsem toto mé vzpomínání věnoval především, zůstává ve mně jistý pocit hořkosti. Ale rozhodně ne žádné zášť. **Není v basketbalovém hnutí nikdo, koho bych snad nenáviděl. Možná bych nemusel jít s některými zrovna na pivo, ale ruku mohu a jsem připraven podat každému.**

ZÁVĚREČNÉ SLOVO

aneb Basketbalová balada

aneb Příběh opravdového magora

Začátek

Který z démonů zašeptal do ucha to kouzelné slůvko basketbal, jež proniklo až k odpovídajícímu mozkovému centru a usídlilo se v něm? Určitě se nepřizná, potměšile se pošklebující, ukrytý ve stínech a radující se z toho, co způsobil.

Přitom všechno začalo docela nevinně, na konci třetího ročníku gymnázia, v sedmnácti letech, po vleklých angínových onemocněních. Sto sedmdesát centimetrů vysoký a pětasmdesát kilo vážící pubescent zamířil na operaci krčních mandlí. Od té doby, nutno zaklepat na dřevo, ho postihlo jen

pár virových onemocnění, které drze a neodpovědně přechodil. Byla i jedna ledvinová kolika, při níž jeden den strávil na kapačce, aby další večer, po poledním propuštění, šel na zápas.

Po zmíněné operaci, která odstranila periodické hnisavé angíny, začal cvalík přemýšlet, u vědomí pošklebování okolí, co by udělal se svou postavou. Přes léto shodil sedmáct kilo, čehož docílil nejen dietou, ale především cvičením. Kromě běhání, posilování a jiných zdraví škodlivých aktivit, vzal taky do ruky basketbalový míč a začal s ním intenzivně vrhat na koš postavený na zahradě. Znovu a znovu. Oč horší výsledky dosahoval, o to intenzivněji zarputilec ve své činnosti pokračoval.

Hráčská „kariéra“

Po svých pokusech na zahradě, povzbuzen i nezvykle pevným zdravím, jsem začal chodit na sportovní hry gymnázia Botičská do vyšehradské sokolovny. A jelikož před tréninkem místních borců zbýval čas, neodešel jsem jako ostatní, ale házel si neobyčejným a nezapomenutelným basketbalovým míčem značky „Etar“ na koš. Oč byl gumovější, o to byl šišatější, leč socialistické sportovní potřeby nic lepšího nenabízely.

Zpočátku mě správce pan Daňsa vyhazoval, když jsem se ale vracel znova a znova, mávl nade mnou rukou a učinil se mnou čestnou dohodu. Směl jsem si házet na koš když bylo v tělocvičně volno, ale nesměl jsem rozsvěcet. Protože hodiny byly většinou neobsazené těsně po škole, nebyl v tom problém. A tak mě nechal na legendární palubovce následné dva roky řídit.

Nikdy mi nikdo neřekl, co mám dělat. Čučel jsem na bednu či pozoroval z hlediště zápasy a pak se snažil napodobovat. Střílel jsem, zase střílel, naprosto nestylově, ale ejhle, najednou ta díra nebyla už tolik zakletá a obroučka tak zákeřná jako na počátku.

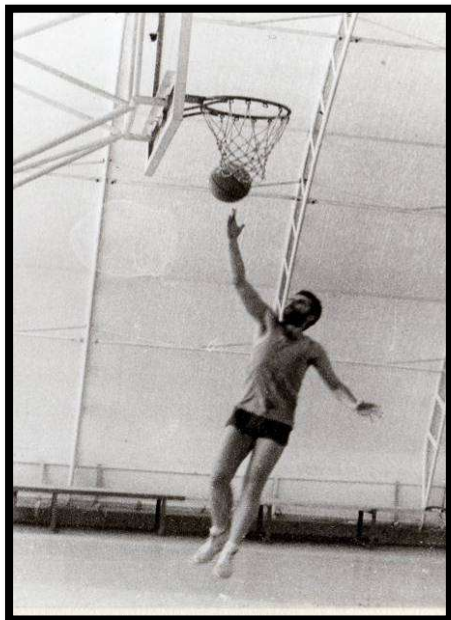
Pak ale přišel šok. Kluci ze školního týmu mě vzali na zápas středoškolské ligy, neb jich bylo málo, a za rozhodného stavu mě i vypustili na plac. Sice jsem dal dva koše, když na mě nějak soupeři zapomněli, ale jinak jsem se na vále motal jako největší trouba, pletl se jiným do cesty, byl prostě všem pro smích. A tehdy jsem si dal svůj první basketbalový cíl. Zahrát si za nějaký tým skutečný zápas a nepůsobit přitom jako imbecil.

Začal jsem chodit na ČVUT fakultu strojní, pletl se na tréninkách místního C týmu plného tělnatých asistentů, obšťastňoval pana Daňsu ve vyšehradské sokolovně, bušil s míčem na chatě. Dokonce, když bylo málo borců na nějakém vyšehradském tréninku, tak mě občas doplnili na potřebný počet, vloudil jsem se na dobrovolné střelecké tréninky, o čemž možná někdy ani místní trenéři nevěděli.

Prostě a jasně, nakonec jsem si svůj cíl splnil, byť jsem neodehrál jediný zápas za mládežnickou kategorii. Prošel jsem postupně družstvy Zahradního města, VŠTJ Techniky

strojní, TJ Mladí, Košíř a skončil v Motole. Dokonce jsem na fakultě vedl dva roky jako hrající kouč a vedoucí v jedné osobě tým startující ve Vysokoškolské lize, kvůli čemuž jsem musel ve čtvrtáku vstoupit do SSM a doplatit příspěvky za předchozí tři roky. Ale co bych neudělal pro basketbal.

Střelba mi docela šla, když jsem nedal z deseti pokusů ze šestek deset nebo devět, byl to neúspěch,

z dvaceti trojek při různých kejvačkách a odbíhání nebylo nezvyklé jich dát osmnáct, když kleslo číslo pod šestnáct, zase neúspěch. Ale to tak časté nebylo. I později, už spíše jako trenér, jsem prohrál málokterou střeleckou soutěž, byť se mi vždy borci vysmívali pro můj „osobitý“ styl střelby. Vsázel jsem se často a s kde kým. Nejčastěji o piva.

Jako hráč jsem měl mnoho nedostatků, asi všechny, kromě jediného. Tím byla maximální zapálenost do hry, někdy až brutální styl proti vlastní osobě, když jsem svoji postavičku vrhal proti daleko fyzicky disponovanějším jedincům. Když se teď zamýšlím, je zázrak, že jsem nikdy neměl nic zlomeného. Jen vyražené přední zuby a pár monoklů, modřiny a koňary nepočítám. Snad až s patologickým potěšením jsem najížděl pod věže, prováděl různé úkroky,

abych se nějak okolo habána omotal a vstřelil koš. Byl jsem poměrně rychlý a z malé výšky jsem se snažil udělat přednost, však mi občas soupeři zastavili wrestlinkovým stylem znamenající loket v obličeji.

Svůj cíl jsem si naplnil vrchovatě, bavil jsem se hrou mnoho let, často si užíval i pocitů nejlepšího střelce utkání, pochvalných slov spoluhráčů i protihráčů. Už v Motole jsem na strahovské diskotéce na „jedničce“ zažil po zápase několikrát „sólo pro nejlepšího střelce utkání“, jež později drží mladší spoluhráči změnili na sólo pro nejstaršího účastníka. Sestavil jsem si dokonce mimo soutěžní zápasy i svůj tak zvaný SK TEAM (SK od zkratky Sáblik), kde jsem s kamarády chodil hrát přáteláky kde s kým, účastnili jsme se různých turnajů. Vybavuji si i některá jména, Randuška, Meyer, Brož, Pavlík, Novosad, Brodský, Jeřábek, Cimoradský, Vorel, Dolejší a mnozí další, které jsem teď urazil, protože jsem si na ně nevzpomněl.

Ačkoli jsem hrál za fakultu a trénoval s A i B týmem, a tím pádem měl zápočet z tělocviku, chodil jsem dobrovolně na další hodiny k paní asistentce Matoulkové, jen abych si přidal. Tak jsem byl například ráno od sedmi hodinu a půl na TV, kde ale dominoval basketbal, pak trénink s B a A týmem Techniky, znamenající další tři hodiny. I později jsem trénoval s více družstvy, například s A i B Košíř, s A i B Motola, na Sokole Pražském, sobotní ranní basketbalové duely se skokany do výšky Slavie v Edenu, kteří měli tento sport jako doplňkový pro zlepšení výskoků. Prostě vlezl jsem všude, kde nestačili včas zavřít dveře. Ale na druhou stranu jsem zažil také bezstarostná léta plná všeho okolo basketbalu, což znamenalo i zavírání hospod, noční tahy, mejdany, diskotéky. Více raději dodávat nebudu.

V nějakém zápase, už si nevybavuji proti komu, jsem si vytvořil i svůj osobní střelecký rekord, když jsem zaznamenal 52 bodů, v jiném zase 10 trojek. V ty dny by mi tam asi spadlo všechno, ale uznejte, docela dobrý na prcka, který ke svému prvnímu zápasu nastoupil až v dospělém věku.

K výborným vzpomínkám patří i „dvacetičtyřhodinovky“, tedy utkání dvou týmů trvající plných dvacet čtyři hodin. Absolvoval jsem jich několik, vybavuji si nejvíce dvě. Stejně si vzpomínám i na číslo 736, což byl počet bodů, které jsem v jedné z nich dosáhl.

V první dvacetičtyřhodinovce, která mi utkvěla v paměti, jsem hrál se zánětem zubu, takže každý dopad na palubovku znamenal hroznou bolest, vystřelující mi z oteklé dásně plné hnisu do celé hlavy. Přesto jsem si vzal pár prášků, jež měly efekt spíše psychologický, a vydržel až do závěrečného hvizdu. Hned po skončení akce jsem běžel na pohotovost, kde mi museli zub otevřít a vyčistit. Co si o mně mysleli raději nechci vědět.

Druhá čtyřiačtyřhodinovka, na niž si dobře vzpomínám, se konala v Trutnově, kam jsme přijeli s dalšími kamarády z Prahy až osm hodin po zahájení akce, nicméně ze zbylých šestnácti hodin jsem jich na place strávil dvanáct, včetně nervy drásající koncovky před plným domem. Ač skóre výrazně přesáhlo dva a půltisíce bodů, vyhráli jsme o bod. Já přitom zblokoval poslední pokus o střelu soupeře, dodnes nevím jak, sice ze strany, ale čistě. Po slavnostní večeři s místními celebritami jsme většinou nemohli vstát, do schodů jsem si musel pomáhat zvedat nohy rukama, ale ani to nám nezabránilo skončit na diskotéce. Kupodivu jsme svaly nějak rozhýbali.

Trénoval jsem až do pětatřiceti s A týmem Motola, ačkoli poslední dva roky jsem už hrál nejprve za Správnou míru a nakonec C tým Motola. Za ten jsem na začátku další sezóny nastoupil k prvnímu zápasu v B přeboru, kam jsme rok předtím postoupili. Ač jsem byl členem základní sestavy, nějak jsem se chytil s Vencou Dobešem a ten den jsem si dal poslední trojku své „hráčské kariéry“. Od té doby jsem již nikdy k zápasu nenastoupil.

A ještě jedna noticka na konec. Za další dva roky bez pohybu jsem se vrátil na začátek, měl jsem téměř devadesát kilo, což tedy bylo na moji výšku opravdu hodně. Šel jsem znovu do sebe, od začátku května do konce září shodil na neuvěřitelných šestašedesát kilo. Až si někteří mysleli, že

končím. Od té doby si udržuji váhu mezi sedmdesáti až pětasedmdesáti kilogramy. Podle času si občas zacvičit či nahromadění se společenských akcí spojených s větší konzumací potravy.

„Kariéra“ rozhodčího

Začalo to pro mě typickým způsobem. Byl potřeba rozhodčí pro tým a kdosi mě požádal, zda bych si neudělal zkoušky na třetí třídu. Nevím proč, ale mám velmi sebedestruktivní vlastnost, dost nerad říkám ne. Tak jsem šel.

Můj první zápas kariéry byl rovněž zážitek, hned jsem pískal přebor A mužů. Tehdy za všechny zápasy byla jednotná sazba plných dvanácti korun, takže „zkušenější“ rozhodčí spíše vyhledávali zápasy nejmenších, protože trvaly kratší dobu. Kolega mě „kolegiálně“ podržel, když se paktoval s hráči a vše špatné sváděl na moji premiéru.

Zpočátku jsem pískání nebral moc vážně, ale časem mě začalo bavit. Navíc se mi docela dařilo. A tak mi nabídli možnost udělat si nejdříve zkoušky na druhou a posléze na první třídu. Tehdy jsem si dal další basketbalový cíl, jímž bylo pískat národní ligu. Když jsem ho jednou někomu řekl, vysmál se mi. Což mě ještě více motivovalo. Nakonec jsem ho stihnul naplnit jen o chlup, pískal jsem poslední ročník národní ligy před rozdělením republiky na Česko a Slovensko. Následně i již samostatnou druhou ligu mužů (v nejnovějším názvosloví první ligu mužů).

Ale i v této bohubilé činnosti mě, světe div se, dostihla moje výška. Byť jsem si asi nevedl špatně a postupoval rychle do vyšších soutěží, bylo mi radou moudrých řečeno, že s mými centimetry nemám šanci postoupit do první ligy. A když se tam dostal kolega, který dvakrát nastoupil se mnou zcela „ožratý“ a málem se porval s trenérem, cosi se ve mně zlomilo. Začal jsem zvažovat, zda má smysl pokračovat, když více už dosáhnout nemohu. Nebyl už žádný cíl, žádná další meta.

Začal jsem trénovat, ale byl rozhodnut ještě alespoň rok druhou ligu pískat. Oni ale řekli buď všechno nebo nic. Tak jsem řekl nic a ze dne na den skončil. Už jsem nikdy žádný oficiální zápas neopískal. Po roce za mnou přišli, že by byla možná dohoda, abych trénoval dorostence a pískal jen druhou ligu, nicméně jsem nabídku nepřijal. Už jsem si odvykl nechat na sebe řvát chytráky z hlediště.

Cíl jsem si splnil, rozhodně výkonu funkce rozhodčího nelituji. Jeden čas jsem pískal na Spartě téměř všechny přáteláky, tak jsem rozhodoval zápasy nejen ligových celků, ale i mezinárodní. Ale především jsem poznal hodně lidí, s mnohými jsem se spřátelil.

Jedna zajímavost. Za celou dobu za mnou nikdy nikdo nepřišel s nabídkou zaplatit za pomoc. Pokud nějaké zápasy nebyly „čisté“, vždy se dohodli funkcionáři a hráči mezi sebou.

Možná pár kuriozit k dobru. Když mi někdo nadával a řekl kouzelnou větu „Proč pískáš?“, tak jsem odpovídal následně : „Já jsem taky hrál basket, ale zjistil jsem, že jsem malej a nikdy to daleko nedotáhnu. Tak jsem se dal na pískání, abych to kazil těm ostatním.“ Občasné vytřeštěné pohledy svědčily, že moje slova se neminula účinkem.

Jiná se týká nejmenovaného rozehrávače v druhé lize, známého svým tvrdošíjným chozením za rozhodčími a komentování jejich výroků. Což sice činil poměrně slušně, ale nebylo to příjemné. Jednou jsem ho už měl dost, takže jsem zvolil osobitou taktiku. Po asi třech jeho chybách jsem za ním přišel a jeho slovy téměř přátelsky prohodil „Proč to hraješ? Dyť to všem akorát kazíš!“ Po další

chvilce jsem ho upozornil, že měl vpravo lépe postaveného spoluhráče. Pak mu vypíchl míč a já mu poradil, že když dribluje, musí si ho chránit druhou rukou. O nejbližším přerušení hry za mnou přišel a dohodli jsme se, že si navzájem svoje chyby komentovat nebudeme. Od té doby jsme se potkali mockrát a naše vztahy byly přátelské.

Za zmínku asi stojí i rada jednoho významného kolegy během mého výkonnostního vzestupu. Řekl mi, že pískám celkem dobře, ale málo na sebe komisi rozhodčích upozorňuji. Ještě jsem neposlal žádného hráče před disciplinárku. Na můj naivní dotaz, zda není lepší zvládat zápasy bez podobného vyvrcholení, mi odvětil, že z pohledu zápasu ano, ale taktičtější by bylo ukázat se. Neposlechl jsem ho, cíl jsem si splnil i bez toho.

„Kariéra“ trenéra

Jak jsem se už zmínil dříve, vedl jsem družstvo na vysoké škole, pak jsem se ujal družstva mladých hráčů v Košířích ve třetí třídě a dal si za cíl s ním postoupit do první třídy. Ale skutečně trénovat jsem začal až v Motole, kam jsme po plánovaném postupu do druhé třídy i s družstvem z Košíř přešli. Přeci jen hala Gymnázia nad Alejí byla o kapánek lepší než klamovská ratejna.

Ing. Václav Mezera, Ing. Radko Sáblik, Ing. Arch. Pavel Podlipný a pohár PBS

Mimochodem, cíl hrát s družstvem první třídy bylo brzo naplněno, takže přišly cíle další. Dostat se do přeboru mužů A, potom do 3. ligy mužů. Nakonec tým skončil až ve druhé lize (podle nového názvosloví v první lize mužů). V průběhu let jsem začal omezovat svoje hráčské vystoupení až na minuty na place za rozhodnutého stavu a nakonec skončil zcela a věnoval se jen trénování. Bylo hloupé peskovat za chyby hráče a následně je předvést sám.

Skutečná role trenéra přišla, jak jsem zmínil, až v Sokole Motol. A jako vždy, zase na začátku stála nevinná prosba. Chybí trenér u družstva mladších dorostenců. Nechtěl bys ho vzít? Vzhledem k tomu, že jsem z výše popsaných důvodů zvažoval ukončit kariéru rozhodčího, přišla ve vhodnou chvíli. Kývl

jsem a začal spolupracovat se skvělou Janou Hornychovou, působící v roli technické vedoucí a basketbalové „mámy“ všech motolských pubertáků.

Několik let v roli trenéra motolských dorostenců mi přineslo mnoho krásných zážitků, mezi něž patřilo i několik zahraničních turnajů, především ve Francii, ale i McDonalds Cup ve Vídni, kde jsme startovali jako výběr Motola a Sparty, týmu Tondy Fejka, vytvořeného okolo jeho syna Petra.

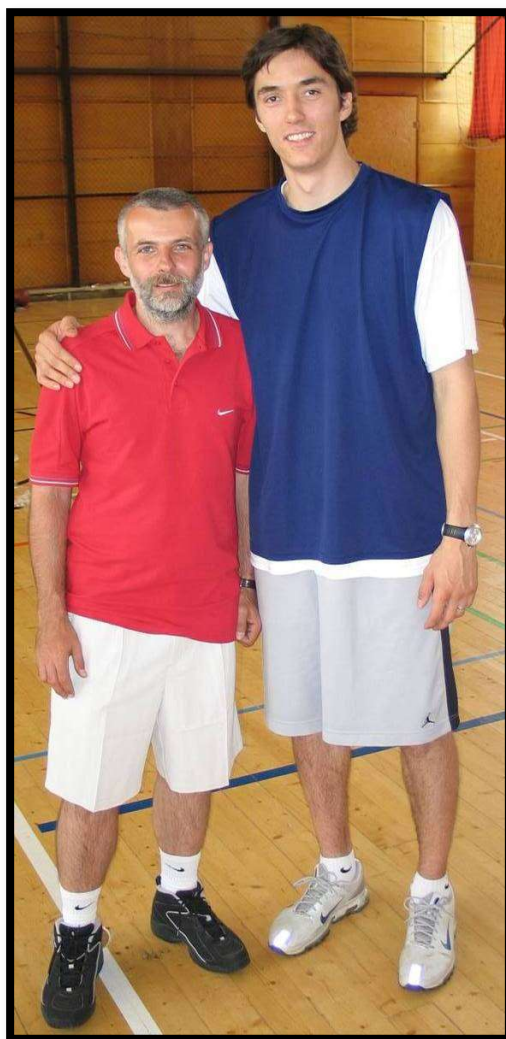
Zpočátku své trenérské dráhy jsem si myslel, že jsem už toho okoukal dost. Samozřejmě jsem vůbec neměl pravdu a některé moje počáteční metody i způsoby byly poněkud naivní a méně vhodné. Snad jen požadavek na dobrou fyzickou lze považovat za správný, byť s metodami k tomu vedoucími by kdekdo asi polemizoval.

Věren své zásadě - když už chci něco dělat, mám to dělat pořádně nebo vůbec - jsem se začal pít po informacích. Neváhal jsem zavolat i ústřednímu trenérovi reprezentace Vencovi Jaloveckému, domluvit si s ním schůzku a pokládat mu zhovadilé otázky typu, co vlastně mám s týmem hrát. Jeho velmi diplomatické odpovědi, stejně jako od dalších profíků, jež jsem také obtěžoval, jsem chápal jako jejich malou vstřícnost. Až po čase jsem pochopil pítitroublost mé mise, radit mi od stolu, co mám dělat s týmem dorostenců, který nikdy neviděli, je fakt dost těžké.

Nicméně jsem získal různé materiály, které jsem hltal a snažil se je postupně aplikovat. Samozřejmě jsem narazil na problém, že některá cvičení nefungují, neb jsem je buď zcela nepochopil nebo je dotýčný podivně nakreslil či vysvětlil. S rostoucím objemem nastudované literatury, absolvovaných seminářů, školení i náhledů skutečných tréninkových procesů, jsem postupně korigoval svoje počáteční názory.

Potřeboval jsem si také udělat trenérskou licenci B. Bral jsem ji nejen jako nutnost pro splnění požadavků daných Rozpisem soutěží ČBF, ale i příležitost pro rozšíření svého obzoru. V té době byla jedinou možností vsednout na kůň a navštívit Olomouc. Proto jsem začal podnikat aktivity končící zahájením kursů trenérské licence B v Praze. Bez příspěvku ČBF, povolenou s tichým skřípěním zubů, dohodnutou s FTVS. Přednášejícími se stali Michalové Ježdík a Velenský a František Rón. Čas zde strávený určitě byl časem dobře investovaným. K mému dobru je třeba podotknout, že jsem zorganizoval i další školení licence B v Praze i poté, co jsem sám již byl jejím držitelem.

Velkým přínosem pro mě byla i spolupráce s trenérem Michalem Ježdíkem na Spartě a moje účast na Welsch Basketball Campech, kde jsem mohl své poznatky poměřovat s názory opravdových profíků, hovořit s nimi dlouze o problematice basketbalu, přemýšlet o jejich názorech.

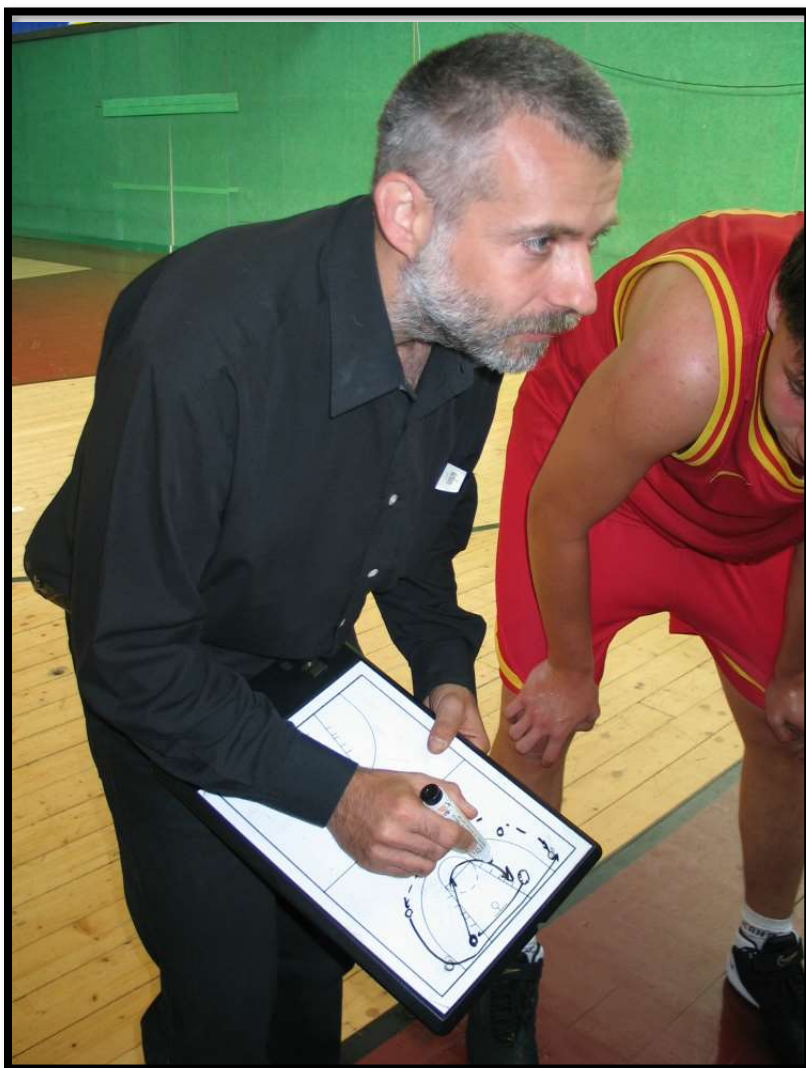
Radko Sáblík a Jiří Welsch

Těžko hodnotit, jak moc jsem v roli trenéra uspěl. Z pohledů výsledků bych řekl spíše ano, z pohledu výchovy hráčů bych řekl jak u koho. Z pohledu trenérského charisma nevím. Rozhodně jsem se snažil dát co nejvíce jsem uměl. Snažil jsem se, zasažen virem pedagoga, vychovávat jedince nejen po stránce basketbalové, ale i lidské.

Pro dovršení své trenérské licence jsem se rozhodl začít studovat trenérské áčko, tedy čtyř semestrální studium na FTVS. Absolvoval jsem semestry dva, pak jsem se stal ředitelem střední školy, ještě jednou se zapsal znovu do prvního ročníku, ale opravdu čas nebyl. Priority se přeci jen posunuly trochu jiným směrem.

Co se týká výsledků, možná shrnutí. Ve funkci manažera, vedoucího družstva, ale také jako hrající trenér a posléze už jen trenér, jsem přivedl družstvo z třetí třídy až do druhé ligy mužů. Byla to práce na deset let, kádr se obměňoval, muselo se vícekrát postoupit. Ale výsledek snad stál za to. Za skvělé považuji, že ač někteří hráči hrají ještě za Sokol Motol, dost z nich za Sokol Horní Počernice, někteří už skončili, stále se „tvrdé jádro týmu“ společně schází, poslední akce byla nedávno na jejich tradičním hokejovém „zápase“ uskutečňovaném na sklonku každé sezóny, organizované současným hokejovým rozhodčím Pavlem Hodkem, bývalým excelentním rozehrávačem.

Vedl jsem družstva dorostenců v Motole ve funkci hlavního trenéra SCM Sokola Motol, v té době nebyla extraliga, ale začínalo se ve skupinách, ze kterých se postupovalo mezi šestnáctku a následně osmičku. K té osmičce nám dvakrát chyběl krůček.

S B týmem mužů Motola jsme třikrát vyhráli pražský přebor A, postup prodali a hráči dostali dle dohody všechny získané peníze na soustředění. Třikrát jsme vyhráli Pražský pohár mužů. V Českém poháru vzpomínám na duely s hráči NH Ostravy, BK Děčína či Sparty, které jsme postupem v pavouku donutili přijet na naši palubovku.

Rok jsem trénoval družstvo druhé ligy Sokola Pražského a skončil s ním ve druhé lize mužů třetí. Přešla tam většina hráčů z Motola, přišli skvělí kluci Vítek Hofman a Karel Švejda z Bohemians, s nimi další, objevil se Lukáš Záhořík a na jarní část soutěže jsem přivedl i Milana Voračku. Byl položen základ mužského basketbalu na Sokole Pražském.

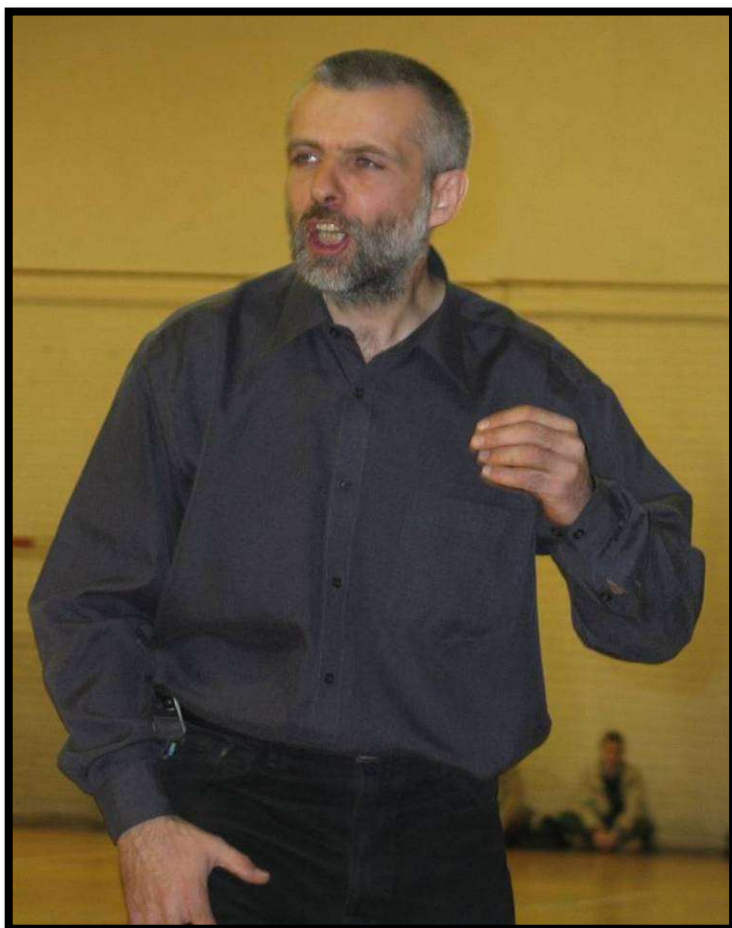
Další dva roky jsem byl hlavním trenérem SCM Sparty Praha. Když jsem přišel, našel jsem jen dva starší dorostence! Bez jediné koruny na přestupy jsem přesto poskládal tým, s nímž jsme dvakrát udrželi extraligu staršího dorostu. Což při kvalitě splácaného kádru nebyl lehký úkol. S mladšími dorostenci nám bohužel uniklo Final Four a skončili jsme pátí.

Dosavadní trenérskou kariéru jsem uzavřel v loňské sezóně, kdy jsem po roční pauze pomáhal Filipovi Scholzovi v roli asistenta u druhé ligy mužů v Plzni.

„Kariéra“ funkcionáře

Kariéra funkcionáře je asi nejbohatší, proto bych si ji dovolil rozdělit do pár odstavců, vztahující se k vždy jedné páchané činnosti.

Sokol Motol

Do Sokola Motol jsem přišel s družstvem mladých hráčů, které vzniklo na Klamovce a po postupu do druhé třídy a pro další plánovaný postup jsme hledali prostory, kde by bylo možné hrát basketbal. Po velmi krátké době jsem se začal angažovat i jako funkcionář a zanedlouho byl i radou starších vybrán do role předsedy basketbalového oddílu.

Přišel zlom v podobě roku 1989, otevřely se nové možnosti, což však nereflektovali členové výboru TJ, navíc panoval značně antagonistický vztah mezi basketbalem a Sportem pro všechno. Chystaly se klíčové volby, hledaly se cestičky, jak dění zvrátit. A tehdy jsem přišel s velmi drzou myšlenkou. Prostudoval jsem si stanovy, uvědomil si počty basketbalistů a navrhl řešení. Pokud mě budou podporovat do funkce předsedy TJ,

pokusím se zajistit dostatečný počet hráčů, tedy volitelů. Trochu překvapivý návrh i vzhledem k mému krátkému pobytu v Motole byl nakonec přijat.

Volební komise asi pětkrát přepočítala hlasy a se ztuhlým výrazem konstatovala, že „se nedá nic dělat a von skutečně vyhrál“. Sport pro všechny očekával revanš ze strany basketbalu, leč nic takového se nekonalo. Předsedou TJ jsem dodnes, asi těžko uvěřitelných šestnáct let ...

Sport pro všechny pokračoval ve své činnosti, dokonce získal daleko lepší vybavení. Podařilo se mi změnit některé návyky, pronajali jsme tři místnosti i malou tělocvičnu na dopolední hodiny, což umožnilo rozvíjet oba sporty.

Společně s ředitelem FZŠ Petřiny Zdeňkem Zajíčkem seniorem jsme představili poprvé model, kdy hráči do žáků byli členy školy a v dorostu Motola, díky této smlouvě o spolupráci jsme získali v první skupině obnovované SCM mládeže. Spolupráce trvala několik let a dovolím si tvrdit, že úspěšně.

Nakonec celý projekt dostihly peníze a chybějící vlastní hala. U vědomí těchto objektivních limitů byla zahájena intenzivní spolupráce se Spartou Praha, SCM na Motole skončilo, byla založena První basketbalová akademie v ČR, muži přešli nejprve do Sokola Pražského a následně do Sokola Horní Počernice, kde opět postoupili do druhé ligy mužů, ale postup prodali a další sezónu si užívali. V té době se většina hráčů vrátila do Motola a v úzké spolupráci se Sokolem Horní Počernice, která trvá dodnes, tým znovu vyhrál přebor Prahy A mužů a vrátil se do třetí ligy, kde letos třetím místem pod vedením bývalého hráče Jana Duška završil třetí sezónu v této soutěži v novější historii Motola.

Když jsem přebíral zodpovědnost za Sokol Motol, měl jedno družstvo přecházející do mladších dorostenců v pražském přeboru, jeden tým v první třídě mužů a jeden tým v druhé třídě mužů. Na vrcholu měl A tým mužů ve druhé lize, celou pyramidu mládeže v rámci SCM, B tým vyhrával opakovaně pražský přebor A.

První basketbalová akademie v ČR, BA, WBA

Od začátku vzniku BA jsem byl členem správní rady, ačkoli moje role byla více pasivní a poradní, než abych prakticky vykonával funkcionářské práce. Zúčastňoval jsem se pouze schůzí, konzultoval své náměty, ale praktické převádění přijatých rozhodnutí bylo na jiných. Byť existovala velmi úzká spolupráce mezi BA a Spartou, kde jsem dělal vedoucího centra SCM.

Výrazná změna nastala v loňském roce, přesně v duchu hesla „podej prst a přijdeš o celou ruku“. Byl jsem požádán, zda bych se více neangažoval ve složce chlapců a případně mužů, v době hektické, kdy končila BC Sparta Praha v dlužích, bylo třeba zachránit SCM a mládež. Je těžké říci ne, když vidíte smutné oči žadatelů, patřící vesměs lidem, jenž jsou vašimi dlouholetými přáteli.

Řekl jsem ano a za pár měsíců přišla další schůzka. Mění se struktura BA, měl bys být nejen ve správní radě a výrazněji pomáhat se složkou chlapců a mužů, ale stát se členem výkonného výboru. Jak se

jednou rozjedete po skluzavce, obtížné se z ní za jízdy vystupuje.

Letošní sezóna 2007/2008 byla z pohledu BA klíčová, bylo nutné ustát přechod do nové haly, krach mužské basketbalové Sparty jako partnera. Vrátili jsme se přechodně ke staré spolupráci se Sokolem Motol, což se jeví jako krok logický, neboť mnoho funkcionářů i trenérů BA má kořeny v tomto klubu. Tím se podařilo udržet SCM, obnovit zcela rozpadlý tým starších dorostenců, udržet extraligu mladších dorostenců a začít přemýšlet o soutěži mužů pod hlavičkou BA. Mnohá jednání s dalšími možnými partnery stále probíhají, proto zatím není možné o nich veřejně hovořit.

V tuto chvíli je ale BA alias WBA největším mládežnickým klubem v České republice, když má SCM chlapců i dívek a extraligy U18, U16, starších dorostenek a mladších dorostenek. Těžké přechodové období ještě nekončí, ale

jeho první fázi se zvládnout podařilo.

V létě minulého roku jsem jednal s Jirkou Welschem a jeho manažerem Pavlem Šotlíkem a na naší schůzce u mě ve škole poprvé zazněla myšlenka spojit své síly dohromady. Bohužel odjezdem Jirky Welsche do Španělska se náš kontakt změnil jen na e-mailový, přesto však věřím v životnost myšlenky WBA a rovněž v možnost postupnými kroky obnovit i Spartu Praha, neb BA se stala členem Asociace Sparty.

Ale to je již zcela nová historie, která je zcela nepopsaným papírem a co se na něm objeví se teprve ukáže. Výzva je to ohromná, leč také nesmírně obtížná.

Sparta Praha

Se Spartou Praha jsem jako předseda Sokola Motol udržoval dlouhá léta velmi blízkou spolupráci, některá družstva v mládeži dokonce nesla název Sparta Motol, což popudilo funkcionáře ČBF natolik, až se tento název objevil jako zakázaný v Rozpise ČBF.

Pavel Majerík je mnohými chápán jistě jako osoba kontraverzní. Já však musím prohlásit, že po celou dobu naší spolupráce jsme nikdy nepotřebovali písemné dohody. S výjimkou nutnosti je předkládat vrchnosti. Co bylo vyřčeno, bylo vždy splněno. Ani jednou nedošlo z jedné nebo druhé strany k nesplnění vyřčeného, natož k nějakému podrazu.

Ve Spartě jako takové jsem „funkcionář“ dva roky, kdy jsem se staral o chod SCM mládeže. Práce nepochybně zajímavá, ale obtížná.

O jednáních v loňském a letošním roce pomlčím, ještě nenastala doba pro otevírání archívů.

Pražský basketbalový svaz

Před třinácti roky jsem se náhodou dozvěděl, že budou volby předsedy PBS a nového výboru a že je možné podat kandidátky. Měl jsem plnou hlavu nápadů a ještě mnoho energie, proto jsem přišel na svaz a přinesl svoji kandidaturu podpořenou Motolem. Už ani nevím, kdo se mě zeptal s mírným shovívaným úsměvem, zda chci tedy kandidovat do výboru. Odvětil jsem, že na předsedu a jen velké ovládání přítomných jím zabránilo se mi vysmát do obličeje.

Přišly volby, na které jsem se nijak zvlášť nepřipravoval, ale snad delegátům naznačil nové možnosti a nápady. Velké množství známých tváří v sále, jenž jsem poznal jako rozhodčí, jejich vcelku přívětivý výraz, mi dával vnitřně jakou takous naději, byť sebevědomé výrazy starších matadorů mluvily zcela jinak.

Volby jsem v druhém kole vyhrál, opět tento výsledek znamenal velmi strnulé výrazy zasloužilých funkcionářů, kteří jako by nechtěli uvěřit spočítaným hlasům. Svoji funkci jsem obhájil následně ještě třikrát, byť před pěti roky moji protivníci přišli s protikandidátem panem Baumrukem a nelenili pro něj lobovat po celé Praze. Někdy i za cenu ne zrovna fér argumentů. Naštěstí vystoupení samozvaných mluvčích konzervativní opozice bylo natolik výmluvné, že ani nebylo nutné se příliš hájit. Nenávistné projevy a demagogie se nesetkaly s pochopením „mlčící většiny“ a ta svými hlasy rozhodla.

Roky ve funkci
předsedy PBS mi
přinesly nejen
radost a
uspokojení ze
splnění mnohých
záměrů, ale
bohužel taky
nutnost bojovat
s lidmi výrazně
konzervativního
založení, s lidmi
preferujícími
bohužel podrazy
a pomlouvání,
s lidmi
závistivými,
nepřejícími,
vysloveně zlými.
Naštěstí drtivá
většina zaujala
„polohu mrtvého
brouka“, tedy

nijak nepřispěla, ale díky Bohu ani neškodila.

Co se za těch třináct let podařilo a co ne? Nechávám na posouzení jiným. Ale dovolím si malý přehled.

Předně skončilo zvykové právo a nadvláda STK PBS, jenž svá rozhodnutí činěná u párečku a pivečka vydávala za zákon. Získali jsme vlastní kancelář, zajistili do ní moderní vybavení, našli nejprve sekretáře na částečný úvazek a nakonec na celý úvazek.

Roční rozpočet byl v době mého příchodu 50. 000,- Kč, stačil tak akorát na občas zasílané tiskoviny s výsledky a ten páreček s pivkem. Dnes je kolem 1. 000. 000,- Kč, podařilo se přesvědčit kluby, aby naposledy v loňském roce přijaly vyšší příspěvky, tzv. startovné, které umožňuje platit sekretáře a vyvíjet další aktivity.

Předseda ČBF Ing. Ivan Zach na Dni přeborníků Prahy (uprostřed)

Byla na můj popud vytvořena soutěž přebor Prahy „B“ mužů a rovněž jsem prosadil systém základní části a play off pro dvě nejvyšší soutěže mužů. Nejvyšší soutěž mužů a Pražský pohár mužů má svého sponzora. Do soutěží mládeže vnesl především Pavel Sušer, díky své hojně kritizované „ostré tužce“, pořádek. Zmizely různé paskvily v podobě startů mimo soutěž, pokoutně domlouvání utkání, jejich ještě divnějších odkladů. Bohužel z pohledu soutěží v regionu vznikly republikové soutěže mladšího dorostu, starších a mladších žáků a žákyň a ty ochromily pražské soutěže ve vyšších mládežnických kategoriích.

Podařilo se mi realizovat myšlenku Dne přeborníků, zajistit jejich snad slušný průběh včetně přítomnosti osobností. Letos jsem předal štafetu a věřím v nové nápady a novou energii a těším se již na jeho průběh.

Za pomoci dvou svých bývalých studentů jsem zahájil činnost [www stránek PBS](http://www.pbasket.cz), dovolím si tvrdit, že adresa www.pbasket.cz je známá nejen v Praze. Jsem přesvědčen, že jde o stránky živé a obsahující mnohé zajímavé informace. Kuriózně včetně statistik z českých soutěží i Ročenek ČBF a první ligy mužů a žen.

V pražských soutěžích se mi podařilo prosadit statistiky, byť jsem za toto byl hojně urážen, stal se terčem i mnohých vulgarit. Ale v současné době se statistiky ve vybraných soutěžích považují za samozřejmost a dobrovolně je dělají mnozí i v soutěžích dalších. Povinnost je zhotovovat mají muži ve třech nejvyšších soutěžích, v nejvyšší soutěži žen a mládež v žákovských kategoriích.

Den přeborníků PBS - zleva : Jiří Welsch, Mgr. Zdeněk Zajíček, Ing. Radko Sáblík, Jakub Bažant

Začal jsem každoročně připravovat Ročenku PBS, kde jsou přehledně shrnuty výsledky pražských družstev v českých soutěžích a všechny pražské soutěže.

V roce 1999 začal vycházet Zpravodaj PBS, který jsem bohužel po celou dobu dělal zcela sám. Místo pomoci jsem musel čelit urážkám, sprostotám, pokusům ho zlikvidovat „za každou cenu“. Místo ocenění práce jsem byl skandalizován. Ale ustál jsem tlak a vycházel osm a půl roku.

Před třemi roky jsem začal připravovat Aktuality PBS, povinné z nejvyšších pražských soutěží a dobrovolné z českých soutěží. Přes počáteční velký odpor byla nakonec spolupráce dobrá a požadované informace chodily. Mnozí si zvykli připsat i komentář, což mě těší nejvíce. Samozřejmě jsem byl opět adresátem nečetných urážlivých e-mailů i telefonátů. I toto jsem ustál, myšlenku prosadil a realizoval.

Přes určitý odpor jsem prosadil zrušení povinnosti posílat hlášenky o utkáních, stanovení stálých začátků zápasů, komunikaci se sekretariátem výhradně pomoci e-mailů. Což dle mého vedlo k úspoře času i peněz jak svazu tak jednotlivých funkcionářů.

Pro sezónu 2007/2008 přicházím s novým námětem, tedy změnou Informačního systému PBS. Zda se bude realizovat a v jakém rozsahu se uvidí.

Český basketbalový svaz

Jako předseda PBS a především jako osoba plná různého množství nápadů, jsem se nutně záhy začal setkávat s funkcionáři ČBF. S mnohými nápady jsem byl rázně vykázan a buď je musel oželeť nebo realizovat v rámci Pražského basketbalového svazu.

Přiznávám, mnohdy jsem se cítil po příchodu na sekretariát ČBF jako notoricky známý komický rytíř, jen místo útoku na lopatky větrných mlýnů jsem se snažil překonat konzervativní myšlení a zavedené pořádky. Rozrazil dřevcem vstup do mysli některých funkcionářů skončilo většinou fiaskem. Nevzdával jsem se a přicházel s dalšími náměty. S Milošem Pražákem jsme se vždy přeli, on to nazval naším věčným sporem o rychlost a míru změn. Přesto musím ocenit jeho korektnost v jednání, ač jsme se shodli málokdy, nikdy se naše spory nedostaly do osobní roviny. Což bohužel není obvyklé, k mé malé lítosti.

Prvně jsem začal obtěžovat pana Jiřího Zedníčka s juniorskou ligou, podporu jsem získal však jen u představitelů málo prvoligových klubů. Pak jsem přišel se statistikami. K těm se ještě vrátím později. Společně s panem Křivým, Majeríkem a Kubečkem jsem se zúčastnil schůzek, na nichž vznikaly základy dnešních technických zápasů v první lize.

Převzal jsem materiály o první lize napsané na papíře a postupně je převedl do elektronické podoby, tak vznikly přehledy statistik prvoligových hráčů a hráček od 1. 1. 1993. Založil jsem kategorii tzv. „Superstřelců“, jak jsem ji nazval, kde jsou známé přehledy dosažených bodů v první lize od šedesátých let. Marně jsem se snažil přesvědčit odpovědné funkcionáře ČBF o nutnosti nechat udělat a hlavně zaplatit program, který by tyto údaje sčítal, proto je dodnes sčítám mechanicky po každé sezóně v excelu. Aby byly k dispozici zájemcům, tak jsou vystaveny na stránkách PBS, kde mohu jejich zveřejnění zajistit.

Podal jsem opakovaně mnoho různých námětů a snažil se lobovat pro změnu řádů a systému soutěží, například na hostování, zřízení play off druhé a třetí ligy, systému soutěží mládeže. Nevím nakolik jsem přispěl k některým změnám, naopak vím o mnohých, které se mi prosadit nepodařilo.

Před pěti roky jsem kandidoval do výboru ČBF i na jeho předsedu, jako jediný jsem připravil program, rozeslal ho všem funkcionářům, ale později zjistil, že většině ani nestál za přečtení. Ve volbě jsem neuspěl, byla dána přednost zcela jiným principům. Před rokem jsem chtěl opět kandidovat do výboru ČBF, když se však objevila možnost širší podpory kandidatury Zdeňka Zajíčka na předsedu ČBF, od svého záměru jsem odstoupil, abych nekomplikoval jeho zvolení a naopak se snažil pro jeho kandidaturu lobovat.

Na poslední Valné hromadě ČBF jsem společně s Martinem Bílkem představil program na nový Informační systém ČBF. Jsem velmi potěšen, že nový výbor ČBF má zájem na zlepšení mediální prezentace ČBF, včetně www stránek.

Statistiky PBS a ČBF

Ten nápad se statistikami se rodil těžce, ale nakonec jsem v tomto směru uspěl. Ale začátky byly opravdu těžké. V prvních létech jsem dostával od pana Opavy zápisy, stohy šanonů se zápisy, s dalšími nadšenci, které jsem zblbnul, jsme počítali body ze zápasů sami a převáděli je do statistik. To samé se dělo v pražských soutěžích. Desítky, stovky hodin úmorné práce počítání a vyhodnocování zápisů. Nebyla však jiná cesta, pokud měla být moje myšlenka uvedena v život.

Když si veřejnost na statistiky trochu zvykla, odvážil jsem se přijít s dalším pokrokem, tedy aby si vedoucí spočítali zápasy sami, povinnost se mi po těžkých bojích plných tvrdých urážek podařilo prosadit. Následně došlo k dalším krůčkům, které vedly k současnému stavu, kdy se statistiky zapisují on line na internet a staly se samozřejmostí v českých a pražských soutěžích.

Abychom pokročili, bylo nutné vytvořit počítačový program. Získat na něj prostředky z ČBF bylo neprůstředné, stejně jako úkol zadat nějaké firmě finančně neprůchodné. Ukecal jsem Jirku Papeže, jehož jsem trénoval, studujícího elektrofakultu ČVUT, a on vytvořil program za odměnu, která by renomované firmě stačila tak stěžít na analýzu problému. Dodnes program obhospodařuje, což však přináší problémy v podobě jeho dnešní pracovní zaneprázdněnosti a bohužel i nezastupitelnosti.

Jelikož nebylo moci přimět tehdy ČBF ke spolupráci, připravili jsme tento program pro Pražský basketbalový svaz a „zapůjčili“ zdarma k užívání ČBF, aby mohly být zpracovávány statistiky stejným způsobem i z republikových soutěží. Tento stav trvá dodnes.

Peníze

Jsem sám na sebe hrozně naštvaný, protože nemám vlastnost některých jedinců, kteří ctí zásadu o kuřeti, které zadarmo ani nehrabe. Tisíckrát jsem si říkal, že od teďka budu pracovat jen za adekvátní odměnu a nakonec vždy „vyměkl“ a pro záchranu dobré myšlenky své předsevzetí zavrhl. Tolikrát jsem mluvil s lidmi, kteří si řekli nehorentní sumy za svoji činnost, kteří jednali stylem, že za patnáct tisíc měsíčně ani nevstanou z postele, natož aby trénovali. Zlobím se na sebe, ale je mi to h ... platné.

Vlastně jedinou činnost, kterou jsem měl jako funkcionář a trenér skutečně zaplacenou, byla role vedoucího centra mládeže na Spartě. Dostával jsem stanovenou částku deseti tisíc měsíčně pro hlavního trenéra, to mohu sdělit, protože jde o podmínku SCM veřejně známou.

Další peníze jsem dostával za Statistiku, Ročenky, Zpravodaje a Aktuality PBS, ale hodinovou sazbu raději uvádět nebudu, už tak jsem dost pro smích.

„Rozhod ses sám, nikdo tě nenutil, tak furt nebreč!“ Tato správná a naprosto pravdivá slova jsem slyšel vícekrát a jsem si jejich oprávněnosti plně vědom. Samozřejmě, nikdo mě nenutil to dělat, tak bych si přece neměl stěžovat. Ale já si nestěžuji na nikoho jiného než sám na sebe!!! Opravdu mě nikdo nenutil, zcela dobrovolně jsem se mohl rozhodnout, zda svoje myšlenky a nápady nechat být, jak by asi udělala většina, nebo do toho jít i s vědomím nedostatečného ohodnocení a očekávaných bojů s konzervativci.

V Motole jsem se peněz za vedoucího centra písemně vzdal, tehdy v počátcích center to šlo, abychom měli finance na provoz. Jako trenér a funkcionář jsem si v Motole bral jen náhrady na telefon a benzín, když jsem to však jednou skutečně spočítal, zjistil jsem, že jsem po každé sezóně tak minus deset tisíc. To samé se týkalo i působení v Sokole Pražském, stejně tak jsem nikdy nedostal od BA ani korunu za práci, kterou jsem pro ni odvedl. Naopak, ještě dotuji účty za telefon a benzín ze svého.

Všem, kteří si teď klepou na čelo říkám – máte úplnou pravdu!!!

Závěr

Moje zpověď končí, stejně jako Zpravodaj. Představil jsem v něm dost lidí, na závěr jsem se rozhodl pro malý autoportrét. Kdo dočetl až jsem, hluboce před ním smekám. Má u mě malé bezvýznamné plus a malé pivo, pokud se o něj přihlásí.

Možná některé slova mohou nasvědčovat pesimistické povaze a depresi. Ale bohužel mi takové stavy většinou moc dlouho nevydrží, znovu zase najdu vnitřní sílu a jdu do dalších bojů a vrhám se do další

práce. Postěžuji si, popláču, ale to je tak bohužel všechno, co udělám. Nebo alespoň jsem vždy doposud udělal. Rád bych to změnil, ale vždy jsem boj sám se sebou prohrál, což si asi mnozí uvědomili, využívali a doposud toho využívají. I o tom vím, tak hloupý zase nejsem.

Přesto mi všechno okolo basketbalu přineslo mnoho obrovských zkušeností, které jsem využíval a snad i doposud využívám.

V první řadě zásadní myšlenku. Pokud chceš vyhrávat, musíš se naučit prohrávat. Hledat a analyzovat chyby nejdříve u sebe, pak u družstva a až poté hledat objektivní příčiny neúspěchu. Dá se to uplatňovat i jinde než u trénování.

Musíš se naučit hrát divadlo, působit na kolektiv, zblbnout ho. Podobná role je i funkce učitele, který je také hercem a manipulátorem, ovšem v tom dobrém slova smyslu. Aby podpořil dobrou myšlenku, ne pro svůj osobní prospěch. To už je o něčem jiném. Pokud ale chceš být dobrý, musíš zůstat nad věcí, nesmíš se stát z herce skutečným účastníkem. Jak tě pohltí například emoce na zápase, jsi v háji a s tebou celé družstvo. Hraj komedii, hádej se s rozhodčími, dej najevo hráčům, že jsi za ně ochoten bojovat, že ti na nich i výsledku záleží, ale stále měj na paměti, že musíš být nad věcí!

Bohužel jsem ale musel začít ctít i méně příjemné zásady. Nikdy nikomu nevěř a očekávej podraz, můžeš pak být jen mile překvapen, když se tak nestane. Smutné, bohužel pravdivé. Ale pokud nejsi na podraz, pomluvu, nenávist a nepřátelství připraven, budeš zaskočen a nedokážeš se s tím vyrovnat. Věř v lepší „já“ jednotlivců, ale buď připraven, že ti ukáží i to své horší „já“.

Nečekej na vděk. Nikdy se ti ho nedostane, a pokud se najdou výjimky, znamenají obrovskou vzpruhu do tvé práce. Možná, jako kapky osvěžující vody na poušti, se ho dočkáš výjimečně až s odstupem, až po delší době, kdy mnozí dospějí či zhodnotí vše vykonané a dosažené z odstupu. Až si uvědomí, co jsi pro ně vykonal. Jestli ale nechceš zažívat obrovská zklamání či být zaskočen drsnými projevy nevďěku, musíš být na zvládnutí podobných situací dostatečně psychicky připraven.

Euforie z úspěchů je krátká, tak si ji pořádně vychutnej. Cesta na vrchol je dlouhá a trnitá, pobyt na něm zlomkem času tvé práci. Přesto, pro ty pomíjivé chvilky krásných vítězství se vyplatí sport dělat. Pachtit se k nim, trápit se a poté, čas od času, velmi zřídka, zažít nádherný pocit vítěze.

Konec

Tak kde se skrývá onen potměšilý démon, který mi vnukl myšlenky na basketbal? Který mi zatáhl do osidel tohoto skvělého sportu? Najde odvahu mi ukázat svou hrůznou tvář? Proč zašeptal právě basketbal? Proč mi vybral sport, absolutně nekorespondující s mojí postavou, proč přede mne postavil tolik výzev? A proč mi zároveň nedal sílu říkat ne? Dozví se někdy jakým osudem jsem byl připoután ke hře, o které se říkalo, že je sportem středoškoláků a vysokoškoláků? Že je sportem inteligentních lidí? Což už bohužel neplatí?

Musím se přiznat, že se již pár měsíců zaobírám myšlenkou praštit se vším v basketbale a skončit s tím, ze dne na den, tak jako jsem to udělal s hraním nebo pískáním. Bylo by to logické a pro mě osobně přínosné a osvobozující. Je tolik jiných aktivit, kam bych mohl upřít svůj zájem a najít v nich seberealizaci.

Jsem nemocný basketbalem a měl bych se léčit ze své závislosti. K tomu se prý doporučuje úplná abstinence. Tak ještě rok? Dokážu to?

V Praze 18. května 2007

Ing. Radko Sáblik